

Giới thiệu Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert

***** Đừng nhầm với bộ trước của lão Tử Vi này, vì lão chuyên viết về thể loại gia đình, đây là một bộ mới hoàn toàn.

***** Khi đăng truyện này ta đã nhận định trước sẽ có người bảo rằng theo mô tuýp, ăn cắp ý tưởng v..vv... mà chưa đọc truyện nên ta nói luôn. Đây vốn là một lưu (dòng truyện) giải trí, các đạo hữu cần gì phải mò sắn, phải xem chi tiết , làm gì, miễn sao nó hài, miễn sao nó làm mình thư giãn thì đã thành công .!

Một cái tà ác, âm hiểm, khôì hài, hoa tâm tiểu gia đình hỗn loạn phẩn đấu sử! Ta là gia đình Yên Thất, ta là tán gái chuyên gia, ta là tài phú kẻ có thể lực.

Ta là vạn người mê, ta thủ đoạn thông thiên.

Ta thờ phụng: Nhân định thắng thiên! Đại Thương Triều, ta tới.

Cầu KIM ĐẬU.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Một đêm tiêu hồn :

Đêm lạnh như nước, mưa to mưa như trút nước.

Một chiếc Rolls-Royce ở trong mưa gió lất lự, thân xe rung động.

"Điểm nhẹ, soái ca, đừng như vậy mãnh liệt, đều muốn bảy lần, người còn lợi hại như vậy, người ta không chịu nổi."

Trong xe truyền đến tiêu hồn thanh âm, ôn à ôn ền, muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào.

"Ai bảo ta là siêu cấp chuẩn nam nhân đây."

Yên Thất làm xấu cười một tiếng, nhìn lấy trong ngực muốn cự tuyệt lại ra vẻ mời chào vu vạ, mê mị mê người khuôn mặt, để lên đi.

Yên Thất, 25 tuổi, siêu cấp soái ca một cái.

Mặt ngoài thân phận mười phần loá mắt, là một nhà thể giới top 500 xí nghiệp cao cấp tổng giám đốc.

Mà trong bóng tối ẩn nặc thân phận, lại là Hoa Hạ chiến lược liên minh thủ tịch cố vấn.

Vẫy tay một cái, hai bên mưa gió.

Kiểu như trâu bò đến bạo.

Yên Thất vì hoàn thành một hạng nhiệm vụ tuyệt mật, đã tháng ba không có thân cận nữ nhân, đối với tự xưng là phong lưu hấn tới nói, tuyệt đối là một loại tra tấn.

Hôm nay , nhiệm vụ viên mãn hoàn thành, muốn muốn thư giãn một tí, sàn đêm liệp diễm, hẹn đến một cái đỉnh cấp mỹ nữ.

Trong xe đánh nhau kịch liệt lâm ly, ngoài xe tiếng sấm nổ lớn, từng đạo từng đạo thiểm điện tại Rolls-Royce chung quanh không ngừng lập lòe.

Yên Thất hưởng thụ lấy trong ngực vu vạ, vuốt ve phẩn trắng bóng mê thân thể, nhìn ngoài cửa sổ le lói lói điện, trên chốc cười nói: "Chuyện gì xảy ra? Lôi điện vây quanh ta chuyên?"

Mỹ nữ ôm Yên Thất cổ, ôn à ôn ền: "Người đầu này con lừa, không hiểu được thương hương tiếc ngọc, hội gặp sét đánh."

Yên Thất cười ha ha: "Ta vậy mới không tin "

Vừa nói xong.

Răng rắc! Một tia chớp chạy Rolls-Royce bỏ xuống.

"Ta dựa vào, sẽ không như thế xảo đi."

Tiếng sấm ù ù, một cái biến lửa.

Yến Thất mất đi ý thức.

Không biết bao lâu, Yến Thất rớt cục tỉnh lại.

Bốn phía nhìn lại, phát hiện đây là một chỗ dốc đứng sơn phong, bên cạnh bày một cái bàn, thờ phụng trái cây quả đào, còn có hai đạo lá phù chú, ba đạo lệnh bài.

Cúi đầu xuống, kinh ngạc đến ngây người.

Dưới thân, đè ép một vị tuyệt thế mỹ nữ, vẫn là mặc lấy cổ trang đại mỹ nữ, so sản đêm vu vật đẹp hơn trăm lần.

Mỹ nữ sắc mặt như mỡ đồng, lông mày như phi hoa, môi hồng răng trắng, hắt lên một kiện đạo bào màu đỏ, bên trong mặc lấy màu đỏ cái yếm, che không được bên hông phần da thịt trắng, bắp đùi nở nang trắng nõn, trước ngực sung mãn hỏa nhiệt.

Da thịt xem mắt, có một phen đặc biệt tiêu hồn tư vị.

Yến Thất huyết mạch sôi sục, nhưng lại dùng sức lắc lắc đầu: "Ta không phải là bị sét đánh à, chẳng lẽ cái này là địa ngục? Còn có, mỹ nữ này tại sao mặc cái yếm, một thân cổ trang a, sẽ không phải là xinh đẹp nữ quý a?"

"Mỹ nữ giống như ngất đi, hô hấp không khoái, lại tiếp tục như thế có thể hay không chết a? Tính toán, quan tâm nàng là người hay quý, trước làm hô hấp nhân tạo, cứu tình nàng lại nói."

Yến Thất cho mỹ nữ làm lên hô hấp nhân tạo.

Môi đỏ vừa mềm lại ngọt, khiến người ta mê say.

Mỹ nữ bỗng nhiên mở to mắt, nhìn lấy Yến Thất đang hôn nàng miệng, đại thủ còn đặt tại nàng trên ngực, trong đôi mắt đẹp tràn ngập lửa giận, nhất chương đánh vào Yến Thất ở ngực.

"Ai nha."

Yến Thất Phi ra mười mấy mét, đâm vào trên đại thụ, eo đều nhanh đứt gãy.

"Xong, xong, nơi này quả nhiên là Địa Ngục, mỹ nữ cũng là nữ quý không thể nghi ngờ, không phải vậy, tại sao có thể có khí lực lớn như vậy?"

"Người mới đúng quý!"

Mỹ nữ cười lạnh một tiếng, một thanh sắc bén kiếm nằm ngang ở hán trên cổ họng, liễu mi dựng thẳng: "Cái này rõ ràng là Đại Thương Triều, trời xanh ban ngày, thiếu cho ta giả thần giả quỷ."

"Đại Thương Triều?"

Yến Thất nào từ ông một vang.

Lúc này mới ý thức được, chính mình căn bản không chết, mà chính là vượt qua đến cổ đại.

Đại Thương Triều?

Trong lịch sử không có xuất hiện qua, chẳng lẽ lịch sử xuất hiện phân nhánh?

"Hắc hắc, quần hần như vậy nhiều đây, chỉ cần không chết liền tốt, Đại Thương Triều thì Đại Thương Triều, lão tử một dạng lặn vào phong sinh thủy khởi."

"Bất quá, trước mắt mỹ nữ này rất lợi hại kích động, rất nguy hiểm, một lời không hợp thì giết người, trước ứng phó vượt qua kiểm tra lại nói."

Yến Thất tỉnh táo lại, hướng mỹ nữ lộ ra một cái ôn nhu vẻ mặt vui cười: "Nữ hài tử chém chém giết giết không tốt, nhanh, thanh kiếm thu lại, người sao có thể đối người ân nhân cứu mạng động thủ động cước đâu? Nếu không phải ta làm cho người hô hấp nhân tạo,

Người bây giờ đã hương tiêu ngọc tồn."

"Ân nhân cứu mạng? Rõ ràng là người theo trên trời rơi xuống đến, đem ta nên choáng, còn dám cường từ đoạt lý?"

Mỹ nữ lạnh mị nhãn mắt nhìn chăm chăm Yến Thất, môi đỏ cao kiêu, bộ ngực sữa chập trùng.

Ngay tại vừa mới, nàng tại đỉnh núi bày xuống té đàn cầu nguyện.

Vừa ném ra hai đạo phù chú, té ra hai đạo lệnh bài, bỗng nhiên cuồng phong gào thét.

Một bóng người từ trên trời giáng xuống, nện ở trên người nàng.

Sau đó nàng thì ngất đi.

Nghĩ đến cái này gia hòa đem chính mình ép dưới thân thể, da thịt xem mất, đã cảm thấy thân thể không hề trong sạch.

Mà lại, hắn còn tự thân chính mình cái miệng nhỏ nhắn.

Đây quả thực không thể nhịn.

"Kẻ xấu xa, nguoi dám hủy ta trong sạch, ta giết nguoi." Mỹ nữ vung lên bảo kiếm, hàn quang lóe lên, đâm về Yến Thất vì tri hiểm yếu.

"Hồng bét."

Yến Thất đều nhanh hoảng sợ nước tiểu, vội vàng rống to: "Mỹ nữ, hãy cho ta lưu lại một câu di ngôn trước."

"Nói!" Mỹ nữ lạnh như băng nhìn chằm chằm Yến Thất.

Yến Thất cũng là đi qua đại trận chiến nhân vật hung ác, điều chỉnh mấy lần hô hấp, thì thu hồi chặt vật tướng, thế mà đứng dậy, vây quanh cái kia Tề Tề cái bàn chuyển vài vòng, lại nhìn lấy mỹ nữ trên thân lửa đạo bảo màu đỏ, con mắt nháy nha nháy.

"Cái này kẻ xấu xa, còn dám can rờ như vậy, giết nguoi." Mỹ nữ một lời không hợp, bảo kiếm vung hướng Yến Thất.

Mỹ nữ này thật tình có chút thô bạo.

Yến Thất không còn dám giả bộ xiên, lớn tiếng nói: "Ta như đoán không tề, nguoi là tại tế tự, trong lòng có khó xử, trăm bề không được giải, bởi vậy cầu vấn với thiên?"

Mỹ nữ sững sờ, đôi mắt đẹp lóe ra u quang, Hoàng lộ ra bị Yến Thất lời nói cho chấn kinh đến.

"Quả nhiên bị ta đoán đúng."

Yến Thất mừng thầm trong lòng.

Suy đoán người tâm lý, với hắn mà nói, được xưng tụng xe nhẹ đường quen, loại trò chơi này hắn mỗi ngày đều đang chơi.

Mỹ nữ mặc lấy đạo bảo, lại mang lên tam sinh cùng phù chú, cái kia rõ ràng là Đạo gia bên trong nguoi.

Đạo gia coi trọng thiên nhân hợp nhất.

Có chỗ khó, lớn nhất nguyện ý làm sự việc cũng là cầu vấn với thiên.

Yến Thất chỉ chỉ Thiên: "Nguoi vừa rồi cũng nói, ta là theo trên trời rơi xuống đến, đúng không?"

Mỹ nữ nhú mày: "Vậy thì thế nào?"

Yến Thất thốt ra: "Nguoi ngẫm lại xem, nguoi cầu vấn với thiên, . mà ta theo trên trời rơi xuống đến, may mắn thế nào lại nện ở trên thân thể nguoi, đây không phải hoàn toàn nói rõ, ta chính là lão Thiên ban cho nguoi trân quý lễ vật sao? Nói một cách khác, ta thì lão Thiên phái phía dưới đến giải quyết cho nguoi nghi nan tạp chứng, nguoi nói, nguoi còn giết ta sao?"

"Cái này "

Mỹ nữ đôi mắt đẹp tròn trừng lên, trong đầu có chút choáng.

Nghe, cái này quá hoang đường.

Thế nhưng là suy nghĩ cẩn thận, nhưng lại nhịp nhàng ăn khớp.

"Chẳng lẽ, cái này kẻ xấu xa thật sự là lão Thiên phái phía dưới tới giúp ta? Thái Huyền a? Lão Thiên linh nghiệm như vậy?"

Lần này, mỹ nữ do dự.

Yến Thất đều bội phục mình, sao có thể muốn ra như thế hoàn mỹ lý do đây.

Ta thông minh này a, đều có 108.

Yến Thất biết mình sẽ không chết, hướng mỹ nữ chấp tay một cái: "Tại hạ Yến Thất, người ta đặt cho cái ngoại hiệu người đa mưu túc trí, mỹ nữ, xin hỏi phương danh, chúng ta nhận thức một chút, tìm trà quán uống chút trà, câu thông một chút cảm tình. Người có chuyện gì khó xử, không ngại nói thẳng bẩm báo, ta người này chân thực nhiệt tình, thích nhất giúp người làm niềm vui."

"Người nào cùng người câu thông cảm tình?"

Mỹ nữ một đôi mắt đẹp cảnh giác nhìn chăm chăm Yến Thất, bảo kiểm chống đỡ Yến Thất cổ, không nói một câu.

Nghĩ đến mới vừa rồi bị tên này ép dưới thân thể hôn môi, vừa then vừa xấu hổ.

Yến Thất bị mỹ nữ một đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm, tựa như là dao nhọn đâm vào đại não, nhìn không được lạnh run.

Này nương môn nhi chẳng lẽ còn muốn giết ta?

Mỹ nữ nhìn chăm chăm Yến Thất xem kỹ một lúc lâu, rốt cục hạ quyết tâm: Cũng được, lấy ngựa chết làm ngựa sống, tạm thời tin tưởng tên này một lần.

Yến Thất gấp, thẳng tắp cái eo: "Mỹ nữ, người ngược lại là nói chuyện a, là giết là lưu, cho cái thái độ."

Mỹ nữ biểu lộ lạnh lùng: "Kim Lăng Lâm phủ đang tuyển nhận gia đình, đã người là ta cứu tính, cái kia chỉ ủy khuất người một chút, đi Lâm phủ làm một tên gia đình nhỏ."

"Gia đình?"

Yến Thất mộng: "Thật tốt, tại sao phải làm gia đình?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Đánh nhau chất liệu tốt :

Mỹ nữ lạnh lùng nói: "Người đây không cần phải để ý đến, trước làm tốt gia đình, ngày sau tự nhiên sẽ cho người bàn giao nhiệm vụ."

Yến Thất buông lỏng một hơi.

"Quản hần làm cái gì đây, trước tránh thoát một kiếp này lại nói."

"Mà lại, ta trước đáp ứng, coi như không đi Lâm phủ làm gia đình, nàng cũng tìm không thấy ta."

Yến Thất liền vội vàng gật đầu: "Tốt, không có vấn đề, không phải liền là làm gia đình nha, ta rất lợi hại ưa thích phần này có tiền đồ công tác. Cái kia... Mỹ nữ, người trước vội vàng, ta hiện tại liền đi Lâm phủ nhận lời mời gia đình, người không dùng đưa ta, ta biết đường xuống núi."

Nói xong, quay đầu liền chạy, còn nhanh hơn thỏ.

Mỹ nữ cười lạnh, thân hình giống như quỷ mị đồng dạng thoắt qua đến, thon thon tay ngọc tại Yến Thất trên cánh tay nhẹ nhàng vỗ một cái.

Yến Thất cổ tay mát lạnh, liền phát hiện chỗ cổ tay bắt đầu nóng, giống như là một đóa nỏ rộ hoa mai, biết không phải là chuyện gì tốt.

"Người đây là ý gì?"

Mỹ nữ phiêu nhiên đi xa, lãnh khốc thanh âm khoan thai truyền đến: "Người bên trong hoa mai độc, một tháng bên trong, không có ta giải được, liền sẽ gân mạch đứt từng khúc mà chết, kẻ xấu xa, ngoan ngoan đi Lâm phủ làm người gia đình đi, gặp lại."

Thật sự là lòng dạ rắn rết.

Yến Thất vô cùng bất đắc dĩ, đáng giận nhất là liền mỹ nữ tên cũng không biết.

Hắn vốn là dự định vừa đi chi, nhưng không nghĩ tới mỹ nữ hội như thế âm hiểm.

"Xem ra, chỉ có thể đi trước Lâm phủ làm tiểu gia đình, đi một bộ, tính toán một bộ, trước giữ được tính mạng lại nói."

Tại đi Kim Lăng trên đường, hấn cũng thăm dò được rất nhiều thứ.

Nguyên lai, trong cái thế giới này, Tào Tháo bình bại, Lưu Bị cuối cùng chiếm lấy thiên hạ, lịch sử xuất hiện phân nhánh.

Mà bây giờ là Đại Thương vương triều, người người vui vẻ, phồn hoa cường thịnh.

Ba ngày sau, Yên Thất tiến thành Kim Lăng.

Bốn phía xem chừng, phát hiện Kim Lăng chính là giàu có chi địa, cục gạch lục ngói, cao ốc san sát, hoi hắt, đông nghịt, một phái phồn hoa cảnh trí.

Lâm phủ, ở vào Kim Lăng phồn hoa nhất mảnh đất.

Chiếm diện tích 10 mẫu, mái cong vênh lên sừng, tinh xảo cao quý, cửa hai tòa sư tử đá uy mãnh hiển hách, xem xét cũng là siêu cấp hào hoa biệt thự lớn.

Quả nhiên là đại thổ hào a.

Yên Thất là đến báo danh làm gia đình, vốn chỉ muốn gia đình là cái cờ nào không có tiền đồ công tác, tùy tiện liền có thể nhận lời mời thành công.

Nhưng là, không nghĩ tới cửa vây quanh mấy trăm người, ồn ào cướp báo danh.

Thậm chí còn có rất nhiều y phục hoa quý công tử cũng tranh nhau chen lấn, chen lấn tóc tai bù xù, ném phong lưu khí độ.

Yên Thất thấy quá mắt.

Chẳng lẽ Lâm phủ gia đình đều như thế quý hiếm sao? Quý công tử cũng cướp làm hạ nhân?

Hầu hạ người cứ như vậy chơi vui?

"Hấn muội, làm gia đình đều khó như vậy." Yên Thất núi lớn áp lực, lười nhác cùng bọn hấn chen, trốn ở nơi hẻo lánh chỗ nghỉ mát.

Chỉ chốc lát sau, liền thấy đến một mười tám mười sáu tuổi tiểu hòa tử.

Tuy nhiên cao to lực lưỡng, nhưng trên mặt ngây thơ chưa thoát, trên đầu còn quấn băng vải, cảm thấy có máu tươi chảy ra.

Bất quá, tiểu tử này cũng không thêm để ý, cảm một chồng từ địa đồ, lén lén lút lút hướng những báo danh đó người chào hàng.

Thế nhưng là, chào hàng nửa ngày, lại một bản không có bán đi.

Yên Thất nhàn rồi nhàm chán, ngáp một cái, chớp mắt.

"Vị công tử này mời."

Nghe thanh âm, Yên Thất mở to mắt, liền thấy tên tiểu tử kia gần trong gang tấc, mắt nhỏ bốc lên lục quang, tha thiết tại trên mặt hấn quét tới quét lui.

Yên Thất ác hán, cuộc đời còn là lần đầu tiên bị nam nhân như thế nhìn chăm chăm, nhất thời bối rối hoàn toàn không có.

"Tiểu huynh đệ, ta cũng không thích Gay."

Tiểu hòa tử cười đến đặc biệt bí ối: "Vị công tử này, chắc hẳn ngươi cũng là đến nhận lời mời Lâm phủ gia đình a?"

Yên Thất cười ha ha: "Nếu biết ta là tới nhận lời mời gia đình, còn gọi ta cái gì công tử? Người nào gia công tử nào tử hù, để đó sống phóng túng không làm, hết lần này tới lần khác muốn đi làm cung cấp người thúc đẩy gia đình?"

Tiểu hòa tử ngượng ngùng cười một tiếng, vỗ vỗ quyền sách trong tay, nháy mắt ra hiệu nói với Yên Thất: "Đã muốn vào Lâm phủ làm gia đình, vậy liền mua một phần Lâm gia địa đồ đi, rất rẻ, chỉ cần 10 đồng tiền! Cái gì, 10 đồng tiền ngươi còn ngại nhiều? Cũng được, ta giảm giá 50%, ngũ văn tiền bán cho ngươi. Trời ạ, ngươi còn chê đắt? Tốt a, cho ngươi cái thổ huyết giá,

Ba văn tiền hai phần."

Yên Thất nghe tiểu hòa tử sứt sọc chào hàng, không có một chút muốn mua địa đồ dục vọng, lắc đầu: "Tiểu huynh đệ, tha thứ ta nói thẳng, ngươi căn bản không phải làm ăn vật liệu."

Tiểu hòa tử trừng to mắt, có chút không phục: "Vậy ta là cái gì vật liệu?"

Yến Thất chỉ chỉ trên đầu của hấn băng vải: "Ngươi là đánh nhau chất liệu tốt."

"Thôi đi, tính ngươi nói đúng, ta chính là ưa thích đánh nhau, bắt quá, ngươi là làm sao thấy được?"

Tiểu hỏa tử rất lợi hại kinh ngạc Yến Thất có thể đoán ra hấn cá tính, hấn thật là đánh nhau hảo thủ, một ngày không đánh nhau, người đều không có tinh thần.

Yến Thất nói: "Nhìn trên đầu ngươi quần lấy băng gạc, không ngừng chảy máu, y nguyên tinh thần phấn chấn, mạnh mẽ như bay, nói rõ ngươi thể chất vô cùng tốt, không sợ đau đớn; mà lại, ngươi ánh mắt kiên định như ưng, tuy nhiên tuổi còn nhỏ, nhưng trong mắt mang theo không bị trói buộc chi khí, tuyệt đối là cái rất thích tàn nhẫn tranh đấu gia hỏa."

Yến Thất gặp quá nhiều đặc chủng binh, không thể nghi ngờ đều có loại này sắc bén ánh mắt.

Tiểu hỏa tử gãi gãi đầu, vui vẻ cười: "Ngươi nói đúng cực, ta chính là như thế một cái nhân vật hung ác."

Bị Yến Thất một hồi chém gió, hấn cũng quên bán địa đồ sự việc.

Yến Thất nhún nhún vai: "Gặp nhau tức là duyên phận, trước tự giới thiệu mình một chút, ta gọi Yến Thất, tiểu huynh đệ quý danh?"

"Từ Thiên Hồ, ngươi có thể gọi ta Hồ Từ."

"Ta bảo ngươi Hồ Từ, ngươi cũng đừng gọi ta Yến công tử, . gọi ta Thất Ca đi."

Từ Thiên Hồ lắc đầu, mặt mũi tràn đầy ngạo khí: "Muốn cho ta bảo ngươi ca? Vậy phải xem ngươi có bản lĩnh hay không."

Tiểu gia hỏa này có chút ý tứ!

Yến Thất cười: "Tốt, một hồi ta sẽ để ngươi nhìn ta bản sự, hiện tại nha, ta có một chút nghi hoặc, ngươi có thể nói cho ta biết không."

"Nói đi." Từ Thiên Hồ ngâm một cái nhánh cây, buồn bực ngán ngẩm.

Yến Thất chỉ những tranh giành đó tương báo danh nhân bấy, nghi ngờ nói: "Ngươi nhìn, bên kia thật nhiều người tranh giành muốn đoạt lấy làm gia đình, rất nhiều người mặc lấy tơ lụa, xem xét cũng là nhà giàu sang công tử, bọn họ đều điên, tranh đoạt lấy làm gia đình?"

Từ Thiên Hồ khẽ nói: "Cái này có cái gì hiếm lạ! Thế đạo gian nan, cái gì cũng không tốt lắm, mà Lâm phủ thế nhưng là đình cấp gia đình phú quý, vào Lâm phủ, áo cơm không lo, một tháng còn có hai mươi lượng bạc bổng lộc, thu nhập là bách tính bình dân gấp bội đây."

Yến Thất lại hỏi: "Coi như như thế, những người có tiền kia công tử ca cũng sẽ không tranh đoạt lấy làm gia đình đi, Hồ Từ, nhìn ngươi mắt nhỏ lóe ra lục quang, một mặt quý dị tướng, nhất định có mấy lời không có nói cho ta biết."

"Hắc hắc, tính ngươi còn có mấy phản kiến thức."

Từ Thiên Hồ mặt mũi tràn đầy thần bí: "Thực, những công tử này tranh đoạt lấy làm gia đình, là chạy Lâm gia đại tiểu thư đi."

"Đại tiểu thư?" Yến Thất mòng.

Từ Thiên Hồ êm tai nói: "Lâm gia đại tiểu thư tuổi vừa mới 20, đến phát gả tuổi tác, nghe nói đại tiểu thư cũng tại chiêu tế. Truyền thuyết đại tiểu thư tài mạo hơn người, quốc sắc thiên hương, mị nhân thoáng nhìn, có thể mê chết người, luận sắc đẹp, tại toàn bộ Kim Lăng đều có thể xếp vào ba vị trí đầu, rất là mê người. Những công tử này, hơn phân nửa cũng là chạy đại tiểu thư tới."

Yến Thất búng tỉnh đại ngộ: "Nguyên lai là dạng này a, ta liền nói vô lợi không dậy sớm nha, đám này sắc quý."

Cũng không biết Lâm gia đại tiểu thư có thể đẹp cỡ nào, Kim Lăng sắp xếp Top 3? Chẳng lẽ so cái kia áo bào đỏ nữ còn đẹp?

Hấn cũng có gặp một lần đại tiểu thư hứng thú.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Dạy người làm ăn :

Từ Thiên Hổ cùng Yến Thất trò chuyện một hồi, cũng không tâm tư lại đi chào hàng địa đồ, đem địa đồ ngã trên mặt đất, thở phào nói: "Xem ra ta thật không phải làm ăn tài liệu, bận bịu sống lâu như thế, một phần địa đồ cũng không có bán đi."

Yến Thất cười: "Đừng nản chí, đem địa đồ cho ta, ta giúp ngươi toàn bán đi, bất quá, ngươi muốn mời ta uống rượu."

Từ Thiên Hổ trừng to mắt nhìn lấy Yến Thất, nghĩ thầm tên này rất có thể thổi a?

"Toàn bán đi? Ta không tin! Ta bán không được, chẳng lẽ ngươi có thể bán ra đi?"

Yến Thất cười hắc hắc: "Ngươi hãy chờ xem, làm ăn, phải bắt được khách hàng tâm lý kháng cáo, muốn để trong lòng của hán ngựa."

"Tâm lý kháng cáo?" Từ Thiên Hổ một mặt mờ mịt: "Có ý tứ gì? Ta không hiểu a."

"Cái kia ngươi học tập cho giỏi một chút."

Yến Thất hướng đi một tên công tử: "Vị công tử này mời."

Công tử xem xét Yến Thất mặc lấy vài thô áo bào dài, rất khinh thường bĩu môi: "Có chuyện gì? Không thấy bốn công tử vội vàng sao? Ta thế nhưng là cái người đọc sách, không có rãnh rỗi để ý đến các ngươi đám này đây người hơi tiền thương nhân nhỏ."

Ngày!

Tên này quá chảnh, Yến Thất hận không thể đi lên cho hắn mấy cái quyền, có điều trước nhãn, làm ăn quan trọng.

Yến Thất nháy mắt ra hiệu, mặt mũi tràn đầy thần bí: "Nhìn thấy trong tay của ta địa đồ sao? Hắc hắc, nói cho ngươi, đây cũng không phải bình thường địa đồ. Nói thẳng đi, trên bản đồ đánh dấu Lâm gia đại tiểu thư khuê phòng vị trí, cùng Lâm Đại Tiểu Thư ưa thích du ngoạn địa phương, thậm chí, còn có trong khuê phòng bố cục, giường ở nơi nào "

Lâm Đại Tiểu Thư khuê phòng? Còn có giường?

Vậy công tử hưng phấn hai con ngươi tỏa ánh sáng: "Bao nhiêu tiền? Ta mua."

Yến Thất duỗi ra một đầu ngón tay: "Một lượng bạc một phần, khái không trả giá."

"Đắt như thế?" Công tử vô cùng do dự: "Nửa lượng bạc ta thì mua."

"Móa, đủ hung ác a, còn nửa lượng bạc, thiếu bán một văn ta theo họ ngươi."

Yến Thất rất khinh thường, tán gẫu còn không nỡ dùng tiền? Thứ hèn nhất, không nói một lời, quay đầu bước đi.

"Đừng đi."

Vậy công tử gấp, sợ Yến Thất chạy mất, xuất ra một lượng bạc nện ở Yến Thất trong ngực, đoạt lấy một phần địa đồ thì nhìn.

Yến Thất lại lắc lắc trong tay còn lại địa đồ: "Nơi này còn có rất nhiều, ngươi có muốn hay không toàn bộ mua xuống? Ngươi nếu là toàn mua xuống, ta cho ngươi đánh cái một chiết, tính cả vừa rồi cái kia một lượng, hết thấy 5 lượng bạc liền đầy đủ."

Công tử vô cùng khinh thường: "Ngươi cho ta ngốc a, địa đồ đều là giống nhau, mua một phần liền đầy đủ, làm gì mua nhiều như vậy?"

Yến Thất lắc lư muốn, khinh thường nói: "Vậy ta liền đem còn lại bán cho người khác, ngươi đừng hối hận. Bất quá, ngươi nếu là đem địa đồ toàn bộ mua xuống, vậy Đại tiểu thư khuê phòng địa đồ liền thành ngươi độc nhất vô nhị tin tức. Nhớ kỹ, đây chính là độc nhất vô nhị tin tức a, hắc hắc, nhanh chân đến trước liền dựa vào miếng bản đồ này. Liền nói nhiều như vậy, ta bán đất muốn đi."

Độc nhất vô nhị tin tức?

"Chờ một chút, ta toàn mua."

Công tử hiểu được, lại ném ra bốn lượng bạc, đoạt lấy địa đồ, hưng phấn chạy xa.

Từ Thiên Hổ nhìn mắt tròn xoe.

Cái này sao có thể? Ta bán ba văn tiền đều thổi đường cái, Yến Thất bán một lượng bạc, thế mà còn muốn đoạt lấy.

Mà lại, công tử này đem địa đồ toàn bộ, bán đi 5 lượng bạc giá trên trời?

Không có thiên lý a.

Đám này người đọc sách có phải hay không nã từ tú đậu?

Yến Thất đem 5 lượng bạc nện vào Từ Thiên Hổ trong tay, cười hì hì nói: "Hổ Tử, ngươi học được sao? Đây mới gọi là làm ăn."

Từ Thiên Hổ hướng Yến Thất đuổi ra ngón tay cái: "Thất Ca, ngươi thật lợi hại."

"Hiện tại chịu gọi ta Thất Ca?"

"Ngươi so với ta có bản lĩnh, miễn miễn cường cường xứng với một tiếng Thất Ca."

Yến Thất cười: Tiểu tử này, có chút ý tứ!

Hổ Tử gãi gãi đầu: "Thất Ca, ta vẫn không hiểu, vì cái gì vị công tử kia nguyện ý ra 5 lượng bạc mua một phần phổ thông địa đồ đâu?"

Yến Thất nói: "Đây chính là bắt lấy khách hàng kháng cáo a. Đại tiểu thư khuê phòng, thế nhưng là bọn họ nằm mộng cũng nhớ đi địa phương. Lại nói, 5 lượng bạc lại không nhiều, bất quá là những thứ này cậu ăn một bữa cơm tiền, bọn họ đương nhiên nguyện ý, ta coi như muốn mười lượng, hẳn cũng sẽ không cau mày."

"Thì ra là thế."

"Xem ra ngươi hiểu."

"

"Không, ta vẫn là không hiểu."

"Hổ Tử, ngươi về sau khác làm ăn, vẫn là đánh nhau so sánh có tiền đồ."

"Thất Ca nói đúng, ta tính thông cũng là đánh nhau."

Hổ Tử không có ý tứ gãi gãi đầu, đem bạc đưa cho Yến Thất: "Tiền này là ngươi kiếm lời, ta không thể nhận."

Yến Thất tâm lý chấn động, đối Hổ Tử lau mắt mà nhìn.

Không nghĩ tới Từ Thiên Hổ mặc dù là cái tiểu hài tử, nhưng lại giảng nghĩa khí, không tham tài, kinh chịu được tiền tài khảo nghiệm, thật sự là mầm mống tốt.

Rất tốt, rất tốt, một cái hảo hán ba cái giúp.

Tại Đại Thương Triều lẫn lộn, muốn trở nên nổi bật, dù sao vẫn cần một số trợ thủ.

Hổ Tử không tệ, ta phải thật tốt bồi dưỡng.

Yến Thất vỗ vỗ Hổ Tử bả vai: "Ngươi mau đem tiền thu lại, không phải vậy ta và ngươi gấp, chút tiền lẻ này không tính là gì, về sau kiếm tiền từng đạo còn nhiều, rất nhiều, chúng ta có thể hợp tác. Còn có, ta muốn nhìn ngươi một chút đến cùng phải hay không đánh nhau chất liệu tốt."

Hổ Tử gãi gãi đầu: "Nói đi, muốn ta đánh người nào?"

Yến Thất hướng (về) sau nhất chỉ: "Ngươi nhìn, muốn ăn đòn tới."

Hổ Tử nhìn lại, chỉ thấy cái kia mua địa đồ công tử từ đằng xa xông lại, trong tay xách điều cây gậy, thở phì phì kêu to: "Giân thương, đại Đại Gian Thương, nào có cái gì đại tiểu thư khuê phòng, lại dám gạt ta, không muốn sống? Các ngươi đứng lại cho ta, nhìn ta đánh không chết các ngươi."

Nhìn lấy cỡ khoảng cái chén ăn cơm cây gậy đập tới, Hổ Tử vô cùng khinh thường, đón cây gậy một quyền ném ra.

Răng rắc!

Cây gậy sinh sinh bị đánh gãy.

"Cái này cái này còn là người sao?" Vậy công tử ghen hờn nhìn trần trời, hoảng sợ run chân, xám xịt đào tẩu.

Hổ Tử lắc lắc quyền đầu: "Không có chút nào đâu."

Ha-Ha, nhặt được bảo bối.

Yến Thất đôi mắt tỏa sáng, hưng phấn cười to: "Hổ Tử, ngươi quả nhiên là đánh nhau người trong nghề, Ha-Ha, đi, chúng ta tìm một chỗ đi uống rượu, .

thuận tiện sướng nghĩ một hồi mỹ diệu nhân sinh."

Hồ Tử hỏi: "Đi nơi nào uống rượu?"

Yến Thất nói: "Hàng đẹp giá rẻ, ăn ngon không quý, uống say có người đỡ, chạy đến có thể nghỉ ngơi địa phương."

Hồ Tử gật gù đầu: "Nơi này ta biết, ta dẫn người đi."

Yến Thất mặt mày hớn hờ: "Là cái gì nhà hào hoa tửu trang, phục vụ như thế chu đáo? Không nghĩ tới người còn rất hào phóng."

Hồ Tử mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Người suy nghĩ nhiều, không phải dẫn người đi hào hoa tửu trang, mà chính là về nhà."

"Cái này "

Yến Thất bị Hồ Tử hất chân, rất tức giận, nhưng hắn hiện tại người không có đồng nào, Hồ vào đồng bằng, cũng chỉ phải theo Hồ Tử về nhà.

Đây là một chỗ vắng vẻ tiểu viện, nhà tranh tường đất, trang trí đơn sơ.

Yến Thất vừa vào cửa, liền thấy trong phòng khách ngồi một cái ôn nhu nữ hài.

Nữ hài cúi đầu, một bên thêu thùa, một bên giọng dịu dàng quở trách lấy: "Hồ Tử, để người ở nhà nghỉ ngơi, người làm sao không nghe tỷ lời nói, lại đi ra ngoài, nhìn trên đầu người thương tổn nặng như vậy, tỷ đều đau lòng chết."

Nữ hài còn muốn quở trách đệ đệ, lại nhìn thấy đứng trước mặt bốn cái chân, lúc này mới ý thức được có người ngoài, mị nhãn nhẹ nhàng thoáng nhìn, thì nhìn Hồ Tử đứng phía sau lấy một cái suất khí không bị trời buộc nam tử xa lạ, khuôn mặt ửng đỏ, vội vàng đứng người lên, nhìn lấy Yến Thất, đôi mắt đẹp ngượng ngùng, không biết nói cái gì.

Hồ Tử cười giới thiệu: "Vị này là Yến Thất ca, Thất Ca, cái này là tỷ tỷ ta Từ Song Nhi."

Từ Song Nhi hướng Yến Thất lướt nhẹ qua thi lễ, Nhu Nhu nói: "Gặp qua Yến công tử."

"Song Nhi cô nương người tốt."

Yến Thất chỉ chỉ trên đầu gối miếng vá, trêu chọc nói: "Nhìn ta cái này một thân lụi bại trang phục, người không coi ta là thành ăn mày liền tốt, nào dám xưng cái gì công tử a."

Từ Song Nhi cười một tiếng: Người này ngược lại là thú vị, mặc dù là tại tự giễu, lại có khác khề đào thông dong tự tin.

Nàng cười rộ lên ôn nhu mềm mại, mị nhãn như điện, giống trái lê hoa mới nở, mê đến Yến Thất đầu vàng mắt hoa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: mỹ nữ tỷ tỷ :

Từ Song Nhi một đầu màu đen mái tóc, mềm mại bóng loáng, điểm điểm tóc rối bời rũ xuống trước mặt, làm da quang như tuyết khuôn mặt càng thêm vũ mị tinh xảo, khuôn mặt tinh xảo xinh đẹp, lông mi run rẩy, sống mũi tú nỷ, môi đỏ nhẹ khê cắn, mắt hồng hào, vành môi mê ly, mượt mà cảm tron nhẵn phần trắng, mị nhãn tràn ngập ngượng ngùng, mang theo vài phần dí dỏm đáng yêu, thật sự là khó được mỹ nhãn.

Yến Thất cảm khái không thôi.

Thật không nghĩ tới, Từ Thiên Hồ còn có như thế một cái xinh đẹp tỷ tỷ, coi như cùng cái kia áo bào đỏ nữ tướng so, cũng là Mai Lan Thu Cúc, mỗi người một vẻ.

Hồ Tử là cái siêu cấp đánh đấm, Song Nhi lại là cái siêu cấp đại mỹ nữ, lần này vượt qua thật sự là sáng khoái.

Từ Song Nhi cũng đang len lén nghiêng mắt nhìn lấy Yến Thất.

Yến Thất tuy nhiên một thân vải thô áo bào dài, nhưng dáng người vô cùng tốt, vai rộng eo nhỏ, màu đồng cổ da thịt, trần ngực Dương Cương chỉ khí, riêng là một đầu tóc ngắn, phối hợp lang khuôn mặt tuấn tú, sáng ngời có thần con người, cùng trên thị trường những cái kia gây yếu trắng nõn thư sinh so sánh, rất có trùng kích lực, để Từ Song Nhi nhìn lại nhìn, trong lòng phanh phách nhảy loạn.

Mà lại, Từ Song Nhi còn hơi nghi hoặc một chút.

Hồ Từ từ trước đến nay không chịu phục người, vô cùng ngạo khí, nhưng lại luôn mềm Thất Ca kêu, giống như rất bội phục người này.

Chẳng lẽ, người này rất lợi hại có bản lĩnh?

Hồ Từ hô to gọi nhỏ: "Tỷ, chuẩn bị ăn chút gì, Thất Ca đều nhanh đói bụng."

Song Nhi hoành Hồ Từ liếc một chút: "Rõ ràng là người đói, lại vẫn cứ đẩy lên Thất Ca trên thân, không có tiền đồ."

"Tỷ, làm điểm ăn ngon, qua loa, mười cái đồ ăn liền tốt."

"Nào có tiền mua nhiều như vậy ăn ngon?"

Hồ Từ đem cái kia 5 lượng bạc nện trên bàn, hào khí ngất trời nói: "Ta có tiền a."

"Nhiều tiền như vậy? Từ đâu tới?"

Song Nhi khuôn mặt kéo căng quá chặt chẽ, đôi mắt đẹp trần ngực cảnh giác: "Thành thật khai báo, có phải hay không đánh nhau cướp tới? Hồ Từ, nghĩ không ra người không chỉ có đánh nhau, còn học được cướp bóc."

Hồ Từ mặt mũi tràn đầy oan uổng: "Tỷ, ta đánh nhau không giả, nhưng nhưng xưa nay không lấy mạnh hiếp yếu a, tiền này là bán địa đồ kiếm được."

"Tỷ không tin, người đánh nhau người trong nghề, làm ăn cũng là thẳng ngu."

"Ta làm ăn là ngu ngốc, nhưng Thất Ca không phải là đồ ngốc a." Hồ Từ gấp đến độ mặt đỏ, mau đem bán địa đồ sự việc nói một lần.

Song Nhi nghe xong, bưng tỉnh đại ngộ, trong con người trần ngực khâm phục, hướng Yến Thất mềm mại lướt nhẹ qua lễ: "Trách không được Hồ Từ như thế bội phục Thất Ca, nguyên lai Thất Ca là có bản lĩnh thật sự, Song Nhi cũng rất bội phục Thất Ca đây."

Bị mỹ nữ khen vài câu, Yến Thất vô cùng hưởng thụ, rất rảnh thối nói: "Bất quá là điều tròng tiêu kỹ, tính không được cái đại sự gì."

Song Nhi đem bạc giao cho Yến Thất: "Bất quá, đây đều là Thất Ca bản sự, bạc chúng ta không thể nhận."

Mỹ nữ rất nhiều, có phẩm vị mỹ nữ không nhiều.

Song Nhi đẹp đến mức nổi lên, lại như thế có phẩm vị, Thất Ca ta động lòng, có phải hay không muốn của nàng một chút đâu?

Yến Thất vội vàng đem bạc đẩy trở về, thế nhưng là trong lúc vô tình đụng phải Song Nhi tay nhỏ.

Tiếp xúc dưới tay, cảm thấy nàng da thịt trơn nhẵn, mềm mại ấm áp, giống như là sờ đến cùng nhau ôn nhuận mỹ ngọc.

Song Nhi thân thể run lên, vội vàng rút tay về đi, cúi đầu, khuôn mặt mặt hồng hào, trong lòng nhảy loạn, đại xấu hổ.

"Ai nha, ta bị hấn sờ đến tay, cái này có thể tốt như vậy."

Một bên Hồ Từ cũng mộng.

Hồngбет, Thất Ca hiện tại liền lên tay? Ta có phải hay không dẫn sói vào nhà?

Yến Thất rất lợi hại hưởng thụ, thoải mái nói: "Song Nhi, tuyệt đối không nên khách khí, cái này bạc người thì an tâm cất kỹ. Mà lại, ta không chỗ nương tựa, muốn tại nhà người ở vài ngày, những bạc này coi như phí ăn ở."

Song Nhi trong lòng càng thêm ngưng ngượng.

Còn muốn ở nhà ta đi xuống a? Mỗi ngày sớm chiều gặp nhau? Có thể hay không xấu hổ nha? Ai, ta tâm nhảy thế nào lên không xong?

Bị Yến Thất mò tay nhỏ, Song Nhi trái tim đại loạn, cũng không dám nữa cùng Yến Thất dây dưa, lấy cớ chuẩn bị thịt rượu tránh ra ngoài.

Chỉ chốc lát sau, Song Nhi làm một bàn tinh xảo đồ ăn.

"Song Nhi, người nấu cơm ăn ngon thật."

Để Yến Thất kinh hi là, Song Nhi không chỉ có là cái đại mỹ nữ, phẩm đức tốt, còn làm một tay thom ngào ngọt đồ ăn.

Cái này kêu là trở ra đại sảnh, vào tới nhà bếp.

Tâm lý âm thầm thêm một câu: Cũng không biết có thể hay không phía trên đến giường lớn.

Song Nhi vẫn còn có chút ngượng ngùng, không dám dựa vào Yến Thất quá gần, lẩn mất xa một chút, một bên thêu thùa, một bên nghe Yến Thất tán dương chính mình, tâm lý cao hứng.

Hồ Từ cao hứng, uống rất nhiều tửu, tửu khí phía trên, đỏ bừng cả khuôn mặt, nói chuyện say khướt, trên đầu thương tổn thấm ra tia máu, mi đầu nhú chặt, có đau một chút.

Song Nhi nhìn lấy đau lòng, quờ trách nói: "Đễ người đánh nhau, gây một thân thương tổn, đáng đời đau chết người."

Hồ Từ rất lợi hại không phục: "Ta lại không làm chuyện xấu sự tình, cũng là không quen nhìn cái kia đám du côn khi dễ người thành thật mới đánh nhau."

Song Nhi bĩu môi: "Còn nói người ta là vô lại, chính người không phải liền là tên du côn sao? Mang theo một đám tiểu đệ mạnh mẽ đêm tới, ta nhìn sớm tới đến ăn cơm tù."

Yến Thất hai mắt tỏa sáng, khen: "Không nghĩ tới Hồ Từ vẫn là cái lãnh đạo, thủ hạ có binh. Tiểu tử người được nha, người chỗ nào giống vô lại, ta nhìn người giống như là anh hùng."

Hồ Từ cười ha ha: "Thất Ca, vẫn là người có nhãn lực, người nói không sai, ta mộng tưởng cũng là làm đại anh hùng."

Song Nhi cắt ngang nói: "Làm anh hùng? Thiếu khoác lác. Về sau người cho ta ngoan ngoãn sách, thì lấy công danh."

Yến Thất phân bác: "Hồ Từ cũng là một đầu hung mãnh con hổ, chẳng lẽ muốn đem hấn bồi dưỡng thành nhu thuận con mèo nhỏ? Cái này không khoa học. Con hổ cũng là con hổ, cả một đời đều là con hổ. . "

Song Nhi á khẩu không trả lời được: "Ta không cãi lại công tử."

Hồ Từ càng cao hứng: "Thất Ca nói đúng, ta là hung mãnh con hổ, cũng không phải nhu thuận con mèo nhỏ."

Song Nhi luôn luôn huấn hấn, Yến Thất rất vui vẻ thưởng hấn, hấn có thể cao hứng, hận không thể ôm lấy Yến Thất hôn một cái.

Yến Thất nhìn chăm chăm Hồ Từ trên đầu thương tổn, lộ ra chế nhạo cười: "Bất quá, con hổ hung mãnh, xưa nay sẽ không thụ thương."

"Cái này" Hồ Từ á khẩu không trả lời được, kim nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

Song Nhi ghen không ra cười, cười run rẩy hết cả người.

Yến Thất trong lòng đại động: Tại sao có thể cười mê người như vậy, có phải hay không đang cố ý câu dẫn ta.

Song Nhi phát hiện Yến Thất đang nhìn nàng, lại là một trận ngượng ngùng, toàn thân khô nóng, lắp bắp nói: "Thất Ca là người thông minh, có thể nghĩ biện pháp dạy một chút Hồ Từ sao?"

Yến Thất cười: "Ta đương nhiên có thể dạy."

Song Nhi truy vấn: "Người dạy hấn cái gì?"

Yến Thất trong con người bao hàm thâm ý: "Ta giáo Hồ Từ tại sao đánh nhau không thiệt thòi, tại sao đánh nhau mới đủ hung ác."

Song Nhi yên lặng: Tại sao có thể dạng này

Yến Thất say khướt cười to: "Thất Ca, người thật sự là quá đối với ta tính khí, ta siêu cấp thích người, nếu không người làm tỷ phụ của ta đi."

Tất cả mọi người sững sốt.

Song Nhi mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, gất giọng: "Hồ Từ, người nói cái gì đó?"

Yến Thất rất lợi hại thưởng thức nhìn lấy Hồ Từ: Tiểu tử này làm sao lại như thế hiểu ta đây, thế mà đoán đúng tâm tư ta?

Hắc hắc! Em vợ, xem ra ta phải đối người độc tui dạy dỗ a.

Hồ Từ tự biết nói sai, mượn tửu kinh vờ ngủ, còn nhỏ giọng lầm bầm: "Chị gái còn không có ý tứ! Sớm tối đều phải lập gia đình, gả ai không phải gả a, ta nhìn gả cho Thất Ca rất tốt "

Song Nhi không có tức giận, chỉ là xấu hổ không được, đỏ mặt như tía, trong lòng cuồng loạn, cảm giác được Yến Thất đang nhìn nàng, đi cũng không được, ở lại cũng không xong, đành phải cúi đầu, đầu óc hỗn loạn dở dành, bồi rối thêu thùa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nhìn hạ nhân đồ ăn đĩa :

Yến Thất tên này là cái da mặt dày, tuyệt không xấu hổ, nhìn lấy Song Nhi linh hoạt trắng nõn tay nhỏ, một thoại hoa thoại: "Song Nhi là tại thêu thừa sao?"

"Là đúng nha." Song Nhi thấp giọng mềm mại.

"Có thể cho ta nhìn một chút không?" Yến Thất không biết xấu hổ lại gần, thân thủ liền đi cầm thêu thừa.

Song Nhi then thùng, càng sợ Yến Thất đụng phải tay nàng, vội vàng vàng đem thêu thừa phóng tới trên mặt bàn.

Yến Thất tiếp đi tới nhìn một chút, là một bộ uyên ương nghịch nước đồ.

Thêu thừa đã hoàn thành, liếc nhìn lại, sắc thái tươi đẹp, lập thể rung động lòng người, đường may ngang bằng, sóng nước dập dờn.

Riêng là cái kia một đôi uyên ương, tươi sống linh động, sinh động như thật.

Uyên ương quán giao cùng một chỗ, trong mắt ẩn tình, cái kia cổ triền miên giao dung tình cảm bày ra đến phát huy vô cùng tinh tế.

Yến Thất không khỏi tán thán nói: "Thêu đến thật tốt, nghĩ không ra người như thế khéo tay."

Song Nhi trong lòng cao hứng, đỏ bừng khuôn mặt bé nhỏ, mềm mại nói: "Đa tạ Thất Ca khích lệ."

Yến Thất theo miệng hỏi: "Thêu cái này làm gì, lại là một đôi uyên ương, đây là tín vật đính ước sao?"

Song Nhi gật gật đầu: "Là tín vật đính ước a."

Yến Thất ăn dấm, gấp đầu mặt trắng hỏi: "Song Nhi cùng này vị công tử định tình?"

"Người nghĩ chỗ nào đi, đây không phải ta tín vật đính ước."

Song Nhi vội vàng giải thích, nhìn lấy Yến Thất trong mắt lóe ra bối rối, tâm lý mừng thầm: Không nghĩ tới hán quan tâm ta như vậy.

"Phụ mẫu không có sớm, chúng ta tỷ đệ gắn bó sống qua ngày, sinh hoạt gian nan, kiếm tiền không dễ, Hồ Từ còn luôn luôn đánh nhau gây chuyện. Ta miễn cưỡng coi như khéo tay, thì thêu một số thêu thừa bán cho người khác, phụ cấp gia dụng."

Yến Thất nghe rất lợi hại cảm động.

Trước kia thế giới kia, 20 tuổi nữ hài còn tại mụ mụ trong ngực sủng ái, nhận hết yêu thương, mà Song Nhi lại sớm địa bốc lên sinh hoạt gánh nặng, đem hết khả năng, nuôi sống đệ đệ.

Dạng này nữ hài, mới chính thức đáng yêu.

"Song Nhi, trừ uyên ương, người sẽ còn thêu cái gì?"

"Tốt nhiều đâu, Thất Ca đi theo ta."

Song Nhi mang theo Yến Thất tiến một chỗ không đáng chú ý phòng nhỏ.

Tuy nhiên trang trí đơn sơ, nhưng bên trong quét dọn đến sạch sẽ, trên vách tường, treo đầy thêu thừa.

Có sơn thủy đồ, nông thôn đồ, còn có các loại núi trùng hồ báo, rất thật linh động, thì giống như là thật.

Yến Thất kiến thức rộng rãi, không khỏi nhìn mà than thở: "Nghĩ không ra Song Nhi vẫn là tài nữ đâu, những thứ này thêu thừa tốt như vậy, ta muốn tại thành Kim Lăng, cũng không có mấy người có thể so ra mà vượt người."

Song Nhi hé miệng cười một tiếng: "Cũng đừng quan tâm Thất Ca ưa thích."

Yến Thất ba câu nói không rời Bản Hành: "Ngươi xuất sắc tốt như vậy, hẳn là có thể bán rất nhiều tiền a?"

Song Nhi thờ dãi: "Thêu thùa căn bản không đáng tiền, bình thường cũng là năm sáu mươi đồng tiền, giống bộ này uyên ương nghịch nước đồ giá tiền xem như đặc biệt cao, ta thêu hơn mấy tháng, tối đa cũng liền bán 5 lượng bạc."

"Cái gì, dễ dàng như vậy?"

Yến Thất quả thực không thể tin được.

Hắn cũng giải nơi này sinh hoạt mức độ.

Một lượng bạc tương đương 100 đồng tiền, tầm thường nhân gia, một năm cũng liền hơn một trăm lượng bạc thu nhập.

"Bộ này uyên ương nghịch nước đồ thủ công tốt như vậy, đồ án tinh mỹ, rất sống động, thêu hơn mấy tháng, thế mà mới bán 5 lượng bạc, đau lòng a."

Yến Thất thực vì Song Nhi mình bất bình.

Phải biết, trước kia thế giới kia, thêu thùa là phi thường đáng tiền đồ, vật.

Đúng lúc này, bên ngoài đại môn tiến tới một đôi nam nữ, y phục lộng lẫy, xem xét thì là người nhà có tiền công tử tiểu thư.

Song Nhi xem xét, dí dỏm duỗi vron đầu lưỡi: "Trương công tử cùng Lý tiểu thư đến, bọn họ là tới lấy bộ này uyên ương nghịch nước đồ." "

Yến Thất trong lòng hơi động, hỏi Song Nhi: "Bọn họ trả tiền sao?"

Song Nhi lắc đầu: "Còn không có."

"Như vậy cũng tốt xử lý."

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Một hồi ngươi nghe ta, để cho ta tới báo giá, ta muốn đem bộ này uyên ương nghịch nước đồ bán cái giá cao."

Sở Ly đôi mắt đẹp tròn trừng lên, tuyệt không tin tưởng: "Thêu thùa cũng là cái thủ công phẩm, bán thế nào giá cao?"

Yến Thất cười: "Thủ công phẩm tự nhiên bán không ra giá cao, bất quá, ngươi quan điểm là sai lầm, đây không phải thủ công phẩm, đây là tác phẩm nghệ thuật! Nếu là tác phẩm nghệ thuật, vậy liền vô giá,

Muốn làm sao bán thì bán thế nào."

Song Nhi vừa muốn đi ra ngoài nghênh đón, Yến Thất lắc đầu: "Đừng nóng vội, ta trước quan sát một chút."

Trương công tử cùng Lý tiểu thư đi tới.

Lý tiểu thư vừa muốn ngồi xuống, nhìn thấy trên ghế tựa hồ có chút tro bụi, nhẹ nhàng hừ một tiếng.

Trương công tử thấy thế, vội vàng cầm lấy chổi lông gà quét mấy lần, lại nịnh nọt mời Lý tiểu thư ngồi xuống.

Yến Thất không nín được cười: "Trương công tử nguyên lai là cái bị vợ ăn hiếp."

Song Nhi nhỏ giọng nói: "Lý tiểu thư gia đình hiển hách, tại Kinh Thành đều có làm quan thân thích, Trương công tử đương nhiên muốn mời lấy Lý tiểu thư."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười xấu xa: "Vậy chuyện này liền dễ làm."

Trương công tử gặp thật lâu không người, lớn tiếng kêu lên: "Từ Song Nhi có ở đây không? Làm sao không thấy ra nghênh tiếp."

Yến Thất lúc này mới mang theo Song Nhi đi ra tới.

Trương công tử nhìn lấy Yến Thất, cảm thấy hắn như vậy đẹp trai, tâm lý rất lợi hại ghen ghét, xụ mặt hỏi: "Ngươi là ai?"

Lại nhìn lấy Từ Song Nhi cùng Yến Thất đứng chung một chỗ, liền tưởng nói: "Chẳng lẽ các ngươi là "

Từ Song Nhi đại xấu hổ: Hồngбет, bị hiểu lầm thành một đôi.

Yến Thất vội vàng nói: "Không, tại hạ Yến Thất, là Song Nhi biểu ca, vừa mới vào thành, Trương công tử cùng Lý tiểu thư không biết ta, bất quá, ta lại đổi Trương công tử cùng Lý tiểu thư đại danh như sấm bên tai a."

"Ồ? Người biết ta đại danh?" Trương công tử đến hứng thú.

"Đương nhiên a."

Yến Thất ăn nói lung tung: "Toàn bộ Kim Lăng, người nào không biết Trương công tử tài học đầy bụng, tài văn chương kinh người? Người nào không biết Trương công tử xuất thủ hào phóng, giàu có một phương, người nào không biết Trương công tử phẩm đức cao thượng, một thân chính khí?"

Tiêu xài một chút cổ kiệu người nhấc người.

Trương công tử tâm tình thư sướng, cảm thấy tại Lý tiểu thư trước mặt tích lũy đủ mặt mũi, lại nhìn Yến Thất lúc, cảm thấy thuận mắt nhiều.

Yến Thất lại cho Lý tiểu thư hát bài hát ca tụng: "Riêng là Lý tiểu thư, trở mã đến hoa nhường nguyệt thẹn, người gặp người thích, càng có tri thức hiểu lễ nghĩa, ôn nhu xinh đẹp, tại cái này thành Kim Lăng, Lý tiểu thư thế nhưng là tất cả tài tử ngưỡng mộ tiên nữ a, Lý tiểu thư cùng Trương công tử có thể cùng một chỗ, cái kia thật gọi trai tài gái sắc, trai gái xứng đôi vừa lứa."

"Vậy cũng là bọn họ loạn nói huyền thuyên tử, người cũng không nên nói mò."

Lý tiểu thư cũng đừng quan tâm trung thượng chi tư, không tính là cái gì đại mỹ nữ, riêng là cùng Song Nhi so sánh, thỏa thỏa bán thành phẩm.

Bất quá, Lý tiểu thư bị Yến Thất phen này tán dương, vui mừng nhướng mày, đừng đề cập cao hứng bao nhiêu.

Song Nhi ở một bên nghe Yến Thất miệng lưỡi dẻo quẹo, ăn nói lung tung, đôi mắt đẹp tròn trĩnh lên, mười phần chán kinh.

Thất Ca chỗ nào nhận biết Trương công tử cùng Lý tiểu thư, vì cái gì nói đến như thế nói năng hùng hồn đầy lý lẽ.

Mà lại, Trương công tử phẩm đức rất bình thường, không có văn hóa, là cái tiểu keo kiệt, cùng Thất Ca trong miệng tài học đầy bụng, xuất thủ hào phóng tuyệt không một dạng a.

Còn có cái kia Lý tiểu thư, tuy nhiên gia cảnh bất phàm, nhưng lại không thi thư, chữ lớn nhận không mấy cái, cùng tài nữ nửa điểm không đáp, có thể Thất Ca lại nói nàng có tri thức hiểu lễ nghĩa, rất có tài nữ phong phạm, đó căn bản không liên quan nhau a.

"Thất Ca, người đến cùng đang bán cái gì cái nút?" Song Nhi nhủ mày, đôi mắt đẹp nháy nha nháy, càng ngày càng hồ đồ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Thật sự cho rằng ta tặng không người? :

Bị Yến Thất hung hăng khen một trận, Trương công tử thật cao hứng, trò chuyện một hồi, rốt cục nhắc lên chính đề, cao cao tại thượng nói: "Bộ kia uyên ương nghịch nước đồ thù tốt không có?"

"Thêu tốt."

Song Nhi đem uyên ương nghịch nước đồ để lên bàn, mở ra.

"Thêu thật tốt đẹp."

Đồ tốt thì là đồ tốt, tuy nhiên Trương công tử cùng Lý tiểu thư đều là hạng giá áo túi com, nhưng cũng bị uyên ương nghịch nước đồ kinh hãi một chút.

"Bao nhiêu tiền?" Trương công tử hỏi Song Nhi.

Song Nhi vừa muốn báo giá, Yến Thất vội vàng tiếp lời đến: "Nói nhiều tiền tục a, ta đối Trương công tử rất là ngưỡng mộ, nguyện ý kết giao bằng hữu, bộ này uyên ương nghịch nước đồ coi như làm đưa cho Trương công tử lễ gặp mặt."

"Đưa cho ta? Tốt, ta thì giao người người bạn này."

Trương công tử mừng rỡ háp tấp, nói như vậy không cần tiền? Lấy không người nào không muốn a, không muốn cái kia là kẻ ngu.

Từ Song Nhi gấp: Này làm sao có thể tặng không đâu? Đây chính là 5 lượng bạc a.

Thất Ca thật sự là làm hại ta.

Trương công tử thân thủ liền muốn đi lấy uyên ương nghịch nước đồ, Yên Thất ý cười đầy mặt, thân thủ hư cần một chút: "Bất quá, ai cũng biết Trương công tử xuất thủ hào phóng, xưa nay không chiếm người tiện nghi. Riêng là đối đãi bằng hữu, cái kia càng là vùng tiền như rác, bằng hữu gấp đôi tặng ta, ta tất gấp trăm lần tặng trả, không biết ta nói đúng hay không nha, Lý tiểu thư, người lớn nhất giải Trương công tử làm người, không biết ta nói đúng hay không nha?"

Lý tiểu thư không trải qua đại não, cơ giới gật gật đầu: "Không sai, Trương công tử xưa nay không để bằng hữu ăn thiệt thòi."

"Cái này. . ."

Trương công tử mắt tròn: Trời ạ, còn gấp trăm lần tặng còn? Sớm biết không giao cái này cái rắm chó bằng hữu.

Yên Thất tiếp tục châm ngòi thổi gió, cảm khái nói: "Lý tiểu thư quả nhiên không có nhìn lầm người, giống Trương công tử dạng này thổ lộ tâm tình nam nhân, tuyệt đối đáng giá phó thác cả đời."

"Xong, xong, tên này cho ta chụp một đĩnh chụp mũ, để cho ta lui lại không cửa. Yên Thất tên này thật sự là có chút đáng giận."

Có Lý tiểu thư ở một bên nhìn lấy, Trương công tử lại muốn tại Lý tiểu thư trước mặt biểu hiện một chút, muốn không lấy máu là không thể nào.

Không phải vậy, hẳn tại Lý tiểu thư trong mắt hình tượng đem rớt xuống ngàn trượng.

Trương công tử không cam tâm xuất ra mười lượng bạc.

Song Nhi hai mắt tỏa sáng: Lại là mười lượng bạc, Thất Ca quả nhiên bán đi giá cao.

Yên Thất lại không vừa lòng: Thật là một cái tiểu keo kiệt, mười lượng bạc muốn muốn đuổi ta, coi ta ăn mày a.

"Trương công tử, trước tiên đem bạc thu lại, thông thả, thông thả, cho trước tiên ta hỏi một chút Lý tiểu thư đối bức họa này cảm thụ."

Yên Thất hướng Lý tiểu thư hỏi: "Tiểu thư kiến thức phi phàm, không bằng bình luận một chút bộ này thêu thùa như thế nào?"

"Cái này. . . Cái này, tốt, chỗ nào đều tốt..."

Lý tiểu thư lấp bắp, mặt mũi tràn đầy thẹn đỏ.

Nàng không có gì văn hóa, đầy mình hạng giá áo túi com, chỗ nào biết cái gì bình luận? Tuy nhiên cảm thấy này tám thêu thùa rất tốt, nhưng muốn nàng nói ra tốt chỗ nào, vậy thì thật là làm khó nàng.

Yên Thất ' khéo hiểu lòng người ' giảng hòa: "Lý tiểu thư phải chăng cảm thấy bức họa này sinh động như thật?"

"Đúng."

"Phải chăng rất sống động, tức giận bức người?"

"Đương nhiên."

"Cái kia bức họa này có phải hay không được xưng tụng tác phẩm nghệ thuật?"

"Không sai, tuyệt đối được xưng tụng là tác phẩm nghệ thuật, ai dám nói đây không phải tác phẩm nghệ thuật, ta với ai gấp, Yên Thất, vẫn là người hiểu ta à."

Lý tiểu thư cảm thấy Yên Thất thật tốt, coi nàng xấu hổ.

Yên Thất rất đắc ý hướng Trương công tử làm một cái ánh mắt: "Lý tiểu thư thật sự là nhìn rõ mọi thứ, kiến thức bất phàm, tại hạ bội phục, bội phục, không biết Trương công tử phải chăng cũng cho rằng bộ này uyên ương nghịch nước đồ là tác phẩm nghệ thuật đâu?"

Bà mẹ người chứ ầu ầu, Lý tiểu thư đều nói là tác phẩm nghệ thuật, ta dám nói không phải sao?

Trương công tử bất đắc dĩ phụ họa: "Đương nhiên là tác phẩm nghệ thuật, Lý tiểu thư kiến thức bất phàm, tuyệt đối sẽ không nhìn nhầm"

Nhưng trong lòng lại rất lợi hại khổ.

Đã tăng lên đến tác phẩm nghệ thuật tầng thứ, cái kia mười lượng bạc thì đuổi không.

"Tính toán, lão tử nhận thua." Trương công tử không cam tâm lấy ra một tấm năm mươi lượng ngân phiếu.

Song Nhi đôi mắt đẹp tỏa ánh sáng, nghĩ thầm Thát Ca thật là có bản lĩnh, thì nói mấy câu, mười lượng bạc biến thành năm mươi lượng.

Vừa muốn đi đón...

Yến Thát vội vàng ngăn lại: "Không vội,

Không vội, Lý tiểu thư, ngài biết Trương công tử vì sao muốn đưa ngài uyên ương nghịch nước đồ sao?"

Lý tiểu thư lắc đầu: "Ta không biết, cái này chẳng lẽ còn có cái gì thuyết pháp?"

Yến Thát tình cảm dạt dào nói: "Lý tiểu thư mời xem, cái này hai cái uyên ương thân mật vùng vẫy, anh anh em em, ân ái vô cùng, tràn ngập yêu thương. Thường nói: Bảo kiếm tặng anh hùng, uyên ương đưa giai nhân, bộ này uyên ương nghịch nước đồ, cũng là đại biểu Trương công tử đối Lý tiểu thư si tình tràn đầy yêu a. Yêu, là vô giá, chỉ là năm mươi lượng bạc, chỗ nào có thể cân nhắc Trương công tử đối Lý tiểu thư yêu?"

Lý tiểu thư kích động đầy mắt nước mắt, một phát bắt được Trương công tử cánh tay, mềm mại nói: "Nghĩ không ra, người thế mà như thế yêu ta... Ô ô!"

Trương công tử đều muốn khóc, cùng Lý tiểu thư nói thân mật lời nói, con mắt trừng mắt Yến Thát, tức giận đến muốn giết người.

Tên này, đem ta cho mợ nó ngu xuẩn.

Nãi nãi, nói cái gì bộ này uyên ương nghịch nước đồ đại biểu ta đối Lý tiểu thư yêu?

Ta nếu là lấy tiền ít, chẳng phải là nói ta đối Lý tiểu thư yêu thiếu? Cái này Lý tiểu thư, ngực không lớn, trả lại hấn nương không nào!

Trương công tử bị buộc bắt đắc dĩ, cắn răng một cái, đánh ra một tờ 100 lượng ngân phiếu.

Song Nhi đôi mắt đẹp trợn trừng lên: Thế mà bán đi một trăm lượng, quá bất khả tư nghị.

Yến Thát còn không vừa lòng: "Chậm rãi, chậm rãi, Lý tiểu thư, ta còn có lời nói..."

Trương công tử gấp đến độ phát điên: Nói cái rắm a nói, lại nói ta thì táng gia bại sản, một ngàn lượng bạc cũng hơn.

"Người đừng nói, . ta có việc đi trước, về trò chuyện."

Trương công tử cũng không dám trì hoãn thêm, nắm lên uyên ương nghịch nước đồ, chống chọi Lý tiểu thư, giống như là không có đầu con ruồi đồng dạng chạy.

Yến Thát bĩu môi: "Tính người chạy nhanh."

Song Nhi đôi mắt đẹp lưu chuyển, mềm mại: "Thát Ca, nghĩ không ra người lợi hại như vậy, đây chính là một trăm lượng a, ta một năm cũng liền kiếm lời những bạc này, không nghĩ tới Thát Ca một trận hồ ngôn loạn ngữ, thì kiếm lời nhiều tiền như vậy."

"Hồ ngôn loạn ngữ?"

Yến Thát bĩu môi: Cô nàng này thì là khen ta vẫn là tổn hại ta à.

Song Nhi đem ngân phiếu đưa cho Yến Thát: "Đây đều là Thát Ca kiếm lời, ta không thể nhận, cho ta năm lượng tiền vốn liền tốt."

Thật là một cái không tham tài cô nương tốt.

Yến Thát nói: "Tiền này cũng là người, làm cho ta sao?"

"Ta thù thù không đáng một trăm lượng."

"Ai nói không đáng?"

Yến Thát nói: "Ta đến hỏi người, những danh nhân đó tranh chữ có điều cũng là một cây bút vẽ ra đến, bằng giá trị gì ngàn vạn?"

"Cái này. . ." Song Nhi do dự một chút nói: "Bởi vì bọn họ là danh nhân."

"Sai!"

Yến Thát quả quyết phủ nhận: "Hắn là bởi vì bọn hắn họa đập ra ngàn vạn giá, cho nên mới thành danh người. Hiểu không?"

Song Nhi giống như có điều ngộ ra: "Ta giống như hiểu, chính là muốn trở nên tự tin, tin tưởng mình, đúng hay không?"

Yến Thất khích lệ nói: "Này mới đúng mà, chờ người thuê thừa bán đi một vạn lượng thời điểm, người cũng đừng quan tâm danh nhân."

"Bán một vạn lượng? Ta cũng không dám nghĩ."

Yến Thất cười nhìn Song Nhi tấm kia mềm mại vũ mị khuôn mặt nhỏ: "Bằng người tinh xảo thuê công, tăng thêm ta trang trí, tin tưởng không xa tương lai, nhất định có thể bán đi giá trên trời, cái này kêu là trai gái xứng đôi vừa lứa."

"Trai gái xứng đôi vừa lứa?"

Song Nhi xấu hổ mặt mũi tràn đầy mặt hồng hào, cúi đầu, ở ngực hươu con xông loạn: Trai gái xứng đôi vừa lứa, đây không phải hình dung người yêu sao?

Thất Ca lời này rốt cuộc là ý gì, thật là mắc cỡ a.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Ôm ở 1 lên có chút xấu hổ :

Yến Thất tại Song Nhi trong nhà ở vài ngày, mỗi ngày đều giáo một chút Hồ Từ, đùa nghịch một chút Song Nhi tiểu mỹ nữ, đừng đề cập nhiều hài lòng.

Trước kia thế giới kia, hẳn là thành công thương nhân, trong bóng tối thân phận càng là Quốc Bảo Cấp chiến lược cố vấn.

Mỗi một cái ý niệm trong đầu, đều quyết định thế giới mưa gió.

Loại cuộc sống này để hẳn ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, mười phần mỗi một.

Hiện nay, sinh hoạt cỡ nào hài lòng a, không có áp lực, mỗi ngày cùng Song Nhi giảng mấy cái câu nói đùa, thậm chí giảng một điểm câu đùa tục, nhắm trúng Song Nhi thẹn thùng vũ mị, nàng cũng không tức giận.

Đương nhiên, duy nhất không được hoàn mỹ là, vì mạng nhỏ, không thể không đi Lâm phủ làm tiểu gia đình.

"Dù sao còn có một tháng thời gian, tới kịp."

Yến Thất trong lòng đối cái kia áo bào đỏ nữ vô cùng bất mãn, để Thất Ca ta làm gia đình? Hừ, sớm muộn cũng có một ngày lão tử muốn cả vốn lẫn lãi đòi lại.

Một ngày này, Yến Thất vừa mới rời giường, thì truyền đến Song Nhi tiếng đập cửa: "Thất Ca, có thể đi vào sao?"

"Vào đi."

Song Nhi đẩy cửa tiến đến, liền thấy Yến Thất ở trần, đường cong ưu mỹ, vai rộng gầy eo, màu đồng cổ da thịt rất có trùng kích lực.

Nóng rực nam tính khí tức đập vào mặt, để trong nội tâm nàng hươu con xông loạn, xấu hổ không dám ngẩng đầu.

Yến Thất lại không xấu hổ, người để trần, quần lại không thoát, quan trọng linh kiện đều cất giấu đầu, thẹn thùng cái gì kình.

"Song Nhi, người có chuyện gì a?"

"Thất Ca, người trước kia quần áo trên người quá cũ nát, ta làm cho người một thân quần áo mới, người xem một chút có vừa người không."

Song Nhi cầm quần áo đưa cho Yến Thất, cúi đầu, gương mặt phớt hồng, không dám nhìn Yến Thất thân thể.

"Song Nhi cho ta làm y phục, thật sự là thân mật, ta mặc vào thử một chút." Yến Thất không có suy nghĩ nhiều, trong khoảnh khắc cởi quần ra.

"Ai nha."

Song Nhi mộng, vội vàng quay lưng đi, nghĩ thầm Thất Ca làm sao ở ngay trước mặt ta cời quần, trong mắt không có một chút lễ pháp sao?

Yến Thất ba chân bốn cẳng đem y phục mặc lên, gãi gãi đầu: "Y phục vật liệu rất tốt, chế tác cũng là nhất đẳng, thế nhưng là, làm sao lại khó chút đây, toàn thân không thư thái."

Song Nhi xoay người lại, ngẩng đầu nhìn lên, cười đến ngửa tới ngửa lui, trước ngực nhộn nhạo mãnh liệt gọn sóng.

"Cười cái gì?" Yến Thất không hiểu.

"Thất Ca, y phục mặc phản."

"Mặc ngược? Làm sao có thể, nút thắt không đều là chụp ở phía trước sao?"

"Bình thường đều chụp ở phía trước, nhưng bộ y phục này ta dùng kiểu mới cắt may, nút thắt là chụp ở phía sau."

Yến Thất rất lợi hại xấu hổ.

Em gái nguoi, quốc gia đại sự lão tử hạ bút thành văn, mặc quần áo loại chuyện nhỏ nhất này thế mà không làm được, mắt mặt a.

Yến Thất cời quần áo ra, phản lấy mặc vào, không biết nơi nào xảy ra vấn đề, nút thắt vẫn là không có cài lên.

Song Nhi cũng dần dần thói quen Yến Thất không hiểu lễ pháp diễn xuất, nhìn lấy hần lưng cuống tay chân, quần roi hơn phân nửa, rất là then thùng, còn không nín được cười.

"Thất Ca, nguoi đứng vững đừng nhúc nhích, để cho ta tới giúp nguoi đi, ta cho nguoi mặc một lần, về sau nguoi liền sẽ."

Song Nhi đem Yến Thất y phục cời ra, một lần nữa mặc vào.

Có điều bộ y phục này Song Nhi rất có suy nghĩ lí thú, kiểu dáng đặc biệt, coi như Song Nhi mặc vào, cũng có phần phí trắc trở.

Nàng và Yến Thất dán rất gần, một đôi tay nhỏ theo Yến Thất dưới nách ngừng lại một chút đằng sau, mới khó khăn lắm đem nút thắt cài tốt.

Thế nhưng là, không nghĩ tới bận bịu bên trong phạm sai lầm, Song Nhi tay nhỏ thế mà bị kẹt tại nút thắt bên trong, nhất thời không có cách nào lấy ra.

Cái này coi như xấu hổ.

Hai người cơ hồ dán dựa chung một chỗ, cái kia cổ nhẹ nhàng khoan khoái nam tử khí tức đập vào mặt, để Song Nhi thân thể phát nhiệt, xao động bất an.

Yến Thất cũng không nghĩ tới lập tức trở nên như vậy hương diễm.

Hai cổ thân thể gấp liên tiếp, ngăn cách hơi mỏng quần áo, có thể cảm nhận được Song Nhi thân thể hỏa nhiệt cùng nở nang, bốn mắt nhìn nhau, Tiểu Song xinh đẹp khuôn mặt gần trong gang tấc, trong đôi mắt đẹp cất giấu then thùng vệt nước, câu người hờn phách, môi đỏ khẽ nhếch, khí tức phun tại Yến Thất trước ngực, khiến người ta mê say.

Cúi đầu, còn có thể nhìn thấy Song Nhi trước ngực mãnh liệt son phong.

Tuy nhiên Yến Thất trải qua khảo nghiệm, nhưng bị Song Nhi to gan như vậy dụ hoặc, nơi nào sẽ không có phản ứng.

"Ai nha, xấu hổ chết." Song Nhi dùng sức giãy dụa, cái kia nút thắt lại càng ngày càng gấp, đem hai người chăm chú quần cùng một chỗ.

"Thất Ca, Thất Ca, ta có chuyện khẩn yếu..."

Hồ Từ chạy vội, giống như là một trận gió xông lên, vừa muốn xông vào đến, liền thấy Yến Thất cùng Song Nhi thân mật ôm cùng một chỗ.

Hồ Từ ngây người: "Thất Ca, nguoi vào tay nhanh như vậy? Tỷ, sáng sớm sáng sớm nguoi thì ôm ấp yêu thương a! Cũng đứng, cũng đứng, tốt lang quân nhất định cần phải nắm chắc."

Song Nhi đỏ bừng đầy mặt: "Hồ Từ, khác nói mò, không phải nguoi muốn như thế."

"Đều ôm cùng một chỗ, còn có thể thế nào?"

Hồ Từ nói: "Không quấy rầy các nguoi tốt sự tình, Thất Ca, tỷ, các nguoi tiếp tục, ta muốn đi đánh nhau, đến một trận hung ác, thành Nam Nguo Nhị cái kia đại vô lại gạt ta một trăm lạng bạc rỗng, ta lúc này không thêm đếm xia, muốn cùng hần cá chết rách lưới. Thất Ca, tỷ ta về sau liền giao phó nguoi."

Nói xong, từ từ thoát ra ngoài.

"Đừng, Hồ Tử, Nguru Nhị thể lực lớn, ngươi tuyệt đối đừng trêu chọc hắn..."

Song Nhi nghe xong Nguru Nhị tên, gấp thân thể mềm mại run rẩy, một dùng sức, Thiên Thiên Ngọc Chỉ cuối cùng từ nút thắt Lira đi ra.

Thế nhưng là dùng sức quá mạnh, dưới chân hư trượt, té một cái.

"Chân đau..." Song Nhi đau đến chảy ra nước mắt.

Yến Thất vội vàng đem Song Nhi dìu đất đứng lên.

"Đừng quản ta."

Song Nhi dùng sức đem Yến Thất đẩy ra phía ngoài: "Thất Ca, ngươi mau đuổi theo phía trên Hồ Tử, đừng để hắn trêu chọc Nguru Nhị, Nguru Nhị là thành Nam một phương bá chủ, thủ đoạn ngoan độc, cướp bóc đốt giết, làm chi chuyện xấu, thủ hạ mười mấy cái huynh đệ, vô cùng lợi hại, Hồ Tử đi trêu chọc hắn, không chết cũng phải bị đánh tàn. Ngươi nhanh đi ngăn cản hắn a, van cầu ngươi, Thất Ca, ngươi nhanh đi."

Yến Thất bình tĩnh nói: "Song Nhi yên tâm, ngươi trước nghỉ ngơi thật tốt, có ta ở đây, bảo quản Hồ Tử không có việc gì."

Yến Thất tại cửa chính đuổi kịp Hồ Tử.

Giờ phút này, Hồ Tử đã tụ tập mười mấy người, tuy nhiên những người này mặc cũ nát, xem xét cũng là nhà nghèo hài tử.

Nhưng từng cái sinh lý khỏe mạnh, ánh mắt bên trong lộ ra một cỗ ngoan kinh.

Chắc hẳn những người này, đều là Hồ Tử binh.

Hồ Tử hướng Yến Thất làm một cái ánh mắt: "Thất Ca, vẫn là ngươi lợi hại, lúc này mới mấy ngày a, tỷ ta liền bị ngươi cầm xuống, phải biết, cho ta tỷ tỷ đề thân không thiếu gia đình phú quý công tử, tỷ tỷ đều không đồng ý, không nghĩ tới tiện nghi ngươi."

Yến Thất mới lười nhác phủ nhận, đâm lao phải theo lao: "Thế nào, ta làm tỷ phụ ngươi, không đủ tư cách?"

Hồ Tử cất cao giọng nói: "Người khác làm tỷ phụ của ta, ta đánh nổ đầu hắn, Thất Ca làm tỷ phụ của ta, ta giờ lên 5 chỉ tán thành."

"Cái này còn tạm được."

Yến Thất mỉm cười, quét mắt một vòng Hồ Tử: "Ngươi làm sao cũng là lãnh đạo, gặp được một ít chuyện, vội vàng hấp tấp, chỗ nào có thể thành đại sự?"

Hồ Tử nắm chặt quyền đầu: "Còn không phải bị Nguru Nhị cái kia tạp chủng cho khí, lại dám động thổ ở trên đầu của ta, khi dễ ta tuổi còn nhỏ sao? Ta nhìn hắn là sống chán ngán. "

Yến Thất hỏi: "Nói một chút đi, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: 1 đoán ở giữa :

Hồ Tử chỉ chỉ cửa một con ngựa trắng, tâm không cam lòng nói: "Tỷ tỷ cho ta một trăm lượng ngân phiếu, để cho ta đi mua lập tức, ta đi thành Nam Mã thị mua ngựa, Nguru Nhị là thành Nam một phương bá chủ, thành Nam Mã thị có hắn phần tử, trong tay có rất nhiều ngựa tốt."

"Nguru Nhị tên này rất xấu, có một lần cận đường lãng nhục nữ hài, bị ta bên đường ngăn cản hư chuyện tốt, bởi vậy đối với ta hận ta trong lòng, xem ta là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt. Lần này ta đi mua lập tức, vốn là cũng không muốn cùng tên này có cái gì gút mắc, bắt quá, Nguru Nhị tên này gặp ta lại rất nhiệt tình, một bộ xưng huynh gọi đệ bộ đáng."

Yến Thất lắc đầu: "Sự tình ra khác thường tất có yêu, liền điểm ấy ngươi cũng không nhìn ra, làm thế nào lão đại?"

Hồ Tử đỏ bừng cả khuôn mặt, cố tranh luận nói: "Ta cũng cẩn thận, không muốn mua Nguru Nhị lập tức. Bắt quá, cái này con ngựa trắng nhìn rất lợi hại

lớn mạnh, rất hấp dẫn người ta. Ta cười lên trượt vài vòng, chạy nhanh chóng, thì hoa một trăm lạng bạc ròng mua lại."

"Thế nhưng là, mua về trên đường, mới phát hiện bị Ngưu Nhị cho hớ."

Yến Thất nói: "Đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Hồ Từ chỉ chỉ đuôi ngựa: "Con ngựa này là què, chỉ bắt quá bị Ngưu Nhị đánh thuốc tê, vừa mới bắt đầu nhìn không ra, chờ lấy thuốc tê quá mức mới phát hiện. Tê liệt, Ngưu Nhị như thế mất sáng đánh bạo lừa ta, ta há có thể nuốt xuống khẩu khí này?"

Yến Thất lại hỏi: "Người có không có trở về tìm hán lui lập tức?"

Nói đến đây, Hồ Từ càng thêm tức giận, thử mục đích muốn nứt: "Đương nhiên đi tìm hán, thế nhưng là hán miệng đầy không thừa nhận, mà lại một mục chắc chắn là ta đem lập tức làm què, cố ý xáo trá hán, còn muốn đi nha môn cáo ta một cái vụ hãm chi tội."

"Đây chính là một trăm lạng bạc ròng a, là chúng ta bách tính bình dân một năm thu nhập, cứ như vậy bị hán hớ đi, ta không cam tâm."

"Còn có, Thất Ca, người không biết Ngưu Nhị bản mặt nhọn kia có bao nhiêu càn rỡ, trận chiến lấy bọn hán nhiều người, đối với ta tràn đầy khinh bỉ, một bộ nói rõ: Ta chính là khi dễ người cái đồ nhà quê, người có thể làm sao ta, có gan người đến đánh ta a."

Yến Thất cười: "Cho nên, người không chịu nhục nổi. Hiện tại liền mang theo người đi đánh hán?"

Hồ Từ nghiêng răng nghiêng lợi: "Không sai, ta chính là muốn đánh hán."

Thù hạ một đám huynh đệ cũng theo mang tiết tấu.

"Nhất định phải đánh hán, Ngưu Nhị tên khốn này không phải là một món đồ."

"Dám ở Hồ Từ ca xúc phạm người có quyền thế, cái kia chính là chán sống lệch ra."

"Bị Ngưu Nhị lừa gạt, khẩu khí này tuyệt đối không thể nhịn."

...

Yến Thất lắc đầu: "Đi cùng Ngưu Nhị đánh nhau ngược lại là không có vấn đề, ta hai tay tán thành. Bất quá, trước hỏi một câu, quan tài chuẩn bị kỹ càng sao? Người nào đến đem cho các người nhật xác? Sẽ không phải để cho ta cho các người nhật xác a? Xin nhò, loại chuyện lật vật này thì ta không làm."

"Cái này. . . Thất Ca, người ý gì a, ngóng trông chúng ta chết?" Hồ Từ cũng bị Yến Thất hỏi được.

Yến Thất khề nói: "Cái gì gọi là ta ngóng trông các người chết, là các người chủ động đến cửa đi chịu chết."

Hồ Từ gãi gãi đầu: "Không hiểu Thất Ca là có ý gì."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy tiếc nuối lắc đầu: "Cái này cũng nhìn không ra, các người là bên trong Ngưu Nhị gian kế."

"Cái gì gian kế?"

"Ngưu Nhị hớ các người một trăm lạng bạc ròng là giả, muốn đem các người cái này một nhóm người diệt trừ là thật."

Hồ Từ một đám người mắt tròn.

Yến Thất êm tai nói: "Ngẫm lại xem, người Hồ Từ lớn nhỏ cũng là một cái xã đoàn đầu lĩnh, hán Ngưu Nhị cũng là trên đường lẫn lộn, lại bởi vì một trăm lạng bạc ròng đắc tội người sao?"

"Không biết." Hồ Từ lắc đầu.

"Mà Ngưu Nhị hết lần này tới lần khác làm như thế, đây chẳng phải là nói rõ hán đã sớm chuẩn bị, cố ý thiết hạ mai phục, dẫn người thượng sáo?"

"A? Cái này..."

Hồ Từ rốt cục hiểu một số, mang trong lòng may mắn nói: "Ngưu Nhị sẽ không như thế thông minh a? Nhìn lấy hán giống như thẳng đàn a."

"Thời đại này tại trên đường lẫn lộn, người nào còn không có cái quân sư quạt mo a."

Yến Thất bạch hồ từ liếc một chút: "Người hoa một trăm lạng bạc ròng mua ngựa, có phải hay không có văn thư? Song phương tự nguyện, công bình công chính?"

Hồ Từ gật gật đầu: "Đúng vậy a."

Yến Thất nói: "Ngươi bây giờ mang người đánh đến tận cửa đi, cái kia chính là không để ý tới. Mà lại, Nguru Nhị khẳng định có mai phục, ngươi đến người ta địa bàn đánh nhau, mà lại người ta người lại nhiều, sau cùng bị đánh khẳng định là ngươi."

"Còn có,

Ta như đoán không tệ, nhất định có bộ khoái trong bóng tối cất giấu, đến lúc đó, ngươi bị đánh, sẽ còn bị bắt nhanh định ra gây hấn gây chuyện tội danh, bắt vào ngục bên trong ngôi tù, các ngươi những thứ này tiểu tử nghèo, nhất định sẽ chết trong tù..."

"Trời ạ, thật đáng sợ."

Hồ Tử bị Yến Thất phen này miêu tả hoảng sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, vẫn là mang trong lòng may mắn nói: "Thất Ca, ngươi nói Thái Huyền, ta cảm giác Nguru Nhị không có cao như thế IQ."

Nhìn lấy Hồ Tử hoài nghi ánh mắt, Yến Thất rất lợi hại phiền muộn.

Tiểu tử này còn dám hoài nghi ta suy đoán, thương tổn tự tôn. Ta trước kia thế nhưng là Trung Hoa chiến lược liên minh thù địch cố vấn a, ta suy đoán, còn theo chưa thất bại qua.

Yến Thất bĩu môi: "Tiểu tử ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ. Như vậy đi, chúng ta thanh đao thương thu lại, trước đi một chuyến thành Nam Mã thị, vụng trộm nhìn một chút Nguru Nhị Mã thị bên trong có hay không bộ khoái. Nếu là không có bộ khoái, vậy đã nói rõ ta suy đoán là lời nói vô căn cứ, nếu là có bộ khoái, vậy liền bị ta đoán trúng."

"Không sai, chúng ta liền đi Mã thị vụng trộm xem chừng một chút tình thế, nhìn xem rốt cục có hay không bộ khoái."

Hồ Tử cảm thấy chủ ý này không tệ.

Thủ hạ một đám tiểu đệ cũng không biết Yến Thất là từ nơi đó xuất hiện, thế mà tại Hồ Tử ca trước mặt khoa tay múa chân.

Nói những cái kia không đáng tin cậy âm mưu luận, ai mà tin a.

Một đám tiểu đệ cũng đồng ý trước đi xem một chút có hay không bộ khoái.

Sau nửa canh giờ, Yến Thất, Hồ Tử bọn người đuổi tới thành Nam Mã thị.

Nơi này đông nghịt, phi thường náo nhiệt.

Hồ Tử bọn người trốn đến Mã thị hậu viện một chỗ thanh tịnh địa phương, phái ra một cái gọi Nhị Cầu tiểu đệ đi thăm dò xem rốt cục có hay không bộ khoái.

Chỉ chốc lát sau, Nhị Cầu trở về, mặt mũi tràn đầy đáng chất.

Hồ Tử vội hỏi: "Nhị Cầu, thế nào? Có hay không bộ khoái núp ở bên trong?"

Nhị Cầu thờ dãi: "Bị Thất Ca đoán đúng, Mã thị bên trong quả nhiên cất giấu bộ khoái. Mặc dù là thường phục, nhưng bị ta liếc mắt liền nhìn ra đến, hết thấy mười cái bộ khoái đâu, trong tay áo đều cất giấu đao, một bộ sát khí đáng đáng bộ đáng."

"Thảo! Nguru Nhị là thật muốn lộng chết ta, tên này thật độc."

Hồ Tử giận chửi một câu, hướng Yến Thất chấp tay một cái, mặt mũi tràn đầy thẹn đỏ: "Thất Ca, ta thật phục ngươi, bị ngươi toàn bộ đoán đúng, nếu không có có ngươi, ta cùng huynh đệ nhóm chỉ sợ đều muốn tại trong đại lao gặm cả một đời bánh cao lương."

Một đám tiểu đệ cũng đối Yến Thất kính nể.

Việc này ngấm lại, đều một trận hoảng sợ.

Bị đánh, bị đánh gần chết, còn muốn bị bắt nhanh bắt đi ngôi tù, định một cái gây hấn gây chuyện tội danh, cái này đi đâu nói rõ lí lẽ đi.

Yến Thất bộc lộ tài năng, có chút ít đắc ý.

Nhị Cầu hỏi: "Hồ Tử ca, cái này làm sao bây giờ, còn muốn đánh nữa hay không?"

"Còn đánh cái cái rắm, ngươi muốn đem nhà tù cơ sở làm mặc a."

Hồ Tử thở phì phì ở trên tường đánh một quyền: "Bà mẹ ngươi chứ gấu à, Nguru Nhị, tính ngươi kiểu như trâu bò, khẩu khí này lão tử trước nhãn."

Yến Thất trừng to mắt: "Này làm sao có thể chịu đâu? Không thể nhịn, tuyệt đối không thể nhịn."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Qua Mã là ngựa tốt? :

Hồ Từ rất lợi hại kinh ngạc, có chút mất mặt nói: "Không đành lòng làm sao bây giờ, chẳng lẽ đánh đến tận cửa đi?"

Yến Thất nói: "Đúng vậy a, bị Ngưu Nhị khi dễ đến thảm như vậy, người thế mà còn nhẫn, cái kia không thành rửa đen rút đầu?"

Hồ Từ sắc mặt hắc bên trong thấu Từ: "Thất Ca, chớ mắng ta à, ta cũng không muốn làm rửa đen, nhưng có bộ khoái ở chỗ này, chẳng lẽ còn có thể xông vào? Vậy ta không phải thiếu thông minh sao? Ta cũng không muốn ăn com tù."

Yến Thất thở dài: "Động não a, có điều kiện muốn đánh, không có có điều kiện sáng tạo điều kiện cũng muốn đánh."

Hồ Từ lắc đầu: "Não từ là cái thứ tốt, đáng tiếc ta không có."

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Người không có não từ không sao cả, ta có a."

Hồ Từ lập tức đến hứng thú, mắt nhỏ le lói lấy u quang: "Thất Ca, người có biện pháp?"

"Đương nhiên là có biện pháp."

Yến Thất cười xấu xa nói: "Ngưu Nhị không phải trước lừa người bạc, lại lên tiếng người ăn com tù à, vậy chúng ta thì lấy Nhân chi Đạo, còn trị người chi thân, cũng hung hăng lừa hán một thanh bạc, lại hỏ hán vững chãi cơ sở làm mặc."

Hồ Từ mặt mũi tràn đầy chờ mong: "Làm sao lừa hán? Thất Ca dạy ta."

Yến Thất nói: "Hán không phải đem cái kia thốt Qua Mã bán cho người, lừa người một trăm lượng bạc ròng sao? Chúng ta thì lại đem Qua Mã bán cho hán, cũng không cần lừa hán quá nhiều, một ngàn lượng bạc là được rồi."

Hồ Từ ghen ghét nhìn trần trời, từ trên xuống dưới nhìn lấy Yến Thất: "Thất Ca, người không có phát sốt a? Làm sao lại nói mê sáng đầu?"

Thủ hạ một đám huynh đệ cũng một mặt mờ mịt, cảm thấy Yến Thất rất có thể thôi.

Một ngàn lượng bạc, đây chính là tầm thường nhân gia mười năm thu nhập, đi đâu lừa gạt đi?

Thật coi Ngưu Nhị là cái chày gỗ?

"Hồ Từ ca, ta nhìn việc này quên đi, không đáng tin cậy."

"Không đáng bắt chước nguy hiểm."

"Khẩu khí này trước nhẫn."

Các tiểu đệ tập thể hát suy.

Yến Thất nhìn chằm chằm Hồ Từ: "Người có tin ta hay không?"

Hồ Từ nhìn lấy Yến Thất tự tin ánh mắt, cười ha ha: "Người đều phải làm tỷ phụ của ta, ta không tin người tin người nào, làm, nghe Thất Ca."

"Lời này ta thích nghe, tin tưởng ta một lần, trả lại người một cái tương lai."

Yến Thất nói: "Người bây giờ nhanh đi tìm mấy cái tướng Mã tiên sinh tới. Thứ nhất, tướng Mã tiên sinh nhất định muốn cùng Ngưu Nhị không có bất cứ quan hệ nào; thứ hai, tướng Mã tiên sinh nhất định muốn đầy đủ có tên, không phải nổi tiếng chớ mời."

Hồ Từ không hiểu Yến Thất rốt cuộc là ý gì, nhưng đối với hán lựa chọn vô điều kiện tin tưởng, lập tức để Nhị Cầu Từ dẫn người chia ra đi mời tướng Mã tiên sinh.

Thời gian một nén nhang, ba cái tướng Mã tiên sinh toàn bộ mời đến.

Hồ Tử hướng Yến Thất giới thiệu: "Thất Ca, ba vị này theo thứ tự là Phùng tiên sinh, Từ tiên sinh, Lư tiên sinh, đều là tướng Mã Cao tay, từ trước tới giờ không nhìn lầm."

"Kính đã lâu, kính đã lâu!"

Yến Thất chỉ cái kia thốt Qua Mã hỏi ba vị tướng Mã tiên sinh: "Cái này thốt Qua Mã phẩm tướng như thế nào?"

Phùng tiên sinh có chút buồn bực, bĩu môi: "Chính người đều nói, đây là một thốt Qua Mã, còn nói gì phẩm tướng."

Yến Thất cười ha ha: "Phùng tiên sinh quả nhiên là cái tướng Mã Cao tay, bội phục, bội phục."

Phùng tiên sinh yên lặng: Cái này cùng tướng lập tức thủ đoạn có cao hay không có cái cái rắm liên quan? Nếu đổi lại là người nào, chỉ cần không mù, đều có thể liếc một chút nhìn ra là Qua Mã a.

"Yến công tử, người tìm ba người chúng ta đến, chẳng lẽ chính là vì tướng cái này thốt Qua Mã sao? Cái này thốt Qua Mã vừa lại không cần ba người chúng ta xuất thủ?"

Yến Thất cười: "Cái này thốt Qua Mã phẩm tướng rất kém cỏi sao? Ta thế nào cảm giác con ngựa này phẩm tướng tuyệt hảo, cốt cách kinh kỳ, giá trị bạch ngân ngàn lượng? Ta đang muốn đến thành Nam Mã thị đi bán đâu, các người lại còn nói rất kém cỏi, đến cùng là cái gì ánh mắt? Hội tướng lập tức sao các người?"

Phùng tiên sinh tức giận đến nhảy dựng lên: "Nói năng bậy bạ, thật sự là nói năng bậy bạ! Đến cùng là người hội tướng lập tức, vẫn là chúng ta hội tướng lập tức? Người có phải hay không muốn mua thông ba người chúng ta, muốn để cho chúng ta cho cái này thốt Qua Mã làm khen ngợi? Bán cái giả tốt? Nói cho người, điều đó không có khả năng, chúng ta thể nhưng là chính trực người."

Phùng tiên sinh ba người tức giận đến ria mép đều trắng, xoay người rời đi.

Yến Thất thân thủ vừa nhắc, ba mươi lượng bạc đập trên bàn: "Đi thôi, xem ra cái này ba mươi lượng bạc không xài được."

Phùng tiên sinh ba người bị bạc lắc một chút con mắt, lập tức quay người trở về ngồi xuống.

Đây chính là ba mươi lượng bạc a, đối với phổ phường Hạ Cửu Lư tướng Mã tiên sinh tới nói, cũng bù đắp được trên một tháng tiền lương.

Yến Thất cười hỏi: "Ba vị tiên sinh không đi?"

Phùng tiên sinh rất lợi hại xấu hổ: "Trước uống chén trà lại đi, không vội, không vội." Xem ở bạc trên mặt, hẳn không nỡ đi.

Yến Thất hỏi: "Phùng tiên sinh, người cảm thấy cái này thốt Qua Mã đến cùng như thế nào? Ta thật trong lòng cảm thấy đây là một thốt ngựa tốt đâu, sau đó ta sẽ đến thành Nam Mã thị bán lập tức, còn mời Phùng tiên sinh bọn người vì ta bình luận một phen."

Rõ ràng là Qua Mã, không còn gì khác, tốt cái rắm a tốt.

Phùng tiên sinh quét mắt một vòng sáng choang ba mươi lượng bạc, chung quy là không nỡ đi, nhưng lại có chút biệt khuất, do dự bất định nói: "Yến công tử, người đây là ép buộc."

Yến Thất đem ba mươi lượng bạc đẩy lên Phùng tiên sinh ba người trước mặt: "Đây là tiền đặt cọc, sau khi chuyện thành công, lại thêm vào ba mươi lượng bạc."

Phùng tiên sinh ba người hai mắt tỏa sáng.

Lại thêm vào ba mươi lượng? Cái kia hết thảy cũng là sáu mươi lượng a, mỗi người có thể phân hai mươi lượng.

Cái này mua bán làm được.

Phùng tiên sinh giả vờ giả vịt do dự một chút, phất ống tay áo một cái, đem bạc thu lại, ho nhẹ một tiếng: "Yến công tử, con ngựa này tuy nhiên chân què, có điều màu sắc tươi đẹp, thể trạng tráng kiện, da lông trơn bóng, chính là hàng thượng đẳng, khí lực dồi dào, lập tức mặc dù què, nhưng có Long Mã tinh thần, tuyệt đối là một thốt rất lợi hại xuất sắc lập tức."

Hồ Tử bọn người nghe được mắt tròn.

Thật mẹ nó dối trá a.

Vừa rồi ba tên này còn luôn miệng nói Qua Mã không tốt, bây giờ lại lại cùng tán thưởng, xem ra bạc thật sự là cái thứ tốt, có thể đem miệng nện đẹp.

Yến Thất lại cười khoát khoát tay: "Dừng lại, dừng lại, buồn nôn chết ta, Phùng tiên sinh, người cảm thấy, chỉ bằng người vừa rồi cái kia vài câu lời bình, cái này thốt Qua Mã có thể bán được ngàn lượng bạc sao?"

A?

Ta đều như thế vuốt mông ngựa, ngươi còn không hài lòng?

Phùng tiên sinh cái mũi đều lệch ra: "Yến công tử, ngươi đây là ép buộc, cái này thót Qua Mã cấp bậc quá kém, ta nói con ngựa này khen thành Thiên Lý Bảo Mã, ai có thể tin tưởng?"

Yến Thất cười hắc hắc: "Đương nhiên cũng không thể khen thành Thiên Lý Bảo Mã."

Phùng tiên sinh thở phì phì lắc đầu: "Cái này cũng không được, vậy cũng không được, ngươi rốt cuộc muốn ta làm cái gì?"

Yến Thất cười hắc hắc: "Ta muốn các ngươi làm liền là: Một chữ đều không nói."

"Một chữ đều không nói? Cái kia còn thể nào tương lập tức?"

Phùng tiên sinh mộng: Thu nhiều bạc như vậy, một câu đều không nói, đây không phải lấy tiền không làm việc sao?

Yến Thất lại một lần nữa cường điệu: "Không sai, cũng là một chữ cũng không thể nói, ai hỏi cũng không thể nói chuyện. Một hồi tại Mã thị bên trên, các ngươi cứ việc vây quanh Qua Mã xem tướng, có thể lắc đầu, có thể gật đầu, có thể dậm chân, có thể than thở, nhưng chính là không thể nói chuyện, dám can đảm nói một chữ, một lượng bạc cũng không cho ngươi."

Còn có như thế kỳ hoa yêu cầu?

Phùng tiên sinh ba người nhìn vào ta, ta nhìn vào ngươi, không rõ ràng cho lắm, đều coi là Yến Thất là người bị bệnh thần kinh, dùng tiền để cho chúng ta giả câm?

Hồ Từ cũng không biết Yến Thất thực chất bên trong bán thuốc gì, nhưng hắn biết mình nào từ không đủ dùng, lựa chọn vô điều kiện tin tưởng Yến Thất.

Yến Thất sau cùng hỏi Phùng tiên sinh: "Có thể làm được không nói một lời sao?"

"Có thể, mời Yến công tử yên tâm, ta cái này người câm là làm định, chúng ta một hồi Mã thị gặp."

Phùng tiên sinh ba người cất bạc, hấp tấp lên.

Yến Thất chỉ chỉ Mã thị: "Đi, Hồ Từ, chúng ta đi gặp một lần Ngưu Nhị, nhìn hắn đến cùng phải hay không cái chày gõ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Da mặt muốn dày, thủ đoạn muốn hắc :

Đi vào Mã thị cửa, Yến Thất nhìn lấy Hồ Từ, như có thâm ý nói: "Hồ Từ, biết làm lão đại, phải chú ý cái gì không?"

Hồ Từ lắc đầu: "Không biết, Thất Ca, ngươi dạy ta."

Yến Thất nói: "Làm lão đại, phải nhớ cho kỹ lão đại quy tắc."

Hồ Từ mộng: "Còn có lão đại quy tắc cái đồ chơi này?"

"Đương nhiên là có."

"Lão đại quy tắc có phải hay không rất lợi hại rườm rà? Ta phiền nhất học bằng cách nhớ."

"Rất đơn giản, chỉ có tám chữ."

"Năm tám chữ?"

Yến Thất buồn bã nói: "Da mặt muốn dày, thù đoạn muốn hắc."

"Da mặt muốn dày: Mặc nó cuồng phong Hãi Lãng, ta chỉ coi không nghe thấy, không nhìn thấy, dạng này có thể bảo trì đầu óc thanh tỉnh."

"Thù đoạn muốn hắc: Nhân từ đối với địch nhân, cũng là tàn nhẫn đối với mình, đợi cơ hội thống hạ nặng tay, tuyệt không cho địch nhân phản công cơ hội."

Hồ Tử gãi gãi đầu: "Ta không hiểu nhiều a."

Yến Thất cười cười: "Một hồi nguoi thì hiểu."

Hồ Tử nắm Qua Mã, vừa tiến vào Mã thị, liền bị vây xem người chỉ trỏ.

"Đại gia hòa, thấy không, đây chính là mua Qua Mã cái kia tiểu tử ngốc, một trăm lạng bạc ròng mua xuống một thớt Qua Mã, thật sự là có tiền a, Ha-Ha."

"Tiểu tử này quá ngu, IQ có vấn đề, đến tìm đại phu trị một chút."

"Hắn làm sao còn có mặt mũi lại đến?"

...

Hồ Tử nghe mọi người trào phúng, cúi đầu, khom lưng, hận tim không được một cái lỗ để chui vào.

"Ha-Ha, ta tưởng là ai, nguyên lai là Hồ Tử đến, chỉ bằng nguoi, cũng dám ở ta địa bàn phía trên giương oai?"

Phía trước truyền đến một trận chói tai tiếng cười.

Mọi người trên mặt sợ hãi, nhao nhao nhường ra một con đường.

Yến Thất ngừng đầu nhìn lại, một đám người quơ cánh tay, hướng cái này vừa đi tới.

Một người cầm đầu, thân thể cao đồ tầm 1m9, lưng hùm vai gấu, một thân gấm vóc hoa phục, trên tay mang theo ban chỉ, cổ treo lớn bằng ngón cái dây chuyền vàng, đầy mặt dữ tợn, ánh mắt bên trong mang theo cười trào phúng.

Không cần hỏi, cũng đoán được, người này khẳng định cũng là Nguru Nhị.

Vừa nhìn thấy Nguru Nhị, Hồ Tử mặt thì đỏ.

Nguru Nhị nghênh ngang đi đến Hồ Tử trước mặt, ngoài cười nhưng trong không cười hỏi: "Thế nào, ta bán cho nguoi cái này thớt Qua Mã như thế nào? Một trăm lạng, quý không quý a? Ha-Ha, nguoi mang nhiều như vậy tiểu đệ đến, là muốn long trọng cảm tạ ta sao?"

Mọi người ầm vang cười to.

Hồ Tử bị Nguru Nhị trước mặt mọi người chế nhạo, thân thể căng cứng, có chút không thể chịu được sức lực.

Nguru Nhị bóp lấy eo, tiếp tục trào phúng: "Hồ Tử, nguoi mẹ hắn cho là nguoi là ai? Mang theo mấy cái vợ va vợ vẫn tiểu đệ tới dọa ta? Thảo, nói cho nguoi, nơi này là thành Nam, là ta địa bàn, nguoi xem như thử chó má gì?"

"Ta liền bán nguoi Qua Mã làm sao? Một người muốn đánh, một người muốn bị đánh, nguoi là mất mồm, vẫn là cái nhọc trí. Nguoi nhìn, đây là văn thư, mua bán công bình, Ha-Ha, ta còn chiếm lý đâu, nguoi có thể làm sao ta?"

Nguru Nhị thủ hạ tiểu đệ một trận cười to, vô cùng chói tai.

Hồ Tử đầu chịu nổi dạng này khí, nói rõ bị Nguru Nhị trào phúng, đỏ bừng cả khuôn mặt, trong lồng ngực máu đang nấu, lửa giận tại bốc lên.

Nguru Nhị càng nói càng hăng hái, đưa tay chỉ Hồ Tử mặt, đồ ập xuống mắng to: "Ta chính là nói rõ lừa nguoi cái hai hàng, nguoi có thể sao thế? Một đám nghèo hèn, không có tiền không có bản sự không có nhân lực, dựa vào cái gì cùng ta đấu? Nguoi còn có mặt mũi kêu cái gì Hồ Tử, ta nhìn cũng là một cái yếu gã. Có gan nguoi đến đánh ta, nguoi không đánh ta, cũng là chó. Nuôi dưỡng..."

Nguru Nhị mắng tương đương khó nghe.

Hồ Tử rốt cuộc ép không được tà hòa, thử mục đích muốn nứt, nổi gân xanh, muốn xông lên đi liều mạng.

Nguru Nhị nhìn lấy Hồ Tử lập tức sẽ bão nổi, cười đến lợi hại hơn, một bộ rất chờ mong bộ dáng.

Yến Thất tại Hồ Tử phía sau nhỏ giọng thăm thài: "Làm lão đại, phải nhớ đến lão đại quy tắc, thứ nhất, da mặt muốn dày; thứ hai, thù đoạn muốn hắc."

Hồ Từ nghe Yến Thất lời nói, hơi một suy nghĩ, nhìn lấy Nguru Nhị ánh mắt lóe ra tham lam tinh quang, phía sau đại thụ mơ hồ cất giấu mười cái bộ khoải, dọa đến giật mình lắc một cái, chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

"Má ơi, kém chút bên trong Nguru Nhị gian kè."

Hồ Từ một trận hoảng sợ.

Vừa rồi nếu là tùy tiện xuất thủ, không chỉ có sẽ bị Nguru Nhị đánh toi bời,

Còn muốn bị bắt nhanh bắt.

Nguru Nhị tên này nguyên lai là cố ý khích ta.

Đù âm hiểm!

Hồ Từ có chút hồ thẹn nhìn lấy Yến Thất: "Thất Ca, ta vừa rồi kém chút làm đại sự."

Yến Thất nói: "Da mặt muốn dày, điểm này lĩnh ngộ sao?"

Hồ Từ hắc hắc gượng cười sợ mông ngựa: "Lĩnh ngộ, Thất Ca thật sự là cái hảo lão sư, Nhất Giáo liền sẽ."

Yến Thất cũng trở về ứng: "Ngươi cũng là hảo học sinh, một học thì thông."

Nguru Nhị còn đang kêu gào: "Hồ Từ, ngươi cái yếu gà, ngươi đánh ta a, có gan ngươi đến đánh ta..."

Hồ Từ rất khinh thường đáp lại: "Ít đến ồn ào, cái này đều niên đại nào, còn chém chém giết giết, xin nhờ, ta thể nhưng là cái người văn minh, giảng đạo lý."

A?

Cái này chuyện ra sao?

Nguru Nhị mộng.

Không đúng, Từ Thiên Hồ tên này lớn nhất không chịu kích, lớn nhất sĩ diện, ai dám nhục nhã hắn, nhất định ép không được nữa.

Có thể Từ Thiên Hồ hôm nay làm sao, một bộ mây trời nước chảy bộ dáng, ta dùng sức mắng hắn, hắn coi như không nghe thấy, không để ý?

Nguru Nhị thì là nghĩ đến chọc giận Hồ Từ, để hắn xuất thủ đánh nhau, sau đó liền có thể phản khởi 'tự vệ', đằng sau còn có bộ khoải xuất thủ, đem Hồ Từ một đám người bắt lại.

Nhưng Từ Thiên Hồ hết lần này tới lần khác không mắc mưu.

Một quyền này đánh vào trên bông, có lực không chỗ làm, thật sự là làm người tức giận.

Nguru Nhị hướng về phía Hồ Từ khua tay quyền đầu: "Bị ta lừa ngươi còn không xuất thủ, ngươi tính toán nam nhân sao?"

Yến Thất đứng tại phía trước nhất, nhìn từ trên xuống dưới Nguru Nhị: "Ngươi người này có phải hay không có bị ngược khuynh hướng. xin chúng ta đánh ngươi? Nói cho ngươi, chúng ta là người văn minh, từ trước tới giờ không đánh nhau."

"Ngươi là ai?" Nguru Nhị dữ dần hỏi.

Hồ Từ rất đặc ý nói: "Yến Thất, ta Thất Ca."

Yến Thất đối Nguru Nhị nói: "Ta không chỉ có không đánh ngươi, sẽ còn cảm tạ ngươi."

Nguru Nhị sừng sốt: "Ngươi cảm tạ ta? Vì cái gì?"

Yến Thất cười: "Bởi vì ngươi bán cho chúng ta một thớt ngựa a, mới một trăm lượng bạc ròng, để cho chúng ta kiếm một món hời."

Nguru Nhị tức điên: "Thì cái kia thớt Qua Mã hoàn thành ngựa tốt? Mờ mắt nói lời bịa đặt đây."

Yến Thất bĩu môi: "Không phải ta mờ mắt nói lời bịa đặt, mà chính là ngươi mất què, nhận không ra ngựa tốt, ngươi tránh ra đi, chó ngoan không cần đường, chúng ta là ra bán lập tức, ai mà thêm cùng ngươi đánh nhau."

"Ngươi..."

Ngưu Nhị ăn Yến Thất một hồi cây đình, tâm lý cái này tức giận a.

"Tốt, bán lập tức, ta để người bán, ta cũng không tin, ai sẽ mua một thớt Qua Mã, nào từ tú đậu?"

Yến Thất lười nhác lại cùng Ngưu Nhị nói chuyện, để Hồ Tử đem Qua Mã dắt qua đến, bắt đầu bán lập tức.

Phía trước viết vài cái chữ to: Ngựa tốt ở đây, hoan nghênh Bá Nhạc.

Tất cả mọi người làm chế giễu, vây quanh ở Qua Mã chung quanh, chỉ trỏ.

"Qua Mã còn có thể bán được, làm chúng ta đều là nào tàn?"

"Qua Mã còn có thể gọi là ngựa tốt, ta nhìn đời sau đi."

"Làm Bá Nhạc là người mù?"

...

Chỉ chớp lát sau, tới một cái tướng Mã tiên sinh, chính là Phùng tiên sinh.

Có người hiểu chuyện tiến lên chào hỏi: "Phùng tiên sinh, mau đến xem trò cười a, cái này có một thớt Qua Mã, giống trống khua chiêng rao hàng, người có chịu không cười? Đòi ta, thì trông cậy vào cái chuyện cười này sống đây này."

Phùng tiên sinh đi tới, nhìn lấy Qua Mã, mờ đôi mắt đôi mắt tròn trừng lên, thẳng mắt.

Trong mắt, thả ra nóng rực quang.

Tất cả mọi người mộng: "A, đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ có cái gì mờ ám?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Thực lực phái diễn viên :

Tất cả mọi người bị Phùng tiên sinh khoa trương ánh mắt cho kinh hãi một chút.

"Phùng tiên sinh đây là tại làm gì? Thế mà đối cái này thớt Qua Mã lên hào hứng?"

"Vừa rồi Phùng tiên sinh còn một bộ rất lợi hại lưỡi biếng bộ đáng, đảo mắt thì trở nên như thế phấn khởi."

"Chẳng lẽ, cái này thớt Qua Mã thật có cái gì mờ ám?"

...

Tất cả mọi người biết Phùng tiên sinh thủ đoạn cao minh, Tướng Mã Chi Thuật nổi tiếng.

Thế nhưng là, hẳn vì cái gì đối cái này thớt Qua Mã biểu hiện ra như thế nồng đậm hứng thú đâu?

Ngưu Nhị cũng bị Phùng tiên sinh hành động này cho làm quay cuồng.

Trong lòng bồn chồn, nhìn không được hướng về phía Phùng tiên sinh quát: "Người có bệnh a, vây quanh cái này thớt Qua Mã nhìn cái rắm?"

Phùng tiên sinh nháy mắt ra hiệu, ra vẻ cao thâm: "Không thể nói, không thể nói."

Nói xong, Phùng tiên sinh rời đi, còn cẩn thận mỗi bước đi nhìn cái này thớt Qua Mã, một bộ lưu luyến không rời bộ đáng.

Ngưu Nhị dùng sức nắm lấy tóc: "Nương, tên này cho ta giả thần giả quỷ, thứ đồ gì."

Yến Thất ở một bên thấy buồn cười: Cái này Phùng tiên sinh không tệ, rất lợi hại biết diễn kịch, hẳn làm gì tướng lập tức a, hoàn toàn có thể làm cái diễn viên nha, vẫn là thực lực phải.

Nguru Nhị, còn có tất cả mọi người bị Phùng tiên sinh cử động làm choáng.

Một lúc sau, Luru tiên sinh cũng tản bộ đến Mã thị.

"Luru tiên sinh, mau tới đây, nơi này có náo nhiệt nhìn." Có người hiểu chuyện đem Luru tiên sinh kéo qua.

Luru tiên sinh còn buồn ngủ, nhìn Qua Mã liếc một chút, a một tiếng kêu đi ra, cả kinh ngây ra như phỗng.

"Luru tiên sinh, người cái này là thế nào?"

"Trời ạ, Luru tiên sinh cũng bị cái này thót Qua Mã cho kinh hãi đến."

"Luru tiên sinh đều nhìn thẳng con mắt."

...

Mọi người nghị luận ầm ĩ.

Nguru Nhị chỉ Luru tiên sinh, hung lệ nói: "Thiếu cho ta giả thân giả quỷ, nói, đến cùng chuyện gì xảy ra?"

Luru tiên sinh chậm hơn nửa ngày, lắc đầu: "Không thể nói, không thể nói..."

Nói xong, thất tha thất thểu chạy đi.

Phùng tiên sinh cùng Luru tiên sinh đều là tướng Mã Cao tay, nhìn thấy Qua Mã, đều biểu hiện được quái dị như vậy.

Chẳng lẽ nói, cái này thót Qua Mã quả nhiên không thể tầm thường so sánh?

Từ tiên sinh uống chút rượu, lung la lung lay đáng tràng.

"Từ tiên sinh, đừng uống rượu, mau đến xem nhìn cái này thót Qua Mã."

Từ tiên sinh uống đến 'sống mơ mơ màng màng', bước đi thẳng đập gỗ, nhìn Qua Mã liếc một chút, con mắt tròn trĩnh lên, lập tức tươi cười rạng rỡ, đầu cũng không choáng, bước đi cũng thẳng.

Quanh hẳn lấy Qua Mã chuyển tầm vài vòng, không ngừng lắc đầu, gật đầu, phăng phát giống như thần kinh thác loạn.

Nguru Nhị hét lớn một tiếng: "Nhìn cái gì vậy? Một thót Qua Mã, có cái gì tốt nhìn."

Từ tiên sinh mọc ra một ngụm trọc khí: "Không thể nói, không thể nói."

Nói xong, cũng vội vàng chạy trốn.

Liên tiếp ba vị tướng Mã Cao tay, bị Qua Mã làm cho vui buồn thất thường.

Cái này đủ để chứng minh: Cái này thót Qua Mã tuyệt không phải tầm thường, một nhất định có huyền cơ gì!

Nguru Nhị tâm lý bồn chồn: Nãi nãi, chẳng lẽ ta thật sự là nhìn nhầm, cái này thót Qua Mã lại là ngựa tốt?

Yến Thất rất vui vẻ.

Cái này ba cái diễn viên biểu lộ đúng chỗ, thành công mê hoặc Nguru Nhị, cùng hiện trường người xem.

Yến Thất buông lỏng nói: "Các vị, có hay không ra giá?"

Nguru Nhị tâm lý ngựa, rốt cục không nín được: "Cái này thót Qua Mã là ta, ai dám mua?"

Yến Thất theo Hồ Từ cầm trong tay qua văn thư, hướng về phía Nguru Nhị bĩu môi: "Xem trọng, đây chính là văn thư, con ngựa này rõ ràng đã bán cho chúng ta, chỗ nào vẫn là người? Trừ phi người dám ăn cướp trắng trợn, hắc hắc, người là đại lưu manh nha, nói không chừng thực có can đảm ăn cướp trắng trợn."

"Cái này. . ."

Trước mặt mọi người, còn có bộ khoái ở đây, hẳn nào dám ăn cướp trắng trợn?

Ngưu Nhị mắt đỏ, tức giận nói: "Tính toán người có gan, vậy ta lại hoa một trăm lạng bạc ròng mua về."

Yến Thất nhàn nhạt đáp lại: "Không bán."

"Cái gì, người thế mà không bán?"

Ngưu Nhị rống to: "Không phải liền là một thốt Qua Mã à, cho người một trăm lạng người còn không bán?"

"Người gốc a người."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy khinh bỉ: "Cái này lập tức liền xem như Qua Mã, cũng là Qua Mã bên trong ngựa tốt, vừa rồi đến ba vị tướng ngựa lớn su, đều bị cái này thốt Qua Mã cho kinh hãi đến, người một trăm lạng bạc ròng liền muốn mua ta ngựa tốt,

Làm người xuân thu đại mộng đi thôi."

"Người..."

Ngưu Nhị bị Yến Thất khinh bỉ một trận, tức giận đến răng hàm đều đau: "Tốt, ta cho người hai trăm lạng bạc ròng."

Yến Thất khê nói: "Không bán! Giá cả quá thấp, chỉ là hai trăm lạng bạc ròng, không đủ ta một bữa rượu tiền, ta không để vào mắt."

"Không đủ một bữa rượu tiền? Tên này rất có thể đụng." Ngưu Nhị tức điên, mẹ, tên này ngay tại chỗ lên giá.

Yến Thất hướng mọi người hỏi: "Thường nói nói hay lắm Hồng Phấn đưa thêm giai nhân, ngựa tốt tặng anh hùng. Các vị, cơ hội khó được, ngựa tốt ở đây, người trả giá cao được. Các người phải nắm chặt."

Trong đám người không thiếu phú quý người.

"Ta ra ba trăm lạng."

"Ta ra bốn trăm lạng."

"Năm trăm lạng!"

...

Qua Mã giá cả trên đường đi tăng.

Yến Thất một bộ rất không hài lòng bộ dáng, khoát khoát tay: "Mới năm trăm lạng, quá thấp, quá thấp!"

Hổ Tử ở một bên nghe giá cả trên đường đi tăng, hưng phấn vui vẻ nở hoa.

Thất Ca cũng là Thất Ca, xuất thủ bắt phàm, một thốt Qua Mã, lẫn lộn thành ngựa tốt.

Thủ đoạn này, ai có thể địch?

Giá cả một đường bão táp, sau cùng, một cái công tử áo trắng ra đến chín trăm lạng.

Thật là có không thiếu tiền.

Yến Thất gờ thè bài, liếc mắt nhìn thấy Ngưu Nhị: "Còn có hay không thêm tiền, có hay không? Có hay không? Không có lời nói, cái này thốt ngựa coi như về công tử áo trắng. Chín trăm lạng mua một thốt ngựa, cái này mua bán thật sự là có lời."

Ngưu Nhị gấp, quyết định chắc chắn: "Ta ra một ngàn lạng."

Yến Thất cười ha ha: "Được, tính toán người có gan, cái kia... Công tử áo trắng, người còn thêm không thêm tiền? Ngưu Nhị ra một ngàn lạng. . "

Cái kia công tử áo trắng thật sự là không thiếu tiền, vừa muốn há miệng thêm tiền.

Ngưu Nhị hưng hăng trừng công tử áo trắng liếc một chút, trong con người phun ra ăn Nhân Nộ lửa.

Công tử áo trắng sợ hãi, không dám tăng giá.

Yến Thất rất thỏa mãn: Trò chơi đến đây là kết thúc, một ngàn lạng, thật tình không tệ.

"Ngưu Nhị, cái này thốt ngựa về người, giao tiền đi."

Ngưu Nhị nói: "Hiện tại không có tiền, Hoàng Thiên ta sẽ đem tiền cho người."

Nói đùa cái gì? Không giao tiền còn muốn mua ngựa?

Yến Thất lửa: Em gái nguoi, cùng ta tính toán thiệt hơn, coi ta sẽ lên làm?

Hắn đổi cái kia công tử áo trắng nói: "Tiên nghi nguoi, nguoi ra chín trăm lượng Hiện Ngân, ta lập tức bán cho nguoi."

"Thật?" Công tử áo trắng thân thủ liền lấy ra ngân phiếu.

"Nguoi dám!"

Ngưu Nhị hung hăng trừng công tử áo trắng liếc một chút, hắn vốn là muốn đi trước tìm quen thuộc tướng Mã tiên sinh giám định một chút, thế nhưng là Yến Thất một nói từ chối, căn bản không cho hắn giám định cơ hội.

Không có cách, Ngưu Nhị đành phải lấy ra một tấm một ngàn lượng ngân phiếu.

Yến Thất rất đặc ý viết xong văn thư, nhận lấy ngân phiếu, để Ngưu Nhị in dấu tay.

Một ngàn lượng bạc tới tay.

Yến Thất đem ngân phiếu đưa cho Hồ Tử, mặt mũi tràn đầy rầm thối: "Minh cũng là người có tiền."

"Thất Ca, nguoi thật sự là Thần."

Hồ Tử mặt mày hớn hở, kích động hai tay phát run: Đòi này, hắn thì chưa thấy qua nhiều tiền như vậy.

Yến Thất bĩu môi: "Tay run cái gì, không có tiền đồ, chẳng phải một ngàn lượng ngân phiếu à."

Hồ Tử vui hừ: "Thất Ca, chúng ta chạy mau đi, Ngưu Nhị giống như đã phái người đi mời Lý tiên sinh, cái này Lý tiên sinh là cái này một mảnh số một tướng Mã tiên sinh, tướng lập tức kỹ thuật nhưng so sánh Phùng tiên sinh ba người lợi hại nhiều."

Yến Thất một mặt thành thoi: "Đi cái gì nha, không thể đi."

Hồ Tử gấp: "Không đi nữa thì lộ tẩy."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười xấu xa: "Không sai, cũng là chờ lấy lộ tẩy, sau đó khí khí Ngưu Nhị tên này."

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Bẫy liên hoàn :

"Tốt, nhìn xem Ngưu Nhị ăn quả đắng bạo tẩu bộ dáng."

Hồ Tử không hiểu Yến Thất vì sao nhất định phải lưu lại, nhưng hắn cũng không sợ, muốn đánh nhau, ai sợ ai nha.

Chỉ chốc lát sau, Lý tiên sinh rốt cục đi vào Mã thị.

Ngưu Nhị hưng phấn cười to: "Lý tiên sinh, mau đến xem nhìn, ta phải một thốt ngựa, hoa ta một ngàn lượng bạc đây."

Lý tiên sinh nhìn nửa ngày, lắc đầu: "Cái này không phải liền là một thốt Qua Mã sao?"

Ngưu Nhị gật gật đầu: "Đúng thế, cái này thốt Qua Mã cũng là ngựa tốt, ba cái kia tướng Mã tiên sinh đều bị cái này thốt Qua Mã kinh hãi đến. Hắc hắc, may mà ta nhanh chân đến trước, trước cướp đến tay bên trong, mới hoa một ngàn lượng, thật giá trị."

"Ai nha, nguoi bị lừa."

Lý tiên sinh hung hăng giậm chân một cái, giống như là nhìn giống như kẻ ngu nhìn lấy Ngưu Nhị: "Thế này sao lại là cái gì ngựa tốt, đây rõ ràng cũng là

không đáng một đồng Qua Mã."

"Bị lừa?"

Ngư Nhị đầu không rõ, ong ong loạn hưởng: "Lý tiên sinh, ngươi lại nhìn cho rõ chút, có thể hay không nhìn nhầm?"

"Nhìn lầm?"

Lý tiên sinh rất tức giận: "Nói cho ngươi, ta liền xem như mù, cũng sẽ không nhìn nhầm." Phất ống tay áo một cái, thờ phỉ phỉ đi.

Ngư Nhị phì cười đầu óc phình to: "Xong, xong, thế mà bị Yến Thất cho lừa gạt. Ba cái kia tướng Mã tiên sinh, nhất định là Yến Thất mời đến kẻ lừa gạt."

Một đám người cũng nghị luận ầm ĩ.

"Nghĩ không ra Ngư Nhị cũng có bị lừa thời điểm."

"Đúng vậy a, một ngàn lượng bạc mua một thớt Qua Mã, thật tình đánh mất."

"Cái kia gọi Yến Thất hảo lợi hại, suy nghĩ cẩn thận, đây là một cái bẫy a, có thể xưng không chệ vào đâu được."

...

Nghe mọi người châm chọc khiêu khích, Ngư Nhị khí trùng tại não, không thể kìm được, mang theo mấy chục người vọt tới Yến Thất cùng Hồ Từ trước mặt, đồ hồng mắt hết lớn: "Đem bạc trả lại cho ta."

Yến Thất cười: "Bạc là ta, tại sao phải cho ngươi? Thấy không, đây là văn thư, mặt trên còn có tay ngươi ấn cùng kí tên, mua bán công bình, ngươi tình ta nguyện."

Ngư Nhị nổi trận lôi đình: "Ngươi dám gạt ta?"

Yến Thất nói: "Lừa ngươi lại như thế nào? Trước đó, ngươi đem Qua Mã đánh thuốc tê bán cho Hồ Từ, chẳng lẽ không phải lừa gạt? Cái này gọi đến mà không trả lễ thì không hay, ngươi gạt ta một trăm lượng, ta lừa ngươi một ngàn lượng, mọi người hòa nhau."

Ngư Nhị tức giận đến đều muốn khóc: Hòa nhau cái rắm a, ta lừa ngươi 100, ngươi gạt ta 1000, ta còn thua thiệt chín trăm lượng đây.

Yến Thất bỏ đá xuống giếng trào phúng Ngư Nhị: "Còn có, ta nói là ngựa tốt cái kia chính là ngựa tốt? Ngươi cứ như vậy tin tưởng ta? Vậy ta nói ngươi là một con chó, ngươi thì biến thành chó?"

Hống!

Mọi người ồn ào cười to.

Ngư Nhị mắt hết mặt, loại này thua thiệt hán cho tới bây giờ chưa ăn qua, cũng không ai dám động thổ ở trên đầu của hán.

Nhưng hôm nay, không nghĩ tới ăn đại xep.

Ngư Nhị mặt mũi tràn đầy hung lệ, trong tay mang theo một thanh Sát Trư Dao: "Yến Thất, Từ Thiên Hổ, các ngươi dám động thổ trên đầu hoàn khó, ta xem các ngươi là sống chán ngán, muốn chết phải không?"

Hồ Từ không sợ nhất tới cùng, vội vàng đem Yến Thất ngăn ở phía sau, mắt hồ trợn lên nhìn chăm chăm Ngư Nhị: "Coi ta sợ ngươi sao?"

Tràng diện giương cung bạt kiếm.

Tất cả mọi người dọa đến trốn về sau, làm không cẩn thận liền muốn chết người.

Yến Thất là thấy qua việc đời, nơi nào sẽ sợ hãi loại này tiểu trận trận chiến, lách mình đứng ra, mặt mũi tràn đầy giễu cợt nhìn lấy Ngư Nhị: "Làm sao? Thẹn quá hoá giận? Mắt mặt xấu hổ? Cầm Dao Từ khoa tay múa chân, hù dọa người nào? Ngươi là muốn ngay trước mặt mọi người, ngay trước mặt bộ khoái, cướp người tiền tài, sát nhân diệt khẩu? Ngươi nếu có gan thì đừng sợ, đến, giờ đao chặt a, ta đến cùng nhìn xem ngươi có dám hay không?"

Ngư Nhị giờ đao, bị Yến Thất đẩy tiến thối không được.

Hán tức giận điên, thật muốn giết người, thế nhưng là trước mắt bao người, còn có bộ khoái ở chỗ này, một khi hán thật phạm án, coi như lại có người, cũng tuyệt đối trốn không thoát Pháp Võng.

Cái kia mười cái bộ khoái cũng sợ hãi, vội vàng vụng trộm hướng Ngư Nhị nháy mắt.

Vạn nhất nào chết người, bọn họ khó thoát liên quan.

"Ta..." Nguru Nhị vô cùng phiền muộn, gất gao nhìn chăm chăm Yến Thất: "Tính toán ngươi có gan."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Ta khẳng định có loại, ngươi sao? Ha-Ha, chưa hẳn!"

"Ngươi để ta làm thế nào lấy."

Nguru Nhị cầm ngã nhào, hung hăng trừng Yến Thất liếc một chút,

Thở phì phì rời đi.

Hồ Từ hướng Yến Thất giờ ngón tay cái lên: "Thất Ca, ngươi thật là được, ta coi là gặp Đạo Tử, ngươi hội dọa đến chết lạng đây."

Yến Thất bĩu môi: "Coi ta là sợ hãi? Nói cho ngươi, đánh nhau loại này việc nặng, ta cũng đã biết, đừng tưởng rằng Nguru Nhị rất lợi hại, hẳn chưa hẳn đánh thắng được ta."

Hồ Từ lắc đầu: "Thất Ca, ngươi khoác lác thì giống như thật."

Yến Thất bị Hồ Từ 'khinh bỉ' một chút, bĩu môi: "Lười nhác cùng ngươi tranh luận, một hồi ngươi liền biết."

Hồ Từ rất lợi hại hưng phấn, kiếm một món hời tiền, còn nhục nhã Nguru Nhị, đời này đều không như thế vui vẻ qua.

Xuất mã thành phố, Hồ Từ kêu to: "Thất Ca, chúng ta muốn chúc mừng một chút, uống cái không say không nghỉ."

Yến Thất nhú mày: "Vậy liền cách cái chết không xa."

Hồ Từ phì vài tiếng: "Không thể lái như vậy trò đùa, điềm xấu."

"Ngươi cho rằng ta tại nói đùa với ngươi?"

Yến Thất lắc đầu: "Chúng ta lừa gạt Nguru Nhị, nhất thời thoải mái, nhưng ngươi cảm thấy hẳn thụ uất khí, hội từ bỏ ý đồ sao?"

Hồ Từ kinh hãi chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người: "Thất Ca nói đúng a, Nguru Nhị mất hết mặt mũi, nhất định sẽ trả thù chúng ta, bất quá, ta không sợ hẳn."

Yến Thất nhú mày: "Ngươi vẫn là muốn đơn giản, ngươi không sợ hẳn, có thể ngươi có nghĩ tới không, Nguru Nhị loại cận bã này làm đủ trò xấu, có thể hay không đối tỷ tỷ ngươi ra tay?"

Hồ Từ lập tức nhảy dựng lên: "Tên này tuyệt đối sẽ làm được."

Yến Thất nói: "Cho nên a, ngươi phải nhớ kỹ, giống Nguru Nhị loại này làm xằng làm bậy cận bã, nếu là không muốn cùng hắn cá chết rách lưới, thì không nên đắc tội hắn; một khi đắc tội hắn, vậy sẽ phải làm cho hắn vĩnh thế thoát thân không được."

Hồ Từ nói: "Cái này có thể khó làm, như thế nào mới có thể làm cho hắn vĩnh thế thoát thân không được đây."

Yến Thất cười: "Cơ hội đang ở trước mắt."

Hồ Từ khi gặp: "Thất Ca, ngươi mau nói."

Yến Thất nói: "Biết ta vừa rời tại sao phải trước mặt mọi người nhục nhã Nguru Nhị sao?"

Hồ Từ hỏi: "Vì cái gì?"

Yến Thất êm tai nói: "Ta chính là cố ý khích giận hắn, để hắn phát điên, để hắn mất lý trí. Thế nhưng là, trước mọi người cùng bộ khoái trước mặt, lại không thể ra tay, có thể gấp chết hắn. Ta đoán, hắn hiện tại đã tức giận đến nổi điên, một lát cũng đợi không được, nhất định sẽ phái người theo chúng ta, tìm cơ hội xuống tay với chúng ta."

"Cho nên, chúng ta cần cho Nguru Nhị sáng tạo cơ hội này, cái này gọi gây ông đập lưng ông."

Hồ Từ hưng phấn đến mặt mày hớn hở: "Rất đúng, rất đúng, Thất Ca, ngươi nói sáng tạo một cái cơ hội gì tốt đâu?"

Yến Thất nói: "Chúng ta uống rượu, uống đến say mềm, sau đó lên núi săn bắn. Rừng sâu núi thẳm, ít ai lui tới, chính là giết người cướp của nơi tốt, ngươi đoán, Nguru Nhị có thể hay không động thủ?"

Hồ Từ trọng trọng gật đầu, trong con ngươi giấu không được hưng phấn: "Chủ ý này tốt."

Yến Thất cười ha ha: "Các huynh đệ, đi tới, chúng ta đi uống rượu."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Bàng môn tà đạo đồ chơi :

Yến Thất, Hồ Tử bọn người đi đại phú hào uống, mỗi người đều uống đến say mềm.

Uống nhiều tửu, hết lần này tới lần khác lại đi mèo con núi săn bắn.

Ngư Nhị tiểu đệ nhìn thấy cơ hội tới, vội vã đi hướng Ngư Nhị báo tin.

Ngư Nhị vui mừng quá đỗi: "Chọc ta Ngư Nhị, còn dám đi mèo con núi săn bắn, nào có không có bóng người, giết người, không có chứng cứ. Cũng tốt, các người thì chết trong núi đi, thi thể bị sói ngâm đi, tránh khỏi nhật xác."

Yến Thất, Hồ Tử bọn người 'say khướt' tiến mèo con núi.

Bọn họ mang theo săn bắn dùng châm đoạt.

Yến Thất nói: "Phải cái lạnh lợi đi miệng núi nhìn xem, Ngư Nhị theo tới không có."

Nhị Cầu Tử đi đứng lưu loát, một hồi thì trở lại báo cáo.

"Thất Ca, người thật lợi hại, Ngư Nhị quả nhiên theo lên núi, hơn hai mươi người đâu, trong tay đều mang đao."

Yến Thất hỏi: "Vội chuẩn bị kỹ càng sao? Một hồi cho hấn đến cái thiên nữ tán hoa."

Hồ Tử đôi mắt tỏa sáng: "Yên tâm đi, vội bao no."

Yến Thất gật gù đầu: "Rất tốt, Hồ Tử, phân phó mọi người giấu đi đi, hai ta đến làm mồi dụ."

Ngư Nhị hổ đói phốc dê xông tới.

Thủ hạ hai mươi mấy cái tiểu đệ, cầm sáng loáng Đao Tử, mỗi cái đều là dân liễu mạng.

Xa xa, bọn họ liền thấy Yến Thất, Hồ Tử đang sẵn thú.

Ngư Nhị rống to một tiếng: "Các người chết chắc, các huynh đệ, cho ta chém chết bọn họ."

Một đám tiểu đệ quơ Đao Tử, không đầu không đuôi hướng bên trong xông.

Bọn họ đoán ra, Yến Thất, Hồ Tử đợi chỉ có mười mấy người, còn uống đến sống mơ mơ màng màng, nào có cái gì chiến đấu lực?

Hướng chi, bọn họ cũng đều là dân liễu mạng, ngồi xôm quá lớn nhà tù, tự cho là lão Uy gió.

Yến Thất, Hồ Tử một xem bọn hấn xông lại, đầu tiên là bị kinh ngạc, sau đó thất tha thất thểu hướng trên núi chạy.

Ngư Nhị phách lối cười to: "Đuổi theo cho ta, hôm nay người nào cũng đừng hòng sống."

Yến Thất, Hồ Tử xông vào Ngư Tràn đường nhỏ, hai bên rừng cây rậm rạp.

Một đám dân liễu mạng giờ Đao Tử, trùng sát tiến đến.

Ào ào!

Mất thấy một đám người muốn đuổi kịp Yến Thất cùng Hồ Tử, hai bên đại thụ ào ào ào một trận lay động, vội giống như thiên nữ tán hoa ầm ầm xuống tới.

Một đám dân liễu mạng đàn độn, lập tức trúng chiêu, mê hoặc con mắt, vừa đau vừa chua, cái gì cũng nhìn không thấy.

Yến Thất vượt lên trước bung châm thương xông đi lên, hưng phấn đến ngao ngao trực khiêu.

"Các huynh đệ, cho ta xông, eo cắt ngang, chân giảm giá, sườn ba phiến, đánh gãy xương."

Hổ Tử không nghĩ tới Yến Thất mạnh như vậy, sợ hãi là cái tốt mã dễ cùi, tranh thủ thời gian ở một bên bảo hộ.

Yến Thất bung châm thương, đâm bên trong một cái dân liều mạng bấp đuôi.

Phốc một chút, châm thương xuyên thấu bấp đuôi, Bạt Đô không nhỏ ra được.

Yến Thất cũng lười đi nhỏ, trở lại một cái Liêu Âm Thối, vừa nhanh vừa độc, đã trúng một tên khác đứng quần.

Tên này đau đến ngao ngao trực khiêu, gọi tiếng cực kỳ thảm liệt.

Một cái dân liều mạng hướng Yến Thất vùng Dao Tử.

Yến Thất chọt lách người, ngừng lại một chút đằng sau đi.

Cánh tay bày ra kỳ lạ chiêu thức, quần lên cổ, đến một cái khóa cổ.

Tên này lè lưỡi, thở không ra hơi, trực tiếp đã hôn mê.

Hổ Tử hoàn toàn nhìn ngốc.

"Lợi hại ta ca, đây cũng quá mãnh liệt."

Nhị Cầu các loại tiểu đệ cũng thấy ghen hòng nhìn trân trối: "Thất Ca văn võ song toàn, thật giống dạng."

Yến Thất rất rầm thối vỗ vỗ tay: "Ta là chân nhân bất lộ tướng."

Hắn trước kia thế nhưng là Quốc Bảo Cấp chiến lược cổ vấn, bên người bảo tiêu đều là ngàn dặm mới tìm được một.

Không có việc gì thời điểm, Yến Thất thì hướng bọn họ thỉnh giáo một số tính xảo thủ đoạn.

Đường đường chính chính không có học được, Liêu Âm, đá háng, khóa cổ, cấm mất những thứ này bằng môn tà đạo đồ chơi, lại học được ra đáng.

Tuy nhiên hắn là trông bầu về gạo, không có học được chánh thức tinh túy, đối phó áo bào đồ nữ cao như vậy tay không có gì tác dụng, nhưng đối phó với mấy cái tên du côn, tuyệt đối dư sức có thừa.

Yến Thất rất là kỳ lạ bị sét đánh, vượt qua đến Đại Hoa, tâm lý có cỗ khí không có chỗ phát tiết, hiện tại, vừa vận phát tiết đến đám du côn này trên thân, đánh cho gọi là một thống khoái.

Hổ Tử một đám người cũng bị mang động, điên cuồng chiến đoàn.

Đám du côn này bị vôi đốt mắt, chiến đấu lực đại giảm,

Hổ Tử bọn người lại dừng mãnh vô cùng.

Một trận loạn đả, giống như hổ lợi bày cừ, một đám du côn ngã xuống bảy tám phần.

Ngưu Nhị núp ở phía sau mặt, dọa đến bấp chân rút gân, sắc mặt tái nhợt.

"Xong, ta bị hất chân."

Ngưu Nhị dọa đến xoay người chạy, cũng không tiếp tục giống như trước kia như thế phách lối.

Hổ Tử thật sự giống một con mãnh hổ xông lên, trong tay một khối đá lớn ném ra đi.

Phanh, nện ở Ngưu Nhị trên đùi.

Ngưu Nhị bị nện què, khập khiễng chạy về phía trước.

"Còn chạy!" Yến Thất đuổi đi lên, vùng châm thương đánh tới hướng Ngưu Nhị xương bánh chè.

Răng rắc!

Xương bánh chè bị nện nát.

Ngư Nhị lão đảo ngã trên mặt đất, bị mọi người vây quanh, đau nhức ngao ngao trực khiếu.

"Thất Ca, Hồ Tử ca, đại nhân bắt kẻ tiểu nhân qua, cầu các người tha ta lần này đi. Ta biết sai, về sau cũng không dám nữa."

Yến Thất lắc đầu: "Không có ý tứ, ta không là đại nhân, ta là tiểu nhân."

Ngư Nhị run rẩy cầu xin tha thứ: "Thất Ca, cho cái cơ hội, ta sau này sẽ là người tiểu đệ, người để cho ta hướng Đông, ta không dám hướng Tây, người để cho ta đánh chó, ta không đuổi gà "

Yến Thất nói: "Người cho rằng ta sẽ tin người a, sói cũng là sói, vĩnh viễn cũng đường không quen."

"Khác "

Ngư Nhị đi cầu Hồ Tử: "Hồ Tử, tốt xấu chúng ta cũng nhận biết vài chục năm, ta lần này thật sai, cầu người, cho cái cơ hội, cho cái cơ hội, về sau, ta chính là người trung thành nhất tiểu cầu."

Hồ Tử có chút do dự: "Thất Ca, nếu không sửa chữa hấn một hồi tính toán."

Yến Thất khoát khoát tay: "Quên lão đại quy tắc sao? Thứ nhất: Da mặt muốn dày, thứ hai: Thủ đoạn muốn hắc. Đối Ngư Nhị loại này vô cùng hung ác cận bã, còn nói cái gì lòng dạ đàn bà? Chỉ cần cho hấn tí xiu cơ hội, tựa như là một đầu sói, hội cắn chết người. Đến lúc đó, người đem hối tiếc không kịp."

Hồ Tử gật gật đầu: "Thất Ca, ta nhớ kỹ."

Ngư Nhị dọa đến tè ra quần: "Đừng giết ta, tuyệt đối đừng giết ta. . "

Yến Thất bĩu môi: "Coi ta ngốc a, giết người không phải ăn được kiện cáo?"

Ngư Nhị lại dấy lên hi vọng: "Vậy người muốn thả ta?"

"Muốn chuyện đẹp gì đâu? Không giết người, phé người liền tốt."

Ngư Nhị gào khóc: "Đừng a."

Yến Thất khoát khoát tay: "Động thủ đi, ta ra ngoài hít thở không khí."

Một hồi, Hồ Tử đi ra: "Ngư Nhị tay chân phé bỏ, cái cầm nát, cũng đã không thể làm ác."

Yến Thất nói: "Cho những vô lại đó ghi khẩu cung, đồng ý, ngồi vững Ngư Nhị mưu sát chúng ta chứng cứ, lại đi gọi bộ khoái tới thu thập hiện trường, chúng ta đây là phòng vệ chính đáng, một điểm kiện cáo cũng không kịp ăn."

Hồ Tử giờ ngón tay cái lên: "Ta rút cuộc minh bạch Thất Ca vì cái gì không cho đeo đao."

Sau một canh giờ, bộ khoái rút cục chạy đến.

Cầm đầu bộ khoái, lại là nữ nhân.

Mặc lấy một thân quan viên áo, dáng người cao gầy, trước ngực phình lên, mặt trái xoan, da thịt phấn trắng như son, đôi mắt đẹp Nhược Băng, anh lông mày như kiếm, nhìn quanh ở giữa lộ ra một cổ băng sương lãnh diễm khí tức.

Yến Thất nghĩ thầm: Nữ nhân này đẹp là đẹp vô cùng, nhưng khí chất quá lạnh.

Mỹ nữ bộ khoái nhìn thấy Yến Thất nhìn chằm chằm nàng ngực cùng khuôn mặt nhìn không xong, hung hăng lườm hấn một cái, trong con ngươi lãnh ý càng sâu.

Yến Thất là cái da mặt dày gia hòa, cứ như vậy nhìn lấy mỹ nữ bộ khoái, bốn mắt nhìn nhau, không có một chút nhượng bộ.

Nhìn một chút cũng không phạm pháp, vì cái gì không thể nhìn.

"Hừ!" Mỹ nữ bộ khoái rút cục bị Yến Thất sắc bén ánh mắt đánh bại, quay thân đi xử lý hiện trường.

Yến Thất có chút ít đắc ý, hỏi Hồ Tử: "Nữ nhân này là người nào, vẫn là cái bộ khoái."

Hồ Tử hình như rất sợ nữ nhân này, đánh ỉu xiu, nhỏ giọng thăm thì: "Nữ nhân này không dễ chọc, là nha môn nữ bộ đầu: Lãnh U Tuyết! Vậy thì thật là nổi danh lạnh, Thất Ca, người tuyệt đối đừng chọc giận nàng."

Yến Thất lắc đầu: "Ta không trêu chọc nàng, liền sợ nàng hội trêu chọc ta "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Hắc ăn hắc :

Lãnh U Tuyết nhìn thấy hiện trường thảm liệt như vậy, hít sâu một hơi.

Nàng là bộ khoái, những thứ này vô lại đều tại nha môn phủ lên hào, không có không nhận ra cái nào.

Thế nhưng là, những thứ này chiến đấu lực tăng mạnh gia hỏa, thế mà bị Từ Thiên Hổ mười mấy người đánh cho thảm như vậy, thần kỳ hơn sự tình Từ Thiên Hổ mấy người cũng không có có thụ thương.

Quá bất khả tư nghị.

Mấy cái tên bộ khoái đem Ngu Nhị nhắc tới.

Ngu Nhị trên thân máu cũng không nhiều, nhưng đầu gối cùng cùi chỏ toàn nát.

Đời này xem như tê liệt.

Điểm chết người nhất là cái cằm cũng bể nát, về sau cũng không có cơ hội nói lời nói.

Ngu Nhị trước kia sợ nhất nhìn thấy Lãnh U Tuyết, bây giờ lại giống như là nhìn thấy cứu tinh, vừa khóc lại gào đập đầu.

Đáng tiếc cái cằm nát, nói ra lời nói không ai nghe hiểu được.

Lãnh U Tuyết đối Ngu Nhị loại này nhân rồi không chuyện gì phi lễ cô nương, làm đủ trò xấu cặn bã này có ấn tượng tốt gì? Vẫn muốn trừng trị hắn, đáng tiếc chứng cứ không đủ, không có cơ hội mà thôi.

Hiện nay, nhìn thấy Ngu Nhị bị đánh đến thảm như vậy, trong lòng sinh ra một cỗ khoái ý.

Lãnh U Tuyết lười nhắc nghe Ngu Nhị ở nơi đó gào, lạnh lùng hỏi: "Người nào đánh?"

Ngu Nhị nhin đau, hướng Yến Thất nhô ra miệng.

Lãnh U Tuyết u điểm con người nhìn về phía Yến Thất, vốn cho là hắn khí chất nho nhã, là cái người có văn hóa, không nghĩ tới có thể đánh như vậy cái, liền Ngu Nhị đều bị đánh gần chết.

Tên này đến cùng là ai?

Mới tới vô lại?

Ta thân là nha môn bộ đầu, thế mà không biết, thật tình có chút thất trách.

"Người là ai?" Lãnh U Tuyết đi đến Yến Thất trước mặt, trong con người cất giấu lãnh ý.

"Yến Thất!"

"Người tụ tập dân chúng ẩu đả, vô tội đã thương người, người tới, bắt lại cho ta."

"Chậm đã!"

Yến Thất hét lớn một tiếng, cô nàng này nhi không phân tốt xấu, lên thì bắt ta, chẳng lẽ là bởi vì ta không đủ đẹp trai, không có để cho nàng lòng mang đập dòn?

Lãnh U Tuyết chất vấn Yến Thất: "Người còn dám chống lệnh bắt?"

Yến Thất nói: "Người là bộ đầu, không phân tốt xấu lên thì bắt ta, cho ta định một cái tụ tập dân chúng ẩu đả, vô tội đã thương người tội danh, ta làm sao

lại chịu phục? Nếu là bộ khoái đều giống như ngươi như vậy không thềm nói đạo lý, thiên lý ở đâu, luật pháp ở đâu a."

Không nghĩ tới người này như thế miệng lưỡi bén nhọn.

Lãnh U Tuyết phẫn nộ mặt trắng đỏ một chút, cường ngạnh nói: "Hiện trường ở chỗ này bày biện, còn cần thẩm vấn sao? Coi ta không biết, cái này rõ ràng là hai nhóm vô lại ẩu đả lẫn nhau tàn..."

"Cũng không phải, cũng không phải."

Yến Thất xuất ra một chồng từ cáo thư đưa cho Lãnh U Tuyết: "Đây đều là cái kia đám du côn bàn giao chân tướng, rõ ràng là bọn họ có ý định mưu sát, chúng ta là phần khôi tự vệ, ngươi cũng không nên vu oan đến người tốt."

Lãnh U Tuyết cầm đi tới nhìn một chút, mi đầu nhú chặt.

Dựa theo những thứ này vô lại bàn giao sự thật đến xem, Nguru Nhị đúng là có ý định mưu sát, chứng cứ vô cùng xác thực.

Lãnh U Tuyết Hồng Phấn khoe miệng hơi hơi thượng thiêu: "Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng những thứ này bố cáo? Nguru Nhị thật muốn có ý định mưu giết các ngươi, là sao các ngươi không ai thụ thương, Nguru Nhị bọn người lại bị thương nặng?"

Yến Thất nói: "Không tin lời nói, ngươi thẩm hỏi một chút những vô lại đó thì chân tướng rõ ràng."

"Ta hiện tại thì thẩm "

Lãnh U Tuyết lập tức phái người đi thẩm vấn những vô lại đó, quả nhiên cùng cáo thư giống như đúc.

Lãnh U Tuyết nhìn chằm chằm những Dao Tử đó: "Những thứ này hung khí là ai?"

Yến Thất nói: "Tự nhiên là bọn họ, chúng ta thể nhưng là lương dân, lấy đao làm gì?"

Lãnh U Tuyết chằm chằm trên mặt đất vôi, sinh nghi nói: "Đây là cái gì?"

Yến Thất nói: "Vôi."

Lãnh U Tuyết ép hỏi: "Cầm vôi làm gì? Là không phải là muốn đá thương người?"

Yến Thất bĩu môi: "Vôi cũng không phải hung khí, ta là tới săn bắn, cầm vôi dự bị, chẳng lẽ có cái gì không thể?"

"Ngươi..."

Lãnh U Tuyết rút cuộc minh bạch Yến Thất đám người này vì sao lông tóc không thương, cũng là vôi tại cái này quái.

Đánh nhau dùng vôi, tiểu tử này có thể thật hèn hạ.

Hết thấy đều là như vậy không chê vào đâu được.

Lãnh U Tuyết đối Yến Thất không thể làm gì, phân phó bộ khoái đem Nguru Nhị bọn người bắt bắt đi.

Trước khi đi, đứng tại Yến Thất trước mặt, lãnh mâu cát giấu thâm ý.

Yến Thất không có không thỏa hiệp, nhìn chằm chằm Lãnh U Tuyết tinh xảo khuôn mặt, cười hi hi nói: "Lãnh Đại bộ đầu còn có chuyện gì?"

Lãnh U Tuyết cắn chặt hai hàm răng trắng ngà: "Yến Thất,

Ngươi che đậy không ta, Nguru Nhị bất quá là trùng ngươi ám toán mà thôi, ngươi không phải tự vệ, là tại hắc ăn hắc. Lần này coi như số ngươi gặp may, lần tiếp theo, ta nhất định sẽ không bỏ qua ngươi, hãy đợi đấy."

Yến Thất thường thức Lãnh U Tuyết dần dần đi xa bóng lưng: Cô nàng này, trừ lạnh một số, vẫn là thật thông minh, trọng yếu nhất là, cái mông rất căng mềm.

Hồ Từ mặt mũi tràn đầy hưng phấn: "Thất Ca, ngươi nghĩ gì thế? Cười như vậy đập dòn."

Yến Thất mặt mo đỏ ửng: Ta muốn gái, chẳng lẽ phải nói cho ngươi?

Hắn hào phóng phát phát tay: "Ta đang nghĩ, chúng ta đi nơi nào uống rượu, ăn mừng."

Hồ Từ cười ha ha: "Đương nhiên là đại phú hào."

...

Đại phú hào bên trong, Yến Thất, Hồ Tử bọn người nâng ly cạn chén, vô cùng náo nhiệt.

Hồ Tử diệt trừ Ngưu Nhi, đổi thành trước kia, nghĩ cũng không dám nghĩ.

Nhưng không nghĩ tới, hôm nay thế mà biến thành sự thật.

Đây đều là Thất Ca thủ đoạn.

Hồ Tử các loại người mông ngựa như núi kêu biển gầm, đánh tới hướng Yến Thất, để hắn có chút hưởng thụ.

Yến Thất phân phó Hồ Tử đem ngàn lượng ngân phiếu đổi thành năm mươi lượng tiểu ngạch ngân phiếu, mỗi người phân năm mươi lượng.

Mọi người nhìn thấy tiền, cao hứng hấp tấp.

Đây chính là năm mươi lượng a, sánh được phổ thông người dân nửa năm thu nhập.

Yến Thất cổ vũ mọi người: "Đây bất quá là món tiền nhỏ tiền! Về sau, chúng ta muốn kiếm nhiều tiền, muốn ở biệt thự, muốn cưới mười tám phòng vợ bé, mỗi ngày thay phiên ngủ, trái ôm phải ấp, sung sướng thoải mái."

Mọi người Ngao Ô kêu to, đừng đề cập nhiều hưng phấn.

Hắc hắc, đám này gia súc, vừa nhắc tới nữ nhân, thì hưng phấn như vậy.

Yến Thất thừa cơ hô hào: "Từ nay về sau, mọi người nhất định muốn đoàn kết lại, muốn lấy Hồ Tử làm trung tâm, lấy trung thành cùng chính nghĩa làm căn bản điểm, lấy kiếm tiền vì mục đích, hưởng hạnh phúc xuất phát."

"Hưởng hạnh phúc xuất phát." Mọi người ngao ngao trực khiếu.

Nhị Cầu Tử đề nghị: "Thất Ca, ngươi có học vấn, cho tổ chức của chúng ta lấy cái tên đi."

Yến Thất ngẫm lại, trong đầu hiện lên Đông Hưng, Hồng Hưng tên.

Hắc hắc, có.

Yến Thất vỗ bàn một cái: "Chân hưng Đại Hoa, . hưng ta bang hội, thì kêu Hoa Hưng Hội."

"Hoa Hưng Hội? Danh tự không tệ a, so kia cái gì thành Nam giúp, thành đông giúp tốt quá nhiều, cao đại thượng tồn tại."

"Thất Ca cũng là có học vấn."

"Chúng ta cũng có tổ chức."

...

Yến Thất tiếp tục phân phối chức vụ: "Hoa Hưng Hội hôm nay treo biển hành nghề thành lập, Hồ Tử cũng là hội trưởng, các vị đều là phân bộ trưởng, là Hoa Hưng Hội nòng cốt, mọi người nhất định muốn yêu ta hoa hưng, trung ta hoa hưng, vì hoa hưng phồn vinh góp một viên gạch."

Hồ Tử bọn người cao hứng phi thường, cái này rốt cục sự xuất có tên.

Bất quá, hắn trả có nổi nghi hoặc: "Thất Ca, vậy ngươi làm cái gì a, ngươi làm lão đại không phải tốt hơn?"

Nói đùa cái gì, lão tử muốn đi làm gia đình cái kia phần có tiền đồ nghề nghiệp, làm sao có thời giờ làm lão đại a.

Lại nói, thân phận ta là người đứng đầu, so lão đại kiểu như trâu bò nhiều.

Yến Thất lắc đầu: "Cơ hội, lưu cho các ngươi người trẻ tuổi đi."

Hồ Tử bĩu môi: "Nói thật giống như ngươi nhiều lão giống như, cũng được, ta coi như lão đại. Thất Ca, ngươi muốn nhiều chỉ điểm ta, ta chính là một khóa cây nhỏ, muốn tại Thất Ca đổ vào sau khi, tắm rửa trưởng thành."

Yến Thất cười ha ha: "Mấy câu nói đó như cái lão bộ dáng lớn, không tệ, có tiến bộ."

Mọi người uống đến tối.

Hồ Tử rất là hưng phấn, vừa uống rượu, vừa cùng các tiểu đệ chế định Bang Quy.

Yến Thất không thắng từ lực, có chút mệt mệt mỏi, xiêu xiêu vẹo vẹo về nhà.

Vừa tới cửa, liền thấy Song Nhi dựa ở dưới mái hiên.

Nguyệt Dạ u quang, đem nàng mềm mại thân ảnh quanh quần đến phá lệ vũ mị, khuôn mặt nhỏ phấn trắng như son, trong đôi mắt đẹp nhộn nhạo lo lắng u quang.

"Song Nhi, muộn như vậy, ngươi còn chưa ngủ."

Song Nhi nhìn thấy Yến Thất trở về, hưng phấn đi về phía trước hai bước: "Thất Ca, ngươi có thể trở về, ta lo lắng chết."

Thế nhưng là trên chân có tổn thương, không chịu nổi, thân thể mềm mại lung lay sắp đổ, một đầu ngã vào Yến Thất trong ngực.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 15: Ta không có khi dễ ngươi :

Yến Thất không nghĩ tới lập tức thì trở nên như thế thân mật, Song Nhi thân thể rất lợi hại mềm, có một cổ xư nữ mùi thơm, đen bóng mái tóc tản ra, gần trong gang tấc khuôn mặt mềm mại vạn đoan, xinh đẹp không gì sánh được.

Hắn uống rượu, tuy nhiên không đến mức say rượu mất lý trí, nhưng mỹ nữ vào lòng, nhìn không được một trận lòng mang đập dồn.

Song Nhi rất lợi hại then thùng, muốn giãy dụa lấy chạy ra Yến Thất ôm ấp, nhưng là chân bị thương rất nặng, hơi quắn quại lại vô cùng đau đớn, ngã vào Yến Thất trong ngực ngược lại tiếp xúc càng thêm thân mật, da thịt xem mắt, nhắm trúng tâm hoảng ý loạn.

Yến Thất trêu ghẹo nói: "Khác không có ý tứ, ngươi thì coi ta là thành một đoạn gỗ mục tốt."

Song Nhi then thùng cười một tiếng, dù sao giãy dụa không được, chỉ tốt yên tâm thoải mái tựa ở Yến Thất trong ngực.

Trừ hại xấu hổ, cảm giác này thật rất tốt, Thất Ca hung hoành rắn chắc rộng lớn, nhẹ nhàng khoan khoái khí tức quanh quần bên tai, cánh tay nắm ở bờ eo thon, khác phái khí tức đập vào mặt, trêu chọc Song Nhi tiếng lòng, có một phen đặc biệt mê say.

"Thất Ca, Hồ Từ có hay không dẫn xuất họa đến? Các ngươi muộn như vậy không trở lại, ta lo lắng chết, sợ các ngươi xảy ra chuyện. Ngươi Nhị cũng không phải dễ trêu, nếu không, khẩu khí này chúng ta trước nhỡ, chẳng phải một trăm lạng bạc rỗng à, chúng ta có thể kiểm lại."

Yến Thất cười an ủi Song Nhi: "Có ta ở đây, có thể xảy ra chuyện gì? Ngươi Nhị sự việc đã giải quyết, xảo trá hắn một ngàn lạng bạc, còn đem cái này đại ác ôn đưa vào ngục giam, từ đó, vĩnh viễn trừ hậu hoạn."

Hắn đem sự việc ngắn gọn nói một chút, thì chọn tốt chơi nói, những tràng diện đầm máu đó đã cho lọc ròi.

"Đây là thật sao? Thất Ca đừng gạt ta." Song Nhi đôi mắt đẹp tròn trừng lên, vô cùng kinh ngạc, tưởng rằng đang nghe Thiên Thư.

Yến Thất dí dõm đánh một chút Song Nhi trắng như tuyết cái trán: "Ta lúc nào từng nói láo lờn nói?"

Song Nhi trong đôi mắt đẹp hiện ra kinh hãi, trong nháy mắt nhìn lấy Yến Thất, bỗng nhiên mềm mại tựa ở Yến Thất trong ngực, mềm mại nói: "Có Thất Ca, thật tốt!"

Ha-Ha, cô nàng này nhi có chút sùng bái ta.

Yến Thất rất rảnh thơi, vừa định đùa giỡn một chút: Ta lợi hại như vậy, Song Nhi nếu không muốn lấy thân báo đáp đâu?

Chợt nghe Song Nhi đau nhức kêu một tiếng.

Yến Thất cúi đầu xem xét, phát hiện Song Nhi mắt cá chân sưng thật lớn, vội vàng nói: "Thương thể tốt lên nặng, ta đi tìm thầy lang."

"Đừng..."

Song Nhi lắc đầu: "Không dùng, nghỉ ngơi mấy ngày là khỏe, trong nhà cũng có Hồng Dược, thế nhưng là ta không dám dùng sức, bay sượt thì đau

nhức."

Yến Thất nói: "Ta lau cho ngươi."

Song Nhi thẹn thùng, lắp bắp: "Không... Không tốt a? Chúng ta cô nam quả nữ..."

Yến Thất đem Song Nhi ôm ngang đến, rất cường ngạnh nói: "Có cái gì không tốt? Đầu lúc này, ngươi còn thẹn thùng! Ta mặc kệ, chân ngươi thương tổn rất nghiêm trọng, nhìn ta đau lòng."

Song Nhi nghe Yến Thất bá đạo lời nói, tâm lý ừ ừ.

Cảm giác được Yến Thất cường tráng mạnh mẽ cánh tay, ôm chính mình yếu đuối không xương thân eo, nở nang mông lão đảo đảo ở trên không chỗ, xương hông phía trên da thịt cùng Yến Thất cái bụng lẫn nhau ma sát, mỗi một lần đong đưa, đều muốn kích thích sâu trong đáy lòng kiều diễm.

Song Nhi thẹn thùng nhắm mắt lại, trong đầu miên man bất định.

"Thân mật như vậy dán dựa chung một chỗ, cũng chỉ có luyện người mới có thể a? Thế nhưng là, Thất Ca hết lần này tới lần khác bá đạo như vậy ôm ta, thật sự là tốt thẹn thùng a."

"Chính mình một cái nữ hài gia gia, đều có chút ý nghĩ kỳ quái, Thất Ca huyết khí phương cương, chẳng lẽ thì không có cảm giác? Thật muốn Thất Ca cho ta liệu thương sao? Đợi chút nữa cùng ở một phòng, trời tối người yên, cô nam quả nữ, vạn nhất Thất Ca nhìn không được, ngấp nghé thân thể ta, cái kia nhưng làm sao bây giờ? Ta có phải hay không muốn phản kháng?"

Song Nhi càng là suy nghĩ lung tung, thân thể thì càng lần nóng, nhìn lên Yến Thất, ánh mắt mê ly, chặt chẽ thân thể tiếp xúc để cho nàng ý loạn tình mê, trong đầu chạy không, thân thể lại giống như là Tiểu Dã Miêu dùng sức hưởng Yến Thất trong ngực chui.

Xong, xong, Song Nhi cái này là cố ý dụ hoặc ta đây, ta quả nhiên là cái trêu chọc muội cao thủ.

Yến Thất một bộ rất rảnh thối bộ dáng, nhưng hần Bách Luyện Thành Cương, điểm ấy dụ hoặc còn có thể nhận được, đem Song Nhi đặt lên giường, tìm tới Hồng Đục.

Song Nhi nằm ở trên giường, thân ngọc nằm lê lét, cao ngất ở ngực, nhỏ nhắn mềm mại thân eo, đóng chặt thon dài cặp đùi đẹp, tràn ngập dụ hoặc.

Yến Thất thấy trong mắt bốc lên lục quang: "Song Nhi đáng người thật tốt.

"

Song Nhi chỗ nào chịu đựng được Yến Thất xâm lược ánh mắt, vội vàng kéo qua chăn mền đắp lên trên người, tâm lý lại có chút mừng thầm: Thất Ca khen ta vóc người đẹp đây.

Suy nghĩ lung tung thời điểm, liền cảm giác được Yến Thất cực kỳ cẩn thận đem vải quần chân buông ra.

"Thất Ca động thủ."

Nghĩ đến chân nhỏ trần trụi quanh quần tại Yến Thất trước mặt, Song Nhi gương mặt thẹn đỏ, thân thể đều là nóng.

Yến Thất đánh vải quần chân, ba tác gót sen lộ ra bộ mặt thật sự, um tùm chân ngọc mềm mại trơn nhẵn, yêu kiều có thể nắm, nắm cái ngọc hạt giống như đầu ngón chân đẹp không sao tả xiết, da thịt mịn màng hương nhuận, giống như là cùng nhau mỹ ngọc.

Duy chỉ có mắt cá chân chỗ sưng lên một cái màu xanh tím bao, nhìn lấy đều làm cho đau lòng người.

Yến Thất vầy vầy đầu, đem kiều diễm tâm tư hát ra, nhẹ nhàng bắt lấy chân nhỏ, ôn nhu cho Song Nhi bôi thuốc.

"Đau!"

Song Nhi khẽ run lên, muốn phải thoát đi Yến Thất đại thủ.

"Chớ lộn xộn!"

Yến Thất dùng sức nắm lấy Song Nhi bắp chân, không cho nàng giãy dụa, tiếp xúc dưới tay, da thịt trơn nhẵn như son, khiến người tâm động .

"Ai, đau nhức, điểm nhẹ..."

Yến Thất đầu ngón tay tại Song Nhi sưng chỗ họa vòng, Song Nhi trừ đau nhức, còn có loại cảm giác khác thường xen lẫn bên trong, một cổ xóp gòn ngứa lan tràn đến chân tâm, nhìn không được khép lại hai chân, phát ra tê dại gọi tiếng. Loại này gọi tiếng, để chính nàng đều cảm thấy thẹn thùng.

Yến Thất nhẹ nhàng nói: "Đau không? Ta nhẹ một chút , bắt quá, đau nhức cũng phải nhìn lấy, muốn gọi thì kêu đi ra đi, một hồi liền tốt."

Song Nhi cũng không dám kêu nữa ra loại kia mê người thanh âm, đóng chặt lại cặp môi thơm, nghĩ đến chính mình nằm ở chỗ này, lộ ra một đôi cặp đùi đẹp cùng bụng dưới, Thất Ca có thể hay không thừa cơ nhìn lên? Thậm chí lộ ra ánh mắt tham lam?

Nghĩ tới đây, Song Nhi trò đùa quái đản vén chăn lên, vụng trộm đi xem Yến Thất.

Phát hiện cùng trong tưởng tượng một trời một vực.

Yến Thất thần sắc chuyên chú nhìn chằm chằm vết thương ở chân, động tác Khinh Nhu thư giãn, lang khuôn mặt tuần tú phía trên phủ đầy u buồn, thần tình kia, thật làm cho Song Nhi mê say.

Yến Thất hướng Song Nhi mỉm cười: "Còn đau không? Ngươi nhìn, đã tiêu tan sưng to lên nữa, đêm nay nghỉ ngơi thật tốt một chút, Hoàng Thiên liên sẽ tốt."

Song Nhi đôi mắt đẹp nhìn Yến Thất rất lâu, trong con ngươi cất giấu nhiệt lệ, tuôn rơi chảy xuống.

"Ai! Đừng, đừng khóc a."

Yến Thất cái gì cũng không sợ, liền sợ nữ nhân khóc, nữ nhân vừa khóc, não tử đều mộng.

"Song Nhi, ngươi đừng khóc, ta không có khi dễ ngươi, thật, ta trừ mờ chân ngươi, chỗ nào đều không đụng phải, còn có, ta cũng không có nhìn lên chân cùng bụng dưới, con người của ta là rất lợi hại thuần khiết, ngươi đừng sợ..."

Hắn quýnh lên, nói chuyện nói năng lộn xộn.

Song Nhi vừa khóc lại cười: "Thất Ca đương nhiên không có khi dễ ta."

Yến Thất buông lỏng một hơi: "Vậy ngươi khóc cái gì? Hù chết ta."

Song Nhi thu hồi nước mắt, mềm mại nói: "Ta là bị Thất Ca cảm động khóc, cha mẹ qua đời sớm, ta cùng Hồ Tử sống nương tựa lẫn nhau, nhận hết sự đau khổ cùng khinh thường, chưa từng có người nào chánh thức quan tâm ta, Thất Ca, ngươi là người thứ nhất đối với ta tốt như vậy người. Ô ô."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Tối cao cấp cướp bóc :

Nha đầu này, tốt đơn thuần, đáng thương lại đặc biệt nhận người ưa thích.

Yến Thất vì Song Nhi nhẹ nhàng lau nước mắt: "Song Nhi, ngươi nhớ kỹ một câu."

"Lời gì?" Song Nhi nhìn lấy Yến Thất, đôi mắt đẹp hiện ra hiếu kỳ.

Yến Thất bốc lên Song Nhi mượt mà cảm, nhìn chăm chú Thu Thùy hai con ngươi, thâm tình chậm rãi nói: "Ta không chỉ có là cái thứ nhất đối người tốt người, sẽ còn vĩnh viễn đối người tốt như vậy."

"Thất Ca..."

Song Nhi lòng mang đại động, giống như là bị hạnh phúc nện choáng: Thất Ca là tại hướng ta thổ lộ sao? Quá hạnh phúc.

Tâm tình quá kích động, té xỉu ở Yến Thất trong ngực.

Yến Thất có chút choáng váng: Hồngбет, đem Song Nhi hù đến, cái này chút lời âu yếm thì không chịu nổi, đáng tiếc ta còn có một bụng đồ ngon đồ ngọt không nói ra miệng đây.

Thật sự là thất bại a, tính toán, về đi ngủ.

Sáng sớm hôm sau tỉnh lại, Song Nhi đã chuẩn bị kỹ càng tinh xảo điểm tâm.

"Thất Ca, người tình, ta đang muốn đi gọi người đấy, nhanh tới dùng cơm đi."

Song Nhi bên hông buộc lấy màu trắng tạp dề, một đầu mềm mại tóc dài có chút nát loạn che khuất trắng nõn khuôn mặt, vũ mị trong con ngươi lộ ra một tia lười biếng, nhìn lấy Yến Thất xuống tới, đôi mắt đẹp xấu hổ bên trong mang vui, kiều mị trên khuôn mặt nhỏ nhắn sấn ra mấy cái đóa Hồng Hà, nhưng lại không che giấu được vẻ vui thích, vội vàng cho Yến Thất dọn xong cái ghế.

Yến Thất đuổi người một cái: "Song Nhi giống như rất lợi hại buồn ngủ bộ dáng, chẳng lẽ tối hôm qua ngủ không ngon sao?"

Nghe Yến Thất hỏi cái này, Song Nhi mặt đỏ như lửa đốt Vân, thấp khuôn mặt nhỏ keo kiệt lấy tay nhỏ, càng không có ý tứ nhìn Yến Thất.

Bởi vì cái gọi là: Ngày có chút suy nghĩ, đêm có chỗ mộng!

Song Nhi bị Yến Thất cảm động đến không muốn không muốn, làm một đêm phi mộng.

Trong mộng, Yến Thất cùng nàng song túc song phi, bơi chung lướt muôn sông nghìn núi, sau cùng, thế mà càng quá phận ngủ ở trên một cái giường, chung phò Vu Sơn. Yến Thất đặt ở nàng mềm mại trên thân, khi thì ôn nhu, khi thì cuồng dã, làm cho nàng ngấm hừ mềm mại hát, mạn bộ vân đoàn.

Song Nhi bị Yến Thất 'giày vò' một đêm, như thế nào lại ngủ ngon?

"Ai, thật là mất mặt, ta thế nhưng là một cái trong sạch nữ tử, sao có thể làm loại kia xấu hổ mộng đâu? Cái này lại là lần đầu tiên nha, ta là có bao nhiêu ưa thích Thất Ca? Bí mật này nhất định không thể nói ra được, không phải vậy sẽ bị Thất Ca trêu cười."

Song Nhi tâm lý rất lợi hại tự trách, rất lợi hại thẹn thùng, bất quá, nghĩ đến trong mộng hai người sầu triền miên, như keo như sơn, lại rất lợi hại hướng tới, rất hạnh phúc.

"Song Nhi, người nghĩ gì thế?" Yến Thất tiến đến Song Nhi trước mặt, hiếu kỳ bảo bảo hỏi.

"A, không có... Không có suy nghĩ gì, chúng ta nhanh ăn cơm đi."

Song Nhi vội vội vàng vàng xoa xoa mặt, đem chính mình theo hạnh phúc mặc sức tưởng tượng bên trong kéo trở về, vì Yến Thất xới cơm.

Ăn xong điểm tâm, Hồ Tử từ bên ngoài gấp trở về: "Chị em, chân người thương tổn thế nào? Có hay không nhìn thầy lang?"

Không giống nhau Song Nhi nói chuyện, Yến Thất nói: "Ta tối hôm qua cho Song Nhi vò chân, thương tổn đã thật lớn nữa."

Song Nhi thẹn đỏ bừng cả khuôn mặt, xấu hổ nghiêng mắt nhìn Yến Thất liếc một chút, rất lợi hại ngượng ngùng nghĩ đến: Thất Ca làm sao cái gì đều hướng bên ngoài nói a, cô nam quả nữ, da thịt xem mặt, đây là bí mật a. Mà lại nữ nhân chân cũng không phải tùy tiện mò.

Hồ Tử nhất định sẽ hiểu sai.

Quả là như vậy.

Hồ Tử sững sờ hơn nửa ngày, hướng Yến Thất giơ ngón tay cái lên: "Xem ra, Thất Ca lập tức sẽ thành tỷ phu của ta."

"Hồ Tử, nói mò gì đây."

Song Nhi mây tia đầy trời, cầm qua bánh bao nhét vào Yến Thất trong miệng: "Chân người nói vớ nói vẩn miệng."

Yến Thất lại không cảm thấy cái gì, kiểm tra nữ nhân chân làm sao, việc rất nhỏ a.

Ăn cơm đứng không, Hồ Tử rất lợi hại hưng phấn, sắp thành lập Hoa Hưng Hội sự việc hướng Song Nhi khoe khoang.

"Hoa Hưng Hội?"

Song Nhi mi đầu nhú chặt, rất lợi hại lo lắng hỏi: "Hồ Tử, người trước kia là nhỏ du côn, chẳng lẽ về sau muốn làm đại bại hoại? Nói cho người, khi dễ phạm nhân pháp sự chúng ta cũng không thể làm, cẩn thận ăn cơm tù."

Hồ Tử ý cười đầy mặt: "Yên tâm đi chị gái, có Thất Ca chi điểm, ta làm sao lại ăn cơm tù."

"Thất Ca..." Song Nhi bất đắc dĩ nghiêng mắt nhìn lấy Yến Thất.

Yến Thất an ủi Song Nhi: "Người yên tâm, Hoa Hưng Hội cũng không phải băng đảng lưu manh, mà chính là một cái nghiêm túc thương hội."

Hồ Tử mặt mũi tràn đầy kinh ngạc: "Chẳng lẽ muốn buôn bán?"

Yến Thất khẽ nói: "Không kinh thương đi làm gì? Chẳng lẽ đi cướp đoạt?"

Song Nhi mặt mũi tràn đầy mừng rỡ: "Vẫn là Thất Ca nói có đạo lý,

Thất Ca, người nhất định muốn thật tốt dẫn đạo Hồ Từ, đừng để hắn đi đường nghiêng."

Hồ Từ mặt mũi tràn đầy quay cuồng: "Buôn bán? Ta không biết a."

Yến Thất sâu xa khó hiểu cười một tiếng: "Buôn bán mà, có thể hiểu thành hợp pháp cướp bóc, cũng là cướp bóc cảnh giới tối cao."

Hồ Từ dùng sức lắc đầu: "Ta nơi nào sẽ buôn bán."

"Có ta dạy cho người, coi như người có ngọc, cũng có thể học được, mà lại, ta vì người tìm kiếm một cái tốt hạng mục."

"Cái gì hạng mục?" Hồ Từ mặt mũi tràn đầy khi gặp.

Yến Thất mặt mũi tràn đầy thần bí: "Ngu Nhị chuồng ngựa a! Người ngắm lại xem, Ngu Nhị một đám người đã ngồi xổm đại lao, chuồng ngựa chẳng phải là không người chiếu khán? Ta nhìn không bằng chúng ta tiếp nhận, đến cái mượn gió bẻ măng."

Hồ Từ kêu to, hung hăng vỗ bàn một cái: "Thất Ca, vẫn là người kiểu như trâu bò, nói hay lắm, nói đến điệu. Việc này không nên chậm trễ, ta lập tức mang lên huynh đệ, đem Ngu Nhị chuồng ngựa cho đoạt tới, miễn cho bị người khác đi đầu."

Yến Thất trừng hai mắt: "Đoạt cái rắm a đoạt, đều nói không thể dùng đoạt, không sợ bị Lãnh U Tuyết bắt vào đại lao, người liền cứ đi đoạt. ."

Hồ Từ lập tức ỉu xiu: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Đơn giản a." Yến Thất cười: "Chúng ta đi đem ngựa tròng mua lại."

Hồ Từ đuổi ra đại thù: "Tiền đâu?"

Yến Thất buông tay: "Không có tiền."

Hồ Từ khí cười: "Đoạt lại không thể đoạt, lại không có bạc mua, Thất Ca, người đây không phải đùa ta chơi đâu, họa cái bánh nướng cho ta ăn?"

Yến Thất chỉ chỉ Song Nhi: "Muốn bạc cứ hỏi Song Nhi muốn, nàng thế nhưng là cái Đại Tài Chủ."

Song Nhi đôi mi thanh tú cau lại: "Thất Ca nói giỡn, ta cũng không phải nhà giàu."

Yến Thất cười ha ha: "Không có nói cười, hiện tại người còn không phải nhà giàu, nhưng trời sáng nhất định chính là nhà giàu."

"Thất Ca, người là có ý gì nha, ta không hiểu." Song Nhi ngoẹo đầu, kiều mị khuôn mặt tràn ngập nghi hoặc.

Yến Thất không hề thừa nước đục thả câu: "Song Nhi, người thù thù thế nhưng là rất đáng tiền u, đem những cái kia thù thù bán đi, người không phải liền là Đại Tài Chủ sao?"

Song Nhi lắc đầu: "Những cái kia thù thù có cái gì đáng tiền, bộ kia yên ương muốn bán một trăm lượng, cũng là Trương công tử bên trong Thất Ca mà tính, không phải vậy nơi nào sẽ bán cao như vậy thêm tiền."

Yến Thất nói: "Một trăm lượng còn cao? Bán cho Trương công tử một trăm lượng bạc ròng, ta đều hối hận, về sau, người thù thù một mực hai trăm lượng lên giá, khái không trả giá, người nào mặc cả ta với ai gặp."

Song Nhi miệng anh đào nhỏ khê nhếch, đôi mắt đẹp nhìn lấy Yến Thất, trong nháy mắt: "Thất Ca đang nói giỡn, hai trăm lượng bạc ròng mua một bộ thù thù, ai sẽ mua? Cái kia không thành ngọc hươu bào? Giống Trương công tử dạng này dù sao cũng là số ít."

Yến Thất lắc đầu, mặt mũi tràn đầy thần bí: "Nói cho người, thế giới bao la, không thiếu cái lạ, ngọc hươu bào cũng sẽ không thiếu."

Song Nhi cười hỏi: "Ngọc hươu bào ở đâu?"

Yến Thất khoát tay nhất chỉ: "Ngay tại Lâm trước cửa phủ."

Song Nhi cùng Hồ Từ trăm miệng một lời: "Thất Ca chỉ là những tài tử đó?"

Yến Thất khê gật đầu: "Đúng vậy!"

Chương 17: Bị mỹ nhân để mắt tới :

Tuy nhiên có tiền không phải vạn năng, nhưng không có tiền lại là tuyệt đối không thể.

Yến Thất vượt qua đến Đại Thương Triều, có thể tin đồng bọn, cũng có mỹ nữ làm bạn, duy nhất thiếu khuyết cũng là tiền.

Đêm qua, Yến Thất trần trọc, rớt cục nghĩ đến một cái kiếm tiền biện pháp tốt.

Cái kia chính là, đánh những tài tử đó chủ ý.

Song Nhi mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Thất Ca, ngươi làm sao lại muốn đến những tài tử đó đâu?"

Yến Thất nói: "Những tài tử đó đều là kẻ có tiền, tiền tựa như gió lớn thổi tới, xài tiền như nước, có chi tiêu năng lực, không kiếm lời bọn họ tiền, kiếm lời người nào?"

Song Nhi tay nhỏ bụng lấy tinh tế tỉ mỉ như son khuôn mặt nhỏ, y nguyên lắc đầu: "Thế nhưng là, bọn họ liền xem như có tiền, chẳng lẽ liền sẽ mua ta thêu thùa?"

Yến Thất giải thích nói: "Những thứ này có tiền công tử ca đọc sách thánh hiền, chơi lại là hoa tiền nguyệt hạ, Song Nhi thêu thùa có thể xưng được là tác phẩm nghệ thuật, làm trang trí bâng thân, không vừa vận biểu dương những thứ này tài tử cao nhã phẩm vị?"

Song Nhi vênh lên ửng đỏ mê người cái miệng nhỏ nhắn: "Thế nhưng là, bọn họ coi như muốn mua thêu thùa bâng thân, cái kia cũng sẽ không xảy ra giá cao như vậy tiền. Hai trăm lượng bạc ròng mua một bức thêu thùa, nghĩ cũng không dám nghĩ, bọn họ cũng không phải thật ngốc."

Yến Thất rất lợi hại tự tin nói: "Những thứ này tài tử xác thực không ngốc, bắt quá, có nhu cầu thì có tiêu phí, hắc hắc, chỉ cần đâm bên trong bọn họ chỗ hiểm, đừng nói một bức thêu thùa bán hai trăm lượng, coi như bán năm trăm lượng, đều sẽ đoạt mua."

"Không tin!"

Song Nhi cùng Hồ Tử đồng loạt nhìn lấy Yến Thất, con ngươi cất giấu thật sâu không tín nhiệm.

Yến Thất bị tổn thương tự tôn: "Nhiều lời vô ích, chúng ta đùa thật, một hồi ta liền đi bán thêu thùa, buổi tối chúng ta trở về kiếm tiền."

Yến Thất thay đổi Song Nhi vì hấn may y phục, trên đầu buộc lên một cái thư sinh mạng, lấy ra một cái quạt xếp, đối với tấm gương, khẽ đưa đưa, phớt hợp mày kiếm lông lông mày, nho nhã bên trong lộ ra một cỗ suất khí, quả nhiên rất lợi hại phong cách.

Song Nhi nhìn lấy Yến Thất suất khí tiêu sái bộ dáng, trong đôi mắt đẹp tràn đầy vui sướng, khuôn mặt hồng hồng nói: "Thất Ca thay đổi cái này áo liền quần, thật giống một cái tài tử."

Cái gì gọi là giống, ta chính là tài tử tốt a!

Yến Thất rất lợi hại bừa lung lay quạt giấy: "Song Nhi, chuẩn bị cho ta bốn bức thêu thùa, các loại Thất Ca ta khái hoàn trở về."

Lâm cửa phủ, y nguyên đông nghịt, phi thường náo nhiệt, các tài tử sắp xếp lên hàng dài, tranh đoạt lấy báo danh.

Thế nhưng là danh ngạch dù sao cũng có hạn, sắp xếp ở phía sau thư sinh tài tử, liền báo danh cơ hội đều không có.

Rất có bao nhiêu phương pháp tài tử, dứt khoát xài bạc đả thông đăng ký tạo sách Lâm phủ quản gia, đi cửa sau báo danh.

Báo ra danh tự tài tử nhìn qua một mảnh đen kịt hàng dài, tỏa ra cảm giác ưu việt, không khỏi nhẹ lay động quạt giấy, đắc chí, giống như đánh một trận đánh thắng trận.

Không có môn lộ tài tử làm theo mặt mũi tràn đầy lo nghĩ, đành phải lấy ' người đọc sách, làm lịch thiệp ba phần ' tự an ủi mình.

Những người thô kệch đó làm theo trực tiếp mắng lên: "Đều mẹ hấn xếp hàng, ai muốn chen ngang là ngốc treo "

Có phương pháp tài tử làm theo ngạo khí đáp lại: "Chúng ta người có văn hóa, há có thể cùng các ngươi thô bỉ người chấp nhặt."

May mắn có bộ khoái ở bên ngoài duy trì trật tự, không phải vậy, tài tử cùng người thô kệch đã sớm vén tay áo lên động thủ.

Yến Thất nhìn thấy trước mắt náo nhiệt một màn, mi đầu nhú chặt, riêng là nghĩ đến chính mình cuối cùng cũng muốn đi xếp hàng, không khỏi đầu lớn như cái đầu.

"Tính toán, vẫn là kiếm tiền quan trọng ! Bất quá, Lâm phủ tổ chức một trận tuyển dụng hội, thế mà để bộ khoái áp trận, cái này phô trương có thể đủ lớn. Xem ra, Lâm phủ thực lực thật đúng là không tầm thường đây."

Yến Thất ở ngoại vi chuyển vài vòng, ánh mắt loạn tung bay, không ngừng tìm kiếm ' gậy án ' mục tiêu.

Thế nhưng là, Yến Thất cảm giác phía sau lạnh buốt, giống như bị một đạo mũi tên cho khóa chặt.

Hắn nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một cái lạnh lùng như băng đại mỹ nhân chính nhìn chăm chăm chăm chăm tới, bảo kiếm trong tay đã ra khỏi vỏ, hàn quang lấp lóe, cảm thấy Yến Thất có bất cứ dị thường nào, thì sẽ động thủ.

Người này, chính là nha môn nữ bộ đầu: Lãnh U Tuyết!

Yến Thất không để ý, cười đùa tí tưng cùng Lãnh U Tuyết chào hỏi: "Có thể ở chỗ này cùng Lãnh đại bộ đầu gặp mặt, có thể thấy được chúng ta thật là có duyên phận đây."

Tâm lý đi suy nghĩ: Lâm phủ thế lực còn thật là mạnh mẽ, thế mà mời Lãnh U Tuyết tự mình đứng gác.

Lãnh U Tuyết đôi mắt đẹp như sương như kiếm, nhìn chăm chăm Yến Thất: "Nếu là có thể tại trong đại lao cùng người gặp nhau, đó mới gọi duyên phận."

Móa!

Cô nàng này nhi là đến cỡ nào hận ta, ta trêu chọc người a.

"Không hài lòng, cáo từ." Yến Thất mặc kệ không hỏi Lãnh U Tuyết, không để ý tới nàng, xoay người rời đi.

Lãnh U Tuyết cầm kiếm, theo ở phía sau nhắm mắt theo đuôi.

Cô nàng này nhi có ý tứ gì? Giống Ong Mật giống như vây quanh ta chuyển, coi ta là thành mật ong a? Muốn hái cái hoa?

Yến Thất dừng bước lại: "Ta nói Lãnh đại bộ đầu, người cứ việc đứng vững người cương vị, đi theo ta cái gì?"

Lãnh U Tuyết gần từng chữ một: "Trừ bạo an dân là ta trách nhiệm, không theo người theo người nào?"

Móa!

Yến Thất kém chút phun ra một ngụm lão huyết: Theo ta, liền có thể trừ bạo an dân? Cô nàng này nhi thật sự coi ta là vô lại.

"Lãnh đại bộ đầu, làm phiền người nhìn cho kỹ ta gương mặt này, suất khí, thuần khiết, không rãnh, tiêu chuẩn người có văn hóa, cùng đám côn đồ không có nửa điểm liên quan."

Lãnh U Tuyết mĩa mai cười một tiếng: "Nước biển không thể Đẩu Lượng, người không thể xem bề ngoài! Người cùng Từ Thiên Hồ nếu là đồng đạo, thì nhất định không phải người tốt lành gì, coi ta không biết sao? Ngay tại hôm qua, . các người thành lập Hoa Hưng Hội, một cái tội ác ngập trời phạm tội đội "

Cô nàng này nhi tin tức rất lợi hại linh thông, không tầm thường.

Yến Thất trắng Lãnh U Tuyết liếc một chút, cắt ngang nói: "Hoa Hưng Hội rõ ràng là hưng ta Đại Hoa thương hội, người hết lần này tới lần khác nói thành là phạm tội đội, Lãnh đại bộ đầu, người là đến cỡ nào thống hận Đại Thương Triều a, người sẽ không phải là ngóng trông Đại Thương Triều bại vong a? Có tin ta hay không bên trên. Thăm a?"

"Người người chớ có nói bậy, ta mới ta mới không có ngóng trông Đại Thương Triều bại vong, người thiếu cho ta nghe nhìn lẫn lộn."

Bị Yến Thất chụp một đỉnh chụp mũ, Lãnh U Tuyết cả kinh thẳng đổ mồ hôi lạnh, kiều mị khuôn mặt nhỏ trắng bệch.

Bất quá, nhìn lấy Yến Thất cười đến phá lệ ' phách lối ', Lãnh U Tuyết mới ý thức tới bị Yến Thất cho đùa nghịch.

Tên này, thật sự là đáng giận.

Lãnh U Tuyết rút ra bảo kiếm, chọt lách người, lạnh mị thân ảnh tới gần Yến Thất: "Người thiếu đánh cho ta già bộ ngớ ngẩn để lừa đảo. Ta đã chăm chăm người nửa ngày, lén lén lút lút nhìn chăm chăm đám kia tài tử, đến cùng muốn làm gì? Cho ta thành thật khai báo."

Yến Thất cười: "Ta muốn cùng tài tử làm bằng hữu, không được sao?"

Lãnh U Tuyết khinh thường bĩu môi: "Thật sự cho rằng người mặc vào một thân sĩ tử trang phục, liền có thể cùng người đọc sách làm bằng hữu? Người biết chữ sao? Qua sách sao? Hội ngâm thơ sao a? Hội đối nghịch sao? Xin nhò, du côn cũng là du côn, coi như mặc vào sĩ tử phục, cũng bất quá là ăn mặc ngẩn ngáp du côn mà thôi."

Yến Thất không nghĩ tới Lãnh U Tuyết đối với mình thành gặp sâu như thế, những lời này kẹp thương kẹp pháo, rất giận người.

"Lãnh đại bộ đầu, tùy người nghĩ ra sao đi, ta chọc giận người không nổi, tổng lẫn mất lên đi." Yến Thất dứt khoát Kính nhi viễn chi.

"Đứng lại!"

Lãnh U Tuyết bỗng nhiên rút ra bảo kiếm, gác ở Yến Thất trên cổ, nghiêng chặt hàm răng: "Người còn dám phách lối?"

Yến Thất lừa: "Người đến cùng muốn thế nào?"

Lãnh U Tuyết gần từng chữ một: "Người ý đồ bắt cóc tài tử, xảo trá bất chệt, bị ta nhìn thấu, có đúng hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Người là tiểu thiếp của ta :

Yến Thất cười so với khóc còn khó coi hơn: Cô nàng này nhi Bệnh nghề nghiệp phạm

"Người cười cái gì?" Lãnh U Tuyết gảy nhẹ một chút bảo kiếm, phát ra nhiếp nhân tâm phách tiếng ông ông.

Yến Thất khinh thường nói: "Ta cười người mặc dù là bộ đầu, cũng bắt quá là cái chưa thể sự bộ đầu, người là đi cửa sau lên đây đi? Có thể hay không thông báo một chút, lên làm bộ đầu hoa bao nhiêu bạc a?"

"Người dám giễu cợt ta? Người một cái du côn, dựa vào cái gì giễu cợt ta?"

Lãnh U Tuyết đôi mắt đẹp trừng to lớn, phình lên ở ngực kịch liệt đập trùng, sung mãn to lớn, gây người nhàn cầu.

"Dựa vào cái gì?"

Yến Thất âm vang mạnh mẽ nói: "Chỉ bằng người không có phá án thường thức."

"Ta chỗ nào không có phá án thường thức?"

"Thứ nhất, người mắt vựng về, nhìn không thấu nhân tâm, tự xưng phỏng đoán, cho là ta là du côn; thứ hai, coi như ta là du côn, muốn tài tử cướp bóc, vậy cũng nhất định là tìm yên lặng nơi hẻo lánh, lén lút làm. Thế nhưng là người xem một chút nơi này, đông nghịt, người đông tập nập, làm sao cướp bóc? Địa phương du côn đều là kẻ ngu sao?"

"Cái này "

Lãnh U Tuyết bị bác bỏ á khẩu không trả lời được, thần sắc ngốc trẻ, dùng sức liếm môi, hình như có không cam lòng.

Yến Thất nhẹ nhàng đem bảo kiếm bắn ra, chấp tay sau lưng, đắc ý thiêu thiêu mi mao: "Bất quá, người dù sao cũng là bộ khoái đầu lĩnh, làm sao lại như thế không có biết thường thức đâu? Điều này hiển nhiên không hợp với lẽ thường. Cho nên, ta nhận người có ý tiếp cận ta nhất định có khác mục đích."

Lãnh U Tuyết nhấp nháp môi đỏ: "Cái gì mục đích?"

Yến Thất đánh cái búng tay: "Người nhất định là gặp ta dài đến ngọc thụ lâm phong, phong lưu tiêu sái, muốn có ý bắt chuyện ta?"

"Ta ta nhỏ vào!"

Lãnh U Tuyết hung hăng xì một ngụm, xấu hổ mặt mũi tràn đầy ửng hồng, giống trái lê hoa mới nở, có một phen đặc biệt mùi vị con gái.

Yến Thất gật gật đầu: "Không tệ, không tệ, này tám xấu hổ tiểu nữ nhân bộ dáng, so vừa rồi tám kia mặt lạnh nén lòng mà nhìn nhiều, về sau phải gìn giữ."

Lãnh U Tuyết hoàn toàn bị Yến Thất phát tán tư duy đánh bại, nói lại nói không lại, phạch một cái, lại rút ra bảo kiếm

Coi ta sợ hãi?

Yến Thất vô cùng khinh thường: "Nói không lại liền muốn giết người? Thân là bộ đầu, biết Pháp lại Phạm pháp? Thiên lý ở đâu?"

Lãnh U Tuyết tiến thối không được, cả người đều muốn nổ tung.

Là người muốn tới tìm ta xúi quẩy, oán ai đây?

Yến Thất dao động nhẹ lay động quạt giấy, tiếp tục tìm kiếm gây án mục tiêu.

Lãnh U Tuyết y nguyên nhắm mắt theo đuôi, ở phía sau đi theo hần, tựa như là thợ săn nhìn chăm chăm một đầu nguy hiểm sói.

"Người còn theo ta?" Yến Thất khẽ nói: "Ta cũng không có tiền chú ý người làm bảo tiêu."

Lãnh U Tuyết: "Đừng tưởng rằng người nhanh mồm nhanh miệng, liền có thể lừa gạt đến ta. Người nhất định là muốn khi đi ta, tài xế gây án, ta thân là bộ đầu, bảo hộ an nguy của bách tính, tuyệt đối sẽ không để người cái này tên du côn đạt được."

Cô nàng này, tuyệt đối có chứng vọng tưởng.

Bất quá, thật đúng là rất lợi hại chuyên nghiệp a.

Yến Thất coi như Lãnh U Tuyết là không khí, không có lý nàng.

Phía trước thì một cái tửu lâu, khí rộng rãi phi phạm, cửa hai tòa sư tử đá, bên trên có thiếp vàng chữ lớn: Trăng tròn lâu!

Ngôi tửu lâu này chừng cấp năm sao, mơ hồ nghe được bên trong truyền đến ngâm thơ tác phẩm phú luận điệu.

"Quả nhiên có tài tử ở bên trong, ngay ở chỗ này gây án."

Yến Thất vừa muốn đi vào, cửa một cái cao lớn thô kệch gia hỏa ngăn lại hần.

"Có việc?" Yến Thất đầy ý cười: Hóa kẻ này hần là tửu lâu 'bảo an' a?

Tên này cười rạng rỡ: "Khách quan, bản điểm chính là nhà cư chỗ, người rảnh rồi miễn tiến, vì cho các vị tạo nên một cái chỗ an tĩnh, vào cửa hàng mỗi người mười lượng bạc, chuẩn bị làm loại rượu chi dụng."

Yến Thất không khỏi bội phục người kinh doanh chi khôn khéo.

Cái gì kiến tạo nhà cư chỗ, nói trắng ra, chính là muốn cưỡng chế tiêu phí, thiếu sửa, nhiều không lùi.

Mà lại, mười lượng bạc thế nhưng là tầm thường nhân gia một tháng tiền lương, ai có thể bỏ được đồ xuống sông xuống biển? Đến đều là kẻ có tiền, hoặc là địa vị siêu phàm, khách hàng không phú thì quý, trong lúc vô hình đem trăng tròn lâu địa vị cho đề bạt.

Cái này sau màn lão bản thật có chút tài năng.

Ta phục!

Yến Thất thế nhưng là cái tiểu keo kiệt, mà lại, hần cũng không có tiền, túi so mặt đều sạch sẽ, làm sao có thể cầm được ra mười lượng bạc?

"Hắc hắc "

Yến Thất lung lay cây quạt,

Nhất chỉ đằng sau Lãnh U Tuyết, lý lẽ đầy đủ nói với chạy vật: "Ra mắt công tử ca chính mình mang tiền sao? Cái kia nhiều hạ giá, ta tiền đều giao cho tiểu thiếp bảo quản, người cứ hỏi nàng muốn là được."

Nói xong, chấp tay sau lưng, rất vênh vào xông vào.

Cao lớn thô kệch tiểu nhị thật sự không có dám ngăn trở Yến Thất.

Yến Thất phái đoàn rất đủ, áo gấm, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, xem xét cũng là có tiền tài tử, làm sao lại quan tâm mười lượng bạc.

Thật dễ người ta ngăn trở cản lại, vạn nhất dẫn lừa người ta, nói không chừng chính mình sẽ gặp nạn.

Mà lại, tiền đều tại cái kia tiểu thiếp trên thân, hỏi hần tiểu thiếp muốn là được.

Tiểu nhị nhìn lấy Lãnh U Tuyết, tâm lý có chút bồn chồn: Cái này tiểu thiếp thật là đầy đủ xinh đẹp, là cái Băng Mỹ Nhân.

Bất quá, vì cái gì cái này tiểu thiếp mặc lấy một thân quan phục?

Chẳng lẽ lại đang chơi đồ đồng phục háp dẫn?

Lãnh U Tuyết vừa muốn xông vào, liền bị tiểu nhị cho cản lại.

Lãnh U Tuyết biết quy củ, vì theo dõi Yến Thất, cũng không lo được nhiều như vậy, xuất ra mười lượng bạc giao cho tiểu nhị.

"Chờ một chút, còn kém mười lượng." Tiểu nhị ngăn lại Lãnh U Tuyết.

Lãnh U Tuyết mi đầu nhử chặt: "Không phải đã cho ngươi mười lượng bạc sao?"

Tiểu nhị nói: "Ngươi xác thực cho mười lượng, thế nhưng là, tướng công của ngươi mười lượng còn không có cho."

"Làm càn!"

Lãnh U Tuyết khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, đôi mắt đẹp tràn đầy sát khí nồng nặc: "Ngươi dám nói vớ nói vẩn? Ta nơi nào đến tướng công?"

Tiểu nhị coi là Lãnh U Tuyết da mặt mỏng, không có ý tứ thừa nhận, chỉ chỉ đã đi đến rất xa Yến Thất, nói: "Hắn không phải liền là tướng công của ngươi sao? Ngươi là hán tiểu thiếp! Vừa rồi hán chính miệng nói với ta, . còn có thể là giả? Lỗ tai ta không điếc."

"Cái này hỗn đản!"

Lãnh U Tuyết mềm mại khuôn mặt sắc như hà, đập lên một tảng say rượu đỏ hồng, khuôn mặt nóng bỏng, vô cùng xấu hổ.

"Tốt ngươi cái Yến Thất, thế mà bại hoại thanh danh của ta, ta tuyệt sẽ không tha cho ngươi."

Lãnh U Tuyết cắn chặt hai hàm răng trắng ngà: "Hắn không phải ta tướng công."

"Đừng đùa."

Tiểu nhị mặt mũi tràn đầy chanh chua: "Vị tiểu thư này, ngươi chơi cái này trò xiếc thú vị sao? Không thừa nhận hắn là tướng công của ngươi? Không phải liền là vì thiếu giao mười lượng bạc sao? Ngươi cũng cùng người ngu, còn dám mạnh miệng."

"Làm càn!"

Một câu cuối cùng xúc phạm Lãnh U Tuyết nghịch lân, giờ tay cũng là một bàn tay.

Ba!

Cao lớn thô kệch tiểu nhị bị đánh đến một phát nghiêng, máu mũi chảy ròng, đầu văng mắt hoa, đau nhức cuống loạn kêu to.

"Đánh người, đánh người "

Lãnh U Tuyết giờ tay, lạnh như băng bảo kiếm nằm ngang ở tiểu nhị trên cổ.

Tiểu nhị dọa đến mắt hồn mất vía, cũng không dám nữa gọi bậy.

Lãnh U Tuyết xuất ra nha môn yêu bài: "Mở ra ngươi mắt chó nhìn xem, đây là cái gì?"

"Lục Phiến Môn! Lãnh U Tuyết!" Tiểu nhị nhìn thấy cái này sáu cái chữ, dọa đến nói năng lộn xộn, trên mặt không có chút huyết sắc nào.

"Nguyên lai là Lãnh bộ đầu, thất kính, thất kính, vừa rồi có nhiều mạo phạm, đắc tội, đắc tội! Ngài mời, ngài mời vào bên trong."

Lãnh U Tuyết hừ một tiếng, thu hồi yêu bài đi vào.

Bỗng nhiên, nàng lại quay lại đến, nhìn chăm chăm tiểu nhị, đuổi ra trắng nõn tay nhỏ.

Tiểu nhị lập tức hiểu rõ nàng ý tứ, tranh thủ thời gian xuất ra mười lượng bạc, ngoan ngoãn đưa trả lại cho Lãnh U Tuyết.

Nhìn lấy Lãnh U Tuyết đi xa bóng lưng, tiểu nhị sờ lấy tinh hồng gương mặt, hít sâu một hơi: "Không may, thật mẹ hắn không may. Không chỉ có bị phía trước cái kia hỗn trưởng tài tử lừa gạt, càng bị Lãnh U Tuyết cho đánh, ta chính là một cái canh công, chọc ai gây người nào ta?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Liền sợ lưu manh có văn hóa :

Trăng tròn lâu không hổ là cao đoan đại khí cao cấp từ lâu, bởi vật phẩm trang sức đều là danh gia chi tác.

Thư họa, thêu phẩm, bài trí, đều là nhân tuyển tốt nhất.

Càng có kỹ năng đàn tấu đàn tranh, còn có hài đồng đọc diễn cảm thơ ca, khắp nơi tạo nên thư sinh khí phách phong phạm.

Tài tử giai nhân cái gì, thích nhất chính là cái này luận điệu.

Trăng tròn lâu sau màn lão bản tuyệt đối là cao thủ, có cơ hội ngược lại muốn gặp một lần.

Yến Thất nhìn thấy phía trước cửa sổ có hai cái tài tử bộ dáng người trẻ tuổi, đang lẫn nhau thổi phồng.

"Vương huynh, chúc mừng người thông qua báo danh tư cách, bằng người tài tình, tiến vào Lâm phủ như là lấy đồ trong túi."

"Tôn huynh, người không phải cũng thông qua báo danh tư cách sao? Chúng ta cùng vui cùng vui a, Tôn huynh người thi từ nhưng có thâm hậu bản lĩnh, so với ta mạnh hơn gấp trăm lần, nhất định sẽ đạt được Lâm tiểu thư lọt mắt xanh hậu ái."

Nghe hai người này ở chỗ này lẫn nhau thổi phồng, Yến Thất đã cảm thấy buồn cười.

"Thì theo hai người này bắt đầu hạ tay."

Yến Thất ngồi ở bên cạnh trên một cái bàn, không có liễu lĩnh, hẳn muốn tìm cái phù hợp máy sẽ ra tay.

Một bên Lãnh U Tuyết nhìn thấy Yến Thất, lại là xấu hổ, lại là tràn ngập hận ý.

"Tên này bại hoại thanh danh của ta, thật không phải là một món đồ."

Bất quá, trăng tròn sau lầu đài cực lớn, nàng mặc dù là Lục Phiến Môn người, lại cũng không dám ở nơi này lỗ mãng.

Không phải vậy, Yến Thất sớm đã bị nàng đánh thành trư đầu tam.

Yến Thất lại hoàn toàn không có bị đánh giác ngộ, xa xa hướng Lãnh U Tuyết ném 'mị nhãn', ngoại nhân xem ra, hai người giống như là liếc mắt đưa tình tiểu tình lữ.

Hai vị tài tử lẫn nhau thổi phồng một hồi, Vương tài tử chệnh choáng phía trên, bực đưa ra xướng nghị: "Rượu ngon bạn thơ hay, bây giờ rượu ngon có, sao có thể không có thi từ hỗ trợ đâu?"

"Vương huynh nói không sai, người ta sách mười hai năm, gì không mượn cơ hội này, triển lộ một chút phong thái?"

"Rất tốt, rất tốt, vậy thì mời Tôn huynh trước ra đề mục đi, ta đến Đối Câu."

Yến Thất chưa thấy qua cái này luận điệu, cảm thấy hiếm lạ.

Cổ đại không có cái gì giải trí hạng mục, đối đối thi từ, cũng coi như giải trí.

"Hắc hắc, ta đến xem hai vị này tài tử đến cùng có hay không chân tài thực học, vui đầu khổ mười hai năm, vậy nhất định tài văn chương nổi bật."

Lãnh U Tuyết lại không thể đánh Yến Thất, nhân rồi nhàm chán, lại thông thi từ, cũng bắt đầu nghiêng tai lắng nghe lên.

Tôn công tử đứng dậy, nhũ mày nhìn ngoài cửa sổ, thần sắc ngưng trọng, một bộ ngữ xuất kinh nhân bộ dáng, rất có đại sư phong phạm.

Hắn chỉ ngoài cửa sổ một gốc cây liễu, thốt ra: "Phía Đông một cái cây."

Ngày!

Cái này kêu cái gì thơ?

Yến Thất kém chút không nín được cười, cái này mở màn thơ cũng quá nhỏ trắng? Khổ tâm sách mười hai năm, thì tài nghệ này? Chẳng lẽ đến người khác trong bụng đi.

"Khanh khách" Lãnh U Tuyết lại không nhịn được, cười khanh khách.

Nàng nhất tiểu khuynh thành, tái tiểu khuynh quốc, mềm mại thân thể run rẩy, đường cong mê mị, giống như mẫu đơn nở rộ, xinh đẹp không gì sánh được, lại ngọt lại nhu, cùng vừa rồi loại kia băng lãnh khí chất khác biệt quá nhiều, một phòng Văn Nhân Nhã Sĩ đều bị nàng hấp dẫn tới.

Yến Thất cũng bị Lãnh U Tuyết mê người nụ cười trên choker tiếng lòng, trái tim nhỏ thỉnh thoảng nhảy dựng lên không xong.

Lãnh U Tuyết bị vô số song ngâm lấy tham lam đôi mắt quét tới, kiều mị khuôn mặt một trận ửng đỏ, vội vàng sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn đến, khôi phục cái kia phân ngạo nghệ Lãnh Tuyết khí chất, lợi kiếm trong tay nhẹ nhàng vung lên, hàn quang chợt hiện, phóng xuất ra vô tận sát khí.

Mọi người giật mình, không dám nhìn nữa nàng, một lần nữa chú ý Tôn công tử cùng Vương công tử hai người đối thơ.

Tôn công tử nói: "Phía Đông một cái cây, Vương huynh, đến lượt ngươi đối thơ."

Vương công tử ngẹn hơn nửa ngày, vô đầu bút tai, chung quy là không nghĩ ra đến, bỗng nhiên linh cảm đánh tới, vỗ bàn một cái, lớn tiếng nói: "Phía Tây một cái cây."

Yến Thất mười phần kinh ngạc: Phía Đông một cái cây, phía Tây một cái cây, cái này mẹ nó cũng gọi thơ? Liền về cũng không tính à?

Vương công tử thành thoi thúc giục Tôn công tử: "Tôn huynh, giờ đến phiên ngươi."

Tôn công tử ngẹn nửa ngày, thật sự là không khớp, qua loa biệt xuất một câu: "Phía Nam một cái cây."

Vương công tử lúc này cảm thấy đã sớm chuẩn bị, lập tức đối nói: "Phía Bắc một cái cây."

Ngày!

Yến Thất cả kinh tròn mắt hốc mồm: Phía Đông một cái cây,

Phía Tây một cái cây; phía Nam một cái cây, phía Bắc một cái cây.

Một bài trong thơ bốn cây đại thụ, cũng thật sự là kỳ hoa.

Cái này cũng có thể gọi thơ? Nếu như cái này đều tính toán thì thoải, vốn tài từ vài phút đến cái mấy trăm bài.

Lãnh U Tuyết cũng khẽ lắc đầu: Tài tử chính là như vậy bị thật giả lẫn lộn.

Vương công tử lại rất đắc ý, hào khí vạn trượng hướng Tôn công tử phát phát tay: "Tôn huynh, hiện tại đến phiên ngươi đến đối thơ."

Tôn công tử nhanh như cùng trên lò lửa con kiến, đoàn đoàn loạn chuyển, nhưng lại không biết làm như thế nào tiếp theo.

Đông Tây Nam Bắc bốn khóa đại thụ đã nói xong, chẳng lẽ muốn nói 'trên trời một cây đại thụ' hay sao?

Đừng nói Tôn công tử không đối ra được, thì liền Lãnh U Tuyết cũng liên tiếp nhũn mảy.

Nàng mặc dù là cái bộ khoái, nhưng lại tinh thông viết văn, tự xưng là cũng coi là tài nữ, thế nhưng là, càng nghĩ, muốn muốn chống lại cái này bốn khóa toàn cục, nhưng cũng khó càng thêm khó, không có đầu mối.

Khó thì khó tại, phía trước cái này bốn câu căn bản là Rầm chó không kêu, đằng sau tục lên thơ nhất định phải có thể đem phía trước cái kia bốn cây đại thụ xuyên kết hợp lại, dọc theo ý thơ cảnh tới. . bất quá, làm đến điểm này, lấy nàng tài hoa, lại còn chưa đủ tư cách.

Yến Thất gặp một màn này, lập tức đứng lên, xuất thủ thời cơ rất cục đến.

Vương công tử làm khó Tôn công tử, vô cùng đắc ý, tiếp lấy ép hỏi Tôn công tử: "Tôn huynh tài trí hơn người, sẽ không nhận không lên à? Tôn công tử, ngươi cũng không cần giấu dốt, có cái gì diệu thơ không ngại ngâm đến, để cho ta tặng một chút kiến thức."

"Cái này" Tôn công tử đỏ mặt giống như là con khi cái mông, đầu óc hỗn loạn đồ dành, nào có cái gì linh cảm.

Yến Thất nhẹ lay động quạt giấy, cất cao giọng nói: "Phía Đông một cái cây, phía Tây một cái cây; phía Nam một cái cây, phía Bắc một cái cây; mặc dù bích tía ngàn vạn điều, sao có thể quán đến người đi đường ở?"

Sau cùng cái kia hai câu 'mặc dù bích tía ngàn vạn điều, sao có thể quán đến người đi đường ở?' vừa nói ra, Vương công tử cùng Tôn công tử đột nhiên lát nữa nhìn lấy Yến Thất, lại lẫn nhau đối mặt, hai mặt nhìn nhau, khiếp sợ vô cùng.

Yến Thất rất đắc ý đóng đưa cây quạt: Không tệ, không tệ, muốn chính là cái này hiệu quả.

Lãnh U Tuyết vốn dĩ cho rằng cái này Rắm chó không kêu bốn cây đại thụ đã 'chết yểu', nhưng chỗ nào nghĩ đến Yến Thất cái này đại vô lại thể mà hóa mục nát thành thần kỳ, đem cái này bốn cây đại thụ cho mặc liền như thể có ý cảnh.

Có sau cùng 'mặc dù bích tía ngàn vạn điều, sao có thể quán đến người đi đường ở?' phụ trợ, phía trước cái kia Đông Tây Nam Bắc bốn cây đại thụ không những không phải cầu thí, ngược lại thành đại tục tức là đại nhả làm nền.

Thật sự là lợi hại!

Lãnh U Tuyết đôi mắt đẹp tròn trừng lên, nhìn lấy Yến Thất tiêu sái lang thanh tú bóng lưng, cắn chặt răng ngà, thấp giọng oán hận nói: Lưu manh không đáng sợ, liền sợ lưu manh có văn hóa, cái này Yến Thất quả nhiên khó đối phó, ta phải cẩn thận.

Yến Thất mơ hồ nghe được Lãnh U Tuyết lời nói, không khỏi một trận cười khỏ.

Hắn vốn chỉ muốn dựa vào hai câu này thơ, ở trong mắt Lãnh U Tuyết thoát khỏi hình tượng lưu manh, nhưng chỗ nào nghĩ đến, hắn y nguyên vẫn là lưu manh, bất quá là một người có học thức lưu manh.

Cô nàng này nhi là thật là cố chấp muốn mạng.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Bách xuyên vạn xuyên, nịnh nọt không xuôi :

Tôn công tử cùng Trương công tử đồng thời nhìn qua Yến Thất, nghĩ thầm tên này đến cùng là ai? Không chỉ có sinh phong lưu phóng khoáng, tài văn chương lại tốt như vậy, thật là làm cho người ta ước ao ghen tị.

Riêng là sau cùng hai câu này 'mặc dù bích tía ngàn vạn điều, sao có thể quán đến người đi đường ở?' có thể xưng vẽ rồng điểm mắt chi bút, mặc dù hai người bọn họ suy nghĩ nát óc, cũng tuyệt không có khả năng ngâm ra như thể câu hay.

Yến Thất mặt mũi tràn đầy mỉm cười, hướng hai người thờ dài: "Tại hạ Yến Thất, gặp qua hai vị công tử."

"Tại hạ Vương Trục Bạch."

"Bỉ nhân Tôn Thanh."

Tôn Thanh tiếp không lên 'bốn cây đại thụ', bị Vương Trục Bạch ép buộc vô cùng xấu hổ, Yến Thất ra mặt vì hắn giải vây, cái này khiến Tôn Thanh đối Yến Thất sinh ra một cổ hảo cảm.

Tôn Thanh thăm thăm tán thưởng: "Yến công tử thật sự là tài văn chương nổi bật, xuất khẩu thành thơ, có thể nói liền như thể có ý cảnh câu hay, chúng ta cảm thấy không bằng, hổ thẹn! Hổ thẹn!"

Yến Thất nhẹ lay động quạt giấy: "Tôn huynh lời ấy sai rồi, không phải là ta tiếp được tốt, mà chính là Tôn huynh cùng Vương huynh đề mục ra tốt, riêng là cái này Đông Tây Nam Bắc bốn cây đại thụ, không phải so huyền diệu, để cho ta không ngừng hâm mộ."

"A?"

Wương Trục Bạch cùng Tôn Thanh ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác, hoàn toàn không hiểu được chỗ nào huyền diệu.

"Cái này Yến huynh, chỗ nào huyền diệu? Nguyên nghe cao kiến."

Yến Thất nói: "Đây không phải rất đơn giản nha, đại trượng phu sinh ở đương thời, làm du lịch muôn sông nghìn núi, đi khắp Ngũ Hồ Tứ Hải, phẩm vị thái độ khác nhau nhân sinh. Cái này Đông Tây Nam Bắc tứ phương, vừa vận đại biểu hai vị huynh đệ Cao Viễn ý chí."

"Đại thụ sinh sôi, điều đạt, cắm rễ ở bùn trong đất, mưa gió không đều, kiên cường, không sợ giá lạnh, không sợ nóng bức, làm người che gió tránh mưa, phụng hiến tinh thần làm cho người cùng tán thưởng. Vương huynh cùng Tôn huynh trong thơ lấy bốn cây đại thụ vì miêu tả, chẳng phải là ngụ ý hai vị huynh đài có mang vô tư phụng hiến phẩm chất tốt, cùng kiên cường cao thượng tình cảm sâu đậm?"

"Tổng thể nói đến, này thơ đại tục lại lại phong nhã, bình thường bên trong gặp ngạc nhiên, thật sự là khó được thơ hay, thơ hay a! Tôn huynh, Vương huynh, các người tài tình có thể xưng quan tuyệt cổ kim, sánh vai Thi Thánh."

Yến Thất phân tích đến đạo lý rõ ràng, chừng chạc dàng hoàng, nghiêm chỉnh đem Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh nâng đến bầu trời, giống như bọn họ thật sự là trăm năm khó ra tuyệt thế tài tử.

Lãnh U Tuyết đôi mắt đẹp tròn trừng lên, hoàn toàn bị Yến Thất gò ép lời bình cho chấn kinh đến.

Tên này miệng phun liên hoa, thế mà đem hắc nói thành trắng, hư nói thành tốt.

Xin nhò, vượt mông ngựa cần phải khoa trương như vậy chứ?

Vẫn còn so sánh vai Thi Thánh?

Nếu là nói như vậy, Thi Thánh chẳng phải là đây đường?

May mắn Lãnh U Tuyết võ công cao cường, có thể điều trị khí tức, không phải vậy khẳng định tức điên phổi.

Tên này quả thực cũng là tại khinh nhờn Thi Thánh.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh cũng bị Yến Thất lời bình làm tâm hoảng hoảng, ý mệnh mông.

Bọn họ cũng thực sự không nghĩ tới, tùy tiện làm một bài thơ, thế mà ẩn chứa thâm hậu như thế đạo lý.

Khó nói chúng ta thật sự là trăm năm khó ra, giản dị tự nhiên Thi Thánh?

Thân là người trong cuộc, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh say mê bên trong, có chút phiêu hốt.

Vương Trục Bạch theo trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, ra vẻ khiêm tốn: "Yến huynh, không nghĩ tới người thế mà có thể nhìn thấu bài thơ này bên trong ẩn chứa một đạo lý, ta vốn là muốn điều thấp một số, cái này lại là không được, Yến huynh, người lột ta bề ngoài, hại người rất nặng a."

Tôn Thanh cũng không cần mặt thờ dài: "Yến huynh quả nhiên là đạo này cao thủ, thế mà có thể cẩn thận thăm dò, phẩm vị này thơ ảo diệu, bội phục, bội phục, thực, thực này diệu thơ, ta hạ bút thành văn, theo không xem ra gì, Yến huynh đem chúng ta so sánh Thi Thánh, thực sự không dám nhận, Ha-Ha, Ha-Ha!"

Yến Thất nghiêng đầu đi, vụng trộm bĩu môi: Hai người này, nói bọn họ béo, bọn họ thì thờ bên trên, làm sao lại không thể rụt rè một chút đâu?

Khinh bỉ a!

Cũng tốt, càng là như thế, hôm nay cái này so mua bán càng dễ dàng làm thành.

Lãnh U Tuyết thật tình bị Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh vô si cho kinh hãi đến, thờ dài trong lòng: Hiện tại người đọc sách đều làm sao, táo bạo trống rỗng, giả vờ giả vịt, đều nói văn có thể Định Quốc, dạng này dối trá văn nhân lại như thế nào Định Quốc. Vẫn là phụ thân nói đúng: Đại Hoa nhìn như thịnh thế, nhưng nhân tài điêu linh, văn nhân phù phiếm, đã tại đi xuống dốc.

Vương Trục Bạch hướng Yến Thất nhiệt tình mời: "Yến huynh,

Gặp nhau tức là duyên phận, tới cùng một chỗ ngồi, phẩm tửu làm thơ, sướng trò chuyện nhân sinh."

Yến Thất chờ lấy cũng là hai người thịnh tình mời.

Hắn hôm nay thì một cái mục đích: Ném chỗ tốt.

Thay đổi một thân sĩ tử phục, biến thành thư sinh bộ dáng, còn không phải là vì cùng các tài tử hoà mình.

Lại kinh qua vừa rồi cái kia một phen tiêu xài một chút cổ kiệu người nhấc người, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh cũng đem hấn dẫn là tri kỷ.

Yến Thất rất lợi hại ưu nhã đem đưa quạt giấy: "Vậy liền quấy rầy Vương huynh cùng Tôn huynh. Mà lại, ta cũng là đến nhận lời mời Lâm phủ gia đình, chúng ta về sau rất có thể còn là đồng sự đây."

Nói, cố ý đem một cái rục rờ tay áo bao khóa để lên bàn.

Yến Thất không có vội vã tiến vào chính đề, mà chính là trời nam đất bắc cùng hai người nói bừa.

Một hồi, ba người giống như tháng tám dưa hấu —— chín mọng.

Sự tình ra khác thường tất có yêu!

Lãnh U Tuyết mới không tin Yến Thất thật tình muốn cùng Vương Trục Bạch, Tôn Thanh làm bằng hữu.

Nhìn thấy Yến Thất tiến tới, trò chuyện khí thế ngất trời, thì đoán được Yến Thất kìm nén cái gì ý đồ xấu, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Yến Thất nháy mắt cũng không nháy mắt, . lổ tai cũng dựng thẳng lên đến, cẩn thận nghe Yến Thất nói cái gì.

Vương Trục Bạch nhìn thấy Lãnh U Tuyết vụt sáng lấy đôi mắt đẹp, nhìn chăm chăm vào Yến Thất nhìn, hơi nghi hoặc một chút, hỏi: "Yến huynh, người nhìn vị tiểu thư kia vì cái gì một mực nhìn lấy người thì sao?"

Yến Thất rất rầm thối nói: "Nói đến hồ thẹn, đã từng ngẫu nhiên gặp gỡ bất ngờ vị tiểu thư này, lại không nghĩ rằng, vị tiểu thư này lại đối với ta sinh ra lòng ái mộ, khổ tâm truy cầu, ai, nói đến, có chút không an tĩnh a."

"Thì ra là như vậy?"

Vương Trục Bạch thêm nước bọt đều muốn chảy ra: "Yến huynh, người hồ đồ a, vị tiểu thư này sinh lãnh diễm như tiên, khí chất ngạo nghễ mà độc lập, chính là trong mỹ nữ cực phẩm, Yến huynh tội gì cự tuyệt đâu? Chân thực gấp sát ta."

Yến Thất thở dài: "Cái này không có cách, Hoa rơi hữu ý, Nước chảy vô tình, ta là chuyên tâm người, một trái tim toàn bộ thất ở Lâm tiểu thư trên thân, cũng đã không thể dung hạ người khác, vị tiểu thư này tốt với ta ý, đành phải từ chối thẳng thắn. Ai, vì thế, vị tiểu thư này khóc đến hai mắt đầm lệ chẳng chịt, thực sự xấu hổ."

Vương Trục Bạch duỗi ra ngón tay cái, tán thán nói: "Yến huynh, người thật đúng là cái chuyên tâm ngây thơ người, bội phục, bội phục."

"Hồ thẹn, hồ thẹn!"

Yến Thất tâm lý cười trộm: Ta chuyên tâm ngây thơ cái rắm a, mỹ nữ đều là càng nhiều càng tốt, đưa tới cửa không muốn, cái kia là kẻ ngu.

Một bên Lãnh U Tuyết nổi trận lôi đình, bộ ngực sữa phình lên đập trùng, mềm mại mặt đập lên một tầng say rượu đỏ hồng.

"Yến Thất tên này thật là vô sỉ, giống như như người loại này vô sỉ lưu manh, ta sẽ thích người? Làm người xuân thu đại mộng đi thôi."

Nếu không có muốn biết Yến Thất thực chất bên trong cất giấu cái gì hư, nàng đã sớm bảo kiếm vung lên, giận đối Yến Thất.

Yến Thất cùng hai người trò chuyện một hồi, gặp thời cơ đã đến, cánh tay nhẹ nhàng đẩy ra phía ngoài.

Cái kia rực rỡ sắc bao khóa vừa vịn rơi tại Vương Trục Bạch dưới chân.

Vương Trục Bạch đem rực rỡ sắc bao khóa nhặt lên, theo miệng hỏi: "Yến huynh, đây là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: nhử :

Yến Thất mới vừa rồi còn rất lợi hại ưu nhã, thế nhưng là nhìn thấy rực rỡ sắc bao khóa rơi trên mặt đất nhiễm một điểm bụi đất, vội vàng dùng khăn tay lau sạch sẽ, giống như rất xem trọng cái này rực rỡ sắc bao khóa.

Vương Trục Bạch càng thêm hơi nghi hoặc một chút: "Yến huynh, người là sao đối cái này rực rỡ sắc bao khóa coi trọng như vậy? Khả năng nói cùng chúng ta nghe một chút?"

"Cái kia... Cái này các loại tiểu vật kiện, không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới, chúng ta còn tiếp tục uống rượu đi."

Yến Thất thuận miệng qua loa, nhanh lên đem màu đen bao khóa cất vào ở ngực, một bộ coi như trần tàng bộ dáng, giống như sợ bị Tôn Thanh cùng Vương Trục Bạch phát hiện bên trong bí mật một dạng.

Vương Trục Bạch có chút không vui: "Yến huynh, làm gì khẩn trương như vậy như vậy, chúng ta cũng không phải là không có kiến thức người, người đem bên trong đồ, vật lấy ra, để hai người chúng ta nhìn một chút lại như thế nào? Chẳng lẽ còn có thể nhìn hư sao?"

Tôn Thanh cũng bĩu môi: "Không nghĩ tới Yến huynh keo kiệt như vậy, ta thật sự là nhìn lầm người."

"Cái này... Vậy được rồi, ta liền lấy ra đến cho hai vị công tử nhìn một chút, bắt quá, đầu tiên nói trước, chỉ có thể nhìn, ngàn vạn lần đừng động thủ, không phải vậy, ta cũng không tiếp tục đem hai vị xem như bằng hữu."

Yến Thất treo đủ hai người khẩu vị, rốt cục 'tâm không cam lòng, tình không muốn' đem rực rỡ sắc bao khóa mở ra.

Bên trong, lại là ba bức thêu thùa.

Một bức tuần mã muốn, một bức hoa mẫu đơn, còn có một bức liễu rủ!

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh làm thơ qua loa, Rầm chó không kêu, nhưng xuất thân tốt, gia đình ưu việt, đương nhiên là thấy qua việc đời, danh phò thực nói như Rồng leo, làm như Mèo mửa.

Tay thấp không quan trọng, chỉ cần mắt thẳng chức được.

Hai người nhìn kỹ, liền phát hiện cái này ba bức thêu thùa thêu công lạ thường tốt, đường may ngang bằng, nhan sắc diễm lệ mà không mất đi bút tích thực, càng hiếm thấy hơn là ý cảnh xuất chúng, giống như đúc.

Vương Trục Bạch gật gật đầu: "Quả nhiên là thượng phẩm thêu thùa, nhất định không phải phàm vật."

Tôn Thanh cũng phụ họa nói: "Như thể kiệt tác, nhất định là danh gia diệu thủ, người tầm thường vạn vạn thêu không tới."

Yến Thất cười nói: "Hai vị huynh đài hảo nhân lực, những thứ này thêu thùa xác thực xuất từ danh gia chi thủ, chỉ là, thêu thùa người hết sức điệu thấp, không muốn dương danh, ta tạm thời không đề cập tới năng tên."

Vương Trục Bạch bình luận một phen về sau, cũng không thấy đến thể nào, mà lại, bọn họ chỉ thích phong hoa tuyết nguyệt, nơi nào sẽ ưa thích thêu thùa những cô bé này nhà mê đồ chơi, nhìn không được chế nhạo Yến Thất: "Những thứ này thêu thùa xác thực phi phàm, nhưng thêu thùa chính là nữ hài tử yêu nhất, Yến huynh lại phá lệ trân quý. Ha ha, không nghĩ tới Yến huynh yêu thích như thế không giống bình thường."

Tôn Thanh cũng không có buông tha Yến Thất: "Yến huynh, thêu thùa cho dù tốt, cũng không trở thành như thể trân tàng a? Ai, ta còn tưởng rằng là cái gì vật hi hữu kiện đâu, làm hại ta trắng hưng phấn một trận."

Yến Thất cười thần bí: "Các ngươi có chỗ không biết, những thứ này thêu thùa có thể quan hệ đến ta nhân sinh đại sự đâu, ý nghĩa phi phàm, nói thật đi, có thể hay không đạt được Lâm tiểu thư lọt mắt xanh, liền dựa vào cái này thêu thùa."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh trầm miệng một lời: "Yến huynh, mời ngươi nói thẳng bầm báo."

"Cái này..."

Yến Thất uống một hợp rượu, ngượng ngùng cười một tiếng: "Cái này liền không nói được a? Chúng ta uống rượu đi, làm gì muốn những nhi nữ tình trường đó sự việc đâu?"

Móa!

Uống rượu nào có Lâm tiểu thư trọng yếu?

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh một lòng muốn tiếp cận Lâm tiểu thư, làm sao lại bỏ qua cơ hội này?

Riêng là Yến Thất nói một nửa, một nửa khác nuốt xuống bụng bên trong, đừng đề cập nhiều khó chịu.

Vương Trục Bạch ngữ khí cứng nhắc: "Yến huynh, ta lấy ngươi làm bằng hữu, có thể ngươi lại hết sức không có suy nghĩ, lại nói một nửa tính là gì? Có ý câu mời ta? Thường nói nói tốt: Quân tử lòng dạ rộng rãi, ta vốn cho là Yến huynh là cái quân tử, không nghĩ tới ngươi lại khiến ta thất vọng."

Tôn Thanh cũng cố ý ép buộc: "Hai người chúng ta mời Yến huynh uống rượu, Yến huynh lại xem ta hai người như là trò đùa, tình nghĩa như thế nông cạn, hiện thực tàn khốc như vậy, người đọc sách chẳng lẽ không nên quang minh lỗi lạc sao?"

Hai người này nói nghĩa chính ngôn từ, quả thực Chấn điếc Yến Thất lỗ tai.

Thì hai người này còn giáo huấn ta không đủ chính trực, không đủ quang minh lỗi lạc đâu?

Nói thật giống như các ngươi nhiều chính trực giống như.

Các ngươi như chính trực, thì không nên không biết xấu hổ sánh vai Thi Thánh, mua danh chuộc tiếng, không sai, nói thì là các ngươi.

Bắt quá, đây chính là Yến Thất muốn hiệu quả.

Hòa hần nắm rất đúng chỗ.

Yến Thất cố ý uống một chén tửu, khó xử nắm chặt quyền đầu, hạ giọng, mặt mũi tràn đầy thần bí nói: "Tốt a, đã chúng ta ở đây gặp gỡ bất ngờ, cái kia chính là duyên phận gây nên, ta thì đem bí mật này nói cho các người biết. Bất quá, Pháp Bất Truyền Lục Nhĩ, các người biết bí mật này về sau, liền muốn thủ khẩu như bình, không được nói cho bất luận kẻ nào, biết không?"

Vương Trục Bạch gật gật đầu: "Không có vấn đề, chúng ta nhất định muốn giữ bí mật, Yến huynh mời nói, cái này ba bức thư thừa đến cùng là chuyện gì xảy ra? Cùng Lâm tiểu thư lại có quan hệ gì?"

Yến Thất đem thư thừa lấy ra, nhỏ giọng nói: "Hai vị huynh đài có chỗ không biết, Lâm tiểu thư không chỉ có xinh đẹp như hoa, càng là tài nữ một cái, thi thư Lễ Nhạc, không gì không biết, là đặc biệt nhất là: Lâm tiểu thư giỏi về thư công, yêu quý thư phẩm, riêng là yêu quý Từ Song Nhi thư phẩm, có thể nói như vậy, Lâm tiểu thư đem Từ Song Nhi thư phẩm coi là khéo léo tuyệt vời, không người có thể cùng sánh vai."

Vương Trục Bạch mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Từ Song Nhi là ai?"

Câu nói này hỏi ý tưởng bên trên.

Yến Thất chỉ chỉ cái kia ba bức thư thừa: "Cái này ba bức thư thừa, cũng là xuất từ Từ Song Nhi chi thủ, ta đã sớm nói, Từ Song Nhi có đại tài, có điều làm người điệu thấp, không thích làm náo động, chỗ lấy các người căn bản cũng không biết. Thi cái này ba bức thư thừa, đã là Từ Song Nhi chỉ có thư phẩm. Tốt, liền nói nhiều như vậy, đây đều là ta độc nhất vô nhị tin tức, các người tuyệt đối không nên nói cho bất luận kẻ nào."

Nói xong, Yến Thất liền đem ba bức thư thừa thu lại, sợ bị hai người cướp đi giống như.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh hai người liếc mắt nhìn nhau, rốt cuộc đề ý biết điều tình chân tướng.

Vương Trục Bạch gãi gãi đầu, . hỏi: "Yến huynh, nói nhiều như vậy, ta vẫn không hiểu, những thứ này thư thừa đến cùng có tác dụng gì? Chúng ta là bằng hữu, không ngại nói thẳng bầm bảo."

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Các người muốn a, Lâm tiểu thư đặc biệt ưa thích Từ Song Nhi thư phẩm, suy nghĩ lại không thể được, nếu là ta đem Từ Song Nhi thư phẩm đưa cho Lâm tiểu thư, các người đoán, Lâm tiểu thư hội sẽ không cao lắm hưng, có thể hay không đối với ta ưu ái có thừa?"

"Rất đúng, rất đúng."

Vương Trục Bạch hung hăng vỗ đùi: "Ta làm sao cũng không có nghĩ tới đâu? Thất bại, thật sự là quá thất bại."

Tôn Thanh cũng bưng tỉnh đại ngộ: "Không sai, Yến huynh lời ấy có lý, Yến huynh, cái này Từ Song Nhi ở đâu? Ta cũng muốn đi mua mấy tấm thư phẩm, đến lúc đó đưa cho Lâm tiểu thư làm lễ gặp mặt."

Yến Thất lắc đầu: "Từ Song Nhi là cái rất điệu thấp người, tùy tính thư thừa, tác phẩm rất ít, mà lại nàng đối thư công yêu cầu cực cao, một năm cũng thư không ra mấy tấm thư phẩm, trong tay của ta cái này ba bức thư phẩm, đã Từ Song Nhi toàn bộ gia sản."

"Dạng này a, đáng tiếc, thật sự là quá đáng tiếc."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh thở dài thở ngắn, biết được tin tức này, tâm lý khoảng không làm nhắm nhắm, ngược lại càng khó chịu hơn.

Suy nghĩ một chút, truy cầu Lâm tiểu thư tài tử thư sinh như Cá diếc sang Sông, tài tử thư sinh người nhiều vô số kể, hai người bọn họ tuy nhiên bành trướng, nhưng cũng biết cũng không xuất chúng, muốn có được Lâm tiểu thư lọt mắt xanh, cơ hội xa vời.

Bất quá, nếu có thể có Từ Song Nhi thư phẩm đưa tặng cho Lâm tiểu thư, chẳng phải là gia tăng thu hoạch được mỹ nhân lọt mắt xanh cơ hội?

Đáng tiếc là Từ Song Nhi thư phẩm đã không có.

Đi nơi nào làm đâu?

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh nghĩ tới đây, bỗng nhiên, cùng một chỗ đem ánh mắt khóa chặt Yến Thất.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Vờ tha để bắt thật :

Yến Thất ra về bối rối, ấp úng nói: "Các người nhìn ta làm gì? Các người cũng không thể đánh ta chủ ý..."

Nói xong, sợ hai người đến đoạt, thì muốn lập tức đứng dậy chạy trốn.

"Yến huynh chậm rãi."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh một cái ôm cái cổ, một cái nâng đỡ, đem Yến Thất cho chăm chú bao trùm.

Yến Thất dở khóc dở cười: "Ta nói hai vị, quân tử động khẩu không động thủ, các người còn như vậy, ta muốn báo quan viên a."

Vương Trục Bạch tội nghiệp năn nỉ: "Yến huynh, chờ ta nói một phen lại đi, người nếu không đáp ứng, ta thì không buông tay."

Tôn Thanh cũng lớn tiếng nói: "Không sai, coi như người báo quan, chúng ta cũng quán lên người."

Yến Thất vui vẻ trong lòng, trên mặt lại lộ ra một bộ đặc biệt dùng làm khó dễ biểu lộ, thở dài: "Ai, đây là cần gì chứ? Cũng được, ta không đi, nghe nghe các người rốt cuộc là ý gì."

"Yến huynh, uống trà, đây chính là tốt nhất Long Tinh."

"Yến huynh, ta rót rượu cho người."

Hai người cười theo, giống như là hầu hạ chủ tử giống như hầu hạ Yến Thất.

Một bên Lãnh U Tuyết gặp một màn này, liền biết bên trong lộ ra kỳ quái, thờ ơ lạnh nhạt.

Bất quá, nhìn lấy Yến Thất bộ kia một mặt hưởng thụ đại gia giống, đã cảm thấy tức giận: Không phải liền là tên du côn, vênh váo cái gì!

Yến Thất hưởng thụ một hồi cấp năm sao chiêu đãi, mới lên tiếng: "Vương huynh, Tôn huynh, các người muốn nói gì cứ nói thẳng ra đi, không cần đến quanh co lòng vòng."

Vương Trục Bạch liếm láp mặt, cười đến so hoa còn rực rỡ: "Yến huynh, người không phải có ba bức Từ Song Nhi thêu phẩm sao? Chúng ta ý là, ba bức thêu phẩm, chúng ta một người một bức được chứ?"

Yến Thất ba một ném cái chén, cả kính nhảy dựng lên: "Các người nghĩ hay thật, ta tuyệt sẽ không đáp ứng."

Vương Trục Bạch lập tức nói ra: "Chúng ta xuất tiền mua còn không được sao? Một bức thêu phẩm một trăm lượng, như thế nào? Cái giá tiền này đã rất cao a? Tin tưởng người nhất định sẽ hài lòng."

Hài lòng bà người cái trào!

Mới cho một trăm lượng bạc ròng, liền muốn mua ta thêu phẩm? Keo kiệt đến nhà bà ngoại.

Yến Thất đầu lắc giống như trống lúc lắc, giương mắt nhìn Vương Trục Bạch, hét lên: "Người nói cái gì đó? Ta là như vậy ái tài người sao? Mặc dù nói ta mua cái này ba bức thêu phẩm hoa ba ngàn lượng bạc, nhưng ta cũng không phải thiếu tiền người, ba ngàn lượng bạc, bất quá là mưa bụi mà thôi, ta không có chút nào quan tâm, cùng tiền tài so sánh, bằng hữu mới đúng trọng yếu nhất."

"Nếu là đổi thành tùy tiện khác vật hiếm có, ta sẽ không có không nhảy mất đưa cho hai vị huynh đài, thế nhưng là, cái này ba bức thêu phẩm không phải bình thường, xa không phải tiền tài có thể cân nhắc, tha thứ ta tuyệt không thể đưa tiền."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh hai mặt nhìn nhau, trên mặt đỏ bừng vô cùng.

Nguyên lai cái này ba bức thêu phẩm hoa ba ngàn lượng bạc, đây chẳng phải là một bức thêu phẩm quy ra tiền một ngàn lượng?

Hồngбет, ta vừa rồi thế mà ra giá một trăm lượng, khó trách Yến Thất không nguyện ý, ném người chết.

Chỉ có bên kia Lãnh U Tuyết nhin không được cười lạnh.

Ba bức thêu phẩm ba ngàn lượng?

Đổi thành người khác, thực sẽ tin Yến Thất lời nói.

Bất quá, Lãnh U Tuyết vậy mới không tin, Yến Thất nếu thật là siêu cấp thổ hào, tiền vào trắng tròn lâu sẽ còn kém cái kia mười lượng bạc?

Tên này tuyệt đối ráp tâm hại người.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh cũng là gia đình phú quý người, ngàn lượng bạc đối bọn hắn tới nói, cũng không tính là gì đại sự.

So với đạt được Lâm tiểu thư lọt mắt xanh, ngàn trăm bạc tính được cái gì?

Lâm gia thế nhưng là Cự Phú nhà, thật muốn lấy được Lâm tiểu thư, vậy coi như là tiến vào siêu cấp phú hào hàng ngũ.

Vương Trục Bạch ngượng ngập chề cười nói: "Yến huynh, mới vừa rồi là ta mở miệng càn rỡ, không có hiểu rõ ba bức thư phẩm chánh thức giá trị, đến để Yến huynh trò cười."

Yến Thất khoát khoát tay: "Không sao, nhưng thật không phải tiền sự tình."

Tôn Thanh hỏi: "Không phải tiền sự tình, còn có thể bởi vì cái gì?"

Yến Thất nói: "Có câu nói là thân huynh đệ, Hoàng tính sở sách! Chúng ta nói cho rõ ràng chút, nữ nhân chỉ có một cái, một nữ cũng không thể gả hai phu a? Tuy nhiên huynh đệ đồng tâm, nhưng cũng không có đem nữ nhân yêu mến nhường tới nhường lui đạo lý. Lâm tiểu thư ta là truy định, làm sao có thể tư địch đâu?"

"Cái này. . ."

Vương Trục Bạch đau cả đầu.

Yến Thất nói chuyện rất lợi hại có đạo lý, nữ nhân không có khả năng nhường tới nhường lui,

Huống chi người ta không thiếu tiền, sẽ đem thù phẩm nhường cho người? Trừ phi nào từ tú đậu. Nếu đổi lại là hán, cũng không làm loại chuyện ngu này.

Tôn Thanh nào từ hơi linh hoạt một số, vội vàng đối Yến huynh nói: "Yến huynh, chắc hẳn người hiểu lắm."

Yến Thất thưởng thức rượu ngon, mạn bất khinh tâm nói: "Ta làm biết cái gì?"

Tôn Thanh ngoài cười nhưng trong không cười: "Hai người chúng ta tuy nhiên đối Lâm tiểu thư lòng sinh ngưỡng mộ, nhưng cũng vén vén cũng là ngưỡng mộ, coi như là thần tượng, cũng không có hán ý nghĩ xấu."

Vương Trục Bạch cũng đột nhiên tỉnh ngộ, vội vàng phụ họa: "Không sai, chúng ta vén vén cũng là muốn nhận thức một chút Lâm tiểu thư, cùng hán làm người bằng hữu, khoáng đạt một chút tâm mắt, thường nói nói hay lắm, nhiều người bằng hữu nhiều con đường nha."

Yến Thất tâm lý cười trộm, hai người này cũng thật thông minh a, thế mà còn tổ đoàn lừa phỉnh ta đây.

Nhưng hán lại giả trang ra một bộ rất lợi hại không tin bộ dáng: "Thật sao? Vén vén ngưỡng mộ? Các người vừa rồi cũng không phải nói như vậy."

Vương Trục Bạch trọng trọng gật đầu, gờ tay nói: "Chúng ta thề với trời, đối Lâm tiểu thư thật vén vén lòng ngưỡng mộ, không có hán ý nghĩ xấu, chúng ta tuyệt đối không sẽ cùng Yến huynh tranh giành nữ nhân."

Người đọc sách hết lòng tin theo lời thề.

Bọn họ vì đạt được thù phẩm, không tiếc thề, cũng coi là phía dưới rất nặng tiền đặt cược.

Yến Thất mượn sườn núi xuống lừa: "Không dùng thề, ta tin tưởng hai vị huynh đài không phải nói láo người."

"Người tin tưởng chúng ta?"

Vương Trục Bạch cao hứng phi thường, nhìn chăm chăm Yến Thất ở ngực bao khóa, trông mong nói: "Yến huynh, cái kia, thù phẩm có thể hay không phân cho chúng ta nha?"

Yến Thất cười ha ha, đem ba bức thù phẩm xuất ra thứ hai, chộp trong tay lật qua lật lại nhìn, cũng là không cho Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh lại không thể đi đoạt, gấp vò đầu bứt tai.

"Yến huynh, thù phẩm..."

Yến Thất phối hợp nói ra: "Ta thế nhưng là rộng lượng người, tuy nhiên một bức thù phẩm hoa một ngàn lượng bạc, . nhưng thật tình không quan tâm tiền, cũng là tặng cho các người lại như thế nào? Thứ hai thù phẩm, có điều hai ngàn lượng, xem như mưa bụi. Vương huynh, Tôn huynh, hai ngàn lượng bạc đối với các người tới nói, cũng là một bữa ăn sáng a? Ha-Ha, ta thật sự là không quan tâm tiền người."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh hiện tại rốt cục nghe hiểu: Yến Thất luôn miệng nói không quan tâm tiền, nhưng thực cũng là hỏi bọn hán đòi tiền đây. Không phải vậy, làm sao lại nắm lấy thù phẩm không thả, không ngừng nói tiền sự tình?

Tên này, thật sự là tìm không đồng nhất.

Khinh bỉ.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh cũng không thêm đếm xỉa, một người xuất ra một ngàn lượng ngân phiếu, đập vào Yến Thất trước mặt.

Yến Thất hai mắt tỏa sáng, lại giả vờ giả vặt tức giận: "Các ngươi đây là ý gì? Coi ta như vậy ưa thích tiền sao? Lặp lại lần nữa, ta là tặng cho các ngươi, đem tiền lấy về, không phải vậy ta và các ngươi gặp."

Ngày!

Tên này đừng thật đúng là giống, ta đem tiền lấy về, ngươi sẽ cho ta thù phẩm?

Trò cười!

Vương Trục Bạch cười theo: "Yến huynh, chúng ta là đọc sách thánh hiền, thánh nhân có nói: Bắt người tay ngắn! Ta lấy Yến huynh thù phẩm, sao có thể không trả tiền? Chẳng lẽ Yến huynh muốn hãm ta vào bất nghĩa?"

Tôn Thanh cũng gấp âm thanh phụ họa: "Yến huynh, ngươi muốn muốn chúng ta làm đạo đức có tỳ vết người đọc sách?"

Yến Thất gặp hòa hầu đã đến, chậm rãi đem hai ngàn lượng ngân phiếu để vào túi, thở dài: "Vì trở thành toàn hai vị huynh đài cao thượng đạo đức, ta thì miễn vì khó, đem ngân phiếu thu lại."

Nhìn lấy Yến Thất lấy tiền, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh treo lấy viên kia tâm mới rơi xuống đất.

Tâm lý lại có chút căm giận nghĩ đến: Tê liệt, cho Yến Thất bạc, còn muốn lực khuyên người ta lấy tiền, người làm sao lại tiện đến phân thượng này?

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh sợ hãi có biến, vội vàng cùng Yến Thất cáo từ, rồi đi trăng tròn lâu.

Yến Thất thật cao hứng, vừa muốn đắc ý uống một ngụm ít rượu.

Bạch!

Một thanh sắc bén bảo kiếm lại một lần nữa nằm ngang ở trên cổ hắn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Người không có chiêu a người không có chiêu :

"Ta nói Lãnh đại bộ đầu, ngươi trừ hội vung vẩy bảo kiếm, lại không thể có điểm khác sáng ý?"

Yến Thất đã thành thói quen Lãnh U Tuyết giương cung bạt kiếm làm dáng, tuy nhiên bảo kiếm hoành ở trước mắt, lại tuyệt không bối rối, tiếp tục thành thói thường thức rượu ngon, ánh mắt dừng lại tại trước mặt cái kia mềm mại không xương tay nhỏ bên trên.

Lãnh U Tuyết tay nhỏ lại trắng lại dính, xanh nhạt ngón tay xuất sắc trắng dài nhỏ, mềm mại đánh tơi, còn có một cổ mê người mùi thơm, lộ ra một đoạn cổ tay trắng, da thịt là đẹp như vậy Bạch Oánh hoa, mê người chạm đến.

Thật không nghĩ tới, cô nàng này mặc dù là cái người tập võ, nhưng tay nhỏ lại sinh đẹp như thế , có thể đi làm Thủ Mộ.

Khó được!

Lãnh U Tuyết gặp Yến Thất tuyệt không e ngại nàng bảo kiếm, không khỏi có chút chán ngán thất vọng, càng có thể khí là tên này thể mà còn có lòng dạ thanh thần nhìn lên nàng trắng nõn tay nhỏ, tham lam đôi mắt quét vào tinh tế tỉ mỉ trên da thịt, để Lãnh U Tuyết thân thể mơ hồ phát run, cảm giác giống như là bị Yến Thất sờ một chút giống như.

Cái này kẻ xấu xa.

Lãnh U Tuyết vung vẩy một chút bảo kiếm, lạnh như băng chất vấn: "Dưới ban ngày ban mặt, ngươi dám lừa dối tiền tài? Lúc này nhưng để ta bắt đến ngươi cái cán, lên, ta muốn áp giải ngươi hồi nha môn thụ thẩm."

"Ngươi nói ta lường gạt?"

Yến Thất cũng không phải tay nghiệp dư, mấy ngày trước đó, hẳn thì quen Đại Hoa luật pháp, điểm ấy tiểu thủ đoạn căn bản hoảng sợ không ngẩng.

"Không sai, ngươi chính là lừa dối." Lãnh U Tuyết một mực chắc chắn.

Yến Thất cười: "Chúng cứ đâu? Cũng không thể ăn nói suông nói ta lường gạt a?"

Lãnh U Tuyết khẽ nói: "Một bức thêu phẩm bán một ngàn lượng, còn không tính lừa dối?"

Yến Thất cười ha ha: "Nếu là vậy cũng là lừa dối lời nói, những danh nhân đó tranh chữ động một tí mấy chục vạn lượng, có phải hay không muốn trực tiếp chặt đầu, hoặc là lăng trì mà chết?"

"Ngươi..."

Lãnh U Tuyết bị nghẹn đến á khẩu không trả lời được, nghẹn nửa ngày, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà nói: "Ngươi thiếu cho ta nhanh mồm nhanh miệng, đừng lừa ta, ta thấy rõ ràng, ngươi hành vi cũng là đang lừa gạt."

Yến Thất buông tay: "Tốt a, tùy ngươi nghĩ ra sao. Bất quá, coi như ngươi nói ta lường gạt, cũng nên là vật chứng a? Vật chứng không, muốn hay không có nhân chứng? Nhân chứng vật chứng đều không có, ngươi còn muốn bắt bắt ta? Ta nói Lãnh bộ đầu, ngươi là tại công báo tư thù a?"

"Ngươi..."

Lãnh U Tuyết bị Yến Thất tức giận đến vàng đầu, thực, nàng thật có công báo tư thù tâm tư, có điều giờ phút này nàng là vạn vạn sẽ không thừa nhận.

"Tốt, ngươi chờ, ta cái này đi tìm người chứng cùng vật chứng, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh cũng là người tốt nhất chứng." Lãnh U Tuyết như bay đuổi theo Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh.

Yến Thất lắc đầu: "Nha đầu này vì sao nhất định phải chơi ta đâu? Chẳng lẽ lại nàng yêu mến ta?"

Chỉ chốc lát sau, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh liền bị đuổi trở về.

Wang Trục Bạch không rõ ràng cho lắm, hỏi Lãnh U Tuyết: "Vị tiểu thư này, ngươi có chuyện gì?"

Lãnh U Tuyết cắn chặt hai hàm răng trắng ngà: "Vương công tử, ta là bộ đầu Lãnh U Tuyết! Cùng ngươi nói một việc. Ngươi bị Yến Thất cho lừa gạt, cái kia thêu phẩm không đáng một ngàn lượng, chỉ cần ngươi làm chứng, Yến Thất thì phạm lừa gạt chi tội, ta đem hán áp giải về đại lao."

"Cái gì? Lừa gạt? Ngồi tù?" Vương Trục Bạch nào từ chóng mặt, không rõ ràng cho lắm.

Tôn Thanh cũng mộng: "Cái này xinh đẹp tiểu thư diễn là cái gì vừa ra a."

Yến Thất bỗng nhiên vỗ bàn một cái, than thở nói: "Vương huynh, Tôn huynh, ai, Lãnh tiểu thư đối với ta si tâm một mảnh, không hy vọng ta đi Lâm phủ thành toàn cùng Lâm tiểu thư chuyện tốt, cho nên, liền muốn dùng tội lường gạt đem ta bắt lại, bỏ lỡ tiến vào Lâm phủ cơ hội. Ai, bông tuyết a, ngươi tuy nhiên đối với ta như vậy, nhưng ta cũng không thể hận ngươi, dù sao, ai bảo ngươi thích ta đến muốn ngừng mà không được cấp độ!"

Wang Trục Bạch gật gật đầu: "Nguyên lai là dạng này a, dọa ta một hồi."

"Không phải, không phải như vậy, Yến Thất, người nào đối người si tâm một mảnh, người nào thích người không cách nào tự kiềm chế, ngươi thiếu cho ta hồ ngôn loạn ngữ, ngươi là đòi ta gặp qua vô sỉ nhất lưu manh. Còn có, ngươi kêu người nào bông tuyết đâu? Bông tuyết cũng là người tên này có thể gọi?"

Lãnh U Tuyết gấp thẳng dậm chân, chỉ có một thân hảo công phu, nhưng lại không sử ra được.

Giảng khẩu tài, Yến Thất phiết nàng mười đầu đường phố

Yến Thất thăm thăm thờ dài: "Tính toán, ta nói bông tuyết a, ngươi liền không thể khác cố chấp như vậy sao? Thiên hạ hảo nam nhiều người như vậy,

Là sao nhất định phải nhưng ta một cái cây treo? Ngươi nói, ngươi đến cùng thích ta chỗ nào, ta đòi còn không được sao? Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, giống ta loại này đáng đẹp trai, lại có tiền, có phẩm vị, có tài văn chương công tử ca, vốn là vậy rồng lông phượng, ngươi say mê ta, cũng là nhân tình gây nên..."

Choáng a!

Lãnh U Tuyết nghe được Yến Thất như thế tự chăm sóc mình lời nói, hận không thể phun máu ba lần.

Vô sỉ, giáo hoạt, còn không biết xấu hổ.

Lãnh U Tuyết triệt để mộng, hoàn toàn đánh mất chiến đấu lực.

Có thể nói, giờ phút này, trừ đánh Yến Thất một hồi, không có gì có khác biện pháp báo thù.

Thế nhưng là nàng hết lần này tới lần khác không thể động thủ, không phải vậy chẳng phải là biết Pháp lại Phạm pháp?

Vương Trục Bạch cũng ở một bên 'hảo tâm' khuyên như: "Lãnh tiểu thư, coi như ngươi ưa thích Yến huynh, cũng không thể đem Yến huynh đưa vào đại lao nha? Làm như vậy quá cực đoan, không chỉ có không thể để cho Yến huynh thích ngươi, ngược lại sẽ để Yến huynh chán ghét ngươi."

Tôn Thanh mặt mũi tràn đầy cười xấu xa, nhỏ giọng nói: "Lãnh tiểu thư, ngươi cũng không nên nản chí, Yến huynh tuy nhiên ưa thích Lâm tiểu thư, nhưng ngươi cũng không phải là không có cơ hội, Yến huynh cưới Lâm tiểu thư, cũng là có thể thu ngươi, nếu không ngươi cho Yến huynh làm tiểu thiếp chứ sao..."

Hai người này nghĩ kể một cái so một cái sư, . một cái so một cái Hạ Đạo.

Làm tiểu thiếp?

Lãnh U Tuyết bộ ngực sữa phình lên, lạnh lùng đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh, bảo kiếm trong tay ọng ọng run rẩy.

"Cút!"

Lãnh U Tuyết một tiếng khẽ kêu, tay nâng kiếm roi.

Sắc bén lưỡi đao dán Tôn Thanh cùng Vương Trục Bạch mặt hiện lên.

Chỉ kém cọng tóc khoảng cách, liền sẽ cắt đứt Tôn Thanh cùng Vương Trục Bạch cái mũi.

Thật sự là tốt kiếm pháp!

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh đều hoảng sợ nước tiểu, đầu đầy mồ hôi, cũng không dám nữa hồ ngôn loạn ngữ, lao đảo chạy trốn.

Lãnh U Tuyết thật vất vả bình phục một hạ tâm tình, nhìn lại, phát hiện Yến Thất lại tìm kiếm đến hai cái y phục lộng lẫy con mồi, bắt chước làm theo, đang tiếng cười nói đi lừa gạt.

"Ai, hôm nay tạm thời tha cho hán nhất mệnh, thôi lưu manh, ngươi để ta làm thế nào lấy, sớm tối muốn ngươi đẹp mặt."

Lãnh U Tuyết bất đắc dĩ, nâng cao nở nang ngực thở phì phì rồi đi trăng tròn lâu.

Gần như sắp đến vào buổi tối, Yến Thất mới từ trăng tròn trong lâu đi tới.

Buổi sáng lúc đi vào, trước ngực vẫn là xẹp xẹp, hiện tại làm theo phình lên, đồ đầy ngân phiếu.

Buổi tối, Yến Thất về đến trong nhà, còn không có vào cửa, bên ngoài đen nhánh, bên trong ánh nến quanh quẩn, thông qua giấy cửa sổ, Song Nhi xinh đẹp dung nhan là như vậy nhận ngươi ưa thích.

Song Nhi đã làm tốt tinh xảo đồ ăn, đang chờ Yến Thất.

Hồ Tử có chút chờ không nổi, mấy lần đều muốn ăn trước.

Song Nhi trừng Hồ Tử liếc một chút, dịu dàng nói: "Không có quy củ, chờ lấy Thất Ca trở về lại ăn."

Hồ Tử oán giận nói: "Tỷ, ngươi làm sao đối Thất Ca tốt như vậy? Ta đều ghen ghét. Quà là thế, có người trong lòng, thì mặc kệ đệ đệ cảm thụ, thương tâm"

"Khác nói mò."

Song Nhi mặt mặt hồng hào, từ khi Yến Thất xuất hiện, thì xâm nhập nàng nội tâm.

Nghĩ đến tối hôm qua mộng một đêm Yến Thất, còn cùng Yến Thất làm xấu hổ sự tình, tâm lý lại là ưa thích, lại là e lệ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Kinh hỉ :

Hồ Từ đôi bụng kêu cạc cạc: "Tỷ, liền không thể để cho ta ăn trước sao? Ta ăn xong đi trước, đợi chút nữa ngươi cùng Thất Ca hai người cùng một chỗ ăn, cái này gọi ánh nến bữa tối, vừa vặn thì hai người các ngươi, tình đầu ý hợp, có thể nói chút thể chính mình lời nói..."

"Xú tiêu tử, ngươi là càng ngày càng học cái xấu, nói những thứ này nữa, cẩn thận lấy đánh."

Song Nhi trên mặt đắp lên một tầng say rượu đỏ hồng, có chút bận tâm nói: "Hồ Từ, nếu không ngươi đi tìm một chút Thất Ca đi, đều muộn như vậy, cũng đừng xảy ra chuyện gì."

Hồ Từ khê nói: "Thất Ca cũng không phải cùi bắp, đánh nhau lợi hại đâu, có thể xảy ra chuyện gì. Tỷ, ngươi lo lắng như vậy Thất Ca nha? Không bằng dạng này, ta để Thất Ca hướng ngươi đề thân..."

Song Nhi xấu hổ không thể ngửa: "Ngươi cầm miệng cho ta, lại nói ta thật đánh ngươi."

Hồ Từ nhỏ giọng lầm bầm: "Rõ ràng tâm lý rất muốn, hết lần này tới lần khác không cho ta nói."

Yến Thất nghe được buồn cười, trong đầu bỗng nhiên có một ít chủ ý xấu, đẩy cửa vào.

"Thất Ca, ngươi trở về."

Nhìn thấy Yến Thất trở về, Song Nhi lắc lắc bờ eo thon, vội vã chạy tới, thân mật vì hân cời xuống áo ngoài.

Yến Thất giả trang ra một bộ uể oải bộ dáng, vừa ngồi xuống thì thật sâu thở dài một hơi.

"Thất Ca, ngươi không vui sao? Xảy ra chuyện gì?" Song Nhi rất lợi hại quan tâm hỏi.

Hồ Từ ở một bên nói tiếp: "Còn có thể có chuyện gì, nhất định là Thất Ca không có kiếm được tiền."

Yến Thất gật gật đầu, giãn dử nói: "Không sai, muốn kiếm tiền thật là khó a."

Song Nhi an ủi: "Không kiếm được tiền cũng không có gì, Thất Ca lợi hại như vậy, luôn luôn có cơ hội. Lại nói, đây không phải Thất Ca vấn đề, là ta thiếu thừa không tốt, không ai mua cũng rất bình thường."

Vẫn là Song Nhi thân mật.

Yến Thất rất lợi hại hướng tới nói: "Ta ban đầu vốn còn muốn cho Song Nhi một số kinh hỉ đâu, không nghĩ tới sự tình không như ý."

Song Nhi nói: "Thất Ca bình an trở về, ta thì thật cao hứng, ta cũng không cần quá nhiều kinh hỉ a, bình an mới đúng phúc, Thất Ca, không muốn uể oải, tiền có thể chậm rãi kiếm lời."

Hồ Từ ở một bên chen vào nói: "Hai người các ngươi trò chuyện vui vẻ như vậy, coi ta là thành không khí. Đến, Thất Ca, uống rượu, tỷ, ngươi cũng cùng Thất Ca uống chút đi, nếu không, ngươi cùng Thất Ca uống một cái rượu giao bôi, hồng Thất Ca vui vẻ một chút?"

"Đi ngươi, thôi Hồ Từ, liền biết nói những thứ này có hay không."

Song Nhi là đặc biệt rụt rè nữ hài, sao có thể cùng Yến Thất uống gì rượu giao bôi?

Bất quá, nàng trong lòng suy nghĩ, nếu có thể cùng Thất Ca uống rượu giao bôi, thật là hạnh phúc dường nào!

"Thất Ca, ta cùng Hồ Từ cùng ngươi uống vài chén."

"Đa tạ Song Nhi."

Song Nhi không uống được nữa, cùng Yến Thất uống năm sáu chén, kiều mị trên mặt đắp lên một tầng say rượu đỏ hồng, môi đỏ mê mị, đôi mắt ả tình, nhiệt ý phun lên đuôi lông mày, nhìn quanh ở giữa, ít một chút rụt rè, nhiều một ít lớn mật.

Say rượu, chung quy cời xuống ngực trang, toát ra chân tình cùng nhiệt hòa, nói chuyện cũng bắt đầu trở lên lớn gan.

Yến Thất nói: "Ta vốn là muốn kiếm chút tiền trở về, cho Song Nhi một kinh hỉ, đáng tiếc không có làm đến. Đúng, Song Nhi, ta nếu là cho ngươi một cái ngạc nhiên, ngươi có thể cho ta cái gì?"

"Ta..."

Song Nhi chệnh choáng phía trên, trở lên lớn gan rất nhiều, thở ra một ngụm yếu ớt, ngẫm lại, nói: "Ta cũng cho ngươi kinh hỉ a, Thất Ca, ngươi muốn cái

gì kinh hi? Ta đều có thể cho người."

Hồ Tử ở một bên ăn nói - bịa chuyện: "Thất Ca muốn cái gì kinh hi, tỷ tỷ đều cho?"

Song Nhi có chút say rượu, nhìn lấy Yến Thất suất khí không bị trói buộc mặt, trong lòng hoan hỉ, có chút ngượng ngùng nói: "Cho Thất Ca kinh hi là cần phải, Thất Ca vì chúng ta làm nhiều chuyện như vậy, cho cái gì đều là cần phải."

Hồ Tử thốt ra: "Cái kia để Thất Ca hôn một chút đi, cái này có tính không kinh hi?"

"Hồ Tử, người nói cái gì đó, uống say người thì không cần nói."

Song Nhi xấu hổ không thể ngửa, Hồ Tử hiện tại là càng ngày càng quá phận, nói đùa đều không có cá biệt môn.

Loại lời này, sao có thể làm lấy Thất Ca mặt nói ra? Mắc cỡ chết người.

Hồ Tử lớn tiếng ồn ào: "Tỷ tỷ người nói không giữ lời, vừa rồi người còn nói Thất Ca giúp chúng ta quá nhiều, làm sao cho Thất Ca kinh hi đều là đúng, hiện tại tại sao lại không nguyện ý?"

"Cái này... Không phải, không phải không nguyện ý,

Mà chính là..."

Song Nhi nhịp tim đập hỏa nhiệt, cúi đầu, mặt đỏ như lửa đốt, cũng không dám nữa ngẩng đầu lên.

Hồ Tử vỗ bàn, cười ha ha: "Tỷ tỷ, đã người không phải không nguyện ý, cái kia chính là nguyện ý đi. Thất Ca, Thất Ca người già trang cái gì sợ, tỏ thái độ, tranh thủ thời gian tỏ thái độ, tỷ tỷ đều không phản đối đây."

Yến Thất một mực không nói chuyện, tâm lý lại có chút hưng phấn.

Ha-Ha, không nghĩ tới Song Nhi thế mà không phản đối ta hôn nàng một chút, xem ra, tửu thật sự là cái thứ tốt, nếu là Song Nhi không uống tửu, ngượng ngùng nhu thuận, chắc chắn sẽ không để cho ta hôn.

Bất quá, Song Nhi uống rượu, tuy nhiên y nguyên ngượng ngùng, nhưng lại ít một chút nhu thuận, nhiều mấy phần lớn mật.

Nhìn lấy Song Nhi thấp ửng đỏ khuôn mặt, keo kiệt lấy tay nhỏ, hồng điểm khoe miệng nổi lên một tia thẹn thùng lúc, đã cảm thấy Song Nhi thật đẹp, cái kia cổ ngượng ngùng như là lửa nóng, muốn cự tuyệt lại ra về mời chào cảm giác, thật xúc động tiếng lòng.

Yến Thất tên này tặc nhon, không biểu lộ thái độ, từ đầu tới cuối duy trì thái độ mập mờ, uống một chén tửu, nói: "Song Nhi cho ta kinh hi tạm thời để ở một bên, ta trước muốn cho Song Nhi một cái to lớn kinh hi."

"Cái gì kinh hi?" Song Nhi tay nâng cái má, đôi mắt đẹp trong nháy mắt, tràn ngập hưng phấn. .

Yến Thất đem cái kia rực rỡ sắc bao khóa lấy ra, đặt ở Song Nhi trước mặt.

Song Nhi ngoẹo đầu: "Trong này đựng không phải sâm thêu sao? Cầm về liền tốt."

"Ai nói là thêu thùa?" Yến Thất nháy mắt: "Mở ra nhìn xem."

Song Nhi hiếu kỳ đem bao khóa mở ra, bên trong lại là thật dày đánh ngân phiếu, lập tức ngẩn người.

"Nhiều như vậy?"

Hồ Tử thấy tiền sáng mắt, rất là hưng phấn, giống như là hồ đói đồng dạng nhào tới, nắm lên ngân phiếu bắt đầu kiểm tiền.

"Tám ngàn lượng ngân phiếu, chính một chút tám ngàn lượng a, tỷ tỷ, chúng ta phát, phát a."

Yến Thất bạch hồ tử liếc một chút: "Nhìn người cái kia không có tiền đồ hình dáng, tám ngàn lượng liền đem người Nhạc Thành cái dạng này? Tốt xấu người cũng là ta điều giáo người, có thể hay không bình tĩnh một chút."

Hồ Tử kêu to: "Ta hết lần này tới lần khác cũng là thấy tiền sáng mắt."

Yến Thất thờ dãi: "Người xem như không có cứu." Bất quá, hân đầy mắt cười hi hi, thì là ưa thích Hồ Tử tính tình thật.

Song Nhi tuy nhiên cũng thật cao hứng, nhưng xa xa không tới ngạc nhiên bước: "Thất Ca, làm sao nhiều tiền như vậy?"

Yến Thất nói: "Đương nhiên là bán đi người thêu thùa giấy tới."

"Cái này sao có thể?"

Song Nhi đôi mắt đẹp lóe lên lóe lên, lắc đầu: "Cái này quá bất khả tư nghị, Thất Ca nguoi tại hồng ta vui về."

Yến Thất nói: "Cái này không có gì thật không thể tin, ta đã sớm nói, nguoi thù thù tuyệt đối là trước đó chi phẩm, xưng là tác phẩm nghệ thuật tuyệt không là quá, chỉ là nguoi không tin mà thôi."

"Ta biết, nguoi đối tiền thấy nhạt, tiền đối với nguoi mà nói không tính là kinh hi, nhưng là, nguoi biết không? Nguoi thù thù bị những tài tử đó một đoạt mà khoảng không, điều này nói rõ thù công đạt được mọi người khẳng định. Mà lại, hiện tại nguoi Từ Song Nhi đại danh đã tại tài tử bên trong lưu truyền, một truyền mười, mười truyền trăm, tin tưởng không lâu sau, nguoi thì sẽ trở thành Kim Lăng nổi danh nhất thù thù danh gia. Ha-Ha, về sau nguoi chính là nghệ thuật gia, cái này có tính không là kinh hi đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Tỉnh Dạ Tư :

"Thất Ca, nguoi nói đều là thật sao?"

Song Nhi một kích động, mềm mại tiểu tay nắm lấy Yến Thất cánh tay, dường như không bị khống chế.

Yến Thất trọng trọng gật đầu: "Ta đã sớm nói, nguoi tinh xảo thù công, phối hợp ta tuyên truyền, nhất định có thể thành công. Hôm nay, cũng là nguoi thành công bắt đầu. Song Nhi, về sau phải cố gắng lên nha."

Hắn nhẹ nhàng tại Song Nhi trong lòng bàn tay cào một chút, xúc tu mềm mại, ôn nhuận như mỹ ngọc.

"A...!"

Song Nhi lúc này mới ý thức được, vừa rồi quá kích động, thế mà đem tay nhỏ chủ động đưa đến Yến Thất trong tay vuốt vuốt.

Bị Yến Thất nhẹ nhàng cào một chút lòng bàn tay, giống như là bị Thiểm Điện Kích bên trong, một cỗ kích thích nhiệt điện lưu theo trong lòng bàn tay tràn vào nàng trái tim, vốn là men say mộng lung thân thể hơi run rẩy, nở nang ngực nổi sóng nhấp nhô, mị lực không gì sánh kịp.

Yến Thất uống rất nhiều tửu, men say dâng lên, có chút khống chế không nổi não tử.

Bình thường, mạnh đại nghị lực có thể khống chế lại hấn xao động tâm, nhưng hôm nay hắn thì là muốn buông lỏng, khô nóng tâm bị phóng xuất ra, nhìn lấy Song Nhi mềm mại mặt khuôn mặt, đôi mắt hồng hồng, thờ đều là hỏa nhiệt mãnh liệt.

Song Nhi cúi đầu, không dám nhìn Yến Thất nóng rực hai con nguoi, nhưng lại không nguyện ý dời, tuy nhiên rất lợi hại hưởng thụ, nhưng lại rất lợi hại ưa thích bị Yến Thất loại này hỏa nhiệt ánh mắt nhìn chăm chú lên.

Hồ Tử ở một bên thấy thú vị, bỗng nhiên lập tức đem tiền đoạt tới, đứng dậy đi ra ngoài, hét lớn: "Ta ở chỗ này là dư thừa, tỷ, nguoi muốn thực hiện nguoi kinh hi nha."

Nói xong, cười lớn đóng cửa phòng, chạy đi.

Ánh nến lượn lờ, dưới đèn nhìn mỹ nhân, có một phen đặc biệt vận vị.

Song Nhi một đầu mái tóc đen nhánh thật cao buộc lên, cong cong mày liễu đi qua chăm chú tu bổ, nhìn vũ mị chọc nguoi, tinh tế tỉ mỉ xinh đẹp khuôn mặt nổi lên say rượu đỏ hồng, càng lộ vẻ quyến rũ mê nguoi, môi đỏ vền vẹn nhếch, khiến nguoi ta muốn âu yếm.

Song Nhi bị Yến Thất nhìn đến không có ý tứ, làm bộ quá nóng, đứng dậy đem áo ngoài nhẹ nhàng rút đi.

Bên trong mặc một bộ màu trắng áo sơ mi nhỏ, đem vạt áo trước kéo căng quá chặt chẽ, phía dưới mặc lấy tiểu vãnh lên thu thân thể váy đen, tinh tế vòng eo yêu kiều có thể nắm, nở nang ngực, nhỏ nhắn mềm mại eo, tròn trịa mộng, đem thân thể nàng phác họa ra một cái hoàn mỹ đường cong, nếu là lấy tay nhẹ nhàng đâm một cái, tất nhiên dư vị vô cùng.

Song Nhi bỗng nhiên ý thức được, giờ phút này cô nam quả nữ, trời tối nguoi yên, uống rượu về sau, cởi quần áo thực sự không ổn, dạng này sẽ để cho Thất Ca hiểu lầm, tranh thủ thời gian lại lần nữa mặc vào.

Yến Thất nhiều thông minh một người, nơi nào sẽ đoán không ra Song Nhi ý tứ, trêu chọc nói: "Người không cần lo lắng, ta uống rượu quá nhiều, liền xem như cố tình, nhưng cũng vô lực. Ai, uống rượu hỏng việc a."

Song Nhi cười khanh khách, biết Yến Thất là đang nói đùa.

Nàng một lần nữa ngồi vào Yến Thất trước mặt, đôi mắt đẹp vụt sáng, nhìn chăm chăm Yến Thất, mềm mại nói: "Thất Ca, từ khi gặp được người một ngày kia trở đi, mệnh ta vận thì cải biến, người là ta sinh mệnh trung quý nhân."

Yến Thất uống mê say, con mắt tựa hồ cũng có chút không mở ra được, vẫn nói buồn nôn tình thoại: "Ta muốn làm người cả một đời quý nhân."

"Thất Ca..."

"Tốt, ta uống nhiều, muốn đi ngủ."

Yến Thất đứng dậy, chệnh choáng phía trên, một cái liệt nghiêng kém chút ngã xuống.

Song Nhi vội vàng đỡ lấy Yến Thất, hai cổ hòa nhiệt thân thể chặt chẽ dán dựa chung một chỗ, tựa như rắn nước quấn giao, lẫn nhau có thể cảm nhận được phanh phanh cấp khiêu trái tim, thanh âm kia giống như là gấp rút tiếng trống, thúc giục bọn họ lớn mật xông về phía trước.

Song Nhi mềm mại mặt ửng đỏ, bỗng nhiên vừa nhấc chân, đem ngọn nến đập đến.

Trong phòng một mảnh đen kịt, chỉ có thể nghe được dày đặc thở cùng hòa nhiệt nhịp tim đập.

"Song Nhi, làm gì tắt đèn?"

"Thất Ca, người đưa ta kính hi, ta cũng phải trả người một kính hi."

Nói xong, mũi chân nâng cao, hai tay vây quanh Yến Thất cổ, ngượng ngùng mà dừng cảm hôn đi lên.

Yến Thất không nghĩ tới Song Nhi như thế dừng cảm, hưng phấn bị nhen lửa, ôm lấy Song Nhi, miệng lưỡi thom ngát, nhắm nháp nhân gian tuyệt diệu, chèo chống một hồi, xê dịch về bên giường, đè ép Song Nhi đổ vào đầu giường.

Song Nhi tâm tư phức tạp, không biết theo ứng phó như thế nào Yến Thất, thật chẳng lẽ phải làm cho tốt sự tình?

Chính đang do dự thời điểm, liền nghe đến Yến Thất tiếng ngáy như sấm, thế mà ngủ.

"Thất Ca, người..."

Song Nhi chợt cảm thấy vừa bực mình vừa buồn cười: Cười là Thất Ca ngủ,

Ngược lại sẽ không để cho mình khó xử. Thật đáng giận là cái này là mình nộ hôn đầu tiên a, vừa hôn một nửa Thất Ca thì ngủ? Ta là cỡ nào không có mị lực a.

Nhìn lấy Yến Thất lẳng Dật mặt, ôm lấy cổ của hắn, Song Nhi thở dài ra một hơi, cảm thấy hiện tại mặc dù là trời tối, nhưng có Thất Ca, nàng toàn bộ thế giới đều sáng.

...

Nửa đêm thời điểm, Yến Thất rốt cục tỉnh lại, cảm giác đau đầu lợi hại, rời giường uống ly nước, đứng đấy phía trước cửa sổ, nhìn lên hoa râm ánh trăng, hưởng thụ thăm thẳm gió đêm, chỗ đau một chút nhiều.

Xúc cảnh sinh tình, bỗng nhiên có chút lưu luyến đã từng cao chót vót năm tháng, thuận miệng than nhẹ.

"Sàng tiền minh nguyệt quang, hư hư thực thực mặt đất sương, Ngẩng đầu nhìn trăng sáng, cúi đầu nhớ cố hương. Ai, cúi đầu nhớ cố hương! Không thể quay về, ta là rốt cuộc không thể quay về đi, Đại Thương Triều, ta tới, ta Yến Thất tới..."

"A...!"

Yến Thất bực vừa niệm xong 《Tĩnh Dạ Tư》, chợt nghe dưới cửa mơ hồ phát ra một tiếng cắc đại thiên kiều hừ.

Hắn nhìn chăm chăm ngoài cửa sổ, có dây thường xuân ngăn trở ánh mắt, cái gì cũng không thấy được.

Bất quá, ngoài cửa sổ lại là một mảnh hồ nước.

Yến Thất nhìn qua hồ nước, bỗng nhiên quý dị cười một tiếng.

Mượn thăm thẳm ánh trăng, có thể nhìn thấy trong hồ nước làm nổi bật ra một cái mỹ lệ vũ mị hình chiếu, tiềm phục tại dưới cửa, một thân áo bào đỏ

bao lấy uyển chuyển đáng người.

Chính là áo bào đỏ nữ.

"Nàng làm sao tới?"

Yến Thất rất là kinh ngạc, không nghĩ tới áo bào đỏ nữ nhanh như vậy tìm đến, thế mà còn trốn ở ngoài cửa sổ nghe lén. .

Cô nàng này có phải hay không cái trộm. Dòm cuồng a, chẳng lẽ muốn thừa dịp nguyệt hắc phong cao, đối với ta cướp sắc?

Trời ơi, nếu quả thật muốn đối ta cướp sắc, yên tâm, ta sẽ không phản kháng, một mực phóng ngựa tới.

Yến Thất gấp áo bào đỏ nữ còn không ra, nhìn cổ tay phía trên một mảnh kia muốn mạng màu đỏ, bỗng nhiên lên ranh mãnh tâm tư.

Hắn cầm lên một thùng nước, rầm một chút, toàn bộ rớt tại dưới cửa.

"A!"

Rít lên một tiếng.

Áo bào đỏ nữ giống như là chân kinh con thỏ, cọt một chút chui ra.

Một thùng nước toàn bộ tưới ở trên người nàng, lửa đạo bào màu đỏ toàn bộ ướt đầm, y phục dính ở trên người, phác hoạ ra uyển chuyển đường cong, thật giống như không có mặc một dạng, có lỗi có lỗi, ngọn núi cao ngất, cái mông cực vênh lên, mướt ánh trắng, còn có thể nhìn thấy áo bào đỏ bên trong, mặc lấy màu đen cái yếm.

Yến Thất tên này mất sắc, cái gì đều nhìn thấy rõ ràng, đây là tốt ngực, chừng 36D, trên mông tròn trịa, tiêu chuẩn người mẫu đáng người.

Áo bào đỏ nữ vừa thẹn vừa xấu hổ, vội vàng ôm lấy ở ngực, đôi mắt đẹp nhìn chằm chằm Yến Thất, phun ra mãnh liệt hỏa diễm.

Nàng đều muốn giết người.

Thế nhưng là nàng không dám động, y phục ướt đầm, giống như là không có mặc giống như, cũng không dám tới gần Yến Thất.

Chọc ghẹo áo bào đỏ nữ, Yến Thất cuối cùng ra một hơi trọc khí.

"Người cho ta hạ độc, ta để người để lộ. Điềm, chúng ta xem như hòa nhau."

Yến Thất tên này vô cùng ' gian trá ', ý thức được áo bào đỏ nữ lập tức liền muốn bão nổi, tiên hạ thủ vi cường, lập tức làm ra một bộ kinh ngạc mà hỏi hận biểu lộ: "Ai nha, người làm sao trốn ở dưới cửa? Ta đang cấp hoa cỏ tưới nước, không nghĩ tới xối đến người, sai lầm, sai lầm. Người là tới tìm ta a? Có điều người thoải mái tìm ta liền tốt, làm gì trốn ở ngoài cửa sổ nhìn trộm? Hắc hắc, người có phải hay không có trộm. Thích nhìn trộm a?"

"Người... Người mới ưa thích nhìn trộm đây."

Áo bào đỏ nữ vô cùng khó chịu, mặt đỏ tới mang tai, ấp úng, có một phen đặc biệt ngượng ngùng vị đạo.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Cúi đầu xé y phục :

Nàng vốn là muốn hung hăng giáo huấn một chút Yến Thất, có điều bị Yến Thất bắn liên thanh chất vấn vài câu, á khẩu không trả lời được, tâm lý chột dạ, khí thế phía trên thì yếu xuống tới, ngược lại quên báo thù.

Mà lại, Yến Thất cũng giải thích, hẳn là tại tưới hoa, cũng không phải là cố ý chọc ghẹo nàng.

Áo bào đỏ nữ tâm lý vô cùng xoắn xuýt, đã thấy Yến Thất theo cửa sổ nhảy ra, chạy nàng chạy tới.

Áo bào đỏ nữ sợ mình lộ hàng, vội vàng lui lại, khuôn mặt nhỏ căng cứng: "Ngươi đừng tới đây, ngươi muốn làm gì, cẩn thận ta động thủ giết người..."

Yến Thất cười hắc hắc, dương dương trong tay khăn tắm: "Làm gì khăn trương như vậy, ta là sợ ngươi đông lạnh lấy, lấy cho ngươi một kiện khăn tắm. Ai, không cẩn thận xối đến ngươi, thật sự là không có ý tứ."

Áo bào đỏ nữ tiếp nhận khăn tắm, khoác lên người che khuất chỗ thẹn đó.

Yến Thất nhìn lấy áo bào đỏ nữ, tóc ướt sũng, nát loạn đồng dạng xoa trên bờ vai, khăn tắm ướt đầm đẫm người, kéo căng quá chặt chẽ, đem uyển chuyển dáng người câu lạc đặc phát huy vô cùng tinh tế.

Nhìn qua, giống như là mỹ nhân đi tắm đồng dạng làm cho người ta suy tư.

Riêng là tấm kia tinh xảo khuôn mặt nhỏ, tức giận bên trong mang theo ba phần ngượng ngùng, bảy phần bất đắc dĩ, so trước kia sát khí đằng đằng bộ dáng càng thêm mê người hồn phách.

Yến Thất cười hỏi: "Ngươi nhìn, ta có phải hay không cái người tốt, ngươi nhìn trộm ta, ta còn đưa ngươi khăn tắm che giấu?"

Áo bào đỏ nữ hiện tại đã theo thất kinh bên trong lấy lại tinh thần, đôi mắt đẹp nghiêng mắt nhìn lấy Yến Thất, nhìn lấy cái kia tấm có chút cười trên nỗi đau của người khác mặt, đột nhiên tỉnh ngộ lại.

"Yến Thất, đừng cho là ta không biết ngươi là cố ý hắt nước xối ta, bút trưởng này ta sẽ một mực nhớ kỹ."

Yến Thất nơi nào sẽ thừa nhận: "Thật sự là người tốt không có hảo báo."

"Ngươi còn không thừa nhận? Hiện tại là nửa đêm giờ Tý, người nào ở thời điểm này tưới hoa? Ngươi cho ta là ba tuổi tiểu hài tử tốt như vậy lừa gạt? Lại nói, ngươi nhìn, trên bề cửa sổ một chậu hoa đều không có, ngươi tưới cái gì hoa?"

Ô ô, cô nàng này nhi IQ vẫn là rất cao.

Yến Thất ngượng ngùng mà cười: "Thực đâu, ta là tại cùng ngươi chỉ đùa một chút, bởi vì ta biết ngươi võ công cao a, điểm ấy tiểu ám toán đối với ngươi mà nói tính được cái gì đâu! Nhưng ta không nghĩ tới là: Ngươi thế mà bị ta xối đến! Xem ra, ngươi võ công cũng thì có chuyện như vậy, qua quét bình thường, cùng ta tương xứng."

Ta võ công qua quét bình thường?

Áo bào đỏ nữ xấu hổ đến im lặng, nàng nếu là qua quét bình thường, trên đời này cũng không có cao thủ.

Bất quá, nàng không thừa nhận cũng không được, ai bảo hấn bị Yến Thất một thùng nước lạnh gội xuyên tim đâu?

Muốn trách, cũng chỉ có thể quái Yến Thất cái kia một bài 《Tĩnh Dạ Tư》.

Áo bào đỏ nữ không chỉ có võ công cao cường, mà lại tài văn chương nổi bật, nghe 'sàng tiền minh nguyệt quang, hư hư thực thực mặt đất sương. Ngẩng đầu nhìn trăng sáng, cúi đầu nhớ cố hương' bốn câu thơ, không khỏi ngẩn người, càng là phẩm vị, càng cảm thấy không phải bình thường.

Đây là một bài Ngũ Tuyệt, chỉ có bốn câu, lại mỗi câu chỉ có năm chữ, số lượng từ đặc biệt ít, thế nhưng là, nếu muốn ở số lượng từ ít như vậy trong thơ biểu đạt ra phong phú hàm nghĩa, vậy thì nhất định phải phải giống như là thích khách, một kích tất trúng, kỹ pháp nhất định phải tẩy luyện, ngũ không thể phồn, đao nhận nhất định phải sắc bén, chỉ không thể hời.

Càng là đơn giản, càng là khó khăn nhất, muốn một mạch mà thành, tuyệt không thể dây dưa dài dòng.

Mà lại, tốt nhất Ngũ Tuyệt, còn cần 'tự nhiên' hai chữ, nhìn không ra bất kỳ điều khác dấu vết.

Cho nên, thi từ mọi người làm rất nhiều Thất Tuyệt, Thất Luật, nhưng là, có rất ít dám dụng Ngũ Tuyệt, sợ hãi nện chính mình tên tuổi.

Mà Yến Thất ngâm xướng bài thơ này, lập tức liền đem áo bào đỏ nữ kinh hãi đến.

Không chỉ có cách luật tinh tế, lại cảm tình chân thành tha thiết, hành văn tự nhiên, nhìn không ra một tia đao khắc rìu đục dấu vết.

Lời nói tươi mát mộc mạc, vận vị hàm súc vô cùng.

Đây mới thực sự là mọi người thủ bút, liền xem như những cái kia tự xưng là mọi người văn nhân thi sĩ, cũng không có công lực cỡ này.

Thật được xưng tụng tại bình thường bên trong gặp ngẫu nhiên.

Riêng là, bài thơ này đắm bên trong nàng nước mắt đầm đìa, để cho nàng nhớ nhà.

Chính là bởi vì tại phẩm vị bài thơ này, áo bào đỏ nữ nhất thời thiếu giám sát, mới bị Yến Thất một chậu nước lạnh xối thành ướt sũng.

Áo bào đỏ nữ mắt lạnh nhìn Yến Thất, hần mặc dù có chút vô lại, mặt mày ở giữa, phóng đảng không bị trói buộc, nhưng lại có thể làm ra bức này tuyệt thế thơ hay, thật sự là kỳ quái.

Chẳng lẽ, hần là cái có đại tài người? Chẳng lẽ,

Hần thật tình là trên trời rơi xuống đến giúp đỡ ta?

Nếu thực như thế, ta ngược lại là có thể đề cử cho phụ thân, nhân tài tuyệt đối không thể hoang phế.

"Yến Thất, vừa rồi cái kia bài thơ tên gọi là gì? Sáng tiền minh nguyệt quang, hư hư thực thực mặt đất sương, Ngẩng đầu nhìn trăng sáng, cúi đầu nhớ cố hương, thật sự là thơ hay."

Yến Thất có chút im lặng, hơn nửa đêm, lại bị xối, không đi thay quần áo khác, còn đang thảo luận cái gì thơ? Hiện tại người làm sao như thế không thiết thực đâu?

Yến Thất chậm rãi nói: "Bài thơ này gọi 《 Tỉnh Dạ Tư 》."

Áo bào đỏ nữ vụt sáng lấy đôi mắt đẹp: "Tỉnh Dạ Tư? Thật sự là tên rất hay? Bài thơ này là người làm sao?"

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Đương nhiên là ta làm. Bất quá, bài thơ này thái bình qua quít bình thường, ta một ngày có thể làm ra mấy trăm bài, không đáng giá nhắc tới, không đáng giá nhắc tới. Ha-Ha, Ha-Ha!"

Tên này cũng là cái da mặt dày, dày như thành tường, căn bản cũng không biết cái gì gọi không có ý tứ.

Trước kia thế giới kia tri thức, hiện tại toàn bộ đều là hần một người sở hữu.

"Một ngày làm mấy trăm bài? Ta không tin."

Áo bào đỏ nữ đối Yến Thất có chút lau mắt mà nhìn, . có điều hiển nhiên không thể hoàn toàn tin tưởng Yến Thất lời nói, cái kia nói khoác bộ dáng quá thật đáng giận, không chừng... Hoặc là, cái này bài Tỉnh Dạ Tư là người khác làm, không cẩn thận bị Yến Thất cho ăn cắp bản quyền tới.

Yến Thất tin miệng trêu chọc: "Ta tùy tiện liền có thể làm thơ, người còn chưa tin? Có tin ta hay không hiện tại lập tức làm ra một bài để người giặt náy cả mình 《 Tỉnh Dạ Tư 》 khác loại bản?"

Áo bào đỏ nữ hai mắt tỏa sáng: "《 Tỉnh Dạ Tư 》 khác loại bản? Ngâm tới."

Yến Thất thốt ra: "Sáng tiền minh nguyệt quang, mặt đất giầy hai cặp, Ngẩng đầu nhìn trăng sáng, cúi đầu xé y phục."

Áo bào đỏ nữ đôi mắt đẹp trừng to lớn, triệt để bị Yến Thất cho kinh hãi đến, mặt đỏ tới mang tai, khí thẳng đậm chân: "Vô sỉ, quá vô sỉ, cái này rõ ràng cũng là một bài hư thơ, còn 《 Tỉnh Dạ Tư 》 khác loại bản, cái này cùng 《 Tỉnh Dạ Tư 》 có cái gì tương quan?"

Yến Thất cười ha ha: "Cái kia gọi 《 Tỉnh Dạ Tư 》, cái này gọi 《 đêm yên tĩnh xé 》, cùng âm khác biệt chữ a."

"Lại là 《 đêm yên tĩnh xé 》! Vô sỉ, hạ lưu!"

Áo bào đỏ Nữ Chân là muốn sụp đổ, tiểu tử này thế mà ngay trước chính mình mặt, ngâm một tay hư thơ, nửa đêm canh ba, thế mà xé y phục, tên này là đang cố ý trêu chọc ta sao?

Yến Thất bĩu môi: "Xé xé ra quần áo thì vô sỉ hạ lưu? Yên tâm, nữ nhân đều có một ngày như vậy, chờ người đêm động phòng hoa chúc đêm đó, tướng công của người cũng sẽ xé người y phục, không xé người còn không muốn chứ."

"Người... Người quả thực không thể nói lý."

Áo bào đỏ nữ á khẩu không trả lời được, hiện tại nàng cơ hồ có thể kết luận, hần đã làm ra 《 Tỉnh Dạ Tư 》 loại này hư thơ, cái kia 《 Tỉnh Dạ Tư 》 như thế Thần Tác tuyệt đối không phải là xuất từ tay hần.

Cái này hai bài thơ phong cách quả thực ngày đêm khác biệt, cấp bậc kém quá xa.

Yến Thất mới không để ý tới áo bào đỏ nữ thấy thế nào chính mình, ngáp hỏi: "Người nửa đêm canh ba tới nơi này, chẳng lẽ thì vì cùng ta thảo luận xé y phục sự việc? Xin nhờ, ta rất lợi hại buồn ngủ, có thể hay không trời sáng lại xé?"

Chương 27: Người sống có thể bị ngen nước tiểu chết? :

Áo bào đỏ nữ biết không có thể lại thảo luận xé y phục vấn đề, lại thảo luận tiếp, nói không chừng muốn xé quần, thậm chí xé thiếp thân áo ngực.

"Yến Thất, ngươi đã đại nạn lâm đầu, còn có nhân hạ thoải mái xé y phục sao?"

Yến Thất cười: "Đại nạn lâm đầu, ta làm sao không biết?"

Áo bào đỏ nữ nhếch môi đỏ: "Ngươi xem một chút trên cổ tay cái kia sợi tơ hồng, có phải hay không chừng lớn chừng chiếc đĩa?"

Yến Thất nhìn kỹ, đầu kia nguyên bản cộng tóc đồng dạng hồng tuyến quả nhiên như là đĩa đồng dạng phẩm chất, đỏ thắm đến truyết mục kinh tâm.

"Uy, ta nói mỹ nữ, ngươi đến cùng có ý tứ gì? Ngươi không phải nói ta tiến vào Lâm phủ, giúp ngươi làm một chuyện, ngươi thì cho ta giải độc sao? Chẳng lẽ hiện tại độc tính thì muốn phát tác? Ngươi cũng không nói nguyên tắc a, thật sự là miệng không có lông, làm việc không tốn sức."

"Ta không nói nguyên tắc?"

Áo bào đỏ nữ hừ lạnh một tiếng: "Hiện tại độc tính đương nhiên không có phát tác, ta nói lời giữ lời, thế nhưng là, ngươi y nguyên đại nạn lâm đầu."

"Là sao?" Yến Thất nhú mày.

"Bởi vì, ngươi cũng không có cơ hội nữa tiến vào Lâm phủ."

Yến Thất gãi gãi đầu: "Ngươi có ý tứ gì?"

Áo bào đỏ nữ có chút tiếc nuối thở dài: "Bởi vì, hôm nay là báo danh gia đình hết hạn sau cùng ngày, thế nhưng là ngươi vẫn không có báo ra danh tự, ngươi nói, từ giờ trở đi, ngươi có phải hay không đang chờ chết?"

"Cái gì? Hôm nay là báo danh ngày cuối cùng?"

Yến Thất vô cùng kinh ngạc, dùng sức vỗ cái trán: "Không phải nói còn có nửa tháng sao? Làm sao hôm nay thì kết thúc?"

Áo bào đỏ nữ bĩu môi: "Tuy nhiên kỳ hạn là một tháng, nhưng là danh ngạch đã đầy, tự nhiên sớm kết thúc. Mà trời sáng, cũng là gia đình khảo hạch ngày đầu tiên. Yến Thất, ngươi bây giờ có phải hay không rất lợi hại sợ hãi?"

"Nguyên lai dạng này a."

Yến Thất có chút dờ khóc dờ cười.

Hắn mấy ngày nay vội vàng kiếm tiền, căn bản là không có coi báo danh là chuyện, lấy hắn năng lực, báo danh vẫn là dễ như trở bàn tay, muốn cho tới hôm nay hắn trả tại Lâm trước cửa phủ xoay quanh hồi lâu, thì có chút tiếc nuối.

Áo bào đỏ nữ vốn cho rằng Yến Thất sẽ phi thường sợ hãi, thậm chí dọa đến tè ra quần, muốn xem hắn xấu mặt.

Thế nhưng là, Yến Thất trong mắt vẫn vẹn có một chút tiếc nuối, cùng sợ hãi nửa điểm không đáp.

"Sắp chết đến nơi, ngươi không sợ?" Áo bào đỏ nữ trầm bệ không được giải.

Yến Thất cười: "Bao lớn chút chuyện, ta có cái gì sợ hãi? Không chính là không có báo ra danh tự sao?"

Áo bào đỏ nữ bĩu môi: "Ngươi là chưa thấy quan tài chưa rơi lệ, liền tên đều báo không lên, ngươi chỉ có thể chờ đợi lấy gần mạch đứt từng khúc mà chết, đừng cho là ta sẽ mềm lòng giải độc cho ngươi! Ta từ trước đến nay ý chí sắt đá, giết người như thể giết chết một con kiến, không có nửa điểm lòng trắc ẩn."

"Được, ngươi coi như lại hù dọa ta, ta cũng sẽ không sợ sệt."

Yến Thất khinh thường bĩu môi: "Yên tâm, không phải liền là lần vào Lâm phủ sao? Ta trời sáng liền đem chuyện nhỏ này xử lý."

Áo bào đỏ nữ vụt sáng hai con ngươi, từ chối cho ý kiến: "Ngươi đều không có báo ra danh tự, như thế nào tiến vào Lâm phủ?"

Yến Thất thốt ra: "Người sống có thể bị ngen nước tiểu chết?"

"Thô lỗ! Vô si!" Áo bào đỏ nữ xi một ngum, giọng dịu dàng trách cứ.

Yến Thất cười ha ha: "Cái kia đòi một câu văn nhả, xe đến trước núi ắt có đường, câu này được không?"

Áo bào đỏ nữ luôn cảm thấy bị Yến Thất đùa giỡn.

Ai, ta đêm nay rõ ràng là tới dọa hấn, làm sao ngược lại bị tên này cho đùa giỡn?

"Yến Thất, bất kể như thế nào, muốn sống, ngươi nhất định phải tiến vào Lâm phủ, nếu không, ngươi liền chờ chết đi."

Nói xong, thân hình phiêu nhiên đi xa.

Yến Thất nhìn lấy hỏa hồng bóng lưng: "Mỹ nữ, lưu lại tên trước!"

"Ngươi không xứng!" Khinh miệt thanh âm xa xa truyền đến, màu đỏ thân ảnh đã không thấy.

Ta còn chưa xứng?

Yến Thất có chút tức giận: Sớm muộn cũng có một ngày, ngươi sẽ chủ động báo lên phương danh, lão tử vẫn phải che lỗ tai, ngươi thấp kém, xin ta nghe.

Sáng sớm hôm sau, Yến Thất, Hồ Tử, Song Nhi cùng nhau ăn điểm tâm.

Yến Thất đối Hồ Tử nói: "Tám ngàn lượng bạc trước không cần loạn hoa, ngươi muốn đi hỏi thăm một chút, Ngưu Nhị chuồng ngựa hiện tại như thế nào, do ai tại người quản lý, có người nào để mất tới chuồng ngựa, không dùng được thủ đoạn gì, đều phải biết rõ ràng."

Hồ Tử gật đầu đáp ứng.

"Song Nhi, mấy ngày nay ngươi cũng ra ngoài tìm kiếm một chút cửa hàng."

Song Nhi tay nâng cái má: "Tìm kiếm cái gì cửa hàng, ta không hiểu nha."

Yến Thất nói: "Dùng không mấy ngày, Từ Song Nhi tên liền sẽ truyền khắp Kim Lăng, hội có thật nhiều thổ hào tài tử tranh nhau mua sắm ngươi thù thừa, cho nên, chúng ta muốn rèn sắt khi còn nóng, đi mở một gian thù phường."

Song Nhi đôi mắt đẹp lóe ra kinh hi: "Ta muốn mở thù phường sao?"

Yến Thất gật đầu: "Đúng vậy a, luôn luôn trong nhà bán thù thừa không thể được, chúng ta cái này thù phường nhất định muốn cao đoan đại khí cao cấp, nhất định muốn chọn tại đường phố chính, diện tích chỉ ít 200 bình, thiếu một bình đều không được."

Song Nhi có chút bận tâm, mềm mại nói: "Mở một gian thù phường là ta mộng tưởng, thế nhưng là ta không có làm ăn kinh nghiệm, sợ hãi làm không tốt, mà lại cái kia được bao nhiêu tiền a? Tuy nhiên có tám ngàn lượng bạc, nhưng là Hồ Tử muốn mua chuồng ngựa, Thất Ca, vẫn là quên đi."

Yến Thất vỗ ngực một cái: "Bạc sự tình đơn giản, bao tại trên người của ta. Còn mở tiệm làm ăn nha, cái này ta am hiểu, ta sẽ dạy ngươi. Song Nhi, ngươi nhiệm vụ cũng là tìm kiếm thượng đẳng cửa hàng, còn lại sự việc để ta tới làm."

Song Nhi trong đôi mắt đẹp tràn đầy hưng phấn, . dịu dàng nói: "Thất Ca, ngươi đối với ta thật tốt."

Hồ Tử ở một bên đùa nghịch: "Có thể không tốt sao, tỷ, ngươi cũng cùng Thất Ca hôn môi."

Song Nhi thẹn đỏ bừng cả khuôn mặt, cầm lấy đĩa hung hăng quát vào Hồ Tử trên mu bàn tay: "Hôn cái gì hôn, ăn ngươi cơm đi."

"Tỷ tỷ lại thẹn thùng."

Hồ Tử cười ha ha: "Thất Ca, ta cùng tỷ tỷ đều có việc muốn làm, vậy ngươi làm gì nha?"

Yến Thất thờ dãi: "Ta à, muốn đi Lâm phủ nhận lời mời gia đình."

"A?"

Lời vừa nói ra, Song Nhi đôi mắt đẹp tròn trừng lên, ngăn người: "Thất Ca, tại sao muốn đi Lâm phủ làm gia đình? Ta biết, Thất Ca, ngươi có phải hay không ưa thích Lâm tiểu thư? Lâm tiểu thư là người nhà có tiền tiểu thư, xinh đẹp như hoa, tài văn chương nổi bật, Thất Ca cũng là kỳ nam tử, cùng Lâm tiểu thư thật đúng là rất xứng. Thất Ca, ta chúc phúc ngươi!"

Nói đến phần sau, Song Nhi trong đôi mắt đẹp cất giấu nước mắt, cổ nén không có đến rơi xuống.

Hồ Tử cũng ở một bên làm bầy: "Thất Ca, nói thật với ngươi, Lâm tiểu thư mặc dù là nhà giàu cửa cao xuất thân, bộ dáng xinh đẹp, tài mạo hơn người, mê đảo toàn bộ thành Kim Lăng tài tử thư sinh. Nhưng ta không phải là thối, ta tỷ tỷ sinh tuyệt không so Lâm tiểu thư kém. Hừ, ngươi tin hay không, ta

tỷ tỷ nếu nói mặc vào tơ lụa, vẽ lông mày họa mắt, ta dám nói, liền xem như cùng Lâm tiểu thư so sánh, cũng sẽ để Lâm tiểu thư so ra kém cỏi."

Yến Thất nhìn lấy Song Nhi trong đôi mắt đẹp có nước mắt đảo quanh, cái kia phần đáng thương mảnh mai bộ dáng, như hoa đào gặp mưa, làm cho đau lòng người.

Hắn nhẹ nhàng đánh một chút Song Nhi trơn bóng cái trán: "Song Nhi, người nghĩ chỗ nào đi? Cái gì Lâm đại tiểu thư, cùng ta có quan hệ gì? Trong mắt ta, Song Nhi mới đúng ôn nhu nhất, đáng yêu nhất, xinh đẹp nhất."

Song Nhi bị Yến Thất khen một chút, tâm lý ưa thích, nhưng lại không tin hỏi: "Thất Ca thì là đang lừa ta, người nói người không phải vì Lâm tiểu thư, như vậy tội gì vào Lâm phủ làm gia đình?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: 1 so ra :

Yến Thất đương nhiên không thể đem trúng độc sự việc nói cho Song Nhi nghe, không phải vậy cái này ngày thơ tiểu nha đầu còn không phải lo lắng chết, nhưng là nhất định muốn tìm phù hợp lý do, để tránh cô gái nhỏ này suy nghĩ lung tung.

"Song Nhi, ta là vì chúng ta sau này tiền đồ a."

Song Nhi cùng Hồ Tử cùng một chỗ lắc đầu: "Không hiểu."

Yến Thất giải thích nói: "Người nhìn, tuy nhiên chúng ta dựa vào đầu não, thể nhưng là vượt qua Tiểu Phú Tức An thời gian, nhưng là, lại hướng lên đi, liền sẽ có một trương vô hình lưới lớn đem chúng ta bao bọc lại, không thoát thân được, cái này lưới lớn, gọi là tầng thứ! Bởi vì chúng ta tin tức bế tắc, mà lại muốn tuân thủ quy tắc, cho nên, cái này cùng thông minh, có tài không quan hệ, là tầng thứ vấn đề. Chỉ cần trốn không thoát cái này tấm lưới lớn, chỉ có thể qua người bình thường thời gian."

"Thể nhưng là hào môn đại gia tộc thì không giống nhau, bọn họ có năng lực tham dự quy tắc, thậm chí là quy tắc chế định giả, theo hào môn vọng tộc nào có, có thể xé mở một cái khe, nhìn thấy tầng thứ toàn cảnh. Cho nên, muốn thường đi chỗ cao, nhất định muốn cùng hào môn vọng tộc kéo bên trên quan hệ. Lần này Lâm phủ thông báo tuyển dụng gia đình, cũng là một cái tuyệt hảo cơ hội."

"Nguyên lai là dạng này a."

Song Nhi nghe được Yến Thất giải thích, vừa rồi bừng tỉnh đại ngộ: "Thất Ca, ta không hiểu chuyện, ta dần, không để ý tới Giải Thất ca ý tứ, Thất Ca người có thể đừng chê cười ta."

Yến Thất dĩ dõm phá một chút Song Nhi mượt mà cằm: "Tốt Song Nhi, người mới không ngu ngốc đâu, người là thiên hạ lớn nhất thông minh cô nương."

Gặp Song Nhi tin tưởng mình, Yến Thất cuối cùng buông lỏng một hơi.

Ăn cơm xong, Song Nhi cùng Hồ Tử đưa mắt nhìn Yến Thất lên đường.

Ngóng nhìn Yến Thất lẳng Dật bóng lưng, Song Nhi vẫn còn có chút thất lạc.

Hồ Tử có chút lo lắng: "Tỷ, người nói Lâm tiểu thư sinh xinh đẹp như vậy, lại có tài văn chương, được nhiều chiêu nam nhân ưa thích a, Thất Ca cũng không phải đèn cạn dầu, cùng Lâm tiểu thư có thể hay không cọ sát ra tia lửa gì? Vậy coi như hồngбет."

Song Nhi do dự nửa ngày, mềm mại nói: "Thất Ca nhất định là cái kỳ nam tử, như là vì sao trên trời, sáng chói mà chói mắt, coi như Thất Ca không đi chiêu phong dẫn diệp, cũng sẽ có rất nhiều nữ hài ôm ấp yêu thương."

Hồ Tử nói: "Tỷ, người có phải hay không cũng tương đương lo lắng Thất Ca sẽ cùng Lâm tiểu thư thông đồng cùng một chỗ."

Song Nhi nhấp nhấp môi đỏ: "Mới vừa rồi còn thật lo lắng, hiện tại ngược lại là thần nhiên."

Hồ Tử kêu to: "Tỷ, người làm sao thần nhiên, Thất Ca tiến vào Lâm phủ, tuy nhiên chủ yếu là vì từng trải, ta cũng không tin hắn sẽ không mượn gió bẻ măng, đem Lâm tiểu thư cầm xuống."

"Cầm xuống lại như thế nào?"

Song Nhi môi đỏ hơi hơi thượng thiêu, có chút quật cường nói: "Cái này cũng không có gì? Ta nguyện ý làm tiểu." "

Hồ Từ cười to: "Tỷ, ta có một chiêu, bảo đảm ngươi không cần làm tiểu."

Song Nhi hiếu kỳ hỏi: "Cái chiêu số gì?"

Hồ Từ mặt mũi tràn đầy cười hi hi: "Ngươi tranh thủ thời gian cùng Thất Ca gạo nấu thành cơm, chẳng phải vạn sự Đại Cát?"

"Thối Hồ Từ, cái gì ý nghĩ xấu, làm tỷ là ai? Lấy đánh."

Song Nhi mềm mại mặt ửng đỏ, nắm lên lông gà tẩm thơm, đem Hồ Từ cho đánh đi ra, tâm lý lại xấu hổ nghĩ đến: "Nếu không phải tối hôm qua Thất Ca uống say, cũng không thì sinh gạo nấu thành cơm nha. Ai, đáng tiếc, cơ hội cứ như vậy bỏ lỡ, không biết về sau còn có cơ hội hay không

Yến Thất đi vào Lâm cửa phủ, nơi này y nguyên người đông tấp nập.

Bất quá, Lâm cửa phủ sắp xếp lên 20 tổ trưởng Long, nhìn kỹ, mỗi tổ vừa lúc là mười người.

Bên ngoài xúm lại thật nhiều người, lắc đầu thờ dài, chỉ trỏ.

"Ai, lần này thì kém một chút không có báo ra danh tự, cơ hội uống phí hết."

"Ai bảo chúng ta không có tiền đây."

"Lâm tiểu thư, ta muốn cùng ngươi nói tạm biệt."

Yến Thất hiểu được, những thứ này tổ thành hàng dài người đều là báo ra danh tự, có tư cách tiến vào Lâm phủ khảo thí.

Yến Thất mất sắc, từ trong đám người nhìn thấy Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh.

"Vương huynh, Tôn huynh mời." Yến Thất đi đến hai người trước mặt, cười hi hi chào hỏi.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh đến thăm, đối Yến Thất tràn ngập cảm tạ, có chút hiếu kỳ hỏi: "Yến huynh, ngươi tại sao không có đánh dấu a?"

Yến Thất gãi gãi đầu: "Cái gì đánh dấu?"

Vương Trục Bạch chỉ chỉ trước ngực một cái màu đỏ đánh dấu: "Yến huynh mời xem,

Cái này đánh dấu phân hai loại, một loại là màu đỏ, một loại là màu xanh lá, màu đỏ cũng là tài tử tổ tiêu chí, màu xanh lá cũng là phổ thông tổ tiêu chí. Nhìn, ta cái này đánh dấu phía trên có cái 'giáp' cùng 'Nhất' chữ, nói rõ chính là ta là Tổ A số một, cũng đừng quan tâm Tổ A số một hạt giống tuyển thủ."

Trong lời nói, nói không nên lời đắc ý.

"Nguyên lai còn có chú ý nhiều như vậy, làm sao giống như là thi tuyển giống như."

Yến Thất có chút muốn cười, lại nhìn Tôn Thanh trước ngực át chủ bài tử, trên đó viết Tổ B số một.

Yến Thất lập tức chúc mừng: "Xem ra Tôn huynh là Tổ B số một hạt giống tuyển thủ, thật đáng mừng."

Tôn Thanh bị Yến Thất lấy lòng vài câu, vô cùng hưng phấn.

Vương Trục Bạch hỏi Yến Thất: "Yến huynh là sao không có đánh dấu? Chẳng lẽ Yến huynh không có báo ra danh tự?"

Yến Thất nơi nào sẽ thừa nhận, nháy mắt ra hiệu, nhỏ giọng nói: "Ta là Lâm tiểu thư đặc biệt chiêu, trực tiếp tiến vào Lâm phủ, không cần gì đánh dấu. Bất quá, đây chính là bí mật, ta khi các ngươi là bạn tốt mới nói cho các ngươi biết, tuyệt đối không nên nói ra nha."

Vương Trục Bạch không ngừng hâm mộ: "Vẫn là Yến huynh lợi hại, chúng ta bội phục."

"Bình thường, bình thường."

Yến Thất thổi một trận da trâu, mới tiếp tục tìm hiểu tin tức: "Ta chỉ là đi đại tiểu thư phương pháp, thế nhưng là người phía dưới lại không lắm quen thuộc đây. Yến huynh, ngươi nhìn, Lâm phủ đứng ở cửa hai người quân sự, hai người này có vẻ như tại tranh giành lẫn lẫn cái gì, bọn họ là ai nha?"

Vương Trục Bạch nói: "Hai người này quyền lực rất lớn, gầy cái kia gọi một cái cùng, là đại quân gia, béo cái kia gọi Khúc Phong. là phó quân gia. Lần này nhận lời mời, một cái cùng phụ trách tài tử tổ, Khúc Phong phụ trách phổ thông tổ."

Yến Thất gật gù đầu: "Bọn họ tại lần tấn cái gì?"

Tôn Thanh tiếp lời: "Đóng mở có cái cháu họ, muốn đi vào Lâm phủ, thế nhưng là tại tài tử tổ không có cái gì ưu thế, cho nên một cái cùng đem hấn cháu họ nhét vào phổ thông tổ, muốn nói nhét vào phổ thông tổ cũng liền thôi, hấn trả muốn chương quản tổ này thành tích, cái này không vô hình bên trong đoạt Khúc Phong quyền lực sao? Khúc Phong tự nhiên không làm, thì cùng một cái cùng âm ỉ lên."

Vương Trục Bạch giận dữ nói: "Cánh tay không lay chuyển được bắp đùi, một cái cùng dù sao cũng là đại quản gia, Khúc Phong chỗ nào có thể tranh qua một cái cùng."

Yến Thất gật gù đầu: "Ta nhìn cũng thế, làm lão nhị, liền nên giống như lão nhị, nên cứng rắn thời điểm cứng rắn, nên mềm thời điểm mềm."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh nghe được trợn mắt hốc mồm: Yến huynh làm sao đột nhiên trở nên như thế thô lỗ, bất quá, nghe có vẻ như rất lợi hại có đạo lý.

Quả nhiên, một lúc sau, Khúc Phong thì thua trận.

Cái này phổ thông tổ không chỉ có nhét cái tài tử, còn về một cái cùng quản lý.

Khúc Phong khí mặt đều xanh, lấy có đi nhà cầu, phẩy tay áo bỏ đi.

"Hắc hắc, cơ hội tới, thì theo Khúc Phong nơi này ra tay."

Yến Thất vội vàng cùng Vương Trục Bạch, Tôn Thanh cáo từ, nhìn lấy Khúc Phong không có đi nhà vệ sinh, trốn ở một chỗ không người trên đại thụ hóng mát, vội vàng đuổi theo, cùng Khúc Phong chào hỏi: "Khúc quản gia, có thể ở chỗ này cùng người gặp mặt, hạnh ngộ, hạnh ngộ a."

Khúc Phong nhìn Yến Thất liếc một chút, đưa tuy nhiên không biết Yến Thất, nhưng trong lòng lại rất được lợi.

Ngày bình thường, tất cả mọi người gọi hấn khúc phó quản gia, cái này một cái ' phó ' chữ, để hấn như ghen ở cổ họng, hết sức khó chịu.

Riêng là vừa cùng một cái cùng nhao nhao xong, rơi xuống hạ phong, đổi cái này ' phó ' chữ chấp niệm càng nặng.

Bây giờ, tên này gọi mình là Khúc quản gia, tâm lý đừng đề cập nhiều thoải mái.

Khúc Phong đối người trẻ tuổi này ấn tượng rất tốt, cười hỏi: "Vị công tử này là ai vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: chỗ làm việc quy tắc ngầm :

Yến Thất một bộ nhìn thấy thần tượng biểu lộ, hứng thú bưng bưng tự giới thiệu: "Tại hạ Yến Thất, Khúc quản gia, người thế nhưng là ta thần tượng, ta vô cùng sùng bái ngài."

"Ồ? Sùng bái ta?" Khúc Phong trừng to mắt, loáng thoáng có chút hưng phấn.

Yến Thất xoa xoa tay, một bộ rất khâm trương bộ dáng: "Khúc quản gia, bên ngoài lưu truyền ngài một số lệ chi cổ sự, đều nói ngài đặc biệt có tài, mà lại tiến vào Lâm phủ về sau, cẩn trọng, chịu một nhọc, đem Lâm phủ quản lý đến ngay ngắn rõ ràng, mới có thể rất cao, cống hiến nhiều hơn, có thể nói là quản gia bên trong mẫu mực a."

Khúc Phong giống như là ăn mất một dạng ngọt: "Cái kia, hắc hắc, đều là hư danh mà thôi, không đáng nhắc đến, Lâm phủ như thế phồn vinh, càng nhiều là đại tiểu thư công lao, đương nhiên, ta thân là Lâm phủ phó quản gia, cũng phải một số tâm lực "

Chính hấn nói ra cái này ' phó ' chữ, trong mắt lóe lên bất đắc dĩ thần sắc.

Yến Thất dựa đi tới, nhỏ giọng thăm thì: "Khúc quản gia, chúng ta bí mật nghị luận, ngài đánh giá thái độ rất tốt, luận lãnh đạo tài năng, luận trung tâm, luận học thức, ngài đều là bên trong nhân tài kiệt xuất, theo đạo lý nói, ngài ngồi lên Lâm phủ đại quản gia vị trí, tài danh phó thực. Đáng tiếc là, Trương Hòa tu hủ chiếm tổ chim khách, ai, ta đều thay người bất công a. Cái kia Trương Hòa tính là gì nha? Ta không ngại nói thẳng, Trương Hòa mới có thể

cho Khúc quán gia xách gậy cũng không xứng. Chớ nói chi là Trương Hòa tham ô mục nát, tướng ăn khó coi."

Khúc Phong nghe đến đó, một trận thịt đau, mà lại cũng vì chính mình bất công.

Trương Hòa cái thằng kia dựa vào cái gì so với ta? Hắn làm lão đại, ta làm lão nhị.

Hắn ăn thịt, ta liền canh đều uống không lên?

Bất quá, hắn tại Lâm phủ sờ soạng lần mò nhiều năm như vậy, hàm dưỡng vẫn là có, cho dù cùng Trương Hòa bất hòa, nhưng cũng không thể quá phận biểu lộ ra, ai biết Yến Thất là từ nơi đó xuất hiện, ta sao có thể nói thật với hắn.

Khúc Phong có ý trừng Yến Thất liếc một chút, mặt mũi tràn đầy 'chính trực' nói: "Yến Thất, không thể nói như vậy, Trương quán gia là Lâm phủ trụ cột vững vàng, rất có lãnh đạo mị lực, người cũng không nên có ý xúi giục ta cùng Trương quán gia ở giữa thâm hận hữu nghị."

Thâm hận hữu nghị?

Ta xem là thâm cừu đại hận a?

Yến Thất cười hi hi nói: "Vâng! Là! Khúc quán gia giáo huấn là, a, đúng, ta vừa mới nhìn đến có 1 tổ nhận lời mời phổ thông tổ bị Trương Hòa quán gia cho tiếp nhận, bên trong còn lẫn vào một vị tài tử, ta còn nghe nói, tài tử kia là Trương Hòa cháu họ. Ai, cái này Trương Hòa quán gia quá phận, đây không phải rõ ràng đùa bỡn Bá Quyền nha, Trương Hòa là người ý tài tử tổ, làm sao liên phổ thông tổ cũng muốn nhúng tay? Phổ thông tổ thế nhưng là từ Khúc quán gia chương quản, đây không phải vượt quyền sao? Càng là đối với Khúc quán gia không tín nhiệm."

Xách đến nơi đây, Khúc Phong khí thì không đánh một chỗ đến, khí mặt đều đỏ bừng.

Nhưng là, hắn hàm dưỡng sâu đậm, miễn cưỡng nói ra: "Không thể nói như vậy, Trương Hòa là đại quán gia, công tác nghiêm túc, giúp ta chia sẻ một chút gánh nặng cũng là hân ý đẹp, công tác nha, thiếu không ma sát, máu chốt là phải hiểu nhau."

Yến Thất giờ ngón tay cái lên: "Khúc quán gia nói thật tốt, rộng lượng, bộ ngực to tròn, để cho ta hâm mộ."

Nói đến đây, lời nói xoay chuyển: "Có điều cái kia tài tử là Trương Hòa quán gia cháu họ, ngày sau vào Lâm phủ, nhất định đạt được Trương Hòa chiếu cố, thăng chức nhất định rất nhanh, ta muốn a, nhiều thì ba năm, ít thì một năm, Trương Hòa nhất định sẽ nghĩ biện pháp đề bạt cháu họ, nói không chừng, sẽ đem hắn cháu họ đề bạt thành phó quán gia "

"Hắn dám!"

Nghe đến đó, Khúc Phong cũng chịu không nổi nữa phần nộ, điên cuồng gầm lên giận dữ, một quyền nện ở trên đại thụ, mu bàn tay chảy máu, cũng không thấy đến đau.

Yến Thất vội vàng nói: "Ai nha, Khúc quán gia, ta bất quá là tùy tiện nói một chút, hắn cháu họ làm sao lại trở thành phó quán gia đâu? Trương Hòa tuy nhiên rất lợi hại bá đạo, nhưng cũng sẽ không như thế giờ được cầm gậy đề bạt chính mình cháu họ a?"

Câu này nhắc nhở Khúc Phong, để hắn như là thể hồ quán đỉnh, ngốc tại đó.

Khúc Phong tâm lý rất rõ ràng, lấy Trương Hòa tham lam cùng phách lối, nhất định sẽ mau chóng đề bạt hắn cháu họ, không lâu sau, hắn cháu họ liền sẽ nghiêm trọng uy hiếp vị trí của mình.

Mà lại, chính mình cùng Trương Hòa ở giữa mâu thuẫn càng ngày càng sâu, sớm muộn cũng sẽ bạo phát.

Hắn Trương Hòa là đại quán gia, chính mình là phó quan nhà, vốn là yếu thế, tăng thêm Trương Hòa chó săn nhiều như vậy, sau này mình khẳng định phải ăn thiệt thòi.

Mẹ trứng, chỗ làm việc khó lẫn lộn a.

Yến Thất không làm kinh động suy nghĩ sâu xa bên trong Khúc Phong, phen này châm ngòi thổi gió, tin tưởng đã đưa đến rất tốt hiệu quả.

Hắn đơn giản cũng là bắt lấy chỗ làm việc đấu tranh quy tắc ngầm, mãnh liệt cho Khúc Phong rót thuốc.

Lâm phủ thế nhưng là siêu cấp phú hào, thân thể vì siêu cấp phú hào quán gia, cái kia địa vị có thể là phi thường cao, quyền lợi cũng rất lớn, Khúc Phong nhất định không nỡ vứt bỏ.

Khúc Phong trầm ngâm thật lâu, mới xoay đầu lại nhìn lấy Yến Thất, bỗng nhiên cười: "Nói đi, người đến cùng có cái gì mục đích, chúng ta nói trắng ra."

Hắn nhưng là phó quán gia, đa mưu túc trí, đã sớm nhìn ra Yến Thất động cơ không thuần.

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Ta không có cái gì mục đích, chỉ là đối Khúc quán gia vô cùng sùng bái, muốn tại ngài lãnh đạo hạ, vì Lâm phủ góp một viên gạch."

Khúc Phong gật gật đầu, nhìn từ trên xuống dưới Yến Thất: "Người báo ra danh tự sao?"

Móa!

Thật muốn báo ra danh tự, ta còn nịnh nọt người?

Yến Thất lắc đầu: "Hôm nay vừa trở về, còn không có báo ra danh tự."

Khúc Phong lắc đầu: "Không có báo ra danh tự, vậy người thì không có cách nào tiến vào Lâm phủ, danh ngạch đã định tốt, . mà lại báo cáo cho đại tiểu thư, không thể sửa đổi. Đại tiểu thư yêu cầu cực nghiêm, ta cũng không dám tự làm chủ."

Yến Thất cười ha ha: "Khúc quản gia, ta nhìn người không phải sợ hãi đại tiểu thư, mà chính là sợ hãi Trương Hòa, không dám nhàu Trương Hòa mi đầu a? Ai, Khúc quản gia, ta thật nhìn lầm người, không nghĩ tới người cũng là đồ hèn nhất."

"Người người nói ai là đồ hèn nhất?"

Khúc Phong khi ria mép đều nhếch lên đến, sắc mặt màu tím, vô cùng khó coi.

Yến Thất nói: "Người nếu không phải đồ hèn nhất, sẽ bị Trương Hòa khi dễ thành dạng này, Trương Hòa đem hần cháu họ nhét vào phổ thông tổ, còn đoạt người quản lý quyền, người khúm núm, không dám ngăn cản, liền xem như cãi nhau cũng thua trận, người còn chưa đủ đồ hèn nhất sao?"

"Còn có, hôm nay nhiều như vậy tài tử đều nhìn ngài bị Trương Hòa khi dễ, trời sáng, chuyện này liền sẽ truyền khắp phố lớn ngõ nhỏ, Khúc quản gia, người anh minh tất cả đều hủy a."

Khúc Phong lúc này mới ý thức được sự việc tính nghiêm trọng, nhưng là, lại không có cách nào lấy lại danh dự.

Ai, sớm biết mới vừa rồi cùng Trương Hòa dựa vào lí lẽ biện luận tốt, cũng sẽ không biến thành như vậy cục diện khó xử.

Yến Thất hợp thời nói: "Bất quá, Khúc quản gia, ngài cũng có thể lấy lại danh dự a."

Khúc Phong vội vàng hỏi: "Còn có cơ hội không?"

"Cơ hội lớn có a."

"Nói nghe một chút."

Yến Thất nhỏ giọng thăm thì: "Trương Hòa bá đạo, nhét vào hần cháu họ, cướp đi người đội ngũ, việc này đã không cách nào vặn hỏi. Bất quá, người cũng có thể học tập Trương Hòa a, hần không phải đem cháu họ nhét vào đến? Người cũng có thể đem ta làm người người cho rằng lấp vào, cái này chẳng phải lấy lại danh dự sao?"

"Suy nghĩ một chút, ngay trước nhiều như vậy tài tử trước mặt, ngài cùng Trương Hòa đại quản gia dựa vào lí lẽ biện luận, không chút nào yếu thế, thật là bao nhiêu phong cách? Tất cả mọi người hội coi trọng người một chút."

Khúc Phong do dự bất định: Nếu như làm như vậy lời nói, thì triệt để cùng Trương Hòa trở mặt, sự việc cũng làm lớn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Điều trùng tiểu kỹ :

Yến Thất tiến một bước dụ hoặc Khúc Phong: "Ngài suy nghĩ lại một chút, ta thế nhưng là ngài người a, Trương Hòa cháu họ nếu là vào Lâm phủ, ngài địa vị khó giữ được, thế nhưng là ta như vào Lâm phủ, ta nhất định sẽ cùng ngài đồng tâm hiệp lực, nhất trí đối ngoại. Trong cái này Huyền Cơ, tin tưởng Khúc quản gia so ta càng có trải nghiệm."

Khúc Phong tâm động, đây tuyệt đối là đang đánh cược.

"Yến Thất, người có nắm chắc thắng Trương Hòa cháu họ? Hần có thể mười năm sách đây."

Yến Thất bật cười: "Khúc quân gia yên tâm, chỉ cần hấn cháu họ không dối trá, ta thắng định."

Khúc Phong hung hăng vùng quyền đầu: "Tốt, ta thì đánh bạc một lần."

Yến Thất nói: "Trước không vội, chúng ta định một cái kế hoạch "

Khúc Phong nghe Yến Thất kế hoạch, hài lòng gật gật đầu: "Chủ ý này tốt, cái này chú ý cho kỹ."

Khúc Phong mang theo Yến Thất tiến vào Lâm phủ.

Trương Hòa chính ở trước mặt mọi người kẻ quy củ, xụ mặt, một bộ giám khảo bộ dáng.

"Trương quân gia!" Khúc Phong hướng Trương Hòa chấp tay một cái.

Trương Hòa vừa rồi khi dễ một chút Khúc Phong, tâm lý rất lợi hại thoải mái, rất lợi hại có tâm lý ưu thế, ngay cả đầu cũng không quay lại, hơi không kiên nhẫn lắm lắm: "Khúc phó quân gia có chuyện gì a, không thấy ta đang bề bộn đó sao? Có việc cũng một hồi lại nói."

Cái này ' phó ' chữ, cần rất nặng.

Khúc Phong một trận đau lòng, Trương Hòa quá phận, ngay trước trước mặt nhiều người như vậy, không cho mình một chút mặt mũi, xem ra, tuyệt không thể tiếp tục nhìn xuống đi, lão tử không thêm đếm xỉa.

Hắn chỉ Yến Thất, nói với Trương Hòa: "Trương quân gia, vị này là mới tới báo danh, ta để hắn cái này phổ thông tỏ."

"Cái gì? Người cùng ta nói đùa cái gì?"

Trương Hòa về đầu nhìn từ trên xuống dưới Yến Thất, chấp tay sau lưng, liền bắt đầu giáo huấn lên Khúc Phong đến: "Khúc quân gia, người người này làm việc không có một chút nguyên tắc! Nhà chúng ta con trai báo danh đều đã kết thúc, làm sao còn có thể tân nhân? Người tốt xấu là Lâm phủ phó quân gia, ta bình thường là thế nào dạy người? Thân là gia đình giới lãnh đạo, liền nên nghiêm tại kiểm chế bản thân, tuân thủ quy tắc, loại này đi cửa sau sự tình, người về sau bớt làm, còn có, một hồi cho ta viết phần kiểm điểm, muốn viết chân thành, không phải vậy viết lại "

Tên này bày đủ quan uy, ngay trước mặt mọi người, bắt đầu giáo huấn lên Khúc Phong tới.

Khúc Phong ghen đến sắc mặt tím lại, hận không thể đi lên bóp chết Trương Hòa.

Thật sự là quá không nể mặt ta, ta và người không phải cá chết, cũng là lưới rách.

"Trương Hòa!"

Khúc Phong một tiếng gào to, gọi thẳng tên: "Người có hết hay không? Nói như vậy, người mới này người là không chịu để cho hắn báo danh?"

Trương Hòa đánh lấy giọng quan: "Không phải ta không cho phép hắn báo danh, mà chính là muốn tuân thủ quy tắc, người thân là phó quân gia, sao có thể dẫn đầu phá hư quy tắc, ta bình thường là thế nào dạy người?"

Khúc Phong cười lạnh một tiếng: "Đã như vậy, cái kia ta không thể làm gì khác hơn là hướng đại tiểu thư báo cáo."

Trương Hòa trừng to mắt: "Người muốn cáo ta hắc trạng?"

Khúc Phong đối chọi gay gắt: "Cái gì cáo trạng, ta chỉ là hồi báo một chút công tác mà thôi, ta muốn hướng đại tiểu thư phản ứng, Trương Hòa cháu họ rõ ràng là người độc sách, lại bị cưỡng ép chen ngang tiến phổ thông tỏ, mà lại, hấn chỗ tại bình thường tỏ còn bị người cho lãnh đạo, ha ha, tốt một cái đề cử không quan tâm thân thích a. Tin tưởng đại tiểu thư nhất định sẽ có mới chỉ thị."

"Chậm rãi, trước đừng đi, ta nói nhất định không cho phép tân nhân sao?"

Nghe Khúc Phong nói như vậy, Trương Hòa khí cái mũi đều lệch ra, nhưng cũng không dám tiếp qua phân bức bách Khúc Phong, mặc dù lớn tiểu thư chưa hẳn tin tưởng Khúc Phong lời nói, nhưng có khả năng hoài nghi mình tại chuyên quyền.

Khúc Phong cười lạnh: "Người vừa mới nói không cho phép tân nhân, ta nghe được rõ ràng."

Trương Hòa ngượng ngùng nói: "Ta chỉ là bình thường không cho phép tân nhân, nhưng cũng có ngoại lệ, giả dụ người mới này nếu là có cái gì đặc thù sở trường, là Lâm phủ cần loại hình, cũng là có thể phá lệ báo danh."

Hắn cầm Khúc Phong đưa qua danh sách, bày đủ quan uy nhìn lấy Yến Thất: "Người gọi Yến Thất? Người có cái gì sở trường a."

Yến Thất gãi gãi đầu, có chút ngây ngốc nói: "Ta liền lời không biết, có tính không sở trường?"

"Ha-Ha, người không biết chữ?"

Trương Hòa giật mình, đột nhiên cười ha ha: "Tính toán, này làm sao không tính sở trường? Tốt, Yến Thất, người có thể báo danh, ta cái này một cái bình thường tỏ hoan nghênh người."

"

Hắn gặp Yến Thất nhất biểu nhân tài, tâm lý bồn chồn, thật đúng là sợ hãi Yến Thất là cái gốc rễ, không chừng là Khúc Phong từ nơi nào làm ra tài tử, đem hắn cháu họ làm hạ thấp đi.

Muốn thật sự là nói như vậy, liều mạng để Khúc Phong đi cáo trạng, cũng không thể để Yến Thất báo danh.

Nghe Yến Thất liền lời không biết, Trương Hòa hiện tại yên tâm.

Cái này báo ra danh tự.

Yến Thất ngoái nhìn hướng Khúc Phong mỉm cười.

Khúc Phong cũng buông lỏng một hơi.

Cái này đừng không biết chữ thủ đoạn, cũng là Yến Thất nghĩ ra được, tuy nhiên rất đơn giản, nhưng tương đương hữu hiệu.

Khúc Phong mang theo Yến Thất hướng địa điểm thi đi, vừa đi, một bên nhỏ giọng căn dặn Yến Thất: "Vì người, ta không tiếc cùng Trương Hòa cái thắng kia trở mặt, người nhất định muốn không chịu thua kém, tuyệt đối đừng bại bởi Trương Hòa cháu họ."

Hắn là tại hướng Yến Thất đòi hỏi nhân tình.

Yến Thất mới sẽ không thượng sào, cười hi hi nói: "Khúc quân gia, ta phải thứ nhất, giúp người xử lý Trương Hòa cháu họ, thì hung hăng đắc tội Trương Hòa, ta nỗ lực cũng rất nhiều, người ngàn vạn phải nhớ."

Ngụ ý, hai ta chỉ là lợi dụng lẫn nhau hợp tác, thiếu để cho ta nợ nhân tình.

Đi vào địa điểm thi, phát hiện bàn ghế, bút mực giấy nghiên, không một không tinh tế. .

Tại phía trước nhất một loạt chỗ cao nhất trên chỗ ngồi, ngồi mấy vị tóc hoa râm lão nhân.

Mà tại ở giữa nhất, có cái chừng 200 cân đại bàn tử, chính híp mắt, không ngừng ngù gà ngù gật, chảy nước miếng đều chảy tới trên mặt bàn.

Ngủ được thật là thom!

Yến Thất hỏi Khúc Phong: "Những người kia là làm gì?"

Khúc Phong nói: "Bọn họ đều là Lâm phủ sớm nhất đệ nhất tuyển chọn đi ra gia đình, thuật nghiệp có chuyên công, đều có sở trường, bọn họ đều là Lâm phủ bảo bối. Đề mục, chính là do bọn họ ra."

A, cũng là lập nghiệp lão công nhân đúng không?

Yến Thất chỉ ở giữa nhất cái kia 200 cân bàn tử, hỏi: "Gia hỏa này là ai đâu? Đây mới là buổi sáng, làm sao ngủ ngon như vậy?"

Khúc Phong có chút xem thường quét mắt một vòng cái tên mập mạp kia, nhỏ giọng lầm bầm: "Đây là Lâm phủ đại thiếu gia —— Lâm Nhượng Sơn."

Yến Thất một bộ rất lợi hại kinh ngạc biểu lộ: "Lâm phủ có công tử sao? Vậy tại sao là Lâm tiểu thư chương quản Lâm gia, cái này không khoa học a? Mà lại, mọi người hình như đều chưa từng nghe qua Lâm Nhượng Sơn nhân vật này."

Khúc Phong mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ: "Cái này khó mà nói "

Yến Thất nhíu mày: "Có cái gì khó mà nói? Khúc quân gia, người còn không coi ta là thành người một nhà a."

Khúc Phong hạ giọng, nhỏ giọng nói: "Ta cũng vờ vờ mơ hồ nghe được tin tức —— không biết từ lúc nào lên, bên ngoài có truyền ngôn, nói Lâm Nhượng Sơn không phải Lâm gia hài tử, mà lại, việc này tại Lâm gia trong gia tộc truyền rất lợi hại hung."

"Vốn là, đại thiếu gia là muốn tiếp chương Lâm gia quyền lãnh đạo, nhưng lời đồn đại này càng ngày càng nghiêm trọng, Lâm Tộc mỗi cái chi nhánh đều đối đại thiếu gia có rất lớn ý kiến, tăng thêm đại thiếu gia chơi bồi lêu lổng, không làm việc đáng hoàng, không tiến bộ, cho nên, đại tiểu thư không có cách, đành phải lấy nữ lưu chi thân, cố chống lên Lâm phủ cơ nghiệp."

"Thì ra là thế?"

Yến Thất ngoẹo đầu, nhìn về phía nằm ngáy o o Lâm Nhượng Sơn, đột nhiên hỏi Khúc Phong một cái cực kỳ trọng yếu vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Lời đồn khi nào lên :

"Khúc quân gia, Lâm đại thiếu gia không phải Lâm gia thân sinh lời đồn là từ lúc nào lưu hành lên?"

Yến Thất suy nghĩ hồi thời điểm, ánh mắt chuyên chú, con ngươi óng ánh, sờ lên cằm, đặc thù phong phạm.

"Ta ngẫm lại a."

Khúc Phong suy nghĩ một chút, mới do dự nói: "Xem ra là năm năm trước, Lâm lão gia cùng Lâm lão phu nhân song song qua đời, Lâm thiếu gia sắp chấp chương Lâm gia thời điểm, liền bắt đầu lưu truyền ra đại thiếu gia không phải Lâm gia tử lời đồn."

Yến Thất mang theo ẩn ý cười cười: Quà là như vậy!

Khúc Phong nhũn mày: "Cái gì quà là như vậy?"

Yến Thất hỏi lại: "Khúc quân gia có nghĩ tới hay không, vì cái gì tại Lâm lão gia cùng Lâm lão phu nhân qua đời trước không có cái này lời đồn, mà tại sau khi qua đời, cái này lời đồn càng ngày càng nghiêm trọng đâu?"

"Cái này" Khúc Phong khẽ giật mình: "Này cũng không nghĩ tới!"

Yến Thất lại hỏi: "Đại thiếu gia lời đồn nổi lên bốn phía, cái kia Lâm phủ người nào đến chương quân?"

Khúc Phong có chút nghĩ mà sợ nói: "Một năm kia, Lâm gia vô cùng hỗn loạn, đại tiểu thư năm đó mặc dù mới mười lăm tuổi, rơi vào đường cùng, đành phải gượng chống lấy chấp chương Lâm gia, lúc này mới đem hỗn loạn cho chìm xuống."

Yến Thất trừng to mắt, có chút không tin tưởng lỗ tai mình: "Cái gì? Mười lăm tuổi thì chấp chương Lâm phủ? Đại tiểu thư thật đúng là nhân tài."

Nghe được tin tức này, Yến Thất mười phần chấn kinh.

Lâm gia thế nhưng là Cự Phú hào môn, đòi một loại thuyết pháp, vậy ít nhất là top 500 gia tộc xí nghiệp, không có mức độ có thể không chế sao?

Nhưng Lâm tiểu thư năm gần mười lăm tuổi, thì bốc lên Lâm phủ gánh nặng, đồng thời quản lý đến ngay ngắn rõ ràng, đây không phải nhân tài, mà chính là thiên tài, vẫn là siêu cấp thiên tài loại kia.

Khúc Phong cũng là Bình Thảm Đoàn bên trong một viên, trận đấu lập tức liền muốn bắt đầu, căn dặn Yến Thất vài câu, tiến về Bình Thảm Đoàn trên ghế ngồi ngồi xuống.

Lần này Bình Thảm Đoàn bên trong, Lâm Nhược Sơn đại thiếu gia là tổ trưởng, Trương Hòa là Phó tổ trưởng.

Thế nhưng là, Lâm Nhược Sơn năm ngoái o o, cái kia Trương Hòa cái này Phó tổ trưởng thì đại quyền trong tay.

Trương Hòa xem thường nhìn một chút bên cạnh ngủ được ngáy ngủ Lâm Nhược Sơn, ba vồ bàn một cái, hét lớn: "Ta tuyên bố một chút quy tắc tranh tài, Thí Sinh cùng chia 20 tổ, mười cái tài tử tổ, mười cái phổ thông tổ, mỗi tổ hạng 1, đem vinh hạnh trở thành Lâm phủ một đời mới gia đình. Phía dưới, trận đấu bắt đầu."

Yến Thất tổ này vô cùng đặc thù, bị Trương Hòa đặt ở phía sau cùng.

Hắn hai bên nhàm chán, thì bốn phía đi loanh quanh, nhìn xem khảo đề có hoa dạng gì.

Hắn nhìn thấy đề mục, cảm thấy rất thú vị.

Tài tử tổ đề mục, hơn phân nửa là thi từ ca phú, danh nhân chuyện bịa, cùng giữ lời, Trương Vụ, còn có đối nhân xử thế lễ nghi các loại.

Mà phổ thông tổ đề mục, làm theo hơn phân nửa là nông nghiệp, trồng trọt, công nhân kỹ thuật, thành tín làm chủ.

Tỉ như: Khi nào gieo hạt, khi nào nhổ cỏ, như thế nào tu bổ hoa cỏ, như thế nào cho heo ăn chăn trâu các loại.

Yến Thất không khỏi cảm thán: Ra đề mục người thật sự là lợi hại, làm đến người chỉ Tề dùng.

Giả dụ hỏi tài tử làm nông vấn đề, những tài tử đó đoán chừng hội mắt tròn, phải biết, các tài tử liền địa đều không trông qua, biết cái đích gì a.

Trái lại, nếu là cho phổ thông tỏ ra một số giữ lời, thì từ loại hình vấn đề, những người kia cũng là hai mắt đen thui, căn bản đáp không được.

Yến Thất lại vụng trộm đến hỏi Khúc Phong đề mục là người nào sinh ra.

Khúc Phong nói: "Đương nhiên là đại tiểu thư."

Yến Thất âm thầm tán thưởng: Lâm Đại Tiểu Thư rất lợi hại nha, thật có hứng thú gặp một lần.

Đi qua hơn một canh giờ khảo thí, trừ Yến Thất tổ này bên ngoài, còn lại đều thi xong.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh vận khí rất tốt, đã được như nguyện đạt được hạng 1.

Yến Thất đi lên chúc mừng: "Vương huynh, Tôn huynh, chúc mừng các ngươi kỳ khai đắc thắng a."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh 'khiêm tốn' thôi phồng vài câu, lại hỏi Yến Thất: "Yến huynh không phải Lâm tiểu thư tự mình tuyển định sao? Làm sao cũng muốn tỷ thí?"

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Đi qua loa nha, miễn cho người khác nói nói vớ vẩn."

"Thì ra là thế."

Vương Trục Bạch nhủ này: "Yến huynh, vậy ngươi cũng phải cẩn thận, thực, Trương Hòa cháu họ vẫn là rất lợi hại, ta thật sợ ngươi không qua cửa này."

Yến Thất tạ ý tốt, nghe được Trương Hòa lớn tiếng ồn ào khảo thí, tranh thủ thời gian chạy về tới.

Hiện tại,

Cái này hai trăm người bên trong tuyệt đại đa số đều đã thi xong, thi đậu hưng phấn không thôi, roi báng thần sắc thất lạc. Mặc kệ như thế nào, trong lòng một hòn đá rơi xuống đất, một thân nhẹ nhõm, đều bốn phía, nhìn lấy Yến Thất tổ này sau cùng một cuộc tỷ thí.

Yến Thất trở lại trong đội ngũ, phát hiện tăng thêm chính mình hết thấy chỉ có mười người.

"Không đúng, làm sao thiếu một người? Tổ này cần phải có mười một người."

Yến Thất trái phải nhìn quanh, chỉ thấy theo Trương Hòa thân thể vừa đi tới một người, rất lười nhác đứng tại trong đội ngũ, một thân xinh đẹp cảm phục, trong tay cầm quạt giấy, ngửa mặt nhìn lên bầu trời, một bộ mặt cao hơn đầu bộ dáng.

Tên này giống như người được hương vị gì, lập tức theo trong đội ngũ đứng ra, che mũi, mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Các ngươi những người này tràn đầy bùn đất khí, chân thực quyết ta cái này sách lỗ mũi người."

Mọi người mặt mũi tràn đầy tức giận, ghen đến sắc mặt đỏ tía, nhưng không người dám mở miệng chống đối.

Người nào để người ta là người đọc sách đâu? Vẫn là Trương Hòa cháu họ, không thể trâu vào.

Ai, mọi loại đều là hạ phẩm, duy có sách cao. .

Khúc Phong tràn ngập hận ý, nhỏ giọng nói với Yến Thất: "Người này cũng là Trương Hòa cháu họ —— Trương Tuấn Tài, giống như Trương Hòa đức hạnh, mặt cao hơn đầu, không coi ai ra gì."

Yến Thất nói: "Yên tâm, một hồi có hấn khóc."

Trương Hòa lớn tiếng nói: "Phía dưới, vòng thứ nhất trận đấu bắt đầu."

Có người hỏi: "Là tỷ thí tu bổ hoa cỏ, vẫn là tỷ thí làm ruộng? Cũng hoặc là tự dưỡng súc vật?"

Trương Hòa lắc đầu: "Vòng thứ nhất, tỷ thí biết chữ."

Nói xong, cho mười một người phát hạ bài thi.

Chỉ gấp bài thi bên trên, viết mười cái Tiểu Triện.

Tất cả mọi người mộng: "Đây là chữ gì a?"

Trương Hòa nói: "Đây là Tiểu Triện, hết thảy mười cái, các ngươi đem Tiểu Triện phiên dịch thành chữ nhỏ, chỉ cần viết đối năm cái, coi như thông qua khảo thí."

Mọi người lập tức vỡ tổ.

"Chúng ta không có qua bao nhiêu sách, như thế nào nhận biết Tiểu Triện."

"Cái này rõ ràng khi dễ người thành thật."

"Người ta đều là tỷ thí làm ruộng, sửa chữa hoa cỏ, chúng ta vì sao muốn lật viết Tiểu Triện?"

Tiếng nghị luận liên tiếp.

Trương Hòa mặt không đỏ tím không đập, khẽ nói: "Làm gì, làm gì, muốn tạo. Phản sao? Lâm phủ thế nhưng là danh môn nhà giàu, tuyền ra đến gia đình cũng nhất định là ưu tú nhất gia đình, không phải vậy chẳng phải là hư Lâm phủ danh tiếng. Tiểu Triện cũng là gia đình chắc chắn sẽ chỉ chữ, có cái gì tốt phản đối? Người nào phản đối người nào thì bỏ quyền, tốt, hiện tại trận đấu bắt đầu."

Nghe hắn nói như vậy, mọi người khí á khẩu không trả lời được, lại lại không thể làm gì.

Yến Thất mắt liếc thấy Trương Hòa, nghĩ thầm tên này thật sự là đầy đủ bi ối.

Nghề nông người như thế nào hội nhận biết Tiểu Triện?

Coi như nhận biết, có thể nhận biết hai ba cái đã rất nhiều, tuyệt sẽ không vượt qua năm cái.

Mà lại, cái này Trương Hòa chuyên môn hỏi mình phải chăng biết chữ, nguyên lai chính là vì cái này.

Yến Thất tâm lý cười trộm Trương Hòa, Trương Tuấn Tài, lúc này các ngươi hai chú cháu có thể chính dụng đại bản.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đấu pháp :

Yến Thất trước kia là chiến lược cổ vấn, thiếu không nghiên cứu lịch sử, rất nhiều lịch sử bút tích thực đều là Tiểu Triện ghi chép lại, hắn đương nhiên quen nhấm phi phàm.

Nhìn lấy Trương Hòa cùng Trương Văn mới một mặt mĩa mai nhìn sang, Yến Thất cố ý nhíu lại lông mày, làm ra một bộ thật khó khăn bộ dáng, cố ý vụng về nắm lấy bút lông, tội nghiệp nói: "Vậy phải làm sao bây giờ nha, Tiểu Triện nhận ra ta, ta lại nhận không ra Tiểu Triện, không công bằng, cái này quá không công bằng."

Trương Hòa cùng Trương Văn mới nhìn đến Yến Thất liền bút cũng sẽ không cầm, đương nhiên sẽ không viết cái gì Tiểu Triện.

Trương Văn mới rất đặc ý khẽ nói: "Tiểu Triện chính là sách người mới sẽ đồ, vật, các ngươi những thứ này Nê Thối Tử sẽ chỉ cày ruộng trồng trọt, chữ lớn không biết mấy cái, nơi nào sẽ nhận ra cao cấp như vậy kiểu chữ."

Mọi người tức giận đến cái mũi đều lệch ra, thế nhưng là, nhìn trước mắt cái này mười cái Tiểu Triện, lại lại không thể làm gì, đây không phải buộc người mù làm dẫn đường sao? Rõ ràng nhìn không thấy, còn làm cái dẫn đường.

Ba!

Có người thực sự chịu không được đi xuống, đem bút lập tức ngã trên mặt đất, ôm hận mà đi.

Có nắm lấy bút, muốn viết lại không viết ra được, mặt buồn rười rượi.

Yến Thất làm theo vụng về nắm lấy bút, thậm chí liền nhìn cũng không nhìn mặt giấy, nhìn chung quanh, khẽ hát, lung tung viết cái gì.

Trương Văn hái xem thường nhìn lấy Yến Thất: "Liền bút cũng sẽ không cầm, còn viết Tiểu Triện? Ngươi giả vờ giả vệt cho ai nhìn? Cũng không sợ cười

đến rụng răng?"

Yến Thất ngửa đầu nhìn lên trời, thật giống như không nghe thấy Trương Văn mới lời nói.

"Ngươi..." Trương Văn mới rất tức giận, đành phải viết viết chữ.

Trương Hòa đi tới muốn nhìn Yến Thất viết cái gì.

Yến Thất vội vàng dùng tay che ở.

Trương Hòa cười lạnh: "Đã không viết ra được, không bằng bỏ thi đấu, làm gì ở chỗ này mất mặt xấu hổ?"

Yến Thất châm chọc nói: "Trương Văn mới đúng người cháu họ, cũng là người dự định hạng 1, hiện tại chỉ còn lại có ta cùng Trương Văn mới tỷ thí, ta đây, xem như cái bồi bằng, giả dụ ta hiện tại rời khỏi, chỉ còn lại có Trương Văn mới một người tỷ thí, đây chẳng phải là để Trương quản gia trên mặt không dễ nhìn? Cho nên, vì Trương quản gia mặt mũi, ta thì nhịn thêm."

"Ngươi nói cái gì dự định, vốn quản gia đối xử như nhau, làm sao có thể làm hư quy củ? Tiểu tử, ngươi còn dám hồ ngôn loạn ngữ, cẩn thận ta hủy bỏ ngươi khảo thí tư cách."

Trương Hòa không nghĩ tới Yến Thất như thế hồ, thế mà ngay trước nhiều người như vậy mặt, rất lợi hại ngay thẳng nói ra Trương Văn mới đúng hẳn dự định hạng 1 lời nói tới.

Phàm là có chút cô kỵ người, là không hội nói ra những lời này.

Bất quá, Yến Thất cũng là không đi đường thường, dứt khoát cho Trương Hòa một cái đối diện xấu hổ.

Không qua vài phút, Trương Văn hái đã viết xong Tiểu Triện.

Hắn đem bài thi đưa cho Trương Hòa, sau đó chấp tay sau lưng, ngửa đầu, rất lợi hại kiêu ngạo đứng tại Trương Hòa một bên, đối Yến Thất nói: "Cái kia chữ như gà bới, ngươi còn đi lêu lổng cái gì, lại mang xuống cũng là thua, có ý nghĩa sao?"

Yến Thất đem bài thi nộp đi lên.

Lập tức sẽ tuyên bố thành tích, ánh mắt mọi người tiếp cận bài thi.

Trương Hòa nói: "Tỷ thí tuyển thủ hết thấy mười một người, chín người chưa nộp bài thi từ, tính toán làm bỏ quyền, chỉ có Trương Văn mới cùng Yến Thất nộp lên bài thi, phía dưới, ta bắt đầu kiểm tra bài thi, cũng mời mọi người giám sát một chút."

Trương Hòa đầu tiên là mở ra Trương Văn mới bài thi, xuất ra Tiểu Triện từ điển, dần dần xác minh.

Mười cái Tiểu Triện toàn bộ đối đầu, không có sai lầm.

Trương Hòa lớn tiếng tuyên bố: "Trương Văn mới Tiểu Triện toàn bộ viết đúng, max điểm."

"Hừ, có điều việc rất nhỏ, đừng nói mười cái Tiểu Triện, cũng là 1000 cái, ta cũng viết ra, ai, cùng những thứ này phạm phụ tục tử tỷ thí tài nghệ, chân thực không làm sao có hứng nổi, hoàn toàn cũng là nghiền ép nha."

Trương Văn mới làm náo động, đầu ngửa đến cao hơn, không ai bì nổi.

Yến Thất nhìn lấy Trương Văn mới viết Tiểu Triện, lắc đầu: "Khác không nói, chữ là khó xem một chút, đây thật là chữ sao? Làm sao giống như là con gián leo ra."

Trương Văn mới sắc mặt đỏ lên, lớn tiếng quát lớn: "Nói vớ nói vẩn, cái gì con gián leo ra, Yến Thất, ngươi thiếu cho ta ngậm máu phun người."

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh cũng lại gần, nhìn lấy Trương Văn mới chữ, cũng đều buồn cười, nhỏ giọng thầm thì.

"Cái chữ này, ai, ta vừa thời điểm đi học, viết thì so cái chữ này tốt."

"Không thể nói khó coi, vì sao muốn nói trực bạch như vậy? Muốn nói như vậy,

Có đặc sắc, rất lợi hại độc đáo, Ha-Ha, chỉ đúng vậy a, loại này đặc sắc thật không lọt mắt xanh."

Ở đây rất nhiều người đọc sách nhìn Trương Văn mới chữ, đều khịt mũi coi thường.

Trương Văn mới sắc mặt đỏ bừng, vội vàng đem bài thi che lại, không để cho người khác nhìn, nghiêng đầu nhìn lấy Yến Thất, trong mắt hồng hồng, hận không thể phun lửa.

Nếu không có tên này dẫn đạo, ai sẽ chú ý ta chữ.

Trương Văn mới nộ hồng: "Yến Thất, người liền chữ cũng sẽ không viết, có tư cách gì nghi vấn ta chữ khó coi? Tốt, ta ngược lại muốn xem xem người chữ như gà bới một vài thứ."

Nói xong, hắn đoạt lấy đi, đem Yến Thất bài thi mở ra.

Mười cái Tiểu Triện phía dưới, viết năm cái chữ nhỏ.

Chữ nhỏ đoạn trang tinh tế, nhất bút nhất hoa, tứ phương đại thể, mượt mà có độ vừa phải, rất có phong phạm.

Lần này, Trương Văn mới kinh ngạc đến ngây người, vốn là chuẩn bị miệng đầy mĩa mai, muốn hung hăng phun phun một cái Yến Thất, nhưng bây giờ lại giấu ở cổ họng, một câu cũng phun không ra.

Đây quả thực là vượt quá tưởng tượng.

Trương Hòa cũng bị trước mắt xinh đẹp chữ nhỏ cho chấn trụ, nhìn chăm chăm chữ nhỏ nhìn, con mắt rớt cuộc không đóng lại được.

Thế này sao lại là xinh đẹp, quả thực cũng là tự thành một phái, có đại sư phong phạm.

Vương Trục Bạch mấy người cũng bị xinh đẹp như vậy chữ hâm mộ con mắt đắm đắm.

"Bực này kiểu chữ, ta chưa bao giờ thấy qua, thật là đẹp lật."

"Ta sách vài chục năm, cũng không viết ra được bực này tinh tế chữ nhỏ."

"Yến Thất chữ cùng Trương Văn mới so ra, . một cái trên trời, một cái dưới đất."

...

Yến Thất cũng không thấy đến thế nào.

Hắn cảm thấy cái chữ này bất quá là tiểu học mức độ, khai thư viết tốt, muốn cảm tạ bàng châu Á.

Bàng châu Á tự thiếp, đáng giá nắm giữ.

Yến Thất tâm lý vụng trộm nghĩ đến, bất quá là phổ thông chữ nhỏ, liền bị sùng bái thành cái dạng này, hơn nữa còn là hững hờ lung tung viết.

Giả dụ, chính mình nếu là chuyên tâm viết chữ, đem am hiểu nhất hành thư cùng thư thảo viết ra, đây chẳng phải là thành Tông Sư danh gia?

Hắc hắc, nghĩ không ra ta còn nắm giữ lấy không ít hắc khoa kỹ a.

Đây đều là bí mật, nhất định muốn đến thời điểm then chốt mới có thể triển lãm.

Trương Văn mới nhìn Yến Thất xinh đẹp chữ nhỏ, cả kinh tròn mắt hốc mồm, tâm lý tức học máu, riêng là nghe mọi người không ngừng đem chính mình chữ cùng Yến Thất chữ so sánh, càng thấy không thể chịu đựng được.

Mặt mũi này, bị đánh đến ba ba vang.

Trương Văn mới ngao ngao kêu lên: "Chữ đẹp mắt có làm được cái gì, cũng muốn hội Tiểu Triện mới được, ta cũng không tin, người thật có thể nhận ra năm cái Tiểu Triện."

Yến Thất nói: "Vậy thì mời Trương quân gia xem qua đi."

Bình Thảm Đoàn mấy cái lão nhân đều lại gần kiểm tra bài thi, Khúc Phong cũng tham gia.

Trương Hòa có lòng muốn muốn làm tay chân, thế nhưng là bị Khúc Phong một mực tiếp cận, đành phải từ bỏ, tâm lý cầu nguyện Yến Thất là cái tốt mã dè cùi, tốt nhất có thể sai một chữ.

Muốn thông qua khảo thí, nhất định muốn nhận ra năm cái Tiểu Triện.

Yến Thất hết thấy viết năm chữ, chỉ cần sai một chữ, hắn liền sẽ bị đào thải.

Trương Hòa cùng Trương Văn mới nhú mày, dần dần kiểm tra Yến Thất năm cái chữ nhỏ.

Trương Văn mới kiểm tra một lần, vô cùng thất vọng: "Xong, năm cái hoàn toàn đúng."

Khúc Phong cao hứng phi thường, lớn tiếng ồn ào: "Ta hiện tại tuyên bố, Yến Thất thông qua trận đầu tỷ thí, Yến Thất, chúc mừng người tiến vào vòng tiếp theo."

Làm cho Trương Hòa cùng Trương Văn mới ăn quả đắng. Khúc Phong hưng phấn hoa chân múa tay.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Nghiền ngấm từng chữ một :

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh bọn người vì Yến Thất vỗ tay, trong lòng đối Yến Thất càng thêm bội phục.

Trương Hòa lúc này mới ý thức được, Yến Thất tuyệt đối là cái gốc rễ, vẫn là cái rất lợi hại gốc rễ.

Nãi nãi, lúc trước nếu là biết Yến Thất lợi hại như thế, thì liệu để Khúc Phong đi đại tiểu thư nào có cáo trạng, cũng không thể để Yến Thất tham gia khảo thí.

Giờ có khỏe không, Yến Thất như thế một cái đối thủ mạnh mẽ, nên làm thế nào cho phải?

Trương Hòa nhăn châu xoay động, bỗng nhiên nảy ra ý hay, chất vấn Khúc Phong: "Khúc phó quản gia, ai nói Yến Thất thông qua khảo thí? Ta là Bình Thảm Đoàn Phó tổ trưởng, người bất quá là tổ viên, có quyền gì tuyên bố thành tích cuộc thi?"

Khúc Phong dựa vào lý lẽ biện luận: "Yến Thất năm cái Tiểu Triện toàn bộ nhận ra, chẳng lẽ còn không có thông qua khảo thí? Thành tích này mọi người rõ như ban ngày, dù ai cũng không cách nào chống chế."

Trương Hòa một trận cười lạnh: "Chữ tuy nhiên đúng, nhưng Yến Thất cũng không thể vượt qua kiểm tra."

"Là sao?"

Khúc Phong khẩn trương: "Người nói ra cái đạo lý đến, không phải vậy ta muốn đi đại tiểu thư nào có báo cáo công tác."

Trương Hòa trừng gà bên trong chọn xương cốt: "Trước đó ta hỏi qua Yến Thất, hắn là không biết chữ, hắn nói không biết chữ, mà bây giờ hắn lại biết chữ, cái này chẳng phải là chứng minh Yến Thất không nói thành tín, miệng đầy lời nói dối? Chúng ta Lâm phủ tuyển chọn gia đình, không chỉ nhìn tài năng, còn phải xem phẩm đức, Yến Thất có tài vô đức, nói láo hết bài này đến bài khác, có tư cách gì thông qua khảo thí?"

Mọi người trợn mắt hốc mồm.

Khúc Phong đầu gà mặt trắng: "Trương Hòa, người thiếu thượng cương thượng tuyển, người đây là trừng gà bên trong chọn xương cốt..."

Trương Hòa khinh miệt nhìn lấy Khúc Phong: "Người không dùng ở chỗ này khoa tay múa chân, nói cho người, ta là Phó tổ trưởng, người bất quá là tổ viên, người có thể đi đại tiểu thư nào có báo cáo tình huống. Hừ, đại tiểu thư là không thích nhất nói dối người. Đi nha, người ngược lại là đi nha."

Khúc Phong giống như là sương đánh cà tím, ỉu xìu.

Hắn không nghĩ tới, tám cùng hội vô sỉ như vậy, tại nghiền ngấm từng chữ một phía trên làm văn chương.

Đại hảo cục diện, đột nhiên thì trở nên bị động.

Một mực không nói chuyện Yến Thất nhìn chăm chăm Trương Hòa, bỗng nhiên cười, cười đến phá lệ khinh miệt.

Trương Hòa chất vấn: "Người cười cái gì?"

Yến Thất khẽ nói: "Ta cười đầu óc người hồ đồ, nghe không hiểu Đại Hoa lời nói."

Trương Hòa giận dữ mắng mỏ: "Người dám nói như thế? Chẳng lẽ người chưa nói qua người không biết chữ lời nói?"

Yến Thất lớn tiếng đáp lại: "Ta xác thực nói qua ta không biết chữ lời nói, thế nhưng là, ta ý là: Ta không biết ' chữ ', vèn vèn cũng là không biết ' chữ ' mà thôi, về phần còn lại chữ, ta đương nhiên là nhận ra, Ha-Ha."

"Người..."

Trương Hòa triệt để mộng.

Hắn thực sự không nghĩ tới, Yến Thất thế mà so hắn sẽ còn nghiền ngẫm từng chữ một.

Khúc Phong lại hưng phấn lên: "Trương Hòa, nghe được Yến Thất giải thích sao? Đây cũng không phải là Yến Thất không thành tín, mà chính là người khả năng lý giải không đủ mạnh. Ta nói Trương Hòa, người còn nhiều hơn nhiều học tập mới thành a."

Trương Hòa bị Khúc Phong giáo huấn một câu, khí cánh tay phát run.

Yến Thất có chút tiểu hưng phấn, trong bóng tối cảm khái: Trung Hoa Văn Hóa thật sự là bác đại tinh thâm, tuy nhiên một cái nhỏ nhỏ 'chữ', hai loại giải thích, kém chỉ ngàn dặm.

Yến Thất cười hì hì hỏi Trương Hòa: "Ta thông qua khảo thí sao?"

Trương Hòa không có cách nào ngại biện, đành phải kiên trì tuyên bố: "Chúc mừng Trương Văn mới cùng Yến Thất thông qua khảo thí, phía dưới, nghỉ ngơi mười phút đồng hồ, tiến hành xuống một vòng khảo thí."

Nói xong, Trương Hòa dẫn Trương Văn mới đi nghỉ ngơi.

"Tại sao muốn nghỉ ngơi?"

Yến Thất nhìn lấy Trương Hòa cùng Trương Văn hái hai người đi một chỗ căn phòng nhỏ, liền biết không có chuyện gì tốt.

"Khúc quản gia, Trương Hòa lại tại kim nến hư, người xem bọn hắn trốn đi không khách khí người, Trương Hòa nhất định là đang lên lên nói cho Trương Văn mới khảo đề."

Khúc Phong nhủ mảy: "Vậy phải làm sao bây giờ? Cửa ải tiếp theo đề mục vẫn là từ Trương Hòa ra đề mục, hắn là Phó tổ trưởng, đại quyền trong tay, thật muốn nói cho Trương Văn mới khảo đề, cái kia cũng không có cách nào, dù sao không có chứng cứ a."

Yến Thất lắc đầu: "Hắn đại quyền trong tay? Không đúng sao, đừng quên, hắn bắt quá là Phó tổ trưởng, tại trên đầu của hắn, còn có một cái đường đường chính chính tổ trưởng đây."

Khúc Phong lát nữa nhìn một chút nằm ngáy o o Lâm Nhược Sơn, đột nhiên minh bạch Yến Thất ý tứ: "Không sai, ta làm sao đem đại thiếu gia cho nhìn, trời đất bao la, đại thiếu gia lớn nhất,

Tại cái này Lâm phủ, đương nhiên là đại thiếu gia nói chuyện quản dụng nhất."

Yến Thất nói: "Vậy còn không mau đi mời đại thiếu gia."

Một lúc sau, Trương Hòa mang theo Trương Văn mới từ bên trong đi tới.

Trương Hòa tuyên bố: "Thân là Lâm phủ gia đình, cái kia nhất định phải cầu toàn mặt, hội viết Tiểu Triện không đủ, còn muốn có đầy đủ kiến thức tổ đường, phía dưới cửa này chúng ta tới so đầu thi từ. Tiếp đó, có ta bỏ ra đề, ta nhìn thi lấy đại thụ làm đề đi, bên kia có cái đồng hồ cát, tại hạt cát để lọt xong trước đó, nhất định muốn đem thơ tác phẩm đi ra, nếu là làm không ra, vậy liền phán định thất bại."

Mọi người xem xét cái kia đồng hồ cát, lại nhỏ lại ngắn, tại ước chừng tiểu thư thời gian bên trong liền sẽ chảy xong.

Làm thơ cần thời gian.

Có thể tại ngắn như vậy thời gian bên trong, sao có thể làm ra thơ đến đâu?

Mọi người thấy Trương Văn mới bộ kia thành đủ nắm chắc bộ dáng, liền biết hắn sớm biết khảo đề.

Trương Văn mới rất đắc ý nhìn lấy Yến Thất: "Vốn tài tử sách hơn mười năm, càng tinh thông làm thơ, tuy nhiên thời gian ngắn, nhưng đối bản thiếu gia tới nói không có áp lực chút nào, vài phút làm ra liên quan tới đại thụ thơ. Yến Thất, người có thể làm sao?"

Ta không được, chẳng lẽ người được?

Yến Thất đều không hiếm có đối hắn, muốn nói làm ra liên quan tới cây cối thơ, Yến Thất vài phút có thể làm ra mấy chục bài, mà lại, đều là Danh Phẩm kiệt tác, dù sao, trước kia thế giới kia thi từ ca phú, đều thành Yến Thất tư tàng.

Trương Văn mới gặp Yến Thất không nói lời nào, càng thêm phách lối, vênh mặt hất hàm sai khiến nói: "Làm sao? Sợ? Ta liền nói người không được, người còn dám cùng ta so cái cao thấp? Biết cái gì gọi là châu chấu đá xe, buồn cười không tự lượng sao? Ha-Ha, phía dưới, ta bắt đầu làm thơ."

Yến Thất vung tay lên: "Chờ một chút! Ta cảm thấy cái này hiệp không thể tính toán."

Trương Hòa châm chọc nói: "Ta là Phó tổ trưởng, ta nói tính toán, người tính là gì, lại dám nói cái này hiệp không tính toán gì hết?"

Yến Thất nhất chỉ Trương Hòa sau lưng: "Hắn là hắn nói tính toán."

Trương Hòa cũng không quay đầu lại, thốt ra: "Quản hấn Thiên Vương lão tử vẫn là người nào, ở chỗ này, chính là ta lớn nhất, người nào cũng không dễ làm!"

"Trương Hòa, người nói cái gì?"

Đằng sau truyền đến lười biếng thanh âm, mơ hồ mang theo một cỗ tức giận.

Trương Hòa giật mình, vừa quay đầu lại, chỉ thấy hơn hai trăm cân Lâm Nhượng Sơn chạy tới trước mặt mình.

Bên người, còn đứng lấy Khúc Phong.

Hồngбет!

Yến Thất tiểu tử này lừa ta.

Lâm Nhượng Sơn làm sao lại vào lúc này tỉnh? Hắn từ trước đến nay ban ngày ngủ như heo, buổi tối mãnh liệt như chó.

"Nhất định là Khúc Phong giờ trò quỷ."

Trương Hòa trong lòng nặc dù rất lợi hại khinh bỉ Lâm Nhượng Sơn, nhưng trên mặt mũi cũng không dám trêu chọc hắn, nhu thuận thở dài: "Gặp qua đại thiếu gia, đại thiếu gia ngài tỉnh a."

Lâm Nhượng Sơn thân thể mệt mỏi, bẹp một chút ngồi trên ghế, nói với Trương Hòa: "Nơi này ai lớn nhất a? Ta nghe nói trời đất bao la, người Trương Hòa là lớn nhất."

Trương Hòa âm thầm kêu khổ, cười theo nói: "Đương nhiên là đại thiếu gia lớn nhất, đại thiếu gia, ngài mới vừa rồi là hiểu lầm, ta chỉ là tại răn dạy những thứ này không nghe lời gia hỏa, cho nên có chút không lựa lời nói, trong lòng ta, đương nhiên ngài là lớn nhất, ai dám không tôn kính ngài đây."

Tâm lý nhưng lại bù một câu: Ta tôn kính bà người cái thảo, người đều không phải là Lâm gia thân sinh, giả trang cái gì Lão sói vậy đuôi.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Tiên cang so tiên cao :

Lâm Nhượng Sơn bị Trương Hòa vài câu vô mộng ngựa dễ chịu, nộ khí giảm mạnh.

Trương Hòa lại cười theo: "Đại thiếu gia, nơi này hỗn loạn không chịu nổi, ảnh hưởng ngài nghỉ ngơi, ngài nếu là mệt mỏi, xin mời đi về nghỉ, nơi này giao cho ta tốt, cam đoan công bình công chính, tuyên ra Xưng Tâm gia đình."

Lâm Nhượng Sơn gật gật đầu: "Trương Hòa, người quả nhiên đối với Lâm gia rất lợi hại trung tâm, làm rất tốt, ta xem trọng người."

Hắn đứng dậy liền muốn rời khỏi.

Yến Thất vội vàng hướng Khúc Phong nhảy nất.

Khúc Phong nói ra: "Thiếu gia, ngài thể nhưng là tài tử, tình thông nhất thi từ ca phú, cuộc tỷ thí này là làm thơ, đại thiếu gia, ngài đều đến, không ngại ra cái đề mục đi."

Lâm Nhượng Sơn cười không ngậm miệng được: "Không sai, bốn công tử am hiểu nhất làm thơ, cái đề mục này ta bỏ ra đi."

Trương Hòa nghe xong, tức giận đến đỉnh đầu bốc khói trắng.

Trương Văn Tài cũng kinh hãi chạy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, cái này đại thụ đề mục thể nhưng là Trương Hòa đã sớm nói với chính mình, nếu nói thay cái đề mục, đó cùng Yến Thất thì là công bình cạnh tranh, hươu chết vào tay ai coi như chưa hẳn.

Trương Hòa hận chết Lâm Nhượng Sơn, cười theo nói: "Đại thiếu gia, nơi này gió lớn, sợ ngài nhiễm phong hàn, ngài vẫn là đi nghỉ trước, ta đến chủ trì liên tốt."

Lâm Nhượng Sơn không nói một lời, trên mặt không có bất kỳ cái gì biểu lộ, không biết đang suy nghĩ gì.

Yến Thất ở một bên cười cười: "Lâm thiếu gia, ngài là bình phẩm đoàn tổ trưởng, nếu là tuyển ra gia đình không đủ tư cách, hiểu công việc biết là bọn thủ hạ hành sự bất lực, không hiểu được sợ rằng sẽ nói Lâm thiếu gia ngài năng lực không mạnh, tuyển ra một đám phế vật "

"Nói không sai."

Lâm Nhượng Sơn lại đặt mộng ngồi xuống, nóng đến phiền cây quạt: "Cuộc tỷ thí này, ta đến kiểm định một chút đi, trước kia đề mục hết hiệu lực, ta bỏ ra một cái mới đề mục."

Trương Hòa cùng Trương Văn Tài âm thầm kêu khổ, thầm mắng mạt mạt chết bầm này đi ra quái cái gì cục.

Lâm Nhượng Sơn nhìn xem bên trái, lại nhìn xem bên phải, nghĩ đến đề mục.

Trương Văn Tài tâm lý lo lắng: Lâm Nhượng Sơn đề mắt tới hoa cỏ, chẳng lẽ muốn lấy hoa cỏ làm đề mục đích? Cái này ta am hiểu a; hắn lại đề mắt tới thạch đầu, lấy núi đá làm đề, cái này ta cũng có chuẩn bị.

Nãi nãi cái bắt, hắn đến cùng đang giờ trò quý gì?

Sau cùng, Lâm Nhượng Sơn đề mắt tới góc tường trong bụi cỏ một cái ếch xanh, cười ha ha: "Đến, các ngươi thì lấy ếch xanh làm đề, làm một câu thơ đi. Thời gian nha, thì lấy cái kia đồng hồ cát làm chuẩn."

Cái gì?

Lấy ếch xanh làm đề?

Trương Văn Tài trừng to mắt, triệt đề mộng.

Người đọc sách đều ưa thích lấy sơn thủy, hoa cỏ làm đề, hoặc là lấy Xuân Hạ Thu Đông làm đề, hoặc là lấy đoàn tụ sum vầy làm đề, nào có nghe nói lấy ếch xanh làm đề mục đích?

Cái này cái quý gì a.

Trương Văn Tài cũng không phải cái có nhanh trí người, không ngừng hướng Trương Hòa nháy mắt.

Trương Hòa ho nhẹ một tiếng: "Thiếu gia, cái này ếch xanh dờ dờ ương ương, coi như đề mục, có mắt thể thống a?"

Lâm Nhượng Sơn vẫn là như cũ, mặt không biểu tình, không nói gì, đoán không ra hắn đang suy nghĩ gì.

Yến Thất nhìn lấy Trương Văn Tài ăn quả đắng, đương nhiên cao hứng, vội vàng nói: "Ta cảm thấy Lâm thiếu gia cái đề mục này không tệ, tràn ngập sinh hoạt khí tức, mà lại đề tài mới lạ, rõ nét, chỉ bằng vào cái đề mục này, liền biết Lâm thiếu gia là cái không thể tầm thường so sánh làm thơ cao thủ."

Lâm Nhượng Sơn thoải mái cười to: "Nói hay lắm, thì lấy ếch xanh làm đề mục đích, người tới, đem đồng hồ cát đổ đầy, trận đấu hiện tại bắt đầu."

Xong!

Trương Văn Tài thật tình không có chiêu, vắt hết óc, bắt đầu cấu tứ liên quan tới ếch xanh thơ.

Nhưng là, cái này rất khó khăn.

Một cái phá ếch xanh, dài đến lại khó coi, không có gì cổ sự có thể kéo dài tới.

Phải làm sao mới ổn đây, thời gian lại ngắn ngủi như vậy.

Sớm biết, liền đem thời gian điều đến lâu một chút, ít nhất phải thời gian một nén nhang đi.

Vậy xem những tài tử đó cũng đang tự hỏi cái đề mục này, đều cảm thấy không có chỗ xuống tay.

"Tốt, thời gian đến."

Nhìn thấy đồng hồ cát đã khoảng không, Lâm Nhượng Sơn khoát tay chặn lại, hỏi Trương Văn Tài cùng Yến Thất: "Tới đi, các ngươi bắt đầu làm thơ đi, bản thiếu gia đến đem cho các ngươi bình phẩm. Trương Văn Tài, người nói trước đi."

"Ta "

Trương Văn Tài mặt nhăn giống như con khi cái mông, xấu hổ lắc đầu: "Hồi Lâm thiếu gia, ta không có làm ra tới."

Xuýt!

Trong đám người bộc phát ra một trận hư thanh.

Trương Văn Tài cảm giác giống như có người tại đánh hấn mặt, ba ba đau quá a.

Nhưng hấn lại không có quá phẫn lo lắng.

Bởi vì hấn làm không được, Yến Thất hấn là cũng làm không ra.

Dù sao, nếu là không có chuẩn bị, tại gần như vậy thời gian bên trong, làm sao có thể làm ra lấy ếch xanh làm đề thơ?

Lâm Nhượng Sơn lại hỏi Yến Thất: "Người làm đi ra không?"

Không giống nhau Yến Thất trả lời, Trương Hòa cướp lời: "Đại thiếu gia không cần hỏi, Trương Văn Tài thể nhưng là rất lợi hại tài tử, liền hấn đều làm không ra, Yến Thất càng không cần nhắc tới."

Yến Thất ho nhẹ một tiếng: "Làm gì vậy, làm gì vậy, ai nói ta làm không ra?"

Trương Hòa mặt mũi tràn đầy mỉa mai: "Chẳng lẽ người làm ra đến? Cần thận thối bạo da trâu."

Yến Thất cười một tiếng, trường ngâm nói: "Ngồi một mình hồ nước như hồ ngồi, hàng cây xanh phía dưới đường tinh thần, xuân tới ta không mở miệng trước, cái nào còn tròng đám lên tiếng?"

Đây chính là Mao gia gia thơ a, đa tạ Mao gia gia giúp ta, yêu người u!

Bài thơ này vừa ra, Trương Văn Tài ngậy ra như phồng, não từ đều không chuyển vóc.

Mọi người nghị luận ầm ĩ .

"Làm sao có thể? Yến Thất thật làm ra đến?"

"Tuy nhiên dùng từ đơn giản, đối trận cũng không tinh tế, ngôn ngữ thông tục, nhưng là, trong câu chữ loại kia bá khí, có thể đem hết thảy ti vết che giấu."

"Yến Thất hào lợi hại, ta là mặc cảm."

Trương Văn Tài cùng Trương Hòa triệt để mộng, trong lúc nhất thời không biết ứng đối như thế nào.

Lâm Nhượng Sơn vỗ tay bảo hay: "Không tệ, không tệ, Yến Thất, văn này người thắng, phía dưới ta tuyên bố, Yến Thất thu hoạch được thắng"

"Chậm rãi, đại thiếu gia."

Trương Hòa theo ngơ ngác ngác bên trong tỉnh táo lại, cái gì cũng không lo được, cắt ngang Lâm Nhượng Sơn lời nói, nói: "Đại thiếu gia, tỷ thí còn không có kết thúc, đón lấy còn có một đạo đề mục."

Khúc Phong tâm lý tức giận, lạnh lùng nói: "Trương quản gia, đại thiếu gia là tổ trưởng, đề mục đều là từ đại thiếu gia nói tính toán, đại thiếu gia nói người nào thắng, người nào thì thắng, chỗ nào đến phiên người đến khoa tay múa chân."

Lâm Nhượng Sơn cũng tới khí: "Trương Hòa, người làm sao luôn cùng ta đối nghịch? Vừa rồi muốn đuổi ta đi, hiện tại lại muốn biết ra một số yêu cầu thân cải biến quy tắc, người đến tốt cùng có hay không ta đây thiếu gia đề vào mắt a. Ta nói người nào thắng, người nào thì thắng, phía dưới đề mục không ra cũng được."

Hấn khó được lộ ra bá khí một mặt, Khúc Phong cũng coi là ván đã đóng thuyền, tâm lý thật cao hứng.

Không nghĩ tới, Trương Hòa xuất ra đòn sát thủ: "Đại thiếu gia, ngài có chỗ không biết, sau cùng một đạo đề mục là đại tiểu thư bản giao tất khảo đề mục đích, đã đại thiếu gia kiên trì nói không dùng thì, vậy ta liền đi nói với đại tiểu thư rõ ràng tình huống"

"Đừng! Tuyệt đối đừng!"

Lâm Nhượng Sơn giống như rất lợi hại sợ hãi muối muối giống như, lập tức theo trên chỗ ngồi bắn lên đến, vội vàng vàng khoát tay: "Nếu là muối muối ra tất khảo đề mục đích, vậy liền thi đi. Trương Hòa, người ra đề mục, người một mực ra đề mục, bản thiếu gia không hề chen vào nói."

Trương Hòa xem thường nhìn một chút Lâm Nhượng Sơn: Nãi nãi cái trào, chuyển ra đại tiểu thư, còn không hù chết người.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Vạch lên đầu ngón chân đếm 1 đếm :

Khúc Phong vô cùng bất đắc dĩ, không nghĩ tới Trương Hòa còn có một chiêu cuối cùng đòn sát thủ, cái này lại trở nên phiền phức, đại thiếu gia lá bài này xem như triệt để phế.

Lâm Nhược Sơn không dám nhào đại tiểu thư mi đầu, chợt cảm thấy không quá mức hứng thú, buồn bực ngán ngẩm ngồi trên ghế, không tới ba giây, thể mà vang lên tiếng ngáy.

Móa!

Mọi người nhìn tròn mắt hốc mồm.

Yến Thất cũng vô cùng kinh ngạc: Đây chính là trong truyền thuyết bao quát thể béo sao?

Khúc Phong về mặt đau khổ, hướng Yến Thất nhỏ giọng thăm thỉ: "Hiện tại có thể như thế nào cho phải? Rõ ràng chúng ta thắng, hết lần này tới lần khác không nghĩ tới Trương Hòa xuất ra đại tiểu thư tất khảo đề."

Yến Thất mỉm cười: "Yên tâm đi, đại tiểu thư tự mình ra đề bài, tự nhiên không có khả năng để Trương Hòa sớm biết, Trương Hòa cùng Trương Văn Tài không cách nào gian lận, ta thắng định."

Khúc Phong lại không có lạc quan như vậy: "Chỉ hy vọng như thế đi, liên sợ Trương Hòa nghĩ hết biện pháp gian lận."

Yến Thất lắc đầu: "Không có khả năng, đại tiểu thư cũng không phải bình thường người, nơi nào sẽ để cho thủ hạ người như vậy mà đơn giản đắc thủ? Liền xem như Trương Hòa cũng không được, không tin chờ coi!"

Trương Văn Tài lại gần, đối Trương Hòa nhỏ giọng nói: "Bá phụ, đại tiểu thư ra cái gì khảo đề? Người nhanh cùng ta nói, ta tốt sớm biết được, đem Yến Thất tên này cho làm hạ thấp đi."

Trương Hòa mặt mũi tràn đầy cười khổ: "Muốn chuyện gì tốt đâu, đại tiểu thư ra đề bài, ta chỗ nào có thể sớm biết."

Trương Văn Tài sững sờ: "Bá phụ, ngài là tổ trưởng a, sớm biết khảo đề không phải dễ như trở bàn tay."

Dễ như trở bàn tay cái rắm!

Trương Hòa thở dài, bất đắc dĩ khoát khoát tay.

Một vị gia đình đưa qua một cái rương.

Trên cái rương có năm thanh khóa, mà Trương Hòa trong tay, chỉ có bên trong một thanh khóa.

Còn lại bốn thanh khóa, phân biệt tại bình thăm đoàn bốn cái tổ viên nắm giữ trong tay.

Cái này mang ý nghĩa, muốn muốn mở ra cái rương này, nhất định phải năm thanh khóa toàn bộ mở ra.

Thế nhưng là, năm thanh khóa làm năm người chương quân, gian lận độ khó khăn vô cùng lớn.

Mà lại, còn lại bốn cái tổ viên đều là đại tiểu thư tâm phúc, chỉ nghe đại tiểu thư.

Trương Hòa mặc dù là đại quân gia, nhưng cũng vô pháp chánh thức đối cái này bốn cái tổ viên ra lệnh.

Trương Văn Tài cái này hết hy vọng.

Khúc Phong nhìn đến đây, cũng buông lỏng một hơi: "Vẫn là đại tiểu thư lợi hại, nếu không có làm ra chiêu này, tất nhiên bị Trương Hòa lợi dụng sơ hở. Yến Thất, vẫn là người có ý tưởng, lại có thể đoán được đại tiểu thư thủ đoạn."

Yến Thất không biết xấu hổ nói khoác: "Điều trùng tiểu kỹ, không đáng nhắc đến."

Giờ phút này, Trương Hòa trong lòng cũng vô cùng tâm thần bất định, không biết khảo đề đến cùng là cái gì.

Nếu không có Yến Thất đi ra làm rối, hẳn căn bản nhưng không dùng được đại tiểu thư đề mục, đến lúc đó, tùy tiện mượn có cho lấp liếm cho qua.

Nhưng bây giờ, đại tiểu thư khảo đề lại thành Trương Hòa cây cỏ cứu mạng.

Trương Hòa cùng bốn cái tổ viên cùng nhau đánh mở rương, bên trong có một cái màu đỏ cầm nang.

Trong cầm nang chứa hai tấm giấy.

Xuất ra tờ giấy thứ nhất, phía trên viết cái đề hình cùng quy củ, cùng giới thiệu.

Yến Thất nhón đầu ngón chân lên nhìn một chút, chỉ thấy xinh đẹp chữ nhỏ như khe nước chảy tràn, trôi chảy mà liên miên bất tuyệt.

"Chữ tốt." Yến Thất điểm một cái khen.

Trương Hòa thì thầm: "Lâm phủ lấy buôn bán làm gốc, thương gia, mua bán vậy. Mua bán thiết yếu chi điều kiện vì tính toán. Cho nên, tính toán tính chuẩn, chính là Lâm phủ gia đình chi cơ sở."

Mọi người nghe đến đó, lập tức hiểu được, đại tiểu thư của này thì là số học đề.

Trương Hòa cùng Trương Văn Tài nhìn đến đây, nhìn nhau, không khỏi cất tiếng cười to.

Mà Khúc Phong làm theo một mặt màu gan heo.

Yến Thất không hiểu: "Khúc quản gia, sắc mặt vì gì khó coi như vậy?"

Khúc Phong đều nhanh muốn khóc: "Ngươi là không biết, Trương Văn Tài am hiểu nhất tính toán, của này hết lần này tới lần khác thi tính toán, cái này không phải cố ý thành toàn Trương Văn Tài sao? Yến Thất, chúng ta số mệnh không tốt a, của này chỉ sợ là muốn thua."

Cũng có một chút tài tử biết Trương Văn Tài tính toán lợi hại, xì xào bàn tán.

"Trương Văn Tài thi từ qua loa, xem như lại là trong tay hành gia."

"Trương Văn Tài thêm giảm chi pháp, chúng ta là so ra kém."

"Đạo này khảo đề giống như chính là cho Trương Văn Tài lượng thân mà làm."

Tất cả mọi người cảm thấy Trương Văn Tài có thể thắng,

Rất lợi hại không coi trọng Yến Thất.

Yến Thất dở khóc dở cười: "Ta nhân khí thế mà thấp như vậy? Các ngươi ánh mắt gì a."

Trương Văn Tài liên tiếp bại bởi Yến Thất hai lần, giống như là sưng đánh cà tím, ỉu xiu.

Nhưng bây giờ biết được đề mục là tính toán đề, cái đuôi lại bắt đầu nhếch lên tới.

"Yến Thất, hạ một đạo đề tỷ thi tính toán, cái này còn cần so sao? Ta nhìn ngươi vẫn là bỏ quyền tốt, miễn cho mắt mặt xấu hổ. Không chút nào khoa trương nói, ở đây tất cả tài tử, nếu bàn về tính toán, không một người thắng qua ta, ngươi Yến Thất nơi nào sẽ là đối thủ của ta."

Yến Thất cười nhìn Trương Văn Tài: "Ngươi rất lợi hại tinh thông tính toán?"

"Đương nhiên!" Trương Văn Tài vô cùng đắc ý: "Thêm giảm chi đạo, rất quen tại tâm."

"Vậy ngươi biết cái gì gọi là nhân chia sao?"

"Nhân chia?"

Trương Văn Tài một mặt mờ mịt: "Nhân chia là cái thứ đồ gì, cùng tính toán có quan hệ sao?"

Nguyên lai cái thế giới này còn không có nhân chia!

Yến Thất cười ha ha, lắc đầu: "Không hiểu nhân chia, cũng dám xưng là tinh thông tính toán, thật sự là buồn cười."

Trương Văn Tài quát to một tiếng: "Họ Yến, ngươi thiếu khoác lác, nhìn ta như thế nào đánh bại ngươi. Bá phụ, mau mau công bố khảo đề, nhìn ta như

thế nào đánh bại Yến Thất."

Trương Hòa cũng nhẹ nhõm rất nhiều, dù sao Trương Văn Tài tính toán là rõ như ban ngày.

Hắn xuất ra tờ thứ hai, lớn nhất trên đó viết đề mục: Hòa thượng phân bánh bao.

Phía dưới có bốn câu thơ:

100 bánh bao 100 tăng,

Đại tăng ba cái càng không cạnh tranh,

Tiểu tăng ba người phân một cái, .

Đại tiểu hòa thượng mỗi bên bao nhiêu người?"

Phá giải này đề, hạn thời gian một nén nhang, trước người trả lời chiến thắng.

Yến Thất thính giác đến thú vị: Nguyên lai là một đạo ứng dụng đề, đại tiểu thư quả nhiên không phải bình thường.

Thế nhưng là, Trương Văn Tài lại có chút choáng váng.

Hắn chỗ tính thông tính toán chỉ pháp, cũng là thêm giảm chi pháp, mà loại này ứng dụng đề, lại là hắn chỗ chưa từng thấy qua mới đồ chơi, trong lúc nhất thời có chút không rõ.

Bất quá, loại này ứng dụng đề đối với Yến Thất tới nói, không có chút nào lạ lẫm, hắn nhưng là tiểu học năm thứ ba liền bắt đầu làm ứng dụng đề.

Đề mục đã xuất, có gia đình bận bịu đi điểm một nén nhang.

Mọi người cũng đang không ngừng suy nghĩ.

Đại tiểu thư bốn câu thơ nếu như dịch thành nói linh tinh, ý là: Có 100 tên hòa thượng phân 100 cái bánh bao, vừa vặn chia xong. Nếu như đại hòa thượng một người phân ba cái, tiểu hòa thượng ba người phân một cái, thử hỏi lớn, tiểu hòa thượng đều có mấy người?

Đề thi này nghe rất đơn giản, thế nhưng là thực tế nhớ tới, lại đầu lớn như cái đầu.

Mọi người lập đi lập lại suy nghĩ, lại không có chỗ xuống tay, 100 tên hòa thượng, 100 cái bánh bao.

Liền xem như đếm trên đầu ngón tay, tính cả đầu ngón chân, cũng không đủ 100 cái a.

Trương Văn Tài từ cân nhắc tỉ mỉ lấy đề mục, càng nghĩ càng là kinh hãi, kìm nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt, giống như là con khi con khi cái mông, làm sao cũng suy nghĩ bên trong huyền cơ.

Trương Văn Tài đếm trên đầu ngón tay, thế nhưng là không đủ dùng, thực sự không có cách, lập tức đem giày thoát, tách ra lên đầu ngón chân, cũng không lo được người đọc sách nhà nhận.

Yến Thất che mũi kêu to: "Thối, mùi thối ngút trời, người nào cởi giày, thối không ngửi được."

Trương Văn Tài mặt mũi tràn đầy thẹn đỏ, thế nhưng là số lượng đếm, cái gì cũng không lo được.

Bất quá, liền xem như vạch lên đầu ngón chân, có vẻ như cũng kém rất nhiều.

Yến Thất ở một bên 'thiện ý' nhắc nhở: "Không bằng đi lấy 100 cái bánh bao đến, lại để cho 100 cái gia đình sắp xếp ở trước mặt người, để người tốt nhất đếm một chút?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Chữ như gà bới đồ chơi :

Trương Văn Tài hưng phấn kêu to: "Ý kiến hay, bá phụ, nhanh đi tìm cho ta 100 cái bánh bao, lại đi gọi 100 cái gia đình đến, ta muốn từng bước từng bước đến."

Trương Hòa không lo được mắt mặt, vội vàng đi đem bánh bao mang tới, lại tìm đến 100 cái gia đình.

Trong lúc nhất thời, trong trường thi bánh bao bay tứ tung, trắng bóng một mảnh.

Trương Hòa ngồi dưới đất, tay trái một cái bánh bao, tay phải một cái bánh bao, miệng ngậm một cái bánh bao, y phục ôm lấy bánh bao, cả người bị bánh bao vây quanh, nhìn hết sức buồn cười.

Mà những gia đình kia thì bị Trương Văn Tài xem như đạo cụ, đến kêu đi hết, vênh mặt hất hàm sai khiến, một hồi bị Trương Văn Tài sai sử đứng ở chỗ này, một hồi lại ngồi xồm ở nơi đó.

Bọn gia đình tâm lý vô cùng bất mãn, nhịn không được nhỏ giọng lầm bầm.

"Tê liệt, người Trương Văn Tài tính là cái gì, dựa vào cái gì chỉ huy chúng ta?"

"Miệng còn hôi sữa mao đầu tiểu tử, cũng liên bá phụ người là Trương Văn Tài, không phải vậy ta đánh nỏ người đầu."

"Trương Hòa quá không ra gì, chúng ta dựa vào cái gì muốn nghe cháu hấn vừa đi vừa về điều khiển? Hấn xem như hàng? Ta là Lâm gia gia đình, cũng không phải người Trương Hòa chú cháu nô tài."

Mấy cái kia bình phẩm đoàn người đều nhìn không được, nhao nhao hướng Trương Hòa phản ứng.

Trương Hòa đầu gà mặt trắng kêu to: "Ta là đại quân gia, ta nói tính toán, các người còn dám lung tung chỉ trích, ta chụp các người tháng này bổng tiền."

Mọi người bức mình chẳng dám nói ra.

Yến Thất đứng ở một bên, nhìn lấy Trương Hòa bận rộn đến luống cuống tay chân, không nín được cười.

Khúc Phong rất lợi hại lo lắng: "Yến Thất a, người làm sao nói cho Trương Văn Tài loại này biện pháp tốt a, ài, đối với chúng ta không có chỗ tốt a, người a, cũng là mù quấy rồi."

Yến Thất mỉm cười: "Ta đây cũng không phải là mù quấy rồi, người không có phát hiện sao? Những bị đó sai sử gia đình đã đối Trương Hòa vô cùng bất mãn, nói không chừng từ đó không hài lòng Trương Hòa lãnh đạo, khắp nơi cùng Trương quân gia đối nghịch. Khúc quân gia, đối với chúng ta vô cùng có lợi a."

Khúc Phong vỗ đùi, rốt cuộc minh bạch tới Yến Thất 'dụng tâm lương khổ'.

"Cao a, chiều này khá cao rõ ràng, trong lúc vô hình để Trương Hòa phạm nhiều người tức giận, có thể Trương Hòa lại không tự biết. Yến Thất cái này nào từ Siêu Thần, mặc dù là tại tỷ thí, nhưng vẫn như cũ thừa cơ bày Trương Hòa một đạo, phục! Nhất định phải phục."

Yến Thất không có vội vàng đi giải đề, thành thoi ngồi trên ghế, vênh lên hai lượng chân, nhìn lấy Trương Văn Tài bận rộn luống cuống tay chân, thỉnh thoảng lộ ra ý cười.

Khúc Phong có chút sốt ruột: "Yến Thất, người đừng chỉ nhìn lấy cười a, người tranh thủ thời gian tính toán, cũng đừng làm cho Trương Văn Tài thật đem số học đề cho giải đi ra."

Yến Thất lắc đầu: "Nếu thật là dùng 100 cái bánh bao, 100 cái gia đình là có thể đem đạo này lời giải trong đề bài mở, vậy thì không phải là đại tiểu thư ra khảo đề."

Trong nháy mắt, thời gian một nén nhang khó khăn lắm sử dụng hết.

Trương Văn Tài ngồi dưới đất, luống cuống tay chân, tóc rối tung ra, rục rờ tay áo y phục nhiễm bùn đất, trên mặt đều là bánh bao cặn bã cùng tro bụi, một bộ vô cùng chán nản bộ dáng, nơi nào còn có nửa phần tài tử đáng vẻ thư sinh chất.

"Thời gian đến!" Có gia đình rống to.

Trương Văn Tài chán nản ngồi dưới đất, sắc mặt vô cùng khó coi, tố chất thần kinh lầm bầm: "Xong, xong, không có giải đi ra, vẫn là không có giải đi ra..."

Yến Thất tiến tới, cười hi hi nói: "Tầm tài tử, có phải hay không toi công bận rộn? Đáng tiếc cái này 100 cái bánh bao lớn, nhìn để người chà đạp, thân là người đọc sách, không biết lãng phí là rất lợi hại đáng xấu hổ hành động sao?"

"Người nói ít ngồi chằm chọc."

Trương Văn Tài lộn nhào nhảy dựng lên, tâm hoảng ý loạn, đã sớm không giỏi Từ Phong độ, chỉ Yến Thất kêu to: "Họ Yến, ta không có giải đi ra, chẳng lẽ người hiểu đi ra? Chúng ta nếu không đánh cái ngang tay, người phách lối cái gì?"

Yến Thất ngửa đầu: "Không có ý tứ, ta giải đi ra, ta phách lối, ta có lý!"

Trương Văn Tài cười ha ha, mặt mũi tràn đầy không tin: "Nói mạnh miệng ai sẽ không, coi ta không biết sao? Người một mực thì ngồi ở chỗ đó phơi nắng, cái gì cũng không làm, người nói người đem khảo đề giải đi ra, người nào sẽ tin tưởng?"

Trương Hòa cũng đầy mặt xem thường: "Yến Thất, mà biết vì mà biết, không biết thì là không biết, người căn bản không có giải đi ra khảo đề, lại nói giải đi ra. Như thế miệng đầy lời nói dối, khoắc lác hết bài này đến bài khác, có tư cách gì tham gia khảo thí?"

Yến Thất cũng không biện bạch,

Khẽ vươn tay: "Khúc quân gia, phiền phức cho ta một cây bút, một trang giấy."

Khúc Phong không biết Yến Thất bán cái gì cái nút, tranh thủ thời gian mang tới giấy bút.

Yến Thất trên giấy loạn vạch lên cái gì, trong miệng nói năng hùng hồn đầy lý lẽ: "Cái này phải dùng phương trình thức đến giải: Thiết lập đại hòa thượng có X người, làm theo tiểu hòa thượng có 100- X người, căn cứ đề ý Reed phương trình:

$$3X + 13100 - X = 100$$

Giải phương trình đến: $X=25$.

Đại hòa thượng: 25 người.

Tiểu hòa thượng: $100-25=75$ người."

Yến Thất hạ bút thành văn, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, không ra mấy chục giây, liền đem đề mục giải ra, tiện tay đem bút ném đi, cười cười: "Đạo này đề rất đơn giản, ta giải đi ra."

Trương Hòa nhìn lấy Yến Thất cái kia chữ như gà bới đồ vật bình thường, ngây ra như phỗng: "Cái này thứ đồ gì giống chữ như gà bới giống như, người thì giải đi ra? Lừa gạt ai đây?"

Yến Thất bĩu môi: "Cái này gọi phương trình thức, nói người cũng không hiểu."

Trương Văn Tài kêu to: "Đáp án, cuối cùng đáp án đâu? Đại hòa thượng mấy người, tiểu hòa thượng mấy người? Người như có thể nói ra đến, ta thì thừa nhận người thắng."

Yến Thất thốt ra: "Đại hòa thượng 25 người, tiểu hòa thượng 75 người."

Trương Văn Tài mặc niệm lấy cái số này, chạy đến hướng đề trong mắt bộ, quả nhiên cùng đề mục đối đầu.

"Xong. . Yến Thất thế mà thật hiểu đi ra..." Hắn đặt mông ngồi dưới đất, giống như là một cái tên ngốc.

Mọi người cũng đem hai cái này con số hướng đề mục trung sáo, quả nhiên toàn bộ nói thông được.

"Yến Thất thật sự là lợi hại."

"Hắn làm sao lại có thể giải mở khó như vậy đề mục đâu? Tính toán thật sự là Thần."

"Cái kia chữ như gà bới gọi phương trình thức? Thế nhưng là chúng ta làm sao không có học qua?"

...

Tất cả mọi người đối Yến Thất lau mắt mà nhìn.

Trương Hòa vẫn là chưa từ bỏ ý định, hai tay run run đem trong cầm nang câu trả lời chính xác lấy ra xem xét, quả nhiên cùng Yến Thất giải ra đáp án giống như đúc.

Lần này, Trương Hòa triệt để không có Chú Niệm.

Khúc Phong cười đến không ngậm miệng được, ép hỏi Trương Hòa: "Ta nói Trương quân gia, người có phải hay không nên tuyên bố người nào thi hạng 1?"

"Cái này. . ."

Trương Hòa không có biện pháp, kiên trì tuyên bố: "Chúc mừng Yến Thất tỷ thí thi hạng 1, trở thành Lâm phủ một đời mới gia đình." Trong đôi mắt, tràn đầy mù mịt.

Yến Thất cũng buông lỏng một hơi: Vậy liền coi là vượt qua kiểm tra.

Khúc Phong không chỉ có để Trương Hòa ăn quả đắng, còn ngăn cản Trương Văn Tài tiến vào Lâm phủ, để hắn thiếu một tên kình địch, hấn cao hứng phi thường, vỗ vỗ Yến Thất bả vai, cười ha ha: "Yến Thất, làm được tốt, chúc mừng ngươi trở thành Lâm phủ gia đình, về sau chúng ta thì là đồng sự, làm rất tốt, ta xem trọng ngươi."

Yến Thất lại không có cảm giác gì: Chúc mừng cái cộng lòng a, coi như Thành Lâm phủ gia đình, lại có gì có thể chúc mừng? Cũng không phải Thành Lâm phủ con rể.

Nếu không có ta bên trong áo bào đỏ nữ tính kẻ, tên gia đình này ai mà thêm?

Bất quá, nghĩ đến sau này Lâm phủ phức tạp nhân sự, Yến Thất nhất định phải giữ gìn mối quan hệ, hướng Khúc Phong chấp tay một cái: "Khúc quản gia, chúng ta về sau nhưng chính là trên một sợi thừng châu châu, muốn chân thành hợp tác, nhất trí đối ngoại."

Khúc Phong đương nhiên biết muốn đối phó người cũng là Trương Hòa, cười đến rất lợi hại hưng phấn: "Yến Thất, vẫn là ngươi bên trên nói, về sau, chúng ta nhất định muốn thật tốt hợp tác."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Lâm đại tiểu thư :

Trương Hòa nhìn lấy Khúc Phong cùng Yến Thất tập hợp một chỗ, thoải mái cười to, tâm lý rất lợi hại cảm giác khó chịu.

Hắn vốn là dự định đem Trương Văn Tài kéo vào được, thật tốt đề bạt một chút, sau đó chú cháu liên thủ, đem Khúc Phong cho đồn xuống đi.

Nhưng bây giờ ngược lại tốt, không chỉ có Trương Văn Tài không có tiến vào Lâm phủ, Khúc Phong ngược lại thêm một cái siêu cấp trợ thủ.

"Khúc Phong, Yến Thất, các ngươi chờ đó cho ta, ta nhất định sẽ làm cho các ngươi tốt nhìn."

Trương Hòa oán hận trừng Khúc Phong cùng Yến Thất liếc một chút, bị tức giận mà đi, thậm chí ngay cả đằng sau sự việc đều vung tay mặc kệ.

Khúc Phong thân là phó quản gia, tiếp quản đằng sau an bài, loại cảm giác này rất lợi hại thoải mái, để hắn thể nghiệm một thanh đại quản gia quyền lợi.

Hiện tại, hết thấy 20 danh gia con trai toàn bộ tuyển chọn đi ra.

Mọi người lao nhao nghị luận.

"Ta nghe nói, một hồi đại tiểu thư sẽ tới an ủi hỏi chúng ta những thứ này mới lên cấp gia đình."

"Vậy quá tốt, chúng ta rốt cục có thể thấy đại tiểu thư xinh đẹp."

"Thật khản trương a, chỉ cần có thể gặp đại tiểu thư một mặt, chết đều giá trị."

Một đám bệnh thần kinh!

Yến Thất đều chẳng muốn khinh bỉ đám gia hoả này: Không phải liền là gặp một nữ nhân nha, thật không có tiền đồ. Ta cũng không tin, đại tiểu thư còn có thể so ta Song Nhi sinh được xinh đẹp.

Khúc Phong phái người đi mời đại tiểu thư.

Chỉ chốc lát sau, người kia trở về nói: "Đại tiểu thư vừa vừa trở về, thân thể mệt mệt mỏi, hôm nay thì không thấy, hiện tại mời các vị trở về chuẩn bị bọc hành lý, dàn xếp gia sự, bảy ngày sau đó, chính thức vào ở Lâm phủ."

Mọi người rất thất vọng, nhưng đại tiểu thư không có xuất hiện, cũng không có biện pháp gì, đành phải ngượng ngùng rời đi.

Cô nàng này nhì còn tự cao tự đại, coi ta nguyện ý nhìn người nha.

Yến Thất bĩu môi, tuy nhiên không có gặp đại tiểu thư sinh xinh đẹp hay không, nhưng lại bội phục nàng an bài, cho các vị mới lên cấp gia đình bảy ngày an trí thời gian, rất lợi hại nhân tính hóa, thoáng một cái liền tóm lấy bọn gia đình tâm, mọi người sẽ cho rằng đại tiểu thư vô cùng nhà thông thái tình, là tốt gia chủ.

Yến Thất cũng rất hài lòng, hẳn thời gian rất quý giá, trong vòng bảy ngày, muốn đem Ngưu Nhị chuồng ngựa làm tới, còn muốn cho Song Nhi tìm kiếm một cái hào hoa thêu phùng.

Lâm phủ, nội quyền, đại tiểu thư khuê phòng!

Lâm Nhượng Tiên vừa mới tắm rửa qua, tinh xảo vũ mị gương mặt bên trên hiển hiện một tầng nhạt màu hồng nhạt, một đầu như là thác nước mái tóc tản ra nhân nhạt mùi thơm ngát, mặc trên người một kiện đồ ngủ màu trắng, phần một bên vừa vặn che lấp đến nở nang cặp đùi đẹp, cặp đùi đẹp thon dài, trắng nõn giống như ngó sen, hai chân trùng điệp, mê người chạm đến.

Mỹ nữ nha hoàn Thu Hương nhu thuận đi tới, cầm lược, vì đại tiểu thư Lâm Nhượng Tiên chải vuốt tóc.

Lâm Nhượng Tiên ra ngoài xem xét sinh ý, vừa vừa trở về, thân thể mệt mỏi, cho nên cự tuyệt thăm viếng mới lên cấp gia đình sự việc.

Trong lòng nàng, cũng không đem chuyện này nhìn đến rất nặng.

Dù sao, Lâm phủ hiện tại đứng trước trọng đại lựa chọn cùng biến cố, nàng cũng không rảnh quan tâm chuyện khác, tuyển chọn gia đình mặc dù trọng yếu, nhưng cùng gia tộc biến cố so sánh, lại nhỏ đến không đáng kể.

Thu Hương vì Lâm Nhượng Tiên chải vuốt tóc, đôi mắt đẹp hiện ra hưng phấn, hướng Lâm Nhượng Tiên dí dõm nháy mắt: "Đại tiểu thư, chúng ta lần này tuyển chọn mọi nhà con trai, có thể ra một kiện thật bất ngờ sự việc nha."

Thu Hương từ nhỏ cùng với Lâm Nhượng Tiên, mặc dù là chủ tớ, nhưng lại tình như tỷ muội.

Lâm Nhượng Tiên rất là mệt mỏi, mềm mại nói: "Nói nghe một chút."

Thu Hương cặp môi thơm tho lộ: "Trương Hòa quản gia cháu họ —— Trương Văn Tài không được tuyển."

"Còn có chuyện này?"

Lâm Nhượng Tiên mới vừa rồi còn không để bụng, nghe được tin tức này, nhắm mắt dưỡng thần nàng mở ra thanh tịnh đôi mắt đẹp, môi đỏ khê nhếch: "Đây thật là hiếm lạ, lấy Trương Hòa thủ đoạn, làm sao lại để Trương Văn Tài không được tuyển đâu? Chẳng lẽ, Trương Hòa thế mà theo lẽ công bằng khảo thí, không có làm tiểu động tác? Ha ha, thái dương hội theo phía Tây đi ra không?"

Thu Hương cười hi hi lắc đầu: "Làm sao lại như vậy? Trương Hòa là tập trung tinh thần muốn đem Trương Văn Tài làm vào Lâm phủ, mà lại, hẳn làm rất nhiều công tác, thậm chí để Trương Văn Tài trà trộn tại phổ thông tổ, khảo thí đề mục cũng đều là thi từ loại hình, nhưng coi như như thế, Trương Văn Tài vẫn thua."

Lâm Nhượng Tiên cười một tiếng: "Như thế hiếm lạ, Thu Hương, người đừng nói một nửa lời nói, mau nói cho ta biết đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Thu Hương dí dõm le lưỡi: "Cũng bởi vì một người."

"

"Người nào?"

"Yến Thất!"

Lâm Nhượng Tiên đôi mi thanh tú cau lại: "Yến Thất? Người kia là ai? Rất lợi hại sao?"

Thu Hương nói: "Ngồi một mình hồ nước như hồ ngồi, hàng cây xanh phía dưới dường tinh thần, xuân tới ta không mở miệng trước, cái nào còn trùng dám lên tiếng. Bài thơ này nhận việc xuất từ Yến Thất miệng."

Lâm Nhượng Tiên phẩm vị thật lâu, miệng phun liên hoa: "Đối trận tuy nhiên không tinh tế, nhưng cổ khí thế kia bỏ ta người nào? Thật sự là thơ hay, bất quá, bài thơ này cũng chưa hẳn là Yến Thất viết, hiện tại thi xã rất nhiều, chỉ cần hoa ít bạc liền có thể mua được, không tính hiếm lạ."

Thu Hương lại nói: "Không biết cái này bài 《 vịnh con ếch 》 có phải hay không mua được, nhưng tiếp xuống sự việc, Yến Thất khiến người ta mở rộng tầm mắt, quả thực Thần."

"Có bao nhiêu Thần?"

Lâm Nhượng Tiên thăm thăm điểm một chút Thu Hương cái mũi: "Người a, đều bao lớn, nói chuyện vẫn là như vậy khoa trương."

Thu Hương bĩu môi: "Làm gì có, tiểu thư, người là không biết, người tự mình ra 《 hòa thượng phân bánh bao 》 khảo đề, cũng là bị Yến Thất cho coi ra."

"Ồ? Còn có chuyện này?"

Lâm Nhược Tiên chợt một chút xoay đầu lại, nhìn lấy Thu Hương trong đôi mắt đẹp tràn đầy kinh ngạc: "Người không nên gạt ta, hấn thể mà liên đề thi này đều coi ra?"

"Tiểu thư khác không tin, . việc này chắc chắn 100%, nhìn, cái này cái đề bài cũng là Yến Thất tính toán thời điểm lưu lại đồ, vật, giống như là chữ như gà bới giống như, ta một chút cũng nhìn không hiểu, tiểu thư ngài xem qua."

Thu Hương đem Yến Thất coi ra phương trình thức đưa cho Lâm Nhược Tiên.

Lâm Nhược Tiên nhìn lấy đề mục, trái xem phải xem, cũng xem không hiểu đây là ý gì, nhũu mày buồn vô cớ: "Loại này giải pháp thật sự là kỳ quái, ta chưa bao giờ thấy qua, nhưng tựa như rất đơn giản bộ dáng, mà ta lúc đầu giải đạo này đề thời điểm, hoa hai canh giờ đây."

Thu Hương trêu ghẹo nói: "Đại tiểu thư thiên tư thông minh, liền đại tiểu thư đều xem không hiểu những bùa quỷ này, đây chẳng phải là nói Yến Thất so đại tiểu thư còn thông minh đây. Đại tiểu thư, cái này còn có Yến Thất cái kia bài 《 vịnh con ếch 》 bút tích thực, ngài nhìn xem, chữ nhỏ chân dung tốt, ta đều không ngừng hâm mộ."

Lâm Nhược Tiên tiếp nhận chữ nhỏ xem xét, ' nha ' một tiếng, cả kinh kêu lên.

"Thật sự là chữ tốt!"

Lâm Nhược Tiên nhìn thật lâu, vẫn có chút lưu luyến không rời, hỏi: "Cái này Yến Thất hảo lợi hại, vì sao muốn tiến vào Lâm phủ làm gia đình?"

"Đại tiểu thư biết rõ còn có hỏi."

Thu Hương cười đến lông mày như phi hoa, mềm mại nói: "Đương nhiên là vì truy cầu đại tiểu thư, đại tiểu thư thế nhưng là chúng ta Kim Lăng bài danh trước ba mỹ nữ nha."

"Lấy đánh!"

Lâm Nhược Tiên gương mặt ửng đỏ, nhẹ nhàng đánh Thu Hương một chút, bình phục một hạ tâm tình mới nói: "Thu Hương, người muốn điều tra một chút Yến Thất, ở nơi nào sách, từng ở nơi nào thăng chức."

Thu Hương mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Điều tra qua, hấn giống như liền không có qua sách "

"Cái kia thật là kỳ quái, chẳng lẽ trên đời này còn có vô sự tự thông người?"

Lâm Nhược Tiên vụt sáng lấy đôi mắt đẹp, ngoẹo đầu, nhìn chăm chăm Thu Hương: "Ta phát hiện, người đối Yến Thất điều tra thẳng cẩn thận, nói, người cái này lười nha đầu vì cái gì trở nên như thế chịu khó. Người cho ta thành thật khai báo."

Thu Hương đỏ bừng cả khuôn mặt, hướng Lâm Nhược Tiên rỉ tai nói: "Bời vì, Yến Thất rất đẹp trai!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Toàn thân đều là gai nhi :

Lâm Nhược Tiên nhô ra nhỏ nhắn mềm mại tay nhỏ, dí dõm xoa bóp Thu Hương mềm nhũn gương mặt, nói móc nói: "Xem người ta đẹp trai thì điều tra người ta? Người cô gái nhỏ này có phải hay không muốn nam nhân?"

Thu Hương bóp lấy mềm mại không xương bờ eo thon, có chút ngượng ngùng, lại lớn mật nhô lên cao ngất bộ ngực: "Muốn nam nhân thì thế nào, trong sách đều nói: Cái nào thanh niên nam tử không tốt chung tình? Cái nào thanh xuân nữ tử không tốt hoài xuân? Ta chính là thanh xuân nữ tử, hoài xuân thì sao?"

Lâm Nhược Tiên cười một tiếng: "Ta Thu Hương đã là cái thanh xuân nữ tử, cũng tốt, ta bốn phía hỏi thăm một chút, cho người tìm tốt lang quân, bao

ngươi hài lòng."

"Ta mới không cần."

Thu Hương quát cường nhếch lên môi đỏ: "Ta muốn chính mình tìm! Còn có, tại phụ thân thù lớn chưa trả trước đó, ta tuyệt sẽ không cưới."

Nâng lên phụ thân mới thù, Thu Hương trong đôi mắt đẹp hiện ra nồng đậm ưu thương.

Lâm Nhượng Tiên ôm Thu Hương, an ủi: "Ngươi đừng vội, Tào các lão mới thù nhất định muốn báo, nhưng là tặc nhân thế lớn, lại không có chứng cứ xác thực, chỉ có thể tạm thời nhẫn nại, chậm chậm mưu toan."

Thu Hương đôi mắt đẹp ướt át: "Đã nhẫn nại rất nhiều năm, tặc nhân y nguyên phách lối, báo thù xa xa khó vơi, ại, chắc hẳn phụ thân ta ở dưới cừu tuyền, cũng khó có thể nhắm mắt, nhiều năm như vậy cũng nhiều thua thiệt Lâm lão gia che chở Thu Hương, đại tiểu thư cũng đối với ta thân như tỷ muội, không phải vậy, ta khả năng sớm đã bị tặc nhân hại chết."

Lâm Nhượng Tiên nắm lấy Thu Hương mềm mại không xương tay nhỏ, an ủi: "Trời không phụ người có lòng! Thu Hương, ngươi nhớ kỹ, tuy nhiên cha ta đã qua đời, nhưng chỉ cần ta tại, ngươi thì vĩnh viễn có thể giấu ở Lâm phủ. Lưới trời tuy thưa, nhưng mà khó lọt, phụ thân ngươi đại thù, nhất định muốn có thể giải tội."

Thu Hương âm thầm thương tâm: "Cũng không biết các loại tội khi nào mới có thể kỳ oan giải tội, trong lòng ta rất gấp, kéo càng lâu, càng dễ dàng bị người quên lãng."

Lâm Nhượng Tiên nói: "Đợi đến quý nhân xuất hiện, cũng là loại kia lật tay thành mây, trở tay thành mưa quý nhân. Ngươi xem kịch văn bên trong hát tu khúc, mọi thứ oan án, nhất định có quý nhân tương trợ, kỳ oan giải tội."

Thu Hương mềm mại thở dài: "Quý người ở nơi nào đâu? Cái kia dù sao cũng là kịch nam a."

Lâm Nhượng Tiên xoa xoa Thu Hương u buồn mặt hồng hào khuôn mặt nhỏ: "Yên tâm đi, sẽ có một ngày như vậy, bất quá, ta phải nhắc nhở ngươi, ngươi ngàn vạn muốn làm việc khiêm tốn một số, tin đồn hiện tại lại gấp."

Thu Hương đôi mi thanh tú nhú chặt: "Lại có phong thanh gì?"

Lâm Nhượng Tiên thở dài: "Gần nhất kinh thành lại có người chạy đến Kim Lăng đến, nói cái gì điều tra Tào các lão một môn dư nghiệt, thực chính là vì điều tra ngươi. Ngươi nhất định muốn vạn phần cẩn thận, tốt nhất thâm tàng trong phủ, cũng đừng lại đi điều tra kia cái gì Yên Thất."

"Ta biết, đại tiểu thư!"

Thu Hương âm thầm gật gật đầu, dùng sức lắc đầu, đem một nỗi tư bi thương toàn bộ trừ bỏ, dần dần lại khôi phục cái kia phần thanh xuân sức sống, hướng Lâm Nhượng Tiên dí dõm nháy mắt mấy cái: "Liên quan tới cái này Yên Thất, ta còn điều tra đến một kiện thú vị sự việc."

Lâm Nhượng Tiên môi đỏ vền vền nhếch: "Ta Thu Hương, ngươi còn có hết hay không a, ta không muốn nghe, nói thế nào lên cái này Yên Thất không về không."

Thu Hương nói: "Là liên quan tới ngươi cùng Yên Thất sự việc"

"Ta?" Lâm Nhượng Tiên nói: "Ta lại không biết Yên Thất?" Nàng cũng lên hứng thú.

Thu Hương nói: "Yên Thất bịa đặt một cái cố sự, nói ngươi ưa thích thù phẩm, càng là ưa thích Từ Song Nhi thù phẩm, mà Từ Song Nhi thù phẩm chỉ có Yên Thất một mình nắm giữ, đông đảo tài tử nhao nhao nện tiền đi mua thù phẩm, Yên Thất kiếm một món hời. Mà lại, cái kia tên không chuyển Kính Truyện Từ Song Nhi, tuy nhiên người không biết ở nơi nào, nhưng là thù phẩm đã bị lẫn lộn đến giá trên trời"

Nàng nhanh nhẹn nhanh miệng, đem chuyện nào từ đầu chí cuối nói cho Lâm Nhượng Tiên nghe.

"Thật sự là lẽ nào lại như vậy."

Lâm Nhượng Tiên khuôn mặt căng cứng, bộ ngực sữa loạn chiến, hung hăng vỗ bàn một cái: "Yên Thất thật lớn mật, thế mà sử dụng thanh danh của ta đi kiếm tiền, loại người này tuyệt đối với không phải đèn cạn dầu, Thu Hương, ngươi phân phó, đem Yên Thất tên từ nơi này phê gia đình trong danh sách về ròi, loại này nói láo tiểu nhân, ta Lâm phủ tuyệt đối không thể lưu chi."

"A?"

Thu Hương sững sờ một chút, mới mềm mại nói: "Đại tiểu thư, cái kia ta cảm thấy Yên Thất rất có thương nghiệp thiên phú, cần phải đối với Lâm gia có trợ giúp rất lớn.

Ngươi cũng biết, Lâm gia bây giờ nhìn giống như phồn hoa, kì thực, một trận bão táp lập tức liền muốn tới, không bằng"

Lâm Nhượng Tiên đôi mắt đẹp tròn lên, khí thế trong khoảnh khắc biến, ôn nhu đáp lễ đại tiểu thư không thấy, trong chớp lát lột xác thành Lâm gia cao cao tại thượng người nói chuyện, bướng bỉnh nói: "Lâm phủ một trận bão táp đã không thể tránh được, há lại người chỗ có thể thay đổi? Cái này Yên

Thất không đáng tin nhiệm, Thu Hương, người muốn đem Yến Thất tên về roi, loại này lâu cá, Lâm gia chúng ta không muốn."

"Thế nhưng là" Thu Hương còn muốn cãi.

Lâm Nhựt Tiên lúc lắc trắng như tuyết tinh tế tỉ mỉ tay nhỏ: "Thu Hương, làm ăn cũng không phải người muốn đơn giản như vậy, trong này rất lợi hại phức tạp, riêng là giống Lâm gia sinh ý, rắc rối khó gỡ, ngay cả ta cái này từ nhỏ mưa dầm thấm đất đại tiểu thư đều giải quyết không được, huống chi một ngoại nhân? Người a, cũng là phạm Hoa Si - mê gái (trai), coi là Yến Thất rất lợi hại, thực a, Yến Thất loại người này bất quá là tiểu thông minh, thành không đại sự. Người nhanh đi đem Yến Thất tên về roi, ta, Lâm Nhựt Tiên, . không cần Yến Thất như thế lâu cá người, hiểu không?"

"Tốt, tốt, đại tiểu thư, người không nên tức giận, ta cái này phải."

Thu Hương biết Lâm Nhựt Tiên là cái bướng bỉnh tính tình, mềm thời điểm, yếu đuối như cái tiểu nữ nhân, cứng, nhưng lại giống như là hằm càu bên trong thạch đầu, vừa thú vừa cứng, toàn thân đều là gai.

Nàng vốn là muốn nói Yến Thất là cái hội làm ăn kỳ tài, Lâm Nhựt Tiên lại đứng trước quần cảnh, chính cần Yến Thất dạng này thiên mã hành không tài năng hỗ trợ, cho nên, muốn long trọng đề cử cho Lâm Nhựt Tiên.

Chỗ nào nghĩ đến, đại tiểu thư không chỉ có không có cảm thấy hứng thú, lại đối Yến Thất lên phản cảm.

Ai, sớm biết chưa kể tới chuyện này, biến khéo thành vụng, ngược lại không đẹp.

Thu Hương mặt ngoài đáp ứng Lâm Nhựt Tiên, tâm lý lại âm thầm nghĩ: Yến Thất là một nhân tài, cũng không thể đuổi hắt đi, hoặc là, ước chừng, nói không chừng có thể giúp đỡ đại tiểu thư bận bịu đây.

Yến Thất chỗ nào nghĩ đến, mình đã bị hai cái xinh đẹp như hoa nữ nhân thảo luận nửa ngày.

Trên đường đi, Yến Thất không ngừng đánh lấy hắt xì.

"Chẳng lẽ có người tại nhắc tới ta? Hắt xì đánh nhau không xong? Hắc hắc, nhất định là Song Nhi nhớ lại ta."

Yến Thất tại thị trấn phía trên đi dạo thật lâu, đuổi về đến trong nhà, đã là buổi tối.

Xa xa, Yến Thất liền thấy một cái mềm mại bóng dáng đứng tại dưới đại thụ, mong mỏi cùng trông mong, cái kia thanh tịnh hai con người như là trên trời đầy sao, nháy nha nháy, xúc động tiếng lòng.

"Song Nhi!" Yến Thất mỉm cười đuổi ra hai tay.

"Thất Ca!"

Song Nhi khổ đợi Yến Thất, nhìn trên trời sao băng cực nhanh, luôn cảm thấy Yến Thất hội theo bên người chạy đi, đang lo được lo mất thời điểm, chợt thấy Yến Thất mỉm cười đứng ở trước mặt mình.

Nàng quá kích động, trời tối người yên, cũng lo lắng chẳng phải nhiều, nóng rực không bị cản trở ôm lấy Yến Thất cánh tay, thân thể giống như là nước như rắn dán đi lên, khuôn mặt nhỏ vùi vào Yến Thất lồng ngực, mềm mại giống như nũng nịu: "Ta coi là Thất Ca không trở lại đây."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Rất có thể sẽ diện :

"Ngốc nha đầu, ta làm sao lại không trở lại đâu, đây là nhà ta nha."

Yến Thất cũng không nghĩ tới nhu thuận bảo thủ Song Nhi hội biểu hiện được như vậy nhiệt tình như hóa, cái này không trùng hợp nói rõ Song Nhi đặc biệt quan tâm chính mình sao?

Tiểu nha đầu a, thật sự là nhận người ưa thích.

Yến Thất nhẹ nhàng bốc lên Song Nhi đẹp mắt khuôn mặt nhỏ, dưới ánh trăng nhìn mỹ nhân, càng xem càng điện báo, cong cong mày liễu hạ, lóe ra một

đôi thanh tịnh hai con ngươi, lông mi chớp chớp, giống như là mê người cửa sổ nhỏ, câu dẫn Yến Thất nhảy vào đi.

Nhìn qua cặp kia mê người môi đỏ, kiều diễm muốn, Yến Thất tên này tình niệm tràn lan, há miệng liền muốn bắt được cái kia mềm mại môi thơm, muốn âu yếm.

Song Nhi cũng không tránh né, đôi mắt đẹp ngượng ngừng nhắm lại, tràn đầy chờ mong chờ lấy Yến Thất môi dính sát.

Thiếu nữ hoài xuân, một khi lâm vào bẽ tình, liền sẽ tình khó chính mình.

Cho dù nàng là cái thẹn thùng cô nương, nhưng tại người trong lòng trước mặt, cũng biến thành lớn mật.

Đang hai người môi khó khăn lắm muốn hôn đến cùng một chỗ lúc, chợt thấy Hồ Tử theo cửa chính nhảy ra, lớn tiếng ồn ào: "Chị gái, ngươi không cần chờ, đều muốn như vậy, Thất Ca sẽ không trở về. Ta đoán a, Thất Ca nhất định là bị Lâm đại tiểu thư câu đi hồn nhĩ."

Vừa nói xong, liền thấy Yến Thất ôm chặt Song Nhi, đang muốn nhiệt tình ôm hôn.

Tốt xấu hổ!

Hồ Tử mặt mũi tràn đầy không có ý tứ, gấp bận bịu che mắt: "Ai nha, ta cái gì đều không nhìn thấy, các ngươi yêu làm gì làm gì. Thất Ca, ngươi tiếp tục, ta về đi ngủ đi."

Nói xong, tựa như là chuột thấy mèo, suu một chút chui vào phòng.

Yến Thất bị quấy rầy chuyện tốt, khí muốn chửi má nó: "Hồ Tử, ngươi đứng lại đó cho ta, ta cam đoan đánh không chết ngươi."

Song Nhi đỏ bừng cả khuôn mặt, giống như là mê người tảo , chờ đợi ngắt lấy.

Yến Thất xoa bóp Song Nhi khuôn mặt nhỏ: "Tốt Song Nhi, nếu không chúng ta tiếp tục?"

"Chán ghét."

Song Nhi vũ mị trừng Yến Thất liếc một chút, lời kéo hấn tay áo vui mừng hôn hờ vào nhà.

Song Nhi vì Yến Thất làm một bàn tốt đồ ăn.

Yến Thất đem hôm nay chuyện phát sinh nói cho Song Nhi nghe, Song Nhi nghe được Trương Hòa cùng Trương Văn Tài bị trò mèo sự việc, cười khanh khách, không ngậm miệng được.

"Thất Ca, chúng ta nói điểm trọng yếu chứ sao."

Hồ Tử cẩn thận từng li từng tí tiếp rượu, vẫn không quên lái nhai: "Thất Ca, ngươi gặp Lâm đại tiểu thư sao? So tỷ ta sinh được như thế nào?"

Nghe đến đó, Song Nhi nhất thời khần trương lên, cũng không nói chuyện, nghiêng tai lắng nghe.

Yến Thất cười: "Căn bản là không có gặp qua đại tiểu thư, ai biết nàng sinh có đẹp hay không. Có điều "

Hắn nhẹ nhàng chạm thử Song Nhi mềm mại tay nhỏ, thâm tình chậm rãi nói: "Nhược Thủy Tam Thiên, ta chỉ lấy một bầu."

Song Nhi tâm lý hoan hỉ: Thất Ca đối với ta thật tốt!

Yến Thất tâm lý lại yên lặng thêm một câu: Ta cái này một bầu, liền đem Tam Thiên Nhược Thủy tất cả đều đều lên, vừa lại không cần thứ hai bầu?

Hồ Tử lại hỏi: "Nguyên lai chưa thấy qua Lâm đại tiểu thư a, cái kia Thất Ca làm sao trở về muốn như vậy?"

Yến Thất nói: "Ta trở về đi ngang qua một chỗ, xử lý một ít chuyện, chậm trễ một chút thời gian."

Song Nhi hỏi: "Thất Ca làm chuyện gì?"

Yến Thất hướng Song Nhi nháy mắt mấy cái: "Việc này cùng ngươi có quan hệ , bất quá, ta phải giữ bí mật, trời sáng dẫn ngươi đi nhìn."

Ngày thứ hai, Yến Thất mang theo Song Nhi đi vào Chính Dương đường phố.

Nơi này là Kim Lăng hết sức phồn hoa khu vực, hai bên đông nghịt, phi thường náo nhiệt.

Trăng tròn lầu liền ở đây đường phố.

Song Nhi vênh lên phần hồng mê người cái miệng nhỏ nhắn: "Thất Ca, ngươi dẫn ta tới nơi này làm gì?"

Yến Thất nhất chỉ chếch đối diện một chỗ sửa sang tinh xảo nhà nhỏ ba tầng: "Người nhìn, cái kia chỗ lầu nhỏ người thích không? Dùng để làm thù phường, cấp bậc có thể cao vô cùng."

Song Nhi nói: "Đương nhiên ưa thích a, nhưng nơi này tắc đất tắc vàng, ưa thích cũng vô dụng, đừng nói mua, ta liền nghĩ cũng không dám nghĩ."

Yến Thất khoát tay chặn lại: "Cái này chỗ nhà nhỏ ba tầng muốn mua bán, ta muốn đem nó mua lại, để Song Nhi mở thù phường. Ha-Ha, Song Nhi, đây có phải hay không là cự đại kinh hi?"

Song Nhi vụt sáng lấy đôi mắt đẹp: "Thất Ca, người không có nói đùa sao? Cái này chỗ nhà nhỏ ba tầng ít nhất quy ra tiền hai vạn lượng bạc, chúng ta lấy đâu ra nhiều tiền như vậy a?"

Yến Thất cười ha ha: "Sự do người làm! Dưới tình huống bình thường,

Cái này chỗ lầu nhỏ giá trị hai vạn lượng bạc, nhưng Thất Ca ta tới, cái này lầu nhỏ thì không đáng nhiều bạc như vậy. Đi, Song Nhi, ta hôm qua ước lão bản, chúng ta lên đi cùng lão bản luận luận đạo. Song Nhi, nhớ lấy, một hồi người muốn giả thành ta nha hoàn, muốn gọi ta thiếu gia."

Yến Thất đi tới nơi này chỗ dưới tiểu lầu, đứng ở cửa một vị quản gia bộ dáng lão nhân.

Nhìn thấy Yến Thất, lập tức thở dài: "Yến công tử đến, mời, chủ nhân nhà ta đã đợi chờ ngài đã lâu."

"Dễ nói, dễ nói!"

Yến Thất hôm nay mặc một thân danh quý hoa phục, tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu, khí độ ung dung, xem xét cũng là kẻ có tiền.

Người dựa vào y phục, Yến Thất hôm nay làm đại sự, tự nhiên muốn mặc một thân dọa người trang phục.

Thực, hán bên trong liền bất tất cũng không mặc.

Phía trên lầu ba, một vị hơn năm mươi tuổi người áo đen ngồi tại phía trước cửa sổ.

Lão giả nhìn thấy Yến Thất, lập tức đứng dậy đón lấy: "Yến công tử, ngài có thể đến, bí nhân Hoàng Lập Chương, là cái này chỗ từ lâu lão bản, mời ngồi, mau mời ngồi."

Yến Thất tuyệt không khiêm nhượng, xuất ra phái đoàn, rất lợi hại ung dung ngồi xuống, bắt chéo hai chân, nhìn ngoài cửa sổ, cũng không nói chuyện, một bộ hững hờ bộ dáng.

Thực, hán đang len lén quan sát Hoàng Lập Chương.

Một người ngôn hành cử chỉ, có thể dễ lộ ra rất nhiều tin tức.

Cái này Hoàng Lập Chương mi đầu nhíu chặt, thần sắc lo nghĩ, một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng, mà lại, ngồi xuống thời điểm, trên đùi run không ngừng, ngón tay cũng tổ chức thần kinh vô bấp đùi.

Hoàng Lập Chương chỗ biểu hiện ra hết thấy, đều là khản trương, câu nệ, nôn nóng.

Mà lại, xem xét cũng là vội vã bán phòng.

Như loại này tắc đất tắc vàng địa phương, lầu nhỏ cỡ nào quý, nhà ai đều trông cậy vào lầu nhỏ để trứng vàng đâu, muốn sao tự mình làm chút chuyện, muốn sao thuê, ai sẽ bán đâu?

Trừ phi, là tại gặp được vạn bất đắc dĩ tình huống dưới, mới có thể động bán đi tâm tư.

Yến Thất vốn là ăn chắc Hoàng Lập Chương, bây giờ thấy Hoàng Lập Chương ngôn hành cử chỉ, tâm lý càng thêm có phổ, trở nên ung dung không vội, trái xem phải xem, phía trên nhìn xem nhìn, cũng là không nói với Hoàng Lập Chương lời nói, một bộ thờ ơ bộ dáng.

Hoàng Lập Chương ghen nửa ngày, cũng không thấy Yến Thất tra hỏi, đành phải chủ động hỏi thăm: "Yến công tử, hôm qua ngài cùng quản gia trao đổi qua, có ý muốn mua cái này lầu nhỏ sao?"

Yến Thất mỉm cười: "Hôm qua xác thực là nói qua câu nói này, ta đây, cũng là hưng chỗ gây nên, tiền lại nhiều không chỗ tiêu, lưu giữ ở nơi đó đều nhanh mốc meo. Hôm qua vừa vặn đi ngang qua nơi này, gặp người lầu nhỏ muốn bán đi, trong lúc rảnh rỗi, liền muốn mua về chơi chơi. Bạc đặt ở chỗ đó cũng là để đó, không bằng mua chỗ lầu nhỏ tìm một chút việc vui. Song Nhi, người nói có phải thế không?"

"Vâng, thiếu gia nói đúng, bạc mốc meo, còn không bằng tiêu xài."

Song Nhi ở một bên phụ họa, tâm lý lại đang cười trộm: Thất Ca thật sự là rất có thể sĩ diện.

Lúc nào nhiều tiền đến không chỗ tiêu?

Hết thấy mới tám ngàn lượng bạc, còn bị Hồ Tử cho lấy đi.

Giờ phút này, Thất Ca trên thân sợ là liền một lượng bạc đều không có a? Bất quá, Thất Ca đựng thật giống hoa hoa đại thiếu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Ép giá đủ hung ác :

Hoàng Lập Chương nhìn từ trên xuống dưới Yên Thất.

Gặp hán mặc đặc biệt khảo cứu, ngôn hành cử chỉ, tự mang một cỗ quý khí, xem xét thì là người nhà có tiền công tử ca.

Loại kia hành vi phóng túng bộ dáng, cũng là hoa hoa đại thiếu điển xuất.

Riêng là, bên cạnh tiểu nha hoàn, xinh đẹp đến rồi tình rồi mùi.

Nếu không có là người nhà có tiền, nơi nào sẽ đường nổi xinh đẹp như vậy nhu thuận nha hoàn.

Tên này khẳng định có tiền!

Hoàng Lập Chương duyệt vô số người, tự hỏi nhìn người rất lợi hại chính xác, ho nhẹ một tiếng, nói với Yên Thất: "Yến công tử, ta cái này chỗ tửu lâu thể nhưng là phần hoa khu vực, nơi này sinh ý nóng nảy, phong thủy vô cùng tốt, người nhìn, đối diện cũng là trăng tròn lâu, đây chính là Kim Lăng ít có tửu lâu. Ta cái này nhà nhỏ ba tầng làm ăn chỉ kiếm lời không lỗ..."

"Hoàng lão bản không cần phải nói đến cận kề như vậy."

Yên Thất khoát tay, một bộ rất lợi hại không kiên nhẫn bộ dáng: "Ta chính là mua về chơi chơi, về phần sinh ý có được hay không cùng ta có liên can gì? Nhà ta tiền có là, còn tại hồ chút tiền ấy sao?"

"Há, là, Yến công tử gia thể bất phạm, đối tiền nhìn được tự nhiên lạnh nhạt."

Hoàng Lập Chương không nghĩ tới Yên Thất như thế không coi trọng tiền tài, tâm lý có chút cao hứng, chẳng lẽ hôm nay có thể muốn cái giá tiền rất lớn?

Yên Thất nhìn một chút Song Nhi, hỏi: "Cùng kinh thành đến đông đại thiếu hẹn xong thời gian uống trà, còn bao lâu thời gian? Ta cũng không có thời gian ở chỗ này đông dài."

Song Nhi rất phối hợp nói: "Còn có nửa canh giờ."

Yên Thất nhíu mày: "Xem ra không có bao nhiêu thời gian ở chỗ này trì hoãn, Hoàng lão bản, người cũng không cần nói khoác cái này chỗ lâu nhỏ tốt bao nhiêu, chúng ta đi thẳng vào vấn đề, người muốn bán bao nhiêu tiền? Nói đếm!"

"Yến công tử thật sự là thông khoái."

Hoàng Lập Chương khẽ cắn môi, duỗi ra hai ngón tay: "Hai vạn lượng!"

"Hai vạn lượng? Ha ha."

Yên Thất mặt mũi tràn đầy khinh thường đứng lên: "Xem ra Hoàng lão bản coi ta là không có kiến thức người, nhà ta bạc mặc dù nhiều, nhưng ta không gốc, Song Nhi, chúng ta đi."

"Ai, Yến công tử khoan hãy đi, sinh ý nha, muốn thương lượng đi."

Hoàng Lập Chương vội vàng đem Yên Thất ngăn cản, cắn răng nói: "Yến công tử, nhìn người cũng là thành tâm muốn mua ta tửu lâu, như vậy đi, ta cho người cho thổ huyết giá, 15 ngàn lượng bạc, như thế nào? Đây đủ thành tâm a?"

Yên Thất lúc này duỗi ra một ngón tay: "Một vạn lượng!"

"Cái gì? Một vạn lượng?"

Hoàng Lập Chương gấp đồ mặt tía tai: "Yến công tử, ngươi cũng không thành tâm a, cái này chỗ lâu nhỏ thế nhưng là Hoàng Kim khu vực, sinh ý nóng nảy, người đến người đi, không tầm thường..."

Yến Thất cắt ngang Hoàng Lập Chương lời nói: "Nói cái gì sinh ý nóng nảy, sinh ý nóng nảy ngươi bán nó làm gì?"

"Cái này. . ."

Hoàng Lập Chương á khẩu không trả lời được: "Cái kia một vạn lượng bạc cũng quá ít, ít nhất 15 ngàn lượng bạc, không phải vậy ta không bán. Yến công tử, ngươi có tiền rất lợi hại, còn tại hồ chút tiền lẻ này sao?"

Yến Thất cười nói: "Chút tiền lẻ này ta xác thực không quan tâm, bất quá, ta không có nhu cầu, lại không có mở cửa, thuận là mua về chơi, khép đến phía trên ta thì mua, không khép được thì không mua. Đã Hoàng lão bản không chịu bỏ những thứ yêu thích, cái kia còn nói gì? Chắc hẳn Hoàng lão bản hiện tại không thiếu tiền, có thể chậm rãi chờ đợi người mua, nói không chừng, có thể bán cái giá tiền rất lớn đây. Song Nhi, chúng ta đi!"

Câu nói sau cùng đặc biệt có lực sát thương, đâm trúng Hoàng Lập Chương trái tim.

Hắn hiện tại cũng là thiếu tiền, không phải vậy ai sẽ bán đi từ lâu?

Nhìn lấy Yến Thất thật muốn đi, cảm thấy mua bán có được hay không cũng không đáng kể, liền biết người ta quả lại chính là mua về chơi chơi, vô dụng vô cầu, muốn bán cái giá tốt là không thể nào.

Thế nhưng là, như tiếp tục chờ đợi, chỉ sợ là không có thời gian.

"Yến công tử chờ đi."

Hoàng Lập Chương ngăn lại Yến Thất, hỏi: "Yến công tử là xuất hiện bạc sao?"

Yến Thất cười cười: "Đương nhiên là Hiện Ngân, trong nhà nhiều tiền là, còn cần đến cấp?"

Hoàng Lập Chương khê cần mòi: "Tốt, đã Yến công tử cố tình, vậy liền một vạn lượng bán cho Yến công tử."

"Quả nhiên sáng khoái!"

Yến Thất cười ha ha, tâm lý lại rất đắc ý: Ngươi sớm bị ta xem thấu, làm sao lại không bán?

Song Nhi làm theo cả kinh tròn mắt hốc mồm: Rõ ràng giá trị 15 ngàn lượng bạc nhà nhỏ ba tầng, thế mà một vạn lượng liền bán,

Thất Ca đến cùng là làm sao làm được đâu?

Thế nhưng là, Song Nhi lại bắt đầu lo lắng, nhỏ giọng hướng Yến Thất nói thầm: "Thất Ca, Thất Ca, một vạn lượng bạc chúng ta cũng mua không nổi, bạc không đủ a."

Yến Thất hướng Song Nhi nháy mắt, ra hiệu nàng khác lộ ra.

Hoàng Lập Chương lấy ra khế nhà, cho Yến Thất nhìn xem: "Yến công tử, chúng ta lập cái hợp đồng, mua bán công chính, già trẻ không gạt, như thế nào? Chỉ cần ngươi giao một vạn lượng bạc, phòng này nhưng chính là ngươi. Yến công tử, ta hỏi lần nữa, nhất định muốn Hiện Ngân, thiếu nợ ta cũng không làm."

Yến Thất cầm qua khế nhà nhìn xem, thấy không có làm giả dấu vết, yên lòng.

Hắn chậm rãi nói: "Đương nhiên là Hiện Ngân, nhưng ta chỉ có thể trước cho Hoàng lão bản sáu ngàn lượng bạc, còn lại bốn ngàn lượng bạc, muốn tại hai tháng về sau thanh toán tiền."

Hoàng Lập Chương lập tức gấp: "Yến công tử, như vậy sao được đâu? Ta mới vừa nói qua, một vạn lượng muốn Hiện Ngân, tuyệt không thể thiếu nợ."

"Thiếu nợ?"

Yến Thất cười ha ha: "Bốn công tử bạc như núi, . sẽ còn thiếu nợ ngươi điểm ấy đồ chơi nhỏ?"

Hoàng Lập Chương mặt mũi tràn đầy nghi hoặc: "Đã không phải nợ thiếu bạc, là sao chỉ cấp sáu ngàn lượng bạc, giữ lấy bốn ngàn lượng bạc không cho?"

Yến Thất khê nói: "Hoàng lão bản, tha thứ ta nói thẳng, ai biết ngươi phòng này có hay không thể chấp cho người khác? Hoặc là, ngươi thiếu người tiền chưa trả, người ta sau cùng sẽ để cho ta gánh nợ? Lại hoặc là ngươi phòng này có cái gì mờ ám, ta trong lúc nhất thời không có phát hiện? Ta nếu là trực tiếp đem một vạn lượng bạc cho ngươi, ngươi vừa đi chi, vạn nhất xảy ra chuyện, ta tìm ai nói rõ lý lẽ đi? Đây là tiền vấn đề sao? Cái này rõ ràng cũng là tín dụng vấn đề."

Hoàng Lập Chương nghe được đầu đầu: "Yến công tử, rõ ràng bán một vạn lượng, nào có chỉ cấp sáu ngàn lượng đạo lý?"

Yến Thất rất khinh thường nói: "Hiện tại Kinh Thành người làm ăn đều là làm như thế, rất lợi hại chính quy! Rất lợi hại thời thượng! Chỉ có không ra gì người mới sẽ giật nảy cả mình. Nói cho người, cái này gọi bảo đảm chất lượng tiền! Chỉ cần nhà không có vấn đề, còn lại bốn ngàn lượng bạc tự nhiên sẽ tại hai tháng bên trong thanh toán tiền, đây mới gọi là mua bán công bình."

"Thế nhưng là, cái này. . ." Hoàng Lập Chương tiến thối mắt theo, gấp đến độ đầu đầy mồ hôi.

Yến Thất đứng dậy, lắc đầu: "Xem ra Hoàng lão bản không có thấy qua việc đời, tính toán, dù sao cái này lâu nhỏ mua cũng được, không mua cũng thành. Song Nhi, đồng đại thiếu có phải hay không sốt ruột chờ? Chúng ta đi thôi, bởi vì chút chuyện nhỏ này chậm trễ đồng đại ít uống rượu, thật sự là không đáng. Hoàng lão bản, về sau gặp lại đi."

Yến Thất xoay người rời đi, không có mây may dừng lại.

Đều sắp đi đến cửa, cũng không có gặp Hoàng Lập Chương tới ngăn cản.

Song Nhi khăn trương một trái tim đều nhảy cồ hòng, sợ nói không thành.

Yến Thất cước bộ càng chạy càng nhanh, phảng phất giống như không bao giờ cũng không muốn ở lâu.

Ngay tại Yến Thất chân cơ hồ muốn phóng ra khóa cửa lúc, Hoàng Lập Chương bắt đắc dĩ thanh âm truyền đến: "Yến công tử mời về, thì theo lời người nói xử lý, Hiện Ngân sáu ngàn lượng."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Lấy nhỏ đánh lớn

Thực, Yến Thất trong lòng bàn tay cũng ra một tầng tinh mịn mồ hôi, chỉ là che giấu rất khéo, không có bị phát hiện mà thôi.

Hiện tại, dù sao cũng là lấy nhỏ thắng lớn, có đánh cược thành phần ở bên trong.

Một chiêu này nếu là đối đầu đa mưu túc trí trung tâm mua sắm cao thủ, căn bản cũng không có tác dụng.

Nhưng là, Hoàng Lập Chương rõ ràng đạo hạnh không đủ sâu, bên trong chính mình tính kế.

Thoải mái!

Yến Thất không có lập tức quay lại đến, mà chính là đứng tại cửa ra vào do dự nửa ngày: "Hoàng lão bản, ta đột nhiên lại không hứng thú, đồng đại thiếu lại đang chờ ta, không bằng chúng ta lần tiếp theo bàn lại đi."

"Không thành, cái kia thế nào được."

Hoàng Lập Chương không nghĩ tới Yến Thất không muốn mua, giá cả ép như thế thấp, còn chậm giao bốn ngàn lượng bạc làm chất lượng bảo hộ tiền, người thế mà còn muốn nửa đường bỏ cuộc?

Lão tử đều thua thiệt mất máu vốn, người còn dám không mua?

"Yến công tử, người cũng là kinh thành đến công tử, dù sao cũng nên giảng điểm thành tín a? Người mới vừa nói mua, hiện tại lại không mua, là đạo lý gì? Người chẳng lẽ là đang chơi ta?"

Hoàng Lập Chương nghe răng nhếch miệng, nghĩ thầm nếu không có thiếu tiền, ta làm gì như thế thấp kém cầu người.

Yến Thất cái này là có ý tại lấy lui làm tiến, lại khó xử nửa ngày, mới nói: "Tốt a, bất quá là mua cái lâu nhỏ chơi đùa mà thôi, ta thế nhưng là nói lời giữ lời người, Hoàng lão bản, người ra cái chữ theo đi, ta lập tức phái người đi lấy tiền."

"Tốt, tốt, ta lập tức ra chứng từ, Yến công tử, ngài có thể tuyệt đối đừng đi."

Hoàng Lập Chương nghe thấy Yến Thất đồng ý, rốt cục buông lỏng một hơi, lập tức để quản gia đi khỏi thảo chứng từ.

Yến Thất hướng Song Nhi nháy mắt : "Còn không mau đi lấy tiền."

Song Nhi một khóa tim nhỏ phanh phạch trực nhảy, không nghĩ tới Hoàng Lập Chương thật sự bị Thất Ca cho hàng phục. Cả đời này cũng chưa từng thấy qua như thế đặc sắc lừa người trò xiếc a.

Nàng lác lác cái mông nhỏ, vội vàng đi tìm Hồ Tử, tiền đều tại Hồ Tử trên thân đây.

Không ra một canh giờ, Hồ Tử cùng Song Nhi chạy đến.

Hết thấy tám ngàn lượng bạc, Yến Thất xuất ra sáu ngàn lượng bạc, giao cho Hoàng Lập Chương : "Hoàng lão bản, chúng ta cái này so mua bán xem như làm thành, hai tháng sau khi, ngươi tới bắt còn lại bốn ngàn lượng bạc."

"Tốt, tốt, tốt. Chúc Yến công tử sinh ý hưng thịnh."

Hoàng Lập Chương rốt cục cầm tới tiền, mừng rỡ hấp tấp, mang theo quản gia nhanh chóng chạy trốn.

"Ha-Ha, từ giờ trở đi, cái tiệm này cũng là chúng ta đi. Song Nhi, ngươi có vui vẻ hay không, có vui vẻ hay không?" Yến Thất gặp Hoàng Lập Chương bọn người toàn bộ đi, rốt cuộc không chế không nổi hưng phấn tâm tình, vung tay hô to, lập tức đem Song Nhi nằm ngang ở trong ngực, quay tít vòng : "Vui vẻ sao? Ta Song Nhi, tốt Song Nhi, sau này ngươi thì có chính mình thù phùng."

"Thất Ca, ta rốt cục có chính mình thù phùng, ta thật vui vẻ, nhờ có Thất Ca."

Song Nhi bị Yến Thất nằm ngang ở trong ngực, một cái đại thủ sờ lấy nàng đầu gối, cảm giác ngứa, một cái tay khác lại đi qua nàng lưng đẹp, sờ lấy nàng dưới nách da thịt.

Nơi này da thịt mềm mại, lại sát bên ngực, thuộc về cấm khu, hơi đụng một cái, đều bị nàng tâm thần run rẩy.

Yến Thất ôm nàng giật nảy mình, đại thủ cũng theo đó ôm càng chặt hơn, cái kia da thịt xem mất tư vị, giống như là như dòng điện, tràn vào Song Nhi trái tim, làm cho nàng thân thể mềm nhũn, một đầu đâm vào Yến Thất trong ngực, vĩnh viễn cũng không muốn đi ra.

Hồ Tử ở một bên bĩu môi : "Chị gái ngươi là vui vẻ, ta làm sao đây? Thất Ca, ngươi đây là có nàng dâu quên huynh đệ, ta xem như bị các ngươi hờ hững."

Song Nhi lúc này mới ý thức được Hồ Tử còn ở một bên nhìn lấy đầu, cũng không lo được thân thể mềm nhũn, theo Yến Thất trong ngực nhảy ra, tránh ở một bên bụng bít lấy hỏa nhiệt mặt, nhìn lấy dưới nách bị Yến Thất đại thủ sờ qua địa phương, còn cảm giác nóng hổi, say mê trong hạnh phúc.

Yến Thất ngồi tại phía trước cửa sổ, vênh lên hai lượng chân : "Hồ Tử, ngươi có ý kiến gì a?"

Hồ Tử lẩm bẩm : "Ta thế nào lại như vậy không ý kiến, rõ ràng nói hay lắm tốt, cái này tám ngàn lượng bạc dùng để mua Ngưu Nhị chuồng ngựa, hiện tại lập tức liền bị chị gái chiếm dụng sáu ngàn lượng, chỉ còn lại có hai ngàn lượng bạc, cái này đáng thương hai ngàn lượng bạc có thể dùng để làm gì? Đừng nói mua một cái chuồng ngựa, cũng là nửa cái cũng mua không được a."

"Mà lại, ta đều cùng huynh đệ nhóm nói tốt, các huynh đệ cũng rất vui vẻ, đều nói ta cái này lão đại tài giỏi, có uy phong, hiện tại tiền đều không, ta lão đại này mặt hướng này thả a."

Yến Thất chờ lấy Hồ Tử phát tiết xong tâm tình, mới chậm rãi nói : "Hai ngàn lượng bạc còn thiếu sao? Ngưu Nhị chuồng ngựa cũng liền giá trị hai ngàn lượng bạc, nhiều một phần đều không đáng."

"Cái gì?"

Hồ Tử trừng lớn ánh mắt, thuộc như lòng bàn tay : "Ta Thất Ca, ngươi có thể đừng nói giỡn. Ngưu Nhị chuồng ngựa còn còn có 100 con ngựa đầu, coi như một con ngựa giá trị một trăm lượng, cái kia còn giá trị một vạn lượng đầu, hai ngàn lượng có thể làm gì."

Yến Thất bĩu môi : "Ngươi biết cái gì! Cái này chỗ lâu nhỏ giá trị hai vạn lượng, ta không phải một dạng hoa một vạn lượng mua lại, còn kéo lấy bốn ngàn lượng không làm cho người ta đây. Làm ăn muốn linh hoạt một số, người ta muốn một vạn lượng, ngươi thì cho một vạn lượng, cái kia không thành gà mờ?"

Hồ Tử nói : "Thế nhưng là, trả thù lao ít người ta không bán a."

Yến Thất cười ha ha : "Đó là không có gặp ta Yến Thất, gặp ta Yến Thất, cho hán hai ngàn lượng bạc, hán ngoan ngoan bán cho ta."

Hồ Tử bĩu môi, một mặt không tin bộ dáng.

Yến Thất để Song Nhi làm ấm trà đến, ngồi tại phía trước cửa sổ, một bên thưởng thức trà thơm, một bên hỏi Hồ Tử : "Ngươi bây giờ điều tra rõ ràng sao? Ngưu Nhị tiền nhà ngục, hiện tại chuồng ngựa do ai quản sự?"

Hồ Từ đến hưng phấn sức lực : "Nguru Nhị tên này tiến nhà ngục, đã không thể nào đi ra, đoán chừng sẽ chết tại trong đại lao. Chắc là không còn thể nữ, cho nên chuồng ngựa liền từ tay kẻ tiếp đắc lực tiểu đệ chuồng khổng, cái này tiểu đệ cũng là Nguru Nhị phương xa thân thích, gọi là Nguru Đồng "

"Nguru Đồng?"

Yến Thất chậm rãi gật đầu : "Nói như vậy, Nguru Nhị ngồi xổm đại lao, cái này Nguru Đồng lại thành đến lợi người đi? Không duyên cớ đến một chỗ chuồng ngựa, thật đúng là trên trời rơi xuống tài thần đây."

Hồ Từ bĩu môi : "Còn không phải sao, tiểu tử này bằng cái gì như vậy gặp may mắn."

Yến Thất nói : "Yên tâm, gặp ta Yến Thất, liền không có gặp may mắn."

Hồ Từ nói : "Ta đã tiếp xúc qua Nguru Đồng, chính là muốn giá một vạn lượng, chết sống không chịu buông tay, mà lại, cái này Nguru Đồng cũng biết hấn thủ hạ là một đám tán binh, đã báo quan, nói là chúng ta Hoa Hưng Hội người đang uy hiếp hấn, muốn ép mua ép bán. Không phải sao, bộ đầu Lãnh U Tuyết tự mình dẫn người tại phụ cận tuần tra, coi như ta muốn hù dọa một chút Nguru Đồng, cũng không dám đầu, Lãnh U Tuyết cũng không phải dễ trêu."

Yến Thất vỗ vỗ trán : Cái này Lãnh U Tuyết, chỗ nào đều có người sự tình, người cùng ta Yến Thất chơi lên đúng không?

Hồ Từ sầm mi khổ kiếm : "Thất Ca, người nói thể nào xử lý a? Nguru Đồng chết sống không hé miệng, chuồng ngựa định giá một vạn lượng, thiếu một phân không bán, ta là không có chiêu."

Yến Thất khẽ nói : "Nguru Nhị tay không sạch sẽ, cái này chuồng ngựa tiền cũng là dính đầy máu, bọn họ đám người cận bã này, làm xương làm bậy quen, trước kia Nguru Nhị vẫn còn, coi như bọn họ còn có trụ cột vững vàng, hiện tại Nguru Nhị đều tiến nhà ngục, đám này tán binh bằng cái gì trôi qua như thể tư nhuận, gặp ta Yến Thất, coi như hấn không may."

Hồ Từ nói : "Thất Ca, có Lãnh U Tuyết bảo hộ hấn, chúng ta làm sao đây? Ăn cướp trắng trợn khẳng định là không thể nào, lại không có tiền mua, việc này ta nhìn không có cách nào."

Yến Thất cười ha ha : "Biện pháp nha, ta sớm liền chuẩn bị tốt."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Bị du côn thể hồ quán đỉnh :

Hồ Từ hưng phấn đứng lên: "Có biện pháp gì tốt? Thất Ca mau nói."

Yến Thất mỉm cười: "Nguru Nhị đã từng làm không ít chuyện xấu a? Thịt cá liền nhau, ức hiếp bách tính, phi lễ trong sạch nữ tử, những chuyện này chẳng lẽ hội thiếu sao?"

Hồ Từ gật gù đầu: "Việc này hay xảy ra, đếm đều đếm không hết."

Yến Thất nói: "Người bây giờ nhanh đi những bị đó Nguru Nhị khi dễ qua người ta an ủi hỏi một chút, cho người ta một số tiền tài, sau đó đem Nguru Nhị vi phạm pháp lệnh chứng cứ nắm bắt tới tay, nhất định muốn người bị hại kí tên, ấn lên thủ ấn, biết không?"

Hồ Từ gãi gãi đầu: "Cái này có làm được cái gì a, Nguru Nhị làm chuyện xấu, cùng trâu cùng kéo không bên trên quan hệ a."

Yến Thất nhún mày: "Cho người đi làm người liền đi làm, việc này nhất định phải trong vòng ba ngày làm tốt."

Hồ Từ gật gù đầu: "Ta hiện tại phải, không dùng được ba ngày, hai ngày thì làm cho thỏa thỏa."

Nhìn lấy Hồ Từ rời đi, Yến Thất ôm chặt lấy đang pha trà Song Nhi, lôi kéo nàng ngồi trong ngực, nhẹ nhàng ôm lấy Song Nhi tinh tế tỉ mỉ thân eo, thường thức trà thơm, cảm khái nói: "Tốt Song Nhi, chúng ta cùng uống một chén trà, được chứ?"

"Thất Ca "

Song Nhi tâm thần đều say, mềm mại đổ vào Yến Thất trong ngực , mặc cho hấn một hai bàn tay to tại thân eo phía trên tùy ý du tẩu, thân thể giống như

là lửa cháy giống như, nóng hổi hỏa nhiệt.

Hai ngày sau đó, Hồ Tử đem một chồng tử chứng cứ nện ở Yến Thất trước mặt, mặt mũi tràn đầy hưng phấn: "Thất Ca, cái này một chồng Tử Đồ là Ngưu Nhị vi phạm pháp lệnh chứng cứ, hết thấy có hơn năm mươi phân đơn kiện đâu, ngươi xem qua."

Yến Thất dần dần nhìn sang, phía trên ghi chép rất lợi hại tỉ mỉ xác thực, gây án địa điểm, nhân vật, thời gian, quá trình, toàn bộ đều tồn tại, xảo trá bất chệt, phi lễ trong sạch nữ tử, cướp bóc, thật sự là không chuyện ác nào không làm

Ba!

Yến Thất một quyền nện trên bàn, tức giận không thôi: "Nhu thế căn bã, phải chết tại trong đại lao, hấn thủ hạ tiểu đệ cũng đều là đồng lõa, một đám kẻ cướp, thế mà còn vọng muốn tiếp tục kinh doanh chuồng ngựa? Ta, Yến Thất, nhất định sẽ đem các ngươi đuổi ra Kim Lăng."

Hồ Tử cũng bị Yến Thất tâm tình cảm nhiễm: "Thất Ca, ngươi nói làm sao bây giờ, ta đều nghe ngươi."

Yến Thất đứng dậy: "Đi, mang lên chứng cứ, chúng ta đi gặp một lần trâu cùng, hôm nay, cái này chuồng ngựa nhất định phải đoạt tới, trâu cùng mấy người cũng nhất định phải rút ra khỏi Kim Lăng."

Vừa mới qua buổi chiều, Yến Thất cùng Hồ Tử liền đến đến chuồng ngựa.

Bên người, chỉ có một cái Nhị Cầu Tử, là cho bọn hấn giò xách, cái kia một chồng chữ chứng cứ phạm tội cũng không nhẹ.

Kẻ tài cao gan cũng lớn, bọn họ tuy nhiên chỉ có ba người, cũng không đời sắc.

"Đứng lại!"

Vừa muốn tiến chuồng ngựa môn, chợt nghe một tiếng khê kêu, một đạo hồng sắc Tịnh Đình ngăn tại Yến Thất trước mặt.

"Nguyên lai là Lãnh đại bộ đầu, hạnh ngộ, hạnh ngộ."

Yến Thất ngẩng đầu nhìn Lãnh U Tuyết.

Lãnh U Tuyết vẫn là một thân quan viên áo, khoác lấy hỏa hồng sắc áo choàng.

Một khuôn mặt tươi cười ngậm sương, như là Cửu Thiên Huyền Nữ, tính xảo mà lại lãnh điểm, cao thẳng mũi ngọc tinh xảo, thượng thiêu môi đỏ, còn có cái kia phi hoa nhập tán đôi mi thanh tú, khắp nơi lộ ra một cổ cao không thể chạm lãnh điểm

Gió lên, đem Lãnh U Tuyết áo choàng thổi lên, lộ ra mỹ lệ đáng người.

Gần một mét bảy thân cao, một thân quân phục, trước ngực nóng nảy, eo mềm tình tế, một đôi cặp đùi đẹp bị quân phục chằm chú bao trùm, cặp đùi đẹp thon dài thẳng tắp, phi thường hoàn mỹ người mẫu đáng người.

Lãnh U Tuyết rất không quen Yến Thất không kiêng nể gì cả ánh mắt, bình thường người nhìn thấy nàng, cho dù thềm nhỏ dải nàng dung nhan, cũng sẽ bị nàng thanh tịnh lạnh mị nhân Thần làm cho nhìn chung quanh, không dám cùng nàng đối mặt.

Thế nhưng là, hết lần này tới lần khác cái này Yến Thất, thật sự là to gan lớn mật, ánh mắt thì trấn trụ ở trên người nàng phiêu lai phiêu khứ, không có một chút né tránh giác ngộ.

"Nhìn cái gì vậy? Nhìn không về không? Không biết nhìn chăm chăm nữ nhân nhìn, là phi thường vô sỉ hành động sao?"

Lãnh U Tuyết thái độ hung dữ, một bộ băng sơn vỡ vụn bộ dáng.

Yến Thất nhiều hứng thú cười nhìn Lãnh U Tuyết: "Ngươi không nhìn ta chăm chăm nhìn, làm thế nào có thể biết ta đang nhìn ngươi? Tất cả mọi người rất lợi hại vô sỉ, hòa nhau."

"Ngươi"

Lãnh U Tuyết lại thói quen rút ra bảo kiếm, lộ ra sắc bén lưỡi đao.

Bất quá, nghĩ đến đây đã là đối Yến Thất lần thứ năm lượng kiếm, người ta căn bản là cảm loại này đe dọa coi như trò cười, thì nhụt chí,

Bất đắc dĩ đem bảo kiếm vào vỏ.

Mà lại, trong nội tâm nàng còn có vẻ lúng túng.

Dù sao vừa rồi nhìn chăm chăm vào Yến Thất nhìn, bị Yến Thất cho trước mặt mọi người nói toạc.

Không thể không thừa nhận, Yến Thất cùng bạch diện thư sinh khác biệt, nên tính là có chút văn hóa, nhưng cũng không phải vẻ nho nhã người đọc

sách.

Màu đồng cổ da thịt, thanh tịnh ánh mắt, Dương Cương bề ngoài, nhìn rất có trùng kích lực, liền như là một đám thuần phục Bạch Mã bên trong, đột nhiên xuất hiện một nhóm màu đen ngựa hoang, cuồng dã rong ruổi, khiến người ta hai mắt tỏa sáng.

Chỉ là đáng tiếc, tên này người tốt không làm, hết lần này tới lần khác làm du côn, vẫn là người có học thức du côn, khiến người ta bắt không được tay cầm du côn.

Lãnh U Tuyết suy nghĩ lung tung một hồi lâu, rốt cục thu hồi hỗn loạn suy nghĩ, trực diện Yến Thất: "Các người đến chuồng ngựa làm gì?"

Yến Thất nói: "Xin nhò, Lãnh đại bộ đầu, chúng ta tới chuồng ngựa lại không phạm pháp, chúng ta không thể tới mua ngựa sao? Chẳng lẽ người còn muốn hạn chế ta tự do?"

Lãnh U Tuyết vô cùng không vui.

Tên này nói chuyện rất giận người, châm chọc khiêu khích lại dẫn bất cần đời.

Thái độ không hữu hảo, còn không phối hợp.

Lãnh U Tuyết một câu nói toạc ra Yến Thất tâm tư: "Đừng cho là ta không biết, người là đến gây chuyện, người có phải hay không chọn trúng trâu cùng chuồng ngựa, muốn áp dụng cực đoan trả thù thù đoạn, đem trâu cùng chuồng ngựa đoạt tới? Nói cho người, có ta Lãnh U Tuyết tại, người mơ tưởng đạt được."

"Ha-Ha" Yến Thất cất tiếng cười to.

Lãnh U Tuyết đôi mi thanh tú nhíu chặt: "Người cười cái gì?"

Yến Thất nói năng có khí phách: "Ta cười là, đường đường Lãnh đại bộ đầu, chừng nào thì bắt đầu bảo vệ lại du côn lưu manh lợi ích đến, chẳng lẽ lại trâu ngang nhau người hướng người giao bảo hộ phí sao?"

"Người người chó có hồ ngôn loạn ngữ."

Lãnh U Tuyết tức giận đến bộ ngực sữa chập trùng, mềm mại mặt đắp lên một tầng sương lạnh: "Ta Lãnh U Tuyết không bị tiền bạc cám dỗ, được ngồi ngay ngắn chính, nơi nào sẽ thu cái gì bảo hộ phí, ta làm ra bất quá là đang bảo vệ thiên hạ con dân."

Yến Thất ha ha cười lạnh: "Không sai, trâu cùng cũng là người muốn bảo vệ thiên hạ con dân đúng không? Cái này chơi thật vui, đáng tiếc a, người bảo hộ thiên hạ con dân đã từng khi nam phách nữ, đã từng xảo trá bắt chẹt, đã từng cướp gà trộm chó. Ta muốn a, trâu cùng sáng mai, có thể hay không còn đi làm những táng tận lương tâm đó chuyện ác, nhưng chính là như thế một cái ác nhân, thế mà nhận Lãnh đại bộ đầu tự mình bảo hộ. Người nói, cái này không buồn cười sao?"

"Người "

Lãnh U Tuyết nghe Yến Thất lời nói, như như bị sét đánh, ngây ra như phỗng, ngẩn người, trong chốc lát lại như thể hồ quán đỉnh, giống như hiểu rõ cái gì.

"Ta chẳng lẽ làm gì sai sao? Không có làm sai a, nhưng Yến Thất cái này tên du côn lời nói vì cái gì nghe như vậy có đạo lý đâu?"

Ngay tại giây người công phu, Yến Thất mang theo Hồ Tử cùng Nhị Cầu đã tiến chuồng ngựa.

Lãnh U Tuyết phạch một cái rút ra bảo kiếm, nhìn qua Yến Thất lăng lạt bóng lưng bỏ mấy lần, có chút tâm hồng gọi: "Ta ta cảnh cáo người a, người nếu là dám nháo sự, ta ta nhất định sẽ đem người bắt vào đại lao, ta ta nói lời giữ lời "

Hiện tại, nàng rốt cục phát hiện, tuy nhiên nàng là đại danh鼎鼎 bộ khoái đầu lĩnh, trong tay có bảo kiếm, nhưng đối mặt Yến Thất, nàng lại là cái yếu thế quần thể.

Tên này, thật có chút đáng hận a.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Cũng là hại người không lợi mình :

Chết gãy lạc đà, hình thể y nguyên to lớn.

Nguru Nhị tính cả nòng cốt tiến đại lao, bên ngoài y nguyên có một ít tiểu đệ diệu vũ dương oai.

Nguru Đồng, cũng là tân nhiệm lão đại.

Hắn dáng người nhỏ gầy, xấu xí, chột nhìn đi, giống như là một cái thành tinh con khỉ.

Nguru Đồng cũng không nghĩ tới, Nguru Nhị ngoài ý muốn tiến nhà ngục, ngược lại tác thành cho hắn.

Chuồng ngựa về hắn, 100 con ngựa cũng về hắn.

Hắn lập tức thành thổ hào.

Bình thường dương dương đắc ý thời điểm, chột nghe bên ngoài truyền đến bạo phá đồng dạng tiếng vang.

"Chuyện gì xảy ra?"

Nguru Đồng lập tức mang theo tiểu đệ đi ra ngoài, sau đó liền phát hiện đóng chặt đại môn thể mà bị quyền đầu sinh sinh ném ra một cái cự đại động, cái này đến bao nhiêu lớn lực lượng a?

Từ Thiên Hồ khua tay quyền đầu đi tới, không hề nghi ngờ, trên cửa cái kia cái cự đại động cũng là Từ Thiên Hồ làm, tên này thiên sinh thần lực!

Mà đi tại Từ Thiên Hồ phía trước, là một cái vóc người lẳng dật, khí chất xuất chúng người trẻ tuổi.

Không cần hỏi, người này nhất định chính là xảo trá Yên Thất.

"Từ Thiên Hồ, ngươi muốn làm gì? Ngươi dám xông vào khu dân cư?"

Nguru Đồng liếc thấy Yên Thất cùng Từ Thiên Hồ, tâm lý chột dạ.

Dù sao, Yên Thất người này quá giảo hoạt, Nguru Nhị cũng là bại trong tay hắn.

Mà Hồ Từ là cái hãn tướng, một cái có thể đánh mười cái.

Hồ Từ phách lối lắc lắc quyền đầu: "Ta thì xông, ngươi lại như thế nào?"

"Ngươi "

Nguru Đồng có chút miệng cộp gan thò: "Ngươi muốn ban ngày hành hung sao? Ta cho ngươi biết, bên ngoài nhưng có bộ đầu bảo hộ ta, ngươi dám động thủ, bọn họ nhất định sẽ đem ngươi bắt đi."

Hồ Từ mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Đồ hèn nhát, lại để cho một nữ nhân bảo hộ, nhìn ngươi liền đến khí, nhưng hôm nay ta là tới nói chuyện làm ăn, ngươi khác như cái kém cỏi giống như."

Nguru Đồng gặp Hồ Từ không dám động thủ, liền biết Hồ Từ cũng là e ngại Lãnh U Tuyết, yên lòng, khí thế lại đi tới, đối Từ Thiên Hồ nói: "Ta đều sớm nói qua, muốn ta chuồng ngựa không phải là không thể được, chỉ cần ngươi xuất ra một vạn lượng bạc, ta lập tức đem ngựa trả giao cho ngươi."

Hồ Từ vô cùng khinh thường: "Ngươi muốn một vạn lượng bạc? Ha ha, chúng ta Thất Ca đến, ngươi dạng này công phu sư tử ngoạm, không sợ chúng ta Thất Ca tức giận sao?"

Nguru Đồng vừa nhìn về phía Yên Thất, lấy hết dũng khí, một bộ lộn chết không sợ bóng nước sôi bộ dáng, oán hận nói: "Người nào đến đều như thế, không có xuất ra một vạn lượng bạc, chuồng ngựa ta là tuyệt đối sẽ không bán."

Yên Thất rất lợi hại tiêu sái ngồi trên bàn, chậm rãi nói: "Cái này chuồng ngựa rõ ràng là Nguru Nhị, dựa vào cái gì ngươi nói tính toán a?"

Nguru Đồng vội vàng chứng thực: "Nguru Nhị bị bắt đi, ta là hãn biểu đệ, hãn tài sản đương nhiên là từ ta chuồng ngựa đi, ai dám nghi vấn?"

Yên Thất gật gật đầu: "Nếu là nói như vậy, ngươi ý là, Nguru Nhị tất cả mọi thứ, đều từ ngươi toàn bộ xử lý đi?"

Nguru Đồng vội vàng đáp lại: "Đó là tự nhiên."

Yên Thất cười: "Nếu là nói như vậy, cái kia trong lòng ta thì nắm chắc."

Hắn cười hi hi xuất ra hai ngàn lượng ngân phiếu, theo gió tay lên, mặc cho ngân phiếu vấy trên mặt đất, chậm rãi nói: "Cầm số tiền này, đem ngựa trả"

giao cho ta."

"Cái gì? Ngươi cái này trò đùa mờ lớn."

Ngưu Đồng không những không giận mà còn cười: "Ta cái này chuồng ngựa ít nhất giá trị một vạn lượng, ngươi lại muốn hoa hai ngàn lượng bạc mua đi? Đây là làm nằm mơ ban giữa ngày, ta tuyệt đối sẽ không bán, ngươi muốn muốn động thủ phá tiệm, một mực nện, ta cũng không tin, bên ngoài bộ khoái có thể dễ các ngươi đạt được?"

Yến Thất cười ha ha, ánh mắt đột nhiên chuyển sang lạnh lẽo: "Xem ra ngươi là rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt."

Ngưu Đồng nhìn lấy Yến Thất sắc bén ánh mắt, có chút sợ hãi, run rẩy lui về sau: "Ngươi muốn làm gì? Ta cảnh cáo ngươi, Yến Thất, ban ngày ban mặt, ngươi dám động thủ đánh người? Lãnh U Tuyết ở bên ngoài bảo hộ ta đây "

"Đánh ngươi? Si tâm vọng tưởng, sợ bản tay ta."

Yến Thất hướng Nhị Cầu Tử làm một cái ánh mắt.

Nhị Cầu Tử giờ lên cái rương, móc ngược, ào ào ào một trận vang, những hình dáng đồ tử vẩy trên bàn.

Yến Thất nhô ra miệng: "Chính ngươi nhìn đây là cái gì?"

Ngưu Đồng bọn người hơi đi tới, nhìn kỹ, phát hiện đều là Ngưu Nhị vi phạm pháp lệnh, thịt cá liền nhau chứng cứ phạm tội, chừng mười mấy cái kỷ lục, đếm đều đếm không hết.

Những chuyện này, Ngưu Đồng đều là biết.

Hắn sau khi xem, rất khinh thường nói: "Ngươi đây là tại hù dọa ta sao? Những thứ này chuyện ác đều là Ngưu Nhị làm, cùng ta có cái gì liên quan?"

Yến Thất nói: "Không có quan hệ gì với ngươi? Ngươi quá ngây thơ, ngươi đoán, ta nếu là đem những này chứng cứ phạm tội giao cho quan phủ đi, Ngưu Nhị chắc chắn là nhất định, thế nhưng là, Ngưu Nhị còn cần hướng những thứ này thụ hại bách tính bồi thường tiền tài, ta muốn a, coi như đem cái này chuồng ngựa bán, cũng không đủ bồi thường bách tính a? Ha ha, không đủ những cái kia, không thể nói được muốn từ ngươi đến bổ sung."

"Ngươi ngươi nói cái gì? Ngươi làm sao có thể làm như thế?"

Ngưu Đồng nghe Yến Thất lời nói, cả kinh tròn mắt hốc mồm: "Ngưu Nhị phạm tội, tại sao muốn ta bồi thường tiền?"

Yến Thất bật cười: "Ta vừa rồi có ý hỏi ngươi, Ngưu Nhị hết thấy đồ, vật, tất cả thuộc về ngươi, ngươi cũng thừa nhận, hiện nay, Ngưu Nhị chuồng ngựa về ngươi, hắn cần bồi thường tiền tài tự nhiên muốn ngươi đến gánh chịu. Ngươi khác muốn trốn nợ, chúng ta đều nghe được chân thực."

"Cái này "

Ngưu Đồng không nghĩ tới Yến Thất đã sớm cho hắn gài bẫy, vô cùng hối hận.

Hồ Từ lúc này cũng hiểu được, nguyên lai Thất Ca sưu tập Ngưu Nhị chứng cứ, . chính là vì ' xảo trá ' Ngưu Đồng.

Lợi hại ta Thất Ca!

Ngưu Đồng khản trương: "Yến Thất, ngươi thật muốn đem những này chứng cứ phạm tội xách nộp đi lên sao? Con ngựa kia trảng chẳng phải là không đủ thường? Làm như vậy đối ngươi có chỗ tốt gì? Ngươi đây là hại người không lợi mình."

Yến Thất khinh miệt gật gật đầu: "Ngươi nói đúng, ta chính là hại người không lợi mình, cái này chuồng ngựa ta không lấy được, ngươi cũng đừng hòng đạt được. Mà lại, ta sẽ còn để ngươi thay thế Ngưu Nhị bồi thường người bị hại tổn thất."

"Ngươi "

Ngưu Đồng khí oa oa kêu to: "Yến Thất, ngươi khinh người quá đáng."

Yến Thất cười ha ha: "Ai bảo ngươi rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt đâu? Ta thì khi dễ ngươi, ngươi có thể thế nào? Ta thì đứng ở chỗ này, ngươi dám đụng đến ta sao? Ngươi dám không? Ngươi không dám! Cho ngươi mượn mười cái lá gan cũng không dám. Ngươi nhất định phải hiểu rõ: Không có thực lực phần nộ là không có chút ý nghĩa nào."

Ngưu Đồng nhìn lấy ' phách lối ' Yến Thất, thật tình không có một điểm biện pháp nào đối phó hắn.

Hướng Yến Thất động thủ? Cho hắn mượn mười cái lá gan cũng không dám.

Hồ Từ ở đâu là dễ đối phó, động thủ tựa như một con mãnh hổ.

Còn có, nghe nói Yến Thất cũng không phải cái đèn cạn dầu, Ngưu Nhị chân cũng là bị Yến Thất cắt đứt, Ngưu Nhị đều chơi không lại Yến Thất, chính

mình khẳng định cho không.

Mà lại, Yên Thất nhân thủ này đoạn quá hắc, không chỗ không dùng cực, thật sự là không thể trâu vào.

Nguyên bản trông cậy vào chuồng ngựa nơi tay, làm sao cũng có thể vơ vét một số tiền.

Thế nhưng là, Yên Thất sử xuất cái này hại người không lợi mình chiêu số, không chỉ có để cho mình không chiếm được chuồng ngựa, sẽ còn táng gia bại sản.

Tên này quá ác.

Ngưu Đồng suy nghĩ nửa ngày, chỉ có chịu thua một con đường, vội vàng cười theo, mềm giọng năn nỉ: "Cái kia Thất Ca, ta sai, mới vừa rồi là ta không biết điều, mạo phạm Thất Ca, ta hiện tại tỉnh ngộ. Thất Ca, chúng ta làm gì huyền não như vậy cương đầu, ngài thì giờ cao đánh khê, tha ta một mạng đi, được không? Ta hỏi cho ngài cúi đầu, lại cúi đầu "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: 3 tốt thị dân :

Hổ Tử ở một bên nhìn trợn mắt hốc mồm, trong lòng đối Yên Thất càng ngày càng bội phục.

Thất Ca xuất thủ cũng là bất phàm, mới vừa rồi còn giống như lưu manh Ngưu Đồng, trong nháy mắt, liền bị Thất Ca hại người không lợi mình chiêu số cho chế phục.

Yên Thất nhìn lấy cúi đầu khom lưng Ngưu Đồng, chỉ chỉ mặt đất cái kia hai ngàn lượng ngân phiếu, không thể nghi ngờ nói: "Muốn ta giờ cao đánh khê? Cũng không phải là không thể được, thứ nhất, nhận lấy cái này hai tấm ngân phiếu, không giữ lại chút nào đem chuồng ngựa chuyển nhượng cho ta."

"Cái này "

Ngưu Đồng kim nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt, vô cùng bất đắc dĩ.

Cái này chuồng ngựa có thể giá trị một vạn lượng a, thế mà hai ngàn lượng bạc thì bán đồ bán tháo.

Thế nhưng là, không bán lại không được!

Đun sôi vệt, cứ như vậy bay đi.

Ngưu Đồng biết đã không có đường lui, cắn răng một cái: "Tốt, cái này hai ngàn lượng bạc ta thu, từ giờ trở đi, chuồng ngựa là ngài."

Yên Thất khê nói: "Đừng có gấp, còn có điểm thứ hai."

Ngưu Đồng sắc mặt như đất: "Làm sao còn có điểm thứ hai a?"

Yên Thất đứng dậy, cúi đầu nhìn lấy cúi đầu khom lưng Ngưu Đồng, bỗng nhiên mắt lộ ra hung quang, gần từng chữ một: "Thứ hai, từ nay về sau, người cút cho ta ra Kim Lăng, muốn đòi không được bước vào Kim Lăng một bộ, nếu không, ta giết chết người."

"Cái này "

Ngưu Đồng mặt như tro tàn: "Yên Thất, người quá bá đạo, ta tuyệt đối sẽ không rời đi Kim Lăng "

Yên Thất nhìn lấy Ngưu Đồng tám kia dữ tợn mặt, lộ ra khinh miệt mỉm cười: "Người thật đúng là có dũng khí a, thế mà còn không muốn rời đi Kim Lăng, ta nghĩ, người dũng khí có phải hay không bắt nguồn từ Lãnh U Tuyết đối người bảo hộ a?"

"Ha-Ha, người thật đúng là ngây thơ, Lãnh U Tuyết có thể bảo hộ người nhất thời, còn có thể bảo hộ người cả đời sao? Chỉ bằng các người điểm ấy tán binh, quả thực không chịu nổi một kích, chúng ta Hoa Hưng Hội thể đang mạnh, muốn giết chết người, có là biện pháp. Người còn nhớ rõ Ngưu Nhị là thế nào bại vong sao? Xem ra người a, là muốn đi Ngưu Nhị đường xưa nha."

"Cái này không muốn!"

Nguru Đồng chán nản ngồi dưới đất, dọa đến thân thể một trận run lên.

Kiến càng như thế nào rung chuyển đại thụ?

Buồn cười không tự lượng!

Đôi mắt 'giáo hoạt' Yên Thất, cùng uy mãnh Hồ Từ, Nguru Đồng không có bất kỳ biện pháp nào.

"Tốt, ta rời đi Kim Lăng, từ đó không bước vào Kim Lăng nữa bước."

Nguru Đồng bất đắc dĩ, rốt cục làm ra lớn nhất ủy khuất thỏa hiệp.

Yên Thất đánh cái búng tay: "Không tệ, tính ngươi còn không hề đồ, Hồ Từ, lập tức khởi thảo văn thư."

Hồ Từ đại hi: "Thất Ca, văn thư ta sớm liền chuẩn bị tốt"

Lãnh U Tuyết tay cầm bảo kiếm, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm chuồng ngựa, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Nàng biết Yên Thất kẻ đến không thiện, nói không chừng hội chết người.

Trong tiềm thức, nàng đặc biệt hi vọng cái này hai nhóm vô lại có thể liều cá chết rách lưới.

Sau đó, nàng lại ra tay, đem đám du côn này một mẻ hốt gọn.

Như thế, làm theo có thể đem Yên Thất cái này người có học thức lưu manh bắt.

Kẹt kẹt!

Chuồng ngựa đại môn rốt cục mở ra.

"Có biến!"

Lãnh U Tuyết khua tay bảo kiếm, lẳng không dạo bước, giống như là ưu nhã con bướm, nhanh nhẹn rơi tại cửa ra vào, tùy thời chuẩn bị xuất thủ bắt người.

Thế nhưng là, trước mắt một màn, lại làm cho Lãnh U Tuyết kinh ngạc đến ngây người.

Nguru Đồng bọn người như là chó mất chủ, công bộc hành lý, ừ ừ đầu đập não lăn ra đến, mặt mũi tràn đầy đắng chát cùng ủy khuất, còn có nồng đậm không cam lòng.

Mà Yên Thất làm theo theo ở phía sau, chấp tay sau lưng, ngừng đầu dạo bước, một bộ rất lợi hại tiêu sái bộ dáng: "Nguru Đồng, đừng trách ta không có cảnh cáo ngươi, trong vòng một canh giờ, ngươi nhất định phải rời đi Kim Lăng, từ đó không được bước vào Kim Lăng nữa bước! Nếu không, hắc hắc, ngươi hiểu được!"

Nguru Đồng khúm núm, không dám biện bạch.

Lãnh U Tuyết giọng dịu dàng chất vấn: "Chuyện gì phát sinh? Nguru Đồng, ngươi là sao đem hành lý dời ra ngoài?"

Yên Thất ở phía sau cười nói: "Từ giờ trở đi, cái này chuồng ngựa về Hoa Hưng Hội, hẳn tự nhiên muốn đem hành lý dọn đi."

Lãnh U Tuyết rất là chấn kinh, lập tức chất vấn Nguru Đồng: "Yên Thất có phải hay không đoạt ngươi chuồng ngựa? Ta hiện tại liền đem Yên Thất bắt lại."

Nguru Đồng vội vàng khoát tay: "Không, không phải, chuồng ngựa không phải Yên Thất cướp tới, là cái kia" nói đến đây, ủy khuất tới cực điểm, rốt cuộc nói không được.

Yên Thất tiếp lời nói: "Lãnh đại bộ đầu, ngươi chớ nói lung tung, cái này chuồng ngựa là ta mua được, hoa hai ngàn lượng bạc, quý rất lợi hại đây."

"Hai ngàn lượng bạc liền đem chuồng ngựa mua lại?"

Lãnh U Tuyết nghe xong, liền biết trong này có mờ ám, lại một lần nữa quát lớn Nguru Đồng: "Ngươi cho ta thành thật khai báo, có phải hay không Yên Thất ra tay với ngươi? Hoặc là uy hiếp ngươi, ngươi không dám phản kháng, cho nên đem chuồng ngựa bán cái Yên Thất?"

Chỉ cần Nguru Đồng chỉ chứng Yên Thất, nàng lập tức liền đem Yên Thất bắt.

Nguru Đồng đầu lắc giống như là trống lắc: "Lãnh bộ đầu có thể tuyệt đối đừng nói lung tung, Yên Thất là cái người tốt, hẳn làm sao lại động thủ với

ta đâu? Ta là tự nguyện đem chuồng ngựa giá thấp bán cho Yến Thất, không có bất kỳ cái gì ép mua ép bán, thật, ta là cam tâm tình nguyện "

Hắn trên miệng nói cam tâm tình nguyện, thế nhưng là một trương mặt khổ qua, ủy khuất đến cực điểm.

Lãnh U Tuyết tâm lý cái này tức giận a.

Nàng hiểu rõ Yến Thất nhất định là đúng Ngưu Đồng làm tay chân, có thể cái này Ngưu Đồng hết lần này tới lần khác không phối hợp, còn nói Yến Thất là người tốt, tên này cũng là cái kém cỏi.

Ngưu Đồng không còn dám nhiều tri hoãn, mang lên hành lý, một đám người xám xịt rồi đi Kim Lăng, đời này cũng không muốn trở về gặp lại Yến Thất cái này Đại Ma Vương.

"Thật sự là không thể tưởng tượng."

Lãnh U Tuyết trong đôi mắt đẹp mang theo nghi hoặc sao không cam, nhìn chăm chăm Yến Thất, giống như là hiểu kỳ bảo bảo.

Yến Thất cười nhìn Lãnh U Tuyết cặp kia lạnh mị nhãn mắt: "Lãnh đại bộ đầu, muốn hay không tiến chuồng ngựa làm khách? Ta tất nhiên trà ngon chiêu đãi."

Lãnh U Tuyết ghen nửa ngày, rốt cục vẫn là không cam tâm. Nhìn không được nghi vấn: "Yến Thất, ngươi đến cùng đối Ngưu Đồng làm cái gì, để hắn sợ thành cái dạng này, ngươi nhất định động thủ với hắn đúng hay không?"

Yến Thất bật cười: "Động thủ? Ta thế nhưng là quân tử, quân tử động khẩu không động thủ."

Ngươi nếu là quân tử, cái kia toàn thể giới liền không có tiểu nhân.

Lãnh U Tuyết môi đỏ nhếch lên: "Nói, ngươi đến cùng đối Ngưu Đồng làm cái gì."

Yến Thất nói: "Ta đối với hắn làm cái gì không trọng yếu, trọng yếu là, từ giờ trở đi, hắn hội cắt ra khỏi Kim Lăng, vĩnh viễn không bao giờ dám trở về."

Lãnh U Tuyết đôi mắt đẹp tròn trừng lên, mười phần chấn kinh: "Ngươi nói, Ngưu Đồng vĩnh viễn không dám về Kim Lăng?"

"Đương nhiên!"

Yến Thất đến gần Lãnh U Tuyết, nghe trên người nàng cái kia cổ dễ ngửi hương khí, cười hi hi nói: "Ngưu Đồng thế nhưng là đại vô lại, làm rất nhiều chuyện xấu, ngươi mặc dù là đại bộ khoái, quyền cao nắm chắc, lại khổ vì không có chứng cứ, chỉ có thể để hắn nhón nợ ngoài vòng pháp luật."

"Thế nhưng là, ta bất quá là trong miệng ngươi 'thối lưu manh', lại đem Ngưu Đồng cho đuổi ra Kim Lăng, để bách tính không hề bị hắn tra tấn. Lãnh đại bộ đầu, ta làm như vậy một kiện tạo phúc bách tính chuyện thật tốt, ngươi có muốn hay không cho ta ban phát một cái ba tốt thị dân giấy khen đâu?"

"Ngươi cái này trao giải hình dáng?"

Lãnh U Tuyết nghe Yến Thất lời nói, nhận mãnh liệt kích thích, khuôn mặt căng cứng, đôi mắt đẹp hiện ra nước trong, bộ ngực sữa phình lên đập trùng.

Tâm lý có hoan hỉ, có ủy khuất.

Hoan hỉ là Ngưu Đồng rời đi Kim Lăng, vậy liền thiếu một cái người xấu, Kim Lăng trị an sẽ tốt hơn.

Ủy khuất lại là Ngưu Đồng không phải là bị chính mình cái này đại bộ đầu đuổi đi, mà chính là bị Yến Thất một cái du côn lưu manh cho chế phục.

Cái này đối với nàng mà nói, không phải lớn lao trào phúng sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 45: Siêu cấp có tiền đồ nghề

Nhìn lấy Yến Thất đi bộ nhàn nhã tiến chuồng ngựa, Lãnh U Tuyết môi đỏ môi mím thật chặt, thở phì phì kêu to: "Ngươi trâu cái gì trâu? Hừ vô lại,

ngươi quá làm người tức giận, ta tất nhiên sẽ không bỏ qua ngươi."

Nàng muội, lão tử làm như thế tốt bao nhiêu sự tình, nàng thế mà còn gọi ta hư vô lại, thật sự là không có lương tâm cô gái nhỏ.

Yến Thất ngoái nhìn hướng Lãnh U Tuyết nháy mắt ra hiệu : "Há, quên nói, sau này muốn tìm ta phiền phức lời nói, mời đến Lâm phủ đi tìm ta."

"Đến Lâm phủ tìm ngươi?"

Lãnh U Tuyết không rõ ràng cho lắm : "Vì sao muốn đến Lâm phủ tìm ngươi?"

Yến Thất có chút trững uơu thương : "Bởi vì, bắt đầu từ ngày mai, ta sẽ thành Lâm phủ một tên quang vinh tiểu gia đình!"

"Cái gì, còn có chuyện này?"

Lãnh U Tuyết nhìn qua Yến Thất lảng dật bóng lưng, đôi mắt đẹp tròn trĩnh lên, kinh ngạc sau khi, tràn đầy nghi hoặc.

Tên này rõ ràng là cái rất có tiền đồ đại vô lại, thế mà đi Lâm phủ làm tiểu gia đình? Người đều thường đi chỗ cao, cái này vô lại là sao đi xuống dốc?

Coi như Lâm phủ gia đình là cái đoạt phá đa đầu chuyện tốt, vậy cũng so ra kém làm đại vô lại có tiền đồ a?

Chẳng lẽ nói cái này bên trong có cái gì mờ ám?

Nghĩ tới đây, Lãnh U Tuyết mãnh liệt rít lên một tiếng

"Không tốt, tên này nhất định là tại đánh Lâm gia chủ ý, nói không chừng Yến Thất muốn đi Lâm gia Thái Diễm, rồi mới đem Lâm phủ cướp sạch không còn; lại hoặc là, Yến Thất để mắt tới Lâm tiểu thư, muốn bắt cóc Lâm tiểu thư làm hán áp trại phu nhân."

Đoạn đường này nghĩ tiếp, nhưng làm Lãnh U Tuyết cho kinh hãi chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

"Không tốt, không tốt, Yến Thất quả nhiên là cái không dễ chọc hư vô lại, ta sau này muốn chăm chăm hấn, Lâm phủ nhất định muốn phái trọng binh trấn giữ, không chỉ có như thế, ta còn muốn tự mình giám thị, kiên quyết không thể để Yến Thất đạt được."

Yến Thất chỗ nào nghĩ đến chính mình tùy tiện nói một câu, thế mà gây nên Lãnh U Tuyết như thế nhiều phỏng đoán, thật sự là ' họa là từ ở miệng mà ra ' a.

Yến Thất để Hồ Từ đem dưới tay huynh đệ toàn bộ tập trung ở chuồng ngựa.

Đồng đạo huynh đệ đi vào chuồng ngựa, nhìn lấy cái kia hơn một trăm con tuấn mã, đều cười nở hoa.

"Ha-Ha, nghĩ không ra Ngưu Nhị chuồng ngựa đã thành chúng ta món ăn trong mâm, Thất Ca cũng là lợi hại, để chúng ta được sống cuộc sống tốt."

"Tại Thất Ca cùng Hồ Từ lãnh đạo hạ, chúng ta muốn hàm ngư phiên thân."

"Thất Ca uy vũ."

Một đám đại thô kệch đập lên mông ngựa.

Yến Thất bị đập đến tâm tình thư sướng, bắt chéo hai chân, tâm tình đặc ý.

Mọi người uống rượu!

Nhị Cầu Tử nói : "Hồ Từ ca, chúng ta sau này thế nào kinh doanh chuồng ngựa a, không có một chút kinh nghiệm, cũng muốn học từ đầu."

Hồ Từ nói : "Cũng là bán lập tức thôi, cái này siêu cấp đơn giản, vừa học liền biết."

Yến Thất lắc đầu : "Tại sao muốn bán lập tức?"

Hồ Từ có chút không rõ : "Đây là chuồng ngựa a, không bán lập tức còn có thể làm gì?"

Yến Thất cười thần bí : "Không chỉ có không thể bán lập tức, sau này có tiền, còn muốn đi mua ngựa, thốt ngựa là càng nhiều càng tốt."

Tất cả mọi người mòng.

Hồ Từ dùng sức gãi gãi đầu : "Thất Ca thật sự là lòi đến ta, ta thế nào nghe không rõ đâu? Chẳng lẽ là lỗ tai ta không dùng được?"

Yến Thất cười ha ha, chỉ chỉ trán : "Không phải ngươi lỗ tai không dùng được, mà chính là đầu óc ngươi theo không kịp."

Hồ Từ về mặt đau khổ nói : "Thất Ca đừng thừa nước đục thả câu, chúng ta có thể đều không có văn hóa, ngươi cứ việc nói thẳng đi, hơi điểm cong chỗ

ngoặt, ta thì nghe không hiểu."

Yến Thất đặt chén rượu xuống, chững chạc đàng hoàng nói : "Sau này, chúng ta cái này không gọi chuồng ngựa, cũng không bán lập tức, mà chính là muốn làm hậu cần vận chuyển."

"Hậu cần vận chuyển? Đó là cái cái gì đồ chơi?"

Hồ Tử bọn người căn bản là không có nghe qua cái này khái niệm, tư duy càng thêm theo không kịp.

Yến Thất nói : "Làm đơn giản nhất so sánh, cũng là đem một nhà hàng hóa vận chuyển đến một nhà khác, rồi mới chúng ta thu lấy vận chuyển phí."

"Cái này "

Hồ Tử gãi gãi đầu : "Cái này không phải liền là tiêu cực làm sự tình sao?"

"Kém xa."

Yến Thất nói : "Tiêu cực làm đều là vật phẩm quý giá, mà lại vận chuyển đo cực ít, một năm cũng liền mấy lần mà thôi, mạo hiểm còn lớn hơn, căn bản kiếm lời không đồng tiền lớn."

"Mà chúng ta muốn làm hậu cần, cái kia chính là mặc kệ cái gì hàng hóa đều có thể vận chuyển, nhỏ đến hạt vừng, lớn đến núi vàng núi bạc, không có chúng ta không làm."

Hồ Tử chúng người đưa mắt nhìn nhau : "Thất Ca, cái này sao? Cảm giác không đáng tin cậy a. Trước kia cho tới bây giờ chưa từng nghe qua có như thế một cái nghề."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười mờ ám : "Đó là ta không có tới, ta như đến, nghề này sớm đã có , có thể mười phần xác định cùng khẳng định nói, hậu cần ngành nghề vô cùng có tiền đồ, quả thực được xưng tụng ngày vào vạn kim."

"Các người suy nghĩ một chút, thành Kim Lăng Thương Mậu là hết sức phồn hoa, không nói trước phổ thông người dân, liền nói những cái kia làm ăn thương nhân, mỗi ngày hàng hóa lưu động nên lớn bao nhiêu? Chúng ta đem những hàng hóa này gánh chịu xuống đến, thật là là nhiều sao phong phú một món thu nhập a."

Hồ Tử lập tức nói ra : "Có một vấn đề, Thất Ca khả năng xem nhẹ, hiện tại mỗi cái người kinh doanh đều là mình chặn ngựa, không cần chúng ta vận chuyển."

"Đúng đấy, chính là, Hồ Tử ca lập tức nói đến chỗ hiểm"

"Người ta chính mình thì chặn ngựa, muốn chúng ta làm gì dùng?"

Mọi người vô cùng nghi vấn.

Yến Thất lắc đầu : "Các người a, vẫn là nào từ không có khai khiếu."

"Tại sao hiện tại người kinh doanh đều tại chặn ngựa? Đó là bởi vì không chặn ngựa lời nói, không có cách nào đem cước phí ra ngoài. Thế nhưng là, hiện tại có chuyên nghiệp hậu cần vận chuyển, người nào còn nguyên ý chính mình chặn ngựa a."

"Phải biết, chính mình chặn ngựa cũng không phải chuyện tốt, không chỉ có muốn chuẩn bị đủ cỏ khô, còn muốn có người chuyên hầu hạ thốt ngựa, phí sức phí sức, mà lại tốn hao tiền tài cũng lớn hơn nhiều. Thương nhân là coi trọng nhất tiền tài, nếu như có thể tiết kiệm thời gian, bớt lo dùng ít sức, còn tiết kiệm xuống tiền tài, đám này thương nhân nhất định sẽ chạy theo như vịt."

Nghe Yến Thất lời nói này, Hồ Tử bọn người bừng tỉnh đại ngộ, càng nghĩ càng thấy đến có lý.

Chỉ cần hậu cần làm tốt, thương nhân làm gì chính mình tự dưỡng thốt ngựa đâu?

Yến Thất duỗi ra bốn ngón tay, khí tràng rất đủ nói : "Nói ngắn gọn, dùng chúng ta hậu cần, có bốn chỗ cực tốt, tiết kiệm tiền, bớt lo, dùng ít sức, tình lúc, có cái này bốn đại ưu thế, ngu ngốc mới không chọn đấy."

Hồ Tử đại hỉ, hưng hăng vỗ bàn một cái : "Thất Ca nói đúng, hậu cần ngành nghề tuyệt đối là cái tốt mua bán, chúng ta làm định."

"Làm tốt, tuyệt đối có tiền đồ."

"Vẫn là Thất Ca nào từ linh hoạt, Thất Ca thế nào lại như vậy muốn ra như thế tốt nghề đâu?"

Mông ngựa dòi núi lấp biển đồng dạng đập tới.

Yến Thất lại yên tâm thoải mái tiếp nhận, nghĩ thầm hậu cần cái này nghiệp trước kia thế giới kia đều là phi thường nóng nẩy ngành nghề, có thể không có tiền đồ sao?

Bốn thông một đạt, còn có trâu bò nhất thuận phong, cái nào không tiền đồ như gấm?

Mà lại, Yến Thất còn có càn đại bố cục.

Hậu cần làm tốt, có thể thay thu hàng khoản, thu lại tiền hàng đủ nhiều lời nói, sử dụng tiền hàng trong tay lưu thông chênh lệch thời gian, có thể làm rất nhiều chuyện: Tỉ như, mở ngân hàng tư nhân cho vay tiền?

Ha-Ha, thật sự là siêu cấp có tiền đồ nghề a.

Bất quá, Yến Thất sẽ không đem những thứ này phức tạp bố cục sớm nói ra, dưới mắt, cần gấp nhất là trước tiên đem lớn nhất hình thức ban đầu hậu cần cho làm.

Dù sao, vạn sự khởi đầu nan!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Quyết chiến đến hừng đông

Trời sáng nhất định phải đi Lâm phủ đưa tin, Yến Thất thời gian vô cùng quý giá.

Đêm đó, Yến Thất về đến trong nhà, vội vàng ăn mấy ngum cơm, thì trở lại trong phòng nhỏ chế định hậu cần quy tắc cùng khách hàng quy hoạch, thứ này cần kinh nghiệm, Hồ Tử không có bất kỳ kinh nghiệm nào, chỉ có thể Yến Thất làm tinh tế một số, rồi mới để Hồ Tử đi chấp hành.

Hồ Tử mặc dù không có làm qua cái này, nhưng hắn rất có mạnh dạn đi đầu, chậm rãi tìm tòi, chung quy là có thể lục lợi ra một ít môn đạo.

Đêm đã khuya!

Yến Thất rốt cục hoàn thành hơn phân nửa, vừa đuổi người một cái, liền nghe đến tiếng đập cửa.

"Người nào nha?"

"Là ta, Thất Ca." Bên ngoài truyền đến Song Nhi giọng dịu dàng.

Yến Thất mở cửa, Song Nhi đứng ở trước cửa, để hắn hai mắt tỏa sáng.

Song Nhi tận lực chăm chú trang điểm một phen, kiểu mị khuôn mặt nhỏ bôi nhân nhạ phấn trang, trên gương mặt có một tầng như ẩn như hiện quai hàm đỏ, mày liễu đi qua chăm chú tu bổ, chỗ ngoặt như trắng sáng, thẳng rất khéo léo cái mũi, trên môi bôi nhân nhạ đỏ màu, cánh môi khẽ nhếch, lộ ra cực kỳ mê người.

Song Nhi mặc lấy cũng là tương đương kiểu điểm.

Nàng thân trên mặc kiện đơn bạc tu thân y phục, dáng người phụ trợ có lồi có lõm, phía trên có hai khóa cúc áo không có cài lên, lộ ra bên trong màu đỏ áo ngực, ba đào hung dũng hình dáng như ẩn như hiện.

Ông tay áo tùy ý kéo lên, lộ ra thon dài trắng nõn cánh tay, tu thân y phục quần tại trong quần, không dùng đến một nắm eo càng lộ vẻ quyến rũ đáng người.

Điểm chết người nhất là, váy có chút ngắn, vén vén che lại đầu gối, lộ ra một đôi bắp chân thể mà cái gì cũng không có mặc, trắng như mỡ đông, yếu ớt ôn ngọc.

Chân nhỏ không có vải quần chân, thì như thế đi chân đất, giẫm lên một đôi màu sắc rực rỡ lạnh dệp lê, linh xảo đầu ngón chân như đậu khấu, tràn đầy kiểm tra dụ hoặc.

Như thế tiền vệ lớn mật trang phục, để Yến Thất hai mắt tỏa sáng, cảm xúc phun trào, lại lại hơi kinh ngạc.

Dù sao, Song Nhi là cái then thùng bảo thủ cô nương, thể nào lại như vậy tại nam tử trước mặt ăn mặc như vậy gió lớn tình đâu?

Huống hồ, vẫn là trời tối người yên, chủ động gõ mở nam từ cửa phòng.

"Thất Ca, như thế muộn người còn chưa ngủ? Ta cho người pha một chén canh đậu xanh, người bồi bổ thân thể."

Song Nhi thẹn thùng cười một tiếng, thế mà lớn mật đi tới.

Yến Thất cũng không phải cái đèn cạn dầu, luôn cảm thấy Song Nhi xuyên thành cái dạng này, đêm hôm khuya khoắt đi vào gian phòng của mình, tuyệt đối là có chút ý nghĩ.

Song Nhi đem canh đậu xanh để lên bàn : "Thất Ca, người trước nghỉ một lát, uống chút canh đậu xanh đi, giải lao." "Cũng tốt."

Phân đầu một đêm, Yến Thất thật tình hơi mệt chút, bụng canh đậu xanh uống một ngụm, cảm giác rất tốt.

"Song Nhi tay nghề không tệ, uống ngon thật."

Bị Yến Thất khen một câu, Song Nhi tâm tình vô cùng tốt đẹp.

Nàng an vị tại Yến Thất đối diện, tay nâng cái má, trong đôi mắt đẹp hiện ra vệt nước, một mặt vũ mị nhìn lấy Yến Thất, mang theo điểm điểm sùng bái.

Yến Thất bị nhìn thấy có chút rục rịch, tuy nhiên hấn duyệt nữ vô số, nhưng Song Nhi chính là đỉnh cấp đại mỹ nữ, thuần đến cực hạn, trời tối người yên, cả phòng đều là Song Nhi trên thân dễ ngửi hương khí, càng thấy miệng đắng lưỡi khô, chỉ có thể uống nhiều mấy ngụm canh, áp chế trong lòng muốn động.

Yến Thất nhìn lấy Song Nhi đẹp mắt đôi mắt : "Người có cái gì sự tình sao?"

Song Nhi mặt mũi tràn đầy ngượng ngùng : "Không, chính là cho Thất Ca đưa chút canh."

Yến Thất cũng có chút không hiểu, chẳng lẽ Song Nhi khuya khoắt tìm đến mình, còn xuyên thành cái dạng này, vẽn vẽn vì cho mình đưa chút canh?

Uống xong canh, Song Nhi cũng đỡ thừa không đi, không phải quét rác, cũng là lau bàn từ, các loại lấy cớ, mặt mũi tràn đầy ngượng ngùng.

Yến Thất cũng lười suy nghĩ Song Nhi tâm tư, tiếp tục nghiên cứu hậu cần kế hoạch.

Lại qua nửa canh giờ, cổ đau nhức, hơi động dậy, khanh khách rung động.

"Thất Ca, mệt mỏi đi, ta cho người xoa xoa."

Song Nhi đứng tại Yến Thất phía sau, mềm mại tay nhỏ nhẹ nhàng vuốt ve Yến Thất cái cổ, lòng bàn tay tinh tế tỉ mỉ, tay nhỏ mùi thơm ngát, lòng bàn tay ôn nhu giống như là như dòng điện, tràn vào Yến Thất trái tim.

Yến Thất không thể kìm được, một tay lấy Song Nhi ôm ngang ở trong ngực, nhìn lấy cặp kia thanh tịnh e sợ xấu hổ đôi mắt đẹp : "Tốt Song Nhi, người đến cùng tới làm gì đến? Cho ta thành thật khai báo."

Song Nhi tràn vào Yến Thất trong ngực, rắn chắc lồng ngực cho nàng mạnh chỗ dựa lớn, rất muốn hóa thành suối trong chảy vào trong thân thể của hắn, cũng không tiếp tục nghĩ ra được.

"Thất Ca, người vào Lâm phủ, nào có nhà cao cửa rộng, cao cường như bảo, chúng ta không biết bao lâu mới có thể gặp mặt một lần, ta nghĩ người có thể làm sao đây? Ta liền muốn cùng người nhiều ở một lúc, cùng người nói chuyện, Thất Ca, người có thể hay không trò cười ta?"

Nha đầu này tốt thuần!

Tình lời nói được như thế giản dị đơn giản, nghe vào trong tai, lại so cái kia buồn nôn tình thoại muốn động nghe gấp trăm lần.

Yến Thất phá phá Song Nhi đáng yêu chớp mũi mũi : "Người đừng lo lắng, Lâm phủ mặc dù là đại viện tường cao, nhưng ta là cái kia giương cánh bay lượn Phi Ưng, thế nào khả năng ngăn được ta? Chỉ cần Song Nhi tùy tiện gọi ta một câu, ta vỗ cánh vừa bay, liền xem như ngàn mét cao son, cũng chiêu chi tức tới." "Thất Ca, người thật là tốt."

Song Nhi thân thể mềm mại dính sát, cùng Yến Thất quần giao cùng một chỗ, lắng nghe hấn nhịp tim : "Thất Ca, người nhịp tim đập thật nhanh."

Yến Thất rất lợi hại xấu hổ : "Mỹ nữ vào lòng, tâm không có nhảy ra cũng không tệ."

Song Nhi hi hi yêu kiều cười : "Thất Ca, trời sáng người muốn đi, ta muốn cùng người hội thoại được không?"

"Cái kia cũng không cần đi, cho tới hừng đông."

Yến thất nhất hạ Từ Tương Song Nhi hoành ô, không giống nhau Song Nhi kịp phản ứng, lập tức đem Song Nhi đè xuống giường, bụng lấy Song Nhi nguyên mọt mà khuôn mặt nhỏ : "Đẻ vào miệng cạp, cho tới hừng đông không bằng quyết chiến đến hừng đông."

Nói, liền muốn trên dưới tay.

Song Nhi then thùng bưng bát lấy đôi mắt đẹp, mềm mại nói : "Đừng lộn xộn, ta trước nói một câu, thì một câu."

"Tốt, người nói." Yên Thất tạm thời đành chỉ đùa giỡn Song Nhi.

Song Nhi trong mắt hiện ra một tia giả hoạt, hướng Yên Thất cắn lỗ tai : "Ta tới kinh nguyệt."

"Cái gì? Song Nhi, người đang chơi ta..."

Yên Thất tâm lý cái này chặn a, thời khắc mấu chốt, sao có thể như xe bị tuột xích đây.

Trách không được Song Nhi dám mặc thành dạng này thông đồng ta đây, nguyên lai sớm liền chuẩn bị sông hồ thành, căn bản không sợ ta đại pháo mãnh liệt thương.

Yên Thất tên này phản ứng cũng là cực nhanh, lập tức chứng chắc đành hoảng nói : "Song Nhi người nói cái gì đâu, ta là như vậy háo sắc người sao? Ta cũng liền muốn cùng người cùng một chỗ trò chuyện, người nhìn, tháng này sắc thật đẹp a, cảnh sắc nhiều sao thoải mái, lúc này cảnh này, ta muốn làm một câu thơ..."

Song Nhi che Yên Thất miệng, ghé vào lỗ tai hân nhỏ giọng nỉ non : "Thất Ca, chờ người lần sau trở về, lại quyết chiến đến hừng đông, được chứ?"

Nói xong câu đó, Song Nhi đỏ mặt như tía, then thùng khôn xiết.

Yên Thất tâm lý đẹp vô cùng.

Có Song Nhi câu nói này, sau này ban đêm thì sẽ không bao giờ lại tịch mịch.

Đêm đó, Yên Thất cùng Song Nhi hai người ôm cùng một chỗ, anh anh em em, nói rất có bao nhiêu chuyện lý thú tình, thế mà thật cái gì đều không làm.

Yên Thất buổi sáng tỉnh lại, nhìn thấy Song Nhi rúc vào trong ngực, ngủ say sưa, liền không có đánh thức nàng.

Mà lại, Song Nhi tỉnh, thấy mình muốn đi Lâm phủ, thiếu không cái mũi mũi như, đôi mắt phát hồng, một bộ lưu luyến không rời bộ dáng.

"Tốt Song Nhi, chờ ta!"

Yên Thất hôn Song Nhi một ngụm, thu thập bọc hành lý, tiến về Lâm phủ.

Đợi Yên Thất ra khỏi phòng, Song Nhi bỗng nhiên mở ra đôi mắt đẹp, nhìn hân đi xa bóng lưng, nước mắt ngăn không được chảy xuống!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Gà chó lên trời

Mới lên cấp gia đình đưa tin, luôn luôn muốn phát biểu, cái này kêu lên cương vị huấn luyện.

Lâm phủ mới chiều mộ gia đình đang đứng tại dưới đại thụ, ba người một đám, năm người một đồng, lao nhao nói cái gì.

Giờ phút này, bọn họ đều mặc nhà trên con trai y phục, thuần một sắc áo xanh nón nhỏ, khía cạnh thêm một cái tính xảo 'Lâm' chữ.

Yên Thất mặc áo xanh nón nhỏ, tuy nhiên trang phục giá rẻ, nhưng là hân khí chất lăng lạt, ánh mắt thanh tịnh, đáng người thẳng tắp, nhìn sáng ngời có thần.

Nơi xa một đám nha hoàn đi ngang qua, nhìn thấy Yên Thất, liền sẽ nhiều lướt qua vài lần, thấp giọng các đại thiên kiều cười, xì xào bàn tán.

"Nhìn, đây chính là cái kia gọi Yên Thất gia đình, rất lợi hại, đã từng ở trước mặt chống đối đại quân gia, cũng là hân."

"Rất đẹp, tốt thanh tú, hảo hữu Thần nha."

"Tỷ tỷ ta nhất định muốn bắt lấy hấn, cáo biệt độc thân."

Yến Thất thính lực rất tốt, không khỏi hướng các nàng thổi một tiếng huyết sáo : "Các tỷ tỷ tốt, là vị nào tỷ tỷ muốn bắt lại ta à, mời tỷ tỷ đứng ra, tuyệt đối không nên khách khí, cầm xuống ta rất nhẹ nhàng."

"A..., bị Yến Thất nghe được. Xấu hổ!"

Một đám nha hoàn đỏ bừng cả khuôn mặt, lắc lắc cái mông nhỏ vội vàng chạy đi.

Một đám Hoa Si - mê gái (trai)!

Yến Thất cười ha ha, phiền muộn tâm tình lập tức tốt hơn nhiều : Xem ra, Lâm phủ gia đình sinh hoạt cũng không phải như vậy tịch mịch nha.

Yến Thất cùng Vương Trục Bạch, Tôn Thanh quan hệ vô cùng hòa hợp.

Vương Trục Bạch nháy mắt ra hiệu : "Yến huynh, người chó cao hứng trước, người lão đối đầu cũng vào Lâm phủ đây."

Yến Thất nhú mày : "Ta kẻ thù? Người nào nha?"

Vương Trục Bạch nói : "Trương Hòa quản gia biểu chất —— Trương Văn Tài."

"Thì hấn?"

Yến Thất cười hắc hắc : "Hấn chỗ nào xứng với làm đối thủ của ta, coi như thúc thúc hấn Trương Hòa, miễn miễn cường cường có thể tính cả nửa cái đi."

"Yến huynh ánh mắt thật cao." Vương Trục Bạch hướng Yến Thất giơ ngón tay cái lên.

Một bên Tôn Thanh tiếp lời : "Cũng không biết Trương Hòa động cái gì quan hệ, Trương Văn Tài rõ ràng không được tuyển, thế mà còn có thể đi vào Lâm phủ, xem ra, Lâm phủ cũng là có tám màn đen. Có điều Yến huynh, người gây Trương Hòa, lại thêm cái Trương Văn Tài, Yến huynh tại Lâm phủ Nhật Tự không dễ chịu a, ta vô cùng vì người lo lắng."

Yến Thất ngậm một cái nhánh cây : "Như vậy mới phải chơi a, mèo vờn chuột trò chơi, luôn luôn như vậy thú vị."

Ngày!

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh không thể không bội phục Yến Thất thoải mái.

Tên này tâm là thật lớn.

Nếu đối lại là hai người bọn họ, đắc tội đại quản gia Trương Hòa, đã sớm không tâm tư tại Lâm phủ ở lại.

"Tập hợp!" Có gia đình bắt đầu gõ cái chiêng.

Mọi người vội vàng đứng thành một hàng, một bộ biểu hiện rất tốt bộ dáng, chỉ có Yến Thất chậm rãi đi qua, lộ ra hững hờ.

"Đều nói đại tiểu thư hôm nay muốn tới tự mình phát biểu, cũng không biết có phải hay không là thật, ai, thật muốn nhìn một chút đại tiểu thư sinh đẹp cỡ nào."

"Nếu có thể cùng đại tiểu thư phát sinh điểm cái gì, chết cũng cam tâm tình nguyện."

"Cóc ghê mà đòi ăn thịt thiên nga, người cũng chỉ có thể nhìn xem, muốn ăn, đòi sau đi."

Mấy cái bi ổi gia đình tài tử nhỏ giọng thầm thì.

Phía trước rốt cục đi ra ba người, thế mà không có đại tiểu thư, mọi người không khỏi một trận thất vọng.

Bên phải là phó quản gia Khúc Phong, bên trái là đại quản gia Trương Hòa.

Mà đi theo Trương Hòa phía sau, lại là ngày đó bị Yến Thất xử lý Trương Văn Tài.

Trương Hòa cùng Khúc Phong bước đi cùng thường ngày không khác, thân là gia đình đầu lĩnh, bước đi rất có phái đoàn.

Thế nhưng là, cái này Trương Văn Tài bước đi thời điểm, nghênh ngang, mục đích cao hơn đỉnh, đầu vênh đến bầu trời, thật làm cho người hoài nghi hấn có phải hay không có xương cốt bệnh.

Tất cả mọi người không hiểu Trương Văn Tài vì sao bày ra bộ kia chết bộ đáng.

Trong này nhất định có mờ ám.

Trương Văn Tài đột nhiên đứng ra, hướng mọi người khoát tay : "Các người tất cả im miệng cho ta, vào Lâm phủ làm hạ nhân, liền muốn hiểu chút quy củ, lao nhao, còn thể thống gì?"

Ngày!

Mọi người có chút không thể chịu được sức lực.

Trương Văn Tài người cũng là mới lên cấp gia đình, có cái gì tư cách giáo huấn chúng ta? Cái này phải đoàn cầm, vênh mặt hất hàm sai khiến cái kia cổ sức mạnh, so quan lão gia còn quan lão gia.

Coi như Trương Hòa là đại quân gia, cũng không trở thành để người Trương Văn Tài như thế phách lối nha.

Vương Trục Bạch nhìn không được lắm bầm : "Rất thối cái gì! Tiểu nhân một cái."

"Vương Trục Bạch, người nói cái gì?"

Trương Văn Tài lập tức lại gần, cầm cây quạt chỉ phía xa Vương Trục Bạch : "Người lại dám nói xấu ta, trước chụp người một tháng lương bổng, còn dám làm tức giận ta, tội thêm một bậc, lập tức đem người đuổi ra Lâm phủ."

"Người "

Vương Trục Bạch nghĩ không ra, Trương Văn Tài ngông cuồng đến loại tình trạng này.

Cái này còn không có công tác đâu, liền bị chụp một tháng lương bổng.

Tuy nhiên hần gia cảnh giàu có, căn bản không quan tâm tiền, nhưng cái này không tương đương tại đánh hần mặt sao? Tốt xấu ta cũng là tài tử tổ hạng 1.

Vương Trục Bạch mặt mũi tràn đầy tức giận, đối chọi gay gắt : "Trương Văn Tài, người tính toán cái gì? Bằng cái gì chụp ta lương bổng? Người có tư cách sao?"

Trương Văn Tài nửa mai cười một tiếng, chỉ chỉ trước ngực hần hiệu, mặt mũi tràn đầy dương dương đắc ý : "Ta hiện tại là đại quân gia trợ thủ, người nói ta có không có tư cách chụp người lương bổng?"

Tất cả mọi người mộng.

Lại nhìn Trương Văn Tài y phục, quả nhiên cùng bọn hần khác biệt, bọn họ đều là thuần một sắc áo xanh nón nhỏ, mà Trương Văn Tài y phục thì là màu đen, tính chất rõ ràng càng tốt hơn một chút.

"Trương Văn Tài thế mà thành Trương Hòa trợ thủ? Cái này quá bất hợp lý a?"

"Đây mới là ngày đầu tiên, còn chưa bắt đầu chính là công tác đâu, Trương Văn Tài thì mọc cánh, lập tức thành quân sự."

"Đó căn bản không công bằng, tiểu nhân đắc chí, tiểu nhân đắc chí a."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh hai mặt nhìn nhau, cả kinh á khẩu không trả lời được.

Vương Trục Bạch mới vừa rồi còn cùng Trương Văn Tài khiêu chiến, hiện tại ỉu xù.

Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Ngay trước như thế nhiều người mặt, Vương Trục Bạch mặt mặt, sắc mặt đỏ lên, xấu hổ vô cùng.

Tôn Thanh nhìn không được vì Tôn Thanh kêu oan : "Ta không phục, lâu cao vạn trượng đất bằng lên, chúng ta đều là mới vừa gia nhập Lâm phủ, tại sao chúng ta đều không có công tác, mà Trương Văn Tài lại thành quân gia trợ thủ?"

Trương Hòa đánh lấy giọng quan : "Cái kia, vấn đề này hỏi rất hay, người gọi Tôn Thanh đi, tốt, ta nhớ kỹ người."

Ngày!

Tôn Thanh run rẩy một hồi : Nương hi vọng thốt, lão tử mới chất hỏi một câu, liền bị Trương Hòa cho nhớ kỹ, xem ra sau này thời gian không dễ chịu a.

Hần cũng vì đã mê không sợ roi, quay đầu tiếp tục chất vấn Trương Hòa : "Trương quân gia, người vẫn không trả lời ta vấn đề, tại sao Trương Văn Tài lên chức như thế nhanh? Chúng ta không rõ, mời Trương quân gia đáp lại, cũng tốt để cho chúng ta an tâm."

Trương Hòa nhìn chăm chăm Tôn Thanh, nụ cười nhìn hòa ái, nhưng ánh mắt sắc bén, lộ ra một cỗ cửu thị, riêng là nhìn thấy Tôn Thanh, Vương Trục Bạch, Yến Thất ba người đứng ở cùng một chỗ, càng thêm cửu hận cái này tiểu tập đoàn.

Hắn bình phục một hạ tâm tình, mới đánh lấy giọng quan nói : "Hỏi rất hay, mọi người có cái gì không hiểu liền muốn hỏi, vốn quản gia làm việc công bình công chính, công và tư rõ ràng, tuyệt sẽ không sử dụng quyền lực vì chí thân hảo hữu mưu cầu tốt tiền đồ."

"Về phần Trương Văn Tài tại sao hội lên làm quản gia trợ thủ, mời mọi người nhất định yên tâm, đây cũng không phải là ta bản ý, ta thế nhưng là một cái nghiêm tại kiểm chế bản thân người, Trương Văn Tài là ta biểu chất, ta vốn muốn đem hắn đặt ở càng gian khổ trên cương vị mà luyện một phen. Nhưng không biết sao Lâm tứ lão gia hết sức coi trọng Trương Văn Tài, nhất định phải bổ nhiệm hắn làm ta quản gia trợ thủ, ta không từ chối được, đành phải nghe Lâm tứ lão gia lời nói."

Nghe là Lâm tứ lão gia bổ nhiệm, tất cả mọi người không nói lời nào, cũng không dám nữa nghi vấn, sắc mặt rõ ràng lộ ra có hoảng sợ.

Tôn Thanh cũng ngậm miệng lại, tình nguyện làm người câm.

Chỉ có Yến Thất hiếu kỳ : Cái này Lâm tứ lão gia lại là nơi nào xuất hiện?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Đặc chí chó càn rỡ

Tôn Thanh nhỏ giọng thăm thì : "Yến huynh đừng hỏi, sau này sẽ nói cho người biết, dù sao người nhớ kỹ, Lâm tứ lão gia cùng đại tiểu thư bất hòa, vô cùng bất hòa."

Yến Thất nhú mày, không nói gì.

Trương Văn Tài nhưng lại để mắt tới Tôn Thanh, sai bước đi tới, thì chỉ Tôn Thanh trán, lớn tiếng quát lớn : "Nói người đâu, liền nói người đâu, không mặt mũi có phải không? Ta vừa rồi đã lệnh cấm không cho nói, người thế nào còn nói? Tôn Thanh, người cùng Vương Trục Bạch một đám, rất lợi hại không phục ta quản đúng không? Người cũng chụp một tháng lương bổng, lại dám nói chuyện, lập tức đuổi ra Lâm phủ."

Móa!

Tôn Thanh tức giận đến Ngũ Tạng Câu Phần, hận không thể đi lên bóp chết Trương Văn Tài.

Tên này quả thực quá phách lối.

Yến Thất ở một bên an ủi Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh : "Đừng có gấp, hãy đợi đấy, ta sẽ cho các người lấy lại danh dự."

Tôn Thanh cùng Vương Trục Bạch hướng Yến Thất ném đi cảm kích thần sắc, lại không dám nói nữa, sợ hãi bị Trương Văn Tài đuổi ra Lâm phủ.

Trương Văn Tài liên tiếp dốc hết ra hai lần uy phong, tâm lý vô cùng thoải mái.

Hắn thì là cố ý nhắm vào Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh.

Hai người này đều là mỗi người tài tử tổ hạng 1, người cho rằng hạng 1 liền có thể phách lối, ta cũng như thế sửa chữa để ý đến các người.

Riêng là, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh rõ ràng thân cận Yến Thất.

Đây càng thêm không thể tha thứ.

Trương Văn Tài mắt liếc thấy Yến Thất, ngoài miệng nổi lên một tia cười gian : "Yến Thất, người không cần phải gấp, nhìn ta một hồi thế nào chinh người."

Trương Hòa bắt đầu phát biểu.

Hết thầy đều là lời nhảm tai, cái gì tận chức tận trách a, cái gì cần cù chăm chỉ công tác a, cái gì thưởng phạt phân minh a, một bộ một bộ, không có bất

kỳ cái gì ý mới.

Mọi người nghe được thẳng ngủ gật.

Riêng là một bên phó quản gia Khúc Phong, vốn cũng không đầy Trương Văn Tài an bài, nhưng lại không cách nào ngăn cản, nhìn lấy đắc chí vừa lòng Trương Hòa, cùng phách lối Trương Văn Tài, tâm tình vô cùng không tốt.

Tăng thêm Trương Hòa lại nhai cả ngày diễn giải, đầu lớn như cái đầu.

Yến Thất cũng có chút bối rối : Hắn muội, Trương Hòa nói chuyện giống như là vài quần chân, vừa thối vừa dài, khi nào là cái cuối đường a.

Qua nửa canh giờ, Trương Hòa vài quần chân rốt cục đến cùng.

"Phía dưới, ta mang mọi người đi nhìn một chút các người chỗ ở, thuận tiện để Trương Văn Tài cho các người phân phối một chút túc xá."

Mọi người nhất thời đến hứng thú, nghe nói Lâm phủ túc xá điều kiện tốt vô cùng, liền xem như nhà giàu nhỏ điều kiện, cũng chưa chắc có những thứ này túc xá ở đây dễ chịu.

Trương Hòa, Khúc Phong đi ở trước nhất dẫn đội.

Mà Trương Văn Tài làm theo đứng ở một bên, đối với mọi người khoa tay múa chân : "Xếp thành hàng, đều cho ta xếp thành hàng, như thế tản mạn, còn thể thống gì? Người nào lại không tuân thủ quy củ, ta chụp hấn lương bổng."

Trong lòng mọi người thầm mắng Trương Văn Tài tiểu nhân đắc chí, nhưng đối mặt loại tiểu nhân này, nhưng không có biện pháp gì, dù sao, người ta hiện tại gà chó lên trời.

Phía trước cũng là một loạt tinh xảo phòng ốc, quét vôi lấy sơn trắng, rực rỡ hấn lên, đi vào nhìn lại, bên trong giường, bàn ghế đều là vừa mua tới.

Mọi người rất vui vẻ.

Khúc Phong ở một bên giải thích nói : "Đây đều là đại tiểu thư phân phó người mua được, đại tiểu thư nói, đã các người vào Lâm phủ, cái kia chính là mình người, nhất định muốn ở đến dễ chịu."

"Đại tiểu thư cố tình."

"Đại tiểu thư có thể quan tâm chúng ta sinh hoạt hàng ngày, thật sự là khó được."

...

Mọi người đối đại tiểu thư ấn tượng tốt vô cùng.

Yến Thất cũng bội phục đại tiểu thư thủ đoạn : Hoa mấy cái món tiền nhỏ đựng sửa một cái túc xá, thì thu mua gia đình nhân tâm, món tiền nhỏ thay người tâm, cái này mua bán làm được có lời.

Tất cả mọi người phân túc xá.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh bị Trương Văn Tài phân đến cửa sổ hướng Bắc túc xá.

Cửa sổ hướng Bắc, ánh sáng có chút tối nhạt, phòng thoáng phát âm trầm, chính thể tuy nhiên còn có thể, nhưng dù sao so với nhà của hấn con trai kém một chút.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh bực mình chẳng dám nói ra, rõ ràng Trương Văn Tài là cố ý, nhưng là, hiện đang lấy hấn không có bất kỳ biện pháp nào.

Tính toán, trước chịu đựng.

Chỉ có Yến Thất còn không có chỗ ở.

Yến Thất nhìn lấy Trương Văn Tài một mặt cười xấu xa lấy nhìn sang, liền biết tên này kìm nén cái gì hư.

Nhưng hấn cũng không nóng nảy, cười hỏi : "Ta chỗ ở ở đâu?"

Trương Văn Tài hướng phía sau nhất chỉ, mặt mũi tràn đầy khinh thường : "Người nhìn đó là cái gì?"

Tất cả mọi người theo Trương Văn Tài chỉ phương hướng nhìn lại.

Chỉ thấy nào có, có một loạt càng thêm tinh xảo căn phòng, sửa sang khảo cứu, mỗi một nhà đều là độc môn độc viện, xem xét cũng là lãnh đạo giai cấp chỗ ở.

Tại tiểu viện bên cạnh, có một chỗ tối như mực nhà tranh, đều nhanh nằm sắp ỏ.

"Đi, ta mang mọi người đi qua thăm một chút."

Trương Văn Tài mang theo mọi người đi qua, đầu tiên là giới thiệu một chút những thứ này độc môn độc viện căn phòng, rồi sau đó lại mang mọi người đi xem bên cạnh cái kia chỗ tối như mực sắp nằm sắp ỏ nhà tranh.

Mọi người không hiểu : "Tham quan cái này chỗ nhà tranh làm gì sao?"

"Hỏi rất hay."

Trương Văn Tài trào phúng nhìn lấy Yến Thất, vênh mặt hất hàm sai khiến nói : "Chúng ta tức xá không đủ, đành phải làm thời đem cái này nhà tranh dùng để làm làm tức xá, Yến Thất, người sau này liền ở lại đây."

"Cái gì?"

Chúng người quá sợ hãi, tất cả mọi người mộng.

Vương Trục Bạch kêu to : "Điều này sao thành? Gian nhà tranh này vừa nát vừa cũ, rõ ràng là cái kho củi, thế nào người có thể ở?"

Tôn Thanh cũng can thiệp chuyện bất bình : "Không sai, gió bắt đầu thổi thời điểm, cái này chỗ nhà tranh đều sẽ bị thổi ngã, cái này rõ ràng cũng là nguy phòng, thế nào người có thể ở?"

Mọi người cũng đều nghị luận âm ỉ, cảm thấy Trương Văn Tài là tại công báo tư thù.

"Làm gì sao, làm gì sao, đều muốn phản sao?"

Trương Văn Tài chỉ mọi người, vênh mặt hất hàm sai khiến nói : "Thân là Lâm phủ gia đình, nhất định phải có không sợ chịu khổ, không sợ bị liên lụy chuẩn bị, càng phải có vì Lâm phủ hiến thân giác ngộ, còn muốn có hay không tư phụng hiến tinh thần, muốn đem toàn bộ sinh mệnh hiến cùng Lâm phủ. Thế nào, ở cái nhà tranh thì có ý kiến? Điểm ấy khổ ăn không, nói gì vì Lâm phủ hiệu lực?"

Tên này sớm đã có chuẩn bị, nói ra lời nói một bộ một bộ, khiến người ta trong lúc nhất thời không cách nào phản bác.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh tức giận đến ở ngực phình lên, nhưng không có nhanh trí phản đối Trương Văn Tài.

Một bên Khúc Phong tâm tình rất tệ, nhìn chăm chăm Trương Văn Tài : "Dạng này có phải hay không có chút quá phận? Thế nào có thể đối xử với mới lên cấp như thế gia đình đâu?"

Trương Văn Tài nhìn lấy Khúc Phong, một trận cười lạnh : "Khúc phó quản gia, liên quan tới gia đình dùng chân sự việc, đại quản gia đã toàn quyền giao cho ta, ta nghĩ, người không có những tay quyền lợi a?"

"Người..."

Khúc Phong làm cứng lại, mặt mũi tràn đầy màu gan heo, tức giận ngửa.

Hắn thực sự không nghĩ tới, Trương Văn Tài can rõ thành cái dạng này, quan mới nhậm chức mới một ngày, thế mà liền chính mình cái này phó quản gia cũng dám đối.

Một bên Trương Hòa nhìn lấy Khúc Phong ăn quả đắng, tâm lý thật cao hứng, trên mặt lại cố ý giả ra vẻ không vui : "Tài văn chương, thế nào nói chuyện đâu? Đây chính là khúc phó quản gia, tuy nhiên việc này từ người toàn quyền phụ trách, nhưng cũng muốn bạn tâm khúc phó quản gia thể diện nha."

Tên này mở miệng một tiếng phó quản gia, mà lại điểm danh không cho Khúc Phong những tay, nhưng làm Khúc Phong làm mặt đỏ tới mang tai, xấu hổ tới cực điểm.

Mọi người loạn thành một bầy.

Yến Thất rõ ràng là cái người trong cuộc, nhưng thật giống như không có cái gì người trong cuộc giác ngộ, vây quanh phá nhà tranh chuyển vài vòng, phải phải tay nói : "Ta nhìn nơi này không tệ, thì ở nơi này."

Mọi người ngạc nhiên!

Chương 49: Một hồi cuồng điên

Ai cũng không biết Yến Thất đến cùng tại cho nên làm cái gì mê hoặc.

Trương Văn Tài nhìn lấy Yến Thất bộ kia bình tĩnh bộ dáng, không khỏi cũng sợ một chút, tiểu tử này chẳng lẽ như thế nhẹ nhõm thì bị chế phục?

Xem ra, là ta đánh giá cao hắn.

Tại chính mình dưới âm uy, Yến Thất cũng không gì hơn cái này mà thôi.

Trương Văn Tài ở trên cao nhìn xuống, một bộ người lãnh đạo diễn xuất : "Yến Thất, ngươi giác ngộ rất tốt, đối lãnh đạo an bài cũng rất phục tùng, ta rất hài lòng, đêm nay, ngươi liền ở lại đây đi, nhớ kỹ đem phòng quét sạch sẽ nha. Ha-Ha, ha ha ha ha..."

Nói đến đây, Trương Văn Tài không nín được cười, cười đến trước ngực sau hợp, không che giấu chút nào.

Yến Thất chấp tay sau lưng, bình tĩnh nhìn lấy Trương Văn Tài : "Cười đi, cũng đừng cười rút đi qua."

"Yến Thất, ngươi nói cái gì?"

Trương Văn Tài thu liễm nụ cười, nhìn hằm hằm Yến Thất : "Đối lãnh đạo thế mà như thế không tôn trọng, ngươi cái này tiểu gia đình là thế nào làm? Ngươi còn ta đây lãnh đạo để vào mắt sao?"

Yến Thất nói : "Thả không để vào mắt đó là sau này sự tình, nhưng là hiện tại, ta muốn hỏi ngươi, ngươi chỗ ở ở đâu?"

Trương Văn Tài rất đắc ý giận sôi lấy bên trái cái kia chỗ độc môn độc viện : "Ta liền ở lại đây, Yến Thất, chúng ta thế nhưng là hàng xóm a, Ha-Ha."

Nghe Trương Văn Tài ở tại nơi này sao tốt trong tiểu viện, tất cả mọi người cảm thấy không công bằng.

Tên này vừa mới vào Lâm phủ, thì lấy quyền mưu tư.

Yến Thất nghe, thẳng lắc đầu : "Ngươi ở tại nơi này cái độc môn trong tiểu viện, ta cảm thấy không ổn, mười phần không ổn, đại đại không ổn, tương đương không ổn."

Trương Văn Tài cả giận nói : "Có cái gì không ổn? Ngươi cái tiểu gia đình, có cái gì quyền lợi nói này nói kia? Việc này là ta nói tính toán, cũng không phải ngươi nói tính toán."

Yến Thất cười ha ha : "Lâm phủ gia đình đều là có tổ chất gia đình, ngươi thân là gia đình lãnh đạo, đương nhiên tổ chất cao hơn! Ta nói đúng hay không?"

Trương Văn Tài cao ngạo ngẩng đầu : "Đó là tự nhiên, ta tổ chất có thể cao rất lợi hại, chừng tăng mười lần như vậy cao."

Yến Thất đánh rần đánh bầy tặc, lập tức nói ra : "Đã ngươi tổ chất có tăng mười lần như vậy cao, đó nhất định là tốt lãnh đạo. Thân là tốt lãnh đạo, liền nên làm gương tốt, theo gia đình bên trong đến, tốt con trai bên trong đi, xâm nhập gia đình, thể nghiệm và quan sát gia đình, ăn gia đình chi com, ở con trai chi phòng, cùng gia đình hoà mình, đúng hay không?"

"Thế nhưng là, ngươi cái này tốt lãnh đạo, lại một thân một mình ở tại trong tiểu lâu hưởng phúc, đem bọn gia đình bỏ mặc, cái này có thể gọi tốt lãnh đạo sao? Không cùng gia đình ở cùng một chỗ, như thế nào cùng gia đình hoà mình? Như thế nào thể nghiệm và quan sát gia đình khó khăn? Cho nên a, ta cho rằng, ngươi a, vẫn là cùng gia đình cùng ở tốt."

Trương Văn Tài nghe được trợn mắt hốc mồm, trong lúc nhất thời vậy mà không cách nào phản bác.

Nếu là phản bác, chẳng phải là nói hắn không muốn làm tốt lãnh đạo?

Nếu không muốn làm tốt lãnh đạo, cái kia còn tu hú chiếm tổ chim khách làm gì sao?

"Tê liệt, tên này miệng đầy oai lý tà thuyết, ta lại vẫn cứ không cách nào phản bác, thật tức chết ta."

Mọi người nhao nhao điểm khen, cho rằng Yến Thất nói có lý.

Vương Trục Bạch lớn tiếng phụ họa : "Yến huynh nói ra chúng ta tiếng lòng, mà lại rất có đạo lý, Trương Văn Tài trợ lý phải cùng mọi người cùng ở, trừ phi... Ngươi không muốn làm tốt lãnh đạo."

Tồn Thanh phần cánh tay la hét : "Mọi người chúng ta chới chạng chờ đợi tấm trợ lý cùng chúng ta gia đình cùng ở."

Mọi người hết thảy hô to : "Cùng ở, cùng ở, cùng ở..."

"Cái này. . ."

Trương Văn Tài vô cùng xấu hổ, dùng sức vung vẩy cánh tay, chỉ trỏ : "Khác ồn ào, đều khác ồn ào."

Trận thế này đã áp chế không nổi.

Khúc Phong không nghĩ tới Yến Thất như thế nhanh nhẹn nhanh miệng, tâm lý cao hứng, thừa cơ công kích Trương Văn Tài : "Trương Văn Tài trợ lý, ta cảm thấy Yến Thất nói rất lợi hại có đạo lý, ta muốn có cần phải hướng đại tiểu thư báo cáo việc này, đại tiểu thư nhất định rất lợi hại đồng ý Yến Thất lời nói."

"Ai, không cần, ta... Ta thì cùng các vị cùng ở đi."

Trương Văn Tài kinh hãi chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, lúc này đã tiến vào Yến Thất tiết tấu, Khúc Phong nếu nói đem sự việc báo cáo nhanh cho đại tiểu thư, vậy đối với hắn khá bất lợi.

Giờ phút này, hắn chỉ có thể đáp ứng, cùng người khác gia đình pha trộn cùng một chỗ.

Yến Thất lại nói, cắn chặt Trương Văn Tài không thả : "Cùng ở cũng không đủ, muốn làm tốt lãnh đạo, vậy thì nhất định phải thể nghiệm gian khổ nhất hoàn cảnh, mới có thể triệt để Giải gia con trai sinh hoạt, cho nên, ta đề nghị, Trương Văn Tài trợ lý thì cùng ta cùng nhau ở cái này tiêu phá nhà tranh đi."

"Cái gì?"

Trương Văn Tài chỉ mình cái mũi, nộ khí nảy sinh : "Để cho ta ở cái này phá nhà tranh? Yến Thất, ngươi nghĩ hay lắm, ta là tuyệt đối sẽ không ở."

Yến Thất lớn tiếng chất vấn : "Ngươi bằng cái gì không thể ở? Chính ngươi vừa rồi nguyên thoại : Thân là Lâm phủ gia đình, muốn đừng cảm chịu khổ, có can đảm phụng hiến, muốn đem sinh mệnh giao cho Lâm phủ, ngươi là Lâm phủ quân gia trợ lý, cũng là gia đình bên trong một viên, ta ở đến nhà tranh, ngươi bằng cái gì ở không được? Chẳng lẽ ngươi không muốn vì Lâm phủ làm phụng hiến?"

"Cái này. . . Ngươi... Ta..."

Trương Văn Tài triệt để bị Yến Thất một phen cho đánh mộng, não từ ong ong loạn hưởng, mặt đỏ tới mang tai, một câu cũng nói không nên lời.

Mọi người vung tay hô to : "Cùng ở, cùng Yến Thất cùng ở, cùng ở, cùng Yến Thất cùng ở."

Nhìn lấy Trương Văn Tài tám kia kim nén đến đỏ bừng mặt, trong lòng mọi người đều vô cùng hả giận.

Nha, để ngươi tên này đựng xiên!

Gặp Yến Thất, cái kia chính là đựng xiên người phản mộ.

Khúc Phong lại ở một bên châm ngòi thổi gió : "Trương Văn Tài trợ lý, ta cảm thấy Yến Thất nói rất có đạo lý, ngươi như thế ưu tú, liền nên đi gian khổ nhất hoàn cảnh thể nghiệm sinh hoạt, cho bọn gia đình làm làm gương mẫu, ta nghĩ, đại tiểu thư cũng nhất định sẽ chống đỡ."

Tên này lại đem đại tiểu thư cho dòi ra ngoài, triệt để đem Trương Văn Tài cho nện được.

Cục diện đã không cách nào thu thập.

Trương Văn Tài hoang mang lo sợ, vội vàng nhìn về phía Trương Hòa, tìm kiếm giúp đỡ.

Cái phế vật này!

Trương Hòa hung hăng trừng Trương Văn Tài liếc một chút, dưới loại cục diện này, bọn gia đình đã bị Yến Thất kích động, nghiêng về một bên khuynh hướng Yến Thất, mà lại Khúc Phong há miệng một cái hướng đại tiểu thư báo cáo, ngậm miệng một cái hướng đại tiểu thư đi lấy kinh, đã không chế không, lại như thế đi xuống, huyên não lớn, đối với mình không có bất kỳ cái gì chỗ tốt.

Nghĩ tới đây, đành phải giảng hòa nói : "Mọi người ý kiến xáo trộn rất khá, Trương Văn Tài thân là quân gia trợ lý, xác thực cần phải xâm nhập gia đình, thể nghiệm và quan sát gia đình khó khăn, riêng là cùng Yến Thất dạng này gia đình tình anh nhiều hơn liên lạc, nhất định rất nhiều ích lợi."

"Theo ta thấy, không bằng như vậy đi, Yến Thất ở đến một cái khác chỗ độc môn tiểu viện, hai chỗ tiểu viện kề cùng một chỗ, để Trương Văn Tài trợ lý cùng Yến Thất nhiều hơn giao lưu, thể nghiệm và quan sát sinh hoạt, an bài như vậy vậy thì hoàn mỹ?"

Trương Văn Tài gặp không dùng ở tại phá trong nhà tranh, mừng rỡ trong lòng, cái gì cũng không lo được, bận bịu không được gật đầu : "Như thế rất tốt, ta đồng ý, ta hoàn toàn đồng ý, Yến Thất, ngươi liền ở tại bên trái cái kia chỗ độc môn trong tiểu viện đi."

Yến Thất sờ mũi một cái : "Như vậy không tốt đâu, ở độc môn tiểu viện ta còn thực sự không quen, không bằng, Trương Văn Tài trợ lý vẫn là bồi tiếp ta ở cùng nhau phá nhà tranh a? Nằm tại trên cỏ, còn trùng ở trên người bò qua bò lại, cái kia nhiều dễ chịu a."

Ta dựa vào!

Trương Văn Tài đều sắp bị giày vò đến điên, ngoan ngoãn nhìn lấy Yến Thất, gần như năn nỉ : "Yến Thất, đừng, đừng dạng này, chúng ta vẫn là ở độc môn tiểu viện đi, cái kia nhà tranh ta có an bài khác, người... Người chỉ ủy khuất một cái đi. Được hay không?"

Yến Thất cười ha ha : "Tốt a, vậy ta chỉ ủy khuất một chút, ở độc môn tiểu viện đi."

Tâm lý, lại là đắc ý!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Tránh không khỏi mấy cái xuyt xuyt

Yến Thất đã được như nguyện vào ở độc môn tiểu viện.

Loại này độc môn tiểu viện vốn là đều là cho Lâm phủ nguyên lão cấp bậc gia đình chuẩn bị, cũng hoặc là đối Lâm phủ có nặng đại công hiến nhân viên, mới có tư cách vào ở.

Yến Thất tên này tiến vào Lâm phủ không đến một ngày thời gian, dựa vào nhanh mồm nhanh miệng, thế mà thu hoạch được nguyên Lão Gia Đình cấp bậc đãi ngộ, thật sự là không thể tưởng tượng.

Chúng gia thích hợp Yến Thất cũng là ước ao ghen tị.

Buổi tối, Vương Trục Bạch, Tôn Thanh tới thông cửa, tự chuẩn bị loại rượu, cùng Yến Thất tiểu tụ.

Ba người tự thành một cái tiểu tập đoàn.

Vương Trục Bạch uống rượu, hướng Yến Thất gợn ngón tay cái lên : "Yến huynh, vẫn là người lợi hại, người nhìn Trương Văn Tài nhiều phách lối, vẫn là bị người cho đối đến xuống đài không được. Ta uống rượu, ai cũng không phục, thì vịn tường, rồi mới, còn phục Yến huynh một người."

Tôn Thanh cũng uống đến đỏ bừng cả khuôn mặt, hung hăng vỗ bàn một cái : "Trương Văn Tài tên này cũng là cái tiểu nhân, chúng ta thù này xem như kết xuống, Yến huynh, người phải có điều chuẩn bị a, hần sẽ không như vậy bỏ qua."

Yến Thất hào khí phát phát tay : "Sợ cái gì, Tam Cá Xú Bì Tự Trọng, đình cái Gia Cát Lượng, chúng ta ba người không chỉ có không phải Xú Bì Tự Trọng, vẫn là ba tài tử, thế nào không đình hai cái Gia Cát Lượng? Chỉ cần huynh đệ chúng ta đồng tâm, nhất định có thể đoạn Trương Văn Tài căn."

"Nói hay lắm, Yến huynh, sau này ta hai người duy người đầu ngựa là chiêm."

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh, Yến Thất ba người uống đến quên cả trời đất.

Cho đến khi nửa đêm, mới say khướt đi về nghỉ.

Yến Thất uống rượu, bực đứng tại lầu hai trên bệ cửa sổ, nhìn lên trên trời cái kia một vầng minh nguyệt, gợn cao chén rượu, hứng thú gây nên, lại bắt đầu ngâm thơ.

"Đối tửu làm ca, nhân sinh bao nhiêu! Thí dụ như sương mai, đi ngày khổ nhiều. Khái lúc này lấy kháng, ưu tư khó quên. Dùng cái gì giải ưu, chỉ có Đỗ Khang. Thanh Thanh tử ngâm, đáng đặc ta tâm"

Hần bực ngâm xướng một trận, bỗng nhiên mắc tiểu, cởi ra quần xuyt xuyt, còn bị ối hát : "Một con sông lớn gọn sông bao quát"

"Hỗn đản!"

Dưới cửa bỗng nhiên truyền ra một tiếng khê kêu.

Một nói bóng người màu đỏ giống như là mũi tên theo dưới cửa dây thường xuân bên trong chui ra, vũ mị thân ảnh ở giữa không trung vạch ra ưu mỹ đường vòng cung, suu một chút lui lên lầu hai, một tay lấy Yến Thất lấy xuống, sắc bén bảo kiếm chống đỡ tại trên cổ hắn.

Chính là áo bào đỏ nữ.

Yến Thất cái này xấu hổ a, hắn còn không có nâng lên quần, 'Tiểu Yến bảy' còn ở bên ngoài hóng gió, càng nháo tâm là, mới nước tiểu một nửa, còn có một nửa nghẹn trở về, khó chịu gấp.

"Ta nói mỹ nữ, ngươi lần sau có thể hay không khác như thế lỗ mãng, ta mới nước tiểu một nửa, nghẹn trở về một nửa, đối với nam nhân tướng không đảm đương nổi biết không? Ta nếu là đến viêm tuyến tiền liệt, tìm ngươi tính sổ sách."

Áo bào đỏ nữ chỗ nào hiểu rõ cái gì là viêm tuyến tiền liệt? Đây mặt đỏ bừng, bảo kiếm chống đỡ lấy Yến Thất trước ngực, vẩy vẩy ướt sũng tóc, môi đỏ môi mím thật chặt : "Thối lưu manh, ngươi có phải hay không cố ý đùa nghịch ta? Muốn không chết được?"

Yến Thất vụng trộm đem quần nâng lên, miễn cho Tiểu Yến bảy lộ hàng, không phục tranh luận : "Ta chỗ nào đùa nghịch ngươi? Ngươi liền không thể thật dễ nói chuyện, bên ngoài cũng không có trời mưa a, ngươi tóc thế nào ẩm ướt?"

Áo bào đỏ nữ xấu hổ giận dữ không thôi : "Còn không phải ngươi làm chuyện tốt! Ta bây giờ nghĩ giết ngươi."

"Ta làm chuyện tốt?"

Yến Thất đột nhiên tỉnh ngộ lại, hắn vừa rồi đứng tại lầu hai trên cửa sổ xuyt xuyt tới.

Cái kia chảy nhỏ giọt dòng suối nhỏ, chẳng lẽ xối tại áo bào đỏ nữ trên thân?

Ta dựa vào!

Yến Thất nghẹn họng nhìn trần trời, không biết cái này sao xảy ra, tâm lý lại đang cười trộm không ngừng : Ngươi cô nàng này nhi cũng có hôm nay, cái này gọi nước tiểu tắm, Thất Ca thương ngươi, biết không?

Bất quá, nhìn lấy áo bào đỏ Nữ Kiều mị trên mặt tràn ngập tức giận, trong đôi mắt đẹp phun ra hỏa hoa, liền biết nàng phần nộ tới cực điểm, một lời không hợp liền sẽ giết ngươi.

Vẫn là nói điểm êm tai đi, đầu này Tiểu Lão Hồ muốn nổi điên.

Yến Thất cố ý làm ra một bộ rất lợi hại vẻ mặt bối rối : "Ai nha, mỹ nữ, ta thật không phải cố ý, ta uống rượu xuyt xuyt, ai có thể nghĩ tới ngươi thì giấu ở phía dưới?"

"Bất quá, ngươi lần trước thì giấu ở ta dưới cửa, bị nước xối đến, lần này ngươi lại giấu ở ta dưới cửa, ngươi thì như thế yêu nhìn trộm sao? Còn có, ngươi thế nào nói cũng là võ lâm cao thủ, trốn được đao thương xương cốt, chẳng lẽ tránh không khỏi mấy cái xuyt xuyt? Cái này không khoa học, xem ra, ngươi võ công thật tình, bất nhập lưu mức độ."

Yến Thất một trận này trêu chọc, đem trách nhiệm toàn bộ đẩy lên áo bào đỏ nữ trên đầu.

Luận khẩu tài, áo bào đỏ nữ võ mông ngựa đều không kịp nổi Yến Thất.

"Ta lặp lại lần nữa, thứ nhất, ta không phải nhìn trộm, thứ hai, ngươi lại dám hoài nghi ta võ công, có tin ta hay không ở trên thân thể ngươi đâm hai cái lỗ thủng, để ngươi cảm thụ một chút?"

"Tại trên người của ta đâm lỗ thủng thì không cần."

Yến Thất vội vàng lấp đầu : "Ta liền muốn biết, ngươi võ công như vậy tốt, thế nào trốn không thoát xuyt xuyt?"

"Ta" áo bào đỏ nữ cái này phiền muộn a.

Nàng thực đã sớm tiềm phục tại tiểu viện chung quanh, chỉ là Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh tại cùng Yến Thất uống rượu, nàng cũng không tiện đi vào, thì trốn ở trong bụi cỏ, một bên nghe Yến Thất bọn người thổi nước, một bên điều trị hô hấp.

Chỉ chốc lát sau, nàng liền nghe đến Yến Thất ngâm thơ.

"Đôi tửu làm ca, nhân sinh bao nhiêu! Thí dụ như sương mai, đi ngày khổ nhiều. Khái lúc này lấy kháng, ưu tư khó quên. Dùng cái gì giải ưu, chỉ có Đỗ Khang. Thanh Thanh từ ngâm, đắng đặc ta tâm"

Áo bào đỏ nữ nghe si mê, quên ta, bài thơ này như thế có phẩm vị, đến mức để cho nàng phân tâm không chuyên tâm, coi như Yến Thất tại xuyt xuyt, nàng cũng không có phát hiện, cho đến khi cái kia tia nước nhỏ ở trên người nàng.

Tuy nhiên, áo bào đỏ nữ biết Yến Thất không phải cố ý, hết thấy đều là mình 'gieo gió gặt bão', thế nhưng là, nghĩ đến tóc cùng trên thân đều bị xối Yến

Thất nước tiểu, cảm giác kia quả thực xấu hổ ghê gớm.

Chẳng lẽ Yến Thất là mệnh ta trong khắc tinh, tại sao mỗi lần đều bị hấn khi dễ?

Rõ ràng ta có võ công a, hết lần này tới lần khác liền bị đùa nghịch.

Thật sự là làm người tức giận!

Yến Thất vội vàng nói sang chuyện khác : "Mỹ nữ, người cũng xấu, có thể hay không rất khó chịu nha? Ta nhìn, người không bằng tắm rửa trước, ta chỗ này có phòng tắm, rất lợi hại hiện đại, người tắm rửa sạch sẽ sau khi, tự nhiên là dễ chịu."

Đề nghị này đối áo bào đỏ nữ rất có sức hấp dẫn, nữ hài đều thích sạch sẽ.

Chăm Yến Thất nước tiểu, khó chịu chết.

Áo bào đỏ nữ xấu hổ, ngượng ngùng, mà phần nộ khoét Yến Thất liếc một chút : "Người để ta làm thế nào lấy, đi ra lại tìm người tính sổ sách, ta tắm rửa, không cho người nhìn lên, không phải vậy ta móc hai tròng mắt của người ra."

Yến Thất rất khinh thường khoát khoát tay : "Ta còn muốn đi xuyt xuyt đâu, ai mà thèm nhìn lên người tắm rửa."

Phòng tắm hơi nước lượn lờ, truyền ra ào ào tiếng nước.

Thanh âm này có trời sinh sức hấp dẫn, làm Yến Thất muốn tìm hiểu ngọn ngành.

Bất quá, nghĩ đến áo bào đỏ nữ trong tay cái kia thanh sắc bén bảo kiếm, vẫn là tính toán.

Mà lại, hấn vẫn không rõ, áo bào đỏ nữ tẩy rửa xong, còn không có tẩy xong, chẳng lẽ nàng thật đem nơi này xem như chính nàng nhà?

Hoặc là nói, nàng là đang cố ý câu dẫn mình?

Kẹt kẹt!

Yến Thất đang miên mang suy nghĩ thời điểm, cửa phòng tắm rốt cục đẩy ra.

Áo bào đỏ nữ mặc lấy một thân nam nhân y phục đi tới.

Y phục này là Yến Thất thả trong phòng tắm thay đi giặt dùng, không nghĩ tới lại bị áo bào đỏ nữ chiếm dụng.

Yến Thất hướng trong phòng tắm thoáng nhìn, liền phát hiện áo bào đỏ nữ y phục đặt ở trên ghế, màu đỏ áo ngực cùng nội khố. Quần cũng nằm ở nơi đó.

Yến Thất ngoái nhìn nghiêng mắt nhìn áo bào đỏ nữ liếc một chút, tâm lý cười trộm : Áo ngực cùng nội khố. Quần đều thoát? Nói như vậy, nàng bên trong cái gì cũng không mặc?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Bỏ ổi tin tức

Yến Thất ngoái nhìn nhìn lấy áo bào đỏ nữ.

Đều nói vừa tắm rửa qua nữ nhân là đẹp nhất, lời này thật là có đạo lý.

Vừa mới tắm rửa qua nàng mềm mại mặt ửng đỏ, lộ ra một cổ nước nhuận, trong đôi mắt đẹp hiện ra tron bóng vệt nước, ướt sũng mái tóc rũ xuống vai chỗ, che lấp nửa bên phần mặt trắng gò má, bờ môi mồm mím hồng hồng, lộ ra cái cổ óng ánh trắng như ngọc, giống như là lột da trứng gà, mê người chạm đến.

Một thân nam nhân rộng thùng thình y phục, càng làm nổi bật lên áo bào đỏ nữ nhỏ nhắn mềm mại kiều mị thân thể, hạ thân là một đầu thiếp thân võ sĩ

quần, phía trên mặc lấy bao quát đại nam nhân y phục, vạt áo vừa vắn rũ xuống trên hông, che khuất nửa bên mê hông, như thế che đến vừa đúng, lộ đến giống như phần, khiến người ta rất muốn xóc lên vạt áo, nhìn xem che ở trong vênh lên nhuận mặt hông.

Riêng là, Yến Thất biết nàng còn không có đâm thùng ngực áo cùng nội khổ. Quần, càng có muốn xé nát y phục xúc động.

"Nhìn cái gì nhìn? Có tin ta hay không ta móc hai tròng mắt của ngươi ra."

Áo bào đỏ nữ nhìn lấy Yến Thất ánh mắt cắt giấu không thể miêu tả hưng phấn, nhìn mình chăm chăm thân thể bên trên qua lại bắn phá, thật giống như đầy trời mưa tên, xuyên thấu đơn bạc y phục, đâm vào óng ánh da thịt trắng bên trên, cảm giác này để cho nàng rất là xấu hổ.

Yến Thất con vịt chết mạnh miệng, bĩu môi : "Khác tự mình đa tình, thật sự cho rằng ta đang nhìn ngươi? Ta là đang nghĩ ngươi không thông qua ta đồng ý, thế nào liền đem ta y phục mặc lên?"

Áo bào đỏ nữ nhếch lên môi đỏ, bảo kiểm lại nằm ngang ở Yến Thất trên bờ vai : "Ta mặc quần áo ngươi, ngươi có ý kiến gì không? Nếu không phải y phục của ta bị ngươi làm bẩn, ai sẽ hiếm có mặc quần áo ngươi?"

Yến Thất vội vàng nhắc tay : "Không ý kiến, đương nhiên không ý kiến, ta liền đem y phục tặng cho ngươi, tính toán làm lễ gặp mặt."

Áo bào đỏ nữ tắm rửa qua, tâm tình dần dần ổn định lại.

Vốn là nàng vô cùng giận chó đánh mèo Yến Thất, hận không thể cho hắn một điểm lợi hại ném thử.

Nhưng bây giờ khôi phục lý trí, cũng hiểu rõ Yến Thất là vô tội, chỉ có thể nói, chính mình quá không may, cũng không phải là Yến Thất cố ý chọc ghẹo nàng.

Yến Thất pha một bình trà, cùng áo bào đỏ nữ tương xem mà làm, cùng nhau uống rượu.

Áo bào đỏ nữ an vị tại Yến Thất đối diện, cách một cái bàn, hai người cách rất gần, ánh nến quanh quần , có thể rõ ràng nhìn thấy lẫn nhau mặt.

Không thể không thừa nhận, Yến Thất khuôn mặt lạnh nhạt, màu đồng cổ da thịt lộ ra một cổ Dương Cương chi khí, riêng là cái kia phần khí chất riêng có mị lực, đã không giống với thư sinh loại kia nho nhã kính cẩn, cũng khác biệt tại quân nhân loại kia cuồng dã ngang ngược, mà chính là loại kia xem xét lên mang theo một cổ vô lại, lại nhìn âm lòng thư sướng khí chất.

Nói một cách khác : Tên này chợt nhìn rất xấu, như cái thô phi, thế nhưng là nhìn lần thứ hai nhìn lại, lại cảm thấy hắn là một cái âm áp nam nhân.

Cái này nhân khí chất thật là quái dị.

Riêng là bị Yến Thất chăm chú nhìn, trong nội tâm nàng rất không quen, phải biết, nàng bên trong cái gì đều không có mặc, rỗng tuếch.

Áo bào đỏ nữ thường thức trà thơm, đem hỗn loạn suy nghĩ thu hồi lại, hơi kinh ngạc nhìn lấy Yến Thất : "Thật không nghĩ tới, gia đình báo danh đã hết hạn, ngươi còn có thể trà trộn vào đến, tính ngươi lợi hại."

Yến Thất cười ha ha : "Ta không chỉ có nhận lời mời thành gia đình, hơn nữa còn qua rất tốt, ngươi nhìn, ta ở thế nhưng là tầng hai lầu nhỏ, đây chính là chỉ có gia đình lãnh đạo mới có đãi ngộ nha."

"Rất thôi!"

Áo bào đỏ nữ xì một ngụm, tên này rất thôi lên thật sự là làm người tức giận.

Yến Thất nói : "Chúng ta trở lại chuyện chính đi, nói, ngươi để cho ta tiến vào Lâm phủ, đến cùng muốn làm cái gì? Đem nhiệm vụ giao xuống, ta tốc chiến tốc thắng."

Áo bào đỏ nữ nói : "Ta muốn tìm một người, một nữ nhân."

Yến Thất hí mắt chữ : "Tìm ai? Người này tên là cái gì tên, tuổi tác bao lớn, tại Lâm phủ là làm cái gì? Có nhà chồng không có."

"Ngươi từ đâu tới như vậy nhiều vấn đề? Ta muốn biết như thế nhiều tin tức, còn muốn ngươi tìm đến sao?"

Áo bào đỏ nữ Bạch Yến thất nhất mắt, đôi mi thanh tú nhíu chặt, thở dài một hơi : "Ta chỉ biết là là cô gái, mười tám tuổi đến hai mươi lăm tuổi ở giữa."

Yến Thất khinh thường một phen : "Điều này sao tìm người? Tin tức quá ít."

"Há, đúng."

Áo bào đỏ nữ chợt nhớ tới cái gì, khuôn mặt hồng hồng nói : "Cô gái này eo trở xuống, tới gần hông địa phương, có một khóa nốt ruồi son."

Yến Thất dở khóc dở cười : "Cái tin này quá bi ối, ta cũng không thể đi thoát ngươi ta nữ hài quần a, vậy ta không thành đại lưu manh."

Áo bào đỏ nữ châm chọc nói : "Ngươi cho rằng ngươi không là lưu manh? Nhớ ngày đó, ngươi còn đem ta đè ở phía dưới" nói đến đây, xinh đẹp mặt ửng hồng, lại cũng không tiện nói tiếp.

"Tốt, ta là lưu manh được thôi."

Yến Thất thờ phì phì lắc đầu : "Người này không dễ tìm."

Áo bào đỏ nữ đôi lông mày nhíu lại : "Nếu là dễ tìm lời nói, ta dùng ngươi làm gì? Ngươi không phải nói khoắc ngươi là ta quý nhân sao? Là trên trời rơi xuống đến giúp đỡ ta sao? Tổng sẽ không chút chuyện nhỏ này đều không làm được đi."

Bị áo bào đỏ nữ tướng Nhất Quân, Yến Thất hăng hái, vỗ bàn một cái : "Chẳng phải chút chuyện nhỏ này à, thế nào khả năng làm khó ta Yến Thất, ta thế nhưng là danh xưng chuyên môn giải quyết nghi nan tạp chứng nam nhân."

Áo bào đỏ nữ bĩu môi : "Cẩn thận thôi bạo da trâu, cho ngươi kỳ hạn là hai tháng. Nhìn thấy ngươi trên cổ tay hồng tuyến sao? Vượt qua hai tháng, ngươi liền sẽ gân mạch đứt từng khúc mà chết."

Yến Thất cười đùa tí tưng : "Làm gì như thế nghiêm túc đâu? Không bằng thư thả một chút thời gian, ba tháng, ba tháng không được sao?"

Áo bào đỏ nữ lắc đầu, trong đôi mắt đẹp hiện lên nôn nóng tâm tình : "Không được, trong hai tháng nhất định phải tìm tới người này, nếu không có đại chuyện phát sinh."

Yến Thất hỏi : "Có thể lớn bao nhiêu chuyện phát sinh?"

Áo bào đỏ nữ nghĩ một hồi, môi đỏ khẽ nhếch, đen nhánh đồng tử hơi hơi co rúm người lại, thấp giọng thờ dài : "Giống như núi kêu biển gầm, như mãnh thú."

Móa!

Như thế nghiêm trọng!

Yến Thất nghe nói như thế, lập tức thu hồi cái kia phần bất cần đời sắc mặt, trong con ngươi bắn ra nóng rực ánh sáng, nhìn lấy áo bào đỏ nữ : "Đã sự việc nghiêm trọng như vậy, vậy ta liền hảo hảo giúp ngươi một cái."

Áo bào đỏ nữ lúc này rốt cục phát hiện : Yến Thất ánh mắt bên trong cái kia phần vô lại không thấy, thay vào đó là cái kia phần hỏa nhiệt tình thân phần chân.

Ánh mắt kia thật có chút khiến người ta tim đập thình thịch .

Yến Thất cười : "Ngươi nhìn ta làm gì?"

"Há, không có không có cái gì?" Áo bào đỏ nữ sờ sờ mê mị mặt, tựa hồ có chút nóng lên, tâm cũng nhảy dòn dập.

Yến Thất lại hỏi áo bào đỏ nữ : "Trừ nữ hài trên miệng có một khóa nốt ruồi son, ngươi còn có cái gì liên quan tới nữ hài tin tức?"

Áo bào đỏ nữ lắc đầu : "Không có."

Yến Thất lắc đầu : "Không có khả năng, ngươi đang gạt ta, trong tay ngươi còn có càn bĩ ả tin tức, chỉ là ngươi không có nói cho ta biết."

Áo bào đỏ nữ trừng lớn ánh mắt : "Ngươi thế nào biết?"

Yến Thất mỉm cười : "Ngươi nhìn ta lúc, đồng tử hơi hơi phóng đại, luôn luôn nhìn ta mi mắt, còn thỉnh thoảng lắc đầu hoặc gật đầu, tay nhỏ nắm chặt lại buông ra, điều này nói rõ ngươi nội tâm rất lợi hại mâu thuẫn, đối với ta còn có hoài nghi cùng không tín nhiệm. Đã ngươi đối với ta không tín nhiệm, đương nhiên sẽ không nói cho ta biết toàn bộ tin tức."

Áo bào đỏ nữ đôi mắt đẹp tròn trừng lên, hồn nhiên không nghĩ tới Yến Thất quan sát người đến như thế cẩn thận tỉ mỉ trình độ, cái này có thể xưng thần kỳ tướng nhân thuật.

Cái này thoắt lưu manh thật sự là lợi hại.

Nói không chừng, hẳn thật sự là lão Thiên phái đến giúp đỡ ta người.

"Yến Thất, tính ngươi lợi hại, ta xác thực còn có một thứ đồ, vật không có lấy ra."

Áo bào đỏ nữ suy nghĩ hồi lâu, rốt cục làm ra quyết định, đem bàn tay tiến trong quần, nhẹ nhàng cời ra nút áo.

Yến Thất kêu to, gấp vội vàng che mắt : "Ai, mỹ nữ, ngươi cũng đừng cời quần, đừng tay, mau đừng tay, ta không phải loại người như vậy, ngươi cũng đừng lười phía trên ta."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Người nào tại trộm đồ ăn?

Áo bào đỏ nữ xấu hổ không thể ngửa, gất giọng : "Người muốn cái gì đâu? Ta thoát cái gì quần, người cái này nhân tâm nghĩ thật sự là bản thù."

Yến Thất mộng : "Là ta bản thù vẫn là người bản thù a? Không cời quần người đem bàn tay đi vào mở nút áo làm gì?"

Áo bào đỏ nữ hung hăng trừng Yến Thất liếc một chút, gợn găng mà linh hoạt đem trên quần nút thắt thu hạ đến, ba một chút đập nát, bên trong thể mà lộ ra một tờ giấy nhỏ.

Yến Thất thần sắc xấu hổ : "Người đem tờ giấy nhỏ giấu ở trong quần, đoán chừng không ai có thể cướp đi."

Hắn thân thủ đi lấy tờ giấy nhỏ.

Áo bào đỏ nữ gấp vội vàng che : "Tuyệt đối đừng làm hư, chỉ có điểm này tin tức."

"Yên tâm, ta rất lợi hại chuyên nghiệp."

Yến Thất đem tờ giấy nhỏ lấy tới, cẩn thận từng li từng tí mở ra.

Phía trên họa là một cây đại thụ, tuy nhiên xem xét thì là trẻ con vẽ xấu vẽ, nhưng nhất bút nhất họa lại rất rõ ràng, cần phải đối vẽ tranh rất có nghiên cứu.

Áo bào đỏ nữ thăm thăm thờ dài : "Phía trên này họa thì là năm đó tiểu nữ hài kia vẽ ra. Thực, ta chính là đem cái này tờ giấy nhỏ lấy ra cho người, người cũng nghiên cứu không ra cái gì hữu dụng tin tức, ta nghiên cứu đã nhiều năm, chung quy là không thu hoạch được gì."

Yến Thất căn bản không để ý tới áo bào đỏ nữ nói cái gì, nhìn chăm chăm tấm kia họa, thần sắc chuyên chú, trên khóe miệng chọn, trong con người nở rộ đoạt người hào quang, lâm vào trầm tư.

Loại kia trạng thái, giống như hắn cũng là toàn bộ thế giới.

Áo bào đỏ nữ chân tâm bị Yến Thất chuyên chú bộ dáng mê hoặc, loại kia khí chất tràn ngập tự tin và đảm nhiệm, như núi như suối, như trời, đối với nữ nhân có trí mạng lực sát thương.

Qua hồi lâu, Yến Thất rốt cục buông lỏng một hơi, cười đến giống đứa bé ngây thơ.

Áo bào đỏ nữ hỏi thăm : "Có phải hay không không thu hoạch được gì? Ta liền biết là như thế này."

Yến Thất cười thần bí : "Không phải không thu hoạch được gì, mà chính là thu hoạch tương đối khá."

Áo bào đỏ nữ nhất thời hưng phấn lên : "Người lại phát hiện cái gì?"

Yến Thất ngừng lại một chút áo bào đỏ nữ phía sau, đem tờ giấy nhỏ để lên bàn, chỉ phía trên họa lá cây, nói : "Nhìn kỹ, tiểu nữ hài khoa tay tuy nhiên ấu trĩ, nhưng nhất bút nhất họa tách đi ra nhìn, đều rất có bản lĩnh, điều này nói rõ tiểu nữ hài rất có tài khí, lớn lên sau nhất định giới về vẽ tranh, cũng không phải là không lịch họa người."

"Có lý." Áo bào đỏ nữ gật gật đầu : "Còn gì nữa không?"

"Tiếp xuống tin tức thì phi thường trọng yếu, quả thực có thể xưng là bạo tạc tính tin tức."

Yến Thất chỉ thân cây, nói : "Nhìn kỹ, thân cây đường cong có phải hay không bên trái thô, bên phải tỉ mỉ, nâng bút thời điểm đầu bút lông lại trái, mà thu bút thời điểm đầu bút lông lại phải? Loại này đầu bút lông cùng chúng ta cầm bút vừa vận ngược lại! Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ cô gái này là cái thuận tay trái."

"Không sai! Cũng chính là như thế!"

Áo bào đỏ nữ như thể hồ quán đỉnh, hưng phấn vỗ bàn một cái : "Yến Thất, người quá lợi hại, không nghĩ tới người quan sát được như thế hữu dụng tin tức, ta nghiên cứu đã nhiều năm, lại không thu hoạch được gì, lợi hại, người thật lợi hại."

Nàng kích động vỗ bàn, nhưng là hưng phấn phía dưới, đập vào Yến Thất trên tay.

Tay nhỏ sờ lấy Yến Thất mu bàn tay, một cỗ nhiệt lực truyền vào lòng bàn tay, nàng thất kinh, mau đem tay nhỏ rút về lại.

Lúc này, nàng mới phát hiện Yến Thất đứng tại chính mình phía sau, cánh tay vòng qua thân thể nàng, để lên bàn, thì tương đương với theo phía sau đem nàng ôm lấy.

Mà lại, Yến Thất ở trên cao nhìn xuống, có thể thấy được nàng trắng như tuyết cổ.

Khó xử nhất là, nàng bên trong cái gì cũng không mặc, y phục cổ áo lại rộng rãi phi thường, Yến Thất ở trên cao nhìn xuống, có thể thông qua cổ áo đem thân thể nàng nhìn một cái không sót gì.

"Ai nha!"

Áo bào đỏ nữ thất kinh, một cái lắc mình, giống như là cá bơi bay ra Yến Thất ôm ấp, dựa vào cửa, khuôn mặt hồng hồng nghiêng mắt nhìn lấy Yến Thất : "Thối lưu manh, người có phải hay không cố ý?"

Yến Thất rất lợi hại xấu hổ, gượng tay lên : "Cũng không phải, cũng không phải, ta chỉ lo cùng người nghiên cứu trường này họa, có thể không có bất kỳ cái gì hấn ý nghĩ, mà lại, ta cái gì cũng không thấy được, coi như nhìn thấy, người cũng đừng quá để ý, bởi vì trước kia thì thăm một lần, cũng không quan tâm nhìn lần thứ hai."

"Người người vô sỉ."

Áo bào đỏ nữ vừa tức vừa xấu hổ, tên này phía trước nói rất lợi hại chân thành, phía sau thì quá vô sỉ, nói cái gì nhìn lần thứ nhất thì không quan tâm nhìn lần thứ hai, cái này thuần túy là lưu manh tư tưởng.

Nàng muốn giận chó đánh mèo Yến Thất, nhưng thật giống như không có giận hấn.

Nàng cảm thấy Yến Thất là nói nói láo, cái này thối lưu manh nhất định nhìn thấy chính mình ngực, chỉ là không thừa nhận mà thôi.

Có cơ hội không nhìn, hấn vẫn là nam nhân sao?

Áo bào đỏ nữ vô cùng xấu hổ, nhanh chóng đem tờ giấy nhỏ chứa vào, người nhẹ như yến, nhảy lên cửa sổ, liền muốn rời khỏi.

"Chờ một chút!"

Yến Thất chạy vào phòng tắm, đem áo bào đỏ nữ áo ngực cùng nội khố. Quần cầm trong tay, hướng về phía nàng rêu rao : "Quần áo người không muốn?"

Áo bào đỏ nữ lúc này mới nhớ tới, vừa rồi lúc tắm rửa làm ướt áo ngực cùng nội khố. Quần, liền không có mặc vào, hiện tại như thế tư mật đồ, vật bị Yến Thất lấy đi trong tay, cái này có thể thế nào đón thêm tay?

"Hừ, người giữ đi."

Nàng một tiếng các đại thiên kiều hừ, không có đi tiếp áo ngực, lách mình bỏ chạy.

Yến Thất gãi gãi đầu : "Ta giữ lấy cái đồ chơi này làm gì, ta cũng không phải biến thái."

Hấn cầm áo ngực vẫy vẫy, còn có một cỗ xử nữ mùi thơm.

Áo bào đỏ nữ bỗng nhiên lại vòng trở lại, vừa vặn nhìn thấy Yến Thất tại vuốt vuốt nàng áo ngực.

Yến Thất vô cùng xấu hổ : "Đừng hiểu lầm, ta chỉ là nghiên cứu một chút đây là cái gì chất liệu, người trở về làm gì sao? Cái này áo ngực người vẫn là đem đi đi, ta chơi chán."

Người chơi cái đây đủ, ta còn thế nào lấy đi?

Áo bào đỏ nữ nhìn chằm chằm Yến Thất, nhẹ nhàng nói một câu : "Nhớ kỹ, ta gọi Quân Nguyệt, lần sau không được kêu ta áo bào đỏ nữ."

Nói xong, phiên như ánh hồng, biến mất tại trong đêm trăng.

Yến Thất tự lẩm bẩm : "Quân Nguyệt? Danh tự ngược lại là rất tốt nghe! Ha-Ha, có tiến bộ, lúc này nói cho ta biết tên, lần sau liền sẽ cùng ta cùng nhau ăn cơm, đánh lần, nói không chừng còn có thể lưu tại nơi này qua đêm. Hắc hắc "

Yến Thất tưởng quân tháng áo ngực, khinh nhờn. Quần cất kỹ, đã cảm thấy cái bụng thật đói, trong phòng lại không có ăn, lại chưa muốn ngủ, liền nghĩ

đến đi nhà bếp làm ăn chút gì đi.

Lâm phủ nhà bếp tại hòn non bộ phía sau, ngược lại là một chỗ yên lặng chỗ.

Yến Thất vòng qua hòn non bộ, lại nhìn thấy nhà bếp phía bắc xa xôi gian phòng kia lóe lên ánh nến.

"Đêm hôm khuya khoắt, chẳng lẽ có người?"

Yến Thất chậm rãi đi qua, hần ánh mắt vô cùng tốt, ngăn cách mười mấy mét, thông qua cửa sổ, liền thấy bên trong có cái dáng người nhỏ nhắn mềm mại nữ tử tại tìm đồ ăn.

Tia sáng âm đạm, thấy không rõ nữ tử mặt, mặc lấy vải thô y phục, vô ý khảo cứu, có điều dáng người thật tốt, một kiện vải thô y phục mặc trên người nàng, lại xuyên ra người mẫu khí chất.

Mái tóc rủ xuống trên vai, nhẹ nhàng vẫy vẫy đầu, đen bóng mái tóc uyển chuyển nhảy múa, ưu nhã cùng cực.

"Chắc hẳn nàng là Lâm phủ nha hoàn, giống như ta đói, đến tìm ăn."

Yến Thất sợ hãi hù đến cái này tiểu nha hoàn, không có đi quấy rầy hần, xoay người đi khác một bên nhà bếp.

Đúng lúc này, hòn non bộ phía sau đi ra một đạo hắc ảnh.

Chính là Trương Văn Tài.

Yến Thất sững sờ : "Trương Văn Tài đến làm gì sao?"

Theo sau, hần liền thấy Trương Văn Tài thẳng đến lấy đèn sáng nhà bếp xông vào, chỉ cái kia tiểu nha hoàn, hung thần ác sát chất vấn : "Người là ai? Cái nào bộ môn nha hoàn, đêm hôm khuya khoắt trộm ăn cái gì, còn có quy củ sao?"

**

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Mặt người dạ thú

Yến Thất luôn cảm thấy Trương Văn Tài không có hảo ý, nghĩ một hồi, vòng trở lại, lặng lẽ đến gần chút, thì đứng tại dưới cửa, ánh nến lượn lờ, đem bên trong tiểu nha hoàn mặt thấy rất rõ ràng.

Lúc này hần mới phát hiện, một thân vải thô y phục tiểu nha hoàn không chỉ có dáng người vô cùng tốt, tiền đột hậu kiều, khuôn mặt cũng sinh được xinh đẹp rung động lòng người.

Xinh đẹp mặt trái xoan, cong cong mày liễu hạ, có một đôi đen bóng thanh tịnh mắt to chữ, trong nháy mắt, phảng phất giống như biết nói chuyện, đáng yêu mũi ngọc tinh xảo, miệng anh đào nhỏ tròn bóng hồng điểm, da thịt trắng như tuyết, tinh tế tỉ mỉ như son.

Luận xinh đẹp chỉ số, cũng là minh tinh cấp bậc gương mặt.

Cái này tiểu nha hoàn cũng thật xinh đẹp, Lâm phủ mỹ nhân như thế nhiều không?

Trương Văn Tài nhìn thấy tiểu nha hoàn đẹp như thế, cũng kinh hãi một chút, nhìn qua cái kia quần tại vải thô y phục bên trong Linh Lung dáng người, mi mắt bắn ra xanh mon môn ánh sáng.

Trương Văn Tài ba một chút đóng cửa phòng, chặn tại cửa ra vào, chỉ tiểu nha hoàn, vênh mặt hất hàm sai khiến nói : "Nói, người đến cùng là cái gì cái bộ môn nha hoàn, lá gan thật lớn a, lại dám nửa đêm trộm ăn cái gì, mà lại, còn chuyên môn tới này ở giữa trong phòng bếp làm ăn, biết nơi này là cái gì địa phương sao? Đây chính là đại tiểu thư chuyên dụng nhà bếp, người dám tới nơi này ăn vụng, người sống được không kiên nhẫn?"

Tiểu nha hoàn sững sờ một chút, đôi mắt đẹp trong nháy mắt, mềm mại nói : "Người là Trương Văn Tài "

Trương Văn Tài hừ lạnh một tiếng : "Làm càn, người dám gọi thẳng ta đại danh? Không có một chút quy củ, ta thế nhưng là quân gia trợ lý, Trương Hòa đại quân gia là thúc thúc ta."

"A!"

Tiểu nha hoàn gật gật đầu : "Trương trợ lý, ta không phải đang ăn trộm, ta là "

"Người thiếu cho ta giả bộ ngờ ngẩn để lừa đảo."

Trương Văn Tài không giống nhau tiểu nha hoàn nói xong, bỗng nhiên tiến tới, lời đỉnh hét lớn : "Người khuya khoắt tại đại tiểu thư chuyên dụng trong phòng bếp tìm ăn, đây không phải ăn vụng, cái kia cái gì xem như ăn vụng? Người cho rằng cái này là chuyện nhỏ sao? Việc này rất đại sự tình, dính đến đạo đức vấn đề, rất lợi hại nghiêm trọng, rất lợi hại nghiêm túc, người bây giờ dám ăn vụng, cái kia sau này thì dám trộm đồ, trộm tiền, nói không chừng, trước kia Lâm phủ ném đồ, vật, đều là người cái này tiểu nha hoàn trộm "

Yến Thất ở một bên nghe được thẳng lắc đầu.

Trương Văn Tài tên này là có nói chuyện 10, một hồi chụp mũ đánh tới hướng tiểu nha hoàn, liền được mang hù, lời nói nghe có chút đạo lý, kì thực rầm rồ không kêu.

Không cần hỏi, tiểu tử này tuyệt đối kim nén hư đây.

Bất quá, cái này tiểu nha hoàn lá gan cũng không nhỏ, bị Trương Văn Tài liền được mang hù hoảng sợ như thế lâu, cũng không có biểu hiện ra quá sợ hãi bộ dáng.

Tiểu nha hoàn nháy đôi mắt đẹp, vội vàng khoát tay : "Trương trợ lý, sự việc không phải người muốn như thế, ta hiện tại không có trộm, người cũng đừng cho ta chụp mũ, Lâm phủ trước kia ném đồ, vật, cùng ta có thể không có quan hệ."

"Lớn mật, còn dám miêng."

Trương Văn Tài hận không thể nhảy dựng lên, hung hăng vỗ bàn : "Người ăn vụng bị ta bắt hiện trường, còn dám ngụy biện? Nói cho người, ta đem người đuổi ra Lâm phủ đều là nhẹ, ta nếu là báo quan, người cũng phải đi ngồi xôm đại lao, Ha-Ha, hoa một dạng tiểu cô nương, ngồi xôm đại lao, rất đáng tiếc a."

Tiểu nha hoàn đôi mắt đẹp vụt sáng, mi đầu nhú chặt : "Thế nào còn muốn ngồi xôm đại lao?"

"Hừ, người sợ a?"

Trương Văn Tài gặp tiểu nha hoàn mi đầu nhú chặt, ánh mắt lóe ra u quang, liền biết nàng sợ hãi, ngữ điệu lại có ý hạ : "Đương nhiên, người bất quá là tiểu cô nương, cũng có thể cho người một cái hồi cái để làm người mới cơ hội, người không phải Thánh Hiền, người nào không đáng điểm sai lầm đâu? Ta là có bao dung tâm người, sẽ không đem người ép lên tuyệt lộ "

Tiểu nha hoàn hỏi : "Trương trợ lý, người đến cùng muốn thế nào?"

Trương Văn Tài tới gần tiểu nha hoàn, mang trên mặt sói giả nguy trang đi ra mỉm cười : "Ta là thông suốt người, chỉ cần người nhận lầm, ta có thể đổi người mở một mặt lưới, ta nhìn không bằng như vậy đi, người theo ta đi ta chỗ ở, ta kiên nhẫn giáo dục người một phen, việc này thì chuyện cũ sẽ bỏ qua, cũng phải nhìn người có nghe lời hay không."

Tiểu nha hoàn đôi mắt đẹp tròn trừng lên, cắn chặt phần môi : "Đêm hôm khuya khoắt, người nói để cho ta đi người chỗ ở?"

Trương Văn Tài gật gật đầu, một bộ mê đắm bộ dáng : "Ta chỗ ở nhưng so sánh nơi này tốt hơn quá nhiều, cái gì ăn đều có, ta phòng sửa sang cũng rất khảo cứu, mà lại, giường của ta rất lớn, rất lợi hại dễ chịu "

Nói, liền muốn đi kéo tiểu nha hoàn tay.

Đều nói đến như thế rõ ràng, ngu ngốc cũng hiểu được Trương Văn Tài là ý gì.

Yến Thất hung hăng khi dễ Trương Văn Tài : Tên này tài tán gái quả thực thấp làm cho người khác giận sôi. Tê liệt, thế mà còn muốn dùng sức mạnh!

Tiểu nha hoàn vội vàng nhảy ra, thần sắc tức giận, sung mãn ngực phình lên đập trùng, hơi có chút bối rối, nhìn chăm chăm Trương Văn Tài, ngữ khí buồn bực : "Trương trợ lý, người cho sự tôn trọng chút, ta không đi người chỗ ở, người cũng ít hù dọa ta, ta bất quá là lấy chút ăn, cũng không phải trộm, chẳng lẽ chúng ta Lâm phủ quân gia trợ lý, thế mà sinh bản thù sắc tâm sao?"

"Người nói người nào bản thù, người nói người nào sắc tâm?"

Trương Văn Tài gặp tiểu cô nương không chỉ có không phối hợp, còn nói toạc ra tâm hắc nghĩ, nhất thời dữ tợn vô cùng : "Người còn dám không phối hợp? Nói cho người, thúc thúc ta là Trương Hòa đại quân gia, ta là người nhà trợ lý, tại cái này Lâm phủ, chính là ta cùng thúc thúc nói tính toán."

Tên này thật sự là cuồng vọng!

Yến Thất nghe được thẳng lắc đầu : Người ta đều là hổ cha, tên này không hổ cha, chuyên môn lên tiếng thúc thúc.

Tiểu nha hoàn cũng tức giận đến không được, mềm mại mặt ửng đỏ : "Nói như vậy, liền đại tiểu thư, đại thiếu gia, các người thúc chất hai cũng không để vào mắt."

Trương Văn Tài hừ lạnh một tiếng : "Đại tiểu thư đương nhiên nói tính toán, đáng tiếc a, đại tiểu thư trăm công nghìn việc, này có tâm tư quản lý việc nhỏ? Về phần đại thiếu gia nha, Ha-Ha, ngờ ngờ ngác ngác, đứa ngốc một cái, ngày ngày liền biết ngủ, tỉnh ngủ thì ăn, ăn no thì ngủ, có cái gì trứng dưng?"

Nói chuyện thời điểm, Trương Văn Tài từng bước một ép về phía tiểu nha hoàn.

Tiểu nha hoàn vội vàng lùi lại, không phục nói : "Người đến cùng muốn thế nào, đây là Lâm phủ, người muốn làm cái gì, người dám làm ầu sao?"

Trương Văn Tài một trận cười quái dị : "Làm ầu lại ra sao? Nói cho người, cái này Lâm phủ tất cả gia đình, tất cả thuộc về ta cùng thúc thúc quản lý, chúng ta cũng là làm ầu lại làm sao, ai dám nói nửa chữ không? Tiểu nha đầu, người nếu là theo ta, sau này nổi tiếng, uống say, nếu là người dám không theo ta, hôm nay ta liền đem người làm, người lại có thể ra sao?"

Mục đích khác lộ về dữ tợn, từng bước một ép về phía tiểu nha hoàn.

Tiểu nha hoàn bị buộc đến góc tường, nhỏ nhắn mềm mại thân thể dính sát tựa ở trên mặt tường, giờ phút này rốt cục lộ ra một tia khiếp ý : "Trương Văn Tài, người là người độc sách, áo mũ chỉnh tề, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, không nghĩ tới, người thực chất bên trong cũng là cầm thú "

Trương Văn Tài trừng điệp cười quái dị, mắt lộ ra dữ tợn, giang hai cánh tay, nhào về phía tiểu nha hoàn.

Tiểu nha hoàn sắc mặt tái nhợt, lập tức liền muốn công khai thân phận của mình

Ba!

Một khối đá nện vào đi, đập trúng Trương Văn Tài khoe mắt.

Lần này kém chút đem Trương Văn Tài nện được, máu tươi cuộn cuộn chảy ra.

"Người nào?"

Trương Văn Tài giọng chân mắt to : "Người nào ném thạch đầu? Đứng ra, đứng ra cho ta."

Yến Thất theo cửa sổ lật tiến đến, cười hướng Trương Văn Tài huýt sáo : "Là ta, Trương Văn Tài, ta tảng đá kia ném đến chính xác a?"

"Là người!" Trương Văn Tài nhìn thấy Yến Thất, sắc mặt vô cùng khó coi.

Tiểu nha hoàn cũng sững sờ một chút : Yến Thất, hần thế nào đến?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Hộ hoa sứ giả thật to gan

Trương Văn Tài không nghĩ tới Yến Thất thế mà hư hần chuyện tốt.

Thậm chí, hướng hần ném một khối đá lớn.

"Yến Thất, người thật là phách lối, lại dám hướng ta ném thạch đầu."

Trương Văn Tài bụng bít lấy đỏ máu gương mặt, nóng bỏng đau nhức.

Yến Thất bĩu môi : "Ta phách lối nữa, cũng không có người phách lối, người mới làm một Thiên quân gia trợ lý, thì dám phi lễ tiểu nha hoàn, nếu như chờ người coi đại quản gia, chẳng phải là liền đại tiểu thư cũng dám làm bản?"

"Người nói bậy cái gì, ta chỗ nào phi lễ tiểu nha hoàn, nàng trộm đồ, ta đang giáo dục hần, Yến Thất, người còn dám nói bậy, có tin ta hay không đem người đuổi ra Lâm phủ?"

Trương Văn Tài bị Yến Thất nói toạc ra tình hình thực tế, tâm lý chột dạ, một bộ miệng cộp gan thò bộ dáng, cứng nhắc biện bạch.

Yến Thất nhìn lấy Trương Văn Tài bộ kia mê đắm bộ dáng, khinh thường lắc đầu : "Người a, đời này là không có tán gái nhi mệnh, nhìn người bộ kia vênh mặt hất hàm sai khiến bộ dáng, nơi nào sẽ chiêu nữ hài tử ưa thích? Dạy người một chiêu, trong sách tự có Nhan Như Ngọc, người vẫn là tại trong sách tìm nữ nhân đi thôi."

"Người người dám chế giễu ta? Yến Thất, ta cảnh cáo người, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, thúc thúc ta thế nhưng là đại quân gia, người dám chọc ta, để người ăn không ôm lấy đi."

Trương Văn Tài tâm tính nổ tung, chỗ nào giống như là người đọc sách, giống như là nổi điên chó đất, một bên uy hiếp Yến Thất, một bên tiến lên muốn muốn mạnh mẽ mang đi tiểu nha hoàn.

"Người dám!"

Yến Thất hai ba bước tiến lên, đem tiểu nha hoàn hộ ở sau người.

Trương Văn Tài nhìn lấy Yến Thất gần giống như hần chiều cao, dũng khí dụng rất nhiều, nghĩ đến không thể trắng trắng cho Yến Thất ném thạch đầu, vung quyền đầu đánh tới hướng Yến Thất.

"Cẩn thận." Tiểu nha hoàn giọng dịu dàng kinh hô.

"Đi người đi."

Yến Thất động thủ tương đương âm hiểm, xa không phải Trương Văn Tài loại thư sinh này nhưng so sánh, thẳng tắp đánh ra một quyền, nện ở Trương Văn Tài mặt trái bên trên.

"Ai nha!"

Trương Văn Tài đau nhức một phát miệng, thấy hoa mắt, cái gì đều nhìn không thấy.

Cái này một cái điện pháo, cho hần đánh ngũ nhãn xanh.

Trương Văn Tài miễn cưỡng mở ra mắt phải, muốn nhìn một chút Yến Thất ở đâu.

"Lại đến một cái điện pháo." Yến Thất lại là một quyền ném ra đi.

Trương Văn Tài lại bị đánh trúng mắt phải, hai cái mi mắt đều thành ngũ nhãn xanh, cái gì đều nhìn không thấy, bưng bít lấy mắt gấu mèo, đau nhức nhe răng nhếch miệng.

Yến Thất gật gật đầu : "Không tệ, hai con gấu trúc mắt, nhìn như vậy lấy đáng yêu."

"Yến Thất, người dám đánh ta, chờ lấy, người để ta làm thế nào lấy, trời sáng có người hảo hảo mà chịu đựng, ta Trương Văn Tài tuyệt đối sẽ không buông tha người."

Trương Văn Tài đau nhức cuồng loạn kêu to, cũng không dám nữa cùng Yến Thất động thủ, dọa đến chạy trời chết, lao đảo chạy ra nhà bếp.

"Yến Thất, cảm ơn người, may mắn có người giúp ta đuổi đi Trương Văn Tài."

Tiểu nha hoàn nhìn thấy Trương Văn Tài đào tẩu, tay nhỏ vỗ phong mê ở ngực, cười hướng Yến Thất nói lời cảm tạ, hàm răng chính tề trắng nõn, cười lộ lên đặc biệt ngọt.

"Không khách khí!"

Yến Thất nhìn lấy tiểu nha hoàn cặp kia tròn mắt trong suốt, rầm thời vẩy vẩy đầu : "Người biết ta gọi Yến Thất? Ha-Ha, xem ra người tin tức lâu linh thông a, chính thức giới thiệu một chút, ta chính là Lâm phủ lớn nhất phong cách mới lên cấp gia đình Yến Thất, người có thể gọi ta Thất Ca, sau này ta bảo kê người. Tiểu muội muội, người gọi cái gì tên?"

"Ta gọi "

Tiểu nha hoàn do dự một chút, vừa muốn nói ra chính mình tên, Yến Thất nhưng lại khoát khoát tay : "Không muốn nói coi như, người có phải hay không đối, vậy người nhanh ăn vụng không người mau tìm ăn chút gì đi, ta ở chỗ này bảo hộ người, cái kia Trương Văn Tài tuyệt đối không dám tới, nếu không ta đánh nổ đầu hần."

Tiểu nha hoàn vụt sáng lấy đôi mắt đẹp, có chút lo lắng nói : "Thất Ca, tại sao muốn giúp ta? Ta bất quá là một tiểu nha hoàn, không có cái gì địa vị,

không đáng người xuất thủ. Người đánh Trương Văn Tài, hẳn nhất định sẽ không bỏ qua người, thúc thúc hẳn thế nhưng là đại quân gia đây."

Yến Thất rất rầm thoỉ cười cười : "Ta có cái ngoại hiệu, gọi là hộ hoa sứ giả, bảo hộ bông hoa là ta sứ mệnh, người đóa hoa này dài đến như thế xinh đẹp, thắng qua mẫu đơn gấp trăm lần, ta nhất định phải bảo hộ, cái gì đều không lo được."

Tên này nhanh mồm nhanh miệng, miệng siêu cấp ngọt.

Tiểu nha hoàn nghe Yến Thất khen nàng xinh đẹp, gương mặt mặt hồng hào, tâm lý đắc ý, hé miệng mỉm cười : "Thất Ca nói giỡn."

Yến Thất cười ha ha : "Ta đúng là đang nói giỡn."

Tiểu nha hoàn hơi hơi ngại người, vênh lên môi đỏ, thất vọng ní non : "Thất Ca nói đúng ta không xinh đẹp?"

"Không, người hiểu lầm."

Yến Thất lại khôi phục chừng chặc đàng hoàng bộ dáng : "Người rất xinh đẹp, cái này không thể nghi ngờ! Ta ý là : Coi như người không có mẫu đơn xinh đẹp, mà chính là một đóa hoa đuôi chó, ta cũng không thể trơ mắt nhìn lấy người bị Trương Văn Tài khi dễ, tuy nhiên Trương Văn Tài rất lợi hại có quyền lợi. Nhưng là, người, cũng nên có cốt khí."

Tiểu nha hoàn nhìn lấy Yến Thất cặp kia lông dật trông mắt trong suốt, nghe hẳn lời nói, tâm lý âm thầm vì Yến Thất cốt khí điểm khen —— đây mới thực sự là nam nhân.

Tâm lý nhưng lại mủi phần kinh ngạc, hẳn trước một giây còn cười đùa tí từng đùa nghịch, sau một giây thì trở nên như thế chừng chặc đàng hoàng nói đại đạo lý, người này thật sự là không thể nắm lấy.

Mới vừa rồi không có báo ra bản thân tên, tiểu nha hoàn bây giờ muốn nói ra bản thân tên, ngược lại có chút tận lực cùng xấu hổ, chẳng không nói.

Nàng chuẩn bị thức ăn, mà Yến Thất thì tại đứng ở cửa, lại thật giống là hộ hoa sứ giả.

Ánh nến tối tăm, trời tối người yên, cô nam quả nữ cùng ở một phòng, nhưng lại không nói lời nào, ngẫu nhiên nhìn nhau cười một tiếng, thật có mấy phần ăn ý.

Tiểu nha hoàn chuẩn bị bốn năm dạng tinh xảo thức ăn, mà lại vẫn còn tiếp tục thái thật.

Yến Thất có chút hồ đồ.

Tiểu nha đầu này là đến trộm ăn cái gì sao?

Cái nào ăn vụng tiểu nha hoàn biết cái này sao chậm rãi chuẩn bị thức ăn?

Rất lợi hại không khoa học!

Mà lại, hẳn cũng nhìn ra, tiểu nha hoàn động tác vô cùng ổn trọng, không có chút nào tâm thần bất định cảm giác, riêng là cái kia thân thể vải thô y phục, cùng hẳn nhỏ nhắn mềm mại thân thể, tịnh lệ dung nhan mủi phần không đáp.

Yến Thất thế nhưng là tinh xảo đặc sắc người, nhìn từ trên xuống dưới tiểu nha hoàn, liên tưởng đến tiểu nha hoàn không sợ Trương Văn Tài, cùng Trương Văn Tài cứng rắn hình ảnh, dần dần đối tiểu nha hoàn lên hứng thú : Nàng nhất định không phải phổ thông tiểu nha hoàn

Tiểu nha hoàn cắt lấy đồ ăn, ngẫu nhiên ngoái nhìn nhìn lên Yến Thất vài lần.

Yến Thất tuy nhiên một thân áo xanh nón nhỏ, nhưng này phần vô lại ấm áp nam giao thế hô ứng khí chất, để tiểu nha hoàn hứng thú nồng đậm, riêng là tại ánh trắng quanh quần hạ, Yến Thất đáng người càng lộ ra trắng tấp lông dật.

"Ai nha, đau quá!"

Tiểu nha hoàn nhìn lên Yến Thất, phân tâm, ra tay ra sai lầm, cắt tới ngón tay.

"Thế nào?"

Yến Thất nghe tiểu nha hoàn mị gọi, vội vàng xông lại, liền thấy tiểu nha hoàn xanh nhạt trên ngón tay toát ra thật là nhiều máu.

Tiểu nha hoàn khoanh tay chỉ, nhúu mày, đau đến chảy ra nước mắt đến : "Ta cắt tới tay, làm sao đây? Đau quá!"

"Ta đến xem."

Máu tươi chảy ra rất nhiều, một mực ngăn không được, Yến Thất cái gì cũng không lo được, một phát bắt được tiểu nha hoàn mềm mại tay nhỏ, trên ngón tay vết thương rất sâu, máu đang không ngừng ra bên ngoài bốc lên.

Mà lại, trên ngón tay có muối, muối nếu là tiến vết thương, lại ở miệng vết thương lưu lại vết sẹo.

"Trước cầm máu!"

Nơi này không có thuốc cầm máu, dưới tình thế cấp bách, Yến Thất há miệng bọc lấy tiểu nha hoàn tay nhỏ, đồng ý. Hút ngón tay, dùng nước bọt vì nằng cầm máu.

"A, cái này "

Tiểu nha hoàn mặt đỏ tới mang tai, kinh ngạc mà thẹn thùng nhìn lấy Yến Thất : "Trời ạ, hân hôn ta tay, còn ở trong miệng khóa đến khóa đi, đầu lưỡi thật tron, thật là mắc cỡ."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Việc tốt

Tiểu nha hoàn chỗ nào nghĩ đến Yến Thất hội lớn mặt như thế phóng túng, nói hôn thì hôn, mà lại hôn đến như vậy dùng lực, hẳn là tại triển lãm tình diệu kỹ thuật dùng lưỡi sao?

Qua rất lâu, Yến Thất mới đem tiểu nha hoàn tay nhỏ lấy ra.

Tiểu nha hoàn thẹn thùng lùi về tay nhỏ, cúi đầu, có chút ngượng, lại có chút oán trách, mềm mại nói : "Ngươi thật lớn mặt, thế mà hôn ta "

Yến Thất lắc đầu : "Ngươi hiểu lầm, ngươi vừa rồi chảy thật nhiều máu, mà lại trên tay có muối ăn, muối ăn nếu là tiến vết thương, lại ở trên tay ngươi lưu lại vĩnh cửu vết sẹo. Sự cấp tông quyền, ta khóa ngươi vết thương, đem muối ăn cho tiêu hóa hết, nước bọt có cầm máu công năng, không tin ngươi nhìn, máu đã ngừng."

"Nguyên lai là dạng này!"

Tiểu nha hoàn nhìn lấy ngón tay, quả nhiên trên tay không có muối ăn, máu cũng ngừng, mắt thấy một đạo rất dài lỗ hồng nằm ngang ở xanh nhạt trên ngón tay, trệt mục kinh tâm.

Nghĩ đến vừa rồi nếu là vết thương tràn vào muối ăn, vậy nhất định hội lưu lại không thể xóa nhòa vết sẹo.

Yến Thất cho mình đồng ý. Hút vết thương, thật sự là quá kịp thời.

Ai, ta mới vừa rồi còn hiểu lầm hẳn là tại khinh bạc ta, thật sự là không kiến thức.

Tiểu nha hoàn mềm mại nói : "Thất Ca, cảm ơn ngươi, vừa rồi ta hiểu lầm ngươi."

Yến Thất cười ha ha : "Hiểu lầm ta người nhiều, không kém ngươi một cái."

Hắn tại tay áo phía trên xé xuống một miếng vải, không khách khí nắm lấy tiểu nha hoàn tay, gọn gàng mà linh hoạt vì nằng băng bó kỹ vết thương : "Vết thương thấy gió cũng sẽ lưu lại vết sẹo, dạng này bao lấy liền tốt, đêm nay đừng dính nước, trời sáng liền sẽ khép lại."

Nhìn lấy Yến Thất như thế thân mật, tiểu nha hoàn tâm lý ừ ừ ừ.

Đã thật lâu không có người như thế quan tâm chính mình, đương nhiên, trừ đại tiểu thư.

Không sai, cái này tiểu nha hoàn chính là Đại Tiểu Thư Lâm Nhục Tiên thiếp thân nha hoàn —— Thu Hương.

Tên là nha hoàn, thật là tỷ muội!

Lâm Nhục Tiên ra đi làm việc, nửa đêm mới chạy về trong phủ.

Bận bịu một ngày, cũng không có ăn xong một bữa tốt cơm.

Nửa đêm canh ba, Lâm Nhựt Tiên lại không muốn lại đi giã vò đầu bếp, nghĩ đến nhin một chút, dù sao cũng nhanh hừng đông, cái kia thuận tiện bớt mập một chút.

Thu Hương nhìn không được, tự mình tới muốn cho Lâm Nhựt Tiên làm điểm ăn ngon.

Nàng đòi một thân vải bố thô y nấu com, không nghĩ tới Trương Văn Tài sẽ đối với nàng lên lịch ra đầu óc.

Mà lại, nàng không có tự báo thân phận của mình, chính là vì khảo nghiệm một chút Trương Văn Tài, không nghĩ tới, tên này cũng là một cái mặt người dạ thú.

Yến Thất, thì là đường hàm người tốt.

Vừa rồi không có ý tứ hướng Yến Thất báo ra danh tự, hiện tại báo nổi danh tự sẽ chỉ xấu hổ, dứt khoát không nói tên, sau này lại tìm cơ hội nói ra cũng không muộn.

Thu Hương nhìn lấy thụ thương ngón tay, tâm lý có chút ảo não.

Đồ ăn đã chuẩn bị kỹ càng, còn kém nấu nướng, thế nhưng là hết lần này tới lần khác thụ thương, không thể dính nước.

Chẳng lẽ, đêm nay chỉ có thể để đại tiểu thư bị đói?

Yến Thất nhìn ra Thu Hương khó xử, nghĩ thầm nàng thật đúng là cái chú mèo ham ăn, đã thụ thương, còn suy nghĩ rau xào đây.

Tính toán, người tốt làm đến cùng, hộ hoa sứ giả muốn đứng vững cuối cùng nhất một tốp cương vị.

Yến Thất vén tay áo lên, xuất ra thái đao, đem không có cắt xong khoai tây cắt thành sợi khoai tây.

"Người, người được không?"

Thu Hương không nghĩ tới Yến Thất vậy mà vén tay áo lên cầm đao, còn suy nghĩ một đại nam nhân, nơi nào sẽ nấu com, đây không phải làm bừa bãi sao?

Phải biết, tại cô đại, nam nhân là không thể xuống phòng bếp.

Nam nhân xuống phòng bếp, mang ý nghĩa nữ nhân không hợp cách, có sai lầm nam tử phong phạm.

Thế nhưng là, nghe cái kia ' đương đương đương ' thanh âm, nhìn lấy Yến Thất thủ pháp thành thạo, một tay đao công xuất thần nhập hóa, cắt ra đến sợi khoai tây so với chính mình lại nhanh lại chính tề, không khỏi sững sờ.

Đây là như thế nào một người nam nhân a, liên tục cắt sợi khoai tây đều biết.

Ở thời đại này, trừ chuyên nghiệp đầu bếp, lên tới tài tử thư sinh, xuống đến người bình thường, người nam nhân nào có dũng khí tiến nhà bếp làm đồ ăn?

Yến Thất thế mà không cảm thấy thô bỉ, mà lại việc còn như thế tốt.

Nam nhân này, thật không tầm thường.

Thu Hương nhìn lấy Yến Thất lưng dật bóng lưng, thật sự là có chút sùng bái hẳn.

Có một phong cách riêng, suất khí không bị trói buộc.

Rõ ràng một thân vô lại, hết lần này tới lần khác lại chân thực nhiệt tình!

Yến Thất đao công không phải đắp, một hồi cắt gọn sợi khoai tây, vào nồi, nấu nướng.

Chỉ chốc lát sau, sợi khoai tây mới mẻ xuất hiện.

"Ăn đi, chú mèo ham ăn!"

Yến Thất đem sợi khoai tây đẩy lên Thu Hương trước mặt, quay người lại đi rau xào.

Thu Hương ném một ngụm, trong lòng khen lớn : Sắc hương vị đều đủ, thức ăn ngon, so với chính mình xào kỹ ăn nhiều, đại tiểu thư nhất định ưa thích.

Yến Thất động thủ cực nhanh, trong nháy mắt làm bốn đồ ăn một chén canh.

"Người thế nào còn không ăn? Người không phải đói không?" Yến Thất Vãn Thu hương, cảm thấy rất kỳ quái.

Thu Hương cười một tiếng, đem bốn đồ ăn một chén canh đóng gói, mang theo rồi đi, đi tới cửa, do dự một chút, rốt cục ngoái nhìn hướng Yến Thất

mỉm cười : "Cám ơn ngươi, Thất Ca, vừa rồi một mực cũng không nói đến tên của ta, rất xin lỗi, ta gọi Thu Hương, quá muộn, chúng ta lần sau gặp!"

Nói xong, lác lác thân hình như thủy xà, chạy chậm đến biến mất ở trong màn đêm.

"Nàng lại là Thu Hương, đại tiểu thư thiếp thân nha hoàn?"

Yến Thất không khỏi một trận ngạc nhiên.

Hắn đã sớm đoán được cái này tiểu nha hoàn không tầm thường, nhưng lại không nghĩ rằng nàng cũng là Thu Hương, là đại tiểu thư thiếp thân nha hoàn.

Yến Thất hiện tại cũng đã nghĩ đến : Thu Hương là đến cho đại tiểu thư nấu cơm.

Nói như vậy, chính mình trong lúc vô tình, cho đại tiểu thư làm một hồi mỹ vị món ngon?

Hiện tại, Yến Thất có chút thay Trương Văn Tài lo lắng.

Tên này vừa rồi quá phách lối, nếu là biết nàng cũng là Thu Hương lời nói, nhất định sẽ hủy đến ruột đều xanh a?

Liền đại tiểu thư thiếp thân nha hoàn cũng dám khinh nhờn, Trương Văn Tài tên này cũng coi là chính mình tìm đường chết.

Trời sáng, tất nhiên có một trận đặc sắc trò vui!

Thu Hương trở lại đại tiểu thư khuê phòng, dọn xong ăn.

Đại tiểu thư vừa mới tắm rửa qua, thay đổi dễ chịu đồ ngủ, cả người sạch sẽ tinh khiết, không nhuốm bụi trần, xinh đẹp không gì sánh được.

Nàng chính lười biếng ôm gối dựa ngán người, đôi mi thanh tú nhú chặt, trong đầu hỗn loạn không chịu nổi, tất cả đều là Lâm gia sâu sự tình, một kiện so một kiện gấp gáp.

"Đại tiểu thư, ăn cơm trước đi, ngươi cũng vội vàng một ngày, không ăn cơm không thể được, lại không ăn, ngực liền sẽ thu nhỏ nha."

"Thu Hương, ta coi như ngực thu nhỏ, cũng so ngươi ngực lớn, không tin chúng ta so tài một chút."

"Đại tiểu thư, ngươi khi dễ Thu Hương."

Hai người nói mấy cái câu nói đùa, Lâm Nhượng Tiên phiền não giảm bớt rất nhiều.

Lâm Nhượng Tiên nhìn lấy bốn đồ ăn một chén canh, không khỏi sửng sốt một chút : "Thu Hương, đây là ngươi làm sao? Nhìn không tệ."

Thu Hương mỉm cười : "Đại tiểu thư mau nếm thử tư vị như thế nào?"

Lâm Nhượng Tiên lần lượt nếm một lần, câu lên trong dạ dày con sâu tham ăn, lại ăn được mấy ngụm, mới vừa lòng thỏa ý nói với Thu Hương : "Nghĩ không ra ngươi trù nghệ vừa dài tiến, Thu Hương, người nam nhân nào cưới ngươi, nhưng có phúc khí."

Thu Hương chớp chớp đôi mắt đẹp : "Đại tiểu thư, những thứ này đồ ăn cũng không phải ta làm."

"Ồ? Đó là ai làm?"

Lâm Nhượng Tiên ăn đến quên cả trời đất : "Chúng ta Lâm phủ còn có như thế lợi hại đầu bếp? Ta nhìn nên cho cái này đầu bếp thêm chút tiền lương."

Thu Hương hì hì yêu kiều cười : "Nói thực cho ngươi biết đại tiểu thư đi, những thứ này đồ ăn đều là Yến Thất làm."

"Yến Thất?"

Lâm Nhượng Tiên nghe lời này, mi đầu nhú chặt, ba một chút đem dưa buồng xuống, xụ mặt hỏi : "Hắn thế nào còn tại Lâm phủ? Không phải để ngươi đem hắn đuổi đi ra sao?"

Chương 56: Đại tiểu thư tốt xấu hổ

Lâm Nhựt Tiên đối Yến Thất y nguyên có rất lớn ý kiến.

Tên này vậy mà lợi dùng nàng để kiếm tiền, mà lại kiếm được đầy bồn đầy bát.

Dạng này, chính mình danh dự cùng tôn nghiêm chẳng phải là bị thương tổn?

Đáng ghét nhất là, lúc này mới ngày đầu tiên, liền đã có tài tử cầm Từ Song Nhi thừa hưởng nàng biểu lộ tâm ý.

Chính mình vốn là đã bề bộn nhiều việc, này có tâm tư để ý tới những thứ này đáng ghét con ruồi.

Mà hết thầy này, đều là Yến Thất giờ trò quỷ.

Chính vì vậy, nàng ghi hận phía trên Yến Thất.

Thu Hương không nghĩ tới Lâm Nhựt Tiên đối Yến Thất như thế canh cánh trong lòng, giải thích vài câu : "Đại tiểu thư, ta cảm thấy Yến Thất người này rất không tệ, rất có tinh thần chính nghĩa, đầu não linh hoạt, đúng là chúng ta Lâm gia cần nhân tài "

"Người đừng nói."

Lâm Nhựt Tiên vũ mị đôi mắt trắng Thu Hương liếc một chút, nhô ra nhô nhón mềm mại đầu ngón tay, tại Thu Hương trên đầu nhẹ nhàng đảm một chút, các đại thiên kiều khê nói : "Người cho rằng ta không biết, người chính là coi trọng Yến Thất, mới phát giác được hần chỗ nào đều tốt, giống hần loại người này, ngay cả ta danh dự cũng dám tiêu phí, nơi nào sẽ là cái gì người tốt? Ta cảm thấy nhân phẩm hần không được, miệng lưỡi tron tru, gian trá xảo hoạt "

"Đại tiểu thư thế nào có thể như thế nói hần đây."

Thu Hương vênh lên môi đỏ, tâm lý không phục lắm : "Người liền người khác chưa thấy qua, thế nào thì kết luận hần không phải người tốt?"

Lâm Nhựt Tiên hỏi lại : "Vậy người bằng cái gì kết luận Yến Thất là người tốt."

"Ta có thể!"

Thu Hương sinh động như thật nói : "Ngay tại vừa mới, ta cho đại tiểu thư làm đồ ăn thời điểm, Trương Văn Tài xông vào nhà bếp, hần không nhận ra ta, thế mà đùa nghịch lên dâm uy, muốn làm bản ta, người cũng không biết hần nhiều sao phách lối, may mắn Yến Thất theo sau đuổi tới giận đánh Trương Văn Tài, không phải vậy, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi."

Nàng miệng phun liên hoa, đem chuyện phát sinh nói một lần.

Đương nhiên, Yến Thất khóa nàng ngón tay, bị nàng cho tình lặc.

"Thế mà còn có dạng này sự tình."

Lâm Nhựt Tiên ba một chút đem đũa ngã trên bàn, cong cong đôi mi thanh tú chăm chú nhíu lên, trong đôi mắt đẹp tràn đầy lấy nồng đậm lửa giận : "Không nghĩ tới Trương Văn Tài thoát nhìn là một cái người khiêm tốn, kì thực là mặt người dạ thú, lại dám đánh người chủ ý, hần sách đến chó trong bụng đấy?"

Thu Hương phụ họa theo đuôi : "Đúng đấy, đại tiểu thư, Trương Văn Tài dạng này căn bản người thế nào còn đem hần lưu tại Lâm phủ a, còn ủy nhiệm hần làm quản gia trợ lý, đại tiểu thư, người hồ đồ?"

Lâm Nhựt Tiên giọng dịu dàng thờ dài : "Trong này dính đến rất nhiều lợi ích, vô cùng phức tạp, tứ thúc, lục thúc bọn người cùng nhau tiến cử hiền tài Trương Văn Tài, ta lại không thể từ chối thẳng thắn, mà lại ta muốn Trương Văn Tài là cái người đọc sách, coi như không có năng lực, nhiều nhất cũng chính là cái không ảnh hưởng toàn cục người tầm thường, sẽ không cho chúng ta Lâm phủ tạo thành tổn thất bao lớn."

Thu Hương ngạc nhiên : "Nguyên lai là Tứ lão gia, Lục lão gia vì Trương Văn Tài nói tốt? Ai, bọn họ thật sự là cho đại tiểu thư ngọt ngạt."

Lâm Nhựt Tiên đôi mi thanh tú nhíu chặt, trong đôi mắt tràn đầy lo lắng : "Cho ta ngọt ngạt không sao, ta sợ là bọn họ cho Lâm gia ngọt ngạt."

Thu Hương quan tâm nói : "Đại tiểu thư, người gần nhất tâm phiền ý loạn, có phải hay không cùng Tứ lão gia, Lục lão gia có quan hệ? Ta biết, bọn họ rất có dã tâm, muốn bao trùm người phía trên, đây tuyệt đối không thể nhìn."

"Tốt, không nói trước những thứ này đáng ghét sự việc."

Lâm Nhựt Tiên xoa xoa tron bóng cái trán, giận dữ nói : "Xem ra, là ta đem Trương Văn Tài nghĩ đến quá thiện lương, hần quan mới nhậm chức mới một ngày, thì làm ra bức này thương thiên hại lý sự việc, sau này cái kia còn đến? Ta sáng mai còn muốn đi ra ngoài làm việc, người thay ta đi hướng Trương Hòa truyền lời, đem Trương Văn Tài đuổi ra Lâm phủ, vĩnh không thu nhận."

Thu Hương gật gù đầu : "Tốt, chỉ là, ta lo lắng Tứ lão gia, Lục lão gia trên mặt hội không dễ nhìn. Nếu không, nhin thêm?"

Lâm Nhựt Tiên lắc đầu, trong con ngươi tràn ngập quật cường : "Nếu là Trương Văn Tài khi dễ người khác, ta lấy đại cục làm trọng, cũng liền nhẫn, thế nhưng là, Thu Hương, ngươi là tỷ ta muội, Trương Văn Tài thế mà đem ma trảo vờn hươu người, ta chỗ nào có thể chịu? Liền theo ta đi nói làm, tứ thúc, lục thúc có ý kiến, để bọn hắn một mực tới tìm ta, ta tiếp lấy là được."

Thu Hương có chút hâm mộ nhìn lấy Lâm Nhựt Tiên, phụ họa nói : "Đúng, đại tiểu thư, ngươi đến kịch liệt lên, con hổ không phát uy, còn tưởng là mèo bệnh đây."

Lâm Nhựt Tiên các đại thiên kiều hừ một tiếng : "Ngươi mới đúng con hổ đây."

"Tốt, đại tiểu thư, nhanh ăn cơm đi."

Thu Hương cho Lâm Nhựt Tiên xới cơm, bưng đến Lâm Nhựt Tiên trước mặt.

Lâm Nhựt Tiên nhìn lấy những cái kia đồ ăn mùi phần mê người, nhưng nghĩ tới Yến Thất tên này mang đến cho hắn không ít phiền phức, sử dụng chính mình kiếm tiền, tâm lý đặc biệt không thoải mái, ba một chút để chén đĩa xuống.

"Đại tiểu thư, lại thế nào? Một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng?"

"Ta không đói bụng, ngươi phải nhớ lấy, cái kia Yến Thất tuy nhiên giúp ngươi, nhưng cũng chưa hẳn là người tốt, thân thể làm một cái đỉnh cấp đại bại hoại, đều là rất lợi hại giới về nguy trang, không chừng Yến Thất đã sớm nhận biết ngươi, rồi mới sử dụng Trương Văn Tài trình diễn vừa ra anh hùng cứu mỹ nữ trò vui. Ngươi tiểu nha đầu này đơn thuần cực kì, muốn chữa chút Thần, cũng đừng cho rằng Yến Thất đáng đáp đẹp trai, thì đối với hắn lòng sinh ngưỡng mộ. Lại nói, hắn có thể đẹp trai cỡ nào?" Thu Hương lắc đầu : "Đại tiểu thư, ngươi liền đúng Yến Thất có thành kiến, ta đơn thuần, nhưng ta không ngốc, gặp qua sự việc quá nhiều, ta muốn Yến Thất nhất định không có gạt ta."

Lâm Nhựt Tiên ra lệnh : "Dù sao mặc kệ làm sao, ngươi muốn đem Yến Thất đuổi đi."

"Đại tiểu thư, ta buồn ngủ, muốn đi ngủ, ngủ ngon."

Thu Hương không muốn nghe Lâm Nhựt Tiên, làm bộ mệt mỏi, ngáp, tránh ra đại tiểu thư gian phòng.

"Cái này Thu Hương, càng ngày càng không nghe lời ta."

Lâm Nhựt Tiên nhìn lấy Thu Hương đưa nghịch tiểu thông minh, khoe miệng hiện ra một tia ranh mãnh cười.

"Xem ra, muốn trông cậy vào Thu Hương đuổi đi Yến Thất là không thể nào, cũng được, chờ ta bận bịu qua trong khoảng thời gian này, rảnh tay, tự mình đem Yến Thất đuổi đi, cái này hẳn hẳn."

Lâm Nhựt Tiên ghi hận phía trên Yến Thất.

Nhìn lấy những cái kia mỹ vị món ngon, Lâm Nhựt Tiên trong bụng con sâu tham ăn bị móc ra đến, ừng ực ừng ực rung động.

Nàng muốn không ăn, nhưng lại thêm ăn chịu không nổi, do dự một chút, kẹp một ngụm sợi khoai tây, ăn được thanh thúy, thêm dấm, rất có nhai đầu, nhai nhai thích hợp.

"Ăn ngon thật."

Lâm Nhựt Tiên cái gì cũng không lo được, một tay bưng cơm trắng, một tay gấp thức ăn, hồng hồng trên miệng nhỏ dính đầy dầu, ăn quên cả trời đất, bộ dáng kia đặc biệt đáng yêu, giống như là tham ăn chú mèo ham ăn, nơi nào còn có nửa phần đại tiểu thư uy nghiêm?

Lúc này, Thu Hương mở cửa xông tới.

Theo sau, liền thấy đại tiểu thư bộ kia chú mèo ham ăn bộ dáng.

Thu Hương hỏi : "Đại tiểu thư, ngươi không phải không ăn sao? Ta nhớ được ngươi là rất có nguyên tắc người nha."

Lâm Nhựt Tiên vô cùng xấu hổ, khuôn mặt mặt hồng hào, trong cái miệng nhỏ nhắn còn có khoai tây tía, đôi mắt đẹp tội nghiệp nhìn lấy Thu Hương, không biết nói cái gì tốt.

Sáng sớm hôm sau, thu đến Trương Văn Tài truyền ra tin tức, tất cả mới lên cấp gia đình lại tại trên quảng trường tập hợp.

Mọi người không rõ ràng cho lắm, nghị luận âm ỉ.

Vương Trữ Bạch đắm vào miệng : "Yến huynh, ngươi không biết, Trương Văn Tài hôm nay đặc biệt phẫn nộ, một bộ muốn giết người bộ dáng, cũng không biết người nào chọc hắn."

Tôn Thanh cũng nhủ thầm : "Ta vừa mới nhìn đến Trương Văn Tài mặt mũi tràn đầy là thương tổn, hẳn là bị đánh, Yến huynh, người biết thế nào chuyện sao?"

Yến Thất cười : "Ta biết là ai đánh."

"Người nào?" Vương Trục Bạch, Tôn Thanh trầm miệng một lời.

Yến Thất đắc ý phì cười trên thân tro bụi, nói năng có khí phách nói : "Ta!"

"Người?" Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh một trận ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 57: Đen trắng điên đảo

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh sững sờ hơn nửa ngày, đồng thời hung hăng vỗ một cái bấp đùi.

"Yến huynh, người có thể gây ra đại họa! Người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu, tuy nhiên Yến huynh thủ đoạn lợi hại, nhưng Trương Văn Tài hiện tại dù sao cũng là quân gia trợ lý, người đem hắn đánh, nào có quả ngon để ăn?"

"Đúng đây, Yến huynh, Trương Văn Tài dù sao cũng là Trương Hòa chất tử, mà đầu đầu nhất là, Trương Văn Tài là Lâm gia Tứ lão gia cùng Lục lão gia liên danh tiến cử hiền tài người, người đánh Trương Văn Tài, không thì tương đương với đánh bọn hắn mặt sao? Ai, người việc này làm lớn."

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh hai người thờ dài thờ ngắn, thực vì Yến Thất lo lắng.

Yến Thất nhìn lấy hai người vì chính mình lo lắng, cảm tình chân thành tha thiết, không che giấu chút nào, trong lòng cũng rất được lợi.

Không tệ, không tệ, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh đều là có thể kết giao người, sau này tại Lâm phủ, không thể nói được muốn chiếu cố một chút hai người bọn họ.

Vương Trục Bạch suy nghĩ nửa ngày, đối Yến Thất nhỏ giọng nói : "Yến huynh, Trương Văn Tài sốt ruột tất cả mới lên cấp gia đình, chính là muốn nhục nhả người, rồi mới đem người đuổi ra Lâm phủ, thậm chí sẽ còn trật đưa người đi gặp quan viên. Ta nhìn, 36 Kế tẩu vi thượng, người không bằng đào tẩu đi."

Tôn Thanh cũng vội vàng gật đầu : "Vương huynh nói không tệ, ta nhìn thấy bên ngoài có bộ khoái đang đi tuần đâu, hẳn là không cái gì chuyện tốt, Yến huynh, người mau chạy đi, ta chỗ này có bạc, người muốn bao nhiêu, nhanh nhanh người bao nhiêu."

Yến Thất đi bộ nhàn nhả : "Đa tạ Tôn huynh cùng Vương huynh quan tâm, bất quá, ta tại Lâm phủ thật tốt, ở tầng hai lầu nhỏ, thường thức Lâm phủ thanh xuân xinh đẹp tiểu nha hoàn, tại sao phải đào tẩu a."

"Ai, Yến Thất, người đây là chưa đắm vào tường gạch không trở về "

Tôn Thanh cùng Vương Trục Bạch gấp thẳng dặm chân.

Yến Thất thổi một chút huyết sáo : "Tôn huynh, Vương huynh, các người đừng nóng vội a, các người cảm thấy, ta là một cái có thể ăn thua thiệt người sao?"

Tôn Thanh cùng Vương Trục Bạch nhìn nhau : "Yến huynh, chẳng lẽ trong này còn có cái gì huyền cơ?"

Yến Thất nháy mắt ra hiệu : "Lần này các người thì xem kịch vui đi, không chỉ có ta không có chuyện, ta vẫn phải để Trương Văn Tài nghỉ việc."

Tôn Thanh cùng Vương Trục Bạch gặp Yến Thất nói như thế chắc chắn, tâm lý có chút hưng phấn : "Vậy liền nhìn Yến huynh thủ đoạn, chúng ta vì người trợ uy."

Chỉ chốc lát sau, mới lên cấp gia đình toàn bộ tụ tập ở chỗ này.

Bên cạnh, còn có một số Lão Gia Đình, cùng nha hoàn vây xem.

Đều muốn nhìn một chút, nơi này đến cùng phát sinh cái gì sự tình.

Trương Hòa đại quân gia cùng Khúc Phong phó quân gia cũng đuổi tới hiện trường.

Trương Hòa không nói một lời, sắc mặt tái xanh, mắt liếc thấy Yến Thất, trong con ngươi tràn ngập hung lệ màu sắc, một bộ như lang như hổ muốn ăn thịt người bộ dáng. Mà Khúc Phong cũng không ngừng hướng Yến Thất nháy mắt, than thở, mi đầu nhíu chặt, tâm sự nặng nề, giống như trời sập xuống.

Lại qua thật lâu, chỉ thấy theo bên ngoài đại môn tiến một nhóm người.

Trương Văn Tài đi ở trước nhất, theo ở bên cạnh hắn, lại là một thân hỏa hồng áo choàng, eo treo bảo kiếm Lãnh U Tuyết.

"Thế nào bộ khoái cũng tới, xong, sự tình thật làm lớn, đây là muốn bắt người nào nha?"

Mọi người xì xào bàn tán, tâm lý tuôn ra một chút sợ hãi.

Lãnh U Tuyết đứng tại phía trước nhất, nhìn thấy trong đám người Yến Thất, đôi mắt đẹp ở trên người hắn nghiêng mắt nhìn mấy mắt, phát hiện tên này một thân áo xanh nón nhỏ, thật đúng là hơi bị đẹp trai.

Yến Thất hướng Lãnh U Tuyết chào hỏi : "Một chút chuyện nhỏ còn cần Lãnh đại bộ đầu tự mình phá án, người thật đúng là chuyên nghiệp, ta nếu là Phủ Doãn đại nhân, nhất định cho người nhiều thêm tiền thưởng."

Lãnh U Tuyết rất lợi hại lo lắng Yến Thất chui vào Lâm phủ, là Thái Điểm tai họa Lâm gia.

Cho nên, mấy ngày nay, Lãnh U Tuyết một mực tự mình dẫn người, tại Lâm phủ chung quanh dò xét, bảo đảm Yến Thất sẽ không nháo sự.

Buổi sáng hôm nay, Trương Văn Tài thế mà tìm tới, nói hắn bị đánh.

Hắn đối Trương Văn Tài vô cùng không ưa, bởi vì tên này một đôi tặc nhãn luôn luôn ở trên người nàng phiêu lai phiêu khứ, cái kia phần muốn nhìn lại không dám nhìn bị ỏi bộ dáng, để Lãnh U Tuyết vô cùng chán ghét.

Nhưng dù vậy Lâm phủ sự tình, nàng và Lâm Nhược Tiên ở giữa còn có chút giao tình, cho nên liền quyết định tự thân xuất mã, đem vụ án làm cái hiểu rõ.

Hiện tại tất cả mọi người đến đông đủ.

Mọi người cũng đều nhìn thấy Trương Văn Tài bị thương sau bộ dáng.

Hai con gấu trúc mắt vừa sưng lại đen, trên trán quần lấy băng gạc, cảm thấy còn có máu tươi chảy ra, nhìn thụ thương thì không nhẹ.

Người hạ thủ thật đúng là đủ hắc.

Trương Văn Tài thấy mọi người cười hắn một bộ chặt vật tướng, thật mất mặt, lớn tiếng nói hô : "Yên lặng, đều cho ta yên lặng, nhìn thấy ta bị đánh, các người thật cao hứng đúng hay không? Ai dám lại cười, ta chụp hắn một tháng tiền lương."

Tất cả mọi người không còn dám cười, tâm lý thầm mắng Trương Văn Tài lạm dụng quyền lực.

Lãnh U Tuyết hỏi thăm : "Trương Văn Tài, đến cùng là ai đem người đánh thành cái bộ dáng này, người đến xác nhận."

Trương Văn Tài hung hăng vẫy tay, nghiêng răng nghiêng lợi nói : "Ngay trước mặt mọi người, đánh ta người, có dám hay không đứng ra, người có dám hay không đứng ra? Là nam nhân người cũng đừng làm rùa đen rút đầu."

Mọi người người nhìn ta, ta nhìn người, đều muốn biết ai là hung phạm.

Yến Thất chậm rãi đi tới, cười hi hi nói : "Cái này có cái gì không dám đứng ra, ta cứ việc nói thẳng, Trương Văn Tài cũng là bị ta đánh thành trư đầu tam."

Mọi người phảng phất giống như đại ngộ, thế mới biết nguyên lai là Yến Thất làm.

Có ít người hận thấu Trương Văn Tài, đáy lòng âm thầm vì Yến Thất gọi tốt.

Còn có chút người thay Yến Thất lo lắng, sợ hãi bị bắt nhanh bắt đi.

Trương Văn Tài nhìn chằm chằm Yến Thất, nghiêng răng nghiêng lợi : "Yến Thất, không nghĩ tới người còn thật là có can đảm thừa nhận, rất tốt, ngược lại tình một phen điều tra. Lãnh bộ đầu, người còn chờ cái gì, Yến Thất đều thừa nhận, người còn không đem hắn bắt đi."

"Bản bộ đầu xử án, không cần người đến mệnh lệnh."

Lãnh U Tuyết hung hăng đỉnh Trương Văn Tài một câu, hàn băng đồng dạng đôi mắt chăm chú vào Yến Thất không hề sợ hãi trên mặt : "Người là người đánh?"

Yến Thất gật gật đầu : "Đại trượng phu dám làm dám chịu, Trương Văn Tài cũng là bị ta đánh, ai dám bốc lên nhận, ta liều với hần."

Lãnh U Tuyết nhìn chăm chăm Yến Thất, nghĩ thầm hừ vô lại cũng là hừ vô lại, vừa vào Lâm phủ mới một ngày thời gian, thế mà liền đem người cho đánh.

Loại tên lưu manh này, nhất định phải thật tốt quân giáo.

"Người tới, cho ta đem Yến Thất bắt đi." Lãnh U Tuyết lạnh như băng phát ra mệnh lệnh.

Mấy cái bộ khoái xông lên muốn bắt đi Yến Thất.

Yến Thất không hề sợ hãi : "Lãnh bộ đầu, người bắt người chẳng lẽ không phân tốt xấu sao? Chẳng lẽ không cần điều tra sự việc chân tướng sao? Tùy tiện bằng người ta một câu thì bắt người, cái này còn có vương pháp sao?"

Lãnh U Tuyết thờ phỉ phò nói : "Nhìn người thì không giống người tốt, còn cần điều tra? Người nội tình ta là hiểu rõ."

Yến Thất chỉ Trương Văn Tài, khinh thường nói : "Lãnh đại bộ đầu lời ấy sai rồi, ta coi như lại không giống người tốt, cũng so Trương Văn Tài tên bại hoại này tốt hơn rất nhiều."

Trương Văn Tài như muốn phát điên : "Người dám mắng ta là bại hoại?"

Yến Thất cười ha ha : "Không phải mắng người bại hoại, người chính là bại hoại, danh chí thực quy bại hoại, đem bại hoại cùng người quy vị một tập, bại hoại đều cảm thấy mất mặt."

"Người người lại mắng người "

Trương Văn Tài khí vết thương thấm ra máu, chỉ Lãnh U Tuyết oa oa kêu to : "Người nhìn cái gì, còn không đem Yến Thất bắt đi."

"Bản bộ đầu phá án, không cần người đến chỉ điểm."

Lãnh U Tuyết biết Yến Thất vô cùng hiểu pháp, không có khả năng không thông qua điều tra, liền đem Yến Thất bắt đi, nhưng vô luận như thế nào Yến Thất đánh người, tội danh là trốn không thoát.

Bất quá, cái này Trương Văn Tài một bộ vênh mặt hất hàm sai khiến bộ đáng, thật đúng là có chút đáng ghét.

Lãnh U Tuyết rất khinh thường nhìn lấy Trương Văn Tài : "Người đến nói một chút chuyện đã xảy ra, Yến Thất tại sao đánh người?"

Trương Văn Tài mặt mũi tràn đầy phẫn nộ nhìn lấy Yến Thất : "Bởi vì, đêm hôm khuya khoắt, Yến Thất phi lễ tiểu nha hoàn, bị ta đụng độ."

Lời vừa nói ra, mọi người ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Đối chất

Tất cả mọi người nhìn về phía Yến Thất, không nghĩ tới hần sẽ làm ra loại này mất mặt sự việc.

Lãnh U Tuyết cũng đầy mặt ngạc nhiên nhìn chăm chăm Yến Thất, trong con người hiện lên kinh ngạc mà xem thường ánh mắt.

Tên này quả nhiên không phải cái thứ tốt, vừa vào Lâm phủ, thì dám phi lễ tiểu nha hoàn, đầy trong đầu tư tưởng xấu xa, cái này nhưng so sánh đánh người tội danh lợi hại nhiều.

Hôm nay, nhất định phải đem cái này thổi lưu manh bắt lại.

Yến Thất đã sớm biết Trương Văn Tài có chuẩn bị mà đến, cũng không vội mà biện bạch, mà chính là ý cười đầy mặt nhìn lấy Trương Văn Tài : "Ngay trước đoàn người mặt, người thì cho ta nói một câu, ta là như thế nào phi lễ tiểu nha hoàn, cái này cố sự chắc hẳn tất cả mọi người thích nghe, người phải cẩn thận nói, tuyệt đối đừng có lọt mất tin tức."

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, nói nhiều tất nói hớ.

Trương Văn Tài nói láo nói nhiều, chân ngựa để lọt cũng càng nhiều.

Trương Văn Tài sớm liền chuẩn bị tốt, sinh động như thật nói : "Ta hôm qua bận rộn một ngày, vì Lâm phủ tận tâm tận lực, đầy trong đầu rườm rà sự việc, không có ngủ, nửa đêm dò xét Lâm phủ, vừa vặn ngay tại đại tiểu thư trong phòng bếp, nghe được tiểu nha hoàn nghẹn ngào tiếng cầu cứu."

"Ta vội vàng chạy tới, liền phát hiện tiểu nha hoàn bị Yến Thất ngăn ở trong phòng, cái kia tiểu nha hoàn nguyên lai là đối, chạy tới nhà bếp trộm một số ăn, cái này rõ ràng là nhiều chuyện nhỏ, bất quá là trộm một số ăn, thế nào có thể tính toán trộm đâu? Bản thân lòng dạ rộng lớn, mới sẽ không đem cái này coi ra gì."

"Thế nhưng là, cái này Yến Thất lại lấy tiểu nha hoàn trộm cắp làm lý do, muốn tố giác nàng, tiểu nha hoàn dọa đến khóc lớn. Yến Thất thì dùng cái này uy hiếp tiểu nha hoàn, muốn làm bẩn tiểu nha hoàn trong sạch, may mắn là, may mắn ta kịp thời đuổi tới cứu tiểu nha hoàn, nếu không, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi."

"Bởi vì ta đánh vỡ Yến Thất chuyện tốt, Yến Thất lòng sinh ý đồ xấu, đối với ta ra tay đánh nhau, ta là tay trái gà không chặt người đọc sách, chỗ nào đánh thắng được Yến Thất, nhưng ta không hối hận, ta tuy nhiên bị đánh, nhưng ta là chính nghĩa, ta cứu tiểu nha hoàn, ta bảo vệ tiểu nha hoàn trong sạch, ta kiêu ngạo, ta tự hào "

Nói đến cuối cùng nhất, tình cảm dạt dào, trong đôi mắt chảy ra nước mắt tới.

Tên này biểu diễn đến vô cùng tốt, Logic lưu loát, giống như đúc.

Vậy xem người đầu cũng bắt đầu khinh bỉ Yến Thất, chỉ trích, tiếng oán than dậy đất.

Trương Hòa mặt mũi tràn đầy âm hiểm cười, thừa cơ bỏ đá xuống giếng : "Yến Thất cũng dám làm bẩn Lâm phủ nha hoàn, như thế cặn bã, há có thể lưu chi? Lãnh bộ đầu, còn xin người còn chúng ta Lâm phủ một cái công đạo, còn Trương Văn Tài một cái công đạo."

Lãnh U Tuyết cũng không nghĩ tới Yến Thất thế mà làm ra bức này chuyện xấu xa, làm bẩn tiểu nha hoàn, bị đánh vỡ chuyện tốt còn đánh người.

Tên này đã không có thuốc chữa.

Trương Văn Tài nhìn lấy mọi người lòng đầy căm phẫn, đối Yến Thất vô cùng bất mãn, tâm lý đừng đề cập cao hứng bao nhiêu.

Yến Thất, để người dám đánh ta, hôm nay cũng là người hăm sâu Linh Lung thời gian, sau này, người liền đợi đến ăn com tù đi.

Lãnh U Tuyết một tiếng khê kêu : "Yến Thất, người không chỉ có làm bẩn thiếu nữ, còn ra tay đã thương người, hai tội cũng phạt, như thế cặn bã, không thể tha thứ, ta phải lập tức đem người bắt vào đại lao."

Yến Thất cũng đối Trương Văn Tài giống như đúc biểu diễn rất là sợ hãi thán phục, vỗ tay cười to : "Nói hay lắm, nói đến diệu, thật không nghĩ tới, người vẫn là cái biểu diễn nghệ thuật gia, bội phục, bội phục."

Trương Văn Tài bị Yến Thất mĩa mai vài câu, trên mặt đỏ bừng, vội vàng dùng phần nộ che giấu quần bách, lớn tiếng thúc giục Lãnh U Tuyết : "Lãnh bộ đầu, người còn không lập tức bắt đi Yến Thất, bức này bại loại, thật sự là bôi nhọ nhà nhận."

Lãnh U Tuyết khoát tay, sắc bén bảo kiếm chống đỡ tại Yến Thất trên cổ, hai đầu lông mày sương lạnh bắn ra bốn phía : "Yến Thất, lúc này người trốn không thoát, còn không nhận tội?"

"Nhận tội?"

Yến Thất tuy nhiên bị bảo kiếm ép thân thể, lại tuyệt không luống cuống, nhìn lấy Lãnh U Tuyết tầm kia kiêu diễm trắng nõn khuôn mặt nhỏ, mỉm cười : "Trương Văn Tài biểu diễn xong, hiện tại có phải hay không nên nghe nghe ta nói chút cái gì, chẳng lẽ để cho ta làm người câm?"

Lãnh U Tuyết kiêu ngạo hừ một tiếng : "Cho người thời gian một nén nhang."

Yến Thất đi đến Trương Văn Tài trước mặt, trước trước sau sau vây quanh hắn chuyển tầm vài vòng, chỉ đem Trương Văn Tài nhìn sợ nổi da gà.

"Yến Thất, người muốn làm cái gì?"

"Đừng hoảng hốt, ta không đánh người, chỉ là hỏi người mấy câu mà thôi."

Yến Thất nghi ngờ nói : "Người nói người thấy ta làm bẩn tiểu nha hoàn, nhưng có chứng cứ? Cũng không thể người nói cái gì, mọi người thì tin là thật a?"

Trương Văn Tài chỉ chỉ bên người hai người : "Hai người kia theo ta cùng một chỗ dò xét, bọn họ có thể chứng minh ta nói đúng thật."

Hai cái chứng nhân đều là Trương Văn Tài tiểu đệ, lập tức phụ họa.

"Đúng vậy a, ta nhìn thấy Yến Thất tại làm bản tiểu nha hoàn."

"Ta nhìn thấy Yến Thất đánh Trương trợ lý."

Yến Thất lập tức đề mắt tới cái thứ nhất chứng nhân : "Tốt, người nói người thấy ta làm bản tiểu nha hoàn, xin hỏi, đó là mấy giờ, đừng do dự, đừng nhìn Trương Văn Tài, lập tức nói tới."

Cái thằng kia bị bức phải gấp, thốt ra : "Là giờ Hợi."

"Giờ Hợi?"

Yến Thất cười ha ha : "Không có ý tứ, khi đó ta tại cùng Vương Trục Bạch, Tôn Thanh uống rượu, thế nào lại như vậy đi làm bản tiểu nha hoàn đâu?"

Wang Trục Bạch cùng Tôn Thanh lập tức đứng ra cho Yến Thất làm chứng.

"Yến huynh nói không sai, chúng ta khi đó đang uống rượu, rất nhiều người đều biết, cái này không thể nghi ngờ."

"Đúng đấy, Yến huynh cũng không có phản thân thuật a."

"Cái này ta "

Cái kia chứng nhân đỏ bừng cả khuôn mặt, không biết nên thế nào che lấp, ấp úng nói : "Ta ta nhớ lầm, giờ Tý, hẳn là giờ Tý."

Yến Thất lại chất vấn cái thứ hai chứng nhân : "Người trông thấy ta đánh Trương Văn Tài? Ta đến hỏi người, Trương Văn Tài trên trán thương tổn, là tay trái đánh, vẫn là tay phải đánh, trả lời ngay ta?"

Chứng nhân có chút không rõ : "Cái kia, tay phải, tay phải đánh, không, là tay trái tay trái đánh."

"Người chắc chắn chứ?"

"Cái kia xác định, rất lợi hại xác định "

Yến Thất cười ha ha : "Không có ý tứ, Trương Văn Tài trên đầu thương tổn không phải là tay phải đánh, cũng không phải tay trái đánh, mà là ta dùng thạch đầu nện."

"A? Người đùa bỡn ta người quá gian trá "

Chứng nhân khóc không ra nước mắt.

Yến Thất thừa dịp Trương Văn Tài không chú ý, xoẹt một chút xé mở hần bao trên đầu băng gạc, chỉ vết thương hời Lanh U Tuyết : "Lãnh đại bộ đầu là chuyên nghiệp nhân sĩ, mời xem, vết thương này có phải hay không thạch đầu nện?"

Lanh U Tuyết nhìn một chút liền biết Yến Thất lời nói không ngoa.

Hiện tại, nàng cũng phát hiện, Trương Văn Tài hai cái chứng nhân đều là giả, Yến Thất hai ba câu nói, liền đem bọn hắn chọc thủng.

Chẳng lẽ trong này có cái gì mờ ám?

Lanh U Tuyết hiện tại bắt đầu hoài nghi Trương Văn Tài, chất vấn : "Người còn có cái gì chứng cứ có thể chứng minh Yến Thất làm bản tiểu nha hoàn sao?"

Trương Văn Tài chỗ nào có thể chứng minh, sự tình bại lộ, không thể tiếp tục diễn tiếp, vội vàng nói : "Cái kia, làm bản tiểu nha hoàn sự việc để ở một bên, trước tiên đem Yến Thất đánh chuyện của ta xử lý một chút, hẳn có ý định đã thương người, cũng nên bắt lại."

Yến Thất lắc đầu : "Cái kia thế nào được, làm bản tiểu nha hoàn sự việc nhất định muốn điều tra rõ, chỉ cần đem cái kia tiểu nha hoàn tìm ra, cái kia chẳng phải chân tướng rõ ràng sao?"

Trương Văn Tài nói : "Đi đâu tìm đi, cái kia tiểu nha hoàn ta đến bây giờ cũng không tìm được, chắc hẳn bị người làm bản, sợ hãi mất mặt, không dám lộ ra."

"Thật sao?"

Yến Thất cười ha ha, thân thủ chỉ về phía trước : "Đáng tiếc a, cái kia tiểu nha hoàn đã tới, các người nhìn."

Mọi người theo Yến Thất ngón tay phương hướng nhìn lại.

Chỉ thấy Thu Hương kiều mị gương mặt bên trên ngậm lấy một tảng băng lạnh, vội vã đi tới, đứng ở trước mặt mọi người, gần từng chữ một : "Ta cũng là Trương Văn Tài trong miệng cái kia trộm đồ tiểu nha hoàn!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Cái mông này thế nào có thể lau sạch sẽ?

"Cái gì? Thu Hương cũng là cái kia trộm đồ tiểu nha hoàn?"

Tất cả mọi người mông, rất lâu đều phản ứng không kịp.

Trương Hòa cũng là cho Trương Văn Tài đến chống đỡ tràng tử, đồng thời cùng Trương Văn Tài định hảo kế hoạch, đem Yến Thất theo Lâm gia cho đuổi đi ra.

Bình thường tôi nói, Yến Thất đánh người, nhất định không chiếm ý.

Mà lại, cái kia tiểu nha hoàn nhiếp tại Trương Hòa thế lực, cũng không dám đi ra làm chứng, trừ phi nàng không muốn tại Lâm phủ lẫn lộn.

Nhưng là, nghìn tính vạn tính, Trương Hòa không có tính tới, cái này bị Trương Văn Tài phi lễ tiểu nha hoàn lại là Thu Hương —— đây chính là đại tiểu thư thiếp thân nha hoàn a.

Cái này có thể hư đồ ăn.

Trương Hòa đôi mắt đỏ bừng, phần nộ, kinh ngạc nhìn về phía Trương Văn Tài, hận không thể đem hắn bóp chết.

Bị Trương Hòa sắc bén ánh mắt quét tới, Trương Văn Tài giật mình một chút lạnh run.

Hắn đã mông, trong đầu giống như như bị sét đánh, ầm ầm vang lên không xong.

Tất cả kế hoạch có thể xưng không chê vào đâu được, nhưng ở Thu Hương xuất hiện sau khi, cái này hoàn mỹ kế hoạch đã bị triệt để đánh nát.

Vừa rồi cái kia phiên tình xảo biểu diễn, đã biến thành trò cười.

Trương Văn Tài nhìn lấy Thu Hương, lắp bắp nói : "Ngươi là... Ngươi là Thu Hương, là đại tiểu thư thiếp thân nha hoàn?"

Thu Hương trong con ngươi hiện ra nộ khí, nhìn chăm chăm Trương Văn Tài : "Lâm phủ Thu Hương chỉ có một cái, ta không thể giả được."

"Cái này. . ."

Trương Văn Tài cũng nhìn không được nữa run lấy bầy thân thể, phù phù một chút tê liệt trên mặt đất, dùng sức vỗ bập đui : "Ngươi là Thu Hương, vậy ngươi tối hôm qua tại sao không nói ra tên? Ngươi... Ngươi hại ta không cạn a, ngươi nói, ngươi có phải hay không cố ý? Trời ạ, ta thế nào như thể suy, ta quá suy..."

"Rõ ràng là ngươi gieo gió gặt bão, đầy trong đầu tư tưởng xấu xa, sao là là ta hại ngươi, nếu không có ngươi không có nhận ra ta, lại có thể phát hiện ngươi lòng lang dạ thú?"

Thu Hương đứng tại phía trước nhất, cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, êm tai nói : "Tối hôm qua đại tiểu thư trở về đã khuya, một nhọc nghèo đói, ta vì đại tiểu thư nấu cơm, không nghĩ tới Trương Văn Tài xông tới, không phân tốt xấu, cũng không cho ta biện bạch, vậy mà trước nói xấu ta trộm cắp, theo sau coi đây là áp chế, muốn làm bẩn ta trong sạch. Trong lúc nguy cấp, may mắn Yến Thất đuổi tới, đánh chạy Trương Văn Tài, cứu ta nhất mệnh."

"Buồn cười là, Trương Văn Tài vậy mà trả đũa, nói xấu Yến Thất ý đồ làm bẩn ta, hắn Trương Văn Tài ngược lại thành cứu ta anh hùng. Trương Văn Tài, ngươi thật là là đời ta gặp qua lớn nhất không biết xấu hổ, hèn hạ nhất bản thủ, vô sỉ giáo hoạt kẻ xấu xa."

Thu Hương nhanh nhẹn nhanh miệng, đem sự việc chân tướng nói rõ ràng.

Mọi người bùng tình đại ngộ.

Nguyên lai Trương Văn Tài mới đúng cái Đại Dâm Tặc, Yến Thất mới thật sự là cứu Thu Hương người.

Vương Trục Bạch vẫy tay, xông đi lên chỉ Trương Văn Tài, thờ phỉ phỉ mắng to : "Như thế tiểu nhân, uống cho người còn tự xưng người đọc sách, quả thực là bôi nhọ người đọc sách nhà ngươi."

Tôn Thanh tiếp tục bổ đao : ' Trương Văn Tài, người nếu là gặp sắc khởi nghĩa, nhìn Thu Hương tiểu thư xinh đẹp, khởi sắc tâm, vậy người chỉ tính là giờ trò lưu manh, có thể người thế mà trước mặt mọi người nói dối, đem việc này giả họa tại Yến Thất, bức này vô si không biết xấu hổ hành động, quả thực nhân thân cộng phần, thương thiên đáng chém."

...

Đồng đao mới lên cấp gia đình vốn là nhìn Trương Văn Tài khó chịu, chỉ là Trương Văn Tài trong tay có quyền, đành phải chịu đựng, bức mình chẳng dám nói ra.

Hiện tại, Trương Văn Tài nói rõ muốn nghỉ việc.

Trống rách vạn người nện, lúc này không nện, còn đợi khi nào.

"Không biết xấu hổ, tiểu nhân vô si."

"Cái gì người đọc sách, Phẩm Đức Bại Hoại, không bằng ta một cái dốt đặc cán mai thô bỉ thôn phu."

"Đánh thật hay, thế nào đánh không chết người."

...

Mọi người lòng đầy căm phẫn, nếu không có nhìn thấy Trương Hòa ở đây, thật muốn quần áo Trương Văn Tài.

Giờ phút này, Lãnh U Tuyết cũng hiểu rõ sự việc chân tướng.

Nàng quay đầu đi, vừa vận nghênh tiếp Yến Thất giống như cười mà không phải cười ánh mắt, nghĩ đến vừa rồi không trải qua điều tra, liền phải đem Yến Thất bắt, tâm lý áy náy, thận thùng, xấu hổ, thế mà không dám cùng Yến Thất đối mặt, cúi đầu, khuôn mặt nóng bỏng nóng, đỏ như lửa đốt Vân, thậm chí muốn tìm một cái lỗ để chui vào, tâm lý bất ổn bốn chôn.

"Trời ạ, ta đều làm gì sao, ta trước kia không phải như thế lỗ mãng, tại sao vừa nhìn thấy Yến Thất, thì mặt lòng người."

"Ta thế nhưng là bộ đầu, cần phải theo lễ công bằng chấp pháp, thế nào hết lần này tới lần khác tin vào Trương Văn Tài nhất gia chi ngôn, ta lại trách oan Yến Thất, chẳng lẽ hẳn thật không phải cái thói lưu manh, mà chính là cái người tốt? Ta tốt choáng, thật là khó có thể nha."

Tất cả mọi người bị cái này ra phản chuyển kịch tình làm cho thần kinh thác loạn.

Riêng là Trương Hòa, mới vừa rồi còn tại vì Trương Văn Tài chỗ dựa, hiện tại, thì phải thay Trương Văn Tài chùi dít, thế nhưng là, cái mộng này thế nào có thể sáng bóng sạch sẽ?

Trương Văn Tài tên này, thật sự là căn bần dân không lên tường, còn liên lụy ta, sớm biết như thế, thì không nên đem hắn làm vào Lâm phủ.

Yến Thất gặp Trương Hòa kim nén không ra, nghĩ thầm người còn muốn dựng hòa sự lão? Trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi Trương Hòa : "Trương quản gia, ta biết người thân là đại quản gia, công bình công chính, cương trực không thiên vị, hướng ý không hướng hôn, đối mọi người đối xử như nhau, không biết, ngài đối với chuyện này xử trí như thế nào đâu?"

"Cái này..."

Trương Hòa tâm lý mắng to Yến Thất, ta công bình công chính cái rắm, người đây là đem ta gác ở trên lửa nướng a, đều nướng cháy.

Trương Hòa ghen nửa ngày, mới giả trang ra một bộ đau lòng nhức óc bộ dáng, ấp úng nói : "Trương Văn Tài mặc dù là ta biểu chất, nhưng làm ra loại này mặt mặt xấu hổ sự việc, ta là tuyệt đối không chỉ có bao che dung túng, ta cho rằng, cần phải nghiêm trị Trương Văn Tài, răn đe."

Yến Thất nghe kỹ cười : Nói cái gì người sẽ không bao che dung túng, vấn đề là : Người bao che được sao?

Yến Thất nắm chặt không thả : "Trương quản gia, vậy rốt cuộc muốn thế nào trừng phạt Trương Văn Tài, không bằng nói ra để đại gia hòa nghe một chút."

"Cái này..."

Trương Hòa ấp úng nửa ngày, mới nói : "Trương Văn Tài đạo đức bại hoại, hành động ti tiện, đã không thích hợp làm quản gia trợ lý, từ giờ trở đi, từ bỏ Trương Văn Tài chức vụ, giáng cấp vì Phủ Thông Gia Đình."

Xuýt!

Mọi người một trận khinh miệt hừ thanh.

Thế này sao lại là cái gì theo xử phạt nặng, quả thực nhẹ đến nhà bà ngoại.

Thu Hương đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm Trương Hòa : "Trương quản gia, việc này đại tiểu thư đã biết được, đại tiểu thư tức giận dị thường, đã quyết định đem Trương Văn Tài đuổi ra Lâm phủ."

Trương Hòa mi đầu nhú chặt, trên mặt âm tình bất định : "Đại tiểu thư nhất ngôn cửu đỉnh, ta nhất định muốn chấp hành, chỉ là, Trương Văn Tài là Tứ lão gia cùng Lục lão gia tự mình tuyển ra đến, thì như thế đem Trương Văn Tài đuổi đi ra, không quá thỏa đáng đi, ta cho rằng, việc này còn ứng nên hỏi một chút Tứ lão gia cùng Lục lão gia ý kiến."

Thu Hương không nghĩ tới Trương Hòa lại dám phản đối, tức giận đến bộ ngực sữa loạn chiến, giọng dịu dàng chất vấn : "Trương quản gia, nói như vậy, người là không nghe đại tiểu thư lời nói? Không nguyện ý đem Trương Văn Tài tên bại hoại này đuổi ra Lâm phủ?"

Trương Hòa con người nheo lại, thế mà không sợ Thu Hương nghi vấn : "Thu Hương tiểu thư, ta nói qua, đại tiểu thư lời nói ta là nghe, nhưng Tứ lão gia cùng Lục lão gia lời nói cũng muốn lắng nghe, chúng ta làm xuống nhân nạn đâu, theo ý ta, ta cảm thấy việc này tốt nhất để Tứ lão gia cùng Lục lão gia đồng ý, ta cũng tốt làm việc, không phải vậy, ta tha thứ khó tòng mệnh."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Cọp cái làm phát bực

"Trương quản gia, người..."

Thu Hương đôi mi thanh tú nhú chặt, trong đôi mắt đẹp hiện ra nồng đậm phẫn nộ, đôi bàn tay trắng như phấn cũng nắm quá chặt chẽ.

Nàng thực sự không nghĩ tới, Trương Hòa ăn đòn cân sắt tâm, lại để cho đem Trương Văn Tài cho bảo trụ.

Thậm chí, liền đại tiểu thư mệnh lệnh cũng dám chống lại.

Tên này thật lớn mật, công nhiên cùng đại tiểu thư làm trái lại.

Cái này Lâm phủ, đến cùng là ai nói tính toán?

Thu Hương hiện tại đã không có biện pháp, chuyển ra đại tiểu thư ngọn núi lớn này cũng bất lực, mà lại, đại tiểu thư đã đi ra ngoài làm việc, làm sao có thời giờ hỏi đến bực này việc nhỏ?

Thu Hương lòng sinh bất lực.

Lâm phủ mặc dù là đại tiểu thư lo liệu việc nhà, nhưng cũng không phải nhất ngôn cửu đỉnh.

Vấn đề ngay tại ở Lâm gia quá lớn, Lâm Tộc con cháu khai chi tán diệp, nhân khẩu hưng vượng.

Hắn Lâm Tộc con cháu tuy nhiên không ở tại cái này bên trong Lâm phủ, nhưng rất nhiều chuyện, cũng đều là Lâm Tộc bên trong tộc lão nhóm thương nghị sự việc.

Đại tiểu thư tuy nhiên cường thế, nhưng ở trong rất nhiều chuyện vì Lâm Tộc đoàn kết, cũng nhất định phải thỏa hiệp, không phải vậy, những thứ này Lâm Tộc Di Lão nhóm làm việc không được, phá lại là lấy tay trò vui.

Về phần Lâm Tộc Tứ lão gia cùng Lục lão gia, cái kia càng là Lâm Tộc Đẳng không cảm quyền, ngày ngày cho đại tiểu thư kiểm chuyện, kéo sau chân, một bộ đại tiểu thư làm gì sao ta thì phản đối cái gì thái độ.

Nếu là việc này làm lớn, Tứ lão gia cùng Lục lão gia bắt đầu dây dưa, đại tiểu thư thì không cách nào thoát thân, cái kia Lâm gia sinh ý còn có làm hay không?

Thu Hương hiện tại lo lắng hơn là, Trương Hòa động một chút lại chuyển ra Tứ lão gia cùng Lục lão gia, chẳng lẽ lại, Trương Hòa đã dựa vào cái này hai cây đại chân thỏ?

Cái này có thể khó làm.

Thu Hương tiến cũng không được, thoái cũng không xong, dị thường xấu hổ.

Hôm nay như là không thể đem Trương Văn Tài đuổi ra Lâm phủ, Thu Hương thân là đại tiểu thư người đại diện, sẽ để cho đại tiểu thư vô cùng xấu hổ.

Dù sao, rất nhiều gia đình đều đang nhìn đây.

Trương Hòa sợ đi cùng Thu Hương cây kim so với cọng râu, cũng là muốn bảo toàn chính mình mặt mũi.

Hôm nay nếu là không gánh nổi Trương Văn Tài, hấn cái này quân gia nhưng liền không có tôn nghiêm, cái này mấy trăm gia đình sau này ai còn nghe hấn chỉ huy?

Trương Hòa còn rất lợi hại có lực lượng, việc này, Tứ lão gia cùng Lục lão gia nhất định sẽ làm hậu thuẫn.

Đại tiểu thư tuy nhiên lợi hại, nhưng lâu dài đến xem, nữ nhân lo liệu việc nhà, nơi nào sẽ có cái gì đại chỗ, cái này Lâm phủ, sớm muộn sẽ giao cho Lâm Tộc hấn chi nhánh.

Đến lúc đó, đại tiểu thư cũng không có cái gì đáng sợ.

Nữ nhân nha, sớm tối không được cưới? Cưới, Lâm phủ hết thấy đều không có quan hệ gì với nàng.

Tràng diện lập tức lâm vào tình cảnh lúng túng.

Thu Hương muốn đuổi đi Trương Văn Tài, Trương Hòa muốn bảo trụ Trương Văn Tài.

Trương Hòa phía sau là Tứ lão gia cùng Lục lão gia, Thu Hương phía sau là đại tiểu thư.

Hai phe thế lực tương xứng, mà lại người nào đều không chịu nhượng bộ.

Cây kim so với cọng râu.

Trương Hòa lạnh hừ một tiếng, đối Trương Văn Tài mắng: "Còn không mau cút đi, lập khắc vẽ lên một phần giấy kiểm điểm, nhìn người sau này còn dám hay không tái phạm!"

Nếu là đuổi đi Trương Văn Tài, hôm nay việc này coi như không phải.

"Đừng đi!"

Thu Hương gấp, lắc mông thân thể, muốn đi ngăn cản Trương Văn Tài.

Trương Văn Tài cũng biết nặng nhẹ, lộn nhào, muốn muốn chạy trốn.

Thu Hương mất thấy đuổi không kịp Trương Văn Tài, gấp muốn khóc.

Bỗng nhiên, Yến Thất giống như là con báo xông đi lên, đưa chân, một cái chân trợn lẩn.

Ba chút chút!

Trương Văn Tài ngã trên mặt đất, đến cái chụp éch.

Yến Thất đi bộ nhàn nhã đứng tại Trương Văn Tài trước người, nhìn xuống Trương Văn Tài, sáng lóng lánh trong con ngươi tràn đầy khinh thường.

Thông qua vừa rồi đối thoại, hấn đã đem Lâm phủ lợi hại quan hệ chải vuốt đến không sai biệt lắm.

Tại trong Lâm phủ, đại tiểu thư là một cái phe phái, còn có một cái khác phe phái, lấy Tứ lão gia cùng Lục lão gia cầm đầu.

Đại tiểu thư tuy nhiên chấp chương Lâm phủ, nhưng dù sao cũng là nữ nhân, rất nhiều nơi nhận Tứ lão gia cùng Lục lão gia cản tay, phá.

Trương Hòa tên này rõ ràng đem bảo bối đặt ở Tứ lão gia cùng Lục lão gia trên thân, không coi trọng đại tiểu thư.

Dù sao, đại tiểu thư sớm tối phải lập gia đình.

Một khi rời đi Lâm phủ, vậy Đại tiểu thư còn có cái gì quyền lợi?

Hôm nay như là không thể đem Trương Văn Tài làm ra Lâm phủ, đại tiểu thư uy nghiêm liền lại nhận nghiêm trọng khiêu chiến, cái này đối với nàng mà nói là cái cự đại thất bại.

Yến Thất tâm lý hơi suy nghĩ một chút : Đại tiểu thư a đại tiểu thư, ta lợi dụng ngươi danh hào kiếm tiền, hiện tại thì trả lại ngươi một món nợ ân tình đi!

Hắc hắc, Trương Văn Tài, chọc ta Yến Thất, tính ngươi không may.

Ai bảo ngươi còn muốn vu hãm ta, hãm ta vào bất nghĩa đây.

Hiện tại liền để ngươi biết biết ta lợi hại.

Trương Văn Tài ngã rất nghiêm trọng, nảo tử ong ong loạn hưởng, nhìn lấy Yến Thất đứng tại trước mặt hắc hắc cười xấu xa, hoảng sợ đến sắc mặt như đất, trong lúc bối rối đứng lên, trốn đến Trương Hòa phía sau, thất kinh : "Yến Thất, ngươi làm gì sao, dưới ban ngày ban mặt, ngươi còn dám đánh người? Quân tử động khẩu không động thủ, ngươi chính là một cái tiểu nhân."

Yến Thất cười đến rất vui vẻ : "Coi như ta là tiểu nhân, cũng so ngươi đây tiện nhân này tốt hơn rất nhiều, ngươi còn muốn đi? Sự việc còn không có giải quyết đây."

Trương Văn Tài lớn tiếng kinh hô : "Thế nào không có giải quyết? Ta đều bị cách chức, biếm thành Phò Thông Gia Đình, ngươi còn muốn thế nào?"

Trương Hòa cũng đầy mặt nộ khí nhìn chăm chăm Yến Thất : "Tại cái này trong Lâm phủ, ta là đại quân gia, đại tiểu thư không tại, tự nhiên là ta nói tính toán. Ngươi cũng là Lâm phủ gia đình, chẳng lẽ không nghe lời ta sao? Ngươi như thế đại nghịch bất đạo, không nhìn quân gia, lại phải bị tội gì."

Yến Thất nói : "Ta có tội hay không sau này lại nói, trước nghiên cứu một chút Trương Văn Tài có tội vô tội mới đúng nghiêm túc."

Trương Hòa dựa vào lý lẽ biện luận : "Trương Văn Tài đã bị ta dùng Lâm phủ tộc quy trừng phạt, ngươi còn muốn thế nào?"

Yến Thất cười ha ha : "Vậy ta muốn hỏi một câu, là Lâm phủ tộc quy lớn, vẫn là Đại Thương Triều pháp quy đại?"

"Cái này..."

Trương Hòa ấp úng nói : "Tự nhiên là Đại Thương Triều pháp quy lớn."

"Đã ngươi thừa nhận, vậy liền dễ làm "

Yến Thất chỉ Trương Văn Tài, nói chắc như đinh đóng cột : "Thứ nhất, ngươi khinh nhờn thiếu nữ, coi như chưa thỏa mãn, phải chăng cũng xúc phạm thiên hạ luật pháp? Thứ hai, ngươi đen trắng điên đảo, vu hãm tại ta, phải chăng phạm vu hãm chi tội?"

"Cái này. . ." Trương Văn Tài cả kinh mặt như màu đất, run lẩy bẩy.

Trương Hòa sắc mặt dị thường khó coi, nghĩ thầm Yến Thất thật sự là lợi hại, lập tức thì đâm bên trong chỗ hiểm, vội vàng tranh luận : "Chút chuyện nhỏ này còn không đủ trình độ xúc phạm thiên hạ luật pháp."

Yến Thất lắc đầu : "Xúc phạm luật pháp hay không, Trương quân gia nói không tính, đừng quên, Lãnh đại bộ đầu có thể ở chỗ này đây, người ta là chuyên gia, nàng nói chuyện tuyệt đối quyền uy. Lãnh bộ đầu, ngươi đến nói một chút, Trương Hòa có phải hay không xúc phạm thiên hạ luật pháp?"

Không giống nhau Lãnh U Tuyết nói chuyện, Trương Hòa lập tức lớn tiếng nói : "Lãnh bộ đầu, việc này ngươi vẫn là không nên dính vào tốt, hơi sau, ta sẽ đem chuyện này chi tiết bẩm báo Tứ lão gia cùng Lục lão gia, bọn họ tự nhiên sẽ hòa thượng mặt câu thông."

Câu nói này có nồng đậm uy hiếp.

Yến Thất tâm lý cười trộm : Trương Hòa tên này là không hiểu Lãnh U Tuyết tính khí, nàng là ăn mềm không ăn cứng! Ngươi không uy hiếp Lãnh U Tuyết còn tốt, cái này một uy hiếp, nhưng làm đầu này cộp cái làm phát bực.

Quả nhiên, Lãnh U Tuyết lông mày nhăn lên, trong con ngươi tách ra nghiêm nghị hàn khí, nhìn chăm chăm Trương Hòa từng bước một tới gần, khí thế như như băng sơn tán mát ra.

"Cái gì Tứ lão gia, Lục lão gia, cái kia đều là các ngươi Lâm gia sự tình, ta không xen vào. Ta chỉ là biết, Trương Văn Tài khinh nhờn Thu Hương, định ra quỹ kê, giả mạo chứng vu hãm Yến Thất, đã phạm thiên hạ luật pháp, ta thân là bộ đầu, há có thể không nhìn thiên hạ luật pháp. Người tới, cho ta đem Trương Văn Tài bắt lại."

Mấy cái tên bộ khoái như lang như hổ, đem Trương Văn Tài cho trôi lại.

Trương Văn Tài hoảng sợ nước tiểu : "Thúc thúc cứu ta, thúc thúc cứu ta a."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: ? Ngoài ý muốn phát hiện

Trương Hòa vốn cho là bảo trụ Trương Văn Tài, không nghĩ tới Lãnh U Tuyết chặn ngang một gậy.

Tê liệt, đều do Trương Văn Tài nhiều chuyện, coi là đem Lãnh U Tuyết làm ra, là có thể đem Yến Thất bắt lại, giờ có khỏe không, muốn đánh ngỗng, lại bị ngỗng mổ mất mù.

Trương Hòa trực diện Lãnh U Tuyết : "Lãnh bộ đầu, việc này rất lợi hại phức tạp, ngươi vẫn là không nên nhúng tay, Trương Văn Tài rất được Tứ lão gia thường thức, mà Tứ lão gia cùng Tuần Kiểm Ti Lưu đại nhân quan hệ phi phàm, Lưu đại nhân là người người lãnh đạo trực tiếp, theo ta thấy, ngươi không bằng "

Lãnh U Tuyết phát tay cắt ngang Trương Hòa lời nói, trong con ngươi lạnh lùng như băng, nhìn chăm chăm Trương Hòa nhìn lại, khua tay bảo kiếm, lạnh lùng lãnh, lạnh lùng nói : "Trương quân gia, trong mắt ta, ta chỉ nhận đến luật pháp cùng bảo kiếm, hấn khác ta một mực không nhận."

"Ngươi "

Trương Hòa gấp : "Lãnh bộ đầu, ta cũng không có hù dọa ngươi, Tuần Kiểm Ti Lưu đại nhân sẽ đích thân hỏi đến việc này, ngươi cần gì phải tự nhiên đâm ngang, chẳng lẽ ngươi không muốn chính mình tiền đồ?"

Lãnh U Tuyết mặt mũi tràn đầy xem thường : "Đã Lưu đại nhân nghĩ tới hỏi việc này, vậy ta ngay tại nha môn xin tội, người tới, áp giải Trương Văn Tài hồi nha môn."

"Thúc thúc, cứu ta, cứu ta a, thúc thúc "

Trương Văn Tài dọa đến ngao ngao trực khiêu, còn muốn giãy dụa.

Lãnh U Tuyết bá rút ra bảo kiếm, lẳng không vung vẩy, bảo kiếm dán Trương Văn Tài chớp mũi xẹt qua.

Một cổ gió mát tập kích người, Trương Văn Tài dọa đến đã hôn mê.

Cái này thanh tịnh.

Bộ khoái mang đi Trương Văn Tài.

Lãnh U Tuyết ngẫm lại, đứng tại Yến Thất trước mặt.

Yến Thất khoanh tay : "Lãnh bộ đầu sẽ không phải còn muốn mang đi ta đi, đáng tiếc, ta là người tốt, không có cho ngươi bắt ta cơ hội."

Lãnh U Tuyết nhìn chăm chăm Yến Thất, do dự nửa ngày, rốt cục lạnh như băng phun ra mấy chữ : "Lần này, coi như ta hiểu lầm ngươi, ta nói xin lỗi!"

Nói xong, chấp tay sau lưng, thẳng tắp cái eo, lạnh lùng rời đi.

Yến Thất nhìn qua Lãnh U Tuyết thẳng tắp như từng bóng lưng, sờ mũi một cái : Cô nàng này, xin lỗi đều như thế cứng nhắc, nữ nhân mùi vị ném đi nơi nào?

Trương Hòa bước nhanh đuổi theo, chỉ Lãnh U Tuyết bóng lưng, nổi trận lôi đình : "Lãnh U Tuyết, ngươi để ta làm thế nào lấy, ngươi sẽ hối hận."

Nhưng Lãnh U Tuyết liền đầu cũng sẽ không, chỉ coi hấn tại đánh rắm.

Trương Hòa tức giận rìa mép nhếch lên cao một thước, mặt mo tái nhợt, khó coi lợi hại.

Ngày hôm nay, hấn gương mặt này xem như mất hết.

Hấn vốn là định đem Trương Văn Tài lưu tại Lâm phủ, nhưng hiện thực tàn khốc như vậy, không chỉ có Trương Văn Tài không có lưu tại Lâm phủ, còn bị Lãnh U Tuyết bắt đi.

Cuộc chiến đấu này bại hoàn toàn a. Đều do cái này Yến Thất, nhanh mồm nhanh miệng, đem Trương Văn Tài đùa bốn đoàn đoàn loạn chuyển.

Như thế đại địch, nhất định phải đem hắn đuổi ra Lâm phủ.

Trương Hòa hung hăng trừng Yến Thất liếc một chút, hừ một tiếng, chấp tay sau lưng rời đi.

Hắn cũng không có mặt đứng ở chỗ này tiếp tục mất mặt.

Một bên Khúc Phong nhìn lấy Trương Hòa ăn quả đắng, tâm lý có thể đẹp vô cùng, chỉ huy mọi người tán đi, mới vỗ Yến Thất bả vai, dặn dò : "Yến Thất, ngày hôm nay việc này nhưng làm ta dọa sợ, treo a, có điều ngươi làm xinh đẹp. Sau này nhất thiết phải cẩn thận, Trương Hòa tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi, có cái gì sự tình muốn trước cùng ta thông thông khí, ta nhất định sẽ giúp ngươi."

Dặn dò vài câu, Khúc Phong nhìn lấy Thu Hương một mực đứng ở một bên, liền biết người ta có chuyện muốn nói với Yến Thất, tranh thủ thời gian thức thời cáo từ.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh vốn muốn cùng Yến Thất nói mấy câu, thế nhưng là nhìn tình huống, không chỉ có Thu Hương chờ đợi Yến Thất, Yến Thất cũng giống như cười mà không phải cười trộm nghiêng mắt nhìn Thu Hương.

Đây là Vương Bát nhìn đậu xanh, nhìn vừa ý.

Vương Trục Bạch nhỏ giọng tại Yến Thất bên tai lầm bầm : "Yến huynh, ta hiện tại thì không nịnh nọt ngươi, chúc ngươi nhất triều cầm xuống Thu Hương tiểu thư."

Tôn Thanh ở một bên ước ao ghen tị : "Yến huynh thật sự là vận khí tốt, bị Thu Hương tiểu thư coi trọng, chúng ta cũng không có loại này điểm phúc."

Hai người nhanh chóng chạy mất.

Trong sân rộng, chỉ còn lại có Thu Hương cùng Yến Thất hai người.

Hôm qua Thu Hương mặc một thân vải thô y phục, che lấp mê mị đường cong vẻ đẹp, mà bây giờ Thu Hương, so với hôm qua càng thêm tinh lệ rất nhiều.

Nàng phía trên mặc một bộ vàng nhạt thu thân thể quần lót, trước ngực sung mãn hỏa nhiệt, hạ thân một kiện quần dài trắng, dưới làn váy mặt rộng rãi, nhưng ở trên mỏng lại thu rất chặt, đem hình hạt đào mê mông câu lạc đặc phát huy vô cùng tinh tế.

Một khuôn mặt tươi cười mỏng thi phấn trang điểm, khuôn mặt tinh xảo, da thịt tinh tế tỉ mỉ, riêng là cái kia nguyệt nguyệt cười, lại ngọt lại thuần, hàm răng trắng nõn như ngọc, có thể xưng ba trăm sáu mươi độ Vô Từ sung đỉnh cấp mỹ nữ.

Thu Hương đi thông thả ưu nhã bước chân hướng đi Yến Thất : "Thất Ca, vẫn là muốn cảm ơn ngươi."

Yến Thất cười : "Hôm qua không phải cảm ơn, làm gì như thế khách khí."

Thu Hương trọng trọng gật đầu : "Hôm qua ngươi cứu ta, là ta phải cảm ơn ngươi, ngày hôm nay, ta muốn thay đại tiểu thư cảm ơn ngươi."

Yến Thất ra vẻ mê mang : "Thu Hương tiểu thư ý gì, ta không hiểu nha."

Thu Hương hé miệng cười một tiếng : "Thất Ca như thế thông minh, cần phải nhìn ra được, đại tiểu thư uy nghiêm nhận Trương Hòa nghiêm trọng khiêu chiến, ngày hôm nay nếu là không đem Trương Văn Tài đuổi đi, đại tiểu thư uy vọng ở đâu? Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, Trương Hòa thật sự là thật ngông cuồng."

Yến Thất cười ha ha : "Ngươi nói những thứ này ta không hiểu, ta vờ vờ biết, Trương Văn Tài cũng dám khinh nhờn mỹ lệ thuần chân Thu Hương tiểu thư, vậy tuyệt đối thập ác bất xá, nhất định phải trả giá đắt."

Thu Hương dí dỏm nhíu phần hồng cái miệng nhỏ nhắn : "Được rồi, vậy ta cảm ơn ngươi vẫn không được nha, Thất Ca tâm ý ta lĩnh, cũng chỉ có ngươi dám vì ta ra mặt."

Yến Thất dả xà tùy cơn phía trên : "Thì dùng miệng cảm ơn ta a?"

Thu Hương đôi mắt đẹp chớp động : "Ta mời ngươi uống trà, cực phẩm Long Tĩnh, lắng lẽ nói cho ngươi, đây chính là theo đại tiểu thư nào có trộm được a, trên thị trường căn bản mua không được."

Yến Thất đánh cái búng tay : "Cái kia muốn ném thử, đi tới."

Thu Hương trong phòng, hương trà hương thơm, quanh quần lòng mang.

Yến Thất thưởng thức trà thơm, giống như một cổ thanh tịnh Cam Tuyền tư nhuận tận trong lòng, dư vị vô cùng.

"Quả nhiên là cực phẩm Long Tĩnh, trà ngon, thật sự là trà ngon."

Yến Thất thấy qua việc đòi, đổi trà yêu cầu vẫn còn rất cao.

Vèn vèn ném một ngum, liền có thể phẩm vị ra trà tốt xấu.

Thu Hương mỉm cười : "Thất Ca đổi trà rất có nghiên cứu?"

Yến Thất nói : "Không có cái gì nghiên cứu , bắt quá, cái này Long Tinh mặc dù là cực phẩm, nhưng bản thân trà chất cũng vèn vèn nhân tuyển tốt nhất, cùng cực phẩm kém như vậy một điểm khoảng cách, chánh thức để trà này tấn thăng cực phẩm liệt kê, hẳn là cái kia xao trà người. Bởi vậy , có thể nói như vậy, cái kia xao trà người mới có thể chánh thức phối hợp cực phẩm hai chữ."

Thu Hương nghe vậy, hai con ngươi tách ra kỳ dị màu mè : "Thất Ca quả nhiên là cái hiểu trà người, Thu Hương xem như tăng kiến thức."

Yến Thất rầm thối khiêm tốn : "Cũng là thuận miệng nói mà thôi, ai, Thu Hương tiểu thư, người biết xao trà người là ai chẳng? Ta thật muốn mở mang kiến thức một chút."

Thu Hương hé miệng cười một tiếng, hai gò má đập lên một tầng Hồng Hà : "Ta chính là cái kia xao trà người."

"A?"

Yến Thất sững sờ một chút, nhìn lấy Thu Hương cặp kia gương ngung nặc hồng hào mặt, tán thán nói : "Không nghĩ tới Thu Hương tiểu thư không chỉ có sinh mỹ lệ, còn là một tài nữ, ta là rất bội phục."

Thu Hương vênh lên ửng đỏ cái miệng nhỏ nhắn, dương gian : "Cái gì Thu Hương tiểu thư nha, người gọi ta Thu Hương là được, kêu nữa tiểu thư, ta liền tức giận."

Yến Thất gật gật đầu : "Thu Hương, chúng ta nhân rồi nhằm chán, người dẫn ta đi nhìn xem người là thế nào xao trà, như thế nào? Ta theo người học tập một chút."

Thu Hương đứng dậy : "Ngay tại hậu viện, Thất Ca đi theo ta."

Yến Thất theo Thu Hương phía sau, nhìn lấy cái kia lắc tới lắc lui mê mị đường cong, lại đột nhiên phát hiện, Thu Hương đi tại ngừng ngừng lúc, luôn có như vậy mấy lần là trước phóng ra chân trái.

Chẳng lẽ Thu Hương là thuận tay trái?

Yến Thất tâm tư bắt đầu linh hoạt lên.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Bát phụ chữ đồng :

Yến Thất một mực nhớ chui vào Lâm phủ nhiệm vụ, áo bào đỏ nữ Quân Nguyệt muốn tìm nữ hài kia cũng là thuận tay trái, trên hông bộ, thân eo phía dưới, còn có một khóa nốt ruồi son.

Lâm phủ nhiều như vậy nữ quyến cùng nha hoàn, muốn tìm đến đây người, nói nghe thì dễ?

Liền xem như tìm tới thuận tay trái nữ hài, vậy cũng chưa chắc cũng là Quân Nguyệt muốn tìm người.

Yến Thất tùy ý hỏi: "Thu Hương là thuận tay trái sao?"

Thu Hương lắc đầu: "Ta không phải a."

Thu Hương thế mà phủ nhận?

Yến Thất hơi kinh ngạc: Đã không phải thuận tay trái, vì cái gì Thu Hương bước đi thời điểm hơi trước bước chân trái?

Tuy nhiên cũng có một chút người bình thường trước bước chân trái, nhưng căn cứ xác suất học, tám mươi phần trăm thuận tay trái, nhất định là trước

bước chân trái.

Có thể là ta nhạy cảm

Yến Thất cảm giác mình có chút tổ chất thần kinh.

Thu Hương hé miệng cười một tiếng: "Thất Ca hỏi cái này để làm gì?"

Yến Thất trêu ghẹo nói: "Ta đối thuận tay trái nữ hài có đặc thù hứng thú."

"Thật sao?"

Thu Hương trừng lớn đôi mắt đẹp: "Vì cái gì có đặc thù hứng thú?"

Yến Thất thêu dệt vô cớ: "Có cái rất lợi hại linh thầy bói nói, ta nữ nhân không chỉ có sinh xinh đẹp, vẫn là cái thuận tay trái."

"Thật là thế này phải không?"

Thu Hương thanh tịnh trong đôi mắt đẹp tách ra hưng phấn chảy màu, môi đỏ khê nhếch, muốn nói điều gì, lại muốn nói lại thôi.

"Thu Hương muốn nói cái gì?" Yến Thất hỏi.

"Há, không có không có gì, ta muốn nói thầy bói đều là lừa người a, Thất Ca không nên tin những huyền diệu khó giải thích đó đồ, vật."

Thu Hương lời đến khóe miệng, lại đổi giọng.

Hai người trò chuyện chơi vui, bất tri bất giác liền đến đến hậu viện phòng trà.

"Thất Ca, ngay ở chỗ này." Thu Hương lanh lợi chỉ trà cửa phòng.

Thế nhưng là, trà cửa phòng xúm lại rất nhiều người, vậy mà không ai có thể đi vào.

"Cái này là chuyện gì xảy ra?"

Thu Hương vô cùng không hiểu: "Chẳng lẽ phòng trà không có mở sao? Không có khả năng nha, buổi sáng hôm nay ta tự tay mở cửa, chẳng lẽ bị người nào khóa lại?"

Thu Hương nhón đầu ngón chân lên, muốn xem xét cho rõ ràng, nhưng là xúm lại người đặc biệt nhiều, cái gì cũng không nhìn thấy.

"Vẫn là muốn nhìn ta."

Yến Thất bả vai quét ngang, phá tan chung quanh mấy người, cũng bất chấp tất cả, duỗi bàn tay, thì giữ chặt Thu Hương mềm mại tay nhỏ, đem Thu Hương thân thể kéo vào được.

Thu Hương có chút thẹn thùng, trên mặt nóng bỏng nóng.

Thất Ca thật lớn mật, trước mặt mọi người, thì kéo ta tay, cũng không hỏi ta có nguyện ý hay không, ta thế nhưng là cái trong sạch nữ tử đây.

Yến Thất tên này tán gái vô số, cũng không thấy đến bắt tay là cái lớn cỡ nào sự tình, xông sau khi đi vào một mực hai bên tứ phương, quên buông ra Thu Hương tay nhỏ.

"Thất Ca nhất định là cố ý."

Thu Hương cảm thụ được Yến Thất trong tay truyền đến hỏa nhiệt, giống như là điện lưu tràn vào nội tâm, cái này còn là lần đầu tiên bị nam nhân nắm chặt tay nhỏ, nhịp tim đập lợi hại, hoang mang rối loạn, kích thích không cần nói cũng biết.

"Thất Ca có thể hay không trước buông tay nha?"

Thu Hương mềm mại ni non, thanh âm vô cùng yếu đuối, trước mặt mọi người, nhiều người nhìn như vậy đâu, một mực bị Thất Ca lôi kéo tay, tốt xấu hổ.

Yến Thất cái này mới phản ứng được, tranh thủ thời gian buông ra Thu Hương mềm mại không xương tay nhỏ, ngưng ngưng nói: "Thu Hương, đừng hiểu lầm, tay ngươi thật mát, ta cho ngươi che che."

Thu Hương cúi đầu, càng thêm ngưng ngưng, có quý mới tin như thế sứt sẹo lý do.

Yến Thất nhất chỉ cửa: "Thu Hương, ngươi mau nhìn, cửa ngồi một cái trang điểm yêu điểm nữ nhân. Đó là ai a, làm sao chặn cửa, không khiến người ta đi vào?"

Nữ nhân này một thân từ sắc váy, trên váy khảm đầy trăn châu, mười phần loá mắt, trên đầu cắm loại cực lớn cái trâm cài đầu, phía trước cài lấy kim quang long lánh mào vàng, trên cổ treo ngón trỏ phẩm chất dây chuyền trăn châu, trên cổ tay mang theo kim quang bắn ra bốn phía vòng tay.

Về lấy một mặt nùng trang, đồ tươi bờ môi, khảm khoen mũi, lông mày tuy nhiên chăm chú tu bổ, y nguyên không che giấu được lông mày chỗi dấu vết, bôi trét lấy màu đen móng tay.

Cả người nhìn lại, tuy nhiên một thân phục trang đẹp đẽ, nhưng lại có một cổ khó tả ác tục cảm giác, quá phận bởi vật phẩm trang sức để cho nàng cả người lộ ra vô cùng giá rẻ.

Thu Hương nhìn một chút nữ nhân kia,

Sững sờ một chút, mi đầu nhúu chặt, thở dài một hơi: "Nàng quả nhiên lại tới nháo sự."

Yến Thất hỏi: "Người kia là ai a?"

Thu Hương thần sắc âm đạm: "Nàng là Tứ lão gia nhà thiên kim, Lâm Như Ý!"

Yến Thất gật gật đầu: "Cũng là cái kia cùng đại tiểu thư đối nghịch Tứ lão gia đúng không, cái này đây người mùi hôi thúi nữ nhân là nàng bảo bối nữ nhi?"

Thu Hương có chút bất đắc dĩ cười cười: "Không sai, Lâm Như Ý đã không phải lần đầu tiên đến nháo sự, tháng này, đã là lần thứ ba. Ai, cũng không biết vì cái gì, Lâm Như Ý mỗi một lần đến Lâm phủ, tổng là muốn đem Lâm phủ huyền não gà chó không yên, xôn xao. Nếu là đại tiểu thư ở chỗ này, còn có thể hung hăng ngăn chặn nàng phách lối khí diêm, nhưng bây giờ đại tiểu thư không tại, ai cũng gánh không được nàng ở chỗ này giày vò."

Yến Thất sờ mũi một cái: "Một tháng nào ba bốn lần? Xem ra, cái này Lâm Như Ý là cố ý gây nên, nói không chừng, là thụ Tứ lão gia sai sử đây."

Đang lúc nói chuyện, chỉ thấy Khúc Phong im lặng đứng tại cửa ra vào, hướng Lâm Như Ý thở dài: "Như Ý tiểu thư, ngài không thể một mực chặn ở chỗ này, đây là phòng trà, tất cả mọi người muốn đi vào uống trà."

"Làm càn!"

Lâm Như Ý hướng về phía Khúc Phong giận dữ nắn mò: "Ngươi cái nô tài, . có điều Lâm gia một con chó, cũng dám dạng này nói chuyện với ta? Ta thể nhưng là Lâm phủ nửa cái chủ tử, có ngươi dạng này nói chuyện với chủ tử nô tài sao?"

Khúc Phong tức giận đến ngã ngửa, nhưng cũng không dám đắc tội Lâm Như Ý, kìm nén một hơi lui ra ngoài.

Vương Trục Bạch là cái thẳng tính, thờ phỉ phỉ hỏi: "Vì cái gì không để cho chúng ta đi vào uống trà?"

Lâm Như Ý rất lợi hại phách lối mỉa mai: "Đây là Lâm gia phòng trà, ta muốn để cho các ngươi uống, thì để cho các ngươi uống, ta không để cho các ngươi uống, các ngươi cũng là uống không thành, một cái gia đình, có quyền gì chất vấn chủ tử."

Lời ấy rất lợi hại phách lối, không hề có đạo lý.

Khúc Phong, Vương Trục Bạch, Tôn Thanh tức giận đến không được, nhìn xa xa Yến Thất, Thu Hương, đi chậm chậm lấy tới, hướng Yến Thất thờ phỉ nói thầm

Vương Trục Bạch khí thẳng lắc đầu: "Bất phụ, thật sự là một cái không giảng đạo lý bất phụ, nàng dựa vào cái gì ngăn chặn trà cửa phòng, không để cho chúng ta đi vào uống trà? Nàng Lâm Như Ý tính là gì? Tuy nhiên cũng là họ Lâm, nhưng là Lâm tứ lão gia ngoài phủ, là Lâm Tộc bảng chi, cùng Lâm phủ có cái gì liên quan? Nàng thể mà mặt dày này dạn nói mình là Lâm phủ nửa cái chủ tử, thật sự là cười đáp rằng."

Tôn Thanh cũng mi đầu nhúu chặt: "Chúng ta là nên mới từ thân phận, nhận lời mời trở thành Lâm phủ gia đình bên trong, lúc trước nói rất tốt, Lâm phủ phòng trà mở ra, đúng là tự do thưởng thức trà. Chúng ta những sách này người, nào có không thích uống trà? Thế nhưng là Lâm Như Ý ngăn chặn phòng trà, không để cho chúng ta uống trà, cái này là đạo lý gì, Khúc quản gia, đây không phải nói rõ khi dễ người sao?"

Khúc Phong thở dài, bất đắc dĩ nhìn lấy Thu Hương: "Thu Hương tiểu thư, đây là Lâm Như Ý lần thứ tư đại náo Lâm phủ, cái này nói rõ là hướng về phía đại tiểu thư đến, tuyệt không phải ngẫu nhiên. Hiện tại bọn gia đình tâm tình cực lớn, liền phòng trà đều không cho tiến, đây quả thực quá phận, kéo dài như thế, đại tiểu thư uy nghiêm ở đâu a? Thu Hương tiểu thư, ngươi phải nghĩ cái biện pháp a, không phải vậy, để đại tiểu thư trở về, đem Lâm Như Ý đuổi đi?"

Chương 63: Ác nhân còn cần ác nhân ma :

Thu Hương lắc đầu: "Đại tiểu thư trăm công nghìn việc, vì Lâm gia khổ cực bốn ba, làm sao có thời giờ quản những chuyện nhỏ nhặt này? Mà lại, những chuyện nhỏ nhặt này chúng ta như là không thể xử lý, vậy Đại tiểu thư há không phải là đối chúng ta vô cùng thất vọng?"

"Thế này sao lại là việc nhỏ a."

Khúc Phong dùng sức gãi da đầu: "Thu Hương tiểu thư, người vừa rồi cũng nhìn thấy, Lâm Như Ý cũng là cái bát phụ, đem ta mắng cái vòi phun máu chó, ta thế nhưng là Lâm phủ phó quân gia a, nàng một chút mặt mũi cũng không cho ta. Người nói, nàng phách lối như vậy, ai dám chọc giận nàng?"

"Thu Hương tiểu thư, không thể lại như thế chịu đựng đi xuống, cứ thế mãi, Lâm phủ nhất định sẽ bị Lâm Như Ý chơi đùa gà bay chó chạy, Lâm phủ thế diện ở đâu, đại tiểu thư thế diện ở đâu a?"

Thu Hương cau mày: "Không thể để cho Lâm Như Ý tiếp tục náo đi xuống, vì đại tiểu thư, ta phải cùng Lâm Như Ý thật tốt nói chuyện."

Nàng chỉnh lý tốt quần áo, lấy hết dũng khí, hướng đi Lâm Như Ý.

Yến Thất lắc đầu: "Cùng cái này bát phụ nói chuyện gì? Cái này không khác đàn gảy tai trâu, không có hiệu quả gì."

Khúc Phong nói: "Thế nhưng là, không nói sẽ làm thế nào?"

Yến Thất quý dị cười một tiếng: "Ác nhân còn cần ác nhân ma, hết lời ngon ngọt, ác phụ chỉ coi đánh rắm, vậy cũng chỉ có thể chơi điểm đơn giản thô bạo."

Khúc Phong giật mình: "Yến Thất, người không phải muốn đánh người a? Cái này nhưng không được, Lâm Như Ý nhưng so sánh Trương Văn Tài quý giá nhiều."

Yến Thất Bạch Khúc Phong liếc một chút: "Ta thế nhưng là người khiêm tốn, đánh người nào?"

Người nếu là quân tử, toàn thế giới nam nhân đều là Thánh Nhân.

Khúc Phong khinh bỉ yến thất nhất hạ hạ, mới không hiểu hỏi: "Yến Thất, người ý là..."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười xấu xa: "Đi, tìm cho ta mấy con rắn đến, cóc ghê cũng được."

Khúc Phong cũng là kẻ già đời, nghe xong Yến Thất lời nói, lập tức hiểu ý, hướng Yến Thất giơ ngón tay cái lên, mặt mũi tràn đầy cười xấu xa, mang theo Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh đi bắt rắn cùng cóc ghê đi.

Thu Hương đi đến Lâm Như Ý trước mặt, không kiêu ngạo không tự ti nói: "Như Ý tiểu thư, đại tiểu thư đã sớm định ra quy củ, phòng trà là đứng bên ngoài mở ra, Lâm phủ gia đình, nha hoàn đều đều có thể ở chỗ này thưởng thức trà, nghỉ ngơi, Như Ý tiểu thư vì sao muốn liên tục ngăn cản gia đình tiến vào phòng trà uống trà? Ngồi đây không phải vi phạm đại tiểu thư ý tứ sao? Mời Như Ý tiểu thư nói ra cái đạo lý tới."

Thu Hương những lời này không kiêu ngạo không tự ti, trật tự rõ ràng, mà lại chuyển ra đại tiểu thư định ra quy củ, bắt lấy trọng điểm, tuyệt đối chiếm ý.

Mọi người nghe Thu Hương lời nói, nhao nhao gọi tốt.

Mà lại, Thu Hương thế nhưng là đại tiểu thư thiếp thân nha hoàn, cũng là đại tiểu thư người đại diện, mặc dù không có chức vụ gì, nhưng uy vọng rất cao.

Lâm Như Ý đuối lý, nhìn lấy Thu Hương tấm kia tinh xảo mê người mềm mại mặt, cùng cái kia nhỏ nhắn mềm mại uyển chuyển đáng người, không khỏi một trận ước ao ghen tị.

Nàng lại một lần nữa bát phụ chửi đổng: "Thu Hương, người thì tính là cái gì, người bắt quả là Lâm Như Ý Tiên tiểu nha hoàn, cũng dám nói như vậy với ta, dĩ hạ phạm thượng, còn thể thống gì? Người đang chất vấn ta sao? Người có tư cách này sao? Hừ, liền xem như Lâm Như Ý Tiên đứng trước mặt ta, cũng muốn gọi ta một tiếng tỷ tỷ, chỗ nào đến phiên người tới ra mặt? Muốn đuổi đi, trừ phi đem Lâm Như Ý Tiên tìm trở về, không phải vậy, ai dám động đến ta thử một chút, ta muốn hấn mạng chó..."

Thu Hương đựng một khóa đại cây đinh, trong lòng rất đau, lại rất lợi hại ủy khuất.

Thế nhưng là, nàng không thể yếu thế, nếu không đại tiểu thư uy nghiêm ở đâu.

Nhưng đối mặt cái này bát phụ, nàng thật là không có cách nào ứng đối, vành mắt hồng hồng, thật vất vả mới nhịn xuống, không có để nước mắt chảy xuống tới.

Yến Thất nắm lấy hai cái túi đi tới, hướng Thu Hương nhảy mắt: "Cùng bát phụ giảng đạo lý gì, về trước đi, ta tới bắt lại cái này bát phụ, loại này việc nặng không thích hợp ngươi làm."

Thu Hương nhìn lấy Yến Thất trong tay nắm lấy hai cái túi, liền biết hắn có tính kế, lui về, nhìn Yến Thất như thế nào trừng trị Lâm Như Ý.

Lâm Như Ý đề mắt tới Yến Thất: "Ngươi là ai?"

Yến Thất mỉm cười: "Tại hạ Yến Thất, Lâm phủ mới lên cấp gia đình một cái."

"Mới lên cấp gia đình? Ha ha!"

Lâm Như Ý vô cùng khinh thường, cay nghiệt bẹp lấy miệng, mắt liếc thấy Yến Thất, mặt mũi tràn đầy xem thường: "Ngươi một cái mới lên cấp gia đình, cũng dám đứng ra hướng ta gọi tám? Ngươi biết ta là ai không? Ngươi dám đụng đến ta một chút thử một chút,

Ta lập tức vận dụng quan hệ, đem ngươi bắt vào đại lao."

Yến Thất mỉm cười: "Ta động ngươi làm gì, ta lại không tiến phòng trà."

Lâm Như Ý kỳ quái nói: "Ngươi không tiến phòng trà chạy tới xem nào nhiệt gì?"

Yến Thất cười: "Ta không tiến phòng trà, nhưng ta tiểu đồng bọn phải vào phòng trà chơi đùa, ta cố chấp bắt quá bọn hắn, đành phải dẫn bọn hắn tới. Ai, Như Ý tiểu thư, bằng hữu của ta tính khí không tốt lắm, ta nhìn, ngươi liền rời đi phòng trà đi, không phải vậy, bằng hữu của ta nổi cơn giận, không ai chống đỡ được a."

"Bằng hữu của ngươi?"

Lâm Như Ý ục một chút đứng lên, chỉ Yến Thất, phách lối rống to: "Bằng hữu của ngươi lợi hại hơn nữa, chẳng lẽ còn dám ở trước mặt ta phách lối? Để bằng hữu của ngươi tới, ta xem một chút đến cùng người nào lợi hại."

Yến Thất nói: "Cái này không được đâu, bằng hữu của ta rất đáng sợ."

Lâm Như Ý vô cùng khinh thường: "Làm bản tiểu thư là sợ hãi? Để bằng hữu của ngươi đi ra, khác làm rùa đen rút đầu."

Yến Thất gật gù: "Tốt a, đây chính là ngươi để bằng hữu của ta đi ra, đại gia hòa đều nghe đâu, đến lúc đó ngươi cũng không thể quyết nợ."

Lâm Như Ý các đại thiên kiều hừ một tiếng: "Bằng hữu của ngươi đâu? Để bằng hữu của ngươi đi ra a, bằng hữu của ngươi sợ là không dám a?"

Nàng chiếm hết tâm lý ưu thế, tuyệt không sợ hãi: Một cái mới lên cấp gia đình, có bằng hữu gì, cho dù có bằng hữu, cũng nhất định là cái gia đình.

Ta liền Lâm Như Ý cũng không sợ, chẳng lẽ còn sợ một cái tiểu tiểu gia đình?

"Bằng hữu của ngươi đâu, để hắn tới a, bản tiểu thư chờ lấy đây. . "

Lâm Như Ý càng ngày càng phóng túng

Yến Thất mỉm cười, bỗng nhiên giơ một tay lên, cái túi miệng buông ra, hai đầu tiểu xà, còn có mấy cái con cóc, nện ở Lâm Như Ý trên thân.

"Vù vù!"

Hai đầu tiểu xà quấn lấy Lâm Như Ý đầu vai, thử lấy miệng, phun lưỡi tím, vây quanh Lâm Như Ý cổ vừa đi vừa về loạn chuyển.

"A, rắn, là rắn!"

Lâm Như Ý một tiếng chói tai hét lên, hoảng sợ đến sắc mặt như đất, toàn thân run lên.

Thế nhưng là, nàng cũng không dám động đây, sợ rắn hội cắn hừ mặt nàng.

Nữ nhân gặp rắn, liền không có không sợ.

"Oa oa!"

Mấy cái con cóc leo đến Lâm Như Ý trên bàn chân, không ngừng kêu to.

Có một cái còn theo ống quần bò vào đi.

"Thật là sợ, ta thật là sợ a."

Lâm Như Ý dọa đến hồn đều muốn bay ra ngoài, cũng phải bị cóc ghè buồn nôn chết.

Thế nhưng là, nàng không dám động, sợ hãi tiểu xà cắn mặt nàng, đành phải cứ làm như vậy nâng cao, thân thể run lẩy bẩy, cũng không thấy nữa vừa rồi bộ kia phách lối cùng cực bộ đáng.

"Yến Thất, ngươi dám thả rắn cắn ta, ngươi thật lớn mật, có tin ta hay không vận dụng Lâm Tộc tộc quy, cho ngươi quát roi một trăm cái?"

Lâm Như Ý ác độc nhìn lấy Yến Thất, vừa tức vừa e sợ.

Yến Thất nói: "Ta có thể không phải cố ý thả rắn, là chính ngươi yêu cầu."

"Chính ta yêu cầu?"

Lâm Như Ý run rẩy kêu to: "Ta lúc nào yêu cầu? Ngươi thiếu lừa gạt ta."

Yến Thất nói: "Ngay tại vừa mới a, ta nói bằng hữu của ta rất lợi hại, hội hù đến ngươi, ngươi lại nhất định phải hướng bằng hữu của ta khiêu chiến, để bằng hữu của ta hiện thân. Hiện tại, ta đem bằng hữu của ta phóng xuất, cùng ngươi làm thân thiết nói chuyện với nhau, ngươi làm sao còn nói ta cố ý hù dọa ngươi đây."

Lâm Như Ý triệt để điên: "Bằng hữu của ngươi nguyên lai không phải người, là rắn cùng cóc ghê?"

Lúc này, nàng mới ý thức tới, mình bị Yến Thất cho lừa gạt.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Cử nhân trang bức :

Yến Thất cười đến rất lợi hại khoa trương: "Làm sao? Ai nói bằng hữu nhất định chính là người, chẳng lẽ liền không thể là động vật sao? Chó là không phải nhân loại hảo bằng hữu, mèo là không phải nhân loại hảo bằng hữu, lập tức là không phải nhân loại hảo bằng hữu? Đã những động vật này là nhân loại hảo bằng hữu, con rắn kia cùng cóc ghê cũng có thể làm nhân loại hảo bằng hữu a."

"Ngươi "

Lâm Như Ý như muốn phát điên: "Yến Thất, ngươi dám chơi ta? Ta phải dùng Lâm gia tộc quy quát roi ngươi."

Yến Thất không sợ chút nào: "Như Ý tiểu thư là đang nằm mơ sao? Ngươi vừa rồi chủ động yêu cầu gặp bằng hữu của ta, mọi người đều nghe thấy, tất cả mọi người có thể làm chứng cho ta, ngươi muốn dùng Lâm gia tộc quy quát roi ta, xin hỏi, là đạo lý gì? Ta phạm đâu nào tộc quy, ngươi nói ra đến?"

"Ta" Lâm Như Ý chỗ nào có thể nói được.

Thu Hương nói: "Ta có thể cho Yến Thất làm chứng, Yến Thất câu câu là thật, cũng không có lừa gạt Như Ý tiểu thư."

Khúc Phong cũng ưỡn ngực: "Ta cũng có thể vì Yến Thất làm chứng, mà lại, cóc ghê cùng rắn cũng có thể làm nhân loại hảo bằng hữu."

"Đúng đấy, Yến Thất không sai, sai là Như Ý tiểu thư."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh các loại một đám gia đình bắt đầu ồn ào.

Lâm Như Ý triệt để mất hồn, không nghĩ tới bị Yến Thất tính toán ác như vậy, rõ ràng bị hấn dùng rắn cùng cóc ghê uy hiếp, hết lần này tới lần khác cầm hấn không có một điểm biện pháp nào, thật sự là lẽ nào lại như vậy.

Yến Thất nhìn lấy Lâm Như Ý: "Như Ý tiểu thư mới vừa nói, muốn đổi bằng hữu của ta động thủ, hiện tại, mời ngươi động thủ đi, không nên khách khí, muốn chém giết muốn róc thịt, còn không đều là ngươi một câu sự tình sao?"

Lâm Như Ý nào dám cùng tiểu xà phân cao thấp? Hoảng sợ đến sắc mặt như đất, nhưng lại ngượng không chịu nổi, trong lòng đại loạn, không có kết cấu gì.

Yến Thất thổi một chút huyết sáo.

Huyết sáo mới vang một tiếng, hai đầu tiểu xà lập tức cảnh giác lên, tanh đầu lưỡi đỏ nhô ra đến, thử lấy răng, nhìn chăm chăm Lâm Như Ý gương mặt lãnh huyết đông đưa, một bộ bất cứ lúc nào cũng sẽ tiến công bộ đáng.

"Đừng, đừng huyết sáo! Tuyệt đối đừng thôi!"

Lâm Như Ý quả thực muốn hù chết, lập tức khoát tay: "Yến Thất, nhanh, mau đưa tiểu xà lấy đi, ta đi, ta không chặn tại cửa ra vào, nhanh lên đem tiểu xà lấy đi a, van cầu ngươi, cái kia con cóc bỏ vào ta quần, nhanh lên lấy đi a. Ta muốn xong "

"Cái này mới đúng mà, cùng ta đấu, ngươi là không chiếm được lợi lộc gì."

Yến Thất cười cười, lại từ trong túi ném ra hai đầu con chuột nhỏ."

Rắn gắp chuột, lập tức đuổi theo.

Lâm Như Ý gấp rắn rồi đi, rốt cục buông lỏng một hơi, thân thể mềm oặt ngã xuống, thế nhưng là, trong quần cóc ghè lại theo ống quần đi lên chui.

Cái này nguy cơ hiểm, lại hướng lên chui, coi như chui vào nữ đùi người căn, nào có có thể không phải có thể tùy tiện đào đất phương.

"Không tốt!"

Lâm Như Ý cũng không dám nữa thư giãn, dùng sức vung lấy bắp đùi, muốn đem cóc ghè vung ra đến, bộ kia thân kinh loạn nội tình chặt vật tượng, nhưng để mọi người há giận.

Xem ra, ác nhân còn cần ác nhân mà a.

Khúc Phong chắc chắn tán thưởng: "Vẫn là Yến Thất lợi hại, xuất thủ bắt phạm, quái chiêu liên tục, nếu đổi lại là ta, tuyệt đối sẽ không muốn ra tà môn như vậy chiêu số."

Thu Hương cũng môn tự vấn lòng: Đừng nói Khúc Phong bọn người, chính là mình, tăng thêm đại tiểu thư, cũng sẽ không nghĩ ra như thế bàng môn tà đạo ý tưởng đến chinh trị Lâm Như Ý.

Cuối cùng, vẫn là khái niệm vấn đề.

Lâm phủ có nhiều vấn đề, dùng biện pháp cũ đã giải quyết không.

Mà Yến Thất chiêu số, làm theo khiến người ta hai mắt tỏa sáng.

"Đại tiểu thư bên người cũng là thiếu khuyết Yến Thất như thế một nhân vật lợi hại, ta nhất định muốn đem Yến Thất đề cử cho đại tiểu thư, ai, đáng tiếc đại tiểu thư đối Yến Thất có mang thành kiến, phải làm sao mới ổn đây."

Thu Hương suy nghĩ lung tung, lại không có đầu mối.

"Đi vào uống trà đi."

Mọi người một loạt mà tiến, xông vào ngoại môn.

Lâm Như Ý thanh trừ trong quần cóc ghè, oán hận nhìn lấy Yến Thất, Thu Hương bọn người: "Coi là qua cửa ải của ta, thì có thể vào? Đó là mơ mộng hão huyền, xem các người như thế nào mặt mày xám xịt lẫn ra đến."

Yến Thất cùng Thu Hương đi tại phía sau cùng.

"Thu Hương, ta biện pháp này như thế nào? Đừng nhìn Lâm Như Ý phách lối, mấy đầu tiểu xà liền đem nàng dọn dẹp ngoạn ngoạn."

Thu Hương Bạch Yến thất nhất mắt,

Có chút nhẹn không được cười: "Cũng liền ngươi có thể muốn ra ác tâm như vậy chiêu số tới."

Yến Thất xem thường: "Quần hần có buồn nôn hay không, trong mắt ta, chỉ làm công hoặc là thất bại, thành công chiêu số cái kia chính là tốt, thất bại chiêu số cái kia chính là hư."

Thu Hương mềm mại nói: "Được rồi, tính ngươi thắng, cái này thật là tốt chiêu số, được thôi, ta Thất Ca lợi hại đây."

Hai người đang nói thì thầm, phía trước nhưng lại đi không được.

"Lại thế nào?" Yến Thất lắc đầu: "Không phải liền là uống chút trà nha, làm sao biến đổi bất ngờ không về không?"

Phía trước ồn ào, loạn thành một bầy, cảm thấy rất đa tài từ ngựa đầu nhìn lấy cái gì, một bộ mặt ủ mày chau bộ đáng.

Thu Hương cùng Yến Thất vọt tới phía trước đi, chỉ thấy bên trong cửa bị một cái tay cầm quạt lông lấy khăn buộc đầu thư sinh chặn lại.

Cái này thư sinh một thân tơ lụa, trên tay mang đầy ban chỉ, trên cổ treo đầy ngọc bội, y phục khảm viền vàng, bộ này ác tục trang điểm cùng Lâm Như Ý không có sai biệt.

Yến Thất lập tức kết luận: "Tên này cùng Lâm Như Ý là một nhà a?"

Thu Hương vô cùng ngạc nhiên: "Thất Ca làm sao biết?"

Yến Thất nói: "Không phải người một nhà, không tiến một nhà cửa, người nhìn tên này cùng Lâm Như Ý trang điểm, quả thực là một cái khuôn đúc đi ra, có thể không phải người một nhà sao?"

Thu Hương tán thưởng nhìn Yến Thất liếc một chút, . nhô ra miệng: "Hắn gọi Hứa Tùng Hoa, là Lâm Như Ý tướng công, cũng là Kim Lăng rất lợi hại tài tử, đã trúng cử nhân đầu, xem như có thành tựu."

Yến Thất gật gật đầu: "Hắn sách rất nhiều, là sao cùng không hiểu lễ nghi Lâm Như Ý thành phu thê?"

Thu Hương nói: "Còn không phải là vì tiền?"

Khúc Phong hướng Hứa Tùng Hoa thở dài: "Hứa cử nhân, ngài là sao ngăn chặn phòng trà, không để cho chúng ta đi vào? Ngài là tài tử, là có đại học vấn, sẽ không phải không giảng đạo lý a?"

Hứa Tùng Hoa nhẹ lay động quạt giấy, xuất khẩu thành thơ: "Cổ ngữ có nói, trà có dị hương, cao quý trang nhã, chính là cao nhân Nhã Sĩ ngâm thơ tác phẩm phú chi linh tuyến, há lại người tâm thường có thể nhấm nháp? Càng chúng ta Lâm phủ là nhà giàu cửa cao, trà đạo chi thuật, không thể tầm thường so sánh, không phải tình trà hiểu trà người, há có thể tự tiện tiến vào phòng trà?"

Yến Thất nghe được quả muốn cười.

Tên này có ý tứ gì, uống cái trà chẳng lẽ còn nhất định phải có văn hóa? Tinh thông trà đạo? Không có văn hóa liền trà cũng không thể uống?

Vương Trục Bạch mấy người cũng rất tức giận.

Bọn họ đều là no bụng thi thư tài tử, chẳng lẽ cũng không thể tiến vào phòng trà?

Cái này chẳng phải là nói, ở trong mắt Hứa Tùng Hoa, hẳn Vương Trục Bạch cũng là dân thường, liền người đọc sách bên cạnh đều không dính nổi?

Cái này có thể gây gáp Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh.

Vương Trục Bạch lại phạm thẳng tính mao bệnh, cũng mặc kệ Hứa Tùng Hoa thân phận cử nhân, trực tiếp khiêu chiến: "Hứa cử nhân, chúng ta mười năm khổ, tự nhận không phải dân thường, dám hỏi chúng ta cũng không thể đi vào sao?"

Hứa Tùng Hoa vui mừng cười một tiếng, lộ ra một cổ khinh miệt, thân thủ chỉ chỉ trên tường mấy cái đôi câu đối: "Các người có phải hay không dân thường, ta nói không tính, các người nói càng không tính, vậy phải xem các người có thể hay không đối đầu cái kia mấy cái phó đối câu đối! Nếu là đối không lên, còn nói mình là người đọc sách, chẳng phải là làm trò hề cho thiên hạ?"

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh nhìn lên phía trên cái kia mấy cái đôi câu đối, chỉ nhìn một chút, không khỏi nhăn đầu lông mày.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Đứng ra :

Yến Thất ngẩng đầu nhìn về phía cái kia ba bộ câu đối.

Thứ nhất từng cặp về trên: "Tứ phương khách đến thăm, ngồi một lát không phân người ta."

Bản thứ hai từng cặp về trên: "Long Tinh vân vụ Mao Tiêm chè xanh Bích Loa Xuân."

Còn có thứ ba bức vẽ trên, dùng vải đỏ che kín, nhìn không thấy đến cùng là cái gì câu đối.

Bắt quá, vèn vèn phía trước cái này thứ hai câu đối, nhìn như đơn giản, lại có một phen đặc biệt Huyền Cơ.

Yến Thất âm thầm suy nghĩ.

"Thứ nhất câu đối: Từ phương khách đến thăm, ngồi một lát không phân ngườì ta , có vẻ như đơn giản, thế nhưng là ý cảnh rất lợi hại thoải mái, muốn muốn chống lại bộ này từng cặp, không chỉ có muốn bằng trắc chỉnh tề, càng phải ý cảnh trước sau hô ứng, đây tuyệt đối là cái chỗ khó."

"Bản thứ hai câu đối: Long Tinh vân vụ Mao Tiêm chè xanh Bích Loa Xuân, cái này tất cả đều là lá trà tên, muốn muốn chống lại cái này từng cặp, nhất định đối trà văn hóa giải vô cùng khắc sâu, không phải vậy đối cọng lông? Còn có, về dưới nhất định tất cả đều là lá trà tên, còn muốn bằng trắc tương hợp, trên dưới hô ứng."

Yến Thất nhìn nửa ngày, cũng cảm thấy cái này thứ hai từng cặp nhìn như đơn giản, kì thực rất khó.

Phía trước hai bộ từng cặp đều rất có chiều sâu, cái kia sau cùng một bộ từng cặp bị vải đỏ bao lấy, nhất định càng có huyền cơ cùng diệu dụng.

"Không nghĩ tới, Hứa Tùng Hoa tên này thật là có mấy phần học thức."

Thu Hương dựa đi tới, nhỏ giọng nói với Yến Thất: "Hứa Tùng Hoa rất lợi hại, từ nhỏ có thần đồng danh xưng, mười lăm tuổi trúng tú tài, ba mươi tuổi thi đậu cử nhân, tại Kim Lăng, phàm là người đọc sách, không có không biết Hứa Tùng Hoa nhân vật này, mà lại, Hứa Tùng Hoa vẫn là diệu ngữ Thư Trai khách tọa lão sư, tài văn chương nổi bật, càng am hiểu đối câu đối "

Nghe Hứa Tùng Hoa trên đầu có như thế nhiều vàng sáng, Yến Thất thở dài: "Như thế cảnh tượng nhân vật, lại nhất định cấm ở chỗ này, ai, thật sự là đáng tiếc."

Thu Hương đôi mắt đẹp chớp động, không hiểu hỏi: "Hứa Tùng Hoa muốn cấm? Vì cái gì?"

Yến Thất rất rầm thối nói: "Bời vì có ta a, ta tới, hần nhất định phải cấm."

"Thất Ca, ngườì lại nói đùa." Thu Hương vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, nhìn lấy Yến Thất bộ kia rầm thối Yến Từ, lại không tin hần lời nói.

Yến Thất rất lợi hại vô tội: "Xin nhò, ta nói đúng thật đâu, ngườì thế mà không tin ta."

Thu Hương mặc dù biết Yến Thất rất có nhanh trí, nhưng đối câu đối thế nhưng là một môn vô cùng thâm hậu học vấn, nhất định phải là loại kia sách phá vạn quyển tài tử mới có thể đối ra.

Yến Thất rõ ràng không phải loại kia đọc vạn quyển sách ngườì.

Rất lợi hại hiển nhiên, muốn đối ra về dưới, vẫn phải dựa vào Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh hai ngườì.

Bọn họ thế nhưng là tài tử tổ hạng 1.

Bọn này gia đình bên trong, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh học vấn xem như bên trong nhân tài kiệt xuất, nhưng nhìn thấy cái này thứ hai từng cặp, lại mặt ủ mày chau.

Vương Trục Bạch nhỏ giọng thầm thì: "Cái này thứ hai từng cặp thật không đơn giản, nếu để cho ta mấy cái ngày thời gian, nhất định có thể đem về dưới đối được, nhưng vấn đề là, hiện tại liền muốn đối ra về dưới, ta nơi nào sẽ có nhanh trí?"

Tôn Thanh cũng một mặt đáng ghét: "Cái này Hứa cử nhân cũng thật sự là khó xử chúng ta, ngườì cũng là cử nhân, tại sao muốn nhục nhã chúng ta những thứ này tú tài? Lại nói, coi như đối đầu cái này hai bộ từng cặp lại như thế nào? Vương huynh, ngườì nhìn, còn có một đôi câu đối dùng vải đỏ che kín, không có lộ ra chân thực diện mạo, chắc hẳn, bộ kia từng cặp nhất định giấu có huyền cơ. Hứa Tùng Hoa học vấn vô cùng thâm hậu, chúng ta là vạn vạn không kịp nổi."

Không chỉ là Vương Trục Bạch, Tôn Thanh, tất cả mọi ngườì bị làm khó, từng cái sầu mi khổ kiếm, gât gù đắc ý, giống như táo bón giống như.

Chỉ bằng cái này ba đôi câu đối, liền đem mọi ngườì cự tuyệt ở ngoài cửa.

Thu Hương đi đến Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh trước mặt: "Các ngườì sách vạn quyển, học rộng tài cao, đối đầu mấy cái này từng cặp, không khó lắm a?"

Không khó?

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh mặt đều xanh.

Hai chúng ta nếu là có thể đối đầu, còn không đã sớm đứng ra khoe khoang?

Vương Trục Bạch sắc mặt đỏ bừng, giống như là con khi cái mông, rất lợi hại xấu hổ hướng Thu Hương thở dài: "Thu Hương tiểu thư, tha thứ chúng ta tài sơ học thiển, Hứa Tùng Hoa từng cặp, chúng ta là vụn vụn không khớp."

Tôn Thanh cũng rất biệt khuất: "Thu Hương tiểu thư, không phải chúng ta không tận lực, mà chính là Hứa Tùng Hoa cùng chúng ta căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc, hoàn toàn treo đánh chúng ta tồn tại, người ta là thật cao cử nhân, chúng ta bất quá là tiểu Tiểu Tú Tài "

Tê liệt,

Đều là nước mắt.

Hứa Tùng Hoa chặn tại cửa ra vào, lay động quạt giấy, một thân kim quang lóng lánh sĩ tử phục, đem hán tôn lên giống như là cực phẩm nhà giàu mới nổi.

Nhìn lấy phía trước cái này hơn một trăm người bị mấy cái phó từng cặp làm khó, tâm lý đừng đề cập cao cỡ nào hưng, khinh thường lắc đầu, trong con người tràn ngập vẻ khinh bỉ.

"Ta nghe nói các ngươi đều là Lâm gia theo ngàn tên thư sinh bên trong tuyển ra đến tài tử, học thức tất nhiên phi phàm, làm sao, thế mà ngay cả ta tiện tay viết ra mấy cái từng cặp đều không khớp? Các ngươi bức này học thức, cũng có thể xưng người đọc sách? Còn không bằng về nhà bán khoai lang đây."

Mọi người mặt đỏ tới mang tai, không dám ngôn ngữ.

Hứa Tùng Hoa trực diện Vương Trục Bạch: "Nghe nói ngươi là tài tử tổ hạng 1, ngươi có thể không có thể đối được từng cặp?"

Vương Trục Bạch bị điểm tên, không dám nói lời nào, hổ thẹn cúi đầu xuống.

"Tôn Thanh, ngươi cũng là tài tử tổ hạng 1, ngươi có thể hay không đối đầu?"

Tôn Thanh hận tìm không được một cái lỗ để chui vào, bùm mặt, không dám gặp người.

Hứa Tùng Hoa cười ha ha: "Lâm phủ quả nhiên đều là một số giả áo túi com chi đồ, thế mà liền mấy cái từng cặp đều không khớp. Đã các ngươi đứng không ra mấy cái này liên quan tới trà đạo thô thiển từng cặp, vậy đã nói rõ các ngươi không phải hiểu trà người, trà này thất, các ngươi mãi mãi cũng đừng nghĩ bước vào một bộ. . "

Mọi người hết sức uể oải, nhìn qua khí thế mạnh mẽ Hứa Tùng Hoa, chỉ hận chính mình học vấn quá thấp, đến mức bị tên này trào phúng.

"Ha-Ha, lúc này các ngươi trả dám phách lối sao?"

Lâm Như Ý khí thế hung hung đi tới, cùng Hứa Tùng Hoa sóng vai đứng chung một chỗ, một đôi mắt tam giác xem thường ở trước mặt mọi người đảo qua, lối ra càng ngày càng làm càn.

"Ta đã sớm nói, bình hùng hùng một cái, tướng hùng hùng một tổ, Lâm Như ý Tiên bất quá là cái dung tục nữ tử, vô tài vô đức, cử chỉ lỗ mãng, thô bỉ không chịu nổi, dưới tay nàng gia đình có thể tốt hơn chỗ nào, trừ túi rượu, cũng là gói com."

Hứa Tùng Hoa ra vẻ thờ dài: "Ha ha, to lớn Lâm phủ, tại Lâm Như ý Tiên bức này dung tục, vô tri, bá đạo tiểu nữ nhân lãnh đạo hạ, đã đi vào bệnh tình nguy kịch, gần đất xa trời. Ai, để một nữ nhân chấp chương Lâm gia, đây chính là cái cự đại sai lầm."

Lâm Như Ý bất phụ chửi đồng, Hứa Tùng Hoa nhìn như nho nhã, trào phúng lên lại càng thêm cay độc.

Hai vợ chồng này kẻ xướng người hoạ, cuối cùng đều muốn hòng súng nhắm ngay đại tiểu thư, bắt đầu cuồng oanh lạm tạc.

Thu Hương nghe vào trong tai, vô cùng khó chịu.

Yến Thất trong con người cất giấu thâm ý: Hứa Tùng Hoa cùng Lâm Như Ý cái đuôi hồ ly rốt cục lộ ra, xem ra, bọn họ chính là muốn bôi xấu đại tiểu thư cả đời anh danh, buộc đại tiểu thư xuống đài.

Thu Hương giọng dịu dàng thờ dài: "Thì coi như chúng ta biết rõ Hứa Tùng Hoa cùng Lâm Như Ý ý đồ, lại bất bọn hấn không có bất kỳ biện pháp nào, câu đối này huyền diệu như thế, nhất thời nửa khắc ai có thể đối đầu a. Thất Ca, Thất Ca, ngươi nói nên làm cái gì nha. Thất Ca, ngươi đừng đi a, ngươi đi đâu?"

Thu Hương nhìn lại, không thấy Yến Thất, coi là Yến Thất chạy, đang thất vọng thời điểm, lại nghe được trong đám người tuôn ra tiếng kinh hô.

Nàng nhón đầu ngón chân lên nhìn lại, chỉ thấy Yến Thất đứng tại phía trước nhất, trực diện Hứa Tùng Hoa.

Thân hình hấn thẳng tắp lẫm dật, tuy nhiên một thân áo xanh nón nhỏ, nhưng khí tràng cường đại, vậy mà không thua bởi mặc áo gấm hoa phục cử nhân Hứa Tùng Hoa.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Ác miệng

Hứa Tùng Hoa chính tại khinh bỉ Lâm Nhược Tiên, tiện thể đem Lâm gia gia đình, nha hoàn dừng lại nói móc, cảm giác này phiêu phiêu dục tiên, mười phần sáng khoái.

Được chính tại xuân phong đặc ý thời điểm, một cái gia đình vẫn đứng ở rồi trước mặt hắn, giống như cười mà không phải cười nhìn qua hắn, mờ mờ ảo ảo có một tia trào phúng.

"Ngươi là ai?"

Hứa Tùng Hoa nhìn xem Yến Thất, phát hiện hắn một thân Thanh Y nón nhỏ, rõ ràng là cái gia đình, nhưng đôi mắt sáng ngời có thần, khí tràng cường đại, có khác với người bên ngoài, liền xem như những cái kia tài tử, giống như cũng không có phần này định lực.

Yến Thất nói: "Ta gọi Yến Thất, là Lâm phủ tân tân gia đình. "

"A, bất quá là cái tân tân gia đình a. "

Hứa Tùng Hoa có chút khinh thường hỏi: "Ngươi là tài tử tổ tấn thăng bên trên tới?"

Nghĩ đến cái thằng này nhìn cùng những cái kia gốc nghiệt rõ ràng khác biệt, hắn là một cái tài tử a.

Yến Thất cười ha ha: "Ngươi ánh mắt không tốt lắm a, ta không phải tài tử tổ, ta là phổ thông tổ hạng nhất. "

"Cái gì? Ngươi là phổ thông tổ tấn thăng bên trên tới? Ha ha, buồn cười, buồn cười quá. "

Hứa Tùng Hoa sững sốt một chút, sau đó cười lên ha ha, nhìn không được mở miệng trào phúng: "Ngươi nếu là phổ thông tổ gia đình, cái kia chính là chưa từng đọc sách đi?"

Yến Thất nói: "Xem như thế đi. "

Hứa Tùng Hoa hết sức vui mừng, mặt mũi tràn đầy mỉa mai: "Đã ngươi chưa từng đọc sách, còn dám đứng ra đối câu đối? Đầu của ngươi có phải hay không có vấn đề a? Những cái kia tài tử đều đúng không bên trên từng cặp, ngươi một cái chưa từng đọc sách thô bỉ người, làm sao có thể đối được? Theo ta thấy, ngươi hẳn là đi làm cho heo ăn, chăn dê chờ có tiền đồ làm việc. "

Yến Thất cười ha ha: "Thật không tiện ta cũng không cho heo ăn, cũng không chăn dê, ngược lại là nuôi rồi mấy đầu tiểu xà cùng con cóc, nhất là cái kia chỉ con cóc, vừa thấy được ta, liền cười lên không dứt, ngừng đều không dừng được. "

"Con cóc thấy một lần rồi ngươi, liền cười lên không xong? Còn có như thế thông nhân tính con cóc?"

Hứa Tùng Hoa đầu tiên là do dự một chút, chợt phát hiện mình đang cười, hơn nữa còn là nhìn xem Yến Thất đang cười, lập tức tỉnh ngộ lại, thông suốt đứng lên, đỏ bừng cả khuôn mặt, chỉ vào yến khí chất hỏi: "Tốt ngươi cái tiểu gia đình, cũng dám mắng ta là con cóc? Ngươi thật to gan. "

Yến Thất 'Một mặt mờ mịt' : "Ta nghe không hiểu hứa cử nhân là có ý gì? Tại sao muốn đem mình làm là con cóc, bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, con cóc ngồi giếng xem ngày, tự cho là cái gì đều nhìn thấy, kỳ thật a, bất quá là nhìn thấy lớn chừng bàn tay một phiên ngày. . . "

Nói đến đây, đám người ồn ào cười to, trong lòng âm thầm tán thưởng Yến Thất tài tư miễn tiếp, nhanh nhẹn nhanh miệng.

"Yến Thất, ngươi dám đem ta so sánh con cóc, còn châm chọc ta cái này cử nhân kiến thức nông cạn? Tốt ngươi cái tiểu gia đình, lá gan tương đối lớn a, lớn lối như thế, ta há có thể dung ngươi!"

Hứa Tùng Hoa tức giận đến mặt đều đen rồi, khí trùng tại não, ngũ tạng lục phủ bạo tạc, hoàn toàn không thấy vừa rồi tiêu sái phong độ, con mắt bốc lên lục quang, hung hăng nhìn chằm chằm Yến Thất.

Tức giận sau khi, còn hơi kinh ngạc.

Cái thằng này vừa chưa từng đọc sách, vì sao xuất khẩu thành thơ, miệng lưỡi lưu loát?

Mà lại, cũng dám ngay trước mặt trăm người trước mặt châm chọc ta?

Cái thằng này đến cùng là lai lịch thế nào?

Thu Hương không nghĩ tới Yến Thất vừa ra trận, liền để không ai bì nổi Hứa Tùng Hoa dị thường khó xử, nhất là đem Hứa Tùng Hoa ví von thành con cóc ngồi giếng xem ngày, tương đương chuẩn xác.

Thất ca, còn thật là một cái điệu nhân.

Rừng như ý ở một bên nhảy lên chân đến, ôm lấy Hứa Tùng Hoa cánh tay, hung dữ nhìn chằm chằm Yến Thất, hùng hùng hổ hổ: "Tướng công, chính là cái này Yến Thất, quá không phải thứ gì rồi, ngang ngược càn rỡ, khi dễ chủ tử, vừa rồi bày ra một nói, vậy mà dùng rắn cùng con cóc buồn nôn ta, ô ô, cái kia con cóc đều chui vào ta trong quần đi, tướng công, ngươi nhất định không thể bỏ qua hắn. "

Hứa Tùng Hoa khí sắc mặt tái xanh, chỉ vào Yến Thất, phẫn nộ kêu gào: "Ngươi cái Tiểu Tiểu gia đình, ngươi dám nhục thê tử của ta, phi ta danh dự, thực sự khinh người quá đáng. "

Yến Thất cười nhạt một tiếng: "Chỉ cho phép vợ chồng các ngươi vũ nhục Lâm phủ, lại không cho phép chúng ta vũ nhục vợ chồng các ngươi? Đây là đạo lý nào? Ngươi làm sao cũng là cử nhân, phải hiểu đến mà không trả lễ thì không hay đạo lý a?"

"Ngươi. . ."

Hứa Tùng Hoa sắc mặt tái xanh, bị Yến Thất châm chọc rồi, vậy mà không có cách nào phản bác.

Vương Trực Bạch, Tôn Thanh chờ người nhiệt liệt vỗ tay.

Có rồi Yến Thất sắc bén phản kích, chúng gia đình vẫn hồi không ít mặt mũi.

Hứa Tùng Hoa nhẫn nhịn tốt nửa ngày, rốt cục vậy vậy tay áo chết, oán hận nói: "Tiểu Tiểu gia đình, chỉ sinh miệng lưỡi bèn nhọn, ta thế nhưng là cử nhân, làm sao có thể cùng ngươi cái này chờ tiểu nhân đấu võ mồm. "

Yến Thất nói: "Đấu không lại miệng vậy cũng chó đấu tốt, sao phải nói như vậy đường hoàng? Ngươi cũng là cử nhân rồi, nên có sao nói vậy, vì sao như vậy đối trá đâu?"

"Ngươi, ngươi. . ."

Hứa Tùng Hoa đơn giản đều muốn điên rồi, sức chiến đấu xuống làm số không, bị Yến Thất đối á khẩu không trả lời được, nhẫn nhịn tốt nửa ngày, rốt cục cố nén nộ khí, chỉ vào câu đối, oán hận nói: "Nhiều lời vô ích, hôm nay, ngươi nếu là có thể đối đầu câu đối, liền thả ngươi quá quan, ngươi nếu là đối không bên trên, đời này cũng đừng nghĩ bước vào phòng trà một bước. "

Yến Thất nhìn mấy lần câu đối, mạn bất khinh tâm cười một tiếng: "Ta bất quá là cái gia đình, chưa từng đọc sách, chữ lớn không biết mấy cái, chỗ nào hiểu được cái gì đối câu đối thâm ảo như vậy học vấn. Nhưng là, ngươi cái này từng cập trình độ quá kém, cấp bậc quá thấp, nát đường cái rồi, ta thuận miệng liền có thể đối đầu, đều không dùng qua đầu óc. "

"Cái gì?"

Hứa Tùng Hoa bị Yến Thất giễu cợt tức giận đến không được, giận quá thành cười: "Ngươi nói ta từng cập trình độ quá kém, cấp bậc quá thấp, đều không dùng qua đầu óc? Ngươi quả nhiên cuồng vọng, tốt ngươi bây giờ liền đối câu đối, nếu là có thể đối đầu hai cái này từng cập, ta liền thừa nhận ta từng cập trình độ quá kém, nát đường cái rồi. "

Hắn cũng không tin, một cái Tiểu Tiểu gia đình, còn không có đọc qua sách, nơi nào đến như thế lớn tự tin, khoác lác cũng phải có điểm hạn độ a.

Yến Thất lắc đầu: "Tốt a, vậy ta liền theo miệng đối một cái, Hứa Tùng Hoa, ngươi tới nói về trên đi, thị lực ta không tốt, thấy không rõ chữ mà. "

"Thật sự là được rồi cuồng vọng, thấy không rõ chữ mà còn dám nói ta từng cập nát đường cái, cũng không sợ đau đầu lưỡi!"

Hứa Tùng Hoa một trận cười lạnh: "Tứ phương khách đến thăm, ngồi편客座 không phân ngươi ta. "

Yến Thất không chút do dự nói: "Hai đầu là đường, ăn một chiếc riêng phần mình đồ vật. "

Ngày đầu, hắn vậy mà thật đối mặt.

Tất cả gia đình đều sôi trào, không nghĩ tới Yến Thất như thế có tài hoa.

Vương Trực Bạch khen lớn: "Câu đối tinh tế đến cực điểm. "

Tôn Thanh cười ha ha: "Ý cảnh trước sau hô ứng. "

Loại nhạc khúc nói: "Có thể xưng kín kẻ, Yến huynh đại tài. "

Thu Hương lông mày giãn ra, rót cục thờ dài một hơi: May mắn đang Thất ca đang, không phải, như thế nào trị được không ai bị nổi Hứa Tùng Hoa?

Hứa Tùng Hoa rất là giật mình, không nghĩ tới Yến Thất vậy mà thật không dùng qua đầu óc, ra lại thứ hai liên: "Long Tinh Vân Vụ lông nhon đưa phiến Bích Loa Xuân. "

Yến Thất không lưỡng lự, thốt ra: "Ngân châm lông phong khi khô cam lộ tím măng trà. "

Hứa Tùng Hoa triệt để tròn tròn mắt: Không biết đi, vậy mà lại đối lên.

Chẳng lẽ, ta câu đối thật sự là nát đường cái rồi?

Yến Thất bĩu môi: "Rất lớn cử nhân, ta mới nói, ngươi câu đối cấp bậc quá thấp, chính là nát đường cái trình độ, ngươi còn không tin, ngươi nhìn ta một cái không thông Bút Mặc tiểu gia đình, tùy tiện liền đối được. Ngươi sách này a, đều liếc niệm. Ai, ngươi vụng trộm nói cho ta biết, ngươi cử nhân có phải hay không mua được? Bỏ ra nhiều ít bạc a?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Đánh cược

"Ngươi... Ngươi làm càn, ngươi cử nhân mới là mua được. "

Hứa Tùng Hoa đơn giản im lặng, chỗ nào nghĩ đến Yến Thất sẽ lợi hại như thế.

Yến Thất cái thẳng này ở đâu là không có đọc qua sách a, đơn giản có thể xưng học giàu năm xe.

Hôm nay, ta được ném đại nhân, bị hấn đang khi đùa nghịch.

Ba ba!

Chúng gia đình tiếng vỗ tay như sấm, hưng phấn ngao ngao trực khiếu.

Vương Trục Bạch hướng Yến Thất gơ ngón tay cái lên, chắc chắn tán thưởng: "Thật không nghĩ tới, Yến huynh đối câu đối, cử trọng nhược khinh, hạ bút thành văn, ta chờ cùng Yến huynh so sánh, thật sự là kém nhiều lắm. "

Tôn Thanh cũng nói: "Nhất diệu chính là, Yến huynh không cần cân nhắc, thuận miệng trả lời, phần này văn lấy cùng nhanh trí, thực sự để chúng ta theo không kịp nha. "

...

Tất cả mọi người tới tán dương Yến Thất.

Yến Thất sờ mũi một cái: "Ta mới nói, mấy cái này từng cặp đều là nát đường cái, ta ở bên ngoài những cái kia lá trà cửa hàng bảng hiệu bên trên, đều sớm thấy qua, đối đầu cũng không có cái gì hiếm lạ. "

Đám người đều mặt mũi tràn đầy không tin.

Yến Thất thờ dài, muốn tin hay không, không tin thì thôi.

Cái này hấn xác thực không có nói sai, kiếp trước những cái kia lá trà cửa hàng nơi, treo lên từng cặp đều là những đồ chơi này, hấn thuận miệng còn có thể nói lên rất nhiều.

Hứa Tùng Hoa đây là chính đụng roi rồi.

Nghe toàn trường lớn tiếng khen hay, Hứa Tùng Hoa thật mất mặt, thế nhưng là cử nhân mặt mũi rất trọng yếu, nửa phần ném không được, không phải liền hỏng một thế anh danh.

"Yến Thất, coi như số người gặp may. " Hứa Tùng Hoa rằng cần khách rung động.

Yến Thất bật cười: "Người còn có cái gì từng cặp, không ngại nói ra một lượt, ta tranh thủ thời gian đôi xong, tốt đi vào uống trà, ta đều khát. "

Trong lời nói, không chút nào đem Hứa Tùng Hoa coi ra gì.

Một cái quy mô người, bị tiểu gia đình như thế xem thường, ai có thể chịu được?

Hứa Tùng Hoa vây quanh Yến Thất dạo qua một vòng, bỗng nhiên vừa chỉ cái kia bị vài đồ bao trùm câu đối, hết sức tự tin nói: "Ta cái này còn có cái câu đối, người dám đứng không?"

Yến Thất nói: "Nát đường cái từng cặp, có cái gì không dám đứng?"

"Tốt tính người có loại. "

Hứa Tùng Hoa nói: "Người muốn đổi cái này từng cặp, có thể, ta cho người cái này cơ hội. Bất quá, người nếu là đứng không bên trên, liền rút ngay lập tức xuất Kim Lăng, vĩnh viễn không được trở về. "

Yến Thất hỏi lại: "Người đây là muốn đánh cược rồi? Rất tốt, rất tốt, ta người này vẫn rất thích cờ bạc! Theo ý người, ta như đứng không bên trên từng cặp, liền rời đi Kim Lăng, đời này kiếp này không đang trở về. "

Hứa Tùng Hoa cười ha ha, cái thằng này thật ngông cuồng rồi, còn thực có can đảm tiếp chiêu.

Ta đây chính là tuyệt đối một bài, đến nay không có về dưới, ai có thể đổi đầu?

Yến Thất cũng không phải ăn dấm, hướng dẫn Hứa Tùng Hoa: "Bất quá, nếu như ta đổi đầu từng cặp, người liền cùng rừng như ý cùng nhau lăn ra Lâm phủ, cả đời không được bước vào một bước, người có dám tiếp chiêu?"

"Cái này..." Hứa Tùng Hoa do dự.

Nếu là không thể tiến vào Lâm phủ, về sau cùng rừng như ý làm sao quấy rối a?

Yến Thất mặt mũi tràn đầy xem thường: "Nghĩ không ra rất lớn cử nhân vẫn là người nhát gan mặt hàng, vừa chủ động khiêu khích, muốn cùng ta đánh cược, nhưng lại không dám nhận chiêu. "

"Ta cược. "

Hứa Tùng Hoa vỗ bàn một cái: "Nếu là người có thể đổi đầu từng cặp, ta lấy cử nhân danh nghĩa cam đoan, đời này đều không biết lại vào Lâm phủ. "

Yến Thất trong lòng cao hứng: Cái thằng này quả nhiên bị lừa rồi.

Chúng gia đình đều có chút vì Yến Thất lo lắng: Vạn nhất cuối cùng cái này từng cặp là cái tuyệt đối, cái kia Yến Thất chẳng phải là nhất định phải thua? Nhìn Hứa Tùng Hoa cái kia phờ cười trên nỗi đau của người khác đáng về, liền biết cái này từng cặp không phải đơn giản như vậy.

Thu Hương đôi mi thanh tú nhíu chặt: "Thất ca, dạng này sẽ không biết quá mạo hiểm rồi?"

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Sợ ta thua rồi đi Kim Lăng, trong lòng người không nở có đứng không?"

"Thất ca nói đùa. "

Thu Hương ngược ngừng ni non, không chịu thừa nhận, nhưng trong lòng quả thật có chút lo lắng.

Yến Thất nói: "Yên tâm đi, vì có thể nhìn thấy Thu Hương, ta cũng không biết thua. "

Hứa Tùng Hoa sợ hãi Yến Thất đổi ý, thúc giục nói: "Yến Thất, hiện tại bắt đầu, chỉ có thời gian một nén nhang, người tự giải quyết cho tốt. "

Nói xong, Hứa Tùng Hoa khoát tay chặn lại.

Đằng sau hai cái tôi tớ kéo xuống dây thừng, vài đồ trượt xuống, lộ ra về trên.

"Một chén trà xanh, giải giải giải nguyên chi khát. "

Đám người nhìn thấy cái này câu đối,

Lập tức kinh ở nơi đó, ngây ra như phỗng.

Vương Trục Bạch vỗ đùi: "Xong, xong, Yến huynh lúc này được không dễ chịu quan, sớm biết không đánh cược rồi, Yến huynh bị Hứa Tùng Hoa tính kế a. Ai!"

Tôn Thanh lắc đầu liên tục: "Một chén trà xanh, giải giải giải nguyên chi khát, chỗ khó ngay tại ở cái này ba cái 'Giải' chữ, cái thứ nhất 'Giải' hẳn là đọcjie, giải khát ý tứ, cái thứ hai 'Giải' đọc làmxie, là họ giải ý tứ, cái thứ ba 'Giải' cũng đọc làmxie, giải nguyên, cũng là hạng nhất ý tứ. Đây chính là cái tuyệt đối a, ba cái 'Giải' chữ có thể xưng không có kẻ hở, ở đâu là tốt như vậy đúng, còn chỉ có thời gian một nén nhang. "

Vương Trục Bạch than thở: "Đừng nói một nén nhang, chính là cho ta thời gian một năm, ta cũng không đối ra được, cái này câu đối cơ hồ khó giải. "

Hứa Tùng Hoa nhìn xem đám người kinh ngạc kinh ngạc phản ứng, trong lòng phi thường đắc ý.

Đây chính là hán tác phẩm đắc ý, đến nay không có người đối xuất về dưới.

Coi như là chính hán, khổ tư mấy tháng, cũng không có thích hợp về dưới.

Hắn nhưng là quy mô người a, cử nhân đều đúng không bên trên, Yến Thất người cái tiểu gia đình, chẳng lẽ có thể đối được?

Trận này đánh cược, rõ ràng mình muốn thắng.

Hứa Tùng Hoa thành thói thường thức trà thơm, vênh lên hai lượng chân, nhìn xem Yến Thất, mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Yến Thất, lúc này ngươi trọn tròn mắt a? Cùng ta đấu, thật sự là không biết tự lượng sức mình. "

Yến Thất cũng không để ý tới sẽ Hứa Tùng Hoa, nhìn chăm chăm câu đối, rơi vào trầm tư.

Hắn trong lòng cũng có chút đắng.

Câu đối này có thể xưng tuyệt đối, đang là trà cửa hàng thực tình chưa thấy qua.

Xem ra, lần này muốn bằng thực học rồi.

Yến Thất đọc lướt qua phi thường rộng khắp, danh gia câu đối đang trong đầu từng đột hiện lên, trong đầu của hắn giống như có một đôi mắt, thật nhanh tra nhìn trí nhớ của mình.

Thu Hương vì Yến Thất bóp một cái đồ mồ hôi.

Đúng không bên trên câu đối không sao, đáng sợ là một khi đúng không bên trên, Yến Thất liền muốn rời khỏi Kim Lăng rồi.

Nếu thật là như thế, về sau cùng Yến Thất còn thể nào gặp mặt?

Mặc dù cùng Yến Thất nhận biết thời gian rất ngắn, nhưng lại có lưu luyến không rời tình cảm.

Nói trọn nhìn, chỉ là có chút vừa thấy đã yêu ý tứ.

"Ai, vừa rồi thật hẳn là ngăn cản Yến Thất cùng Hứa Tùng Hoa đánh cược, hiện tại nhưng làm sao bây giờ? Trong lòng ta tốt hoảng a, Thất ca, ngươi phải cố gắng lên. "

Yến Thất suy nghĩ vấn đề thời gian, ngón tay theo thói quen run run, hai con lỗ tai cũng sẽ động, một sẽ bên trên, một sẽ dưới, đặc biệt nghịch ngợm.

Khổ tư không có kết quả.

Hắn ngẩng đầu vô ý thoáng nhìn, phát hiện phòng trà công có một mặt cổ cầm.

Ai, có rồi!

Yến Thất linh cảm tập kích, lập tức liền nghĩ đến tuyệt diệu chỗ.

Hứa Tùng Hoa nhìn xem ngon miệng đã đốt xong, lập tức nhảy dựng lên, không nhìn được thúc giục: "Tốt, thời gian một nén nhang đến rồi. Yến Thất, không có đối đầu từng cặp a? Ngươi còn có cái gì nói sao? Thật sự cho rằng ta cái này cử nhân là mua được? Hiện tại biết ta lợi hại a? Cùng ta đấu, cho ngươi thua đến kêu cha gọi mẹ. Ha ha..."

Hắn cười phá lệ phách lối.

Thu Hương, Vương Trục Bạch, Tôn Thanh chờ người thì lông mày nhíu lên, mười phần bất đắc dĩ.

Yến Thất rất nhẹ nhàng thở ra một hơi, cười nhìn Hứa Tùng Hoa: "Thật không tiện ngươi bộ này từng cặp, trong mắt ta, y nguyên nát đường cái, hết sức không có trình độ. "

Hứa Tùng Hoa giận dữ mắng mỏ: "Ngươi còn dám phách lối? Có gan ngươi đối câu đối, thiếu khoác lác. "

"Nghe cho kỹ. "

Yến Thất đi đến cổ cầm bên cạnh, khẽ vuốt dây đàn, ngâm nói: "Một chén trà xanh, giải giải giải nguyên chi khát; Thất Huyền điệu khúc, Nhạc Nhạc nhạc phủ thanh âm. "

Hứa Tùng Hoa nghe vậy, hơi chút suy tư, mắt tối sầm lại, thân thể lão đảo, kém chút ngã sấp xuống.

*

Các huynh đệ thấy thoải mái, liền viết lời bình luận, đề Yến Thất biết các huynh đệ tồn tại, ha ha!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Trong ngoài cầu kết

"Một chén trà xanh, giải giải giải nguyên chi khát; Thất Huyền điệu khúc, Nhạc Nhạc nhạc phủ thanh âm. "

Hứa Tùng Hoa trong đầu lặp đi lặp lại phẩm vị đôi câu đối này.

"Cái này sao có thể, Yến Thất đến cùng là thể nào đối được? Chẳng lẽ hắn là cái thiên tài? Ta đơn giản không thể tin vào tai của mình. "

Hứa Tùng Hoa hoàn toàn mộng, nếu không phải vừa vịn dựa vào trên khung cửa, hắn kém chút liền phải té ngã trên đất, vậy coi như mất mặt xấu hổ.

Tình cảnh như thế, hắn dừng nói không có mặt mũi, thông gia chết đều thua không có.

Hắn hoàn toàn không hiểu rõ, Yến Thất đến cùng là thể nào đối đầu tới.

Đôi câu đối này là hắn nôn tâm lực huyết chi tác, mấy tháng đến nay, hắn không ngờ xuất vẻ dưới, vốn cho là, lấy mình cử nhân chi tài đều không nghĩ ra được vẻ dưới, Yến Thất một cái thô bi tiểu gia đình, coi như suy nghĩ nát óc cũng nghĩ không ra.

Thế nhưng là, Kỳ Tích hết lần này tới lần khác xuất hiện.

Chúng gia đình một trận reo hò.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh kích động vọt ra, ôm lấy Yến Thất cánh tay, giật nảy mình.

"Không chính là một bộ câu đối, về phân kích động như vậy à. "

Yến Thất rất rầm thối hát ra Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh cánh tay, Lão Từ không phải pha lê, ôm ta như thế gấp làm gì, sờ ngực ta à, nếu là Thu Hương ôm ta như thế gấp liền tốt.

Thu Hương chậm rãi mà đến, tinh xảo khuôn mặt nhỏ tràn đầy nồng đậm kinh hi cùng hưng phấn, nhu nhu nói: "Thất ca, người cũng thật là lợi hại, người không biết, vừa rồi làm ta sợ muốn chết. "

Yến Thất nhìn qua Thu Hương cặp kia sẽ nói chuyện mắt to, trêu chọc nháy mắt mấy cái: "Hiện tại không cần lo lắng, Hứa Tùng Hoa muốn đuổi ta đi, không cửa. "

Thu Hương vỗ phình lên bộ ngực yêu kiều cười: "Chính là, ai cũng không thể đuổi đi Thất ca. "

Trong lòng lại một trận hoảng sợ: May mắn Thất ca lợi hại, không phải hậu quả khó mà lường được, thua câu đối không sao, sợ là Thất ca rồi đi Kim Lăng, sẽ không còn được gặp lại rồi.

Rùng như ý là cái không học thức bất phụ, thừa cơ làm rối: "Yến Thất, người đúng thứ gì, dờ dờ ương ương, ta tưởng công từng cặp người căn bản không có đối được, người cao hứng cái gì?"

Yến Thất bĩu môi: "Xem không hiểu ta từng cặp, đó là người không học thức, bất quá, lấy người xấu hổ trí thông minh, xem hiểu mới là lạ chứ. "

Đám người một trận cười vang.

Rừng như ý không phục, cưỡng từ đoạt lý: "Một chén trà xanh, giải giải giải nguyên chi khát, Thát Huyền diệu khúc, Nhạc Nhạc nhạc phủ thanh âm, ta tưởng công ba cái 'Giải' không giống, ý là uống một ly trà, giải rồi họ giải giải nguyên đối khát, mà lại, cái họ này giải giải nguyên thế nhưng là bản triều quan trạng nguyên giải hiền, là cái hết sức nổi danh điển cổ, người ba cái kia 'Nhạc' tính là thứ gì. "

Nàng mặc dù không có văn hóa, nhưng Hứa Tùng Hoa dạy qua nàng bộ này từng cặp, cũng là có thể trông bầu vế gáo, nói ra một điểm môn nói.

Nhưng là, Yên Thát đối xuất về dưới, nàng liền nhất khiêu bất thông rồi.

Vương Trục Bạch chờ người nghe rừng như ý nói ra như thế ngoài nghề lời nói đến, đều cười đến ngửa tới ngửa lui, ngay cả lời đều nói không nên lời.

Rừng như ý chống nạnh, hừ nói: "Các người cười cái gì cười? Các người không dám trả lời sao? Yên Thát, người từng cặp chính là loạn che, căn bản không hợp cách. "

Yên Thát dở khóc dở cười, đựng tới như thế một cái bát phụ, còn thật sự là khôì hài.

Hắn cố nén cười, hướng rừng như ý giải thích: "Thát Huyền diệu khúc, Nhạc Nhạc nhạc phủ thanh âm, cái này ba cái 'Nhạc' cũng rất có giảng cứu, cái thứ nhất 'Nhạc' đọc 'le', là cao hứng thường thức ý tứ, cái thứ hai 'Nhạc' là dòng họ, đọc 'yue', cái thứ ba 'Nhạc' liền đơn giản, là nhạc phủ, một loại xưng hô, mà cái họ này nhạc nhạc phủ tên tên là nhạc khẩu huyền, danh chấn Kinh Thành, tài nghệ song tuyệt, cùng họ giải giải nguyên cấp bậc, cũng là một cái điển cổ, ta giải thích như vậy, như ý tiểu thư có thể hay không nghe hiểu được đâu?"

Rừng như ý thẹn đỏ bừng cả khuôn mặt, mặc dù vẫn là không biết nhạc khẩu huyền vì thần thánh phương nào, nhưng nàng cũng hiểu được, Yên Thát về dưới đúng rất tốt, không phải đồng dạng tốt.

Bất quá, nàng thế nhưng là bát phụ, hung hăng càn quấy có một tay, ngăn ở cổng, lưng lay đầu lớn tiếng gầm rú: "Ta mặc kệ, ta chính là ngăn ở nơi này, chính là không cho các người đi vào, các người có loại từ trên người ta vượt qua. "

Yên Thát hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía ngay người như phỗng Hứa Tùng Hoa: "Rất lớn cử nhân, người thế nhưng là cử nhân, người là nghĩ có chơi có chịu đâu, vẫn là có ý định hung hăng càn quấy chơi xấu? Người nếu là muốn chơi xấu,

Cũng không quan hệ, cùng lắm thì ta rõ ngày đi diệu ngữ thư phòng tẩn một cái người anh hùng sự tích, nói không chừng, không cần thận, người rất lớn cử nhân danh tự sẽ tập kết Bình thư, lưu truyền thiên cổ đâu. "

Dựa vào!

Còn muốn đem ta chơi xấu tai nạn xấu hổ lưu truyền thiên cổ?

Hứa Tùng Hoa lập tức từ ngơ ngác ngác bên trong lâm tỉnh lại, ạch một cái đứng cùng một chỗ, kéo lên một cái nằm lăn lộn trên mặt đất rừng như ý, gầm lên giận dữ: "Tiện nhân, người nào cái gì nào, muốn đem ta cử nhân thanh danh hủy sao? Người không muốn làm quan phu nhân có phải hay không?"

Cử nhân nếu là có rồi chỗ bần, liền không thể làm quan.

Rừng như ý nằm mộng cũng nhớ làm quan phu nhân, dọa đến giật mình, cũng không dám lại chơi xấu.

Yên Thát nhìn thẳng Hứa Tùng Hoa: "Rất lớn cử nhân, mời người thực hiện đồ ước, mang theo người bại gia nương môn mà lập tức rời đi Lâm phủ, đồng thời cả đời không được bước vào Lâm phủ nửa bước, như dám vi phạm, vẫn là câu nói kia, ta để người tiếng xấu lan xa, bêu danh thiên cổ. "

"Xem như người lợi hại!"

Hứa Tùng Hoa hận đến hàm răng ngứa, nhưng lại không dám vi phạm, khuôn mặt trở thành màu gan heo, nhìn hằm hằm Yên Thát: "Lần này ta nhận thua, người nếu là có đảm lượng, liền đến diệu ngữ thư phòng một nhóm, ta để người biết một cái cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, ngày ngoại có ngày. "

Yên Thát cười ha ha: "Thật không tiện bản gia đình còn muốn nuôi con cóc, làm sao có thời giờ đi cái gì đồ bỏ diệu ngữ thư phòng, chẳng lẽ đến đó trả lại cho ta phát tiền? Bản gia đình không rảnh, tha thứ không phạt bồi. "

"Người. . ."

Hứa Tùng Hoa hạ chiến thư, không nghĩ tới lại bị Yên Thát một ngụm từ chối, trong lòng cái này khí a, hết lần này tới lần khác lại không biện pháp làm sao Yên Thát.

"Yên Thát, người chờ, cái nhục ngày hôm nay ta ghi nhớ trong lòng, sớm tối ta muốn để người mở mạng kiến thức một chút ta lợi hại. "

Hứa Tùng Hoa lời kéo góc ngơ ngác rừng như ý, phẩy tay áo bỏ đi.

"Yên huynh uy vũ. "

"Yên huynh là nhà chúng ta đình giới kiều ngạo. "

"Yến huynh, ngươi là thần tượng của ta. "

Đội Hứa Tùng Hoa sau khi đi, Vương Trục Bạch, Tôn Thanh cùng nhau tiến lên, đem Yến Thất bắt lấy, cao cao quăng lên, tiếp được, lại cao hơn cao quăng lên.

Giờ phút này, Yến Thất đang chúng gia đình trong lòng trở nên cao lớn bên trên, mơ hồ lập gia đình đình nhóm lãnh đạo.

Thu Hương nhìn xem Yến Thất bị đám người đề qua không trung, nhận nhiệt phùng, trong lòng cũng vì Yến Thất cao hứng, nghĩ đến Yến Thất vì đại tiểu thư làm nhiều chuyện như vậy, đại tiểu thư hẳn là sẽ đem Yến Thất lưu lại đi?

Chỉ cần Yến Thất lưu lại, liền có thể cùng hắn tiếp xúc nhiều hơn rồi.

Đại quân gia Trương Hòa núp trong bóng tối, thấy được Yến Thất được hoan nghênh một màn, khí sắc mặt tái xanh: "Yến Thất, để ngươi phách lối, ta không biết bỏ qua ngươi. "

Hắn quay người vội vã rời đi, rốt cục đang cửa chính đuổi kịp Hứa Tùng Hoa cùng rừng như ý.

Trương Hòa hướng Hứa Tùng Hoa thở dài: "Hứa cử nhân, không nên tức giận, Yến Thất bắt quá là một cái thô bỉ gã sai vặt, không thông văn mực, vạn không nên cùng hắn so đo. "

Hứa Tùng Hoa nghe xong lời này, mặt mày xoay một cái đỏ lên.

Còn dám nói Yến Thất không thông văn mực?

Cái thằng này ngay cả ta tuyệt đối đều đối mặt, nếu nói hắn không thông văn mực, vậy ta há không chính là cái bạch đinh mà rồi? Trương Hòa cái thằng này, ngay cả an ủi người đều không biết, tuổi đã cao sống đến cầu thân lên.

Hứa Tùng Hoa hung hăng trừng mắt Trương Hòa một chút: "Trương quân gia, tìm ta có chuyện gì a?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Vóc người nóng bỏng

Trương Hòa tặc mi thử nhân hướng bốn phía liếc mắt một trận, thấy chung quanh không ai, liền tiến đến Hứa Tùng Hoa bên người, thấp giọng nói nói: "Hứa cử nhân, lúc đầu đầu, vạn ngã đại tiểu thư kế hoạch tiến hành đến đâu vào đấy, Trương Văn Thái cũng thuận lợi trở thành quân gia trợ thủ, đợi một thời gian, liền có thể chen rơi loại nhạc khúc, đem Lâm phủ gia đình toàn bộ nắm giữ ở trong tay. "

"Thế nhưng là, không nghĩ tới nửa đường giết ra cái Yến Thất, hỏng tất cả kế hoạch, Trương Văn Thái bị chộp tới ngồi tù, hứa cử nhân một chiều vô ý, cũng bị Yến Thất bày một nôi, hiện tại, thế cục rất không ổn a. "

Hứa Tùng Hoa hừ lạnh một tiếng: "Cái này Yến Thất quả nhiên khó đối phó, bắt quá, nhạc phụ đại nhân vội vã muốn đoạt quyền, đuổi Lâm Nhượng Tiên xuống đài, cái này Lâm phủ nhân sự người nhất định phải mau chóng nắm ở trong tay. "

Trương Hòa gật gật đầu: "Ta nhất định mau chóng làm thỏa đáng việc này, tuyệt không biết chậm trễ Tứ lão gia mưu đồ đại sự, cái này nặc lớn Lâm phủ, sao có thể để đại tiểu thư cầm quyền? Đại tiểu thư dù sao cũng là nữ lưu hạng người, đầu phát trường, kiến thức ngắn, nào có Tứ lão gia như vậy thông minh cơ trí, vung ở giữa, tay dù sao đi nữa Phong Vân?"

Hứa Tùng Hoa oán hận nói: "Cái này Yến Thất không phải đèn đã cạn dầu, ngươi phải nhanh một chút đem hắn đuổi đi, không phải sẽ hỏng đại sự. "

Trương Hòa ưỡn ngực mút cam đoan: "Hứa cử nhân yên tâm, ta đã có đuổi đi Yến Thất biện pháp, ngươi liền đợi đến tin tức tốt a. "

Hứa Tùng Hoa gật gật đầu: "Trương quân gia, lòng trung thành của ngươi nhạc phụ đại nhân đều nhìn ở trong mắt, chỉ cần hắn ngồi lên Lâm gia vị trí gia chủ, ngươi chính là đệ nhất công thần, đến lúc đó, chỗ tốt tuyệt đối không thể thiếu ngươi. "

Trương Hòa cao hứng cái đuôi đều dao động đi lên: "Đa tạ hứa cử nhân quan tâm, đa tạ Tứ lão gia quá yêu, ta nhất định không từ thủ đoạn, mau chóng đem Yến Thất đuổi ra Lâm phủ, cho Tứ lão gia dọn sạch hết thảy chướng ngại. "

"Ta đây an tâm."

Hứa Tung Hoa gật gù đầu, lời kéo rùng như ý âm thầm rời đi.

*

Yến Thất mang theo đám người tiến vào phòng trà.

Tất cả mọi người đi uống trà nói chuyện phiếm, một bang tài tử, gia đình vây quanh xinh đẹp nha hoàn đảo quanh, nói các loại việc hay, tiến hành tán gái đại nghiệp.

Nhất là Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh, hai người vì cấp một cái nha hoàn, lẫn nhau ép buộc, sử xuất tất cả vốn liếng.

Yến Thất "Khinh bỉ" lờ mờ hân nhóm một chút: "Thật không có tiền đồ, nhân sinh khổ đoán, làm gì đắm chìm trong sắc đẹp phía trên?"

Nói xong, liền theo Thu Hương tiến vào phòng đơn.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh cái này khí a.

Nói đến người thật giống như không gần nữ sắc giống như, người cùng Thu Hương tiểu thư tiến phòng đơn làm gì? Không phải tán gái, chẳng lẽ là tại làm học vấn?

Khinh bỉ người!

Thu Hương mang theo Yến Thất tiến nhập phòng đơn.

Đây là một cái phong bế phòng trà, cao lớn rộng rãi, trong đại sảnh ở giữa, có một ngum nổi lớn sâu ở giữa không trung, rõ ràng là xào trà chỉ dùng.

Thu Hương mang tới Long Tinh, thanh tẩy, ngâm, đối Yến Thất nói: "Xào trà chỉ tinh túy mặc dù ở chỗ xào, nhưng thanh tẩy, ngâm là trước. Hí, cũng nhất định không thể thiếu."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười trộm: "Thu Hương nói rất hay, trước. Hí đặc biệt trọng yếu, nhất định không thể tiết kiệm hơi, thậm chí ta cảm thấy, trước. Hí càng dài, hạnh phúc chỉ số càng cao."

Thu Hương một mặt ngây thơ: "Thất ca, trước. Hí càng dài, hạnh phúc chỉ số càng cao, đây là ý gì? Ta làm sao có chút nghe không hiểu a."

Yến Thất đại hân: Nghe không hiểu, nói rõ người thuận a.

"Cái kia, Thu Hương, ta thuận miệng nói, không cần để ý, người tiếp lấy cho ta giảng xào trà sự tình a."

Thu Hương luôn cảm giác Yến Thất lời nói lộ ra một cổ trêu chọc, nhưng lại không quá lý giải, nói tiếp đi: "Tẩy trà muốn tắm ba ngày lượt, lần thứ nhất dùng nước lạnh, rửa đi tro bụi, lần thứ hai dùng nước ấm, thoải mái lá trà, lần thứ ba còn muốn dùng nước lạnh, khóa lại trình độ. Tiếp xuống chính là pha trà, pha trà mấu chốt là ngon miệng, lúc này phải không ngừng khuấy, để vị đạo đều đều."

Thu Hương vừa nói, một thanh lấy ra đũa, bắt đầu khuấy lá trà.

Giảo động ước chừng một khắc đồng hồ, mới đưa đũa buông xuống.

Yến Thất nhìn chăm chăm vào Thu Hương tay nhìn, tay của nàng trắng nõn như ngọc, Doanh Doanh có thể nắm.

Càng quan trọng hơn là, Thu Hương là tay phải cầm đũa, không có một điểm thuận tay trái vết tích.

Chẳng lẽ, Thu Hương quả nhiên không phải thuận tay trái? Là ta nghĩ nhiều rồi?

"Phía dưới bắt đầu xào trà."

Thu Hương bưng lá trà,

Bò lên trên cái thang.

Cái thang có chút lay động, Yến Thất đi nhanh lên đi qua, vượt lên trước cầm qua lá trà, vì Thu Hương đỡ tốt cái thang.

Đứng Yến Thất góc độ, vừa vận nhìn thấy Thu Hương vẩy bay lên, lộ ra bên trong thiếp thân quần dài màu trắng, một đầu cặp đùi đẹp nâng lên hướng lên trèo bậc thang, eo mềm thẳng tắp, hướng về phía trước dùng lực, mông hướng về sau căng cứng vênh lên, màu trắng quần dài phi thường gấp dãn tại trên cánh tay của nàng, mông mị đường cong triển lộ phát huy vô cùng tinh tế.

Bất kỳ nam nhân nào nhìn thấy dụ người như vậy tư thế, đều sẽ ngo ngoe muốn động.

Yến Thất nhìn đến ngây dại, đầy trong đầu ý nghĩ kỳ quái.

Thu Hương bò lên trên cái thang, nâng cao mông, thoáng nghỉ ngơi một chút, quay đầu đi đón Yến Thất trong tay lá trà, liền phát hiện Yến Thất đang theo dõi thân thể của nàng nhìn.

Ai nha, tốt thẹn thùng.

Thu Hương thân eo uốn một cái, tranh thủ thời gian nhảy lên đài cao, ba chân bốn cẳng đem chính lý váy, sợ để Yến Thất cảm thấy mình là cái lỗ mông nữ nhân.

Yến Thất mặc dù da mặt dày như tường thành, nhưng cũng cảm thấy có chút xấu hổ, làm ho hai tiếng, cũng thuận cái thang bò lên bên trên đến.

Trên bàn không gian rất nhỏ, một người đứng đầy còn cảm thấy rộng rãi, hai người đứng chung một chỗ, thì hơi có vẻ chen chúc, bất quá còn có thể chấp nhận.

"Thu Hương, ngươi bắt đầu xào trà đi, ta cũng học tập một cái."

Yến Thất tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, nhìn lên nữ sinh mông bị tại chỗ bắt được, vậy đơn giản quá lúng túng.

Thu Hương nắm qua mộc xúc, một bên xào trà, một bên cho Yến Thất giải thích xào trà yếu lĩnh.

Yến Thất cái thẳng này học thức uyên bác, nhưng thật ra là hiểu được như thế nào xào trà.

Hắn nhìn xem Thu Hương xào trà, động tác thành thạo, hỏa hầu đúng chỗ, quá trình đầu ra đáy, xem xét chính là xào trà cao thủ.

Nhưng là, hắn lại cảm thấy kỳ quái.

Thu Hương lần này xào trà diễn xuất, chỉ có thể coi là một chò cao thủ, nếu là dựa theo cái này tiết tấu xào đi ra lá trà, xa xa không đạt được cực phẩm xào trà cấp bậc.

Đến cùng là không đúng chỗ nào đâu?

Yến Thất nhìn tới nhìn lui, để mắt tới rồi Thu Hương nhu liếc tay nhỏ.

Thu Hương tay phải cầm mộc xúc, xào trà trên dưới bốc lên, vạch ra ưu nhĩ đường vòng cung, nhưng tựa hồ có như vậy mấy phần cứng nhắc, đến mức có một chút lá trà từ trong nồi tung tóe rồi đi ra.

Thân là một cái cực phẩm xào trà cao thủ, sẽ để lá trà từ trong nồi tràn ra tới sao? Liền như là một cái cấp năm sao đầu bếp, sẽ để trong nồi thức ăn tràn ra tới sao?

Vậy có phải định.

Trong này tuyệt đối có chuyện ẩn ở bên trong.

Thu Hương buông xuống mộc xúc, cầm lấy cây quạt nhẹ nhàng quạt gió, xua tan phù xám.

Yến Thất để mắt tới rồi thanh này mộc xúc, đột nhiên phát hiện một chỗ kỳ quái địa phương.

Cái này mộc xúc thoa son hồng, mà quý dị chính là, đang nắm tay mà làm bên trái, son mặt lại là mơ hồ, mà nắm tay mà phía bên phải son mặt lại hoàn hảo không chút tổn hại.

Cái này kì quái.

Người bình thường tay phải nắm cầm nắm tay, chương đòi dùng lực, nhất định là mặt phải trước roi son, được thanh này mộc xúc son mặt roi lại là bên trái.

Lại liên tưởng đến Thu Hương xào trà thủ pháp không đủ tinh xảo.

Yến Thất trong lòng đốc định: Thu Hương nhất định là cái thuận tay trái, sở dĩ tay phải nắm cầm mộc xúc, chính là đang nguy trang mình.

Chương 70: Ai tiến vào khuê phòng?

Thu Hương tại sao muốn nguy trang đầu?

Rõ ràng là thuận tay trái, nhưng hết lần này tới lần khác không chịu thừa nhận, cái này được rồi quái dị rồi.

Chẳng lẽ. . . Áo bào đỏ nữ quân nguyệt muốn tìm người chính là Thu Hương?

Cái này vô cùng có khả năng.

Nếu là có thể nghiệm chứng một chút Thu Hương trên mông phải chăng có một viên nốt ruồi son liền tốt.

Nhưng điều đó không có khả năng, cũng không thể đem Thu Hương quần lột a?

Thất ca ta mặc dù là lưu manh, nhưng cũng là cái nhận người hiếm có lưu manh, sao có thể làm như vậy sự tình bản thiêu đầu.

Yến Thất đang suy nghĩ muốn hay không lột Thu Hương quần tìm tòi hư thực, chỉ thấy Thu Hương lúc khom lưng, một cước đạp hụt, toàn bộ thân thể hướng phía dưới cắm xuống.

Cái này độ cao chừng một trượng, rơi xuống rất nguy hiểm.

Thu Hương dọa đến hoa dung thất sắc, một tiếng duyên dáng gọi to.

Yến Thất phản ứng cực nhanh, một tay lấy Thu Hương chặn ngang ôm lấy, sinh sinh đưa nàng kéo lại.

Yến Thất ôm rất căng, không nghĩ tới lập tức liền trở nên như vậy hương diễm, hắn ôm chặt Thu Hương nhỏ nhắn mềm mại té nhuyển eo, nửa người dưới dính sát dựa chung một chỗ, cách thật mỏng y phục, có thể khắc sâu cảm nhận được Thu Hương thân thể kinh người co dãn.

Thu Hương cũng dọa đến mất hồn mất vía, thân thể run lẩy bẩy, giống như là một con sợ hãi mèo dùng sức hướng Yến Thất trong ngực chui, cũng mặc kệ Yến Thất là cái huyết khí phương cương nam nhân, cũng mặc kệ nam nữ thụ thụ bất thân rồi.

Trái tim cuồng loạn, thân thể mềm mại bởi vì nghĩ mà sợ mà run rẩy, Thu Hương ngoái nhìn nhìn một cái, vừa vặn cùng Yến Thất đối mặt.

Tròng mắt của nàng thanh tịnh sáng tỏ, ngậm lấy điểm điểm vệt nước, câu hồn đoạt phách, môi đỏ khê nhếch, ầm ập khí tức nhào vào Yến Thất trên mặt, để Yến Thất trong lòng ngứa một chút.

Thu Hương nhìn xem Yến Thất lẳng dặt mặt, cảm thấy hắn là đẹp trai như vậy, tiêu sái linh động.

"Thu Hương. . ."

Yến Thất nhẹ nhàng kêu một tiếng.

Thu Hương ngược ngừng không chịu nổi, ánh mắt hốt hoảng né tránh, không dám cùng Yến Thất đối mặt, gương mặt đập lên một tầng say rượu đỏ hồng.

Yến Thất cái thẳng này không chế không nổi thân thể phản ứng, 'Nhỏ Yến Thất' bị kích thích, thật nhanh bành trướng.

Thu Hương mặc dù thuần, nhưng cực kì thông minh, cảm giác được trên mông có bị dính lấy, chỗ nào sẽ không biết chuyện gì xảy ra, xấu hổ không được, vội vàng đem Yến Thất khinh khinh đẩy ra, nhu nhu hờn dỗi: "Thất ca, ngươi thật là xấu, ngươi nghĩ gì thể. "

Yến Thất nói: "Không thể trách ta, ai bảo Thu Hương mê người như vậy đâu. "

"Thất ca lại tới lấy cười ta. "

Thu Hương cùng Yến Thất ôm ở cùng một chỗ, tâm hoảng ý loạn, lòng ngứa ngáy ý mê, nơi nào còn có xào trà tâm tư rồi? Lung tung đem trà xào xong đưa cho Yến Thất: "Lần này trà không có xào kỹ, Thất ca nếu không thích, liền ném đi tốt. "

Yến Thất đem lá trà thu hồi: "Trà này xào hết sức thành công a, vừa mê vừa say, ta không chỉ có không biết ném, còn biết ghi khắc cả đời, ăn cả một đời. "

Thu Hương biết Yến Thất có ý riêng, trong lòng có chút mừng thầm, Thất ca ở đâu là muốn ăn trà nha, hắn muốn ăn chính là ta đây.

Thế nhưng là nữ hài gia muốn thận trọng, không thể quá lộ liễu, Thu Hương ngượng ngùng cười một tiếng, hạ cái thang, đặc ý ra phòng trà, cùng Yến Thất cùng nhau về nhà pha trà.

Đi đang về khuê phòng ruột dê trên đường nhỏ, đối diện gặp một tiểu nha hoàn.

"Bình nhi, ngươi vội vã, muốn đi đâu?" Thu Hương hiếu kỳ hỏi.

Bình nhi chợt nhìn đến Thu Hương, thần sắc có chút bối rối, lắp bắp nói: "A, là... Là Thu Hương tỷ a, cái kia... Trương quản gia thúc giục ta làm việc, ta phải đi rồi."

Nói xong, vội vã chạy mất.

Yến Thất nhìn xem Bình nhi bóng lưng, cảm thấy kỳ quái, êm đẹp, làm sao bối rối thành cái dạng này.

Thu Hương mở cửa vào nhà, cho Yến Thất pha trà.

Yến Thất ngồi trên ghế, đưa tay đi bắt chén trà.

Thế nhưng là, chén trà nhưng không thấy rồi.

"Không đối."

Yến Thất lập tức ngăn cản cả người: "Hắn nhớ rõ, vừa rồi rời đi Thu Hương khuê phòng lúc, chén trà liền để ở chỗ này, chẳng lẽ chén trà chân dài rồi, mình còn có thể chạy mất phải không?"

"Thất ca, ngươi nghĩ gì thế?"

Thu Hương gương mặt phiếm hồng, cho là hắn còn đang suy nghĩ lấy vừa rồi ôm ở cùng nhau xấu hổ hình tượng.

Yến Thất hỏi Thu Hương: "Người khác có phòng ngươi chìa khoá sao?"

"Không có a, Thất ca, ngươi có tâm sự phải không? Nghiêm túc như vậy." Thu Hương có chút không hiểu.

Yến Thất nói: "Khuê phòng của ngươi tiến đến người, ngươi nhìn,

Chén trà vừa mới rõ ràng để ở chỗ này, hiện tại, chén trà nhưng không thấy rồi."

Thu Hương lúc đầu không có chú ý những chi tiết này, bị Yến Thất nhắc nhở một chút, đôi mắt đẹp nhìn lướt qua giường, bỗng nhiên một tiếng kêu sợ hãi: "Quả nhiên là tiến đến người, ta gối đầu rõ ràng đặt ở cuối giường, hiện tại chạy thế nào đến đầu giường tới? Gian phòng chìa khoá chỉ có chính ta mới có, ngoại nhân vạn vạn vào không được, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là kẻ trộm?"

Yến Thất lắc đầu: "Ngươi xem một chút tể nhuyễn ném không có ném?"

Thu Hương vội vàng đi tìm, phát hiện tể nhuyễn đều đang, một kiện đều không có có ném.

Yến Thất nói: "Gia hỏa này khẳng định không phải tặc."

Thu Hương phi thường nghi hoặc: "Không phải tặc, thêm là vì cái gì?"

Yến Thất nói: "Việc cấp bách, là muốn tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp tìm tới hắn, hết thấy liền chân tướng rõ ràng. Đầu tiên, gia hỏa này hơn phân nửa là Lâm phủ gia đình hoặc là nha hoàn, Lâm phủ đại môn tường cao, ngoại nhân làm sao có thể đi vào đến?"

Thu Hương lắc đầu: "Lâm phủ như thế lớn, đi đâu tìm đi người này?"

Yến Thất nói: "Ta đoán người này còn biết lén lút tiến đến, chỉ cần hắn đến, liền có biện pháp tìm tới người này."

"Làm sao tìm được?" Thu Hương không có có biện pháp gì tốt.

Yến Thất cười cười: "Cái này đơn giản, đang cửa sổ, dưới cửa phòng mặt rải lên một tầng thật mỏng tàn hương, nhớ lấy, nhất định phải mỏng, để tránh bị tặc nhân phát hiện. Hắc hắc, chỉ cần cái kia tặc nhân tiến đến, nhất định sẽ đang tàn hương bên trên lưu lại dấu chân, đến lúc đó, chúng ta cứ dựa theo dấu chân tìm người."

Thu Hương hai mắt tỏa sáng: "Đây là ý kiến hay."

Yến Thất thường thức trà thơm, chợt nhớ tới cái kia thần sắc hốt hoảng Bình nhi.

Chẳng lẽ lại là nàng?

Yến Thất nói: "Thu Hương, cái này Bình nhi là lúc nào tiến vào Lâm phủ?"

Thu Hương nghĩ nghĩ nói: "Bắt quá mới hai tháng, Bình nhi bình thời rất điệu thấp, từ không tranh với người chấp, cũng rất dễ thân cận, Thất ca, ngươi hỏi Bình nhi làm gì? Ngươi có phải hay không đối Bình nhi cố ý, ta có thể giới thiệu các ngươi nhận biết. "

Yến Thất lập tức nghĩ thấy một cỗ mùi dấm, nữ nhân a, tùy thời đều sẽ ăn dấm.

"Thu Hương, ngươi có thể lưu ý một cái Bình nhi, hoặc là đang ngươi lúc ra cửa, lặng lẽ để Bình nhi biết. "

Thu Hương cực kì thông minh, lập tức minh bạch rồi Yến Thất ý tứ: "Thất ca là đang hoài nghi Bình nhi?"

Yến Thất gật gật đầu: "Sự tình xuất khác thường tất có yêu, cái kia Bình nhi nhìn thấy ngươi, vì sao biểu hiện được hốt hoảng như vậy, ngươi đối xử mọi người hiền lành, chẳng lẽ còn có thể hù đến nàng?"

Thu Hương chậm rãi gật đầu: "Thất ca, liền theo ngươi nói xử lý. "

...

Thứ hai ngày, Trương Hòa lại đem tân tấn gia đình triệu tập cùng một chỗ, an bài mới làm việc.

Tất cả gia đình đều toàn bộ là nhân tài.

Chỉ có Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh tương đối không may, một cái được an bài cho heo ăn, một cái được an bài chăn dê.

Hai người này tức giận a.

Lúc đầu y theo tài hoa của bọn hắn, làm tiên sinh kế toán dư xài.

Để bọn hắn đi đút heo chăn dê, đơn giản không hợp thói thường đến đáng sợ.

Bọn hắn biết Trương Hòa là đang công báo tư thù, nhưng bây giờ chỉ có thể nhẫn xuống, về sau lại nghĩ biện pháp.

Tất cả mọi người bị điểm làm việc, chỉ có Yến Thất còn không có tin tức.

Trương Hòa đi đến Yến Thất bên người, cười tủm tỉm nhìn xem hắn: "Yến Thất, ngươi rất có tài hoa nha, vốn là quản gia toàn bộ là nhân tài, quyết định an bài cho ngươi một cái công việc rất có tiền đồ, bao ngươi kích thích. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Rất có tính khiêu chiến làm việc

Nhìn xem Trương Hòa tầm kia lộ ra cười gian mặt, Yến Thất liền đoán được cái thằng này khẳng định kim nén hết sức đâu.

Bắt quá, Thất ca ta bình tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn, sợ qua ai đây?

"Trương quản gia, công việc này hết sức kích thích sao? Ngươi còn thật sự là hiểu ta đâu, ta người này thích nhất kích thích, không kích thích ta còn không làm đâu. Nói đi, đến cùng là công việc gì?"

Trương Hòa nói: "Yến Thất, ngươi vẫn lấy cùng không tệ lắm, cũng biết chữ, thêm hết sức cơ linh, ta quyết định cho ngươi một cái thấy người sang bắt quàng làm họ cơ hội, để ngươi làm đại thiếu gia thư đồng, như thế nào?"

"Đại thiếu gia Lâm Nhục Sơn thư đồng?"

Yến Thất vẫn không trả lời, chỉ nghe thấy những lão gia kia đình, già nha hoàn một trận hừ thanh.

Yến Thất lòng dạ biết rõ: Xem ra làm đại thiếu gia thư đồng, chính là cái hố to a.

Loại nhạc khúc không ngừng hướng Yến Thất nhảy mất, len lén khoát tay.

Yến Thất hỏi: "Khúc quân gia, người nhảy mất làm gì? Hết sức ngứa sao?"

"A, là. . . Là có chút ngứa. "

Loại nhạc khúc có chút gấp, Yến Thất làm sao sẽ nhìn không ra ta ý tứ đâu? Không nên a.

Hắn cười ha hả nói: "Trương quân gia, ta cảm thấy Yến Thất mặc dù có chút văn hóa, nhưng dù sao mới đến, không hiểu rõ Lâm phủ quy củ, theo ta thấy, không bằng cho Yến Thất khác phái một ít công việc đi, trước làm tiên sinh kế toán, giúp ta quản quản trưởng. "

Còn không có chờ Trương Hòa bác bỏ, Yến Thất lập tức nhảy ra, lớn tiếng ồn ào: "Không được, không được, có thể làm đại thiếu gia thư đồng, vậy nhưng là vinh hạnh của ta, công việc này ta làm định, ai không cho ta làm, ta với ai gấp. "

"Yến Thất, người. . ."

Loại nhạc khúc gấp thẳng đậm chân, không ngừng hướng Yến Thất nhảy mất.

Thế nhưng là, Yến Thất lại làm như không thấy.

Trương Hòa trong lòng cái này cao hứng a, tiểu tử này coi là làm đại thiếu gia thư đồng là cái chuyện tốt, hừ, người cho rằng người nhất được bảo, không nghĩ tới đây là cái hồ lừa, nhảy vào đến liền xong đời.

Trương Hòa cười ha ha: "Yến Thất, vẫn là người có ý tưởng, có đầu não, người nghĩ a, đây chính là Lâm phủ đại thiếu gia, người thân là đại thiếu gia thư đồng, đây không phải là có rồi Hồ giả Hồ uy cơ hội sao? Người nhìn Thu Hương bắt quả chính là đại tiểu thư thiệp thân nha hoàn, nhưng lời nàng nói, ngay cả ta đều là muốn nghe, phần công tác này đặc biệt có tiền đồ, người phải thật tốt làm, ta xem trọng người. "

Yến Thất hắc hắc cười xấu xa: "Trương quân gia, vậy ta coi như đại thiếu gia thư đồng a. "

"Yến Thất, người. . . Người thiếu nổi điên, công việc này không thích hợp người. "

Loại nhạc khúc gấp mặt đỏ tới mang tai, rất muốn cào tường.

Yến Thất lại làm bộ không nghe thấy, hỏi nói: "Đại thiếu gia đâu, bản thư đồng cái này muốn lên mặc cho rồi. "

Trương Hòa lộ ra một bộ cười gian: "Đừng nóng vội, đừng nóng vội, thân là đại thiếu gia thư đồng, công việc này sự tình Quan đại thiếu gia nhân sinh phương hướng phát triển, không thể có nửa điểm qua loa. Mà lại, làm đại thiếu gia thư đồng cũng là một phần mười phần có thể diện làm việc, không phải ai cũng có thể đảm nhiệm, không chỉ có đãi ngộ tốt còn có thể đi theo đại thiếu gia ăn được và chơi vui tốt tới lại, rất nhiều chỗ tốt. Cho nên, người muốn làm thư đồng, nhất định phải lập tức quân lệnh trạng. "

Yến Thất bĩu môi: "Còn có cái gì quân lệnh trạng? Nói nghe một chút. "

Trương Hòa nói: "Cái này quân lệnh trạng rất đơn giản, chỉ cần đại thiếu gia không hài lòng công việc của người, người liền vô điều kiện, lập tức rời đi Lâm phủ, bất luận kẻ nào nói tình cũng vô hiệu. "

Loại nhạc khúc cũng nhịn không được nữa, lập tức lớn tiếng ồn ào: "Ta cảm thấy phần công tác này không thích hợp Yến Thất, Trương quân gia, người làm gì bắt lấy Yến Thất không thả đâu? Yến Thất làm việc ta sớm có an bài, liền không cần người quan tâm. "

Bị loại nhạc khúc chính diện đỉnh vài câu, Trương Hòa thực tình sợ hãi Yến Thất sẽ nhìn ra nơi này chuyện ẩn ở bên trong, không chịu làm Lâm Nhược Sơn thư đồng.

"Ta quyết định. "

Yến Thất vỗ vỗ tay: "Ta liền làm đại thiếu gia thư đồng, quân lệnh trạng đâu, lấy ra, ta hiện tại liền ký! Ha ha, ta thật là có chút vội vã không nhịn nổi rồi. "

Loại nhạc khúc gấp nhẹ răng nhếch miệng: "Yến Thất, người. . . Người là không rõ nơi này chuyện ẩn ở bên trong. . ."

Trương Hòa cũng gấp: "Loại nhạc khúc, người ta Yến Thất muốn tiến tới, người vì sao ba lần bốn lượt bỏ đi hần tính tích cực, người thân là phó quân gia, liền điểm ấy giác ngộ sao? Người đứng lại ngăn cản Yến Thất rồi, nếu không vốn là quân gia liền lên báo đại tiểu thư. "

Loại nhạc khúc cả kinh một câu lời cũng không dám nói.

Đại tiểu thư hết sức quan tâm đại thiếu gia việc học,

Vì đại thiếu gia tìm kiếm rồi thật nhiều cái cơ linh thư đồng, nhưng cũng chưa tới một ngày liền lẫn lộn.

Đại tiểu thư chính đang vì việc này sầu muộn đâu.

Nếu nói đại tiểu thư biết được mình ngăn cản Yến Thất làm đại thiếu gia thư đồng, vậy Đại tiểu thư nhất định sẽ giận lây sang ta.

Cái này nòi ta được không lung.

Loại nhạc khúc trong lòng thờ dài, chỉ có thể làm bắt đắc dĩ cam điếc.

Trương Hòa gặp Yến Thất đáp ứng, hưng phấn tâm hoa nộ phóng, vội vàng xuất ra đã sớm chuẩn bị xong quân lệnh trạng, đập vào Yến Thất trước mặt: "Nhìn, cái này chính là quân lệnh trạng, mặc dù nói hầu hạ không thật lớn thiếu gia, bị đại thiếu gia đuổi đi, nhất định phải rời đi Lâm phủ. Nhưng là, Yến Thất, ngươi rất có năng lực, nhất định không biết để đại thiếu gia hài lòng, ta xem trọng ngươi. Đến, ngay ở chỗ này, ngươi ký cái tên, theo cái thủ ấn, ngươi cái này thư đồng liền có thể đi lập tức mặc cho rồi. "

Trương Hòa sợ Yến Thất đổi ý, không ngừng nói Yến Thất lời hữu ích.

Yến Thất căn bản là không có nghe rõ Trương Hòa ồn ào thứ gì, xem ra một chút quân lệnh trạng, thần sắc nhẹ nhõm ký vào đại danh, ấn thủ ấn.

"Ha ha. . ."

Trương Hòa rốt cuộc không che giấu được hưng phấn, can rở cười to, miệng đều liệt đến rồi lỗ tai đằng sau đi.

"Yến Thất cái thằng này tự cho là thông minh, thật sự cho rằng hầu hạ đại thiếu gia là cái chuyện tốt, hắc hắc, một hồi ngươi sẽ hối hận. Nói không chừng, vừa cùng đại thiếu gia vừa thấy mặt, liền sẽ bị đầu kia heo đuổi đi. Ha ha, Yến Thất, ngươi nhất định phải chết. "

Loại nhạc khúc bắt đắc dĩ thờ dài một hơi, đối Yến Thất nói: "Ngươi a, làm sao lại không rõ ta ý tứ đâu? Đại thiếu gia thư đồng ở đâu là dễ làm như thế? Ta hiện tại đi làm một bàn thịt rượu, vì ngươi tiễn đưa. "

Yến Thất nói: "Đưa cái gì đi?"

Loại nhạc khúc lác đầu: "Vì ngươi rời đi Lâm phủ tiễn đưa nha. "

Ta đi, ngươi cứ như vậy không coi trọng ta.

Yến Thất dở khóc dở cười: Đối ta cũng quá không có tự tin đi? Chẳng lẽ nói ta gặp đại thiếu gia, sau đó liền bị đuổi đi?

Loại nhạc khúc mọc ra rồi một ngụm trọc khí: "Nói thật với ngươi, năm nay, có năm mươi chín vị tài tử nhận lời mời rời đại thiếu gia thư đồng, thế nhưng là kết cục nhất trí kinh người, không có một cái thư đồng đang đại thiếu gia bên người ngốc được rồi nửa canh giờ, ngươi hiện tại đã biết rõ ta ý tứ đi?"

Yến Thất gật gật đầu: "Minh bạch rồi. "

Loại nhạc khúc vỗ vỗ Yến Thất bả vai: "Đáng tiếc, tới đi, đi, cùng đi ta nơi đó, ta cho ngươi tiễn đưa. "

Nói xong, thờ dài mà đi.

Yến Thất nhìn xem loại nhạc khúc cô đơn bóng lưng, mặt mũi tràn đầy cười hi hi: Từ hôm nay bắt đầu, ta chính là người thứ sáu mươi thư đồng, mà lại, sẽ để Lâm Nhục Sơn xin để ta làm.

Hắn cùng Lâm Nhục Sơn có duyên gặp mặt một lần.

Yến Thất hết sức giới về quan sát người, phát hiện Lâm Nhục Sơn mặc dù thích ngủ, ham chơi, lười nhác, thế nhưng là, cặp kia còn buồn ngủ trong con ngươi ngẫu nhiên lại có thể tách ra một vòng không dễ cảm thấy khôn khéo.

Cho nên, hắn cảm thấy Lâm Nhục Sơn là cái có chuyện xưa người.

Mà lại, chỉ cần cùng Lâm Nhục Sơn quan hệ chỗ tốt, sẽ đạt được rất nhiều thượng tầng tin tức.

Lâm Nhục Sơn dù sao cũng là hào môn đại thiếu gia, giao cái dạng này rượu thịt bằng hữu, có ích nhiều hơn.

Yến Thất cái thằng này, tuyệt không làm thâm hụt tiền mua bán.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Đấu khuyến

Trương Hòa rất khinh miệt nhìn xem Yên Thất, khinh thường nói: "Đi thôi, Yên Thất, ta dẫn ngươi đi gặp đại thiếu gia. "

Hắn mang theo Yên Thất tiến vào một chỗ xa hoa công viên.

Yên Thất nhìn chung quanh, thường thức cảnh đẹp: "Đại thiếu gia lúc này không nên đi học đường đọc sách sao? Ngươi làm sao mang ta tiến vào công viên?"

Trương Hòa hừ nói: "Không sai, đại thiếu gia lúc này hoàn toàn chính xác hẳn là đọc sách, thế nhưng là, đại thiếu gia không chịu đọc sách, còn tại công viên du ngoạn đâu. Mà ngươi thân là đại thiếu gia thư đồng, chuyện thứ nhất, chính là lập tức đốc thúc đại thiếu gia đi đọc sách, nếu là làm không được, ngươi liền không hợp cách, ta sẽ lập tức khai trừ ngươi. "

Yên Thất lại hỏi: "Nếu như ta đốc thúc đại thiếu gia đọc sách, đại thiếu gia tức giận, liền sẽ đem ta đuổi đi, vậy ta là không là muốn bị ngươi khai trừ? Trương quản gia, ta nói có đúng không. "

"Ha ha, Yên Thất, tính ngươi nói đúng. " Trương Hòa cười phản bác ý.

Yên Thất sờ mũi một cái: "Nói như vậy, ta hiện tại chẳng phải là bước lên con đường cùng?"

Trương Hòa chấp tay sau lưng, mặt mũi tràn đầy phần hận nhìn xem Yên Thất: "Ngươi bây giờ mới hiểu được? Ha ha, đáng tiếc a, ngươi minh bạch quá muộn. "

"Ngươi đã ký quân lệnh trạng, không có đường rút lui. Yên Thất, ngươi bây giờ có phải hay không hết sức uể oải a? Hừ, thật sự cho rằng ta để ngươi làm đại thiếu gia thư đồng là một kiện chuyện tốt? Nói cho ngươi đi, chỉ cần ngươi tiếp thư đồng cái củ khoai nóng bỏng tay này, ngươi liền nhất định bị đuổi ra Lâm phủ. Hừ, cùng ta đấu, ngươi không biết có quả ngon để ăn. "

Yên Thất khinh thường nhìn xem Trương Hòa: "Ngươi cứ như vậy có tự tin?"

Trương Hòa ngẩng cao lên đầu: "Ta đã từng cho đại thiếu gia an bài qua năm mươi chín cái thư đồng, đều không ngoại lệ, không có một cái có thể đang đại thiếu gia bên người làm đầy nửa canh giờ, chẳng lẽ ngươi Yên Thất liền có thể phá lệ?"

Yên Thất cười ha ha: "Trương quản gia, ngươi quả nhiên là mê chi tự tin a. Ta có thể khẳng định nói cho ngươi, ta nhất định chính là cái kia ngoại lệ. "

Trương Hòa khinh thường cười to: "Ngươi tùy tiện thôi, chờ gặp đại thiếu gia, ngươi liền biết tuyệt vọng là tư vị gì. "

Hai người một bên mỉa mai đầu võ mồm, một bên hướng công viên thâm xứ đi đến.

Phía trước, xuất hiện một phiến quảng trường, chính giữa có cái cao cao rào chắn.

Rào chắn nơi thật nhiều người, bầu không khí cao, còn truyền ra chó sủa thanh âm, tiếng kêu kia phá lệ hung mãnh.

"Nơi này lại là cái đầu chó trận. "

Yên Thất tiến vào đầu chó trận, bước lên bậc thang, phát hiện đài cao trên chỗ ngồi có hơn mười vị quần áo lộng lẫy công tử ca, châu đầu ghé tai, nhìn xem đầu chó giữa sân ở giữa nghị luận cái gì.

Ở đây địa điểm ở giữa, có mười cái chiếc lồng, mỗi cái lồng bên trong đều có một đầu đầu chó, thử lấy hung ác răng nanh, đôi mắt bốc lên làm người ta sợ hãi lục quang.

Yên Thất nhiều hứng thú đang đầu cầu thân bên trên từng cái đảo qua.

Hắn đã từng có tiến áp sát người bảo tiêu, chính là một vị chăn nuôi cảnh khuyến cao thủ, chuyện phiếm sau khi, cũng dạy qua hắn như thế nào phân biệt đầu chó tốt xấu.

Yên Thất đi bộ nhân nhả, đang đầu chó chiếc lồng trước đi tới đi lui, ai ưu ai kém, rất quen tại tâm.

Mỗi cái chó chiếc lồng trước, đều đứng thẳng một tấm bảng hiệu, viết chủ nhân danh tự.

Có sáu cái chiếc lồng bên trên, viết Lâm Nhục Sơn danh tự.

Yên Thất chuyên môn đi nghiên cứu một cái Lâm Nhục Sơn đầu khuyến.

Phát hiện Lâm Nhục Sơn đầu khuyến từng cái cao lớn hùng tráng, răng nanh sắc bén, nhìn phi thường hung ác.

"Xem ra, Lâm Nhựt Sơn đầu chó kỹ thuật kém rồi tình rồi mù. "

Trương Hòa nhìn xem Yến Thất thế mà còn có tâm tình chạy tới nghiên cứu đầu chó, khí cái mũi đều sai lệch, cái thẳng này đều sắp bị đuổi ra Lâm phủ rồi, còn như thế có nhân hạ thoải mái, thật thật làm giận.

"Yến Thất, mau theo ta đi gặp đại thiếu gia. "

Trương Hòa hừ lạnh một tiếng, chấp tay sau lưng đi hướng đại thiếu gia Lâm Nhựt Sơn.

Yến Thất đi theo Trương Hòa, thành thoi đi rồi bên trên đến.

Lâm Nhựt Sơn chính là con mèo đêm, ban ngày khó được thanh tỉnh một hồi.

Giờ phút này, hắn hết sức tinh thần, đang cùng mấy cái công tử ca la hét cái gì, tầm kia tràn đầy thịt mỡ trên mặt dù sao đi nữa lay động, cốt cốt giọt mồ hôi tứ tán tung bay, hết sức buồn cười.

"Thiếu gia, đây là ta cho ngài mới tuyển ra tới thư đồng -- Yến Thất. "

Trương Hòa hướng Lâm Nhựt Sơn lộ ra nịnh nọt cười, sau đó thêm xụ mặt đối Yến Thất nói: "Còn không nhanh gặp qua đại thiếu gia. "

Yến Thất vừa định đi lên chào hỏi, chỉ thấy Lâm Nhựt Sơn phiến chán khoát khoát tay: "Bản thiếu gia đã nói bao nhiêu lần rồi rồi,

Ta không cần thư đồng, để hắn đi nhanh lên, đừng phiền bản thiếu gia đầu chó. "

Trương Hòa trong lòng đặc biệt cao hứng.

Đây cũng là hắn tỉ mỉ bày kế kết quả.

Nếu đại thiếu gia đang ngủ, an bài cho hắn cái thư đồng, hắn buồn ngủ mông lung, cũng liền không tâm tình dài dòng, quay đầu liền ngủ.

Thế nhưng là, Lâm Nhựt Sơn đang chơi trò chơi thời điểm, phiến nhất bị người quấy rầy.

Hiện tại, đột nhiên an bài cho hắn một cái thư đồng, hắn không bao nổi mới là lạ.

Trương Hòa trong lòng một trận cười lạnh, nhưng lại giả trang ra một bộ hòa ái bộ dáng khuyên nói: "Đại thiếu gia, tên thư đồng kia được không đơn giản, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, từ Yến Thất giám sát ngài đọc sách, người nhất định có thể cao trúng cử nhân. . "

"Bên trong cái rắm cử nhân a, bản thiếu gia là đọc sách tài năng sao? Bản thiếu gia cũng không muốn trúng cái gì đồ bỏ cử nhân. "

Lâm Nhựt Sơn vỗ bàn, nổi trận lôi đình, hắn phiến nhất thư đồng giám sát việc học rồi, nhất là loại kia đọc kỹ tứ thư ngũ kinh, miệng đầy nhân nghĩa đạo đức thư đồng, nhìn một chút liền tức giận.

Nghe Trương Hòa nói cái này thư đồng tinh thông cầm kỳ thư họa, trong lòng không khỏi một trận phiến muộn, lớn tiếng quát lớn: "Trương Hòa, người lập tức mang theo thư đồng rồi đi, bản thiếu gia còn vội vàng đâu, còn dám phiền ta, cẩn thận ta thu thập người. "

"Là, là, thiếu gia, ta cái này xuống dưới, cái này xuống dưới. "

Trương Hòa trên mặt tự mình làm, trong lòng lại cười nở hoa.

Yến Thất một câu không nói, liền bị đại thiếu gia đuổi đi.

Ta kế hoạch này thật sự là thiên y vô phùng.

Trương Hòa mặt mũi tràn đầy khinh bỉ nhìn xem Yến Thất, hừ nói: "Người nghe được đi, đại thiếu gia căn bản không cần thư đồng, cho nên, từ giờ trở đi, người đã bị ta khai trừ rồi, lập tức thu dọn đồ đạc rồi đi Lâm phủ. Ha ha, người cái miệng còn hôi sữa gia hòa, cùng ta đấu, người vĩnh viễn không biết thắng. "

Yến Thất nhìn ra được Trương Hòa quý kẻ, cũng không hoảng hốt, mỉm cười: "Gấp cái gì, lại ở lại một chút cũng không muộn. "

Trương Hòa giọng kêu to: "Người còn ở lại đây làm gì? Đại thiếu gia đuổi người đi rồi, chẳng lẽ người không nghe thấy sao?"

Yến Thất không thèm để ý Trương Hòa, nghiêng tai lắng nghe Lâm Nhựt Sơn cùng mấy cái kia quý công tử nói chuyện.

Lâm Nhựt Sơn chống nạnh, đối một cái mặc áo gấm, sinh một bộ mặt tam giác công tử kêu gào: "Đào An, đừng tưởng rằng người rất mạnh, lần trước người thắng ta, đó là người may mắn. Lần này, ta bỏ ra trọng kim, tìm được lợi hại nhất đầu chó, cam đoan có thể thắng người. "

Yến Thất chậm rãi gạt đầu: Nguyên lai hắn chính là Đào An.

Vừa rồi, Yên Thất thấy được Đào An ba đầu đầu khuyến, hơi nghiêng cứu một cái, liền phát hiện Đào An ba đầu đầu khuyến sức chiến đấu tương đương cường hãn, xem xét chính là cái đầu khuyến người trong nghề.

Đào An cặp kia mắt tam giác híp một cái, bỗng nhiên nở nụ cười: "Lâm Nhược Sơn, bị ngươi nói trúng rồi, ta đầu khuyến cũng liền, tuyệt không lợi hại, lần trước thắng ngươi, cái kia là đơn thuần may mắn. Vừa rồi ta cũng nhìn thấy, ngươi đầu khuyến cao lớn uy mãnh, không giống, lần này chỉ sợ ta phải thua, lần trước thắng hai ngươi ngàn lượng bạc, lần này chỉ sợ là phải trả cho ngươi. "

Lâm Nhược Sơn cười ha ha: "Không được, không được, hai ngàn lượng tiền đặt cược quá nhỏ, muốn cược, liền cược năm ngàn lượng bạc. "

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Ngân Tử chết oan

"Cái này. . ."

Đào An do dự một hồi, mặt lộ vẻ khó khăn.

Lâm Nhược Sơn khiêu chiến: "Làm sao, không dám? Đau lòng tiền? Chẳng lẽ Kim Lăng thứ nhất cự phú Đào gia công tử Đào An là kẻ hèn nhát sao?"

Đào An do dự nửa ngày, rốt cục vỗ bàn một cái: "Tốt năm ngàn lượng, ta liền đánh cược với ngươi, thua ta cũng nhận. "

Hắn bày ra một bộ không thèm đếm xỉa bộ dáng, giống như hết sức đau lòng, thế nhưng là quay đầu chỉ lúc, mắt tam giác bên trong tuôn ra tinh quang, khóe miệng lộ ra cười gian.

Yên Thất lông mày nhíu chặt: Cái này Đào An thật là âm hiểm a.

Rõ biết mình tất thắng, hết lần này tới lần khác cố ý nịnh nọt Lâm Nhược Sơn, để Lâm Nhược Sơn cho là mình tất thắng, sau đó tăng lớn tiền đặt cược.

Lâm Nhược Sơn cái này năm ngàn lượng bạc chết oan a.

Hắc hắc, Thất ca ta điem vào tới.

Lâm Nhược Sơn gặp Đào An đồng ý năm ngàn lượng bạc đồ ước, hưng phấn đến không nên không nên, quơ so sánh Yên Thất đuôi còn thô cánh tay, ngao ngao trực khiêu: "Người tới, mở cửa, thả chó. "

Có nuôi chó gia đình đem đầu khuyến phóng ra.

Lâm Nhược Sơn cùng Đào An riêng phần mình thả ra ba đầu đầu khuyến.

Đào An ba đầu đầu khuyến cực kỳ trung thực, yên lặng núp ở nơi hẻo lánh chỗ, không gọi không vang, một bộ ỉu xiu đầu đập não đáng vẻ.

Mà Lâm Nhược Sơn ba đầu đầu khuyến thì khí thế cao, phát ra trận trận tiếng gào thét, chấn động đến trong tai mọi người run rẩy, thật là không uy phong.

Lâm Nhược Sơn chống nạnh kêu to: "Xem ta đầu chó, hôm nay nhất định đại hoạch toàn thắng. "

Đào An ở một bên cười hi hi phụ họa: "Ngươi lần này nhất định thắng, ta coi như tùy tiện chơi đùa, không chính là năm ngàn lượng bạc sao, ta thua được. "

Lâm Nhược Sơn nói: "Phía dưới bắt đầu đi, còn là một đối một, hết thấy ba cục, tính tổng điểm, trận này, ta muốn bắt lại ba phần. "

Tranh tài lập tức bắt đầu.

Đào An đi an bài đầu khuyến thứ tự xuất trận.

Yên Thất cười đi hướng Lâm Nhược Sơn, trích địa hữu thanh nói: "Đại thiếu gia, ngươi cái này năm ngàn lượng bạc chết oan a. "

"Người nói cái gì? Người đang nguyên rủa ta thua?"

Lâm Nhựt Sơn quay đầu nhìn chằm chằm Yến Thất, hết sức tức giận: "Bản thiếu gia còn chưa có bắt đầu tranh tài, người liền nói những lời nói buồn bã như thế, người đến cùng là mục đích gì? Bản thiếu gia không phải mới vừa để người rời đi sao, người tại sao còn chưa đi? Nói cho người, người đừng có hy vọng đi, bản thiếu gia không cần gì thư đồng." "

Yến Thất mỉm cười: "Thư đồng cái gì trước để một bên, ta hiện tại quan tâm nhất chính là đấu khuyến rồi, trò chơi này ta thích a. "

Lâm Nhựt Sơn hai mắt tỏa sáng: "Người cũng ưa thích đấu khuyến? Ha ha, nghĩ không ra người yêu thích cùng bản thiếu gia giống nhau, có chút ý tứ. "

Yến Thất hợp ý, một câu, vẽ rồng điểm mắt chỉ bút, lập tức liền cùng Lâm Nhựt Sơn có rồi tiếng nói chung.

Yến Thất nháy mắt ra hiệu nói: "Đại thiếu gia, ta đối đấu khuyến có một ít tâm đắc, mà lại, ta phát hiện một điểm chuyện ẩn ở bên trong. "

Lâm Nhựt Sơn hào hứng dạt dào: "Cái gì chuyện ẩn ở bên trong?"

Yến Thất nói thẳng: "Ta cảm thấy đại thiếu gia bị Đào An lừa, Đào An đấu khuyến rất lợi hại, đại thiếu gia đấu khuyến xa xa không cách nào so sánh cùng nhau, cho nên, ta mới dứt Ngôn đại thiếu gia năm ngàn lượng bạc chết oan. "

Lâm Nhựt Sơn có chút không muốn: "Người đối đấu khuyến hiểu quá ít, căn bản không biết bản thiếu gia đấu khuyến có bao nhiêu lợi hại, người nhìn, ta đấu khuyến móng vuốt cỡ nào sắc bén, răng cỡ nào bén nhọn, cao lớn uy mãnh, không biết so sánh Đào An cái kia mấy đầu chó đất lợi hại gấp bao nhiêu lần. "

Yến Thất lắc đầu: "Đại thiếu gia có chỗ không biết, đầu chó hung ác hay không, cũng không ở chỗ đấu khuyến cái đầu lớn nhỏ cùng răng sắc bén hay không, cũng không ở chỗ lực lượng mạnh yếu. Bởi vì phẩm là đầu chó, răng đều đầy đủ sắc bén đến cắn đứt cổ của đối phương, lực lượng cũng đủ cường đại đến bỏ nhào đối phương. "

Lâm Nhựt Sơn mười phần không tán đồng, hừ nói: "Ngoài nghề, ngoài nghề, bản thiếu gia nghiên cứu đấu khuyến nhiều năm rồi, chẳng lẽ còn không có người tinh thông? Người ngôn luận quá mức hoang đường, đấu khuyến răng, lực lượng, cái đầu không thể tuyệt định đấu khuyến mạnh yếu, vậy rốt cuộc dạng gì đấu khuyến mới là lợi hại nhất? Ta nghe một chút người có cái gì kỳ hoa ngôn luận. "

Yến Thất nói: "Nhìn đấu khuyến lợi hại hay không, liền phải nhìn đấu khuyến thân eo phải chăng dài nhỏ, chân sau phải chăng cường tráng, cái đuôi phải chăng linh hoạt. "

Lâm Nhựt Sơn phi thường khinh thường: "Đây là cái đạo lý gì?"

Yến Thất nói: "Đấu khuyến thân eo dài nhỏ, thay đổi động tác lớn nhất,

Cũng linh hoạt nhất, chân sau phẩm chất quan hệ đến đấu khuyến lực bộc phát, phi thường trọng yếu, cái đuôi là khống chế đấu khuyến cân bằng lái nặng nhất khí, cho nên, cái đuôi linh hoạt đấu khuyến, cân bằng cũng là tốt nhất, bằng cái này ba điểm, liền có thể quyết định đấu khuyến tốt xấu. "

"Đại thiếu gia, người lại nhìn Đào An đấu khuyến, có phải hay không phù hợp ta mới vừa nói cái kia ba điểm: Thân eo dài nhỏ, chân sau tráng kiện, cái đuôi linh hoạt. "

Lâm Nhựt Sơn tập trung nhìn vào, quả nhiên là Yến Thất nói cái kia ba điểm giống nhau như đúc.

Bất quá, hắn mới không cho rằng Yến Thất nói đúng, lắc đầu phủ nhận: "Không đúng, không đúng, Yến Thất, người không có thấy qua việc đòi, ăn nói - bịa chuyện cái kia một bộ đồ vật, bản thiếu gia vậy mới không tin, một chút người liền xem kịch vui đi, bản thiếu gia thắng chắc. "

Yến Thất mỉm cười: "Đại thiếu gia, ta trước giữ lại một cái ý kiến, sau đó chờ sau cuộc tranh tài, chúng ta lại kỹ càng thảo luận, như thế nào?"

Lâm Nhựt Sơn hừ nói: "Bản thiếu gia tất thắng. "

Tranh tài lập tức bắt đầu.

Lâm Nhựt Sơn thả ra lợi hại nhất, uy mãnh nhất đấu khuyến.

Đầu này đấu khuyến vừa ra trận, khí thế như hồng, sủa loạn không ngừng, thử lấy răng, thân người cong lại, thật giống là một đầu Ác Lang.

Lâm Nhựt Sơn cười ha ha: "Nhìn bản thiếu gia đấu khuyến cỡ nào uy phong, ta thắng chắc. "

Đào An bên kia khinh khinh khoát tay, cũng thả ra một đầu không đáng chú ý chó đất.

Cái này chó đất quá thành thật rồi, đi ra liền nằm rạp trên mặt đất, lè lưỡi, hồng học thờ, một bộ ỉu xiu đầu đập não đáng vẽ.

Tranh tài chính thức bắt đầu.

Hai đầu đấu khuyến dây xích buông ra.

Lâm Nhựt Sơn quơ nắm đầm lớn hô: "Cho ta xông, cần chết nó. "

Đầu này đầu khuyến uy phong lẫm lẫm phóng tới Đào An chó đất, nhe răng nhếch miệng, gào thét gào thét, một bộ không sợ chết bộ đáng.

Đào An chó đất gục ở chỗ này, một bộ hết sức yếu thể uất ức bộ đáng.

"Xông!"

Theo Lâm Nhựt Sơn gầm lên giận dữ, đầu khuyến xông về chó đất.

Lâm Nhựt Sơn cười ha ha: "Yến Thất, ngươi nhìn xem đi, ta đầu khuyến tuyệt đối lợi hại, đầu kia chó đất tính là gì, một hiệp đều thật không xuống tới. "

Ngay tại Lâm Nhựt Sơn coi là muốn nhẹ nhõm thủ thắng thời gian, Đào An đầu kia chó đất bỗng nhiên đóng đưa cái đuôi, chân sau phát lực, lẳng không nhảy lên, thân eo mạnh mẽ hất lên, giống như là mũi tên vọt ra ngoài, cần một cái vào rồi Lâm Nhựt Sơn đầu khuyến cổ.

"Ngao ô. . ."

Lâm Nhựt Sơn đầu khuyến phát ra một tiếng kêu rên, cổ bị cần rồi, trong khoảnh khắc uể oải xuống tới, nằm rạp trên mặt đất một cử động nhỏ cũng không dám.

Vừa rồi cái kia cổ phần uy phong trong khoảnh khắc hóa thành hư không.

Hai đầu chó vừa mới tiếp xúc, lập tức liền phân ra được thắng bại.

Lâm Nhựt Sơn một phương thảm bại.

Đào An lộ ra rồi nụ cười quỷ dị, nhẹ lay động quạt xếp, tiêu sái vô cùng.

Lâm Nhựt Sơn nổi trận lôi đình: "Cái này sao có thể? Đầu kia chó đất lợi hại như vậy? Ta không phục, ta tuyệt đối không phục. "

Hiệp 2, Lâm Nhựt Sơn thảm bại.

Hiệp 3, Lâm Nhựt Sơn lại một lần nữa thảm bại.

"Xong!"

Lâm Nhựt Sơn tròn tròn mắt, ỉu xiu đầu đập nảo, giống như là sương đánh quả cà.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 74: Có đánh cược hay là không?

"Sao lại có thể như thế đây? Ta đầu khuyến như vậy uy phong, vậy mà bại bởi rồi cái này mấy đầu chó đất, ta đơn giản không dám tin vào hai mắt của mình. "

Lâm Nhựt Sơn tức giận đến dùng sức dậm chân, đại địa đều đi theo loạn chiến, mặt phi mặt to đùng đưa trái phải, giọt mồ hôi giống như hạt mưa đồng dạng nện xuống đến.

Đào An nhìn ở trong mắt, bữu môi khinh thường, con ngươi cất giấu một vòng mỉa mai cùng đắc ý.

Hắn đóng đưa cây quạt đi tới, đem cái kia khinh thường sắc mặt thu hồi, lộ ra một bộ hết sức tiếc hận bộ đáng: "Lâm Nhựt Sơn, cái này thực sự quá vượt quá ta ngoài ý liệu rồi, ngươi đầu khuyến như vậy uy phong, thắng ta chó đất há không là một bữa ăn sáng. "

"Theo ta thấy, vừa rồi đơn thuần vận khí ta tốt, không phải làm sao sẽ thắng, nếu không. . . Chúng ta lại đến cược một ván, để ngươi hả giận? Ta tin tưởng ngươi nhất định sẽ thắng. "

"Còn tới?" Lâm Nhựt Sơn giật mình há to miệng đi, trong lòng phi thường do dự.

Thua Ngân Tử không tính là gì.

Nhưng luôn bại bởi Đào An, truyền đi được dọa rồi Lâm gia đại thiếu gia tên tuổi.

Mà lại, cái này Đào An khắp nơi cùng ta đối nghịch, thua ai cũng không thể luôn luôn thua hẳn, không phải, thật giống như ta bị Đào An giam đang dưới lòng bàn chân giống như.

Nhìn xem Lâm Nhựt Sơn do dự, Đào An lông mày nhướn lên: "Lâm Nhựt Sơn, ngươi sợ hãi à? Hôm nay thế nhưng là ngươi hẹn ta tới cùng ngươi đấu chó, ngươi bây giờ thế mà không chơi? Đây không phải lật lọng sao?"

"Cái này. . ." Lâm Nhựt Sơn không biết nên nói cái gì.

Đào An hướng bên cạnh mấy cái phú quý công tử nháy mắt.

Mấy cái này phú quý công tử rõ ràng là cùng Đào An cùng một bọn, lao nhao ép buộc Lâm Nhựt Sơn.

"Lâm Nhựt Sơn, ngươi dù sao cũng là Lâm gia đại thiếu gia, liền ngần ấy can đảm? Thua không nổi à? Thua không nổi ngươi đừng đùa a. "

"Hừ, ta xem như nhìn thấu, Lâm Nhựt Sơn chính là cái tốt mã dê cùi, cái gì đều không biết, vẫn yêu cậy mạnh, đáng tiếc a, gặp gỡ Đào An công tử, ngay cả cậy mạnh cũng không dám rồi. "

"Sợ đầu sợ đuôi, không có một điểm Lâm gia đại thiếu gia khí độ, Lâm lão gia như vậy uy phong, tại sao có thể có như thế bất tranh khí nhi tử, chẳng lẽ nói, Lâm Nhựt Sơn không phải Lâm gia thân sinh lời đồn đúng là thật. "

"Cò, ngươi nói cái gì, có gan ngươi nói lại lần nữa xem. "

Câu nói sau cùng triệt để đốt lên Lâm Nhựt Sơn lửa giận, giống như là một ngọn núi đồng dạng phóng tới tên kia gầy yếu phú quý công tử, đỏ ngầu cả mặt: "Giao thông, ngươi còn dám nói ta không phải Lâm gia thân sinh thử một lần, có gan ngươi thử một lần. "

Lâm Nhựt Sơn khởi xướng điên đến, so sánh Chó Diên còn dọa người.

Cái kia giao thông dọa đến không dám nói lời nào, vội vàng co lại đến rồi Đào An đằng sau đi.

Đào An nhìn xem Lâm Nhựt Sơn đầu gà mặt trắng đáng vẽ, đáy lòng cười trộm, trên mặt lại là một bộ hòa ái bộ dáng, thờ dài nói: "Lâm Nhựt Sơn, đây chính là các ngươi Lâm gia, ngươi mời chúng ta đến đấu chó, lại như thế không có đãi khách chi nói, nếu là truyền đi, ngươi cái này đại thiếu gia thanh danh, coi như càn hồng rồi hơn. "

"Hừ!" Lâm Nhựt Sơn đành phải chịu đựng nộ khí, không có tiếp tục phát tác.

Đào An bước chân đi thông thả, nhẹ lay động quạt xếp: "Kỳ thật cũng không trách giao thông nói chuyện khó nghe, Lâm Nhựt Sơn, muốn làm sơ Lâm lão gia đây chính là quát tháo Kim Lăng nhân vật phong vân, hữu dũng hữu mưu, sao không dám vì? Ngươi như vậy sợ đầu sợ đuôi, thật sự là có chút cùng Lâm lão gia tính tình hoàn toàn tương phản, cho nên, liền xem như vì giữ gìn ngươi Lâm gia đại thiếu gia thanh danh, cũng nên tiếp tục cựa xuống dưới nha, ta nói nhưng có nói lý?"

"Cái này. . ." Lâm Nhựt Sơn rơi vào trầm tư, tình thế khó xử.

Yến Thất nhìn xem mấy cái này quý công tử lấy Đào An cầm đầu, hướng Lâm Nhựt Sơn phát khởi xa luân chiến, làm Lâm Nhựt Sơn sinh khí không được, tiến thoái không được, thật có điểm xuống làm.

Nhất là cái này Đào An, đơn giản chính là cực phẩm, rõ ràng là quyết tâm muốn lên tiếng Lâm Nhựt Sơn, để hắn thua tiền thêm thua người, nhưng lại giả trang ra một bộ ta là vì ngươi Lâm Nhựt Sơn suy nghĩ bộ dáng.

Đào An cái thẳng này, thật sự là thuộc rau cải trắng tâm, xấu tính xấu tính.

Đào An thêm bức bách Lâm Nhựt Sơn: "Ngươi thế nhưng là Lâm lão gia về sau, như thế do dự, cùng Lâm lão gia thật không có có nửa phần chỗ tương tự. "

Lâm Nhựt Sơn sắc mặt tái xanh, trong lòng khổ sở tới cực điểm

Nếu là tiếp tục cựa xuống dưới, đoán chừng vẫn là tất thua kết cục, thua tiền thêm thua người, còn bị lũ khốn kiếp này giễu cợt.

Nếu là không cá cược, đám người này thêm bắt hắn lại không phải Lâm gia thân sinh chết lời đồn, không ngừng gạt mình,

Đây quả thực so sánh đao cùn chết cắt thịt còn khó chịu hơn?

Vậy phải làm sao bây giờ nha.

Chính tại nguy nan chỉ lúc, Yến Thất đứng ra, đối Đào An nói: "Đào công tử, thiếu gia nhà ta uống trà rất nhiều, đi trước "giải quyết" một cái, một chút đang nói chuyện không muộn. "

Lâm Nhượng Sơn đại hỉ: "Đúng, đúng, bản thiếu gia muốn đi "giải quyết" một cái, các người đang cái này chờ ta. "

Nói xong, bứt ra đi trước, như trút được gánh nặng lờm Yến Thất một chút, cảm thấy Yến Thất cái này nước tiểu độn quá có dùng rồi, ta làm sao lại không nghĩ tới nước tiểu độn biện pháp đâu.

"Ai, chó đi, Lâm Nhượng Sơn, người một chút lại đi "giải quyết". "

Đào An muốn đi ngăn lại Lâm Nhượng Sơn, thế nhưng là Lâm Nhượng Sơn hai trăm cân đại nhục cầu, chạy thể mà so sánh Thỏ Tử còn nhanh hơn, chỗ nào ngăn được?

Hắn hung hăng liếc Yến Thất một chút.

Đều do cái thằng này, thế mà cho Lâm Nhượng Sơn nghĩ ra rồi nước tiểu độn biện pháp.

Mấy cái quý công tử đều hung hăng trừng mắt Yến Thất, một bộ muốn ăn thịt người đáng về.

Yến Thất mới không phải dọa lớn, chấp tay sau lưng, đi tìm Lâm Nhượng Sơn đi.

Nơi này chỉ còn lại có Trương Hòa một người.

Đào An nhìn thoáng qua Trương Hòa, bỗng nhiên lấy ra một tờ ngân phiếu, nện cho Trương Hòa: "Trương quản gia, cũng đừng làm cho Lâm Nhượng Sơn chạy, một chút người đem hắn tìm trở về, ta nhất định phải cho hắn ánh mắt nhìn xem. "

"Đào thiếu gia yên tâm, ta cái này đi tìm đại thiếu gia. "

Trương Hòa thế mà thu Đào An ngân phiếu, hấp tấp đi tìm Lâm Nhượng Sơn.

Điện hình ăn cây táo rào cây sung.

Lâm Nhượng Sơn đối đại thụ đồ vào rồi một hồi lâu, mới buộc lên quần.

"Đại thiếu gia, nước tiểu độn một chiều này như thế nào?" Yến Thất cười hi hi đuổi kịp đến.

Lâm Nhượng Sơn nói: "Yến Thất, người vừa rồi biểu hiện không tệ, nước tiểu độn còn đúng là mẹ nó quản dùng, đón lấy, đây là khen thưởng người. "

Hắn tiện tay liền thưởng cho Yến Thất một thỏi Ngân Tử.

Chừng năm mươi lượng, cầm ở trong tay trĩu nặng.

Lâm Nhượng Sơn thêm bồi thêm một câu: "Ta mặc dù dẫn người tình, bắt quá, người cũng đừng muốn làm thư đồng của ta, cái này năm mươi lượng bạc, coi như bản thiếu gia đưa cho người bồi thưởng. "

Yến Thất âm thầm gật đầu: Cái thằng này tâm địa coi như không tệ, có tình có nghĩa, may may không có thiếu gia nhà giàu loại kia kỳ thị dọa người thói hư tật xấu.

Yến Thất thấy tiền sáng mắt, đem Ngân Tử thu lại, yếu ớt nói: "Đại thiếu gia, ta vừa rồi cùng người phân tích qua, Đào An đầu khuyến phi thường lợi hại, người bây giờ tin chưa?"

Lâm Nhượng Sơn lộ ra một bộ mặt như ăn mướp đắng: "Yến Thất, người nói đúng, Đào An đầu khuyến quả nhiên lợi hại, bắt quá, bây giờ nói những này có cái gì dùng? Trọng điểm là ta thua a! Đáng tiếc đám hỗn đản kia còn muốn buộc ta lại cược một trận, làm ta ngốc a, lại cược ta cũng là thua, thế nhưng là đâu, ta nếu không cược, lại bị bọn hắn chế giễu nhất gan, còn nói ta không phải Lâm gia thân sinh. . . "

Nói đến đây, vội vàng im ngay, ý thức được chính mình nói quá nhiều rồi.

Yến Thất hỏi: "Đại thiếu gia đến cùng muốn làm sao? Có đánh cược hay là không? Đào An bọn hắn có vẻ như một bộ không chịu bỏ qua đáng về. "

Chương 75: 1 vạn 2 đánh cược tiền

"Cược cái rắm a cược. "

Lâm Nhược Sơn vỗ đùi không sợ rơi, hung hăng vẩy tay: "Ta liền không cá cược, sao thế a? Bản thiếu gia không thèm đếm xia rồi, không chính là bị chế giễu nói móc sao? Tùy bọn hần nói thế nào tốt. "

"Một bang hỗn đản, thế mà thành đoàn lửa phình ta, muốn cho Lão Tử thua tiền thêm thua người, Lão Tử kiên quyết không làm, tề đại, thật coi bản thiếu gia ngốc a. "

Yến Thất giờ ngón tay cái lên: "Đại thiếu gia quyết định thật sự là anh minh. "

Lâm Nhược Sơn khoe miệng hiện lên ranh mãnh ý cười: "Hừ, liền đề đám này sủa điều ở nơi đó ngốc chờ đi, bản thiếu gia muốn trở về đi ngủ đi. "

Nói xong, còn ngáp một cái, thế mà không còn tức giận như vậy rồi.

Yến Thất nhìn tròn mắt hốc mồm: Thật sự là lòng thoải mái thân thể béo mập, mới vừa rồi còn tức giận như vậy, trong nháy mắt, thế mà liền muốn đi ngủ.

Hần vội vàng cùng bên trên Lâm Nhược Sơn bước chân.

Lâm Nhược Sơn nhú mày: "Yến Thất, cầu người cũng đừng đi theo ta rồi, bản thiếu gia không cần thư đồng. "

Yến Thất cười: "Ta chỉ là nghĩ nói mấy câu mà thôi. "

"Vậy người nói đi, bất quá không thể đề thư đồng sự tình. " Lâm Nhược Sơn trước cho Yến Thất đánh dự phòng châm.

Yến Thất nói: "Đại thiếu gia, mặc dù người không đi cùng Đào An đầu chó, là cái phi thường quyết định anh minh, nhưng là, bọn hần đám người này không có ý tốt, nhất định sẽ đem đại thiếu gia miêu tả thành nhất gan khiếp nhược rùa đen rút đầu. Đại thiếu gia, rùa đen rút đầu cỡ nào khó nghe a, cái này cùng ngài Lâm đại thiếu gia tên tuổi hoàn toàn không đáp nha. "

"A? Là rất khó khăn nghe. "

Lâm Nhược Sơn dùng sức gãi gãi đầu: "Thế nhưng là không có chiêu a, ta nếu không muốn làm rùa đen rút đầu, vậy thì phải đi cùng bọn hần cược, lại cược ta còn phải thua, đây không phải là trùng bọn hần gian kế sao?"

Ai nói Lâm Nhược Sơn ngốc, cái này đầu óc cực kỳ tốt dùng.

Yến Thất nháy mắt nói: "Đại thiếu gia nói không sai, dưới tình huống bình thường, ngài cùng bọn hần cược, nhất định thua, thế nhưng là, bây giờ lại là đang không dưới tình huống bình thường đi cược..."

"Dừng lại, dừng lại!"

Lâm Nhược Sơn đánh gãy Yến Thất lời nói: "Cái gì gọi là không dưới tình huống bình thường? Bản thiếu gia nghe không hiểu a. "

Yến Thất ưỡn ngực, rất rầm thối nói: "Bởi vì có ta Yến Thất, trận này đánh cược liền trở nên không bình thường. "

Lâm Nhược Sơn híp lại đôi mắt nhỏ, nhìn từ trên xuống dưới Yến Thất, cười hắc hắc: "Xem ra, người là có chút ý nghĩ a, nói nghe một chút. "

Yến Thất nói: "Không có gì có thể nói, một câu, có ta ở đây, đại thiếu gia tất thắng. "

"Người thiếu khoáng lạc, đang bản thiếu gia ngốc a. "

Lâm Nhược Sơn một bộ rõ ràng trong lòng diễn xuất: "Người vừa rồi đã phân tích qua, Đào An chó đất rất lợi hại, ta đầu khuyến xa không phải là đối thủ, hiện tại người còn nói ta có thể thắng, đây không phải tự mâu thuẫn sao?"

Yến Thất nháy mắt mấy cái: "Trên nguyên tắc là như thế này, Đào An chó đất hoàn toàn chính xác so sánh đại thiếu gia đầu khuyến lợi hại hơn nhiều, nhưng là, chỉ cần ta lược thi tiểu kế, liền có thể để đại thiếu gia chuyển bại thành thắng. "

"Thật?" Lâm Nhược Sơn mở to hai mắt nhìn.

"Đại thiếu gia, nhân sinh có thể có mấy lần độ sức? Thời khắc mấu chốt, nên xuất thủ lúc liền xuất thủ. "

Yến Thất hướng dẫn từng bước: "Chỉ cần đại thiếu gia thắng Đào An, liền có thể đá kích hần phách lối khí diễm, để Đào An cái thằng này thua người

thêm thua tiền. Có thể tưởng tượng một chút, Đào An cái kia phở tức hỏn hển đáng vẽ, nên có bao nhiêu vui về?"

"Ha ha, nói hay lắm, nói hay lắm "

Lâm Nhượng Sơn vỗ đùi: "Yến Thất, bản thiếu gia liền tin ngươi một lần, mẹ nó, Lão Tử cược. "

Vừa vặn, Trương Hòa đầu đầy mồ hôi tìm bên trên đèn: "Đại thiếu gia, ta có thể tìm được ngươi rồi, Đào công tử còn đang chờ ngài đâu, đi, chúng ta mau trở về đi thôi, một chút Đào công tử đến lượt gấp. "

Yến Thất mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Trương quân gia vất vả rồi, bắt quả ngươi còn thật quan tâm Đào công tử đâu, không hiểu rõ chân tướng, chỉ sợ còn tưởng rằng ngươi là Đào An quân gia đâu. "

"Ngươi..."

Trương Hòa một lúc hụt hơi, kìm nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

Lâm Nhượng Sơn hung hăng trừng mắt Trương Hòa một chút, chấp tay sau lưng thở phì phì đi rồi, trong lòng cũng không ngừng chửi mắng: Trương Hòa cái thằng này thế mà ăn cây táo rào cây sung, giúp đỡ Đào An tính toán bản thiếu gia.

Tê đại, thù này bản thiếu gia nhớ kỹ.

Trương Hòa cái này khí a: Yến Thất, ta và ngươi không xong.

Lâm Nhượng Sơn về tới đầu chó trận, bình yên tọa hạ.

Đào An mặt mũi tràn đầy âm hiểm cười: "Thật không nghĩ tới ngươi còn dám trở về. "

Lâm Nhượng Sơn trừng ánh mắt lên: "Đây là Lâm phủ, ta vì cái gì không dám trở về?"

Đào An đi thẳng vào vấn đề: "Ta đoán ngươi là không dám đánh cược rồi. "

Lâm Nhượng Sơn cười ha ha: "Cược, làm sao không cá cược, bản thiếu gia sợ qua ai?"

Đào An sững sờ, không nghĩ tới Lâm Nhượng Sơn thế mà còn muốn cược?

Cái thằng này làm sao đột nhiên lại muốn đánh cược rồi?

Hắc hắc, như thế vừa vặn, ta nếu lại thắng ngươi một thanh, cho ngươi thua người thêm thua trận.

"Lâm Nhượng Sơn, nghĩ không ra ngươi như thế có đảm lượng, thật sự là rất có Lâm lão gia năm đó chi phong phạm. Như vậy đi, quy tắc cùng vừa rồi đồng dạng, đánh cược tiền vẫn là năm ngàn lượng, như thế nào?"

Không chờ Lâm Nhượng Sơn nói chuyện, Yến Thất cười lắc đầu.

Đào An kinh ngạc, không hiểu Yến Thất một cái tiểu gia đình, vì sao dám cấp Lâm Nhượng Sơn danh tiếng.

Lâm Nhượng Sơn nâng cao bụng lớn, hừ nói: "Yến Thất hiện tại là trợ thủ của ta, bản thiếu gia một môi, từ Yến Thất toàn quyền làm thay. "

Đào An nhìn chằm chằm Yến Thất: "Năm ngàn lượng bạc đánh cược tiền ngươi không nguyện ý? Vậy thì tốt, liền bốn ngàn lượng a. " nghĩ thầm chỉ cần Lâm Nhượng Sơn chịu cược là được, đánh cược tiền thiếu điểm cũng không thể gọi là, trọng điểm là đã kích hấn phách lòi khí điểm.

Yến Thất cười hi hi lắc đầu.

"Ba ngàn lượng như thế nào?"

"Không tốt. "

"Hai ngàn lượng được đi?"

"Không được!"

Đào An lập tức phát hỏa, bỗng nhiên đứng lên, nhìn chằm chằm Yến Thất bảo nói: "Cái này cũng không được, vậy cũng không được, ngươi nói cho cùng muốn bao nhiêu mới được?"

Yến Thất không có chút rung động nào: "Ta cảm thấy một vạn lượng vừa vặn. "

"Cái gì? Một vạn lượng đánh cược tiền?"

Đào An lấy làm kinh hãi, hoàn toàn không nghĩ tới Yến Thất không chỉ có không có giảm xuống đánh cược tiền, ngược lại đem đánh cược tiền lật ra một phen.

Cái này cùng hần phỏng đoán hoàn toàn tương phản.

Đào An lại hỏi Lâm Nhượng Sơn: "Đây là ý tứ của người sao?"

Lâm Nhượng Sơn móc lấy móng tay, thành thói nói: "Yến Thất là trợ thủ của ta, thay thế ta đấu khuyến, hần nói cái gì tự nhiên chính là cái gì. "

Đào An trong lòng càng cao hứng hơn rồi: "Tốt vậy liền chơi hơi lớn, đánh cược tiền một vạn lượng. "

Hần giống như là nhìn ngọc tử đồng dạng nhìn xem Yến Thất cùng Lâm Nhượng Sơn, cảm thấy bọn hần đầu óc đều không bình thường, rõ ràng tất thua cục diện, còn đem đánh cược tiền gấp bội, đây là đưa tiền tiết tấu sao?

Yến Thất đối Lâm Nhượng Sơn phi thường hài lòng.

Vừa rồi, hần cũng không có cùng Lâm Nhượng Sơn thương lượng đánh cược tiền tăng gấp bội sự tình, cái này tất cả đều là hần đang tự tác chủ trương.

Vốn cho là Lâm Nhượng Sơn sẽ phản đối, hoặc là chán kinh một cái.

Nhưng là, Lâm Nhượng Sơn khí định thần nhàn, phản ứng gì cũng không có.

"Cái này đại thiếu gia không tệ, đối ta hết sức tín nhiệm, về sau chờ ta phát đạt, nhất định phải điu đất một cái lòng thoải mái thân thể béo mập đại thiếu gia. "

Đào An lại đem chó đất từ rào chắn bên trong phóng ra, hết sức phách lối nhìn xem Yến Thất cùng Lâm Nhượng Sơn: "Thả các người đấu khuyến ra đi, tùy người để chỗ nào một đầu đi ra đều được, càng uy mãnh càng tốt..."

Lâm Nhượng Sơn nghiên cứu nửa ngày, liền phải đi thả ra đầu kia nhất to con đầu khuyến.

Yến Thất lắc đầu, ngăn trở Lâm Nhượng Sơn, xoay người đi đem nhỏ yếu nhất một con đầu khuyến phóng ra.

Cái này đầu khuyến vừa gầy lại nhỏ, là cái thêm đầu, mua năm tặng đưa tới.

Đang thả ra cái này nhỏ gầy đầu khuyến một sát na, không chỉ có Lâm Nhượng Sơn mộng, liền ngay cả Đào An cũng một mặt được bức, chứng quý công tử cùng thân sắc kinh ngạc.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Chuyển bại thành thắng

Đào An khinh thường hỏi: "Yến Thất, người nghĩ dùng cái này nhỏ gầy đầu khuyến cùng ta chó đất quyết đấu? Ta không có nhìn lầm a?"

Yến Thất gật gật đầu: "Đúng vậy a, cái này không được sao?"

"Ha ha, có thể, đương nhiên có thể. "

Đào An cười đến ngửa tới ngửa lui, cực kỳ phách lối, không có mảy may che giấu: "Thật sự là buồn cười, Yến Thất, lúc đầu ta còn tưởng rằng người là một trong đó đi, không nghĩ tới, người có thể làm được như thế chuyện tức cười. Người biết ta chó đất có bao nhiêu lợi hại sao? Liền người cái này nhỏ gầy đầu khuyến, đều không đủ ta cái này chó đất nhét kê răng. "

Phó Thông cũng cười phụ họa: "Lâm Nhượng Sơn, người có phải hay không tự bạo không có chí tiến thủ rồi, mới khiến cho Yến Thất như thế làm xằng làm bậy? Nếu là người còn có chút nghĩ thẳng suy nghĩ, liền nên lập tức đuổi đi Yến Thất, tự mình hạ tràng chọn lựa đầu chó. "

Lâm Nhượng Sơn nhú mày rồi nửa ngày, vẫn là không rõ Bạch Yến bày trong hồ lô muốn làm cái gì, nhưng là dùng người không nghi ngờ, nghi người không cần, lúc này tuyệt đối phải chịu đựng, đối Yến Thất cổ vũ nói: "Một mực buông tay đi làm, bản thiếu gia coi trọng người. "

Đào An lạnh lùng nói: "Tốt một chút liền để ngươi mở mang kiến thức một chút ta đầu này chó đất lợi hại. "

Trận đầu tỷ thí lập tức liền muốn bắt đầu.

Nhỏ gầy đầu khuyển cùng thoăn thoắt chó đất đứng chung một chỗ, lập tức phân cao thấp.

Thậm chí, đầu kia nhỏ gầy thêm đầu bị chó đất khí thế ngăn chặn, dọa đến ỉu xù đầu đập não, tứ chi run lên.

Lâm Nhượng Sơn thấy thắng lác đầu, nhìn không được hỏi Yến Thất: "Ta rất là nhất định ủng hộ ngươi, chỉ là ta không nghĩ ra, ngươi làm ra cái này thêm đầu làm gì? Nó quá cùi bắp rồi, làm sao có thể đánh bại đầu kia thoăn thoắt chó đất? Đầu kia chó đất thế nhưng là Đào An trong tay vương bài. "

Yến Thất cười: "Đại thiếu gia nói không sai, đầu này thêm đầu xác thực cực kỳ cái bắp, đầu kia chó đất cũng đích thật là cái vương bài, cũng chính vì vậy, ta mới an bài như vậy. "

Lâm Nhượng Sơn lòng mảy may ngưng tụ thành bánh quai chèo: "Ngươi nói như vậy, ta càng mộng, ngươi cứ việc nói thẳng đi, cái này thêm đầu có thể đánh bại hay không vương bài chó đất?"

Yến Thất gật gật đầu: "Đây không phải là mơ mộng hảo huyền sao?"

Lâm Nhượng Sơn một cái nhảy dựng lên: "Biết rõ là mơ mộng hảo huyền, ngươi còn an bài như vậy?"

Còn không chờ Yến Thất nói chuyện, phía dưới hai đầu chó đã bắt đầu rồi chiến đấu.

Thế nhưng là, chiến đấu đang còn chưa bắt đầu, liền đã kết thúc.

Nhỏ gầy thêm đầu trực tiếp phủ phục đang vương bài chó đất trước mặt, ngoan ngoãn nhận thua.

Đào An cười ha ha, mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Lâm Nhượng Sơn, Yến Thất, trận đấu này không chút huyền niệm a, các ngươi đầu khuyển quá kém. "

Yến Thất cười: "Không sao, phía dưới tiến hành trận thứ hai tranh tài a. "

Đào An dẫn ra rồi số hai chó đất, ưỡn ngực ngang đầu, một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay đáng vẻ.

Chỉ cần thắng trận thứ hai, tranh tài coi như kết thúc.

Một vạn lượng bạc đến tay!

Về sau, còn có thể hào hảo nhục nhã Lâm Nhượng Sơn.

Yến Thất cũng đứng dậy muốn đi chọn lựa đầu khuyển.

Lâm Nhượng Sơn rốt cục nhìn không được, một phát bắt được Yến Thất bả vai, gần như nấn nỉ nói: "Ngươi cũng đừng tra tấn ta rồi, mau nói, ngươi cái này trong hồ lô bán đến cùng là thuốc gì? Ta thật sự là sợ hãi thua a. "

Yến Thất mỉm cười: "Đại thiếu gia vội cái gì! Ta tới cấp cho ngươi giảng một cái Điền Kỳ ngựa đua cổ sự, Điền Kỳ cùng người khác ngựa đua, tự biết tuần mã không bằng đối thủ, thế là, mưu sĩ ra chủ ý, để Điền Kỳ dùng hạ chờ ngựa cùng đối thủ bên trên chờ ngựa tranh tài, dùng bên trên chờ ngựa cùng đối thủ bên trong chờ ngựa tranh tài, dùng bên trong chờ ngựa cùng đối thủ hạ chờ ngựa tranh tài. "

"Cuối cùng, Điền Kỳ trận đấu thứ nhất thua, nhưng là trận thứ hai cùng trận đấu thứ ba tất cả đều lấy yếu ớt ưu thế thắng tranh tài. Cuối cùng Điền Kỳ lấy thắng hai thua một điểm số thắng được kẻ thắng lợi cuối cùng. . . "

Nói đến đây, Lâm Nhượng Sơn bừng tỉnh đại ngộ, hung hăng vỗ đùi: "Yến Thất, ta đã hiểu, chúng ta cái này đầu chó cùng Điền Kỳ ngựa đua không có sai biệt. "

Yến Thất giờ ngón tay cái lên: "Đại thiếu gia, ngươi cũng hiểu. "

Lâm Nhượng Sơn hưng phấn xoa tay: "Ngươi dùng kém nhất đầu khuyển nghiền chiến Đào An lợi hại nhất chó đất, mặc dù thua trận đấu, nhưng là tiếp xuống hai trận tranh tài, chúng ta phần thắng lại rất lớn. "

Yến Thất rất rầm thoi nói: "Không chỉ là phần thắng rất lớn, mà là chúng ta thắng chắc. Cái kia hai con chó đất vừa rồi đã chiến đấu một lần, sức chiến đấu đại giảm, lực bộc phát yếu bớt một nửa. Mà chúng ta đầu khuyển lại là sinh lực quân,

Tăng thêm chúng ta là lấy tốt nhất đầu khuyển nghiền chiến Đào An bên trong chờ chó đất, theo thứ tự mạnh đầu khuyển nghiền chiến Đào An hạ chờ chó đất, cục diện này tất thắng không thể nghi ngờ. "

Lâm Nhượng Sơn lần này được hưng phấn nhảy dựng lên, vén tay áo lên, ánh mắt lộ ra một cỗ nhiệt tình, cùng vừa rồi cái kia phó uể oải đáng vẻ hoàn toàn khác biệt: "Yến Thất, ngươi buông tay đi làm, bản thiếu gia vì ngươi cố lên, nhất định phải thắng Đào An tên kia, bản thiếu gia trùng điệp có thưởng.

"

Đào An nhìn xem Lâm Nhược Sơn mới vừa rồi còn uể oải suy sụp, cùng Yến Thất thấp giọng nói thăm mấy câu, đảo mắt liền trở nên hưng phấn như vậy, phi thường không hiểu, thúc giục nói: "Nhanh lên tranh tài, lại so sánh một trận, tranh tài liền kết thúc, bản công tử vẫn chờ lấy tiền đầu. "

Lâm Nhược Sơn khinh thường bĩu môi.

Còn lấy tiền?

Thu bà nguoi cái trào.

Bản thiếu gia có rồi Yến Thất, làm sao lại thua?

Yến Thất đang chiếc lòng đến đây về xem xét, chọn lựa cái kia hung mãnh nhất đầu khuyến.

Trận thứ hai đấu chó bắt đầu.

Đào An bên trong chờ chó đất cũng không phải là dùng để trưng cho đẹp, phi thường lợi hại, trần trọc xê dịch, linh động vô cùng, nhưng là vừa rồi đã chiến đấu qua một lần, lực lượng yếu bớt, lực bộc phát giảm phân nửa.

Mà Yến Thất đầu khuyến lại là sinh lực quân, vẫn là hung mãnh nhất đầu khuyến, khí lực liên tục không ngừng, lực trùng kích rất lớn, cùng chó đất triển khai đánh giằng co.

Song phương trọn vẹn chiến thời gian một nén nhang, đầu kia chó đất khí lực hao hết, hành động chậm chạp.

Đầu khuyến nhất cổ tác khí, răng rắc một cái, cắn chó đất cổ.

Chó đất một tiếng kêu rên, nằm rạp trên mặt đất, rốt cuộc bất động rồi.

"Ha ha. . . Chúng ta thắng, trận thứ hai chúng ta thắng. "

Lâm Nhược Sơn cười ha ha, hưng phấn giống như là cái tiểu hài tử, giật nảy mình, nhào về phía Yến Thất, hơn hai trăm cân thân thể trở nên vô cùng linh hoạt.

Yến Thất rất bất đắc dĩ: "Đại thiếu gia, điệu thấp, mời điệu thấp một chút. . . "

Đào An nhìn xem trước mặt cảnh tượng khó tin, tốt nửa ngày không có chậm tới.

"Ta thế mà thua trận thứ hai, sao lại có thể như thế đây? Ta chó đất rất lợi hại, cái kia đầu khuyến đến cùng làm sao thắng? Kỳ quái a. "

Đào An sắc mặt tái xanh, hần căn bản là không có có làm tốt thua chuẩn bị.

"Yến Thất, Lâm Nhược Sơn, các nguoi không cần cao hứng quá sớm, còn có trận thứ ba đâu, các nguoi chuẩn bị kỹ càng Ngân Tử đi, thua tuyệt đối đừng quyệt nợ. "

Trận thứ ba trận đấu bắt đầu.

Quá trình cùng trận thứ hai đồng dạng, chó đất cùng đầu khuyến triển khai đánh giằng co.

Cuối cùng, chó đất khí lực bị sinh sinh hao hết, nửa chết nửa sống nằm trên mặt đất, không nhúc nhích.

"Ha ha, chúng ta thắng, chúng ta rốt cục thắng, Yến Thất, ta yêu nguoi, ta yêu nguoi chết mất. "

Lâm Nhược Sơn hưng phấn không lựa lời nói, khổng chế không nổi tâm tình kích động, phóng tới Yến Thất, muốn cho Yến Thất đến cái thật to gấu ôm.

Yến Thất dọa sợ, cái này hơn hai trăm cân đại nhục cầu đập tới, còn không đem ta nện thành bánh thịt? Không nói lời gì, lập tức tránh ra.

Trương Hòa chính đứng Yến Thất đằng sau, Yến Thất lóc lên ra, Trương Hòa coi như xui xẻo.

Ba chút chút!

Trương Hòa bị Lâm Nhược Sơn đập trúng, thân thể trực tiếp đụng bay đang góc bàn, ném chó đóp cút, ngao ô kêu to: "Ai u, ta eo a, đoạn mất, eo đoạn mất a. "

Chương 77: Hướng dẫn từng bước

Lâm Nhượng Sơn hơn hai trăm cân đại viên cầu, phi tốc đánh tới hướng Trương Hòa, cái kia lực trùng kích nên lớn bao nhiêu.

Phòng đoán cẩn thận, Trương Hòa nhất định biết bị bị đâm đến bên hông bàn đột xuất.

Lâm Nhượng Sơn ngay cả không để ý tí nào Trương Hòa, trực tiếp nghiêng đầu đi, quyền làm như không nhìn thấy hắn, trong lòng lại vung trộm nhạc: Để người trợ giúp Đào An tính toán ta, ăn cây táo rào cây sung đồ vật, đáng đời!

Trương Hòa cái thẳng này nằm trên mặt đất, tốt nửa thiên tài giằng co, khom người, đau nhe răng nhếch miệng, trong lòng đặc biệt ủy khuất: Vì cái gì thụ thương luôn là ta, ta trên ai gheo ai a.

Giờ phút này, Đào An hai mắt đăm đăm, đã mộng.

Phó Thông chờ một bang tiểu đệ cũng giống là sưng đánh quả cà, rốt cuộc phách lối không nổi.

Kế hoạch triệt để thất bại rồi.

Bọn hắn làm sao cũng nghĩ không thông, Đào An đầu chó vậy mà biết thua, muốn biết, Đào An từ khi xuất nói đến nay, đầu chó liền không có thua qua, hôm nay thế mà bị phá kim thân.

"Cái này sao có thể, càng nghĩ càng không rõ. "

Đào An nhìn lấy mình cái này ba đầu hung mãnh chó đất, càng nghĩ càng hồ đồ.

"Kì quái a, Lâm Nhượng Sơn cái thẳng này ba đầu đầu khuyến, vô luận là mạnh nhất, lần mạnh, cũng hoặc là là cái kia thêm đầu, đều không thể cùng ta chó đất so sánh. Thế nhưng là, vì sao cuối cùng ta thua tranh tài đầu? Đây quả thực chính là nghịch lý rồi. "

Phó Thông ở một bên trượt khe hở: "Đúng vậy a, Đào huynh, người nhìn trận đầu người liền nhẹ nhõm thẳng cái kia nhỏ gầy thêm đầu, chỉ là đằng sau hai trận phát huy không tốt. . . "

"Ngừng, đừng nói trước!"

Đào An dường như bắt lấy một chút Huyền Cấp, nhìn chăm chăm cái kia nhỏ gầy thêm cúi đầu cũng một trận, bỗng nhiên hung hăng vỗ đùi: "Ta biết rồi, ta thua chính là thua ở cái này thêm trên đầu. "

"Cái kia Yến Thất thế mà dùng yếu nhất thêm đầu cùng ta mạnh nhất chó đất quyết đấu, sau đó dùng mạnh nhất đầu khuyến đối chiến ta lần mạnh chó đất, tiếp đó, lại là lần mạnh đầu khuyến đối ta kém cỏi nhất chó đất, cái này rõ ràng đánh chính là sai chỗ chiến. "

Phó Thông chờ người bừng tỉnh đại ngộ, không khỏi hỏi hận không thôi.

Đào An phần nộ nhìn xem Yến Thất: "Tốt, người thế mà chơi lừa gạt, làm đúng sai chỗ chiến thuật được ta. "

Yến Thất mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Xem ra người rốt cục tỉnh ngộ, ta đích xác là dùng sai chỗ chiến thuật, bất quá, đây coi như là chơi lừa gạt sao? Đây là bình thường an bài chiến thuật được không? Ai cũng không có quy định nhất định phải đầu nào chó trước ra sân nha. "

"Người. . . "

Đào An thua không phục lắm: "Yến Thất, người thắng ám muội. "

Yến Thất cười ha ha: "Người quản ta thắng hào quang ám muội, dù sao ta thắng. Làm sao, Đào công tử thua không nổi sao? Thua không nổi người đừng đùa a, các người một đám người thành đoàn lừa phỉnh chúng ta đại thiếu gia, chẳng lẽ liền hết sức hào quang sao? Mọi người tám lạng nửa cân, đồng dạng vô sỉ, ai cũng đừng nói ai. "

"Người. . . " Đào An bị Yến Thất bác bỏ đến á khẩu không trả lời được, đỏ bừng cả khuôn mặt.

"Ha ha, Đào An, người cũng có hôm nay. "

Lâm Nhượng Sơn một bước đoạt tới, chỗ nào biết buông tha mỉa mai Đào An cơ hội, chống nạnh cuồng tiếu không chỉ: "Họ Đào, người đúng lý không

tha người, tìm tới cửa cùng ta đấu chó, rõ ràng không chính là khi dễ ta sao? Hiện tại ư ư a? Người thật coi bản thiếu gia là ăn chay?"

"Nói cho người, bản thiếu gia có rồi Yến Thất, ai cũng khi dễ không được ta. Người a, mang theo tiểu đệ của người nhóm ngoan ngoãn lần ra Lâm phủ đi, yên tâm, hôm nay lần này đấu chó sự kiện, bản thiếu gia nhất định biết trắng trợn tuyên truyền một tháng, kia cái gì Vương công tử, Tôn công tử, Cơ công tử đều biết biết cái này bạo tạc tính chất tin tức. Ha ha. "

Đào An cái này khí a, Lâm Nhượng Sơn cái thằng này rõ ràng là muốn đem hôm nay hấn thua trận này đánh cược làm cho mọi người đều biết rồi.

Rõ ràng là khí thế hùng hổ đánh tới cửa, cuối cùng lại thua, cái này tuyên truyền ra ngoài, chẳng phải thành chê cười sao?

Trọng điểm là, còn bại bởi rồi Lâm Nhượng Sơn.

Cái thằng này đấu chó cho tới bây giờ liền không có thắng nổi, thế nhưng lại hết lần này tới lần khác hàm ngư phiên thân rồi.

Đào An hung lệ ánh mắt để mắt tới rồi Yến Thất.

Hôm nay sở dĩ biết bại bởi Lâm Nhượng Sơn, cũng là bởi vì cái này tiểu gia đình.

Đào An trên dưới dò xét Yến Thất, không có hảo ý nói: "Ta nhớ kỹ người rồi, Yến Thất!"

Yến Thất được không phải dọa lớn, mỉm cười: "Người thật sự cần nhớ kỹ ta, chúng ta về sau biết thường xuyên gặp mặt. Còn có, Đào công tử, ta phải nói một chút, thua lần này, người ngàn vạn chớ để ở trong lòng.

"

Đào An không nghĩ tới Yến Thất biết thật là an lòng an ủi hấn, có chút kinh ngạc: "Vì cái gì?"

Yến Thất cười nhạt một tiếng: "Bởi vì, người về sau biết thua rất nhiều lần, cũng liền không thêm để ý lần này rồi. Thua lấy thua lấy, người thành thói quen."

Đào An tức đến xanh mét cả mặt mày, ngũ tạng lục phủ đều muốn bạo tạc, một quyền đánh vào trên bàn đá, nắm đấm chảy ra máu đến, lại hoàn toàn không cảm thấy đau: "Yến Thất, hãy đợi đây. "

Nói xong, quay người liền đi, cùng Yến Thất nói chuyện, hấn có thể tức giận đến sống ít đi mười năm.

Yến Thất hừ nói: "Ai cũng không có ngăn đón người đi, bắt quá, đánh cược tiền trước đưa trước tới đi, thua còn không trả tiền, đường đường Đào đại công tử, thế mà quỵt nợ?"

"Cho người!"

Đào An thờ phỉ phò đem một vạn lượng ngân phiếu đập ở trên bàn, trong lòng cái này uất ức a.

Tê đại, rõ ràng chính là ta thắng, hết lần này tới lần khác thua.

Một thanh liền thua một vạn lượng, cái này Ngân Tử chết nên có bao nhiêu oan?

Yến Thất, ta về sau tuyệt không biết bỏ qua người, hãy đợi đây.

"Đi tốt không đưa. "

Yến Thất nhìn xem Đào An xám xịt lần ra rồi đấu chó trận, mới hướng Lâm Nhượng Sơn hỏi nói: "Đại thiếu gia, vừa rồi thua năm ngàn lượng, hiện tại thắng một vạn lượng, coi như đại thiếu gia chỉ toàn kiếm năm ngàn lượng, vui vẻ sao?"

"Ha ha, đương nhiên vui vẻ, cược nhiều năm như vậy, rốt cục gặp quay đầu Tiền nhi, Yến Thất, người quả nhiên lợi hại, lần này toàn bộ nhờ người trợ giúp. "

Lâm Nhượng Sơn nắm lên hai trương một ngàn lượng ngân phiếu, nện ở Yến Thất trong tay, nói: "Yến Thất, cái này hai tám ngàn phiếu người cất kỹ, về sau người rồi đi Lâm phủ, cũng có thể làm nghề nghiệp. "

Yến Thất vừa vui vừa khổ.

Vui chính là, Lâm Nhượng Sơn ngược lại là hào phóng, xuất thủ liền thưởng hai ngàn lượng bạc.

Khổ chính là, cái thằng này vẫn là không muốn để cho tự mình làm thư đồng của hấn.

Cái thằng này còn thật bướng bỉnh.

Tê đại, Lão Tử hết lần này tới lần khác liền phải làm thư đồng của người.

Trương Hòa ở một bên thấy cao hứng, thúc giục Yến Thất: "Đại thiếu gia không cần ngại làm thư đồng, ngại đừng lè mà lè mề, tranh thủ thời gian thu dọn đồ đạc rồi đi Lâm phủ. "

Yến Thất hướng Lâm Nhượng Sơn thở dài: "Đại thiếu gia, người người rất tốt, nhận biết người ta thật cao hứng, về sau ta rồi đi Lâm phủ, liền không thể bồi tiếp đại thiếu gia cùng nhau chơi đùa các loại chơi vui trò chơi, tí như đầu dê, chọi gà, ngựa đua, đồ thạch cái gì. "

"Ngừng!"

Lâm Nhượng Sơn lập tức hứng thú, một bước đoạt tới, kích động hỏi: "Người còn biết chọi gà? Biết ngựa đua? Biết đồ thạch?"

Yến Thất nhàn nhạt nói: "Biết a, cái này có cái gì kỳ quái, bất quá là ít trò mèo mà thôi. "

Lâm Nhượng Sơn mặt mũi tràn đầy chờ mong: "Yến Thất, cái kia, ta hỏi một chút, người chọi gà trình độ như thế nào? Đồ thạch lại như thế nào? Ngựa đua thế nào?"

Yến Thất nói: "Đại thiếu gia, nói như vậy, đầu chó là những trò chơi này bên trong ta chơi đến kém nhất. "

Dựa vào!

Lợi hại như vậy?

Lâm Nhượng Sơn giật mình nhìn xem Yến Thất, trong mắt đều là ước ao ghen tị a.

Ha ha, bản thiếu gia được nhặt được bảo.

Về sau chơi game nhưng có sự phó dạy, nếu là đem Yến Thất những này chơi game trò xiếc học xong, về sau cùng những cái kia ăn chơi thiếu gia đánh cược, thắng được tranh tài mười phần chắc chắn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: người bày bao lớn phở? :

Trương Hòa ở một bên thấy gấp, liền thanh thúc giục Yến Thất: "Đi lâu lòng cái gì, người đi nhanh lên, lập tức rồi đi Lâm phủ."

Lâm Nhượng Sơn có chút tức giận: "Trương Hòa, bản thiếu gia tại nói chuyện với Yến Thất, người làm sao luôn xen vào?"

Trương Hòa không dám cùng Lâm Nhượng Sơn ở trước mặt chống đối, cười theo nói: "Yến Thất không có có trở thành đại thiếu gia thư đồng, cái kia liền không thể lưu tại Lâm phủ, nhất định phải lập tức rời đi, đây là quy củ, đại thiếu gia, ngài cũng không thể phá làm hư quy củ nha."

"Ai nói?"

Lâm Nhượng Sơn hung hăng vỗ bàn một cái, nói năng có khí phách nói: "Bản thiếu gia tuyên bố, từ giờ trở đi, Yến Thất cũng là bản thiếu gia thư đồng."

"Cái gì, cái này. . ."

Trương Hòa miệng run rẩy mấy lần, đôi mắt trừng to lớn, giật mình không thôi.

Yến Thất lại không có một chút phản ứng.

Đây là hắn đã sớm đoán được kết quả.

Lâm Nhượng Sơn tính cách chơi vui, hết lần này tới lần khác còn chơi không vui, vừa vặn thiếu cái chỉ điểm người khác.

Yến Thất nói mình hội chọi gà, ngựa đua cái gì, thì là cố ý nói cho Lâm Nhượng Sơn nghe.

Tên này nghe quả nhiên lòng ngựa ngáy, lập tức lên để Yến Thất làm thư đồng tâm tư.

Yến Thất đối với nhân tâm nắm chắc, tương đương đứng chỗ.

Trương Hòa giật mình hơn nửa ngày, mới tỉnh hồn lại, không hiểu hỏi: "Đại thiếu gia, người nói không sai chứ, người không phải không thích nhất thư đồng trông coi ngài sao? Đại thiếu gia, ngài tuyệt đối đừng miễn cưỡng, nếu là không ưa thích Yến Thất, ta lại cho ngài thay mới, một mực đổi được bảo đảm ngài hài lòng mới thôi."

Lâm Nhượng Sơn hừ một tiếng: "Đổi cái gì đổi? Bản thiếu gia liền muốn Yến Thất làm ta thư đồng, người dám đổi người khác, bản thiếu gia để người ăn không ôm lấy đi."

"Cái này. . ."

Trương Hòa quả thực im lặng.

Hắn thì không hiểu, đầu này heo mập làm sao lại coi trọng Yến Thất đâu?

Yến Thất cười hì hì nhìn lấy Trương Hòa: "Đa tạ Trương quản gia vì ta dẫn tiến như thế một công việc tốt, trong lòng ta đặc biệt cảm tạ người, Ha-Ha."

Tên này quá làm người tức giận.

Nhìn lấy Yến Thất bộ kia xuân phong đắc ý bộ dáng, Trương Hòa tâm lý đừng đề cập nhiều khổ.

Vốn là hắn là muốn đem Yến Thất đuổi ra Lâm phủ, chỗ nào nghĩ đến không như mong muốn, Yến Thất không chỉ có không có bị đuổi ra Lâm phủ, thật đúng là làm đại thiếu gia thư đồng.

Tên này đến cùng đi cái gì vận cứt chó a.

Về sau muốn đem Yến Thất đuổi đi ra, vậy coi như khó càng thêm khó.

Điểm chết người nhất là, hắn đã hướng Hứa Tùng Hoa cam đoan qua, mau chóng đem Yến Thất đuổi đi ra, nhưng bây giờ thật tình cảm Yến Thất không có biện pháp nào.

Ài, tự tìm khổ ăn a.

Lâm Nhượng Sơn càng thêm hưng phấn: "Yến Thất, từ giờ trở đi, người chính là bản thiếu gia thư đồng. Hắc hắc, có thời gian, người dạy ta như thế nào đầu ế u."

Yến Thất cười nhạt một tiếng, bỗng nhiên đổi giọng: "Đại thiếu gia, ta lại không muốn làm người thư đồng, ta nhìn nha, vẫn là rời đi Lâm phủ tốt."

"A?"

Lâm Nhượng Sơn mộng: "Khác a, Yến Thất, người cái này không có suy nghĩ, nói một chút, đến cùng vì cái gì dạng này? Người yên tâm, bản thiếu gia rất đại độ, làm ta thư đồng, bao người thoải mái, bao người thết lên, sống phóng túng đều tùy người."

Yến Thất nói: "Ta là sợ đại thiếu gia ngày hôm nay cao hứng, để cho ta làm thư đồng, trời sáng tức giận, lại muốn đem ta đuổi đi, vậy ta nhiều thật mất mặt? Còn không bằng sớm đi thì tốt hơn "

Lâm Nhượng Sơn vội vàng lắc đầu: "Nói cái gì đó? Bản thiếu gia tuy nhiên lời nhác, nhưng cũng là nói giữ lời người, người yên tâm, vô luận bất cứ lúc nào, bản thiếu gia cũng sẽ không đuổi người đi, trừ phi chính người không muốn làm thư đồng."

"Đại thiếu gia quả nhiên là cái người tuyệt vời."

Yến Thất điều yêu cầu thứ nhất đạt tới, lập tức lại tới yêu cầu thứ hai: "Đại thiếu gia, làm người thư đồng là ta vinh hạnh, cũng cho ta gánh nặng tại thân, ta nhất định phải tận chức tận trách, làm tốt phần bên trong công tác, cho nên, ta cần hai người làm ta trợ lý, để tốt hơn đốc thúc đại thiếu gia sách."

Trương Hòa nghe xong, nổi trận lôi đình: "Yến Thất, người đừng quá mức, người một cái thư đồng, còn muốn hai người phụ tá, người bày bao lớn phổ a?"

Yến Thất nói: "Ta đây là vì để đại thiếu gia tốt hơn sách, cùng sĩ diện có quan hệ gì, chẳng lẽ người không cho rằng để đại thiếu gia sách hay, là một kiện rất lợi hại công việc trọng yếu sao?"

"Cái này. . ."

Trương Hòa mộng, lại lại không dám nói tiếp gộc rạ.

Nếu là phản đối Yến Thất, chẳng phải là nói đại thiếu gia sách không trọng yếu?

Lời này ai dám nói?

Đại tiểu thư quan tâm nhất chính là đại thiếu gia việc học.

Thế nhưng là nếu không phản bác Yến Thất, cái kia còn đến tìm hai người hầu hạ Yến Thất, người là chủ tử a, người xoa như vậy? Ta làm mấy chục năm quản gia, cũng không có chuyên gia hầu hạ ta à.

Trương Hòa trực tiếp đối Lâm Nhược Sơn nói: "Thiếu gia, Yến Thất yêu cầu này quá phận, hẳn một cái tiểu thư đồng, còn muốn hai người phụ tá, yêu cầu này chưa từng nghe thấy..."

"Người đừng bảo là."

Lâm Nhược Sơn không chút khách khí cắt ngang Trương Hòa lời nói: "Ta cảm thấy Yến Thất nói rất lợi hại có đạo lý, thân là ta thư đồng, cái kia nhất định phải chịu trách nhiệm, tìm hai người phụ tá chia sẻ áp lực, rất bình thường nha, việc này ta đồng ý, chúng ta Lâm phủ lớn như vậy, tìm hai người phụ tá còn không đơn giản."

Trương Hòa buồn bực không thôi: "Tốt, ta cái này phải."

Yến Thất nói: "Trương quản gia, ta trợ lý cũng không phải tùy tiện làm, nhất định phải có văn hóa, có tố chất, phẩm đức cao thượng, còn muốn nghe ta chỉ huy, vừa vặn, ta chỗ này có hai cái thí sinh thích hợp..."

Trương Hòa cũng chịu không nổi nữa, hét lớn: "Yến Thất, người có chơi không xong, chọn hai người phụ tá hầu hạ người thì là rất không tể đãi ngộ, người còn muốn chọn người hầu hạ người? Người là đại gia a, vốn quản gia không đồng ý."

Lâm Nhược Sơn ba vỗ bàn một cái, nhìn hằm hằm Trương Hòa: "Người không đồng ý có làm được cái gì? Bản thiếu gia đồng ý."

"Cái này. . ." Trương Hòa xấu hổ muốn chết.

Lâm Nhược Sơn hỏi: "Yến Thất, hai cái này trợ lý là ai?"

Yến Thất nói: "Một cái gọi Vương Trục Bạch, một cái gọi Tôn Thanh, đều là tài tử tử tở thí hạng 1."

Trương Hòa cái này mới tỉnh ngộ lại, nguyên lai Yến Thất là móc lấy chỗ ngọt muốn cho Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh đôi công việc tốt.

Lâm Nhược Sơn gật gật đầu: "Tốt, thì để hai người bọn họ làm người trợ lý đi, để bọn họ chạy tới, ta gặp một lần, thưởng bọn họ một chút bạc."

Yến Thất nói: "Bọn họ một cái bị Trương quản gia an bài chăn heo, một cái bị Trương quản gia an bài đi chăn dê, cũng không biết người ở nơi nào, chỉ có thể phiền phức Trương quản gia đi đem bọn họ tìm trở về."

Lâm Nhược Sơn cũng không hề do dự, lập tức nghe hiểu Yến Thất ý trong lời nói, nhìn hằm hằm Trương Hòa: "Người quá phận, người ta đều là tài tử, vì cái gì an bài bọn họ chăn heo nuôi thả? Người là đầu óc heo sao? Nhanh lên đem người tìm cho ta trở về."

"Vâng, đại thiếu gia bớt giận, ta cái này đi tìm người."

Trương Hòa dọa đến giật mình một chút, hung hăng trừng Yến Thất liếc một chút, vội vã đi tìm người.

Chỉ chớp lát sau, Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh liền bị đi tìm tới.

Bọn họ đang chăn dê cho heo ăn, việc này chỗ nào là bọn họ làm? Hoàn toàn không nhập môn.

Muốn bọn họ cho heo ăn, heo đều phải chết đói.

Đang phiền muộn thời điểm, Trương Hòa liền mang theo bọn họ tới gặp đại thiếu gia.

Vương Trục Bạch nhìn lấy Yến Thất cũng ở nơi đây, có chút choáng váng: "Yến huynh, chuyện gì xảy ra?"

Yến Thất nói: "Vương huynh, Tôn huynh, chúc mừng các người, từ giờ trở đi, các người cũng là thư đồng trợ lý, rốt cuộc không cần chăn dê cho heo ăn."

"Thư đồng trợ lý?"

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh không hiểu ra sao: "Thư đồng kia là ai?"

Yến Thất chỉ chỉ lỗ mũi mình: "Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt."

Chương 79: đấý giếng ếch xanh :

"Nghĩ không ra Yến huynh lợi hại như vậy, thế mà làm đại thiếu gia thư đồng, đây quả thực là cái kỳ tích."

"Yến huynh, người có thể giúp chúng ta đại ân, người nói chúng ta cả một đời sách, nơi nào sẽ chặn dê cho heo ăn a, nhờ có Yến huynh cứu chúng ta thoát ly khổ hải."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh vui mừng quá đỗi, hướng Yến Thất thờ dài, thiên ân vạn tạ.

Yến Thất cười nói: "Đều là người một nhà, khách khí cái gì, còn không mau gặp qua đại thiếu gia."

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh gặp qua Lâm Nhục Sơn.

Lâm Nhục Sơn xuất ra bạc ý tứ một chút, đuổi bọn họ rời đi trước.

Trương Hòa cái này tức giận a.

Tê liệt, Yến Thất hiện tại có thể phách lối, một người đắc đạo, liền Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh cũng theo gà chó lên trời.

Vậy phải làm sao bây giờ?

Không được, việc này ta nhất định phải lập tức bẩm báo Tứ lão gia, để Tứ lão gia nghĩ biện pháp.

Nghĩ tới đây, Trương Hòa vội vàng chạy đi.

Nơi này chỉ còn lại có Lâm Nhục Sơn cùng Yến Thất hai người.

Lâm Nhục Sơn hướng Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Hiện tại hài lòng a? Người muốn bản thiếu gia đều vì người làm đến, lời nói thật cùng bản thiếu gia nói, Trương Hòa có phải hay không cùng người đối nghịch, có ý chinh người? Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh có phải hay không là người tiểu đệ? Hắc hắc, bọn họ có người như thế một cái đại ca, cũng thật sự là phúc khí."

Yến Thất nói: "Cái kia nhất định phải, đi ra lẫn lộn, thì phải nói nghĩa khí."

"Nói hay lắm."

Lâm Nhục Sơn nói: "Bản thiếu gia thì ưa thích giảng nghĩa khí người. Tính toán, Yến Thất, người có phải hay không muốn ép ta đi học đường sách? Tốt, bản thiếu gia nói lời giữ lời, thì cho người cái mặt mũi, chúng ta hiện tại đi học đường đi."

Yến Thất nói: "Đi cái gì học đường a, buồn tẻ lại không thú vị, rất chán. Đại thiếu gia, cái này đều giữa trưa, ngài mời ta có một bữa cơm no đủ, như thế nào?"

Lâm Nhục Sơn cao hứng muốn nhảy dựng lên: "Yến Thất, người không chỉ có giảng nghĩa khí, càng hiểu được thiếu gia ta tâm tư, người cái này thư đồng bản thiếu gia rất ưa thích, đi, chúng ta đi uống rượu."

Lâm Nhục Sơn mang theo Yến Thất trở lại chính mình một mẫu ba phần đất, mời Yến Thất uống rượu.

Lâm Nhục Sơn hỏi Yến Thất như thế nào ngựa đua, đấu đê.

Yến Thất đối những trò chơi này rất quen tại tâm, nói rất nhiều tiểu kỹ xảo, nhưng làm Lâm Nhục Sơn cảm động, uống rượu tựa như uống nước giống như, không ngừng đi đến rót.

Một tới hai đi, Lâm Nhục Sơn thì uống nhiều, men say say say.

Hắn vỗ Yến Thất bả vai, ăn tươi nuốt sống nói: "Yến Thất, thực bản thiếu gia đã sớm chú ý tới người, cái kia bài 《vịnh con ếch》 là người làm thơ a? Thật có tài. Ngồi một mình hồ nước như hồ ngồi, hàng cây xanh phía dưới đường tình thần, xuân tới ta không mở miệng trước, cái nào còn trùng dám lên tiếng?"

"Bài thơ này thật tốt, thật tốt, nói thật với người, thực, ta chính là cái kia ếch xanh, ta chính là cái kia bị vây ở trong Lâm phủ, đáng thương ếch xanh a."

Yến Thất nhíu mày: "Đại thiếu gia lời ấy bắt đầu nói từ đâu a."

Lâm Nhựt Sơn men say say say khoát khoát tay, hừ thanh nói: "Người không hiểu, cái này Lâm phủ thiếu gia a, không dễ làm, đến, uống rượu, tiếp tục uống tửu."

Yến Thất nói: "Đại thiếu gia, người nói được nửa câu lại không nói, không coi ta là người một nhà sao? Muốn là như thế này, thư đồng này ta cũng không làm."

Lâm Nhựt Sơn trừng hai mắt: "Ta không đem người trở thành người một nhà, có thể để người làm ta thư đồng sao? Chỉ là, ta nói ta như là đày giết ếch xanh, người khả năng không cách nào trải nghiệm. Nói như vậy, ta cứ một cái ví dụ, người liền sẽ lý giải."

Yến Thất gật gật đầu: "Thiếu gia thỉnh giảng."

Lâm Nhựt Sơn hạ giọng: "Người biết ta vì cái gì không muốn đi sách sao?"

Yến Thất nhíu mày: "Vì cái gì?"

Lâm Nhựt Sơn cắn răng, gần từng chữ một: "Bởi vì, dạy ta Hồ Ngôn tiên sinh, khắp nơi nhắm vào ta, ta ở đâu là tại sách, vậy đơn giản cũng là như ngồi bàn chông, thời thời khắc khắc chịu tội."

Yến Thất giật mình, không có nghĩ tới đây còn có thật nhiều mờ ám: "Đại thiếu gia nếu là tin tưởng ta, mời thăng thần."

Lâm Nhựt Sơn uống một hớp rượu, gập dứ nói: "Ta theo mười tuổi bắt đầu, cũng là Hồ Ngôn tiên sinh một mực dạy ta sách, thế nhưng là, cái này Hồ Ngôn tiên sinh đối với người khác đều rất lợi hại về mặt ôn hoà, duy chỉ có đối với ta, nghiêm khắc cùng cực, không cử động đối với ta miệng đầy mĩa mai, thậm chí bởi vì một số việc nhỏ thì dùng Giới Xích đánh mu bàn tay ta. Yến Thất, người đến xem, đây đều là Hồ Ngôn tiên sinh dùng Giới Xích đánh."

"

Nói, Lâm Nhựt Sơn xốc lên trên cổ tay tay áo, lộ ra chỗ cổ tay tràn đầy huyết hồng đờn tay, có mới bạn cũ, rất lợi hại hiển nhiên, cái kia đạo mới mẻ máu đờn tay là mấy ngày nay kiệt tác, còn không có định sẹo đây.

Yến Thất thấy lòng chua xót: "Hồ Ngôn tiên sinh là sao đối người như thế nghiêm khắc, là người phạm cái gì sai sao?"

Lâm Nhựt Sơn một thanh chua xót nước mắt: "Ta có thể phiền cái gì sai? Ta có tự mình hiểu lấy, tư chất bình thường, không phải sách tài liệu, thế nhưng là, Hồ Ngôn tiên sinh không phải buộc ta sách, muốn ta thi đậu Cử nhân, còn nói phụ thân ta cũng là cử nhân, ta nếu không thi đậu Cử nhân, cũng là nếm phụ thân ta mặt, cũng là bất hiếu tử, cũng là đại nghịch bất đạo."

"Ta thì vì như thế một cái buồn cười lý do, bị Hồ Ngôn tiên sinh tra tấn mười năm, mười năm này, đánh qua ta vô số lần, ngay trước Lâm gia con cháu trước mặt, nhục nhã ta vô số lần, không chút nào cho ta một tia tôn nghiêm, người nói, sách này ta có thể nguyện ý đi xuống sao?"

"Thế nhưng là, ta không sách còn không được, Lâm Tộc tất cả mọi người sẽ nói ta đại nghịch bất đạo, . nói ta nếu không hiếu, nói ta không có nhà phụ chi phong, thậm chí nói ta không phải thân sinh Lâm gia tử. Ta không có cách, vẫn phải kiên trì đi sách, sau đó vẫn là bị nhục nhã, bị trào phúng, bị Giới Xích đánh "

Nói đến đây, Lâm Nhựt Sơn con người nước mắt tuôn rơi chảy xuống.

Yến Thất trong lòng mỡ sợt đây bị xúc động, trong lúc nhất thời cảm thấy thật là khó chịu.

Ai nói nhà giàu cửa cao nhà thiếu gia liền tốt qua?

Yến Thất nhíu mày, có rất nhiều không hiểu: "Đại thiếu gia, xem ra cái này Hồ Ngôn tiên sinh là có chút nhắm vào người, người vì cái gì không đòi một cái tiên sinh đầu? Chẳng lẽ nhất định để Hồ Ngôn tiên sinh dạy người?"

Lâm Nhựt Sơn lắc đầu: "Ý nghĩ này ta mười năm trước thì có, thế nhưng là, muốn đòi tiên sinh là không thể nào."

Yến Thất nói: "Vì cái gì nói như vậy."

Lâm Nhựt Sơn nói: "Hồ Ngôn tiên sinh tại Lâm phủ làm lão sư đã ba mươi năm lâu, có thể xưng Lâm gia nguyên lão cấp nhân vật, gia phụ tái thế thời điểm, thì phá lệ coi trọng Hồ Ngôn tiên sinh, cho nên, địa vị hẳn rất cao, bị người tìm kiếm, Lâm gia rất nhiều con cháu cũng đặc biệt kính nể Hồ Ngôn tiên sinh. Theo thầy Đức Phương mặt, không có người nói Hồ Ngôn tiên sinh không tốt, đương nhiên, trừ ta."

"Còn có, Hồ Ngôn tiên sinh mười hai tuổi thì cao trúng cử nhân, học rộng tài cao, càng là diệu ngữ Thư Trai danh dự hội viên, tại toàn bộ Kim Lăng, Hồ Ngôn tiên sinh cũng được xưng tụng tài năng xuất chúng, hiếm có người có thể cùng hắn sánh vai, như thế học vấn, đòi người nào đến cũng không có khả năng vượt qua hắn."

"Cho nên a, Hồ Ngôn có sư đức, học vấn không người ra phải, Yến Thất, người nói, ta coi như muốn xuyên trời, cũng không có lý do gì đòi tiên sinh a."

Yến Thất lúc này rót cuộc mình bạch Lâm Nhược Sơn sự đau khổ.

Cái này liền như là mang một đĩnh. Khản Cô Chú, nhìn lấy đẹp mắt, nhưng khổ sở chỉ có Lâm Nhược Sơn trong lòng mình rõ ràng.

Hai người đang trò chuyện lời trong lòng, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến Trương Hòa vội vã không nhịn nổi thanh âm: "Đại thiếu gia, ngài nên đi học đường sách, Hồ Ngôn tiên sinh điểm danh muốn ngài đi sách."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 80: nên cứng rắn 1 lần :

"Điểm danh muốn ta đi sách?"

Lâm Nhược Sơn nghe được câu này, dọa đến thân thể khẽ run rẩy, từ từ tỉnh ba phần.

"Hừ, hừ, Hồ Ngôn tiên sinh làm sao lại đột nhiên để cho ta đi sách đâu? Xong, ta thăm a, cái này lão phu từ ghét nhất người khác uống rượu, ta bộ này từ khí ngút trời bộ đáng, nếu là bị hấn nhìn thấy, chẳng phải là muốn bị Giới Xích đánh gần chết?"

Lâm Nhược Sơn mới vừa rồi còn trấn định tự nhiên, hướng Yến Thất thổ lộ tiếng lòng.

Thế nhưng là, trong nháy mắt, thì bị Hồ Ngôn dọa đến tâm hoảng ý loạn, giống như là chán kinh con thỏ, không biết nên giấu đâu.

Yến Thất thấy lòng chua xót: Đây là nên có bao nhiêu sợ hãi Hồ Ngôn a.

Đường đường Hào Môn Cự Phú đại thiếu gia, thế mà bị một cái lão phu từ hoảng sợ thành cái dạng này.

Cái này lão phu từ tuyệt đối là ác ma.

Kết!

Trương Hòa đẩy cửa đi tới, nhìn lấy Lâm Nhược Sơn kinh ngạc đến ngây người dọa sợ bộ đáng, tâm lý cười trộm, trên mặt lại làm ra một bộ hòa ái bộ đáng, thúc giục nói: "Đại thiếu gia, Hồ Ngôn tiên sinh gặp ngài không có đi học đường sách, lời đĩnh tức giận, lập tức gọi ta tìm đến đại thiếu gia đi sách, đại thiếu gia, xin theo ta đi gặp Hồ Ngôn tiên sinh a?"

"Ta, cái này. . ."

Lâm Nhược Sơn dọa đến toàn thân run rẩy: "Ta... Ta có thể hay không không... Không đi?"

"Không đi?"

Trương Hòa trong con ngươi xẹt qua một tia cười quý quyết, lập tức thu hồi, làm ra một bộ trung thực trung hậu bộ đáng: "Đại thiếu gia, ngài quên, lần trước Hồ Ngôn tiên sinh để ngài đi sách, ngài trốn ở trong phòng ngủ quên, ngày thứ hai, Hồ Ngôn tiên sinh ngay trước mặt cả Lâm gia con cháu trước mặt, rút ngài 100 Giới Xích, còn phạt ngài quỳ xuống đất một ngày một đêm, đại thiếu gia, ngài cũng không thể tốt vết sẹo quên đau a. Riêng là Hồ Ngôn tiên sinh biết được ngài đang uống rượu, cái kia càng là nổi trận lôi đình..."

"Cái này, vậy ta nên làm cái gì nha."

Lâm Nhược Sơn dọa đến nhảy dựng lên, gấp giống như trên lò lửa con kiến, không ngừng xung quanh: "Vậy phải làm sao bây giờ? Không đi cũng phải bị phạt, mà lại sẽ đem ta giày vò đến nửa chết nửa sống, nếu là đi, Hồ Ngôn tiên sinh nhìn thấy ta từ khí ngút trời, cũng sẽ đem ta giày vò đến không thành hình người, ta tiến thoái không được, cái này như thế nào cho phải, như thế nào cho phải a. Yến Thất, ngươi nhanh dạy một chút ta, ngươi nhanh dạy một chút ta à."

Yến Thất vỗ Lâm Nhược Sơn bả vai: "Đại thiếu gia chớ hoảng sợ, mọi thứ có ta đây."

Trương Hòa mắt liếc thấy Yến Thất: "Yến Thất, ngươi một cái tiểu thư đồng, thế mà khẩu xuất cuồng ngôn, ngươi nói đại thiếu gia chớ hoảng sợ, đại thiếu gia thì không hoảng hốt? Có ngươi có làm được cái gì, ngươi có thể thay thế đại thiếu gia bị phạt, vẫn là ngươi có thể để cho đại thiếu gia tỉnh rượu? Ta cho ngươi biết Yến Thất, Hồ Ngôn tiên sinh phiền nhất uống rượu người, về phần say rượu người, cái kia càng làm cho Hồ Ngôn tiên sinh ghét cay

ghét đáng, hiện tại, Hồ Ngôn hiện tại đã biết đại thiếu gia trốn học uống rượu, hẳn há có thể từ bỏ ý đồ?"

Yến Thất nghe được Trương Hòa câu nói sau cùng, đột nhiên nhìn chằm chằm Trương Hòa, hỏi ngược lại: "Hồ Ngôn vốn vẹn có thể biết đại thiếu gia trốn học, nhưng là, hẳn làm sao lại biết đại thiếu gia tại uống rượu?"

"Cái này. . ."

Trương Hòa giật mình một chút, do dự một chút, ấp úng nói: "Cái này, đoán chừng là... Là có người truyền lời."

"Có người truyền lời?"

Yến Thất lông mày nhíu lại, tiến một bước ép hỏi: "Đại thiếu gia mời ta uống rượu, việc này trừ đại thiếu gia cùng ta, cũng chỉ có người Trương Hòa biết, nếu là có người nói mật báo, cũng chỉ có người Trương Hòa một người mật báo."

Trương Hòa lập tức mộng: "Không, ta làm sao lại mật báo đâu, miệng ta rất lợi hại nghiêm, cái kia... Đại thiếu gia, ta đi trước, ta còn có việc bận bịu đây."

"Thảo. Mẹ người, Trương Hòa, ngay cả ta người cũng dám âm, ta giết chết người."

Lâm Nhược Sơn cái này tức giận a, bỗng nhiên lập tức xông lại, nắm chặt Trương Hòa cổ áo, xoay tròn cánh tay, một cái miệng rộng quát lên.

Ba!

Trương Hòa giống như là điều đứt dây, ầm một chút đâm vào góc tường, gương mặt sưng giống như là bột lên men bánh bao, chảy ra đồ thẫm tơ máu.

"Dám không ta đây thiếu gia để vào mắt, ta giết chết người nha."

Lâm Nhược Sơn y nguyên chưa hết giận, viên thịt đồng dạng thân thể điên cuồng đánh lên tới.

Trương Hòa kém chút hù chết, lại cũng không lo được hoa mắt chóng mặt, bùm mặt vội vã chạy trốn.

Yến Thất giữ chặt điên một dạng Lâm Nhược Sơn, hỏi: "Trương Hòa vì gì lớn mật như thế, lại để cho cùng Hồ Ngôn mật báo,

Vì cũng là sửa chữa đại thiếu gia sao?"

Lâm Nhược Sơn thật sâu thở dài một hơi: "Coi ta thật là khờ sao? Trương Hòa tên này cũng là cái truyền lời, lấy Trương Hòa thân phận, làm sao có thể ôm vào Hồ Ngôn bắp đùi? Cái này phía sau, là có người đang làm xấu chuỗi."

Yến Thất một điểm liền rõ ràng: "Sẽ không phải là Tứ lão gia ở sau lưng giờ trò xấu a?"

Lâm Nhược Sơn có chút giật mình: "Yến Thất, không nghĩ tới người vừa vào Lâm phủ, thì giải rất nhiều nội tình, tin tức đầy đủ linh thông a. Nói thật cho người biết đi, Trương Hòa hậu trường cũng là Tứ lão gia, cũng chính là ta Đường thúc. Nếu không phải là bởi vì cái tầng quan hệ này, Trương Hòa đã sớm xéo đi, còn có thể cười tại trên đầu ta đi ị?"

Yến Thất hít một hơi, suy nghĩ tung bay: "Tứ lão gia, Hồ Ngôn, Trương Hòa, trong ngoài cấu kết, nối liền cùng nhau, hình thành một tấm lưới, quả nhiên kín không kẽ hở. Đại thiếu gia, nhiều năm như vậy người có thể chịu khổ."

"Ô ô, Yến Thất, ta nhìn cảnh tượng, thực trôi qua không bằng heo chó, nếu không phải ta tâm lớn, chính mình có thể tìm một chút việc vui giải sầu buồn khổ tâm tình, hiện tại cũng tự sát tám trăm về. Tề liệt, nhà ai đại thiếu gia giống ta như thế uất ức, . mẹ hẳn, ta nghèo chỉ còn lại tiền."

Lâm Nhược Sơn hung hăng dậm chân, phát xong bức tức, lại lâm vào khủng hoảng: "Đánh Trương Hòa có làm được cái gì, vẫn là không giải quyết được vấn đề, Hồ Ngôn tiên sinh cũng không phải dễ trêu, còn đang chờ đào ta da đâu, làm sao bây giờ? Ta có đi hay là không, đi cũng chịu khổ, không đi sự việc càng lớn, người nào tới cứu cứu ta a."

Hắn toái toái niệm, đều muốn điên.

Yến Thất hỏi Lâm Nhược Sơn: "Đại thiếu gia muốn làm sao xử lý?"

Lâm Nhược Sơn suy nghĩ nửa ngày, mới do do dự dự nói: "Vẫn là không đi a? Hồ Ngôn nhất định là đem Giới Xích chuẩn bị kỹ càng, muốn làm lấy tất cả Lâm gia con cháu trước mặt, hung hăng quát ta, sẽ còn ác ngôn ác ngữ nhục nhã ta, cảm giác kia sống không bằng chết."

Yến Thất lại hỏi: "Thế nhưng là người không đi đâu, hậu quả chẳng phải là nghiêm trọng hơn?"

Lâm Nhược Sơn hít một hơi lạnh khi: "Đúng vậy a, ta nếu là không đi lời nói, sáng sớm ngày mai, Hồ Ngôn nhất định sẽ xin chỉ thị Lâm gia tộc lão, sau đó mở từ đường, đem Lâm gia liệt tổ liệt tông dời ra ngoài, hung hăng ép ta, đến lúc đó, ta đem vạn kiếp bất phục."

Yến Thất nói: "Cho nên, đại thiếu gia phải đi gặp Hồ Ngôn."

"Thế nhưng là..."

Lâm Nhựt Sơn cơ hồ đều muốn khóc: "Ta thực sự không chịu nổi cái kia ngừng lại Giới Xích, mặt khác, ta còn uống rượu, có khả năng hội bị đánh chết."

Yến Thất thẳng tắp lồng ngực: "Đại thiếu gia yên tâm, ta có tại, bao người không có chuyện gì."

Lâm Nhựt Sơn một phát bắt được Yến Thất cánh tay: "Người nói đúng thật, cũng đừng đùa ta chơi a, đây chính là sống còn đại sự, không thể có nửa điểm qua loa."

Yến Thất trong con người tách ra tự tin ánh sáng: "Đại thiếu gia, người nhẫn lâu như vậy, cũng nên cứng rắn một lần."

"Ta có cái kế hoạch, chúng ta mượn cơ hội lần này, để đại thiếu gia người triệt để thoát ly Hồ Ngôn tra tấn. Làm cho tốt, nói không chừng còn có thể hung hăng sửa trị một chút Hồ Ngôn."

Lâm Nhựt Sơn đến tinh thần: "Yến Thất, người có kế hoạch gì, nói nghe một chút."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Đơn giản thô bạo dụ hoặc :

Yến Thất hạ giọng, sinh động như thật đem chính mình kế hoạch nói thẳng ra.

Lâm Nhựt Sơn hưng phấn đôi mắt bốc lên lục quang: "Yến Thất, người kế hoạch này không tệ, nhưng là, người nói say rượu có thể tìm kiếm linh cảm, có thể làm ra thơ hay, nhưng vấn đề là, cái này bài thơ hay ở nơi nào có thể mua được? Bán thiếu gia lập tức dùng tiền đi mua. Bất quá, bực này thơ hay, sợ là muốn mua cũng mua không được."

Yến Thất cười hắc hắc: "Thơ hay? Hắc hắc, ta chỗ này thì đã có sẵn."

Lâm Nhựt Sơn sững sờ: "Yến Thất, cái này có thể không mở ra được nửa phần trò đùa! Người hội làm thơ? Ta nhìn người tuyệt không giống như là cái người đọc sách."

Bị khinh bỉ.

Yến Thất hừ một tiếng, cầm bút lên viết một bài 《cùng nhau say》.

Lâm Nhựt Sơn nhìn lấy Yến Thất một bộ chữ như gà bới bộ dáng, tâm lý nửa tin nửa ngờ, sợ hãi Yến Thất là tại hồ xuy đại khí, đến gần xem thử, nhỏ giọng đọc lấy: "Không thấy, Hoàng Hà Chi Thủy Thiên Thượng Lai, Bôn Lưu đến biển không còn về. Không thấy, Cao Đường Minh Kính Bi Bạch Phát, Triều Như Thanh Tì Mộ Thành Tuyết "

Ta dựa vào!

Đây là tuyệt phẩm thơ hay, có thể xưng tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả.

Lâm Nhựt Sơn giật nảy cả mình, trái tim cuồng loạn.

Hắn tuy nhiên bất học vô thuật, nhưng kiến thức vẫn là có, tán thưởng không thôi: "Yến Thất a, người nói thực cho người biết ta, bài thơ này người từ nơi nào làm ra? Bực này cực phẩm kiệt tác, ta vậy mới không tin là chính người nghĩ ra được."

Nói nhảm, đây chính là Thi Thánh Lý Bạch tác phẩm, ai có thể cùng sánh vai?

Không tốt mới là lạ.

Yến Thất nói: "Đại thiếu gia, tính người còn có mấy phần nhãn lực, nói thật cho người biết, bài thơ này là ta mua được, vốn là chuẩn bị tán gái chi dụng, có điều đại thiếu gia nguy cơ sớm tối, ta trước hết cho đại thiếu gia dùng đi, dù sao thì tử như y phục, huynh đệ như tay chân. Ta đợi đại thiếu gia như huynh đệ, bài thơ này cho người dùng, không lỗi."

"Yến Thất, người quá làm cho bản thiếu gia cảm động."

Lâm Nhượng Sơn dùng sức nắm lấy Yến Thất tay áo, cảm động đến không muốn không muốn: "Yến Thất, người yên tâm, giúp ta vượt qua nan quan, bản thiếu gia tuyệt sẽ không bạc đãi người, về phần thể tử sao? Hắc hắc, ta dẫn người đi thanh lâu dạo chơi, bao người ngày ngày thay mới giường, hàng đêm làm tân lang, nào có cô nàng, người tùy tiện ngủ, thấy vừa mắt, bản thiếu gia dùng bạc đem nàng nện dậy không nổi giường, tùy người chơi như thế nào."

Yến Thất tâm lý rất được lợi: Tên này đơn giản như vậy thô bạo, thể mà dùng sắc đẹp dụ hoặc ta.

Đáng tiếc a, thất ca ta thì dính chiêu này.

Cổ đại thanh lâu, thật đúng là không có đi cảm thụ qua, chắc hẳn rất có phong tình đi.

Lâm Nhượng Sơn nhắc nhở Yến Thất: "Người ngược lại là viết a, làm sao chảy nước miếng?"

"A, ta cái kia khát nước."

Yến Thất vội vàng đem suy nghĩ theo trong thanh lâu mỹ nữ trên thân thu hồi lại, nhanh chóng đem 《cùng nhau say》 viết xong, dẫn dò Lâm Nhượng Sơn: "Bài thơ này đối người tương đối quan trọng, mặc kệ người dùng biện pháp gì, nhất định muốn tại trong vòng nửa canh giờ gánh thuộc lầu, không thể có mảy may cản trở. Có thể nói như vậy, người có thể hay không tránh thoát cái kia một trận giới xích, toàn bộ nhờ bài thơ này."

Lâm Nhượng Sơn cũng biết nặng nhẹ, lập tức vui đầu khò.

Yến Thất lại đi ra ngoài tìm Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh.

"Yến huynh, có chuyện gì phân phó? Tiểu đệ ta lập tức liền đi làm tốt."

Wang Trục Bạch cùng Tôn Thanh đối Yến Thất bội phục đầu rạp xuống đất, cam tâm tình nguyện làm hần tiểu đệ.

Yến Thất nói: "Nói ngắn gọn, hiện tại ta muốn giúp thiếu gia xử lý một kiện đại sự, việc này làm tốt, các người đều có thể gà chó lên trời. Dạng này, Vương huynh, các người lập tức đem lần này mới chiêu mộ tài tử tập hợp, một sẽ cùng theo ta đi Lâm gia học đường, phải cho ta lớn mạnh tăng thanh thế."

"Tôn huynh, người mang theo một số người, đi cho học đường còn lại lão sư gửi tin tức, liền nói học đường phát sinh đại sự, làm ơn tắt trình diện."

Wang Trục Bạch cùng Tôn Thanh tiếp nhân vật, lập tức chia ra hành động đi.

Yến Thất khi trở về, đã qua nửa canh giờ.

Lâm Nhượng Sơn mi đầu giãn ra: "Yến Thất, bài thơ này ta đã gánh vác, đọc ngược như chảy, Ha-Ha, không nghĩ tới ta ký ức lực cũng là không tệ, đã lớn như vậy, lần thứ nhất đọc thuộc lòng xác nhận nhanh như vậy."

Yến Thất Bạch Lâm Nhượng Sơn liếc một chút: "Sống còn, người dám không gánh?"

Lâm Nhượng Sơn chỉnh lý tốt y phục: "Chúng ta hiện lại xuất phát đi."

"Chờ một chút!"

Yến Thất cẩn thận chu đáo lấy Lâm Nhượng Sơn vài lần.

Lâm Nhượng Sơn sửa sang một chút vạt áo: "Yến Thất, ta hôm nay có phải hay không rất đẹp trai?"

"Rất thôi!"

Yến Thất khinh bỉ Lâm Nhượng Sơn một chút, bụng chén rượu lên, đưa tới Lâm Nhượng Sơn trước mặt: "Đem cái này uống."

"Còn uống rượu?"

Lâm Nhượng Sơn lắc đầu liên tục: "Thật vất vả tửu khí tán một số, chẳng lẽ còn uống? Hồ Ngôn tiên sinh gửi được ta một thân mùi rượu, hội càng thêm tức giận."

Yến Thất nói: "Sợ hẳn làm gì? Chúng ta ngày hôm nay chính là muốn chinh hần, người nếu là không có sức, chúng ta kế hoạch này thì triệt để ngâm nước nóng. Còn có, người bài thơ này nhất định phải tìm tới điên cuồng, khuấy khuấy cảm giác, không uống rượu nơi nào sẽ có tiêu sái tự nhiên cảm giác?"

Lâm Nhượng Sơn lại uống hai bát rượu, men say say say, có chút đầu nặng chân nhẹ.

Lâm Nhượng Sơn vịn cái bàn: "Yến Thất, ta có chút đứng không vững."

Yến Thất hài lòng búng ngón tay: "Muốn chinh là cái này cảm giác, chúng ta đi."

Hai người đi ra ngoài.

Vương Trữc Bạch cùng Tôn Thanh đã mang theo một đám mới lên cấp tài tử ở chỗ này chờ đợi.

Lâm Nhựt Sơn nói: "Những người này đều là làm gì?"

Yến Thất nói: "Đây đều là chúng ta đội cổ động viên, . cũng là chúng ta kẻ lừa gạt, một cái hảo hán ba cái giúp, có đám người này cho thiếu gia tăng thanh thế, thiếu gia liền cứ mượn rượu phát huy."

Lâm Nhựt Sơn vỗ tay cười to: "Tốt, để cho ta cũng điên cuồng một lần."

Yến Thất nhỏ giọng thăm thẳm: "Đại thiếu gia, trước cho các vị ý tứ một chút, kích thích một chút mọi người tâm tình."

Lâm Nhựt Sơn nghèo chỉ còn lại tiền, tiện tay xuất ra một thanh ngân phiếu, đưa cho Yến Thất.

Yến Thất đem ngân phiếu lại đưa cho Vương Trữc Bạch cùng Tôn Thanh, lớn tiếng nói: "Các vị, thiếu gia khen thưởng, mỗi người mười lượng bạc, cái này vền vẹn một chút da lông, sau khi chuyện thành công, thiếu gia trùng điệp có thưởng."

Bọn tài tử một trận reo hò.

Dù sao, cũng có gia cảnh bản hàn tài tử, mười lượng bạc cũng coi như không ít, đành một tháng tiền công đây.

Nhanh đến học đường lúc, Lâm Nhựt Sơn bấp chân có chút run rẩy, vừa nghĩ tới Hồ Ngôn cái kia khủng bố Giới Xích, chính thân thể đều biết mềm xuống tới.

Bất quá, nhìn lấy đằng sau cái kia mấy chục người hội fan hâm mộ, lại nắm chắc khí.

Yến Thất hỏi Lâm Nhựt Sơn: "Học đường ai nói tính toán?"

Lâm Nhựt Sơn nói: "Đương nhiên là Hồ Ngôn, hần tư lịch thâm hậu, lại là cử nhân, còn có ta cái kia tiện nghi Tứ thức ủng hộ, hần cũng làm học đường sách quan viên, cũng chính là thủ lĩnh."

Yến Thất lại hỏi: "Bộ kia sách quan viên là ai?"

Lâm Nhựt Sơn nói: "Là Hàn Tân, cũng là cử nhân, nhưng tư lịch không có Hồ Ngôn thâm hậu, cũng không có Tứ thức chống đỡ, cùng Hồ Ngôn nhìn không hợp nhãn . Bất quá, người cũng không tệ, học vấn cũng tốt."

Yến Thất gật gù đầu: "Vậy ta thì tâm lý nắm chắc."

Lập tức liền muốn rào bước tiến lên học đường đại môn.

Lâm Nhựt Sơn có chút bận tâm hỏi: "Yến Thất, ta coi như lần này lừa dối vượt qua kiểm tra, nhưng Hồ Ngôn tiên sinh có thể hay không mang thù, lần sau cố ý chỉnh ta."

Yến Thất nói: "Ta lấy nhân cách cam đoan, Hồ Ngôn nhất định sẽ làm như vậy."

Lâm Nhựt Sơn giật mình: "Vậy ta không phải tham?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: cây kim so với cọng râu :

Yến Thất lắc đầu: "Thiếu gia yên tâm, ta đã có tinh vi kế hoạch, lần này, ta nhất định phải để Hồ Ngôn tan học, vì đại thiếu gia lấy xuống cái này Khăn Cô Chú."

Lâm Nhựt Sơn vô cùng vui vẻ: "Yến Thất, ngươi có thể làm được? Ngươi có kế hoạch gì?"

Yến Thất nói: "Còn có thể có kế hoạch gì, cứng rắn đối Hồ Ngôn thôi! Ta muốn đối cho hắn về nhà tìm vú em."

Lâm Nhượng Sơn khẽ cắn môi: "Tê liệt, bản thiếu gia không thèm đếm xia, nhất định phải cứng, cùng Hồ Ngôn vừa mới lần."

Học đường cửa, đứng đầy một đám Lâm gia con cháu, ngoeo đầu nhìn lấy Lâm Nhượng Sơn, đều lộ ra mĩa mai nụ cười, một bộ xem kịch vui làm dáng.

Lâm Nhượng Sơn lấy hết dũng khí, một chân bước vào học đường.

Yến Thất bọn người nối đuôi nhau mà tiến.

Hắn đánh giá chung quanh.

Lâm gia học đường cực lớn, chiếm diện tích chừng nửa cái sân bóng, học đường cổ kính, bồi tinh xảo, một sợi mùi hương cổ xưa chi khí phiêu diêu, làm cho người say mê.

Phía trước bàn đọc sách bị tách ra hai bên, trong sân ở giữa thế mà hoành hai cái băng.

Mà tại ghế bên cạnh, hoành một cái dài ba thước Giới Xích.

Lâm Nhượng Sơn xem xét, không khỏi giật mình, cái móng xiết chặt: Ngày. Mẹ ngươi a Hồ Ngôn, cái này Giới Xích nhất định chính là chuẩn bị cho ta, đây là muốn ta ghé vào trên ghế bị đánh a.

"Lâm Nhượng Sơn, ngươi còn có gan tiến đến, quỳ xuống cho ta!"

Chợt nghe trên đài cao truyền đến một tiếng uy nghiêm quát chói tai, chỉ đem Lâm Nhượng Sơn dọa đến hai đầu gối mềm nhũn, kém chút quỳ xuống.

Yến Thất bắt lấy Lâm Nhượng Sơn cánh tay, dùng sức một xách, mới miễn cưỡng đem hơn hai trăm cân Lâm Nhượng Sơn nâng lên.

Yến Thất ngẩng đầu nhìn lại, phía trước là một tòa đài cao, một đám người vây quanh ở đài cao bốn phía.

Mà tại trên đài cao, đứng đầy một cái một thân áo xám, trang điểm trang trọng trưởng giả.

Trưởng giả năm hơn 50, ria mép chừng nửa thước, rù xuống ở trước ngực.

Mặt chữ quốc, mắt ung, song mi thượng thiêu, một đôi mắt nhìn chăm chăm Lâm Nhượng Sơn, bắn ra hung lệ ánh sáng.

Người này chính là Hồ Ngôn.

"Lớn mặt Lâm Nhượng Sơn, ta để ngươi quỳ xuống, ngươi thế mà còn không quỳ xuống? Chẳng lẽ ngươi vậy mà không đem sự phụ để vào mắt sao? Như thế bất tài, xem thường Sư trưởng, ta há có thể dung ngươi?"

Hồ Ngôn khí thế hung hung vọt tới Lâm Nhượng Sơn trước mặt, chỉ Lâm Nhượng Sơn trán, đồ ập xuống một trận chửi mắng: "Ta dạy cho ngươi vài chục năm, ngươi đem quy củ ném đi nơi nào? Ta để ngươi quỳ xuống, ngươi lại dám không quỳ, còn thế thông gì? Đây ngươi tử khí, làm cho người buồn nôn, tội thêm một bậc, ngươi lập tức quỳ xuống, Bản Sư muốn thay thế Lâm gia liệt tổ liệt tông, thay thế qua đời Lâm lão gia, thật tốt giáo dục ngươi."

Một trận này gào thét, như chó điên cắn người, ai có thể không sợ?

Lâm Nhượng Sơn tuy nhiên chuẩn bị sẵn sàng, nhưng vẫn là khẩn trương đến bấp chân rút gân.

Yến Thất nhìn chăm chăm Hồ Ngôn, thấy hắn như thế cường thế, vênh mặt háit hàm sai khiến, giống như là cái ngang ngược bá đạo Đồ Phu, nơi nào có biện pháp nhô nhả khí độ?

Quả nhiên là cố ý nhắm vào Lâm Nhượng Sơn a.

Đã như vậy, vậy ta tuyệt sẽ không nể mặt ngươi, ngày hôm nay cũng là ngươi Waterloo.

Yến Thất lập tức ngăn tại Lâm Nhượng Sơn trước mặt, nói: "Hồ Ngôn tiên sinh đừng kích động, nước bọt bốn phía tung bay có trưởng ngại thương thức, bồi nhọ người đọc sách nhả nhận."

Hồ Ngôn bá đạo quen, chỗ nào nghĩ đến sẽ xuất hiện một người như vậy, lại dám chỉ trích hắn, cười lạnh chất vấn: "Ngươi là ai, lại dám nói chuyện với ta như vậy?"

Yến Thất không kiêu ngạo không tự ti: "Tại hạ Yến Thất, là đại thiếu gia thư đồng."

"Nguyên lai ngươi chính là cái kia tiểu thư đồng."

Hồ Ngôn nhìn chăm chăm Yến Thất xem kỹ một lúc lâu, hắn đã nghe phong phanh Yến Thất đại danh.

Trương Hòa quân gia mới vừa rồi cùng hần thông báo thời điểm, cũng cố ý đề cập tới người này.

Hứa Tùng Hoa Hứa cử nhân vĩnh viễn không được lại bước vào Lâm phủ một bộ, cũng là bá người này ban tặng.

Yến Thất nhìn quen sự kiện lớn, không có chút nào bị Hồ Ngôn khí tràng hù sợ, đối Lâm Nhượng Sơn nói: "Đại thiếu gia thân phận tôn quý, trước hết mời ngồi."

Hồ Ngôn nhìn lấy Yến Thất, bỗng nhiên cười lạnh một tiếng: "Ta tại nói chuyện với Lâm Nhượng Sơn, chỗ nào đến phiên tiểu thư đồng xen vào?"

Yến Thất đối chọi gay gắt: "Ta tại nói chuyện với đại thiếu gia, chỗ nào đến phiên thất phu xen vào?"

Hồ Ngôn kinh hãi, nộ hồng: "Ta thế nhưng là cử nhân, ngươi dám mắng ta là thất phu?"

Yến Thất lý lẽ đầy đủ: "Bá đạo, ngang ngược, phách lối, thô lỗ, đều là thất phu chi tượng,

Xin hỏi tiên sinh, ngươi bộ này diễn xuất cùng thất phu không có sai biệt, nào có nửa phần cử nhân thái độ?"

"Ngươi... Tốt, tiểu tiểu thư đồng cũng dám nhục ta?"

Hồ Ngôn không nghĩ tới Yến Thất lợi hại như thế, vừa giao thủ một cái, dăm ba câu, liền bắt đầu sắc bén trào phúng hần.

Quả nhiên là cái đối thủ khó dây dưa!

Hồ Ngôn nghiêm sắc mặt: "Yến Thất, ngươi bắt quá là cái tiểu thư đồng, vậy mà như thế phách lối! Ta hiện tại muốn xen vào dạy Lâm Nhượng Sơn, không có thời gian cùng ngươi so đo, sau đó ta lại thu thập ngươi, Lâm Nhượng Sơn, ngươi quý xuống cho ta."

Yến Thất đoạt trước một bước: "Ngươi vì sao muốn Lâm Nhượng Sơn quý xuống?"

Hồ Ngôn khê nói: "Hần trốn học không về, phạm quy củ, lại uống rượu làm vui, có tổn thương xói mòn, hai tội cũng phạt, làm sao có thể không quý?"

Yến Thất ưỡn ngực thân: "Đại thiếu gia trốn học, uống rượu, đều là nghe theo ta ngoài ý muốn nghĩ, cùng đại thiếu gia có liên can gì?"

Hồ Ngôn bắt lấy Yến Thất bím tóc, hung dữ giận dữ mắng mỏ: "Tốt ngươi cái tiểu thư đồng, có điều vừa mới nhậm chức, thì xui khiến đại thiếu gia trốn học uống rượu, thường nói, gần đèn thì sáng, gần mực thì đen! Từ ngươi làm đại thiếu gia thư đồng, đại thiếu gia há có thể sống yên ổn?"

Yến Thất cười ha ha: "Ngươi câu nói này nói hay lắm, gần đèn thì sáng, gần mực thì đen, xem ra, đại thiếu gia sách nhiều năm đến nay hoàn toàn không có thành tích, nguyên lai là chấm gần mực thì đen duyên cớ a."

Hồ Ngôn dựng râu trừng mắt: "Ngươi dám nhục ta?"

Yến Thất cười ha ha: "Có điều nói là sự thật mà thôi, ta thế nhưng là cái thành thật người, có sao nói vậy, đây chẳng phải là quân tử lòng dạ rộng rãi biểu hiện sao?"

Hồ Ngôn cơ hồ muốn chọc giận điên.

Cùng Yến Thất tranh cãi lâu như vậy, thế mà không có một lần chiếm dành thắng lợi.

Tên này đến cùng là lai lịch thế nào?

Hồ Ngôn chịu đựng nộ khí chất vấn Yến Thất: "Hần tạm thời mặc kệ, ta thì hỏi ngươi, là sao xui khiến Lâm Nhượng Sơn trốn học, thậm chí uống rượu làm vui? Đây không phải muốn đem Lâm Nhượng Sơn mang lên lạc lối sao? Ngươi đến cùng là mục đích gì?"

Yến Thất nói: "Đại thiếu gia cái này không gọi trốn học, cái này gọi khổ nhàn kết hợp, nghỉ ngơi thật tốt là vì muốn tốt cho càn học tập."

Hồ Ngôn mặt mũi tràn đầy cười lạnh: "Cái kia uống rượu đâu? Cái này chẳng lẽ không phải tầm hoan tác nhạc?"

Yến Thất lắc đầu: "Lời ấy hoang đường! Đại thiếu gia uống rượu cũng không phải vì làm vui, mà chính là vì làm thơ, tìm kiếm linh cảm cội nguồn."

Hồ Ngôn khí thẳng lắc đầu: "Tìm kiếm làm thơ linh cảm? Chẳng lẽ uống rượu thì có linh cảm?"

Yến Thất gật gù đầu: "Tư là linh cảm chi ngọn nguồn, đây là đương triều giải giải viên nói, cũng không phải ta nói, nếu ngươi không phục, một mực đi kinh thành tìm giải Giải Nguyên đối chất."

"Ta..."

Hồ Ngôn cái này vài câu chất vấn toàn bộ thất bại, thờ phỉ phò nói: "Lâm Nhượng Sơn, đã ngươi uống rượu là làm thơ tìm kiếm linh cảm, vậy ta hiện đang hỏi ngươi, ngươi thơ tác phẩm đi ra chưa?"

Lâm Nhựt Sơn cúi đầu, mềm mại nói: "Thơ còn không có làm ra đến, nhưng là, ta thật tìm tới linh cảm, bài thơ này lập tức liền hội làm ra tới."

Hồ Ngôn cười lạnh một tiếng: "Đó chính là người không có làm ra đến đi? Lâm Nhựt Sơn, người thế mà còn dám lừa gạt ta, tới, cho ta lập tức quỳ xuống, ta muốn thay thế Lâm lão gia chấp hành gia pháp."

Nói xong, duỗi tay cầm lên cây kia dài ba thước Giới Xích, mặt mũi tràn đầy âm hiểm cười, lẳng không hướng Lâm Nhựt Sơn khoa tay lấy.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 83: Phạm nhiều người tức giận :

Lâm Nhựt Sơn dọa đến trán chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, rùa đen rút đầu đồng dạng tránh sau lưng Yến Thất.

Đường đường Lâm phủ đại thiếu gia, thế mà bị Giới Xích hoàng sợ thành cái dạng này.

Tuy nhiên Yến Thất hiểu rõ Lâm Nhựt Sơn nói có chút cố ý giả bộ đáng thương ý đồ, nhưng hấn run lấy bảy cánh tay đã chứng thực, nội tâm của hấn y nguyên vô cùng hoảng sợ.

"Người lần tới đây cho ta."

Hồ Ngôn cầm Giới Xích, chỉ cái kia hai cây lớn lên cái băng ngồi, hung thần ác sát trừng mắt Lâm Nhựt Sơn: "Ta đếm ba tiếng, người như không về nữa, ta đem trọng phạt người 500 Giới Xích."

"500 Giới Xích?"

Nghe nói lời ấy, tất cả mọi người hít một hơi lạnh khí: Đây là muốn đánh chết người tiết tấu a.

Yến Thất cất cao giọng nói: "Hồ Ngôn tiên sinh, người là người đọc sách, cần phải bụng có lượng lớn, nhưng là sao hành động lại như thế lỗ mãng, thế mà vung vẩy Giới Xích, sử dụng đe dọa thủ đoạn, chẳng lẽ cái này theo Giới Xích mới đúng người cái gọi là đạo lý sao?"

Hồ Ngôn trừng hai mắt: "Lâm Nhựt Sơn trốn học uống rượu, làm sao có thể không phạt? Cổ ngữ có nói: Côn bồng xuất hiệu tử, nghiêm sư xuất về đồ, ta đánh Lâm Nhựt Sơn càng hung ác, nói rõ ta đối Lâm Nhựt Sơn càng phụ trách."

Yến Thất lại một lần nữa cường điệu: "Đại thiếu gia vừa rồi cũng nói, hấn uống rượu là bồi dưỡng linh cảm làm thơ, mà lại, linh cảm đã có, chắc hẳn bài thơ này đã có hình thức ban đầu, Hồ Ngôn tiên sinh coi như muốn đánh nhau đại thiếu gia, cũng không phải vội tại nhất thời a."

Hồ Ngôn một trận cười lạnh: "Cái gì tìm kiếm linh cảm? Uống rượu chính là thói quen, từ khí ngủ trời, không có thuốc chữa. Lâm Nhựt Sơn tìm kiếm linh cảm câu chuyện cũng là đang nói láo. Muốn gạt ta Hồ Ngôn? Không có một cơ hội nhỏ nhoi nào, ta còn muốn cho hấn tăng thêm một đầu nói láo tội danh, thêm phạt Giới Xích một trăm cái, nhất định phải nghiêm trị."

"Hồ Ngôn tiên sinh, người thật sự là không giảng đạo lý."

Yến Thất một bộ bước vào giữa sân, trực diện Hồ Ngôn: "Nói tới nói lui, người bắt quạ là cái lấy việc công làm việc tư hạng người. Chính người không thích uống rượu, tiến tới chán ghét người khác uống rượu, đại thiếu gia uống chút rượu, trong mắt người liền thành thập ác bất xá hồn dân? Ta dám nói, ở đây 99% tài tử học sinh đều từng uống rượu, chẳng lẽ tất cả mọi người đáng chết, đều không có thuốc nào cứu được sao?"

"Người..."

Hồ Ngôn giống như thụ đánh đòn cảnh cáo, nào từ một được, vậy mà trong lúc nhất thời đối đáp không được.

Rất nhiều người đều hướng Hồ Ngôn quăng tới tức giận ánh mắt.

Yến Thất hướng Vương Trục Bạch bọn người nháy mắt.

Wang Trục Bạch bọn người hiểu ý, lập tức dẫn đầu phiến hô lên.

"Hồ Ngôn tiên sinh, ta nhìn ngươi thật sự là tại lấy việc công làm việc tư, đại thiếu gia không phải liền là uống chút rượu à, về phần để ngươi như thế phần hạn? Ngươi muốn đánh đại thiếu gia 500 Giới Xích? Sao thế, ngươi còn muốn đem người đánh chết à?"

Tôn Thanh tiếp tục thảo phạt Hồ Ngôn: "Hồ Ngôn tiên sinh dạy đại thiếu gia vài chục năm, đối đại thiếu gia cứ như vậy gây gộc đan xen, có thể khổ đại thiếu gia, nhân tâm đều là thịt lớn lên, chẳng lẽ Hồ Ngôn tiên sinh lại là ý chí sắt đá, lại hoặc là, ngươi căn bản là lấy nhục nhả đại thiếu gia làm vui?"

...

Đây đều là Yến Thất sớm dạy tốt lời kịch, hiện tại trước mặt mọi người nói ra, có một phen đặc biệt uy lực, lập tức đem mọi người tâm tình dẫn bạo.

Mọi người lao nhao, có người khinh bỉ Hồ Ngôn liền sẽ đánh người, không giảng đạo lý, có nhân tâm đau đại thiếu gia, còn có người nghi ngờ Hồ Ngôn dạy học không đúng phương pháp.

Thì liền trên đài cao những lão sư đó cũng đối Hồ Ngôn rất có phê bình kín đáo.

Hồ Ngôn trong lúc nhất thời có chút kinh hoảng, cảm giác có vẻ như phạm nhiều người tức giận.

Hắn có chút do dự, hiện tại cần phải kịp thời thu tay lại, thế nhưng là, nghĩ đến đã cùng Tứ lão gia định ra ngoan độc kế hoạch, liền quyết định kiên trì làm đến cơ sở.

Ngày hôm nay, phải tất yếu đem Lâm Nhược Sơn cho phế.

Hồ Ngôn một tiếng lời đình hết lớn: "Im ngay, đều im miệng cho ta, các ngươi đây là muốn tạo. Phán sao? Ta, Hồ Ngôn, chính là thiên hạ cử nhân, một thân chính trực, học vấn như biển, phẩm đức cao thượng, ta nghiêm quản Lâm Nhược Sơn, chính là vì Lâm Nhược Sơn để nghĩ, càng là vì tròn Lâm lão gia nguyện vọng. Vô luận các ngươi nói cái gì, ta hôm nay nhất định phải nghiêm trị Lâm Nhược Sơn."

Yến Thất cơ hồ có chút 'tuyệt vọng' năn nỉ Hồ Ngôn: "Hồ Ngôn tiên sinh, chẳng lẽ ngươi cứ như vậy không tin đại thiếu gia sao? Chẳng lẽ liền không thể cho đại thiếu gia một chút thời gian? Nói không chừng đại thiếu gia lập tức liền sẽ đem thơ hay làm được. Cầu ngươi, coi như ta cầu ngươi tốt sao?"

"Van cầu tiên sinh.

"

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh mang theo bốn năm mươi vị tài tử, cùng một chỗ cho Hồ Ngôn thờ dài.

Lần này làm cho Hồ Ngôn có chút tiến thối không được.

Nhưng là, Hồ Ngôn nghĩ đến Tứ lão gia đúng là hạ trọng đại chỗ tốt, y nguyên cắn chặt răng, lập tức gầm thét: "Lâm Nhược Sơn phạm quy củ, đếm tội cũng phạt, không thể tha thứ, không phải trọng trách không thể quản giáo, các ngươi tiểu nhân gì biết rõ?"

Yến Thất gần như tuyệt vọng, chỉ Hồ Ngôn cái mũi, lớn tiếng lên án mạnh mẽ: "Nghĩ không ra, đệ nhất Văn Hào Hồ Ngôn tiên sinh như thế bất thông tình lý, lại muốn lấy trốn học, uống rượu, nói láo chi có lẽ có tội danh trọng phạt đại thiếu gia, Hồ Ngôn, ngươi là đến cỡ nào bá đạo ngang ngược, cỡ nào lấy việc công làm việc tư, cỡ nào bạo lực biến thái? Ngươi là có bao nhiêu hạn đại thiếu gia, lại còn phải phạt đại thiếu gia 500 Giới Xích, ngươi đây là muốn đem đại thiếu gia đưa vào chỗ chết sao?"

Hồ Ngôn mặt mũi tràn đầy hung lệ cười to: "Phải thì như thế nào? Ai bảo Lâm Nhược Sơn trốn học, uống rượu, nói láo? Hôm nay vô luận người nào nghi vấn ta, . ta một mực không nghe. Ta là Lâm Nhược Sơn sư phụ, sư đồ như cha con, ngày hôm nay, ta chính là đánh chết Lâm Nhược Sơn, cũng không ai dám nói nửa chữ không."

Lời vừa nói ra, hiện trường hư thanh một mảnh.

Hồ Ngôn đã thành bá đạo, hung lệ, không thèm nói đạo lý đại danh từ.

Yến Thất hướng bên cạnh một mực lắc đầu phó sách quan viên Hàn Tần thở dài: "Hàn sách quan viên, ngài là Lâm gia học đường phó sách quan viên, nên đối giáo sư học sinh có một ít kiến thức, hiện tại, Hồ Ngôn lại muốn đánh nhau đại thiếu gia, chẳng lẽ ngài thì tro mắt nhìn lấy đại thiếu gia thụ hình sao? Ngài cũng là cử nhân, đọc sách thánh hiền, kiến thức bất phạm, đạo lý trong lòng, cầu ngài nói một câu, cho mọi người một cái công bình đạo lý."

Hàn Tần đã sớm nhìn không được, nghẹn đầy mình khí, nhưng hắn không phải Lâm Nhược Sơn sư phụ, không có cách nào xen vào, hiện tại Yến Thất cầu hắn, vừa vặn mượn cơ hội đứng ra nói chuyện.

"Hồ Ngôn tiên sinh, ta cho rằng ngài đối đại thiếu gia quản giáo quá hà khắc, không phân tốt xấu đánh nhau đại thiếu gia, cái này còn thể thống gì? Coi như ngài là đại thiếu gia sư phụ, cũng không thể như thế cố tình làm vậy. Huống chi, đại thiếu gia đã có linh cảm, không bằng chờ một lát một lát, nói không chừng đại thiếu gia sẽ làm ra một bài diệu thơ..."

Không giống nhau Hàn Tần nói xong, Hồ Ngôn sét đánh một tiếng gào to: "Nơi này nào có người nói chuyện phàn, ngươi là phó sách quan viên, ta là sách quan viên, xin nhớ kỹ thân phận của ngươi, ta có thể giáo huấn ngươi, ngươi có tư cách gì giáo huấn ta? Ngươi như lại mở miệng, ta đem đem ngươi trực xuất học đường."

"Ngươi... Ngươi quả thực không thể nói lý."

Hàn Tần khí sắc mặt tái nhợt, như thể bị Hồ Ngôn trước mặt mọi người đánh mặt, thật sự là cái nhục nhã.

Hàn Tần là phó sách quan viên, cũng có chính mình thế lực, rất nhiều Hàn Tần nhất hệ lão sư nhóm cũng đối Hồ Ngôn vô cùng bất mãn, nếu như con mắt có thể giết người, Hồ Ngôn đã chết tám trăm về.

Yến Thất để ở trong mắt, tâm lý cười trộm: Tốt lắm, Hồ Ngôn hiện tại đem tất cả mọi người đắc tội, đây chính là cái gọi là phạm nhiều người tức giận a.

Hiện tại, chuẩn bị thu lưới.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Đất bằng lên sấm sét :

Hồ Ngôn nhìn hằm hằm tất cả mọi người.

Giờ phút này, tay hắn cầm Giới Xích, vô cùng uy nghiêm, tại cái này Lâm gia học đường bên trong, giống như cao cao tại thượng Hoàng Đế, không người nào dám xem thường hắn quyền lợi.

"Lâm Nhược Sơn, ngươi tới đây cho ta quỳ xuống, vì sư hôm nay phải thêm trọng trách phạt ngươi."

Lâm Nhược Sơn run run rẩy rẩy đứng ra, sắc mặt tái nhợt, mặt không còn chút máu: "Hồ Ngôn tiên sinh, ta thật không có nói láo, ta uống rượu thật là vì tìm kiếm linh cảm."

"Còn dám ngụy biện!"

Hồ Ngôn một tiếng lời đinh gào to, hai con ngươi trợn lên, gắt gao khóa chặt Lâm Nhược Sơn, cảm thấy coi hắn là thành thù địch, hung ác nói: "Ngươi không chỉ có trốn học, uống rượu, nói láo, thậm chí còn dám giả ốm, ngu xuẩn mất khôn, như thế cận bã, quả thực vũ nhục Lâm gia liệt tổ liệt tông uy danh, càng bôi nhọ phụ thân ngươi Lâm lão gia cử nhân phong phạm."

"Ta, Hồ Ngôn, thế nhưng là thụ Lâm lão gia sai khiến, nhất định muốn đem ngươi giáo dục thành đệ nhất Văn Hào, quang tông diệu tổ. Thế nhưng là, ngươi thế mà dọa lạc thành cái dạng này, ta tại tâm sao mà yên tĩnh được? Lại như thế nào hướng Lâm lão gia bàn giao? Ngày hôm nay, ta định muốn liêu lĩnh, hung hăng trừng phạt ngươi, tin tưởng, liền xem như Lâm lão gia dưới tuổi vàng có biết rõ, cũng sẽ thông cảm ta nỗi khổ tâm."

Hắn nói tất xách Lâm lão gia, trái một cái Lâm lão gia, lại một cái Lâm lão gia, quả thực như Lâm lão gia phụ thân, phảng phất giống như hung hăng sửa chữa Lâm Nhược Sơn thành một kiện hào quang cùng cực sự việc.

Mọi người nghe vào trong tai, ai dám câu tình?

Liền lòng đất Lâm lão gia đều đồng ý, ai còn dám có ý kiến?

Yến Thất hít mắt, nhìn lấy Hồ Ngôn phen này cực kỳ ngoạn mục biểu diễn, tâm lý có chút đau nhức, càng nhiều là khinh bỉ.

Muốn người kể chuyện này điểm đáng sợ nhất? Cái kia chính là sử dụng sở học văn hóa giỏi trò lưu manh.

Hồ Ngôn đây chính là nói rõ giỏi trò lưu manh.

Hắn nhanh nhẹn miệng, suy nghĩ rõ ràng, xảo ngôn thiện biến, rõ ràng không để ý tới sự việc, đi qua hắn trau chuốt, cũng thành lý do mười phần sự việc.

Thân là Văn Hào, như là không thể đi đường ngay, nhất định gieo hại vô cùng.

Yến Thất mười phần phản Abomination như thế ra về đạo mạo chỉ đồ.

Bà mẹ ngươi chứ gấu à.

Giống như người loại tu luyện này thành tính lão lưu manh, nhất định phải để ta tới trị người, lão tử là Tôn Ngộ Không tái thế!

Hồ Ngôn truyền lấy trong tay Giới Xích, chỉ Lâm Nhược Sơn: "Còn đi lâu lòng cái gì, cho ta quỳ gối trên ghế, để vì sự hung hăng trọng trách người một phen."

Lâm Nhược Sơn dọa đến toàn thân run rẩy, run rẩy đi qua, quỳ gối trên ghế.

Yến Thất than thở, gần như 'năn nỉ': "Hồ Ngôn tiên sinh, ngài liền không thể tin đại thiếu gia một lần sao? Nói không chừng, lại chờ một lúc, đại thiếu gia là có thể đem thơ tác phẩm đi ra, coi như ta cầu ngài."

Hồ Ngôn nhìn chằm chằm Yến Thất: "Tiểu tiểu thư đồng, người xem thường hơi, người nói chuyện ta sẽ nghe sao?"

Yến Thất nói: "Ta bất quá là một cái tiểu tiểu thư đồng, thế nhưng là, tăng thêm các vị tài tử nói chuyện, người cũng không nghe sao?"

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh bọn người hướng Hồ Ngôn thở dài, trăm miệng một lời: "Mời Hồ Ngôn tiên sinh thủ hạ lưu tình."

Phó sách quan viên Hàn Tần cũng kiên trì, vì Lâm Nhược Sơn cầu tình, hướng Hồ Ngôn thở dài: "Ta, Hàn Tần, lấy phó sách quan viên tên, vì đại thiếu gia cầu tình."

Lần này, đem Hồ Ngôn làm cho không có đường lui.

Hồ Ngôn tâm lý cái này tức giận a.

Nhưng cái này lại kích phát nội tâm của hắn hung hăng càn quấy, nghiêm nghị gầm thét: "Ta nói một lần chót, người nào cầu tình cũng vô dụng, tại cái này trong học đường, ta nói tính toán. Lâm Nhược Sơn là học trò ta, ta muốn làm sao trừng phạt hắn, thì làm sao trừng phạt hắn, người nào dám phản đối? Ta, Hồ Ngôn, há có thể vì các người một đám kẻ xấu bất cóc?"

Mọi người nghe vậy, đều cảm thấy một trận bất đắc dĩ, bực mình chẳng dám nói ra.

Tâm lý, lại đem Hồ Ngôn nhìn thành ác bá lưu manh.

Loại này bá đạo, lỗ mãng hành động, nơi nào có nửa phần năng người bộ dáng, thậm chí liền một điểm sư đức cũng không.

Hồ Ngôn nhìn lấy quỳ gối trước mặt Lâm Nhược Sơn, khóe miệng hiện ra một tia khinh miệt cười.

Rất tốt, rất tốt, hôm nay cắt ngang Lâm Nhược Sơn eo chân, cũng sẽ để Tứ lão gia hài lòng. Tứ lão gia cũng sẽ lập tức tặng ta một bộ biệt thự, thậm chí còn có mỹ thiếp đưa tiền.

Hắn thân thủ xúc lên Lâm Nhược Sơn y phục, lộ ra mập ục ục da thịt, thật cao giọng lên Giới Xích, tựa như là hung ác đao phủ, hung hăng quát hướng Lâm Nhược Sơn eo.

Tất cả mọi người không dám nhìn nữa,

Nhắm mắt lại.

Yến Thất nhú mày: Thời khắc mấu chốt đến...

Ngay tại hung hãn Giới Xích sắp nện vào Lâm Nhược Sơn trên thân lúc, Lâm Nhược Sơn từ từ nhắm hai mắt mắt, từng tiếng ngâm khẽ: "Không thấy, Hoàng Hà Chi Thủy Thiên Thượng Lai, Bốn Lưu đến biển không còn về; không thấy, Cao Đường Minh Kính Bi Bạch Phát, Triều Như Thanh Tì Mộ Thành Tuyệt..."

Hồ Ngôn nghe được trong tai, thân thể run rẩy dữ dội, trong tay Giới Xích im bất mà dừng.

Tất cả mọi người đem Lâm Nhược Sơn từng tiếng ngâm khẽ nghe vào trong tai, vội vàng mở to mắt.

Hồ Ngôn giật mình nhìn lấy Lâm Nhược Sơn: "Người... Người tại đọc... Đọc cái gì?"

Lâm Nhược Sơn người nào đều không để ý, bỗng nhiên đứng lên, sinh tình sung mãn ngâm nói: "Nhân sinh đắc ý cần đều vui mừng, chớ cho Kim Tôn đối không thắng. Trời sinh ta tài tất hữu dụng, ngàn vàng tan hết còn phục tới. Nấu để nấu trâu lại là vui, hội cần một uống ba trăm chén..."

Hồ Ngôn triệt để mộng, Lâm Nhược Sơn tiếng rên tuy nhỏ, nhưng nghe vào trong tai, lại giống như sấm sét trện trện, đánh cho hắn đình tai nhức óc, đầu óc quay cuồng.

Yến Thất lập tức giọng tay lên phiên hô: "Mọi người nghe được a, đại thiếu gia tại đọc một bài thơ, một tay làm cho người gõ nhịp tán thưởng thơ hay a, . linh cảm đến, đại thiếu gia linh cảm đến, đại thiếu gia căn bản không có nói láo, đại thiếu gia không phải trốn học, cũng không phải uống rượu làm vui, đại thiếu gia là thật dụng dụng ra kiệt tác đến, đại thiếu gia, người thật giỏi."

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh bọn người theo sát lấy reo hò.

"Đại thiếu gia bài thơ này tiêu sái lãng dật, sáng sủa trôi chảy, thật là đại tài a."

"Ai nói đại thiếu gia học vấn không được, chỉ bằng bài thơ này, đại thiếu gia cũng là rồng phượng trong loài người, chúng ta học vấn, vạn vạn không kịp nổi đại thiếu gia chỉ vạn nhất."

Tràng diện lập tức mắt không chế, cảm giác hưng phấn lộ rõ trên mặt.

Hàn Tần nghe cùng nhau say, kích động đến nỗi lòng khó bình, cướp một bộ đi tới, lập tức đem Lâm Nhượng Sơn nâng đỡ, tán thán nói: "Đại thiếu gia không hổ là Lâm lão gia về sau, vậy mà như thế có tài tình, đây là thơ khí thế như hồng, nhưng lại tiêu sái tự nhiên, đại khí bàng bạc, hết lần này tới lần khác lại không màng danh lợi, thật sự là tuyệt đỉnh thơ hay, đời ta tự xưng là đại tài, nhưng là, cuối cùng ta cả đời, làm ra thi tử cũng không có một bài so ra mà vượt thiếu gia. Tốt lắm, đại thiếu gia, người thật sự là tốt lắm, trời xanh có mắt a."

Hàn Tần thế nhưng là cử nhân xuất thân, hẳn nói tốt, cái kia chính là nhất định tốt.

Yến Thất gặp làm ra cục nhĩ thấy hiệu quả, treo lấy tâm cũng buông ra.

Hiệu quả không tệ, Lâm Nhượng Sơn diễn kỹ cũng mười phần đặc sắc.

Lâm Nhượng Sơn vụng trộm hướng Yến Thất làm một cái ánh mắt, buông lỏng một hơi.

Vừa rồi hẳn thật sự là hù chết.

Nếu là Hồ Ngôn cái kia Giới Xích nện xuống đến, ngay lập tức sẽ để hẳn da tróc thịt bong.

Cái này lão phu từ, nên có bao nhiêu hận ta?

Hồ Ngôn nghe mọi người nui thở dào dạt, biến thét gầm lên âm, giận tím mặt, vũ động hai tay, lớn tiếng gào thét: "Hồ cái gì, đều hồ cái gì, im ngay, toàn đều im miệng cho ta, nơi này là học đường, ta nói tính toán..."

Nhưng mà, không có một người để ý đến hẳn.

Hồ Ngôn cơ hồ muốn điên, hung dữ nhìn chăm chăm Yến Thất: Hồngбет, ta giống như bên trong tên này tính kế.

Ta thật ngốc a.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Nhất định phải tan học :

Yến Thất tùy ý phát phát tay.

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh bọn người thanh âm trong khoảnh khắc biến mất, tuyệt đối nghiêm chỉnh huấn luyện.

Tràng diện im ắng, châm roi thanh âm đều có thể nghe thấy.

Yến Thất đi thông thả ưu nhã bước chân, từng bước một đi đến Hồ Ngôn trước mặt, nhàn nhạt hỏi: "Hồ Ngôn tiên sinh, người có thể nghe được vừa rồi đại thiếu gia tại đọc cái gì thơ sao? Cái này thơ như thế nào? Người có dám cho lời bình một phen?"

"Ta..."

Hồ Ngôn bị Yến Thất hỏi đình chỉ.

Hắn đương nhiên đem Lâm Nhượng Sơn ngâm xướng cái kia bài thơ nghe được rõ ràng, rõ ràng.

Vậy đơn giản có thể xưng âm thanh thiên nhiên kiệt tác, chính hẳn là vạn vạn không có loại trình độ này.

Đây cũng chính là hấn chấn kinh nguyên nhân.

Hồ Ngôn cũng không phải người ngu, hấn mới không tin Lâm Nhưộc Sơn sẽ có bực này tài văn chương.

Nhưng vấn đề là, Lâm Nhưộc Sơn hết lần này tới lần khác ngâm ra như thể đỉnh tai nhưc óc kiệt tác, điểm chết người nhất là, còn hết lần này tới lần khác tại chính mình giờ cao Giới Xích, hung hăng nện xuống thời điểm.

Đây không phải cho ta nói xấu sao?

Trong này tuyệt đối có mờ ám, mà lại, có kẻ gánh chịu nhất định là Yến Thất không thể nghi ngờ.

Bất quá, hết thấy nhìn đều là như vậy thuận lý thành chương, còn giống như thật bất không đến bất luận cái gì giả tạo tay cầm.

Hồ Ngôn tâm lý cái này tức giận a, hung ác ngo ngác nói với Yến Thất: "Ai biết có phải hay không Lâm Nhưộc Sơn từ nơi nào mua được thơ, hấn có là tiền, xài bao nhiêu tiền cũng không bỏ ra nổi."

Yến Thất lớn tiếng chất vấn: "Hồ Ngôn tiên sinh, người thật đúng là nói năng bậy bạ a, người dựa vào cái gì kết luận đại thiếu gia thơ là mua được, mà lại xin hỏi, tại cái này thành Kim Lăng, người nào có thực lực này, có thể làm ra như thể kiệt tác? Xin hỏi, người có thực lực này sao? Người nếu không có, vậy rốt cuộc người nào có? Hồ Ngôn, người nói ra đến, có gan người nói ra."

Hồ Ngôn nói cái rầm a, kim nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt.

Hấn lòng dạ biết rõ, bài thơ này cấp bậc quá cao, Kim Lăng là không ai có thực lực này.

Hướng hồ, liền xem như có người làm ra tốt như vậy thơ, cái kia cũng sẽ không mua bán a, đây chính là có thể lưu truyền thiên cổ tuyệt đỉnh diệu thơ, ngu ngốc mới có thể bán.

Thế nhưng là, Lâm Nhưộc Sơn bất quá là cái ngu dốt người, làm sao lại làm ra như thể diệu thơ, thật sự là trăm bề không được giải, chẳng lẽ hấn thật sự là say rượu đến linh cảm?

Yến Thất nhìn chằm chằm Hồ Ngôn tầm kia âm tình bất định mặt mo, tiếp tục chất vấn: "Hồ Ngôn tiên sinh, người mới vừa nói cái gì tới, người nói đại thiếu gia không chỉ có trốn học, còn Tham Đồ Hường Nhạc uống rượu, thậm chí lấy tìm kiếm linh cảm làm lý do nói láo."

"Nhưng hôm nay đâu, đại thiếu gia đem thơ tác phẩm đi ra, hơn nữa còn là tuyệt đỉnh diệu thơ, đại thiếu gia không có nói láo, đại thiếu gia uống rượu thật là vì tìm kiếm linh cảm."

"Hiện tại, ta muốn hỏi một chút Hồ Ngôn tiên sinh, người vừa rồi như vậy nghi vấn đại thiếu gia, thậm chí vận dụng Giới Xích quật đại thiếu gia, không để ý chúng ta khuyên can, khư khư cố chấp, hiện tại, người có thể có lời gì nói?"

Hồ Ngôn kim nén đến mặt mo đỏ bừng: "Cái này, ta, ta không sai, Lâm Nhưộc Sơn là trùng hợp..."

"Người im ngay, còn dám nói người không sai?"

Yến Thất tới gần Hồ Ngôn, cầm làm ra một bộ lưu manh diễn xuất, hung hăng vẩy tay, lớn tiếng nói: "Hồ Ngôn, ta đến hỏi người, đại thiếu gia làm ra diệu thơ không có?"

Hồ Ngôn dọa đến Tâm Can rung động: "Làm, làm ra tới..."

"Ta hỏi lại người, hấn uống rượu không phải không phải tìm kiếm linh cảm?"

"Đúng, đúng tìm kiếm linh cảm..."

"Đại thiếu gia có lỗi không sai?"

"Không có... Không sai..."

"Vậy rốt cuộc là ai sai?"

"Ta, ta sai, ta sai còn không được sao?"

Hồ Ngôn đầu óc hỗn loạn dễ dàng, bị Yến Thất một phen chất vấn, lộ ra nguyên hình, dọa đến Tâm Can rung động, nào từ ngo ngo ngác ngác, hỏi cái gì liền đáp cái đó.

Yến Thất khề nói: "Đã sai, còn không mau hướng đại thiếu gia xin lỗi?"

"Ta... Ta là sư phụ, thế mà dốc lòng cầu học Sinh Đạo xin lỗi?" Hồ Ngôn sừng sốt, một bộ bướng bỉnh bộ dáng.

Sư phụ nhiều cái cái lông a.

Yến Thất nghi ngờ nói: "Người thân là cử nhân, có thể xưng đạo đức mẫu mực, học vấn thâm hậu, thế nhưng là, người chẳng lẽ liền thừa nhận sai lầm nhận biết đều không có sao? Cũng tốt, cũng tốt, đường đường cử nhân, thế mà không phân trắng đen, điên đảo càn khôn, người khác đối cũng là sai lầm, mà người sai cũng là đúng, người kiểu như trâu bò."

Hồ Ngôn cơ hồ muốn bị Yến Thất lột da, tâm lý khí đến nổ tung.

Xong!

Ta là hoàn toàn bị hấn tính kẻ.

Cái này tiểu gia đình, khinh người quá đáng, ta làm sao sớm không có Phát Hiện hấn quỷ kẻ đâu?

Hồ Ngôn cái này hận a.

Xem ra, hôm nay đánh dữ đội Lâm Nhượng Sơn kế hoạch đã không cách nào hoàn thành, chỉ có thể về sau lại kiểm cơ hội tốt.

Dù sao, chỉ cần ta vẫn là Lâm Nhượng Sơn sư phụ, hấn liền chạy không ra ta Ngũ Chi Sơn.

Sớm tối, ta đều muốn đem người giày vò đến đứt gân gãy xương.

Hồ Ngôn bình phục một chút hỗn loạn tâm tình, ngay trước mặt mọi người, hướng Lâm Nhượng Sơn chấp tay, hư tình giả ý nói: "Như núi a, vì sư thật xin lỗi người, vậy mà hiểu lầm người. Ài, vì sư thực sự xấu hổ."

"Bất quá, như núi, vì sư một phen trung tâm có thể thấy được, hết thấy đều là vì người, vì Lâm gia tương lai, càng thêm Lâm lão gia tha thiết trọng thác a. Ta xác thực là có chút nóng vội, bất quá, như núi, người nhất định đừng để trong lòng, ta về sau nhất định sẽ đối xử tử tế người."

Tên này ở đâu là đang nói xin lỗi, há miệng ngậm miệng Lâm lão gia, một bộ vì muốn tốt cho người bộ dáng.

Lâm Nhượng Sơn tức giận đến không được.

Chết lão phu tử, há miệng ngậm miệng xách cha ta, người là cha ta tốt? Người đều phải đem ta đánh chết, tốt cái rắm a tốt, chẳng lẽ là đưa ta xuống địa ngục cùng ta cha gặp mặt sao?

Hồ Ngôn lại tiếp nói ra: "Như núi, đừng để trong lòng, về sau, người vẫn là ta hảo học sinh, ta vẫn là người tốt sư phụ, chúng ta còn nhiều thời gian, ta tất nhiên thật tốt dạy người sách."

Hấn nói lời nói này, ngữ khí tha thiết, mười phần chân thành, nhưng ánh mắt kia cất giấu một vòng xảo trá, lại quả thực đem Lâm Nhượng Sơn dọa đến toàn thân run rẩy.

Cái này lão phu tử quả nhiên là muốn thu được về tính sổ sách. .

Lâm Nhượng Sơn vội vàng hướng Yến Thất nháy mắt.

Yến Thất cười lạnh, chất vấn Hồ Ngôn: "Người còn muốn làm đại thiếu gia sư phụ sao? Nghĩ hay lắm a "

Hồ Ngôn nghe xong, lông tơ lập tức nổi lên: "Yến Thất, người có ý tứ gì?"

Yến Thất nói: "Người đối đại thiếu gia quá hà khắc, không phải đánh thì mắng, đây là một tông tội; khư khư cố chấp, bá đạo ngang ngược, phẩm đức có sai lầm, đây là hai tông tội; lấy chính mình chi tư, không hứa đại thiếu gia uống rượu, đoạn đại thiếu gia linh cảm, càng ảnh hưởng đại thiếu gia tiền đồ, đây là Tam Tông tội."

"Thử hỏi, có này Tam Tông tội phía trước, người có mặt mũi nào tiếp tục làm đại thiếu gia lão sư? Hồ Ngôn, người da mặt là nên dày bao nhiêu?"

"Cái này. . ."

Hồ Ngôn quá sợ hãi: "Yến Thất, người bất quá là cái tiểu tiểu thư đồng, miệng còn hôi sữa, có gì tư bản, lại dám như thế chất vấn ta, muốn muốn cường ép ta tan học, người còn không có tư cách kia."

Hồ Ngôn thật sự là dọa sợ.

Hấn tất cả tư bản, tất cả đều bởi vì hấn là Lâm Nhượng Sơn lão sư.

Nếu là mất đi tầng này vàng sáng, Lâm Nhượng Sơn sợ hấn cái gì?

Hiện tại, Yến Thất buộc hấn tan học, đây không phải nói rõ rút củi dưới đáy nồi sao?

Yến Thất nói: "Ta buộc người tan học? Ha-Ha, người nghe một chút, đến cùng là ai đang buộc người tan học."

Vương Trục Bạch rống to: "Tan học, như thế vô đức người, cũng dám tự xưng là đại thiếu gia lão sư, thực sự khiến người ta cười đến rụng răng."

Tôn Thanh phiến hô: "Chỉ bằng người cái này ti tiện phẩm đức, này có tư cách làm gương sáng cho người khác. Nhà chúng ta đại thiếu gia thân phận tôn quý, làm sao có thể hủy trong tay người?"

"Tan học, tan học, tan học..."

Mọi người lòng đầy căm phẫn, vung tay hô to.

Yến Thất khinh thường nhìn chằm chằm Hồ Ngôn: "Người nghe được quân chúng tiếng hô sao? Cái này đều là chính nghĩa thanh âm a, người có sợ hay không?"

Hồ Ngôn sắc mặt như đất, vô cùng sợ hãi.

Làm sao bây giờ?

Ta đến cùng muốn làm sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 86: Xuất ra Hộ Thân Phù :

Hồ Ngôn đầu lớn như cái đầu, nguy cơ phía dưới, lại một lần nữa chuyển ra Lâm lão gia làm tâm mục: "Các người đừng muốn ồn ào, ta thân là Lâm Nhược Sơn lão sư, đây chính là đi qua Lâm lão gia khâm định, mở từ đường chứng nhận qua, không có Lâm lão gia cho phép, người nào cũng không thể tự tiện trục xuất lão sư ta chi tôn."

Lâm Nhược Sơn cái này tức giận a.

Còn phải đi qua Lâm lão gia cho phép?

Ta vậy liền nghi lão cha đều qua đời rất nhiều năm, chẳng lẽ muốn ta đem lão cha hài cốt móc ra sao? Cái kia lão cha cũng bất quá là một bộ xương khô, không biết nói chuyện nha.

Đối mặt Hồ Ngôn vô si hành động, Lâm Nhược Sơn là một điểm chiều nhi đều không có.

Yến Thất đã sớm chuẩn bị, trực diện Hồ Ngôn: "Người thật là Lâm lão gia khâm định không giả, còn lái qua từ đường, bất quá, người thực sự cô phụ Lâm lão gia đối người hi vọng, đại thiếu gia rõ ràng di truyền Lâm lão gia tài văn chương, nhưng ở người tâm thường vô vị, cứng nhắc giáo điều, cay nghiệt thiếu tình cảm dạy bảo hạ, đã bóp chết đại thiếu gia linh tính."

"Có thể nói như vậy, người chậm trễ đại thiếu gia thanh xuân, hủy Lâm gia tương lai. Người như thế vô năng, vô tri, cuồng vọng, cứng nhắc, hung lệ, lại có gì mặt mũi tiếp tục dạy bảo đại thiếu gia sách? Người không cảm thấy mất mặt, nhưng tất cả chúng ta đều thay người mất mặt, thay người cảm thấy xấu hổ."

Những lời này thẳng đâm Hồ Ngôn chỗ đau.

Hồ Ngôn tâm lý đau quá.

Yến Thất làm một cái ánh mắt.

Vương Trục Bạch bọn người hiểu ý, đội cổ động viên lại một lần nữa hô lên khẩu hiệu.

"Hồ Ngôn tan học, Hồ Ngôn đạo đức bại hoại, như thế nào làm được đại thiếu gia lão sư?"

"Người có đức chiếm lấy, vô đức người xéo đi."

...

Có đội cổ động cũng là tốt, nghiêm chỉnh huấn luyện, đều nhịp, khí thế kia lập tức liền xông tới.

Ở trong mắt Hồ Ngôn, áp lực giống như núi lớn.

"Ta đến cùng nên làm cái gì? Ta cả đời anh danh a, ngày hôm nay đều bị Yến Thất cái này đáng giận tiểu thư đồng hủy."

Hồ Ngôn ghen đầy mặt đỏ bừng.

Nhưng là, hần tuyệt đối không thể xuống đài, nhất định phải gắng gượng lấy.

Một khi xuống đài, hần cũng là cái phế vật, cũng không còn cách nào tra tấn Lâm Nhượng Sơn.

Không thể tra tấn Lâm Nhượng Sơn, đối Tứ lão gia tới nói, thì mất đi giá trị lợi dụng.

Danh lợi, tiền tài, mỹ thiếp, đem không có gì cả.

Hồ Ngôn không thêm đếm xỉa, mi đầu nhú chặt, đột nhiên hung lệ cười to, khẽ vươn tay, theo một cái khóa lại trong ngăn kéo cầm làm ra một bộ quyền trục, giơ lên cao cao: "Muốn ta bức ta tan học? Các người là mơ mộng hảo huyền, các người nhìn, đây là cái gì?"

Tất cả mọi người hướng bộ kia trên quyền trục nhìn lại.

Phía trên có chữ viết: "Lâm Dật Hiền tuyệt bút."

Lâm Nhượng Sơn sững sờ: "Đây là ta tiện nghi lão cha tên, chẳng lẽ, đây là cha ta lưu lại Mặc Bảo?"

Hồ Ngôn giơ cao lên quyền trục, nhìn chăm chăm Yến Thất, mặt mũi tràn đầy cười lạnh: "Yến Thất, ta kém một chút liền bị người tính kế, nhưng có quyền trục này, ta sợ qua người nào đến? Tất cả mọi người đến xem, Lâm lão gia đến cùng nói cái gì, mở ra các người mắt chó nhìn xem, để cho các người mở mang kiến thức một chút ta Hộ Thân Phù!"

Mọi người đều nhìn lại.

Trên quyền trục mượt mà hành giai có thể thấy rõ ràng: "Hồ Ngôn học vấn thâm hậu, đạo đức cao thượng, giáo sư đúng phương pháp, có thể biết đến Hồ Ngôn tiên sinh, là ta may mắn. Nay, đặc biệt mời Hồ Ngôn tiên sinh vì như núi chỉ sư, cả đời dứt khoát."

Mọi người đều hít một hơi lạnh khí, hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Lâm Nhượng Sơn tức điên, cơ hồ muốn ngắt đi: "Lão cha a, người làm hại ta quá nhiều, lão cha a, ta muốn bị người hại thảm, còn cả đời dứt khoát? Bà mẹ người chứ ầu ầu, ta còn thể nào sống a, dứt khoát treo ngược đi thôi."

Hồ Ngôn phách lối Bạch Lâm Nhượng Sơn liếc một chút, cười ha ha: "Như núi a, người còn là theo chân ta học tập cho giỏi đi, chẳng lẽ người muốn làm trái với phụ thân đại nhân nguyện vọng? Ha-Ha, yên tâm, ta chắc chắn thật tốt giáo sư người."

Câu câu như đao, đâm vào Lâm Nhượng Sơn trái tim.

Lâm Nhượng Sơn sợ hãi chi cực, nghe Hồ Ngôn cái kia từng tiếng âm hiểm cười, liền biết về sau vạn vạn không sống yên lành được.

"Yến Thất, làm sao bây giờ, người ngược lại là nghĩ biện pháp a, bản thiếu gia muốn bị Hồ Ngôn lão phu tử đùa chơi chết, hỗn đản này, cũng là không buông tha ta."

Yến Thất nhìn lấy cái kia mặt quyền trục, cũng là khẽ giật mình, sau đó bỗng nhiên cười.

Hồ Ngôn lớn tiếng chất vấn: "Người cười cái gì?"

Yến Thất nói: "Lâm lão gia phần này quyền trục nói tốt a,

Nhưng là, các vị, các người lý giải có sai, ta cho rằng, phần này quyền trục hoàn toàn thì ngụ ý Hồ Ngôn nhất định phải tan học."

Chúng người thất kinh, nhìn ngang nhìn dọc, cũng nhìn không ra để Hồ Ngôn tan học ý tứ.

Hồ Ngôn mĩa mai cười lạnh: "Tiểu tiểu thư đồng, miệng đầy kinh ngạc ngữ điệu, ta cũng muốn hỏi người, người dựa vào cái gì nói bộ này quyền trục ngụ ý ta muốn tan học?"

Yến Thất nói: "Mọi người mời xem, phía trên nói rất rõ ràng, Lâm lão gia sờ dĩ muốn Hồ Ngôn vì đại thiếu gia lão sư, cả đời dứt khoát, đó là bởi vì ba cái tiền đề, thứ nhất, học vấn thâm hậu, thứ hai, đạo đức cao thượng, thứ ba, giáo sư đúng phương pháp."

"Điều này có ý vị gì, chỉ có thỏa mãn cái này ba điều kiện lúc, Hồ Ngôn mới có thể có tư cách làm đại thiếu gia lão sư, nếu là cái này ba điều kiện đầu không thỏa mãn, cái kia Hồ Ngôn nhất định phải tan học, ta hiểu đúng không?"

Mọi người nghe xong, không khỏi liên tục gật đầu.

"Không sai, Lâm lão gia quyền trực bên trong thật là ý tứ này."

"Phân tích có lý."

...

Mọi người phân phó tán thành.

Yến Thất thỉnh giáo phó sách quan viên Hàn Tần: "Hàn sách quan viên, ngài là cử nhân, học văn tinh thâm, xin ngài phân tích một chút, ta vừa rồi nghi vấn phải chăng có lý?"

Hàn Tần nói: "Ta lấy cử nhân danh tiếng phán định, người nghi vấn rất lợi hại có đạo lý, Hồ Ngôn tiên sinh muốn làm đại thiếu gia lão sư, thấp nhất cũng nhất định phải thỏa mãn học văn thâm hậu, đạo đức cao thượng, giáo sư đứng phương pháp cái này ba điều kiện bên trong một đầu."

Hàn Tần là cử nhân, hắn nói như thế, đó chính là ván đã đóng thuyền.

Yến Thất hướng Hồ Ngôn nhô ra miệng: "Người nghe được đi, . người cho rằng người cả một đời thi ý lại vào đại thiếu gia? Người suy nghĩ nhiều, học văn thâm hậu, đạo đức cao thượng, giáo sư đứng phương pháp, cái này ba điểm, người nhất định phải đạt tới bên trong một điểm, không phải vậy, người căn bản không có Vi Nhân Sư tư cách."

Hồ Ngôn mặt mũi tràn đầy cười lạnh: "Cho dù có cái này ba điều kiện, lại như thế nào?"

Yến Thất đếm trên đầu ngón tay: "Người nói xấu đại thiếu gia, hung hăng càn quấy, đạo đức có tỳ vết. Người cứng nhắc cay nghiệt, giáo điều bướng bỉnh, giáo sư có tỳ vết, cho nên, ba điểm bên trong, người đã có hai điểm không thể thỏa mãn."

"Thì tính sao?"

Hồ Ngôn vò đầu méo miệng sợ rơi: "Còn có một chút, ta học văn thâm hậu, chỉ bằng vào điểm này, ta thì có tư cách làm đại thiếu gia lão sư."

Liên quan tới Hồ Ngôn học văn thâm hậu điểm này, thật là Bất Bại Kim Thân.

Mọi người ai cũng không dám khiêu chiến Hồ Ngôn quyền uy.

Thì liền cùng làm cử nhân Hàn Tần cũng không được, luận học văn, cuối cùng so Hồ Ngôn kém hơn một bậc.

Lâm Nhược Sơn cũng có chút tuyệt vọng.

Tê liệt, Hồ Ngôn cái này lão phu tử quá đáng giận, cảm học văn khi dễ người.

Vô sỉ, không biết xấu hổ!

Yến Thất nhìn lấy Hồ Ngôn bộ kia vênh vào tự đắc bộ dáng, khinh thường cười một tiếng: "Người học văn thâm hậu? Ha ha, cái này ta vạn vạn không dám đồng ý bừa bãi."

Hồ Ngôn kinh hãi, cơ hồ muốn nhảy dựng lên: "Người cái tiểu tiểu thư đồng, qua mấy ngày sách, cũng dám nghi vấn ta học văn? Ta thế nhưng là cử nhân, cử nhân, người hiểu không?"

Yến Thất lắc đầu: "Cử nhân? Đó cũng là hơn bốn mươi năm trước cử nhân, đều là cù rích bằng cấp, theo không kịp Thời Đại trào lưu, người xách cái kia có cái cái rầm rùm. Nếu là người có lá gan, không bằng ngay trước mặt tất cả, nghiệm chứng một chút người học văn, như thế nào?"

Hồ Ngôn mi đầu nhú chặt: "Nghiệm chứng ta học văn? Ha-Ha, tốt, thật sự là quá tốt, ta vô cùng vui lòng nghênh chiến. Chỉ là, tha thứ ta nói thẳng, các vị đang ngồi ở đây, cái nào có lá gan khiêu chiến ta đây?"

Lần này, tràng diện trở nên lặng ngắt như tờ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Khiêu chiến :

Mọi người ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn người, không người dám đứng ra nghiệm chứng Hồ Ngôn học vấn.

Cái gọi là nghiệm chứng, nói trắng ra, thực cũng là khiêu chiến.

Mọi người lòng dạ biết rõ, Hồ Ngôn mặc dù bây giờ bị Yến Thất khi dễ, Hồ vào đồng bằng, đó cũng là tại đạo đức bên trên, giáo sư bên trên, bị Yến Thất nắm được cán.

Nhưng là, nếu bàn về học thức, người nào có tư cách khiêu chiến Hồ Ngôn đâu?

Liền xem như cùng làm cử nhân Hàn Tân, cũng kém Hồ Ngôn một bậc, còn có trước kia cái cử nhân Hứa Tùng Hoa, tại Hồ Ngôn trước mặt, cũng bất quá là cái tiểu nhân vật mà thôi.

Hồ Ngôn, tại trong thành Kim Lăng, luận đến học thức, cũng là một cây cờ lớn.

Tràng diện lập tức trở nên im ắng.

Mà Hồ Ngôn, nhìn tất cả mọi người, con người tỏa ánh sáng, tràn ngập tự tin.

Nhìn lấy hiện trường không người dám trả lời, Hồ Ngôn vuốt cằm râu, đặc chí vừa lòng: "Các vị, ta, Hồ Ngôn, đường đường cử nhân, há có thể e sợ chiến, nhớ năm đó, ta bằng câu đối thắng liền chúng cử nhân mười hai tràng, danh chấn Kim Lăng. Ha ha, hiện tại, ta ngược lại muốn xem xem, đến cùng là người phương nào dám khiêu chiến ta?"

Trộn vụn qua nửa nén hương thời gian, vẫn là không ai dám đứng ra.

Hồ Ngôn cười ha ha, tay áo hất lên, chỉ tất cả mọi người kêu gào: "Các người làm sao đều trầm mặc không nói? Không phải mới vừa làm cho vui mừng sao? Đến nha, khiêu chiến ta a, không phải muốn trục xuất ta sao? Có loại một mực đứng ra, ta ai đến cũng không có cự tuyệt. Đáng tiếc, các người bất quá là một đám giả áo túi com, không có có lá gan."

Mọi người gương mặt nóng bỏng, một trận đỏ bừng.

Hồ Ngôn bỗng nhiên lại đưa ánh mắt liếc về phía Hàn Tân: "Người có phải hay không vẫn muốn làm Lâm Nhượng Sơn lão sư? Lần này cũng là cơ hội, người khiêu chiến ta nha, người đem ta thắng, người chính là có thể làm Lâm Nhượng Sơn lão sư, vấn đề là, người dám không? Người học vấn có ta thâm hậu sao?"

Hàn Tân kìm nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt, nhưng cũng không có can đảm khiêu chiến Hồ Ngôn.

Hồ Ngôn cười ha ha, lại nhìn lấy sắc mặt cảm thấy khó xử Lâm Nhượng Sơn: "Nhu núi a, ngoan ngoãn làm học trò ta đi, người nhìn, liền Hàn Tân đều lùi bước, ai còn dám khiêu chiến ta? Người a, hết hy vọng đi, mơ tưởng không nhận ta cái này sự phò."

Lâm Nhượng Sơn bắt đắc dĩ mà lại sợ, run lấy bắp.

"Không người khiêu chiến? Vậy không bằng để cho ta tới cái tìm tòi trước khi hành động."

Đặt bằng lên sấm sét!

Một tiếng cười sang sảng đánh vỡ ngột ngạt tức giận.

Yến Thất đi bộ nhàn nhã, đứng ở trong sân, trực diện Hồ Ngôn, con người tràn ngập tự tin.

"Người?"

Hồ Ngôn tưng tiếng cười dài: "Ha-Ha, quả thực không thể tin được, một cái tiểu tiểu thư đồng, không thông thi thư, không hiểu lễ pháp, lại dám hướng ta một cái cử nhân khiêu chiến, đây quả thực là châu châu đá xe, buồn cười không tự lượng, người thì không sợ mất mặt, không xấu hổ hổ thẹn sao?"

Yến Thất nói: "Ta là tiểu thư đồng không già, cũng không có qua mấy năm sách, nhưng ta thân là đại thiếu gia thư đồng, đương nhiên muốn vì đại thiếu gia tương lai suy nghĩ, mặc dù ta học thức không bằng người, nhưng vì đại thiếu gia, ta liền xem như kiến tri, cũng muốn khiêu chiến người, liền xem như mất mặt, nhục nhã, ta cũng nhận."

Lâm Nhượng Sơn nghe vậy, không khỏi cảm động không thôi: "Yến Thất, người một lòng vì ta, bản thiếu gia ghi nhớ trong lòng, bản thiếu gia có thể có người dạng này thư đồng, thật sự là cao hứng."

Vương Trục Bạch cũng giơ ngón tay cái lên: "Người đọc sách nặng đang giận tiết, Yến huynh khí tiết như rừng, chúng ta vạn vạn không vội."

Tôn Thanh cũng vội vàng đuổi theo: "Yến huynh cứ việc bạo gan đi chiến đấu, mặc kệ thắng thua, trong mắt ta, Yến huynh đều là chân chính nam nhân, chúng ta vì người lên tiếng ủng hộ."

...

Bọn tài tử cũng đổi Yến Thất khen ngợi như nước thủy triều.

Yến Thất tên này tâm lý cười trộm.

Hắc hắc, thất ca ta bất quá là khiêm tốn vài câu, các người thì thật sự cho rằng ta sẽ thua a.

Ta chiêu này kêu là trước ức sau truyền.

Trước yếu thế, tranh thủ mọi người chống đỡ, lại mở ra thực lực, xử lý Hồ Ngôn, nhất cử định càn khôn.

Thất ca ta thật sự là quá thông minh.

Hồ Ngôn trong lòng cũng cao hứng phi thường, muốn thật sự là Hàn Tần đứng ra khiêu chiến hắn, hắn tuy nhiên sau cùng có thể thắng được đến, nhưng tuyệt đối sẽ không nhẹ nhõm, dù sao Hàn Tần cũng là cử nhân.

Nhưng là, Yến Thất cái này tiểu gia đình tính là gì?

Luận học vấn, quả thực bất nhập lưu.

Hắn coi là chiến thắng qua Hứa Tùng Hoa liền có thể cùng ta đấu? Quả thực là tại mơ mộng hão huyền.

Làm thái đầu cấp cử nhân, sẽ còn sợ người.

Hồ Ngôn nhìn chằm chằm Yến Thất, cười lạnh nói: "Tiểu tiểu thư đồng, quả nhiên không biết trời cao đất rộng, hôm nay, thì cho người một cái khiêu chiến ta cơ hội. Nói đi, thơ, sách, lễ, vui, điên, người muốn khiêu chiến cái nào, một mực chọn đi."

Yến Thất nói: "Đây là học đường, xem như người sân nhà, khách theo chủ liền, liền theo người chọn đi."

Hồ Ngôn một trận cuồng tiếu: "Tiểu tiểu thư đồng quả nhiên phách lối, tốt, đã như vậy, thì chọn ta yếu kém nhất câu đối đi."

Xuyt xuyt!

Hiện trường một mảnh hư thanh.

Ai cũng biết, Hồ Ngôn tại câu đối phương diện công lực, có thể nói thâm hậu cùng cực.

Đối phó Yến Thất một cái tiểu tiểu gia đình, thế mà dùng ra lợi hại nhất học vấn, cái này thật là hạ giá.

Mà lại, hắn thế mà còn nói câu đối là yếu kém nhất, đối trá cùng cực.

Hàn Tần bọn người vừa muốn nhắc nhở một chút Yến Thất, không nên cùng Hồ Ngôn trận đấu câu đối.

Nhưng Yến Thất lại chế nhạo Hồ Ngôn: "Người mới vừa nói qua, người bằng câu đối đánh lời dài thắng liền chúng cử nhân mười hai tròng, xem ra, người câu đối học vấn thật là rất yếu a."

"Cái này..."

Hồ Ngôn mặt mỗ đỏ ửng.

Tuy nhiên bị Yến Thất trào phúng, nhưng vì thắng được trận đấu, . hắn không chỗ không dùng cực.

Hồ Ngôn lớn tiếng quát lớn: "Tốt, đã người không có phản đối, vậy liền bày tỏ người đồng ý, hiện tại, chúng ta định vị quy củ, ta trước ra ba đôi câu đối, nhìn người có thể đối đầu mấy cái, người ra lại ba cái câu đối, nhìn ta có thể đối đầu mấy cái, người nào đối nhiều, thì sau cùng thắng được, như thế nào?"

Yến Thất tùy ý nói: "Cứ như vậy định, bất quá, ta nghĩ ta chỉ chuẩn bị một cái câu đối liền đầy đủ, người tùy ý."

"Tiểu tiểu thư đồng, thật sự là phách lối tới cực điểm."

Hồ Ngôn quả thực không thể nhịn, nghiêm nghị hét lớn: "Tốt, trận đấu bắt đầu, ta trước ra đề mục."

Mọi người nghe lập tức liền muốn so thi đấu, lập tức lặng ngắt như tờ.

Từng cái vênh tai, muốn nghe xem Hồ Ngôn sẽ ra cái gì độ khó cao câu đối.

Bực này trận đấu, thực sự khó gặp một lần, không nói trước Yến Thất mức độ như thế nào, nhưng Hồ Ngôn câu đối, nhất định sẽ làm cho người nhìn mà than thở.

Hồ Ngôn nhìn lấy Yến Thất hai tay vuốt vuốt quạt giấy, mà quạt giấy lại là làm bằng gỗ, lập tức ra đối trào phúng: "Hai vượn cất chi một, cười nhìn con khi như thế nào đối theo."

Mọi người một tràng thốt lên, cũng nghe được rõ ràng.

Hồ Ngôn đem Yến Thất mắng thành con khi, đối theo, cũng chính là Đối Câu ý tứ, có thể nói một câu hai ý nghĩa.

Ý là: Con khi cũng sẽ Đối Câu sao?

Như thế nhanh trí, thật tình có cử nhân chi tài.

Lâm Nhược Sơn hoảng, tâm phiền ý loạn nhìn lấy Yến Thất, sầu khổ nghĩ đến: Xong, cái này không riêng khảo nghiệm tài văn chương, còn khảo nghiệm nhanh trí, Yến Thất làm sao có thể đối đầu xảo diệu như vậy về trên?"

Yến Thất không chút hoang mang, nhìn lấy Hồ Ngôn dưới chân có chút vệt nước cùng nước bùn, lập tức đáp: "Lập tức hăm nước bùn, hỏi lão súc sinh như thế nào ra vó?"

Này đối vừa ra, mọi người một tiếng kinh hô, sau đó, bộc phát ra nóng rục tiếng vỗ tay.

Vương Trục Bạch cười ha ha: "Yến huynh tài cao a, đem Hồ Ngôn ví von vì lão súc sinh, trâu bò ví von, lão súc sinh ra vó, không phải liền là lão súc sinh ra đề mục ý tứ sao? Trâu trâu trâu! Trận đấu này, thật tình có đáng xem!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Thiên cổ tuyệt đối :

Hàn Tần vốn cho rằng Yến Thất hội thua trận, chỗ nào nghĩ đến Yến Thất đối khéo như thế diệu, thậm chí có thể xưng tuyệt không thể tả.

"Diệu đúng, thật sự là diệu đúng a, lão súc sinh chỉ là Hồ Ngôn, ra vó, ý là ra đề mục, sau cùng ý là: Lão súc sinh như thế nào ra đề mục? Yến Thất ở đâu là cái đơn giản tiểu thư đồng? Phần này tài trí, thật khiến cho người ta thán phục."

Lâm Nhược Sơn cao hứng nhất, hưng phấn miệng đều liệt đến sau gót chân.

"Ha-Ha, Yến Thất tốt lắm, con khi cũng dám Đối Câu? Súc sinh cũng dám ra đề mục? Yến Thất, ngươi chửi giỏi lắm, chửi giỏi lắm a, ngươi tiếp tục đối Hồ Ngôn, bản thiếu gia coi trọng ngươi."

Tràng diện lập tức bốc lửa.

Hồ Ngôn khí cái mũi đều lệch ra: "Tiểu tiểu thư đồng, lại dám đem ta so sánh lão súc sinh, chân thực tức chết ta."

Tức giận sau khi, càng nhiều là rung động.

Hắn vốn cho là, chỉ bằng cái này phía trên đúng, đã có thể châm chọc Yến Thất, lại có thể thắng được trận đấu.

Thế nhưng là, không như mong muốn, Yến Thất không chỉ có đối đầu đến, còn bắt hắn cho châm chọc vì lão súc sinh.

Chẳng lẽ, Yến Thất lại là cái thâm tàng bất lộ cao thủ?

Hồ Ngôn nổi nóng dị thường, nhìn lấy Yến Thất ăn mặc cẩn trọng, lại cảm đơn bạc phá cây quạt, lập tức có kíp nổ, châm chọc nói: "Tiểu thư đồng, mặc Trang phục mùa đông, chấp hạ phiền, một bộ xuân thu có thể?"

Mọi người một tràng thốt lên.

"Cao a, câu đối này bên trong ẩn hàm Xuân Hạ Thu Đông bốn mùa, còn châm chọc Yến Thất, quả nhiên có cử nhân chi tài."

Lâm Nhựt Sơn lại bắt đầu lo lắng Yến Thất không khớp cái này từng cặp, gấp đầu đầy mồ hôi.

Yến Thất không lưỡng lự nói: "Lão phu tử, sinh phương Nam, đến phía bắc, vật kia vẫn còn chứ?"

"Ha-Ha!"

Mọi người một trận cuồng tiếu.

Vương Trữc Bạch cười đến đều nhanh đau sốc hông: "Điều đúng, thật sự là điều đúng, ẩn hàm Đông Tây Nam Bắc bốn phương tám hướng, bốn mùa đối tứ phương, mười phần tinh tế."

Tôn Thanh liên tục gật đầu: "Lớn nhất điều là, còn trào phúng Hồ Ngôn vật kia khó dùng, ai, mọi người đều biết Hồ Ngôn lớn tuổi, còn tham luyến sắc đẹp, nhưng cũng không cần thiết ngay thẳng như vậy nói ra a. Yến huynh, ta là quá bội phục ngươi."

"Nhóc con, lại dám nhục ta?"

Hồ Ngôn tức điên, không nghĩ tới Yến Thất không chừa cho hắn một chút mặt mũi.

Hắn tuổi đã cao, nạp thiếp tám, chín người, thể lực không biết, hàng đêm tận tình thanh sắc, vật kia đã sớm mềm không kéo mấy cái, không được việc, như thế nào cứng?

Hiện nay, bức này thổi sự tình bị Yến Thất trước mặt mọi người vạch trần, há có thể không giận.

Hồ Ngôn cơ hồ phát điên, chỉ Yến Thất, lại ra một cái điều đối: "Thi thư lễ nghi xuân thu rất nhiều nghiêm túc cần gì phải hỏi lão tử?"

Lâm Nhựt Sơn gấp, bận bịu đối Yến Thất nói: "Yến Thất, hắn tự khoe là lão tử đâu, ngươi có thể chịu sao? Ngươi nhanh lên ra đúng đúng chết hắn a, tranh thủ thời gian, dùng lực."

Yến Thất cười đối: "Cây lúa xà nhà thực mạch lê tức những tạp chủng này cái nào là tiên sinh?"

Mọi người âm vang cười to.

Hiện trường nóng nảy, cây kim so với cọng râu.

Hồ Ngôn oán hận dậm chân: "Tiểu tử thư đồng, ngươi dám mắng ta là tạp chủng?"

Yến Thất nhún nhún vai: "Bất quá là sự thật mà thôi, được cho mắng sao?"

"Ngươi "

Hồ Ngôn then quá hoá giận, lại vô cùng hối hận.

Tên này quả nhiên không phải đèn càn đầu, câu đối vậy mà như thế lợi hại.

Sớm biết như thế, ta thì không chọn câu đối, ta chọn thi từ ca phú tốt bao nhiêu a.

Thất sách, thất sách!

Hồ Ngôn khế cắn môi: "Yến Thất, tính toán ngươi có gan, ta ra lại một đôi "

Yến Thất châm chọc nói: "Đường đường cử nhân, thế mà không biết đếm sao? Vừa rồi ngươi rõ ràng nói qua, ngươi ra ba bộ câu đối, hiện tại ba bộ câu đối đều đã ra xong, giờ đến phiên ta ra đúng, nơi nào còn có ngươi ra đối phần?"

"Cái này "

Hồ Ngôn vào xem lấy tức giận, hiện tại mới ý thức tới ba bộ câu đối đã đối xong.

"Ta từng cặp, thế mà bị Yến Thất toàn đối được. Thật sự là lẽ nào lại như vậy."

Nghĩ tới đây, Hồ Ngôn đỏ thắm khắp mặt, một hơi máu tuôn ra tại cổ họng chỗ, kìm nén đến mặt mũi tràn đầy đỏ ửng, nảo tử một choáng, tranh thủ thời gian ngồi xuống hơi chút nghỉ ngơi.

Thế nhưng là, hắn lại không muốn bị mọi người thấy hắn chật vật tướng, vèn vèn ngồi một hồi, vội vàng đứng lên, khí thế lẫm nhẫm nói: "Yến Thất, ngươi ra từng cặp lại như thế nào? Theo ý ta ngươi, đều là trò trẻ con, đơn giản rất lợi hại,

Ta tùy tiện thì có thể đối được."

Yến Thất lắc đầu: "Thật sự là mẹ nó tự tin a."

Hồ Ngôn cao giọng cười to: "Ta là cử nhân, có thực lực này, các người tiểu gia đình gì biết rõ?"

Yến Thất gật gật đầu: "Cử nhân liền có thể như thế bành trướng sao? Đã như vậy, ta cái này tiểu thư đồng cũng bành trướng một chút, ta cũng không ra cái gì đồ bỏ ba cái từng cặp, ta thì ra một cái từng cặp, người nếu có thể đối đầu, coi như ta thua, như thế nào?"

"Thật?"

Hồ Ngôn nghe xong, nhất thời đến tinh thần: "Yến Thất, đây chính là người nói, ta đối đầu người coi như thua! Tuyệt đối đừng đòi ý, mọi người đều nghe thấy, người vạn vạn không được chống chế."

Lâm Nhượng Sơn gấp điện: "Yến Thất, không được, đây tuyệt đối không được, người đừng sinh cường."

"Có cái gì không được?"

Yến Thất cười ha ha, cũng lơ đi Lâm Nhượng Sơn cuồng khiêu, nhìn chằm chằm Hồ Ngôn nói ra: "Ta nói chuyện đương nhiên giữ lời, ta thì ra một cái từng cặp, người nếu có thể đối đầu, liền coi như ta thua."

Hồ Ngôn hăng hái: "Người ra!"

Yến Thất thuận miệng nói ra: "Yên Tỏa hồ nước liễu, người đứng không."

Cái này câu đối vừa ra, mọi người lâm vào trầm tư, có thể hơi một suy tư, lập tức lâm vào khủng hoảng tuyệt vọng tình trạng.

Đây là cái gì câu đối, quả thực quả thực khủng bố đến đáng sợ. .

Riêng là Hồ Ngôn, nghe được cái này 'Yên Tỏa hồ nước liễu', trong đầu rung động, đặt mông ngồi trên ghế, há to mồm, hơn nửa ngày không có tỉnh táo lại.

Hàn Tần suy nghĩ nửa ngày, không khỏi kinh hãi: "Tốt một cái Yên Tỏa hồ nước liễu, chữ chữ khảm Ngũ Hành vì thiên bằng, hàm ẩn Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, lại ý cảnh rất là khéo, quả thực thì là tuyệt đối a, này làm sao đúng? Cái này lại như thế nào đối ra? Xong, Hồ Ngôn cái này chính dụng đại bản."

Vương Trục Bạch mấy người cũng có chút tài lẻ, vừa rồi Hồ Ngôn ra cái kia ba bộ câu đối, hẳn tuy nhiên không khớp, nhưng là miễn cưỡng có thể suy nghĩ một chút đáp án, chỉ ít, có suy nghĩ quyền lợi.

Thế nhưng là, nghe Yến Thất 'Yên Tỏa hồ nước liễu', Vương Trục Bạch cơ hồ liền suy nghĩ tình trạng đều với không tới, giống như vịt nghe sấm, hồn nhiên cũng liền nghe cái tiếng động.

Bực này tuyệt diệu từng cặp, căn bản cũng không phải là Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh có thể với tới.

Riêng là Lâm Nhượng Sơn, vừa rồi nhanh như chó, hiện tại vững như núi.

Hắn đặt mông ngồi trên ghế, bôi một thanh trên đầu đồ mồ hôi, sờ trường một ngum trực khí: "Bà mẹ người chứ gấu à, thật hù chết bản thiếu gia, Yến Thất, xem như người lợi hại!"

Hiện tại, Lâm Nhượng Sơn cũng không tiếp tục sợ hãi.

Tê liệt, Yên Tỏa hồ nước liễu, câu đối này ai có thể đúng, trừ kinh thành giải Giải Nguyên, còn có ai có thể đúng?

Hồ Ngôn lâm vào chưa từng có mê mang, trong đầu nổi lên một trận vòng xoáy, suy nghĩ tung bay, đi qua muôn sông nghìn núi.

Nhưng là, lại không có chút nào đầu mối.

"Căn bản là đối không được, xong, xong, ta cả đời anh danh, hủy hoại chỉ trong chốc lát, nghĩ không ra, ta lại bị một cái tiểu tiểu thư đồng cho tính kế."

Hồ Ngôn triệt để sụp đổ.

Hắn nhưng là cao cao tại thượng cử nhân, hôm nay, trước mắt bao người, bị Yến Thất một cái tiểu tiểu thư đồng làm khó, loại này làm nhục, ai chịu đựng được?

Hồ Ngôn càng nghĩ càng giận, càng nghĩ càng bất lực, nảo tử một trận, thấy hoa mắt, một đầu ngã quy trên bàn.

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Đào đốt Cẩm Giang dê :

Chẳng ai ngờ rằng đường đường cử nhân, Kim Lăng văn học ngôi sao sáng, thế mà bị Yến Thất một cái tiểu tiểu gia đình cho chơi đùa ngất đi.

Hơn nữa, còn là tại trước mắt bao người.

Một đám đệ tử vội vàng đi qua tỉnh lại Hồ Ngôn, lại là ấn huyết nhân trung, lại là cào gan bàn chân.

Bận rộn quên cả trời đất.

"Ha-Ha, rốt cục thành, Yến Thất, bản thiếu gia yêu chết người..."

Lâm Nhược Sơn cao hứng nhảy dựng lên, hơn hai trăm cân thân thể thế mà như kỳ tích nhảy lên cao nửa thước, đàn mang thai nhào về phía Yến Thất, muốn tới cái gấu ôm.

"Lại tới đây bộ." Yến Thất dọa sợ, tranh thủ thời gian né tránh, cái kia đuôi mù Trương Hòa cũng là bị Lâm Nhược Sơn cái này một cái gấu ôm đâm đến bên hông bàn phun ra.

Àm!

Lâm Nhược Sơn không có bỏ nhào Yến Thất, ngã cái chụp ếch.

Tuy nhiên Lâm Nhược Sơn mặt mũi tràn đầy chật vật, nhưng lại nằm trên mặt đất, cười ha ha: "Yến Thất, người tránh cái gì đó, đến, để bản thiếu gia hôn hôn, thật sự là quá thoải mái."

Lâm Nhược Sơn cái này giống như Ngựa chứng mất dây trói, cũng không tiếp tục thụ Hồ Ngôn trời buộc.

"Kể từ hôm nay, Hồ Ngôn cũng không tiếp tục là lão sư ta."

Lâm Nhược Sơn hưng phấn rống to như vậy.

Mọi người reo hò, tiến lên đem Yến Thất vây quanh, không ngừng đập nó mông ngựa.

"Thất ca, người từng cặp tốt trâu, Yến Tỏa hồ nước liễu, người đến cùng là thế nào nghĩ ra được đâu, ta cũng rất giống học a."

"Yến huynh, bức này tuyệt đối thật sự là trên trời ít có, mặt đất khó tìm, đến, người ra lại một cái thôi, để cho chúng ta mở mang tầm mắt."

"Thật không nghĩ tới, một cái từng cặp, thế mà đem Hồ Ngôn giày vò ngất đi, thật sự là quá đơn giản."

Yến Thất khinh thường bĩu môi.

Đơn giản cái rắm a!

Yến Tỏa hồ nước liễu, đây chính là tuyệt đối, xuất từ Minh triều, cho đến khi hai trăm năm về sau, mới có một vị kỳ nhân đối ra về dưới.

Hồ Ngôn mặc dù là cử nhân, còn cũng bắt quá là thiên hạ vạn vạn ngàn cái cử nhân bên trong một cái, đối không được quá bình thường, đừng nói thời gian một nén nhang, chính là cho hắn một tháng thời gian, hắn cũng là người mù đốt đèn phí công.

Mọi người giày vò thật lâu, Hồ Ngôn cuối cùng từ ngơ ngơ ngác ngác bên trong tỉnh lại.

Giờ phút này, Hồ Ngôn sắc mặt tái nhợt, hình dung tiêu tụy.

Tuy nhiên vẽn vẽn ngắn ngủi một thuận, cũng cùng lúc trước cái kia hung hăng càn quấy bộ dáng tưởng như hai người.

Hiện tại, hắn hấp hối, đã thành đường hầm lão phu tử.

"Xong, xong, ta cả đời anh danh, tất cả đều hủy ở cái này tiểu gia đình trong tay."

Hồ Ngôn đau thương không thôi.

Yến Thất đứng tại Hồ Ngôn trước mặt, chất vấn: "Hiện tại ngươi chịu thua chưa sao? Ha ha, ngươi nếu là còn không chịu nhận thua, ta thì lại thử thả ngươi một canh giờ, như thế nào? Hoặc là, để ngươi ăn một bữa cơm, ngủ một giấc, tỉnh về sau sẽ chậm chậm muốn?"

Hồ Ngôn môi mím thật chặt khô cạn bờ môi, trong con ngươi vô thần, tràn đầy vẻ bất lực.

Trong lòng của hắn rất rõ ràng, giống như bức này tuyệt đối, xa không phải hắn học vấn có khả năng với tới, coi như lại cho hắn một năm nửa năm thời gian, muốn bẻ đầu, cũng vô pháp đối ra về dưới.

Hồ Ngôn bất đắc dĩ lắc đầu: "Thua, ta thua..."

Yến Thất khẽ nói: "Xem ra ngươi còn có chút tự mình hiểu lấy, ta hiện đang hỏi ngươi, ngươi còn có mặt mũi đồ thừa làm đại thiếu gia sư phụ sao?"

Hồ Ngôn nhìn lấy Yến Thất cặp kia thanh tịnh hai con ngươi, thật lâu không có trả lời.

Vừa nghĩ tới nếu nói mất đi đại thiếu gia sư phụ danh dự, cái kia địa vị hắn đem rớt xuống ngàn trượng.

Từ lão gia sẽ không bao giờ lại mời hắn vì khách quý.

Tiền tài, danh lợi, đều biết giống như phù vân đồng dạng bay đi.

Lâm Nhược Sơn nhìn lấy Hồ Ngôn còn không hé miệng, khí sắc mặt tái xanh: "Lão phu tử, ngươi còn có hết hay không, còn nghĩ rằng không hé miệng? Ngươi thể nhưng là cử nhân, nói chuyện phải giữ lời, chẳng lẽ, ngươi nói chuyện như là đánh rắm sao?"

Lâm Nhược Sơn thật sự là gấp, không lựa lời nói.

Hồ Ngôn nghẹn nửa ngày, chịu đựng một hồi, hướng Yến Thất nói: "Yên Tỏa hồ nước liễu, cái này từng cặp chính là là tuyệt đối, không chỉ có là ta, cái này từng cặp căn bản không ai có thể đối ra về dưới, cho nên, ta không phục, ta là bị ngươi cho lừa gạt."

Mọi người nghe vậy, không khỏi hướng Hồ Ngôn ném đi xem thường thần sắc.

Tên này làm sao nói không giữ lời, thua còn không chịu thừa nhận.

Lại nói, ngươi quân có hay không về dưới đâu, dù sao ngươi không đối bên trên, liền đã thua.

Lâm Nhược Sơn tức điên miệng, nổi trận lôi đình: "Lão phu tử, ngươi vẫn là cử nhân sao? Không nghĩ tới ngươi khỏi xướng gọi đến, thế mà so ta còn không biết xấu hổ, ngươi còn có mặt mũi xưng đệ nhất Văn Hào? Ha-Ha, ta nhỏ vào, ngày hôm nay, rốt cục để ta kiến thức đến ngươi là một cái gì người."

Hồ Ngôn trên mặt lúc đỏ lúc trắng, nhưng chính là không hé miệng, mặt mo cũng không thêm thêm xia, một đôi phần nộ mà xấu hổ con ngươi nhìn chăm chăm Yến Thất, cắn răng nói: "Yến Thất, ngươi cho ta ra một cái tuyệt đối, cái này không công bằng, Yên Tỏa hồ nước liễu, thì là tuyệt đối, không có về dưới, ta bị ngươi lừa gạt."

Yến Thất cười ha ha: "Ta không có lừa gạt ngươi a, đây là có về dưới."

"Có về dưới? Lừa gạt ai đây."

Hồ Ngôn từng tiếng cười dài: "Ta không tin người nào có như thế đại tài, có thể đối ra bức này tuyệt đối, Yến Thất, ngươi đang gạt ta, như vậy đi, ngươi nếu là có thể đối ra về dưới, ta thì nhận thua, như thế nào?"

Mọi người không nghĩ tới Hồ Ngôn không biết xấu hổ đến nước này.

Còn muốn Yến Thất đối ra về dưới ngươi mới nhận thua?

Yến Thất đối đầu hay không, cùng ngươi có cái gì rắm quan hệ?

Hồ Ngôn cũng là ăn chắc Yến Thất đúng không ra về dưới, trong lòng hắn, đã kết luận, cái này tuyệt đối trừ kinh thành giải Giải Nguyên, không ai có thể đối được.

Không nghĩ tới Yến Thất mỉm cười: "Không sao, . vừa vặn ta chỗ này có cái về dưới, nói ngay, mời mọi người chỉ giáo một chút."

"Cái gì? Ngươi có về dưới?"

Hồ Ngôn mặt mũi tràn đầy không tin, gắt gao nhìn chăm chăm Yến Thất: "Ngươi thiếu khoáng lạc, cũng đừng hòng được ta, ngươi bây giờ liền đem về dưới nói ra, ta cũng không tin ngươi có thể đối đầu."

"Hồ Ngôn, đây chính là ngòi bức ta."

Yến Thất lắc đầu, lạnh nhạt nói: "Yên Tỏa hồ nước liễu, đào đốt Cẩm Giang đề."

"Đào đốt Cẩm Giang đề?"

Nghe được câu này về dưới, trong học đường giống như vỡ tổ, tiếng hô liên tục.

"Diệu đúng a, một dạng Ngũ Hành đối Ngũ Hành, mà lại ý cảnh là như vậy tương xứng, lợi hại, về trên là tuyệt đối, về dưới cũng là tuyệt đối, lợi hại ta thất ca."

Hồ Ngôn triệt để mất trọn tròn, đặt mộng làm tại trên ghé, hai con ngòi vô thần, toái toái niệm: "Yên Tỏa hồ nước liễu, đào đốt Cẩm Giang đề, quả nhiên là diệu đúng, quả nhiên là diệu đúng! Ai, nghĩ không ra ta thế mà bại bởi một cái tiểu tiểu gia đình, mặt ta mặt, của ta vị, ta hết thấy, đều thua trận..."

Hồ Ngôn vừa rồi đã choáng một lần, lần này bị đã kích càng thêm kích thích, giống như trọng chùy đến cái một cái bạo kích, trùng điệp đập nện tại tâm hần phòng.

Phốc!

Hồ Ngôn hoa mắt hoa một cái, đột nhiên phun ra một ngụm lão huyết, đã hôn mê.

Mọi người vội vàng nhào tới ấn huyết nhân trung, bóp gan bàn chân.

Nhưng là, Hồ Ngôn y nguyên ngất đi.

Có mấy người vội vàng giờ lên Hồ Ngôn đi tìm thầy lang.

Yến Thất nhìn lấy bị khiêng đi Hồ Ngôn, lắc đầu: "Đây chính là ngòi bức ta, làm việc trái với lương tâm, sớm tối tìm tới cửa, đây chính là ngòi kết cục."

Lâm Nhược Sơn kích động ngồi dưới đất, nước mắt ào ào chảy ra.

Hồ Ngôn rốt cục thua, mà lại thua đến thổ huyết, coi như tỉnh lại đoán chừng cũng thành phế nhân.

Nghĩ đến mình bị lão già này tra tấn mấy chục năm, hôm nay rốt cục chạy ra lồng giam.

Phản này mừng rỡ, cơ hồ khiến hần không thể tin được.

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 90: Thu Hương đưa hàng đến cửa :

Lâm Nhược Sơn đi ra phía trước, hướng Yến Thất sâu khom người bái thật sâu: "Yến Thất, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, từ nay về sau, ngòi chính là huynh đệ của ta, chúng ta có phúc cùng một chỗ hưởng, gặp nạn cùng một chỗ gánh."

Yến Thất vội vàng đỡ dậy Lâm Nhược Sơn: "Đại thiếu gia đây là làm gì, không cần cảm ơn, không cần cảm ơn, thật muốn muốn cảm tạ ta, thì thưởng ta vạn tám ngàn bạc liền tốt, Hoàng Kim cũng được."

Tên này thì nhận tiền, ba câu nói không rời Bản Hành.

Lâm Nhược Sơn cười ha ha, một chút lại trở nên không nghiêm chỉnh lại, hướng Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Thưởng bạc là nhất định phải. Bất quá, mỹ nữ cũng phải thưởng, Yến Thất, có thời gian ta dẫn ngòi đi dạo thanh lâu, tìm thú vui đi, chỗ kia ta quen."

Yến Thất nghe xong, vui mừng quá đổi: Đại thiếu gia quả nhiên hiểu ta à.

Sau đó, Lâm Nhược Sơn xuất ra ba ngàn lượng bạc, trực tiếp vớt cho Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh, để cho hai người phân cho Chúng gia con trai.

Mọi người đến bạc, đôi Yến Thất càng thêm cảm kích.

Nếu không có có Yến Thất nghĩ kế, đi đâu giầy cái này số tiền lớn đi?

Mà lại, nhìn lấy Yến Thất cùng đại thiếu gia xưng huynh gọi đệ bộ dáng, liền biết Yến Thất về sau muốn thăng chức rất nhanh.

Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh thân là Yến Thất tiểu đệ, cũng nước lên thì thuyền lên, trở thành Chúng gia con trai nhiệt phùng đối tượng.

Yến Thất để Vương Trục Bạch cùng Tôn Thanh mời Chúng gia con trai đi uống rượu, chính mình làm theo cùng Lâm Nhược Sơn tìm một gian tửu quán, đơn độc uống rượu.

Lâm Nhược Sơn men say say say, đối Yến Thất nói: "Ngày hôm nay nhờ có ngươi, không phải vậy ta đều muốn bị Hồ Ngôn hành hạ chết, ai, ta cả đời này sống được gian nan, từng bước là máu chót, điểm quyết định, qua cái này khảm, còn có cái kia máu chót, điểm quyết định."

Yến Thất cười hỏi: "Đại thiếu gia còn có cái gì không hài lòng sự tình?"

Lâm Nhược Sơn tiếc nuối thở dài: "Đương nhiên là có, chỉ là ngươi không giải quyết được, hoặc là, đời này cũng không giải quyết được, cũng là cái bế tắc."

Yến Thất hỏi: "Đại thiếu gia không ngại nói thẳng."

Lâm Nhược Sơn do dự một chút, nói: "Nhất là cho ta khổ sở cũng là cái kia có lẽ có truyền ngôn, truyền ngôn ta không phải Lâm gia thân sinh tử." Nói đến đây, tâm tình cực kỳ khổ sở.

Yến Thất nói: "Ta cũng biết lời đồn đại này, thế nhưng là lời đồn đại này đến cùng làm sao tới?"

Lâm Nhược Sơn thở dài: "Lời đồn đại này thì ra bây giờ đang ở mười năm trước, cha ta Lâm Dật Hiền sau khi qua đời không lâu, theo Lâm gia bàng chi một đứa bé trong miệng truyền tới, mà lại truyền có bài bản hẩn hoi."

Yến Thất nói: "Làm sao truyền? Học tới nghe một chút?"

Lâm Nhược Sơn ngoẹo đầu, hiểu ý nói: "Đó là một ca khúc dao: Đại thiếu gia, bột từ thô, đầu nặng chân nhẹ mập ục ục; tròn trịa mặt, đại đại đầu, bên trong đều là dầu."

Ta dựa vào!

Yến Thất dở khóc dở cười: "Cái này người nào biên, quả thực quá hình tượng."

"Yến Thất, ngươi cũng tới nói móc ta."

Lâm Nhược Sơn bĩu môi: "Cái này ca dao vừa ra tới, trong nháy mắt thì lửa, về sau truyền xôn xao, vốn là ta không có để ý, nhưng về sau ta ác mộng liên đến."

Yến Thất hỏi: "Cứ nói đừng ngại."

Lâm Nhược Sơn nhấp một ngụm rượu, mặt mũi tràn đầy sầu khổ: "Bởi vì, bài hát này dao đã nói rất rõ ràng, ta đáng người rất mập, cái bụng lớn, trong đầu đều là dầu, thế nhưng là đầu, phụ thân ta Lâm Dật Hiền hết lần này tới lần khác là cái đáng người cao gầy đại soái ca, mà lại học vấn rất tốt, ta cùng phụ thân ta tướng mạo, cùng tính cách, hoàn toàn không đáp. Còn có, phụ thân ta rất lợi hại thông minh, đầu cừ nhân, thế nhưng là ta đây, liên tú tài đều không phải là."

Yến Thất nói: "Cũng cũng là bởi vì cái này, liên quan tới ngươi không phải Lâm gia thân sinh tử truyền ngôn, thì càng lúc càng rộng?"

Lâm Nhược Sơn gật gật đầu: "Bài hát này dao giống như một tòa núi lớn, ép tới ta thở không nổi."

Yến Thất cười nói: "Nhi tử cùng lão cha dài đến không giống rất lợi hại hiếm lạ sao? Có rất nhiều cha con tướng mạo tuyệt không một dạng, nhưng cũng xác định là hôn cốt nhục."

Lâm Nhược Sơn lắc đầu: "Có thể đó là tầm thường nhân gia! Lâm gia không giống nhau, Lâm gia là Cự Phú nhà, người thừa kế thân phận dĩ thường miễn cưỡng, cũng chính bởi vì cái này lời đồn, ta một mực không cách nào kế thừa Lâm gia đại nghiệp, chân thực vất vả muối muối, ai, một cái nữ hài tử, mỗi ngày khổ cực như thế vì Lâm gia vất vả, ta cái này làm ca ca tâm lý khó chịu nha. Cái này lời đồn, thật sự là hại ta không cạn, cũng hại muối muối ta."

Tên này uống rượu, thiếu mấy phần hoàn khổ khí hơi thở, vẫn rất nghiêm túc.

Yến Thất nói: "Cho nên, trong này tất nhiên có mờ ám."

"Mờ ám?"

Lâm Nhược Sơn trừng lớn thông mắt đỏ: "Yến Thất, ngươi lại có cái gì phát hiện mới?"

Yến Thất đuổi ra ngón tay đầu: "Thứ nhất, cái này ca dao vì cái gì tại người phụ thân lúc sinh tiền theo chưa từng nghe qua, mà tại phụ thân người sau khi qua đời, làm theo nhanh chóng lưu truyền?"

"Thứ hai, bài hát này dao tuy nhiên đơn giản, nhưng cực kỳ áp vận, sáng sủa trôi chảy. Một cái tiểu mao hài tử, nơi nào có biên soạn ca dao mức độ, cái kia không thành thần đồng? Cho nên, cái này định là có người tận lực bắt được viết thay."

"Cho nên, bởi vậy hai điểm, ta có thể kết luận, cái này phía sau tất nhiên có người sai sử, có ý định đối người xấu hổ, mai phục cự đại âm mưu, thậm chí, chánh thức mục đích cũng là không cho người chấp chương Lâm gia đại nghiệp."

Lâm Nhượng Sơn nghe vậy đại chấn, vỗ bàn một cái: "Không sai, Yến Thất, người phân tích quá có đạo lý, thế nhưng là, người này rốt cuộc là người nào? Vì cái gì nhiều năm như vậy, vẫn luôn muốn hại ta? Cái này ca dao, mọi thứ Lâm gia con cháu đều biết hát, ta quả thực đau đầu chết."

"Ái, người nói ta vì cái gì như thế bất tranh khí, nếu là dài đến có một điểm giống phụ thân ta cũng được a, hết lần này tới lần khác không hề giống, số khổ a."

Yến Thất ngừng lại, nói ra: "Cái này thủ phạm thật phía sau màn suy luận lên cũng đơn giản."

Lâm Nhượng Sơn hỏi: "Như thế nào suy luận?"

Yến Thất nói: "Có một cái đơn giản nhất phương pháp, người như chấp chương Lâm gia, đối với người nào nhất không lợi, vậy ai thì có thể là hậu trường hắc thủ."

"Cái này. . ."

Lâm Nhượng Sơn thân thể run lên, ánh mắt trở nên ngưng trọng lên: "Nói như vậy, kia chính là ta cái kia bà con xa Tứ thúc không thể nghi ngờ, cũng chính là bọn họ trong miệng Tứ lão gia. Bởi vì hấn tại Lâm gia phần tử chiếm so trừ chúng ta cái này một chi bên ngoài, là thuộc hấn nhiều nhất, mà lại, hấn rất lợi hại có năng lực, cũng có cơ hội chấp chương Lâm gia đại nghiệp."

Yến Thất nói: "Cái này Tứ lão gia đối với các người như thế nào? Có vẻ như vô cùng không hữu hảo."

Lâm Nhượng Sơn khẽ nói: "Há lại chỉ có từng đó là không hữu hảo, quả thực khắp nơi cùng nhị muội đối nghịch, nhị muội đều muốn bị hấn tức giận điên, bà mẹ người chứ gấu à, ta đều muốn đánh hấn."

Yến Thất cười ha ha: "Như thế nói đến, cái kia ca dao có kẻ gánh chịu, có thể là hấn."

Lâm Nhượng Sơn thở dài: "Cho dù biết là hấn lại như thế nào? Cái này lời đồn đã không cách nào xóa đi, mà thân phận ta mãi mãi cũng là cái vết bẩn."

Yến Thất mỉm cười: "Yên tâm, ta có biện pháp giúp đại thiếu gia làm sáng tỏ thân phận."

Lâm Nhượng Sơn vô cùng kích động: "Yến Thất, người thật sự là ta quý nhân, mau nói, người có biện pháp nào?"

Yến Thất nháy mắt mấy cái: "Hiện tại còn chưa đến thời điểm, ta cần chuẩn bị một đoạn thời gian, đại thiếu gia thì an tâm làm Lâm gia công tử bột đi."

Hai người uống rượu, một thẳng đến rất khuya, vừa rồi trở lại Lâm gia.

Yến Thất men say say say, vừa mới tiến nhà mình tiểu viện, liền thấy Thu Hương đứng tại cửa ra vào, tư thái mê mị, đường cong thướt tha, tại ánh trăng thấp thoáng hạ, tâm kia xinh đẹp khuôn mặt nhỏ hết sức mê người.

Yến Thất trở nên kích động: Hơn nửa đêm, Thu Hương đây là muốn đưa hàng đến cửa sao?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 91: Đánh vỡ chuyện tốt :

"Thu Hương? Muốn như vậy, người đứng ở chỗ này, giống như là Hòn Vọng Phu."

Yến Thất men say say, nói chuyện có chút lố măng.

"Thất ca, ngươi nói cái gì đó, lại tới đùa ta vui vẻ."

Thu Hương mềm mại mặt ửng đỏ, trong đôi mắt đẹp hiện lên vẻ lo âu, dậm chân một cái, tại Yến Thất bên tai thổi khẩu khí: "Có tình huống mới, ta phòng quả nhiên tiến đến người, cửa Tàn Hương bên trên, có hai cái dấu giày."

"Quả nhiên có dấu giày? Đi, chúng ta đi xem một chút."

Yến Thất từ lập tức tỉnh hơn phân nửa, không nói lời gì lôi kéo Thu Hương tay nhỏ, vội vã chạy hướng Thu Hương khuê phòng.

Thu Hương tâm lý hoang mang rối loạn, tốt thẹn thùng: Thất ca làm sao kéo ta tay a, nam nữ thụ thụ bất thân, cái này có thể tốt như vậy? Ta muốn hay không vùng thoát khỏi ra ngoài?

Nhưng giống như lại không tốt, Thất ca tay hào hữu lực, nắm thật thoải mái.

Thu Hương tâm lý bất ổn, sắc mặt như hỏa thiêu, lại là ngưng ngưng, lại là bối rối.

Ngay tại Thu Hương rốt cục quyết định, muốn đem tay nhỏ theo Yến Thất ma trao bên trong rút ra lúc, Yến Thất bỗng nhiên liền buông tay.

Thu Hương tâm lý vắng vẻ, bị Yến Thất nắm lâu như vậy, hiện tại buông ra, còn có chút không quen.

Ngẩng đầu nhìn lên, nguyên lai là khuê phòng đến.

Yến Thất nhẹ nhàng mở cửa, để Thu Hương bùng hương nến chiếu vào cửa tro rom rạ.

Nhìn kỹ, quả nhiên có hai cái dấu chân.

"Thực sự có người vụng trộm đi vào."

Yến Thất dùng thước đo đo một cái dấu chân chiều dài, xem ra là 36 yard.

Mà tại dấu chân ở giữa nhất, mơ hồ có hai cái nho nhỏ nguyên hình, đây cũng là để giày đồ án.

Yến Thất thu thập được những tin tức này, nói với Thu Hương: "Người ở chỗ này chờ, ta đi tìm Khúc Phong, hắn là phó quản gia, nhất định có thể tìm ra đôi giày này chủ nhân."

Khúc Phong nhanh buồn ngủ, Yến Thất lại nửa đêm tìm tới cửa.

"Yến Thất, ngươi có chuyện gì khẩn yếu sao?" Khúc Phong buồn ngủ đến thẳng ngáp.

Nếu là bình thường người, Khúc Phong đã sớm mặt lạnh lấy đem người đuổi đi ra.

Nhưng là, Yến Thất lại là đại thiếu gia trước người hồng nhân, đặc tội không nổi a.

Yến Thất nói: "Phiền phức Khúc quản gia giúp ta tìm một người."

"Tìm ai?"

"Một cái chân mặc 36 yard giày nữ nhân, để giày đồ án có hai cái vòng tròn nhỏ."

Khúc Phong có chút choáng váng: "Này làm sao tìm a."

Yến Thất hạ giọng, thần thần bí bí nói: "Đây chính là đại thiếu gia muốn tìm người, chỉ là đại thiếu gia không tiện, để cho ta thay hắn ra mặt. Tìm tới người này, đại thiếu gia sẽ cho ngươi nhớ nhất đại công. Nói không chừng, ngươi có thể vượt trên Trương Hòa, thuận lợi ngồi lên đại quản gia ngai vàng đâu, ngươi cũng biết, đại thiếu gia một mực không thích Trương Hòa "

Khúc Phong nghe vậy đại hi: "Yến Thất, ngươi để đại thiếu gia yên tâm, trong vòng ba ngày, ta nhất định đem người tìm tới."

Yến Thất vỗ vỗ Khúc Phong bả vai: "Rất tốt, Khúc quản gia thăng chức có hi vọng a . Bất quá, đại thiếu gia nói, việc này muốn giữ bí mật, tuyệt đối không thể kinh động bất luận kẻ nào, muốn thần không biết quỷ không hay điều tra ra."

Khúc Phong nói: "Yến huynh cứ yên tâm, ta sẽ đi thăm dò đồ vật cấp cho rõ ràng chi tiết, ta là phó quản gia, đi thăm dò sổ sách chính là không thể bình thường hơn được sự tình, Trương Hòa cũng không dám không xứng hòa."

"Tốt! Việc này giao cho ngươi, ta xem trọng ngươi!"

Yến Thất cùng Khúc Phong nói thăm vài câu, lại trở lại Thu Hương khuê phòng.

"Thu Hương, việc này ta để Khúc Phong đi làm, sẽ không có cái gì sai lầm. Nếu là không có chuyện gì, ta liền đi."

Thu Hương đôi mắt đẹp hiện ra điểm điểm gọn sóng, đẹp mắt môi đỏ môi mím thật chặt, đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhú lên, tuy nhiên một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng, nhưng lại tự có một cổ u buồn vẻ đẹp.

Nhìn lấy Yên Thất muốn đi, Thu Hương tâm lý hoảng hốt, che ở trước người hắn: "Thất ca, ta sợ hãi, ngươi khoan hãy đi, theo giúp ta nói chuyện được không?"

Yên Thất sờ mũi một cái: "Muộn như vậy, ta sợ bị người ta biết nói xấu, ta một đại nam nhân, tại người trong phòng có chút không ổn, khuya khoắt, có nam quả nữ "

"Hắn là không người biết, Thất ca, người trước hết ngồi một hồi, theo giúp ta trò chuyện cũng được."

Thu Hương tâm lý lại xấu hổ nghĩ đến: Thất ca hiện tại còn nói cái gì nam nữ thụ thụ bất thân, vừa rồi lôi kéo ta tay nhỏ chạy vội thời điểm, có thể từng muốn lên nam nữ thụ thụ bất thân?

Yên Thất ngửi một cái trên thân khó người từ khí,

Nhún nhún vai: "Ta là muốn về đi tắm, người nhìn ta một thân từ khí, khó người rất lợi hại, thật sợ hãi đem người nhà ở khói thổi, y phục cũng thấm mồ hôi, dán ở trên người khó chịu vô cùng."

Thu Hương thật tình sợ hãi, cũng là không nguyện ý để Yên Thất trở về, ngừng lại, đỏ mặt mềm mại nói: "Thất ca, người trở về vẫn phải nấu nước, thật phiền toái, không bằng "

Yên Thất nhìn lấy Thu Hương ứng đỏ mê người khuôn mặt nhỏ: "Không bằng như thế nào?"

Thu Hương cúi đầu, mềm nhũn nói: "Không bằng thì tại ta chỗ này tẩy đi, ta vốn là đã muốn tắm rửa, vừa rồi nấu nước nóng, bắt quá ta không vội, Thất ca người đi trước tẩy đi."

Yên Thất lấp bắp nói: "Cái này không được đâu, người nấu nước ta đến tẩy? Vậy người một hồi làm sao tẩy? Lại nói, hơn nửa đêm, tại người trong khuê phòng tắm rửa, cảm giác thật không được tự nhiên đâu, muộn như vậy, sẽ không tới người a?"

Thu Hương sắc mặt ứng đỏ: "Cái này đều nửa đêm, ai sẽ đến? Thất ca người thì đừng khách khí, coi ta là hầu hạ người tiểu nha hoàn không là được? Tiểu nha hoàn hầu hạ thiếu gia tắm rửa, thiên kinh địa nghĩa. Ai nha, Thất ca, người trước hết đi tẩy đi, người không nói, ta không nói, ngoại nhân ai biết?"

Nói, liền đem Yên Thất hướng phòng tắm đẩy.

Yên Thất cảm thụ được Thu Hương tay nhỏ mềm nhẵn, cười hắc hắc nói: "Tốt, ta tẩy, ta tẩy còn không được sao, bắt quá, người khác nhìn lên ta tắm rửa nha."

Thu Hương ngược không thôi: Thất ca thật đúng là yêu giờ trò lưu manh! Cho tới bây giờ đều là nam nhân nhìn lên nữ nhân tắm rửa, còn chưa từng nghe qua nữ nhân nhìn lên nam nhân tắm rửa.

Trong phòng tắm hơi nước tràn ngập, hơi nước treu chọc nhiều.

Một cái trong thùng gỗ to, thả chậm nước nóng, trên mặt nước rải đầy cánh hoa.

Yên Thất ba chân bốn cẳng cởi quần áo, tro trụi, chui vào trong thùng gỗ.

"Hắc hắc, thật sự là dễ chịu, rửa sạch xoát, rửa sạch xoát, ừ ừ!"

Yên Thất hừ phát từ khúc, tâm lý vẫn đang suy nghĩ: Nếu là Thu Hương thật là mình nha hoàn cũng quá tốt, cái kia liền có thể để Thu Hương tiến đến chà lưng, nói không chừng còn có thể cùng nhau tắm cái tắm uyên ương đây.

Cổ đại, tiểu nha hoàn chính là có thể cùng chủ nhân cùng nhau tắm rửa.

Thu Hương nghe Yên Thất một bên tắm rửa, còn một bên lẩm bẩm hát từ khúc, đã cảm thấy buồn cười.

Nghe cái kia dòng nước ào ào âm thanh, Thu Hương tâm lý nổi lên một trận ngại ngùng.

Cái kia từng tiếng bọt nước, treu chọc lấy nàng nội tâm, thậm chí tuôn ra muốn đi nhìn lên xúc động.

Ai nha, ta đang suy nghĩ gì xấu hổ đồ đâu.

Thu Hương dùng sức vẩy vẩy xinh đẹp khuôn mặt, tuy nhiên thẹn thùng, nhưng có Yên Thất ở bên người, liền không lại sợ hãi.

Đang miên mang suy nghĩ lúc, bên ngoài truyền đến nhẹ nhàng tiếng đập cửa.

Thu Hương giật mình, vội vã cuống cuống hỏi: "Người nào?"

"Là ta à, Thu Hương." Bên ngoài truyền đến đại tiểu thư thanh âm.

"A, là là đại tiểu thư?"

Thu Hương cả kinh giống như là con thỏ nhỏ, lập tức nhảy dựng lên: Muộn như vậy, đại tiểu thư làm sao tới?

Thế nhưng là, Thất ca còn trong phòng tắm rửa, nếu là bị đại tiểu thư đụng vào, cái kia ta chính là nhảy vào Hoàng Hà cũng rửa không sạch.

Hơn nửa đêm, cô nam quả nữ, rửa đến sạch sẽ, còn không phải thì vì cùng giường chung gối?

Vậy phải làm sao bây giờ nha?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Bản tiểu thư tắm rửa :

Thu Hương gấp thẳng dậm chân, ruột gan phanh phanh nhảy loạn, nhưng không có biện pháp ứng đối.

Đại tiểu thư vốn là đôi Yến Thất có chút thành kiến, muốn đem Thất ca khai trừ Lâm phủ, giả dụ, ở chỗ này gặp phải, nói không chừng hai người đều biết đánh nhau.

"Thu Hương, mở cửa nhanh a, người ở bên trong đi lâu rồi cái gì đâu, ta đến người còn không mở cửa ra cho ta, nhìn ta một hồi làm sao thu thập người, không phải vậy ta đập cửa."

Đại tiểu thư lại bắt đầu thúc giục.

Thu Hương không có cách nào, chỉ cần kiên trì, run rẩy mở cửa phòng.

Vừa mở cửa, thì lớn tiếng ồn ào: "Đại tiểu thư đến, là đại tiểu thư đến, muộn như vậy, lớn nhỏ làm sao như thế có hào hứng."

Lâm Nhược Tiên ngoẹo đầu, nhìn lấy sắc mặt hồng nhuận phon phớt, đôi mắt đẹp lóe ra xấu hổ mị màu sắc Thu Hương, cau mày nói: "Thì hai người chúng ta, người hô cái gì nha, a, ta hiểu, người có phải hay không hô cho người khác nghe, nói không chừng, người trong phòng này cất giấu nam nhân nha. Đi ra, đi ra cho ta, ta xem một chút nam nhân này đến cùng là ai."

Thu Hương giật mình, giống như là con thỏ nhỏ đồng dạng nhảy dựng lên, lắc đầu liên tục: "Đại tiểu thư nói cái gì đó, ta làm sao lại giấu nam nhân đâu, không, thật không có."

"Hi hi, ta đùa người chơi đâu, người còn tưởng là thật."

Lâm Nhược Tiên lười biếng ngồi ở trên giường, thân thủ nắm lên trên giường cây kéo, mặt mũi tràn đầy cười xấu xa: "Nếu là thật sự có nam nhân nửa đêm trốn ở người nơi này, tất nhiên là muốn đối người mưu đồ làm loạn, bản tiểu thư nhất định thể thiên hành đạo, một cắt bỏ đao hạ xuống, đem nam nhân cái kia đồ quỷ sứ cho cắt bỏ."

"Đừng a." Thu Hương kiều mị khuôn mặt nhỏ trắng bệch, tâm đều muốn nhảy ra.

Trong phòng tắm Yến Thất cũng không nhìn được giờ ngón tay giữa lên: Tiểu nương bi này thật sự là đủ hung ác, thanh âm nghe rất lợi hại mê người, bắt quá tay đoạn ngược lại là độc ác, còn muốn cắt bỏ ta chim?

Hừ, có gan người đến cắt bỏ.

Người dám cắt bỏ ta chim, ta thì dám vạch trần người tổ chim, vạch trần được người không muốn không muốn.

Ai sợ ai a.

Yến Thất đầy trong đầu ý nghĩ xấu xa, rất nhớ quang lấy cái mộng ra ngoài gặp một lần Lâm Nhược Tiên, phơi bày một ít nam nhân hùng phong, nhưng vì Thu Hương danh tiếng, vẫn là điều thấp một điểm thì tốt hơn.

Thế nhưng là, hiện tại lại ra không được, y phục cũng ẩm ướt ngượng ngùng, có thể như thế nào cho phải.

Yến Thất nhìn chung quanh một chút, tìm tới một cái quần bông, hẳn là Thu Hương, ngửi một chút tràn đầy mùi thơm, quan tâm nằng đầu, trước khoác lên người che đậy.

Thu Hương chịu đựng hoảng hốt, lắp bắp nói: "Đại tiểu thư, muện như vậy, làm sao người tới ta chỗ này?"

Lâm Nhược Tiên lười biếng đuổi người một cái: "Ta đi thương hội trừ khoán, hiện tại mới trở về, hai bên nhàm chán, liền nghĩ qua đến cùng người nói một chút."

Thu Hương a một tiếng, làm bộ ngáp một cái: "Đại tiểu thư, cái kia ta buồn ngủ, không có tinh lực nói chuyện phiếm, chúng ta không bằng ngày khác trò chuyện tiếp đi."

Yến Thất nghe được tâm lý cười trộm: Ngày khác trò chuyện tiếp? Cái kia chính là Nhật Hoàn trò chuyện tiếp đi?

Lâm Nhược Tiên gật gật đầu: "Cũng tốt, vậy liền ngày khác trò chuyện tiếp."

Thu Hương thật cao hứng nhảy dựng lên: "Đại tiểu thư muốn đi sao? Ta đưa đại tiểu thư."

Lâm Nhược Tiên hiếu kỳ nhìn lấy Thu Hương: "Ta không nói đi a."

Thu Hương mềm mại nói: "Thế nhưng là, người nói người không nói chuyện phiếm"

Lâm Nhược Tiên dí dõm dăm dăm Thu Hương tron bóng cái trán: "Ta nói đúng không nói chuyện phiếm, nhưng cũng không có nói muốn đi a, ta là dự định tại người nơi này nằm ngủ."

"A? Không được, không thể tại ta chỗ này ngủ."

Thu Hương giống như là trống lúc lắc đồng dạng lắc đầu, đầy mặt đỏ bừng, hồng diễm không rành.

Lâm Nhược Tiên nhìn lấy Thu Hương, trong đôi mắt đẹp hiện ra do dự: "Người cái này là thế nào, tâm thần bất an, khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, một bộ rất khẩn trương bộ dáng? Nói, người có phải hay không có cái gì gạt ta? Tiểu nha đầu, người cho ta thành thật khai báo."

"A, không, tuyệt đối không có."

Thu Hương diễn kỹ là quá kém, lắp bắp nói: "Ta có thể có cái gì gạt đại tiểu thư a, chúng ta thế nhưng là hảo tỷ muội đầu, Tiên Nhi tỷ tỷ, người nói đúng không?"

Thu Hương thân phận không tầm thường, tuy nhiên cùng Lâm Nhược Tiên danh nghĩa là chủ tớ, nhưng tự mình lại là lấy tỷ muội tương xứng.

"Không đúng, người hôm nay mất hồn mất vía, cùng bình thường không giống nhau lắm"

Lâm Nhược Tiên thân eo uốn éo, đứng lên, bốn phía xem chừng, bỗng nhiên liền phát hiện phòng tắm đèn còn không có đóng, lập tức hiểu rõ cái gì, thốt ra: "Trong này vì cái gì đèn sáng? Có người, bên trong khẳng định có người."

Nàng không nói lời gì, một chân liền đem cửa phòng tắm cho đá văng.

Thu Hương bụm mặt, tâm tình thích nhảy: "Xong, bị đại tiểu thư phát hiện ra, Thất ca, ta cứu không người a."

Trong phòng tắm ánh đèn tối tăm, hơi nước lượn lờ, thấy không rõ ràng lắm.

Lâm Nhược Tiên đứng đầy cửa, đôi mắt đẹp nhìn, không có Phát Hiện bóng người.

"Chẳng lẽ không ai, có chút kỳ quái a."

Thu Hương gặp Lâm Nhược Tiên không có Phát Hiện Yến Thất, mới buông lỏng một hơi, trên thân đã là hương mồ hôi nhỏ giọt.

"Thất ca nhất định là trốn ở trong thùng gỗ, không phải vậy sớm đã bị Phát Hiện."

Thu Hương sợ hãi Lâm Nhược Tiên đến gần sẽ phát hiện trong thùng gỗ Yến Thất, vội vàng lúi kúi kéo Lâm Nhược Tiên tay nhỏ, nũng nịu giống như nói: "Đại tiểu thư làm gì nghi thần nghi quỷ, đem chúng ta đều đập hư, ta thả nước nóng muốn tắm rửa tới, nào có cái gì người a, đi, chúng ta ra ngoài đi."

Ừng ục ừng ục!

Lâm Nhược Tiên vừa muốn đi, liền nghe đến ừng ục ừng ục ngâm một chút âm thanh.

Trong thùng gỗ có người?

Lâm Nhựt Tiên bước nhanh chạy ra ngoài thùng gỗ đi qua.

Thu Hương hoảng sợ ngốc, bụm mặt, then thùng muốn mạng: Xong đời, Thất ca muốn bị đại tiểu thư Phát Hiện, ai, Thất ca còn không mặc quần áo đâu, đại tiểu thư nhìn thấy Thất ca không mặc quần áo, có phải hay không chiếm Thất ca tiện nghi a.

Đại tiểu thư nhất định sẽ bão nổi.

Yến Thất tên này cũng là đầy đủ khừu.

Hắn vốn là giàu đến rất tốt, nhìn lấy Lâm Nhựt Tiên muốn đi ra ngoài, cũng buông lỏng một hơi.

Không nghĩ tới thời điểm then chốt, thế mà thả một cái nhỏ nhỏ cái rầm.

Mặc dù nhưng cái này cái rầm rất nhỏ, cơ hồ cảm giác không thấy, nhưng lại nổi lên.

Thật sự là quá khừu.

Lần này vừa vận rất tốt, đem Lâm Nhựt Tiên hấp dẫn tới.

Yến Thất trước mắt đại tiểu thư xông lại, chỗ nào cũng tránh không, cũng không thể đứng lên, còi truồng, hướng đại tiểu thư triển lãm ưu mỹ dáng người cùng quan trọng linh kiện a?

Vậy ta ăn nhiều thua thiệt a. .

Yến Thất linh cơ nhất động, một đầu đâm vào trong nước, đem Thu Hương vấy hoa đắp ở trên mặt nước.

Trên mặt nước tất cả đều là lấm ta lấm tẩm cánh hoa, tại phối hợp một cái quần bông, nước sương mù mông lung, ánh đèn tối tăm phía dưới, che kín trong nước Yến Thất.

Lâm Nhựt Tiên thót tha đạo bước đi tới, đứng tại trước thùng gỗ, cái gì cũng không thấy được, không khỏi nhăn đầu lông mày đến: "Chẳng lẽ là ta nghe lầm, thật không có người?"

Thu Hương Ninja hoảng hốt, vội vàng xông lại, miễn cưỡng vui cười: "Đại tiểu thư, ta đều nói không có người, nhìn người nghi thần nghi quỷ, đi, ra ngoài, chúng ta ra ngoài nói chuyện."

Nàng sợ hãi Yến Thất kìm nén đến lâu, lại xảy ra vấn đề gì.

Lâm Nhựt Tiên nói: "Ra ngoài làm gì nha?"

Nàng thân thủ nhẹ nhàng trêu chọc một chút nước ấm, ngòn ngọt cười: "Nhiệt độ nước vừa vặn, tắm rửa cũng không tệ."

Lâm Nhựt Tiên Ván Thu hương: "Người tẩy không tắm rửa?"

Thu Hương ngược ngừng cự: Thất ca ở bên trong, ta này có ý tốt tắm rửa a?

"Cái kia, ta hiện tại có chút không thoải mái, trước không tẩy."

Lâm Nhựt Tiên gật gật đầu, trong đôi mắt đẹp hiện ra vui sướng: "Người không tẩy vừa vặn, bản tiểu thư mệt nhọc một ngày, vừa mệt vừa đuối, ta tắm trước đi."

Thu Hương cái này mắt tròn tròn.

Làm sao bây giờ, vậy phải làm sao bây giờ nha, người nào tới cứu cứu ta a.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 93: Trốn không thoát :

Giấu ở trong nước Yên Thất cũng giặt mình.

Cô nàng này nhì là cố ý à? Có phải hay không nhìn ta đáng dập đẹp trai, phải cứ cùng ta đến cái tắm uyên ương?

Em gái người, người nếu là thật dám đi vào, vậy cũng đừng trách ta không khách khí.

Mà lại, Yên Thất ở trong nước ghen thời gian thật dài, đã nhanh không nín được.

"Vậy phải làm sao bây giờ nha."

Thu Hương gấp thẳng dậm chân, hoàn toàn không có cách nào ứng phó cái này cục diện hỗn loạn.

Đại tiểu thư nếu là cởi quần áo đi vào tắm rửa, lại nhìn thấy Thất ca cũng tại trong thùng tắm, đại tiểu thư trong sạch nhưng liền không có, ngay lập tức sẽ bão nổi.

Mà lại, đối với Thất ca cũng không công bằng.

Mất thấy Lâm Nhượng Tiên đã cởi áo nói dây lưng, cởi áo ngoài, chỉ mặc thiếp thân áo sơ mi nhỏ, cổ trắng nõn như ngọc, xương quai xanh trắng muốt như son, trước ngực mờ mờ dọc theo một vòng khe rãnh, nhìn lấy cũng làm người ta trông mà thêm.

Lâm Nhượng Tiên cởi ra thiếp thân áo sơ mi nhỏ nút thắt, mở ra thon dài cặp đùi đẹp, một bộ liền muốn bước vào.

"Ai, đừng!"

Thu Hương cái gì cũng không lo được, kéo lại Lâm Nhượng Tiên cánh tay, đem nàng ngăn tại thùng tắm bên ngoài.

Yên Thất đã không nín được, vừa vặn nhìn thấy Thu Hương đem Lâm Nhượng Tiên ánh mắt ngăn trở, vội vàng nhô đầu ra hít thở không khí.

Ngăn cách hơi nước , có thể nhìn thấy Lâm Nhượng Tiên mê người đường cong cùng kiều diễm dung nhan.

Mất phượng, mây liễu, đỏ ục ục cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi nhếch lên, quạt cường bên trong lộ ra một vòng gợi cảm, tóc dài rối tung trên vai, có mấy phần lộn xộn đẹp.

Cổ trắng nõn Như Tuyết, chỉ mặc thiếp thân áo sơ mi nhỏ, lộ ra vai mượt mà có thịt, nhưng lại yêu kiều có thể nắm, xương quai xanh gợi cảm, riêng là trước ngực sung mãn, cái kia một đầu mê người khe rãnh lan tràn đi ra, người xem tìm thấy nước miếng.

Thật không nghĩ tới, Lâm Nhượng Tiên xinh đẹp như vậy.

Yên Thất lặng lẽ chấm điểm.

Lâm Nhượng Tiên khí chất dứt khoát mà độc lập, thật có một cỗ trung tâm mua sắm nữ cường nhân quạt cường, cùng Từ Song Nhi con gái rượu, Thu Hương mềm mại đáng yêu khác biệt quá nhiều.

Nhưng luận cấp bậc, lại là Mai Lan Thu Cúc, mỗi người một vẻ.

Lâm Nhượng Tiên không nghĩ tới tắm rửa, Thu Hương còn muốn ngăn cản nàng, hơi hơi dương giọng: "Thu Hương người làm gì nha, người không tắm rửa, còn không cho ta tẩy sao?"

Thu Hương đỏ bừng cả khuôn mặt, mềm mại nói: "Đại tiểu thư, chúng ta đi trước nói chuyện, một hồi lại đến tẩy đi."

Lâm Nhượng Tiên quạt cường kinh lên: "Không muốn, chúng ta có thể vừa tắm vừa nói, lại nói, nước một hồi thì lạnh, hiện tại tẩy là thoải mái nhất."

Thu Hương lại đem Lâm Nhượng Tiên cho giữ chặt, không cho nàng xuống nước.

Lâm Nhượng Tiên dùng sức đâm đâm Thu Hương tron bóng cái trán: "Người tiểu nha đầu này ngày hôm nay rất kỳ quái a, người thì sợ ta như vậy đi vào tắm rửa? A, có phải hay không trong nước cất giấu người a, đợi ta xem một chút."

"Đừng, đại tiểu thư, nào có người a."

Thu Hương dọa sợ, sử xuất bú sữa sức lực đem Lâm Nhượng Tiên giữ chặt, khuôn mặt hồng hồng nói: "Thực... Cái kia... Đại tiểu thư, ta lại muốn tắm."

Lâm Nhượng Tiên vũ mị Bạch Thu Hương liếc một chút: "Trách không được người ba lần bốn lượt ngăn cản ta tắm rửa, nguyên lai là người muốn tắm, yên tâm, bản tiểu thư sẽ không cùng người đoạt."

Thu Hương vỗ phình lên bộ ngực, thoáng buông lỏng một hơi.

Lâm Nhựt Tiên đứng ở nơi đó nhìn lấy Thu Hương, hiếu kỳ nói: "Ngươi đến là thoát a."

Thu Hương sững sờ: "Thoát cái gì?"

Lâm Nhựt Tiên che miệng mà cười: "Đương nhiên là cởi quần áo a, chẳng lẽ tắm rửa không cởi quần áo sao?"

Cởi quần áo?

Thu Hương nguyên lai tưởng rằng vượt qua kiểm tra, không nghĩ tới vẫn là đứng trước quần cảnh.

Thất ca còn trong nước nhìn lấy đầu, ta làm sao thoát a, tốt thẹn thùng nói.

Lâm Nhựt Tiên gấp: "Ngươi ngược lại là thoát a, xem ra ngươi vẫn là không muốn tẩy, ngươi gạt ta đúng không?"

"Không, thoát, ta thoát còn không được sao?"

Thu Hương thật sự là không có cách nào, cắn răng một cái, cũng không thèm đếm xỉa, vậy liền thoát tốt, đây là một cái bể tắm, nhất định phải có một người cởi quần áo.

Thu Hương đỏ mặt, quay lưng đi, nhẹ nhàng cởi ra nút áo, đôi mắt đẹp nhẹ nhàng thoáng nhìn, vừa vận Phát Hiện Yến Thất theo trong nước nhô đầu ra, một đôi tròng mắt chính nhìn nàng chăm chăm tới.

"Thất ca..."

Thu Hương bĩu môi, đỏ mặt máu, đáng thương đáng yêu tới cực điểm, lặng lẽ hướng Yến Thất nháy mắt, ra hiệu hẳn đừng có lại nhìn lên.

Yến Thất làm theo chỉ chỉ nước, bắt đầu dĩ nhún nhún vai.

Hắn đã không có ra tránh, trừ phi chìm đến trong nước, nhưng tư vị kia rất khó chịu.

Thu Hương nhìn lấy Yến Thất cái kia tội nghiệp túng quẫn dạng, lại là xấu hổ, lại muốn cười trộm.

Bất quá, bị Yến Thất nhìn lấy cởi quần áo, quá thẹn thùng.

Nàng ra hiệu Yến Thất nhìn qua, sau đó dùng sức nhắm mắt lại.

Yến Thất hiểu rõ, đây là để cho mình nhắm mắt đây.

Tính toán, Thất ca ta thì phối hợp một chút.

"Thu Hương, ngươi làm sao còn không cởi quần áo? Ngươi không tẩy bản tiểu thư tẩy."

Lâm Nhựt Tiên đã hơi không kiên nhẫn.

"Thoát, ta cái này thoát."

Thu Hương không cách nào lại trì hoãn, chịu đựng xấu hổ, bỏ đi áo ngoài, lộ ra bên trong thiếp thân áo ngực.

Áo ngực phình lên, phần hồng bên trong có lấy một sợi trong suốt, làm nổi bật đến bên trong xuân quang vô hạn.

Yến Thất trong lúc vô tình mở to mắt, nhìn thấy Thu Hương mặc lấy thiếp thân áo ngực đứng tại trước mặt, trắng nõn cổ, gợi cảm vai, còn có eo nhỏ phía trên trắng nõn như ngọc thịt, đều tản mát ra cái này nồng đậm xấp xỉ hương mị hoặc.

Phía dưới thì bị thùng gỗ ngăn trở, không nhìn thấy.

Thu Hương không nghĩ tới Yến Thất mở to mắt, xấu hổ không ngừng hướng hẳn bĩu môi.

Yến Thất mới không phải cứng nhắc thư sinh, hẳn là có văn hóa lưu manh.

Lúc này không giờ trò lưu manh, giả trang cái gì quần tử a.

Yến Thất từ trên nhìn xuống, riêng là để mắt tới Thu Hương bờ eo thon.

Hắn còn bắn khoắn áo bào đỏ nữ Quân Nguyệt nhiệm vụ.

—— nàng muốn tìm người là cái thuận tay trái, trên hông, có một khóa nốt ruồi son.

Thu Hương là thuận tay trái không thể nghi ngờ, nếu là có thể nghiệm chứng một chút năng trên mông có hay không nốt ruồi son, vậy liền quá hoàn mỹ.

Hoặc là, hiện tại cũng là một cơ hội.

Thu Hương mặt mũi tràn đầy đồ bùng, bị Yến Thất chăm chú nhìn, cũng không cảm thấy chán ghét, chỉ là tốt xấu hổ, đòi này cũng không có tại trước mặt nam nhân coi qua y phục.

Nàng cảm y phục che chở trước ngực, . đôi mắt đẹp tròn trĩnh lên, đang ' hung ác ' khoét lấy Yến Thất.

Bất quá, Yến Thất cũng không phải sợ hãi, con mắt nhìn chăm chăm nàng bờ eo thon, linh lợi loạn chuyển.

Lâm Nhượng Tiên thúc giục nói: "Thu Hương, ngươi ngược lại là thoát áo ngực a."

Thu Hương mềm mại nói: "Ta tắm rửa không thoát áo ngực."

Lâm Nhượng Tiên phi thường kinh ngạc: "Tắm rửa không thoát áo ngực? Cái kia có thể dễ chịu sao? Tính toán, ta mặc kệ ngươi, ngươi nhanh đi vào tắm rửa đi, ngươi lại không tiến, ta thì muốn đi vào."

"Tiến, ta tiến!"

Thu Hương xấu hổ muốn mạng, Thất ca ở bên trong, ta làm sao đi vào tắm rửa nha.

"Đại tiểu thư, ngươi đi ra ngoài trước được không? Ta có chút thẹn thùng"

Thu Hương muốn trước tiên đem đại tiểu thư cho lừa gạt ra ngoài.

Chỉ cần đại tiểu thư rời đi phòng tắm, cái kia tất cả đều dễ nói chuyện, một hồi sẽ giả bộ tự mình rửa qua.

Lâm Nhượng Tiên vũ mị cười một tiếng: "Giữa ngươi và ta còn có cái gì thẹn thùng, lại nói, bản tiểu thư lúc tắm rửa cũng không có né tránh ngươi, này lại ngươi tắm rửa, lại muốn ta né tránh? Cái này không công bằng! Ta thì không đi ra, ta liền muốn nhìn ngươi tắm rửa."

"Đại tiểu thư, ngươi..." Thu Hương hoàn toàn không biết làm sao bây giờ tốt.

Lâm Nhượng Tiên ôm lấy Thu Hương bờ eo thon, các đại thiên kiều hừ một tiếng: "Ngươi đến cùng có vào hay không đi? Xem ra, ngươi là không có ý định tắm rửa, vẫn là bản tiểu thư trước tẩy đi."

Nàng hơi vừa dùng lực, đẩy ra Thu Hương, duỗi ra trắng nõn cặp đùi đẹp, muốn bước vào trong nước.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: Cô nàng hận lên ta :

Ta dựa vào!

Cô nàng này nhi đùa thật.

Yến Thất mau đem đầu co lại vào trong nước, sau đó, liền thấy một đầu thon dài thẳng tắp bấp bễ vào đến, cặp đùi đẹp châu tròn ngọc sáng, ngón chân như đậu khấu đồng dạng đáng yêu.

Cặp đùi đẹp ở trong nước trượt đi, may mắn Yến Thất lẫn mất nhanh, không phải vậy thì sẽ đụng phải Tiểu Yến bầy.

Yến Thất hưng phấn đều muốn chảy máu mũi: Cái này dụ hoặc ai có thể chịu đựng a.

"Đừng, đại thiếu tử, ngươi đi ra cho ta."

Thu Hương kinh hãi hoa dung thất sắc, sử xuất bú sữa khí lực, quả thực là đem Lâm Nhượng Tiên cho lôi ra tới.

Lâm Nhực Tiên gắt giọng: "Người không tẩy, còn không cho ta tẩy, cái này quá kỳ quái."

"Tẩy, ta làm sao không tẩy? Đại tiểu thư, người nhìn ta, ta hiện tại thì nước vào."

Thu Hương không thèm đếm xỉa, cái này một 'cướp' nhất định là không qua được.

Thật sự là tiện nghi Thất ca.

Thu Hương cắn chặt hàm răng, cặp đùi đẹp giương nhẹ, tiến vào trong thùng gỗ.

"Thu Hương thế mà đến thật."

Yến Thất không nghĩ tới Lâm Nhực Tiên không có tiến đến, Thu Hương lại lớn mật chui vào.

Thùng nước kia một người tắm rửa vừa vặn, hai người làm theo hơi có vẻ chen chúc.

Tuy nhiên Yến Thất đã hết sức cách Thu Hương xa một chút, nhưng là không gian nhỏ hẹp, vẫn miễn không da thịt xem mất.

Yến Thất đầu nhẹ nhàng một đỉnh, thì vừa vặn dán tại Thu Hương lưng đẹp bên trên, chạm đến cái kia mảng da thịt, như mỹ ngọc trượt không trượt tay, thật không thoải mái.

Thu Hương trong lòng rung động, thân thể nóng bỏng, một cử động cũng không dám, sợ đụng phải không nên đụng phải đồ vật, ngược lại nhắm trướng khó chịu, tâm lý rất rõ ràng, đây là tại đùa lừa a.

Lâm Nhực Tiên nhìn lấy Thu Hương rốt cục phía dưới nước tắm rửa, liền không hề cùng hắn tranh đoạt, dời qua một cái ghế, ngồi tại cửa ra vào, nhiều hứng thú nhìn lấy Thu Hương: "Người ngược lại là tắm rửa a, đắm ở nơi đó không nhúc nhích, sẽ không phải là chờ lấy ta cho người chà lưng đi."

Nói, đứng dậy muốn đi tới.

"Đừng, ngài là đại tiểu thư, ta là nha hoàn, có thể dùng không nổi người cho ta tắm rửa, ta tự mình tới."

Thu Hương thật sợ hãi đại tiểu thư xông lại, Phát Hiện trong nước cất giấu một tên đại bại hoại.

Nàng suy nghĩ một chút, cũng đã không thể làm tượng gỗ, cứ việc sợ hãi đụng phải không nên đụng đồ vật, nhưng vẫn là nắm lên khăn mặt, không quan tâm lau chùi thân thể.

Một đôi tay nhỏ trên dưới đông đưa, trong lúc lơ đãng đụng phải Yến Thất lồng ngực, hỏa nhiệt mà kiên cường, một cổ ngại ngừng tại Thu Hương tâm lý ba động, trong đầu miễn man bất định, hỗn loạn suy nghĩ không bị khống chế lan tràn ra.

Yến Thất cũng mười phần khó chịu.

Trong cuộc đời này tán gái vô số, nhưng còn chưa từng có tại cực đoan như vậy tràng cảnh bên trong bị qua khảo nghiệm.

Trước mắt một mảnh diễm lệ thom ngát, nếu không có đại tiểu thư ở đây, thật đúng là dễ dàng mất khống chế.

Hắn ở trong nước quá dài, tranh thủ thời gian ngẩng đầu đi ra hít thở không khí, dạng này cũng có thể cách Thu Hương xa một chút, có điều mỹ nữ gần trong gang tấc, tuy nhiên mặc lấy thiếp thân áo ngực, nhưng cũng ướt đầm, càng tăng thêm mấy phần mỹ hoặc, còn không bằng không mặc đây.

Yến Thất chậm một hơi, chợt nhớ tới Quân Nguyệt nhiệm vụ, vội vàng chui vào trong nước, nhìn chăm chăm Thu Hương trên lưng nhìn lại.

Thu Hương thiếp thân tiểu khố đã ướt đầm, mơ hồ có thể thấy được ở phía sau dưới lưng phượng, trên mông phượng, có một khóa dí dõm nốt ruồi son.

Yến Thất chấn động trong lòng!

Quả nhiên là Thu Hương.

Quân Nguyệt muốn tìm người kia cũng là Thu Hương.

Lâm Nhực Tiên cùng Thu Hương nói chuyện phiếm một trận, chợt nhớ tới cái gì, hỏi: "Ta nghe nói hôm nay học đường bên trong phát sinh một kiện đại sự, cùng Yến Thất có quan hệ? Hơn nữa còn huyền ảo xôn xao."

"Ta không phải đã sớm cùng người đã nói sao? Yến Thất không phải cái thứ tốt, cũng dám một mình sử dụng ta nhân khí cùng danh hào đi kiếm tiền, vô sỉ, không biết xấu hổ."

Yến Thất rất là kỳ lạ bị Lâm Nhực Tiên một hồi bố trí, tâm lý có chút khí.

Ta làm sao lại không phải cái thứ tốt, làm sao lại vô sỉ?

Ta nếu là vô sỉ lời nói, người vừa rồi đầu kia thò vào trong nước chân trắng, đã bị ta mò hơn vài chục lượt.

Thất ca ta chính là nhìn xem, không có vào tay, ta còn chưa đủ quân tử sao?

Thu Hương tranh thủ thời gian thay Yến Thất bất bình: "Đại tiểu thư, Yến Thất người rất tốt, người liền người khác chưa thấy qua, làm sao lại ghét bỏ hẳn không tốt đây."

Lâm Nhược Tiên thân nhiên nói: "Ếch ngồi đáy giếng, có thể thấy được lóm đóm! Cũng bởi vì cái kia thù thù điển tịch, làm cho thật là đa tài tử rất là kỳ lạ bất chuyện ta, chân thực không an tĩnh."

Yến Thất giờ mới hiểu được tới Lâm Nhược Tiên chán ghét chính mình nguyên nhân.

Bất quá, cũng là người cô nàng này lòng dạ hẹp hòi, ta giúp người đuổi đi Lâm Như Ý cái kia bát phụ, thu thập Hứa Tùng Hoa cái kia công cuồng cử nhân, như thế vẫn chưa đủ trả lại người nhân tính sao?

Cùng sửa chữa bát phụ Lâm Như Ý, cử nhân Hứa Tùng Hoa so sánh, thù thù điển tịch này sự tình, bất quá là đậu xanh hạt vùng việc nhỏ, không nghĩ tới đại tiểu thư còn canh cánh trong lòng.

Lòng của nữ nhân mắt, cũng là so châm mũi còn nhỏ.

Lâm Nhược Tiên vênh lên môi đỏ, còn tại lưu lo không ngừng: "Thu Hương, người làm sao còn không đem Yến Thất đuổi đi? Ta nhìn người cô gái nhỏ này, cũng là gặp Yến Thất đáng đẹp trai, dự định thu hắn là a?"

Thu Hương Hồng Hà mặt mũi tràn đầy, tâm lý mềm mại nghĩ đến: Ta giống như đã bị Thất ca cho thu.

Hiện tại hai người tại một cái trong thùng tắm, quần áo mờ đi.

Có vẻ như, chỉ có phu thê mới có khả năng ra như thế kích thích sự tình a?

Thu Hương vội vã vì Yến Thất biện bạch: "Đại tiểu thư, người trăm công nghìn việc, vội vàng cứu vãn Lâm gia, nội phủ loạn thành một bầy, cũng may mắn có Yến Thất hỗ trợ, không phải vậy, người nào có thể thu thập Lâm Như Ý người bát phụ kia, còn có cái kia cử nhân Hứa Tùng Hoa, cũng bị Yến Thất cho đổi trở về, đôi này tên dờ hoi phu thê, về sau cũng đã không thể bước vào Lâm phủ một bộ. Đại tiểu thư, đó là tương đương đặc sắc."

Thu Hương đem sự việc miêu tả một lần.

Lâm Nhược Tiên nghe xong,

Chậm hơn nửa ngày, mới nhếch môi đỏ, hít thở sâu một hơi: "Thật không nghĩ tới, Lâm như ngọc cái kia bát phụ thế mà bị Yến Thất thu thập, hừ, cái này kêu là ác nhân còn cần ác nhân ma."

"Bất quá, nói trở lại, Yến Thất có thể đem Lâm Như Ý thu thập, điều này nói rõ Yến Thất làm bừa thủ đoạn càng hơn một bậc. Không được, cái này Yến Thất vẫn là rất nguy hiểm, ta nhất định phải mượn cơ đem hắn đuổi đi."

Yến Thất tâm lý cái này tức giận a.

Cái này đại tiểu thư đơn thuần có bệnh, . nàng thì là hẹp hòi nhĩ hận lên ta, bất luận ta làm cái gì, nàng đều hội trêu chọc.

Nữ nhân này thật có chút biến thái.

Thu Hương không phục, dùng sức lắc đầu: "Đại tiểu thư, người là đúng Yến Thất có thành kiến, Yến Thất rất lợi hại. Có thể nói như vậy, lưu manh hành động che giấu không Yến Thất thiện lương; không bị trời buộc thủ đoạn đức thành Yến Thất vĩ đại."

Yến Thất cảm động đến không muốn không muốn, hận không thể ôm chặt lấy Thu Hương, hung hăng hôn một cái.

Vẫn là Thu Hương giải ta à, bức này cực phẩm vu vật, ta muốn định.

Lâm Nhược Tiên liền thanh gắt nước: "Phi phi phi, Thu Hương, người buồn nôn không buồn nôn a, người đây là yêu ai yêu cả đường đi, người ưa thích hẳn, đã cảm thấy hẳn cái gì cũng tốt, người đây là Hoa Si - mê gái (trai) bệnh phạm. Dù sao mặc kệ như thế nào, ta chính là không thích hẳn, nhất định phải bắt hẳn cho ta đuổi đi ra."

Thu Hương kìm nén đến khuôn mặt nhỏ đỏ bừng, dựa vào lý lẽ biện luận: "Coi như ta phạm Hoa Si - mê gái (trai) bệnh, vậy Đại tiểu thư cũng phạm bướng bỉnh bệnh. Rất nhiều người đều nói Yến Thất tốt, thì đại tiểu thư nói Yến Thất hư, lúc này mới không bình thường đây. Đại tiểu thư, người có chỗ không biết, ngày hôm nay, không phải Yến Thất đại não học đường, mà chính là Yến Thất xuất thủ cứu đại thiếu gia..."

Thu Hương sinh động như thật, đem chuyện đã xảy ra nói một lần.

"Thế mà còn có dạng này sự tình?"

Lâm Nhược Tiên tự lẩm bẩm: "Yên Tỏa hồ nước liễu, đào đốt Cẩm Giang, câu đối này quá tuyệt, hừ, nhất định là Yên Thất trộm được, ta lại cho Yên Thất tăng thêm một đầu tội trạng. Hửn vẫn là tên trộm."

Yên Thất nghe, triệt để im lặng!

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 95: Có chút kích thích :

Chỉ hạng đàn bà và tiểu nhân là khó dạy a.

Yên Thất tâm lý kêu khổ.

Riêng là cái này đại tiểu thư, quả thực mang thù đến biến thái, thì cái này xấu tính, dung mạo người lại xinh đẹp cũng không gả ra được a.

Nhìn lấy đẹp mắt, ăn thép crôm răng.

Người nào cười người là ai không may.

Thu Hương chu ứng đồ mê người cái miệng nhỏ nhắn, vì Yên Thất biện bạch: "Đại tiểu thư lại tới nói xấu Yên Thất, hửn vô cùng có tài hoa, mới khinh thường đi trộm đây. Lại nói, hửn trộm người nào tuyệt đối? Phóng nhân toàn bộ Kim Lăng, người nào có thể làm ra như thế treo quỹ tuyệt đối?"

Lâm Nhược Tiên khê giật mình, bị Thu Hương ép buộc không có lý do phản bác.

Đúng vậy a, phóng nhân toàn bộ Kim Lăng, người nào có thể làm ra lợi hại như vậy tuyệt đối?

Chẳng lẽ... Yên Thất thật có đại tài?

Lâm Nhược Tiên dùng sức lắc đầu, vẫn là nhận định Yên Thất không phải người tốt, trên môi vênh lên, các đại thiên kiều khê nói: "Coi như Yên Thất có tài, hửn đường đi cũng là vừa chính vừa tà, bất quá là tiểu thông minh, phía trên không cảnh tượng hoành tráng."

Thu Hương gấp, trắng nõn cánh tay ở trong nước đông đưa, gầy đầy lấy bọt nước: "Yên Thất rõ ràng lập công, đại tiểu thư hết lần này tới lần khác nói hửn là tiểu thông minh, đại tiểu thư cũng không giảng đạo lý. Nếu không có Yên Thất, đại thiếu gia còn tại Hồ Ngôn trong tay chịu khổ đây."

Trong nội tâm nàng sốt ruột, tay nhỏ ở trong nước trên diện rộng gầy đầy, trong lúc vô tình, trong lòng bàn tay tại một cái mềm mại đồ, vật phía trên xẹt qua, lại về lúc trở về, mềm mại đồ, vật bỗng nhiên trở nên kiên cường.

Đây là vật gì?

Thu Hương hơi suy nghĩ một chút, đột nhiên hiểu được, sắc mặt cảm thấy khó xử, tâm hoảng ý loạn, cúi đầu, một cử động cũng không dám, trong đôi mắt đẹp hiện ra ngượng ngùng, mơ hồ cất giấu một vòng hưng phấn cùng kích thích.

Yên Thất bị Thu Hương 'đùa giỡn' hai lần, chính thân thể căng cứng, cảm xúc phun trào, tinh thần đều nhanh điên mất.

Nha đầu này là cố ý a?

Tay nhỏ đến một lần một lần, thủ pháp vẫn rất thành thạo, không biết Tiểu Yên thất nhất sáng giác tỉnh, đó là muốn ăn thịt người sao?

Nếu không có có Lâm Nhược Tiên cái này siêu cấp lòng dạ hẹp hòi biến thái nữ ở một bên nhìn lấy, không ngừng phi báng hửn, phân tâm hửn, tên này thật sự là muốn lên diễn vừa ra Phượng Cầu Hoàng.

Hửn thật tình sợ hãi Thu Hương tay nhỏ lại tinh nghịch tới khiêu khích, một phát bắt được Thu Hương mềm mại không xương tay nhỏ, nhẹ nhàng cào trong lòng bàn tay nàng, tiểu nàng một chút.

Thu Hương thân thể run lên, có một cổ khó chịu ngứa, đỏ mặt máu.

Nàng ngoái nhìn nghiêng mắt nhìn Yên Thất liếc một chút, trong đôi mắt đẹp hiện ra then thùng, không ngừng chớp mắt, để hửn khác cào trong lòng bàn

tay.

Yến Thất giống như cười mà không phải cười, còn tại cào trong lòng bàn tay nàng.

Thu Hương lúc này mới phát hiện, Yến Thất là tại trong lòng bàn tay nàng phía trên viết chữ: "Tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp để cho ta ra ngoài, không đi nữa, ta liền không nhận được, pháo cỡ nhỏ đã lên đạn, người nguy cơ hiểm."

Thu Hương có chút không hiểu, tại Yến Thất trong lòng bàn tay viết chữ: "Pháo cỡ nhỏ lên đạn? Pháo cỡ nhỏ là cái thứ gì?"

Cái này cũng đều không hiểu, cũng quá thuận!

Yến Thất dở khóc dở cười, lại không có cách nào thao thao bất tuyệt nói chút không thích hợp thiếu nhi lời nói, linh cơ nhất động, bắt lấy Thu Hương tay nhỏ, lại trong nước gẩy đẩy một vòng, đừng phải cứng rắn như thép đồ vật.

Thu Hương thân thể run lên, giống như là bị điện giật, tâm lý xóp gòn xóp gòn.

Hiện tại, nàng cũng tỉnh ngộ lại, pháo cỡ nhỏ đến cùng là cái thứ đồ gì.

Nếu là lại không nghĩ biện pháp, Thất ca sợ là muốn ăn roi ta.

Thu Hương vừa thẹn vừa vội, tại Yến Thất trong lòng bàn tay viết chữ: "Thất ca, gỡ pháo cỡ nhỏ đi, bây giờ không phải là phát xạ thời điểm."

Yến Thất đáp lại: "Pháo đã lên đạn, không cách nào tháo bỏ xuống, nhất định phải phát xạ, Thu Hương, lại không nghĩ biện pháp, người liền thành bia ngắm."

Thu Hương thân thể mềm mại run lên: "Không muốn, ta cũng không muốn làm bia ngắm, Thất ca tha mạng."

Yến Thất cảm thấy chơi vui: "Vậy còn không tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp tự cứu? Chờ không nổi, lại chờ một lúc, người đem bị pháo cỡ nhỏ nổ lớn tiếng hét lên, mạng bộ vân đoan."

Thất ca thật là một cái lưu manh!

Thu Hương cho tới bây giờ không cùng Yến Thất chơi như vậy qua.

Trên lòng bàn tay viết chữ, so nói chuyện thiếu mấy phần rụt rè, nhiều mấy phần trêu chọc.

Thu Hương chơi đến hưng khởi, tâm lý sinh ra một cỗ khác kích thích.

Bất quá, không thể lại tiếp tục đùa lừa, làm không tốt Thất ca đại bác muốn phát xạ, ta có thể phải tao ương.

Nhất định phải lập tức đẩy ra đại tiểu thư.

Thu Hương ngẫm lại, linh cơ nhất động, hướng Lâm Nhượng Tiên nũng nịu: "Đại tiểu thư, nước lạnh, có chút không thoải mái đâu, nhà bếp có nấu nước nóng, giúp ta mang tới một số có được hay không?"

Lâm Nhượng Tiên các đại thiên kiều khê nói: "Người là tiểu thư hay ta là tiểu thư đâu, chính người lấy nước đi, bản tiểu thư bận bịu một ngày, chân đều không muốn nhắc đây."

Thu Hương chu môi đồ bờ môi: "Đại tiểu thư, coi như ta cầu người, trời sáng ta giúp người chải đầu, có được hay không vậy?"

"Người nha đầu này, ngay cả ta đều sai sử bên trên, hai ta đến cùng là ai tiểu thư, ai là nha hoàn a, xem ra, ta phải mau đem người cho gả đi, tránh khỏi người sai sử ta."

Lâm Nhượng Tiên bĩu môi, phát ra bực tức, bắt đầu đi đi nhà bếp lấy nước.

Yến Thất nắm chặt cơ hội, lập tức nhảy ra thùng gỗ, ba chân bốn cẳng cầm quần áo mặc.

Thu Hương chỉ chỉ thùng gỗ bên cạnh thiếp thân quần lót, đỏ mặt nói: "Thất ca, người quên mặc cái này."

Yến Thất mặc dù nhát nhát, nhưng lúc này cũng có chút bối rối, thế mà quên mặc thiếp thân quần lót, trách không được bên trong khó thụ như vậy đây.

Cái kia Biên đại tiểu thư có tiếng mở cửa âm.

Thời gian cấp bách.

Yến Thất hướng Thu Hương nháy mắt ra hiệu: "Quần lót không mặc, Thu Hương giữ lấy làm kỷ niệm đi."

Thu Hương sắc mặt cảm thấy khó xử: Thất ca giờ trò lưu manh, đưa ta quần lót làm kỷ niệm.

Đại tiểu thư tiếng bước chân đã truyền đến.

Yến Thất tranh thủ thời gian ra bên ngoài chạy.

Bỗng nhiên lại nhớ tới cái gì, một đầu phốc trở về.

Thu Hương vừa muốn hỏi Yến Thất vì cái gì chạy về đến, chỉ thấy Yến Thất miệng tiếp cận đến, tại nàng bên môi chuồn chuồn lướt nước một hôn.

Thu Hương thân thể run lên, gấp vội vàng che cái miệng nhỏ nhắn, thẹn thùng nhìn lấy Yến Thất.

Trong lúc nhất thời, có chút mờ mịt luống cuống.

Yến Thất trong con ngươi hiện ra nhu tình: "Thu Hương, lần này thời gian khẩn cấp, hôn vội vàng, lần sau Thất ca cho ngươi bổ sung. Nhớ kỹ, ta làm cho ngươi dấu hiệu, ngươi là ta nữ nhân."

Thu Hương vừa thẹn có hoảng, quần thẳng lắc đầu: "Không dùng sửa, không dùng sửa, Thất ca, ngươi... Ngươi giờ trò lưu manh..."

"Ha-Ha, ta chính là lưu manh!"

Yến Thất rốt cuộc không có thời gian đùa giỡn Thu Hương, vội vã chạy trốn.

Kẹt kẹt!

Lâm Nhược Tiên mang theo một thùng nước nóng, lao đảo đi tới.

Thu Hương còn tại dư vị Yến Thất hôn, kiều mị khuôn mặt nhỏ giống như cười mà không phải cười, trái tim bồi hồi, lại có một cổ khác hạnh phúc, ở ngực nai con đập không ngừng.

Lâm Nhược Tiên các đại thiên kiều khê nói: "Tốt ngươi cái Thu Hương, cười cái gì cười? Có phải hay không nhìn bản tiểu thư mặt mỗi đau lưng, ngươi tại chế giễu?"

"Vâng, a... Không phải, không phải."

Thu Hương tranh thủ thời gian lấy lại tinh thần, lúc này mới phát hiện Yến Thất thiếp thân quần lót còn chộp trong tay, cũng không dám khắp nơi ném loạn, sợ hãi bị đại tiểu thư Phát Hiện, vội vàng nhét vào trong nước.

Lâm Nhược Tiên muốn cho Thu Hương thêm nước.

Thu Hương theo trong nước chui ra đi, lau chùi thân thể: "Đại tiểu thư, không dùng thêm nước, ta tẩy xong."

Lâm Nhược Tiên trừng to mắt, cơ hồ muốn điên, một đầu nhào tới a Thu Hương ngửa: "Ngươi không tẩy còn để cho ta lấy nước, bản tiểu thư phí sức chín trâu hai hổ mỗi đêm nước đem tới, mặt mỗi tay đều rút gân! Ngươi đùa bỡn ta a, xem ta như thế nào thu thập ngươi."

"Đại tiểu thư tha mạng, Thu Hương cũng không dám nữa..."

Thu Hương vội vàng xin tha, thừa dịp có cái đứng không, vội vàng chạy ra phòng tắm.

Lâm Nhược Tiên thở dài: "Lại bị Thu Hương cho đùa nghịch, tính toán, nước không thể lãng phí, bản tiểu thư tắm rửa đi."

Nàng cởi quần áo tiến vào trong thùng gỗ tắm rửa.

Trái xoa xoa, phải xoa xoa, rất là dễ chịu.

Tay nhỏ nhẹ nhàng gãi, bỗng nhiên bắt đến vài một vật.

Lâm Nhược Tiên cầm vài thứ ở trước mắt cẩn thận chu đáo, không khỏi mặt đỏ tới mang tai, giọng dịu dàng giận dữ mắng mỏ: "Lại là nam nhân thiếp thân quần lót! Thu Hương, ngươi tới đây cho ta, bản tiểu thư cam đoan đánh không chết ngươi."

Chương 96: Mỹ nữ giá lâm :

Lâm Nhựt Tiên như thế nào cũng không nghĩ ra, trong thùng gỗ thế mà cất giấu một đầu nam nhân quần lót.

Đây không phải hoàn toàn nói rõ, có nam nhân tại trong thùng gỗ tắm rửa.

Nghĩ tới đây, Lâm Nhựt Tiên thất kinh, tâm đầu loạn, luống cuống tay chân leo ra thùng gỗ, ngã ngã nhào một cái, cũng không thấy đến đau, cũng không lo được lau chùi thân thể, ba chân bốn cẳng mặc xong quần áo.

Nhìn lấy trong tay đầu kia thiếp thân quần lót, nhớ lại vừa rồi Thu Hương cái kia xấu hổ kinh hoàng bộ dáng, rốt cuộc mình bạch tới.

"Tốt, Thu Hương, nửa đêm canh ba, thế mà cùng nam nhân đang trộm tình, đây là muốn tẩy tẩm uyên ương a, vừa rồi trong thùng gỗ nhất định cất giấu người, ta bị Thu Hương hại khổ."

Lâm Nhựt Tiên rất lợi hại bị phần, rất lợi hại vô tội, rất lợi hại ủy khuất, nắm lấy quần lót đi ra ngoài chất vấn Thu Hương.

Nhưng lại phát hiện, Thu Hương đã chạy.

Lâm Nhựt Tiên tức điên: "Tốt, chạy hòa thượng chạy không miếu, ta cũng không tin người đêm nay không trở lại."

Khổ đợi nửa canh giờ, Thu Hương thế mà thật sự không có trở về.

Lâm Nhựt Tiên mệt nhọc một ngày, vốn là mệt, nửa đêm canh ba, chỗ nào chịu được, nắm lấy thiếp thân tiểu khó liền ngủ mất.

Thu Hương lặng lẽ mở cửa tiến vào đến, nhìn lấy Lâm Nhựt Tiên ngủ, lúc này mới yên lòng lại, lại nhìn thấy trong tay nàng nắm thật chặt Yến Thất thiếp thân quần lót, không khỏi vô cùng xấu hổ.

"Việc cấp bách, là tranh thủ thời gian tiêu hủy vật chứng"

Thu Hương đem Yến Thất thiếp thân quần lót theo Lâm Nhựt Tiên trong tay một chút xúi lui ra đến, muốn một môi lửa thiêu hủy, tiêu hủy vật chứng thế nhưng là lại không nỡ.

Đây chính là Yến Thất đưa ta đệ nhất kiện lễ vật đầu, tuy nhiên lễ vật này rất lợi hại lưu manh.

Ngẫm lại, Thu Hương đỏ mặt, đem thiếp thân quần lót giấu ở tủ cơ sở.

"Hi hi, đại tiểu thư tức giận cũng vô dụng, dù sao ta chính là không thừa nhận, nàng lại không có chứng cứ, có thể làm khó dễ được ta?"

Thu Hương lúc này mới yên lòng lại, nằm ở trên giường, nghĩ đến mới vừa rồi cùng Yến Thất cùng nhau tắm rửa tai nạn xấu hổ, tâm lý ba phần ủy khuất, ba phần bối rối, ba phần ngọt ngào, còn có một điểm phiền muộn.

"Thất ca, ta là tội thân chi nữ, trốn đồng trốn tây, không biết có thể hay không mang cho người đến tai họa, ai "

Yến Thất quần áo không chỉnh tề, vội vội vàng vàng chạy về trong nhà.

Đóng cửa phòng, lúc này mới buông lỏng một hơi.

Thế nhưng là giường mắt xem xét, chỉ thấy trên xà nhà treo một cái một thân nữ nhân áo đỏ, nhưng làm Yến Thất tiếp theo nhảy, giống như là con khi tử đồng dạng nhảy dựng lên.

"Quý a."

"Khác hô, nào có quý. Là ta!"

Áo bào đỏ nữ Quân Nguyệt thân thể nhẹ nhàng lật một cái, nhanh như cầu vòng, đứng tại Yến Thất trước mặt.

"Nguyên lai là người a, không có việc gì dán tại trên xà nhà làm gì, hù chết ta."

Yến Thất trái tim phanh phanh nhảy loạn, lại phát hiện áo bào đỏ nữ tuy nhiên vẫn là như vậy phong hoa tuyệt đại, khí chất dứt khoát mà độc lập, nhưng sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lại không giống trước kia thanh tịnh, tràn ngập một vòng mờ mịt lung lộn màu sắc, hai vai nhẹ nhàng run lên, môi đỏ môi mím thật chặt, tựa như tại nhẫn thụ lấy cái gì chỗ đau.

Quân Nguyệt trên dưới dò xét Yến Thất, hừ lạnh nói: "Nghĩ không ra người cũng có chặt vật như vậy thời điểm, như cái ướm sùng, cái này là từ cái nào vũng nước cứu đi ra?"

Nghe đến bị Yến Thất dùng nước xối hai lần, một mực canh cánh trong lòng, bây giờ thấy Yến Thất chặt vật như vậy, tâm lý vô cùng hả giận.

Yến Thất rất đắc ý: "Thực không dám giấu giếm, ta mới vừa rồi cùng một tiểu mỹ nữ tẩy tã yên ương, chính hưng phấn đâu, cũng không phải trong miệng người ướt sũng "

"Lưu manh!"

Quân Nguyệt mới không tin Yến Thất lời nói, vừa muốn nói chuyện phản bác, nhưng là cổ họng chỗ có chút ẩm ướt mặn, gấp vội ngậm miệng, vận khí điều tức.

Yến Thất y phục trên người ướt đầm, khó chịu rất lợi hại, tranh thủ thời gian cởi quần áo ra lau chùi thân thể.

Thế nhưng là, y phục cởi xuống mới nhớ tới, hần bên trong không có mặc thiếp thân quần lót, chợt cảm thấy phía dưới lạnh lẽo.

Quân Nguyệt đại xấu hổ, gấp vội vàng che mặt: "Thối lưu manh, người làm gì? Người nhanh lên mặc quần áo vào, lại không mặc vào, ta một kiếm giết người."

Yến Thất mới không sợ uy hiếp đâu, chậm rãi thay đổi một thân đồ ngủ, lười biếng nói: "Đây là nhà ta a, ta cởi truồng cũng rất bình thường. Ngược lại là người, không có đi qua cho phép tiến nhà ta, còn nằng ta giờ trở lưu manh, xin nhờ, coi như người là mỹ nữ, nhưng có thể hay không cũng giăng điểm đạo lý a?"

"Người "

Quân Nguyệt thật sự là biện có điều Yến Thất, hướng chi hiện tại nội tức hỗn loạn, cũng không dám tức giận.

Bất quá, nghe Yến Thất nói nàng là mỹ nữ, trong lòng vẫn là có một chút tiểu đắc ý.

Yến Thất mặc quần áo từ từ, đắc ý pha một ly trà, hỏi: "Người tìm đến ta có chuyện gì a."

Quân Nguyệt không dám nói nhiều, đi thẳng vào vấn đề hỏi: "Ta để người tìm người có tin tức hay không?"

Yến Thất không nói gì, tâm lý tại lặp đi lặp lại ước lượng.

Quân Nguyệt muốn tìm người đã tìm được, người này cũng là Thu Hương.

Nhưng là, hần hiện tại cùng Thu Hương quan hệ không phải bình thường, cùng nhau tắm qua tắm yên ương, hôn đều hôn qua, hần cũng coi Thu Hương là thành độc chiếm, muốn bảo vệ cả đời.

Thế nhưng là, hần hiện tại không hiểu rõ, Quân Nguyệt tại sao muốn tìm Thu Hương?

Nàng tìm Thu Hương làm gì?

Báo thù?

Cũng hoặc là là bởi vì việc khác?

Vạn nhất, Quân Nguyệt muốn gây bất lợi cho Thu Hương, lại nên làm cái gì bây giờ?

Nhìn lấy Yến Thất không nói lời nào, Quân Nguyệt thúc giục: "Nghe thấy sao? Ta hỏi người có tin tức sao?"

Yến Thất cười ha ha: "Người gấp cái gì? Nào có nhanh như vậy! Ta mới tiến vào Lâm phủ, người đều không có nhận toàn, việc này gấp không được, phải từ từ tìm, ta nhìn không có cái một năm nửa năm là tìm không thấy."

Quân Nguyệt cười lạnh: "Ta là chờ được , bất quá, người lại đợi không được. Người xem một chút trên cổ tay hồng tuyến, có phải hay không có nhất chỉ phẩm chất? Nói cho người đi, nửa tháng nữa, hồng tuyến vượt qua cổ tay, tiến vào miệng cọp chỗ,

Người liền chết chắc."

Yến Thất nhìn cổ tay chỗ hồng tuyến càng ngày càng khoa trương, cũng giật mình.

Bất quá, tên này yêu mỹ nhân thắng qua yêu chính mình, tại không có làm rõ đầu mối dưới tình huống, tuyệt sẽ không bán đứng Thu Hương.

Yến Thất mỉm cười: "Ta cũng không phải tiêu cực biếng nhác, Lâm phủ lớn như vậy, nhiều người như vậy, mặc dù ta thông minh tuyệt đỉnh, trí kế bách xuất, cái kia cũng cần thời gian a, đây cũng là không có cách nào sự tình, coi như người lấy cái chết uy hiếp ta, ta cũng phải từ từ tới."

Quân Nguyệt nghe vào trong tai, . mi đầu nhú chặt, thăm thăm thở dài một hơi: "Ai, thời gian không nhiều, nếu là chậm thêm chút, sợ có đại chuyện phát sinh."

Yến Thất theo miệng hỏi: "Có thể hỏi một chút à, ngươi tại sao muốn tìm người này? Nàng là thân nhân ngươi, cừu nhân, cũng hoặc là bằng hữu, vẫn là nhà di Hai bà con xa biểu tỷ nữ nhi bạn thân?"

"Cái gì loạn thất bát tao."

Quân Nguyệt lạnh mị Bạch Yến thất nhất mắt: "Ngươi một mực tìm người, hỏi cái gì nhiều làm gì? Dù sao ngươi chỉ có thời gian nửa tháng, muốn chết muốn sống, chính ngươi ước lượng lấy xử lý."

Yến Thất bĩu môi: "Hỏi một chút đều không được, thật là hẹp hòi."

Quân Nguyệt hoành Yến Thất liếc một chút, đứng dậy đứng lên: "Ngươi đem cửa phòng mở ra, ta muốn đi ra ngoài."

Yến Thất nói: "Ngươi có thể là cao thủ, còn cần đến đi đại môn sao? Nhìn, cửa sổ mở ra đâu, ngươi theo cửa sổ bay ra ngoài đi, tựa như phốc thiêu thân một dạng."

"Hừ!"

Quân Nguyệt hung hăng trừng Yến Thất liếc một chút, tâm lý cái này tức giận a.

Tên này nói chuyện cũng là làm người tức giận, tại sao muốn giống phốc thiêu thân, liền không thể giống con bướm sao?

Bất quá, nàng hiện tại trạng thái rất kém cỏi, không muốn nói chuyện nhiều, cũng gấp tại tìm một chỗ liệu thương.

Quân Nguyệt thả người nhảy lên, muốn giống như con bướm, theo cửa sổ bay ra ngoài.

Thế nhưng là, khí tức không khoái, nội lực không đủ, thế mà một chút đổ vào trên cửa sổ.

Một ngụm máu xông tới, phun ra toàn bộ cửa sổ.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Trúng độc :

Cái này tình huống như thế nào?

Yến Thất giật mình, vội vàng xông đi lên vịn Quân Nguyệt: "Ngươi làm sao? Một lời không hợp thì thổ huyết? Ngươi có phải hay không người giả bị dụng nhĩ đe dọa ta à."

Quân Nguyệt khí huyết cuộn cuộn, có lòng muốn muốn hét ra Yến Thất, không cho hắn nâng chính mình bờ eo thon, hắn đại thủ vừa vịn đỡ tại dưới nách, nơi này là nàng mẫn cảm nhất địa phương, hơi chút đụng chạm, thân thể đều sẽ xuất hiện phản ứng mãnh liệt.

Thế nhưng là, nàng hiện tại thân mềm bất lực, muốn đẩy ra Yến Thất đều khó có khả năng, trên thực tế, nếu không có Yến Thất vịn nàng, liền đứng lên cũng không nổi.

Yến Thất vịn Quân Nguyệt mềm mại uyển chuyển thân thể, hương khí vào mũi, nghe ngóng muốn say, thế nhưng là nhìn thấy Quân Nguyệt mặt, cực kỳ nhợt nhạt, đôi mắt đẹp vô thần, hiện ra một vòng màu xám.

Lại nhìn trên bệ cửa sổ máu tươi, tràn ngập nồng đậm màu đen, mơ hồ hiện ra mùi tanh.

Yến Thất lập tức khăn trương lên: "Quân Nguyệt, ngươi trúng độc."

"Không cần ngươi lo!"

Quân Nguyệt sử xuất bú sữa khí lực, đem Yến Thất đẩy ra.

Thế nhưng là còn chưa đi ra hai bước, thân thể lao đảo, một đầu mới ngã xuống đất.

"Không được, có nguy hiểm tính mạng."

Yến Thất cũng không đoái hoài nhiều như vậy, tướng quân thảng ôm trên giường, Phát Hiện Quân Nguyệt ánh mắt tan rã, thần trí có chút mê ly, đã ở vào tính mệnh nguy hiểm cấp độ.

"Độc này tính thật là dọa người."

Trách không được vừa mới nhìn đến Quân Nguyệt không ngừng run run hai vai, nguyên lai là trúng độc gây nên.

Yến Thất dùng sức bóp lấy Quân Nguyệt người bên trong: "Tình, mau tỉnh lại, ngươi trúng cái gì độc, ta lập tức cho ngươi tìm thầy lang."

Quân Nguyệt bờ môi đỏ bầm, cố hết sức nói: "Không kịp, ta chết chắc, hừ, coi như ta chết, cái kia ma nữ cũng không sống được, nếu không mọi người cùng nhau chết."

"Cái gì ma nữ?"

Yến Thất không có thời gian nghe Quân Nguyệt nói ăn nói khùng điên, hai tay loạn vũ, ở trên người nàng sờ tới sờ lui, liền cao ngất ở ngực, đùi thon dài cũng không có buông tha.

"Ngươi mò cái gì? Thối... Thối lưu manh, mẹ ngươi cái mông!"

Quân Nguyệt cố hết sức quát lớn: "Ngươi đừng đụng ta, đừng nhìn ta hấp hối, giết ngươi... Giết ngươi khí lực vẫn là có."

Yến Thất cười khò: "Ta nói mỹ nữ a, ta không phải giờ trò lưu manh, ta đang tìm vết thương a, ngươi đến cùng thương tổn ở đâu?"

Quân Nguyệt hấp hối: "Ngươi quan nhiều như vậy làm gì, ta hết lần này tới lần khác không nói cho ngươi."

Yến Thất uy hiếp nói: "Tốt, ngươi không nói đúng không, cái kia ta không thể làm gì khác hơn là tiếp tục mò, hắc hắc, hướng phía dưới sờ đi, nhanh lên, đem chân tách ra, tạo thuận lợi."

"Ngươi... Ngươi vô sỉ."

Quân Nguyệt vừa tức vừa xấu hổ, nhưng thật tình không còn khí lực rút kiếm, lại sợ Yến Thất thật hướng phía dưới mò, lắp bắp nói: "Chớ có sờ, ta cho ngươi biết, ở phía sau gáy, vết thương tại trên lưng đây."

Nói sớm tốt bao nhiêu, tránh khỏi bị chấm dứt.

Yến Thất ba chân bốn cẳng đem Quân Nguyệt thân thể lật qua, thì nhìn trên lưng quả nhiên có một chỗ đen đặc, ngăn cách y phục chảy ra.

"Vết thương ngay ở chỗ này."

Yến Thất cũng không phải cái gì lè mề chậm chạp người, nói một tiếng đắc tội, xoẹt một chút, tướng quân thảng quần áo xé mở, lộ ra phần Bạch mê người lưng đẹp.

Quân Nguyệt đại xấu hổ: "Thối lưu manh, ngươi làm gì, ta đều phải chết, ngươi còn khinh nhờn ta, ngươi có hay không lương tâm a, kiếm đâu, ta muốn giết ngươi."

Nàng hấp hối, thậm chí liền gọi đều không có khí lực, thật tình sợ hãi Yến Thất khinh nhờn nàng, nước mắt lăn chả trượt xuống.

Yến Thất nhìn lấy Quân Nguyệt lưng đẹp trắng nõn như ngọc, vai mượt mà, thân eo nhỏ nhắn mềm mại, thắt lưng phía dưới lộ ra một cái hình cung, phác họa ra một cái hình hạt đào mê mông, có thể xưng cực phẩm.

Mà liền tại bả vai trái xương phía dưới, một cặp nhọn dẫu răng.

Mỗi cái dẫu răng đều là màu đen nhỏ chút, nhỏ chút cũng lấy mắt trần có thể thấy tốc độ hướng chung quanh khuếch tán.

"Độc rắn!"

Yến Thất vừa nhìn thấy cái kia nhọn dẫu răng, thì đoán được là độc rắn, hơn nữa còn là kịch độc.

Quân Nguyệt các đại thiên kiều hừ một tiếng: "Không nghĩ tới ngươi còn có mấy phần kiến thức, nói cho ngươi, ngươi cũng đừng muốn phi lễ ta, đây là độc rắn, ngươi nhiễm đến độc rắn, hẳn phải chết không nghi ngờ."

Yến Thất mỉm cười: "Thân ngươi tài qua loa, cũng là bình thường đi, so ngươi tốt ta gặp nhiều, thật tình đối ngươi không có cảm giác, muốn cho ta phi lễ ngươi cái kia là không thể nào, nói thật, ngươi còn chưa đủ tư cách."

"Ngươi... Ngươi thì nhất định phải tức chết ta sao?"

Quân Nguyệt tức giận đến nỗi từ đầu muốn nổ, đối với mỹ nữ tới nói, còn có thứ càng ác độc hơn chuyện này lời nói sao?

Nàng cũng không biết từ đâu tới khí lực, nức nở nói: "Ta đều phải chết, ngươi còn muốn nhục nhã ta."

Yến Thất như có thâm ý nói: "Ta nếu không khí khí ngươi, ngươi còn có thể bảo trì thanh tỉnh sao?"

Quân Nguyệt khẽ giật mình, lúc này mới phát hiện so vừa rồi thanh tỉnh một số.

Nghĩ không ra tên bại hoại này còn có một chiêu này.

Yến Thất nhìn chằm chằm cái kia đen bóng dầu rằng: "Việc này không nên chậm trễ, nhất định phải nhanh bài độc, không phải vậy ngươi chết chắc."

Quân Nguyệt nói: "Sắp xếp như thế nào độc?"

Yến Thất ngừng lại, nắm chặt quyền đầu: "Ta dùng miệng đem độc răn hút ra tới."

"Dùng miệng hút?"

Quân Nguyệt gương mặt mặt hồng hào, đôi mắt đẹp nhìn lấy Yến Thất tấm kia lẳng dặt mặt: "Đây chính là Hắc Thanh độc răn, vô cùng lợi hại, hút chỉ hần phải chết, ngươi cũng dám hút? Không muốn sống sao?"

Yến Thất lắc đầu: "Thật là kịch độc, mọt thỏa thích độc răn vô cùng mạo hiểm, nhưng là, độc răn chỉ có tiến vào huyết dịch mới sẽ trúng độc, chỉ cần khoang miệng không có tổn hại cùng vết thương, độc răn là sẽ không tiến nhập huyết dịch. Dùng miệng hút độc, tuy nhiên mạo hiểm, nhưng lại an toàn."

"Thật? Ta còn là lần đầu tiên nghe nói." Quân Nguyệt lắc đầu, rất lợi hại không tin Yến Thất lời nói.

"Ta lừa ngươi có chỗ tốt gì."

Yến Thất nhún nhún vai.

Ở kiếp trước, hắc bảo tiêu cũng là đặc chủng binh xuất thân

, đã ngoại sinh tồn gặp được độc xà, cũng là thường có việc, đương nhiên phải học được như thế nào cấp cứu.

Yến Thất hướng bảo tiêu học qua, đương nhiên biết như thế nào thanh trừ độc răn.

Việc này không nên chậm trễ!

Quân Nguyệt độc răn tiếp tục lan tràn lời nói, rất có thể sẽ hương tiêu ngọc tổn.

Đẹp mắt như vậy đại mỹ nữ, không có rất đáng tiếc.

Yến Thất kiểm tra một chút khoang miệng, cũng không có tổn hại, hít thở sâu một hơi, bờ môi bao lấy vết thương, giống như là hút sữa, đem độc răn hút ra tới.

"Hừ!"

Tại Yến Thất đầu lưỡi chống đỡ tại Quân Nguyệt lưng phía trên về sau, Quân Nguyệt thân thể mềm mại run lên, toàn bộ thân thể đều biến đến mẫn cảm lên, bờ môi dán tại nàng bóng loáng lưng đẹp phía trên nhẹ nhàng khẽ hấp, liền đem nàng da thịt bao lấy, một cỗ cảm giác khác thường tại Quân Nguyệt trong thân thể lan tràn.

Quân Nguyệt không chế không nổi một tiếng hừ gọi.

Chỉ là tiếng thét này quá mức mê người, giống như là mèo kêu xuân giống như, liền chính nàng đều cảm thấy tốt thẹn thùng, gấp vội vàng che cái miệng nhỏ nhắn, không còn dám làm càn như vậy.

Yến Thất liên tiếp hút mười mấy miệng, có thể hút ra đến độc tố càng ngày càng ít.

Đến sau cùng, một chút cũng hút không ra.

Vết thương đã kinh biến đến mức nhạt rất nhiều, nhưng vẫn là tràn ngập một màn màu đen.

Yến Thất súc miệng về sau, đối Quân Nguyệt nói: "Độc răn bị ta hút đi hơn phân nửa, còn có một một số nhỏ tiến vào dòng máu của ngươi, ngươi là cao cao thủ, cần phải có biện pháp bài độc đi."

Quân Nguyệt có chút thẹn thùng, gật gật đầu: "Vừa rồi độc răn nồng đậm, ta liền hóa giải cơ hội đều không có. Hiện tại còn lại điểm ấy độc tố nhẹ hơn phân nửa, ta có thể vận công bức đến miệng vết thương, ngươi sẽ giúp ta đem độc hút ra đến, được không?"

Yến Thất gật gật đầu: "Vậy nguoi vận công đi."

Quân Nguyệt nói: "Ta hiện tại quá hư nhược, chân khí tan rã, khí lực không cách nào tập trung, nguoi giúp ta chuẩn bị thùng gỗ, để lên nước nóng, ta muốn ngồi trong nước nóng, nhiệt khí mãnh liệt giúp ta hội tụ chân khí, sau đó vận công bài độc."

Yến Thất có điểm tâm hư: "Nguoi cũng muốn tắm rửa a?"

Quân Nguyệt đỏ mặt hỏi: "Còn có ai tắm rửa?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Đây coi là hôn sao :

Yến Thất rầm thối nói: "Không có việc lớn gì, cũng là mới vừa rồi cùng một đại mỹ nữ tẩy một lần tắm uyên ương, lớn nhất diệu là, còn có một cái khác siêu cấp đại mỹ nữ ở một bên đứng ngoài quan sát, nhìn thấy say sưa ngon lành."

Quân Nguyệt hữu khí vô lực phản bác: "Nguoi người này khoác lác thì giống như là thật."

Yến Thất trừng to mắt: "Ta nói thật nguoi lại không tin, nguoi nhìn ta gương mặt này, thiên chân vô tà, nơi nào sẽ nói đến nửa câu hoang lời nói."

Quân Nguyệt các đại thiên kiều khê nói: "Nguoi tắm rửa còn muốn hai cái đại mỹ nữ bồi tiếp tẩy, bực này ly kỳ sự tình, ai có thể tin tưởng?"

Yến Thất nháy mắt mấy cái: "Chuyện lạ không hay đi. Tỉ như, ngay tại vừa rồi, ta còn giúp nguoi hút ra độc rắn đầu, mà một hồi nguoi tắm rửa còn cần ta hỗ trợ, cái này có tính không ly kỳ?"

"Cái này. . . Hừ, ta không để ý tới nguoi."

Quân Nguyệt nghĩ đến một hồi tắm rửa, không chỉ có trần truồng lộ thể bị Yến Thất nhìn thấy, thậm chí còn muốn Yến Thất hỗ trợ hút ra độc rắn, như thế đa thật xem mắt, quả thực liền như là người yêu đồng dạng thân mật.

Thế nhưng là, trước lúc này, hai người nhìn đối phương đều không vừa mắt, lẫn nhau chọc ghẹo.

Trong nháy mắt, quan hệ thì trở nên mập mờ lên.

Chuyện thể gian, quả nhiên rất nhiều quỷ dị.

Yến Thất lúc nói chuyện, đã chuẩn bị kỹ càng thùng gỗ, lại vội vàng đi nấu nước.

Quân Nguyệt nhắm mắt dưỡng thần, điều trị hô hấp, vì vận công làm chuẩn bị.

Sau một nén nhang, Yến Thất đốt tốt nhất đại nồi nước, chữa trị khỏi nhiệt độ nước, hướng Quân Nguyệt khoát khoát tay: "Mỹ nữ, nguoi có thể tắm, mạo muội hỏi một câu, nguoi cần kỳ cọ tắm rửa sao? Ta kỳ cọ tắm rửa bản sự cũng không lại nha."

"Luu manh!"

Quân Nguyệt đã thành thói quen Yến Thất đùa giỡn, không chỉ có không tức giận, ngược lại có thể buông lỏng tâm tình, nhìn lấy Yến Thất nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn mình chăm chăm nhìn sang, nàng ngược lại không tốt ý tứ cởi quần áo.

Yến Thất tên này cũng không có né tránh giác ngộ, nhiều hứng thú nhìn lấy Quân Nguyệt tắm kia hơi hơi phiếm hồng mềm mại mặt, thì nhìn nàng tốt không có ý tứ ở trước mặt mình cởi quần áo ra.

Quân Nguyệt thật tình không có ý tứ tại Yến Thất trước mặt thoát đến tinh quang, linh cơ nhất động, hơi vận phía dưới chân khí, màu đen áo ngoài đột nhiên căng phồng lên đến, giống như là một cái động viên cái túi, lẳng không bay lên, hướng Yến Thất trên đầu trùm tới.

Yến Thất mắt tối sầm lại, đầu bị quần áo bao lấy.

Chờ hán ba chân bốn cẳng cầm quần áo kéo ra về sau, liền thấy Quân Nguyệt đã tiến vào thùng gỗ, một đôi mắt đẹp ngăm lấy ranh mãnh thái độ, đặc ý nhìn qua hán cười.

Yến Thất cái này tức giận a.

Bị cô nàng này tính kế, mỹ nhân cởi áo ống kính thể mà không thấy được, không vui!

Quân Nguyệt đùa nghịch tiểu thủ đoạn, rất đặc ý.

Vận công bài độc, nhất định phải toàn thân không đến sợi vải, miễn cho quần áo trở ngại khí huyết lưu thông.

Quân Nguyệt giấu ở trong nước, đôi mắt đẹp hiện ra ngượng ngùng, cởi thiếp thân áo ngực cùng tiểu khố ném lên bàn, có chút cảm thấy khó xử cảnh cáo Yến Thất: "Đại sắc lang, đừng đụng ngực ta áo, không phải vậy ta đòi mạng ngươi."

Yến Thất không ngốc.

Đụng áo ngực làm gì, nào có nhìn mỹ nữ tắm rửa tới đẹp mắt.

Tên này trên mặt tà tiểu, chạy ra ngoài Quân Nguyệt đi qua, tâm lý rất lợi hại kích động: Lập tức liền muốn nhìn một lần cho thỏa.

Quân Nguyệt gương mặt ửng hồng, chỗ nào đoán không ra Yến Thất đánh cho cái gì chủ ý xấu.

Nàng nâng tay lên, trắng như tuyết cánh tay ở giữa không trung vạch ra một đạo ưu mỹ đường vòng cung, một chương vổ ở trên mặt nước.

Àm!

Bọt nước văng khắp nơi, xối Yến Thất một thân, ướt sũng thật thành ướt sũng.

Yến Thất rất lợi hại ủy khuất: "Cô gái nhỏ, ngươi có ý tứ gì a, lấy oán báo ân."

Quân Nguyệt các đại thiên kiều khê nói: "Muốn trộm nhìn thân thể ta, thiếu si tâm vọng tưởng."

Yến Thất vung hất tóc, khiêu khích nói: "Ngươi đã cởi quần áo, một hồi còn muốn ta hút ra độc rắn, muốn không cho ta nhìn thân thể ngươi, làm sao có thể? Trừ phi ta mù."

Quân Nguyệt gật gật đầu: "Vậy thì tốt, ta trước tiên đem ngươi con mắt đâm mù."

"Thối cô gái nhỏ, ngươi dám."

Yến Thất dọa đến vội vàng lui lại, che mắt, sợ Quân Nguyệt đùa thật.

"Hi hi, ngươi cũng có sợ hãi thời điểm a."

Quân Nguyệt nhìn lấy Yến Thất chạy trốn chết bộ dáng, rất là vui vẻ, nghĩ đến luôn luôn bị Yến Thất chọc ghẹo, lần này rốt cục vẫn hồi một chút mặt mũi.

Hồngбет, bị cô nàng này đùa nghịch.

Yến Thất nổi giận dùng dùng chạy tới, một bộ không thèm đếm xỉa bộ dáng: "Cô gái nhỏ, ngươi tránh không roi, đến, chuyển cái thân thể, để đại gia nhìn xem thân ngươi tài có đẹp hay không."

Quân Nguyệt cười nhạt một tiếng, hai tay thành Thái Cực hình, tại trên nước nhẹ nhàng vạch một cái.

Soạt!

Mặt nước bắt đầu phun trào, Thuận kim đồng hồ tuôn ra một cái vòng xoáy khổng lồ, một cỗ nước ngăm bao trùm ở trên mặt nước, ngăn cản Yến Thất ánh mắt.

Yến Thất rốt cục không thể đạt được, tức giận nói: "Tính toán, Thất ca ta không nhìn được rồi đi? Ai, bốc lên nguy hiểm tính mạng vì ngươi liễu thương, thể mà không cho ta một điểm phúc lợi, mỹ nữ, ngươi có thể thật keo kiệt."

Quân Nguyệt bắt đầu vận công.

Chỉ chớp lát sau, một sợi màu đỏ tím khí theo Quân Nguyệt đỉnh đầu phù trần ra tới. Ngay sau đó, nàng một khuôn mặt tươi cười hồng hào như son, lộ ra một cổ yêu diễm vẻ đẹp, đôi mắt đẹp hiện ra làn thu thủy, nhìn quanh ở giữa trần đầy phong tình, hai tay giống như rần múa, huyền hóa ra các loại mị hoặc tư thế, trên cổ da thịt trong trắng lộ hồng, trước ngực một mảnh sung mãn, theo thủ thế biến hóa, đung đưa trái phải, phiến như nhay múa.

Yến Thất thấy như si như say.

Đây là vận công sao? Ta thế nào cảm giác là đang nhảy múa thoát y đâu?

Ha-Ha, đây cũng là một hạng phúc lợi, giá trị.

Quân Nguyệt cũng có chút thẹn thùng.

Nàng tu luyện công phu thuộc về Mị Công hệ thống, vận công thời điểm sẽ phối hợp mị hoặc đáng múa.

Trước kia, vận công thời điểm đều là một người, không ai nhìn, cũng không thấy đến xấu hổ.

Hiện tại làm theo quần

Bách vô cùng.

Dù sao, tại trước mặt một người đàn ông cởi quần áo tắm rửa, còn lớn hơn nhảy mê người vũ đạo, cái này xác thực là có chút quá phận.

Trừ xấu hổ, Quân Nguyệt thân thể cũng có một tia rung động.

"Thối lưu manh, còn nhìn, mau tới đây giúp ta bài độc. . "

Quân Nguyệt sắc mặt cảm thấy khó xử, cúi đầu không dám cùng Yến Thất đối mặt, thanh âm mềm mại, giống như là đang làm nũng.

Yến Thất nuốt một chút nước bọt, dùng sức lắc đầu, thật vất vả mới đưa kiều diễm hình ảnh theo trong đầu trừ bỏ.

Quân Nguyệt trong thân thể độc rắn, bị tức lực bức bách đến sau lưng miệng vết thương, nhưng là độc rắn thì đứng ở vết thương chung quanh, lại cũng vô lực bài xuất.

Yến Thất tiến tới, miệng dán tại Quân Nguyệt tron bóng như ngọc trên trán, đầu lưỡi chống đỡ kiều nhuỷ da thịt, cảm thụ da thịt mềm mại mịn màng, hơi vừa dùng lực, đem độc dịch một chút xiu hút ra tới.

Quân Nguyệt thôi động Mị Công thời điểm, trong đầu huyền hóa ra các loại mập mờ hình ảnh, giờ phút này lại bị Yến Thất đầu lưỡi chống đỡ tại trên lưng nút thỏa thích độc dịch, như thể tiếp xúc thân mật, cùng hôn lên không khác.

Cảm nhận được Yến Thất đầu lưỡi tại trên da thịt du tẩu, Quân Nguyệt cảm xúc phun trào, trong thân thể giống như là nổi lên bão tố, tinh thần tan rã, trong đầu miên man bất định, thế mà tất cả đều là chung phó Vu Sơn là lướt hình ảnh.

"Ai, ta này môn Mị Công thật là làm cho người ta thẹn thùng."

Quân Nguyệt rất là xấu hổ, gấp đóng chặt lại môi đỏ, sợ kêu thành tiếng, nhưng này loại xộp giòn ngứa, lại là khắc cốt ghi tâm, cả một đời cũng sẽ không quên.

Quân Nguyệt lo được lo mất, gương mặt ửng hồng, cơ hồ có chút ngăn cản không nổi đầu lưỡi hôn lên da thịt dụ hoặc, thậm chí không nhận được muốn kêu to.

Bỗng nhiên, cũng cảm giác được Yến Thất linh xảo đầu lưỡi rời đi da thịt.

Quân Nguyệt một trận thất lạc, kim lòng không được thấp giọng nỉ non: "Làm sao không hôn? Tiếp tục a."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 99: Sau khi mây mưa kinh :

Yến Thất cười nhìn Quân Nguyệt tắm kia phần bên trong thấu đỏ mềm mại mặt: "Xin nhờ, ta là tại chữa thương cho ngươi, cũng không phải hôn ngươi, ngươi cô nàng này đang miên man suy nghĩ những thứ gì?"

"A? Ta... Ta không nghĩ, ta cái gì đều không nghĩ..."

Quân Nguyệt rồi mới từ vân điền phía trên tỉnh táo lại, nghĩ đến mình tại Yến Thất trước mặt thất thố như vậy, sắc mặt cảm thấy khó xử, tốt không xấu hổ, bụng bít lấy nóng hổi khuôn mặt nhỏ, cũng không dám nữa cùng Yến Thất đối mặt.

Yến Thất nói: "Bụng mặt có làm được cái gì? Làm bộ làm tịch, nếu thật là thẹn thùng, thì tranh thủ thời gian mặc quần áo vào đi."

Quân Nguyệt tâm hoảng ý loạn, nào có nửa phần biết võ công bộ dáng, giống như là không rành thế sự tiểu nữ hài, loạn tay loạn chân đem y phục mặc lên, liền thân thể đều quên lau.

Yến Thất thấy buồn cười.

Bất quá, nằng thân thể ẩm ướt ngượng ngùng, y phục dính tại dự thân thể người bên trên, hơi mờ, cang lộ ra đường cong mê mị, muốn che còn xấu hổ, so không mặc quần áo còn tốt nhìn.

"Đừng nhìn, lại nhìn ta giết người."

Quân Nguyệt đại xấu hổ, đỏ mặt, rút ra bảo kiếm uy hiếp Yến Thất, chỉ là ngữ khí quá nhu nhược, không có chút nào sát khí.

Yến Thất mới không sợ đâu, giả trang ra một bộ vô tội bộ dáng: "Người cứ như vậy đối đãi ân nhân cứu mạng sao? Đây có phải hay không là lấy oán báo ân?"

"Hừ!"

Quân Nguyệt đuối lý, ngượng ngùng thu hồi bảo kiếm, vẫn là không chịu nổi Yến Thất sắc bén ánh mắt, kéo qua chắn mền bao lấy dự thân thể người.

Hai người bốn mắt tương đối, đều không nói lời nào, bầu không khí rất lợi hại xấu hổ.

"Cái kia..."

Quân Nguyệt rốt cục nhìn không được hiểu kỳ, đôi mắt đẹp nhìn Yến Thất, mềm mại nói: "Người vì cái gì cứu ta? Liền xem như miệng hút độc cũng không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng cũng là rất nguy hiểm cử động."

"Cái này còn phải hỏi?"

Yến Thất cười đùa tí tưng nói: "Người nếu là một mệnh ô hô, người nào cho ta giải độc a, không biết ta trúng người ám toán sao?"

Quân Nguyệt lắc đầu: "Đây không phải người lời thật lòng."

Yến Thất cười ha ha: "Tính người có mấy phần nhân lực."

Quân Nguyệt hiểu kỳ bảo bảo truy vấn: "Nói, người vì cái gì vì cứu ta, không tiếc đặt mình vào nguy hiểm? Ta phi thường tò mò."

Yến Thất cười: "Cũng không thể thấy chết mà không cứu sao? Mà lại, dung mạo người xinh đẹp như vậy, tuổi dậy thì, xinh đẹp như hoa, chết rất đáng tiếc?"

Quân Nguyệt khẽ giật mình, không nghĩ tới Yến Thất lý do mười phần giản dị.

Như thế giản dị lời nói, quả thực cùng hần giáo hoạt nhân phẩm mười phần không đáp. Sẽ không phải là ta nghe lầm đi.

Quân Nguyệt nhìn lấy Yến Thất cặp kia trông mắt trong suốt, ngừng lại, mềm mại nói: "Yến Thất, ta phải cảm ơn người."

Yến Thất khoát khoát tay: "Khác chính những không dùng đó, thật muốn cảm ơn ta, không bằng lấy thân báo đáp."

"Chán ghét."

Quân Nguyệt mặt mũi tràn đầy thẹn thùng, đôi mắt đẹp lưu chuyển, hung hăng Bạch Yến thất nhất mắt.

Tên này vừa rồi bộ kia giản dị sắc mặt nhất định là giả ra đến, lúc này mới mấy câu, thì lộ ra giáo hoạt bộ mặt thật sự.

"Đùa người chơi, thích ta nhiều nữ nhân đi, còn chưa tới phiên trên đầu người."

Yến Thất cười ha ha, chỉ cô tay phía trên một màn kia to bằng ngón tay hồng tuyền, rất bất mãn làm bầm: "Ta thế nhưng là người ân nhân cứu mạng, người đối ân nhân cứu mạng hạ độc, cái này có chút quá phận a? Người nếu là thật muốn cảm tạ ta, không bằng cho ta giải độc, giữa chúng ta ân oán cũng đã trưởng thành."

"Mà lại, người yên tâm, người để cho ta tìm người, ta y nguyên hội tận tâm đi tìm, đáp ứng người sự tình, tuyệt sẽ không đổi ý."

Quân Nguyệt nhìn một chút Yến Thất trên cổ tay cái kia sợi tơ hồng, hé miệng cười một tiếng, thế mà lộ ra như vậy một tia nghiền ngẫm.

Yến Thất gấp: "Ngươi cười cái gì cười? Thật sự cho rằng ngươi cười mê người biết bao đâu, nói cho ngươi, Thất ca ta không để mình bị đẩy vòng vòng."

Quân Nguyệt hướng Yến Thất ngoắc: "Được rồi, ngươi trước tới, ta muốn nhìn kỹ một chút tay ngươi cổ tay."

Yến Thất tiến tới xòe bàn tay ra: "Trai gái khác nhau, chỉ cho phép nhìn, không cho phép mò, ta là hoa mỹ nam, ngươi đừng muốn ngấp nghé ta sắc đẹp."

Quân Nguyệt cười khỏ không được, lời này có vẻ như cần phải ta tới nói à?

Nàng nhìn xem Yến Thất cổ tay, bỗng nhiên nhẹ nhàng vỗ.

Yến Thất đã cảm thấy cổ tay một trận tê dại, như có một cỗ chích nhiệt khí thuận cổ tay ra kinh mạch tiến vào thân thể bên trong.

Sau đó, cái kia cỗ nhiệt khí thì không thấy.

Yến Thất dùng sức run run lên cổ tay: "Cô gái nhỏ, ngươi ngươi làm gì, tay ta đều nha, không phải không để ngươi động thủ sao? Ngươi vẫn là tham luyến ta sắc đẹp..."

Đang phát ra bức tức, lại đột nhiên Phát Hiện, trên cổ tay cái kia sợi tơ hồng lập tức thô gấp đôi, mà lại hiện ra đỏ thẫm.

Yến Thất khẩn trương: "Tốt, cô gái nhỏ, ngươi quả nhiên đối với ta lấy oán báo ân, mau nói, ngươi đến cùng đối với ta làm trò gì?"

Quân Nguyệt tại Yến Thất chỗ cổ tay đập một lúc sau, trên trán mồ hôi lạnh um tùm, mồ hôi dọc theo tron bóng cái trán trượt xuống, khí tức hỗn loạn, dường như so vừa rồi hư yếu rất nhiều.

Nàng nhảy lên bay lên cửa sổ, ngoài nhìn hướng về phía Yến Thất nháy mắt mấy cái: "Ngươi cứu ta mệnh, cũng nhìn thấy thân thể ta, chúng ta xem như thanh toán xong. Cho nên, ta cũng không thiếu ngươi cái gì."

"Còn có, ngươi cố ý chọc giận ta, nói ta không đẹp, ta rất tức giận, vừa rồi đập ngươi nhất chương, để ngươi chỉ có 10 ngày có thể sống."

Yến Thất cái này tức giận a, "Cô gái nhỏ, ngươi quá phận, mới vừa rồi còn có mười lăm ngày, này lại chỉ còn lại 10 ngày, ngươi như thể ác độc, sớm biết thì không nên cứu ngươi. Ngươi xinh đẹp như hoa, lại tâm như xà hạt."

"Tùy ngươi nói thế nào."

Quân Nguyệt nhìn lấy Yến Thất tức giận đến giống như là một con khỉ lớn, cười một tiếng: Tên bại hoại này cũng có trong lòng đại loạn thời điểm.

"Ta sẽ còn lại đến."

Quân Nguyệt khoát tay chặn lại, lẳng không bay vọt, biến mất ở trong trời đêm.

"Cô nàng, ta chúc ngươi làm cả một đời

Lão xử nữ."

Yến Thất chạy đến phía trước cửa sổ, nhìn qua bầu trời đêm hung hăng giơ ngón tay giữa lên.

Cúi đầu xuống, liền thấy trên cửa sổ rơi kế tiếp sách nhỏ. .

Không cần hỏi, đây nhất định là Quân Nguyệt cao lên cao rơi rơi mất.

Yến Thất hứng thú bưng bưng nhặt lên sách nhỏ, giống như là nhặt được bảo bối đồng dạng lật tới lật lui.

Lật ra xem xét, không khỏi kinh ngạc không thôi.

Phía trên, rõ ràng đều là nam nữ chung phó Vu Sơn là lướt đồ họa, mà lại kỹ xảo hội họa rất thật, rất sống động, bồi tinh mỹ, so cái kia đạo bản Long Hồ Báo mạnh quá nhiều.

Yến Thất mặt mũi tràn đầy bi ôi: "Hắc hắc, thật không nghĩ tới, Quân Nguyệt cô nàng này nhi nhìn chừng chạc đàng hoàng, thế mà còn tư tàng như thế Hoàng Thư, đợi ta thật tốt nghiên cứu một phen."

Hắn nằm lý ở trên giường nhìn mê mẩn.

Lại không có Phát Hiện, trên bệ cửa sổ tung bay hiện lên một đạo Tịnh Dĩnh.

Quân Nguyệt lại bay trở về, nhìn thấy Yến Thất bưng lấy sách nhỏ thấy say sưa ngon lành, không khỏi xì một ngụm: "Tên bại hoại này nhất định đem Vu Sơn kinh làm Hoàng Thư nhìn. Yến Thất, có bản này Vu Sơn kinh, lại thêm ta tại trong cơ thể ngươi gieo xuống trần quý Khí Chúng, chính là ta đối ngươi báo đáp. Còn ngươi có thể lĩnh ngộ bao nhiêu, vậy liền nhìn ngươi tạo hóa."

Nàng thân ảnh lóe lên, lại một lần nữa biến mất.

Yến Thất cũng là thấy qua việc đòi, trải qua khảo nghiệm, màn ảnh nhỏ nhìn qua quá nhiều, điểm ấy Hoàng Thư dự hoặc với hắn mà nói tính là cái gì chứ a.

Hắn quan sát Nhập Vĩ, liền phát hiện nam nữ thân thể trên đồ án vạch lên tốt nhiều điều rất nhỏ tuyến đường, phía trên ghi chú Nhâm Đốc, Hội Âm, Thiên bên trong, Thiên Đình, Tứ Không, Bách Hội các loại huyết vị.

Yến Thất gãi gãi đầu: Đây rốt cuộc là cái thứ đồ gì?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Chào hàng cơ hội tới :

Trước lật ra tờ thứ nhất, phía trên có nam nữ trùng điệp tư thế lớn nhất truyền thống lão Hán đẩy xe.

Yến Thất tâm huyết dâng trào , dựa theo phía trên đánh dấu, trước bày ra lão Hán đẩy xe tạo hình, lại bắt chước phía trên đánh dấu phương pháp hơi thở, hấp khí.

Loại này hít thở phương pháp hết sức kỳ quái, tựa hồ là đang dùng đan điền đang hô hấp, mà không phải dùng phổi hô hấp, quý dị như vậy phương pháp hô hấp, để hắn có chút khó chịu.

Ngay tại hắn áp ứng xẹp bụng, hô hấp không khoái, lập tức sắp không kiên trì được nữa thời điểm, bỗng nhiên liền phát hiện cái kia theo cổ tay xông tới, nóng hằm hập một sợi khí, xuất hiện tại nơi bụng.

Theo Yến Thất hơi thở cùng hấp khí, cái này sợi khí dọc theo kinh mạch trên nhảy dưới tránh.

Những nơi đi qua, tựa như người quét đường, dọn sạch hết thảy chướng ngại, huyết mạch tựa hồ cũng thông mở, giống như là cho huyết mạch tắm rửa.

Thần kỳ a!

Yến Thất hai mắt tỏa sáng: Ha-Ha, cái này sách nhỏ căn bản không phải cái gì Hoàng Thư, lại là võ công bí tịch.

Ta kiểm bọn phát.

"Không nghĩ tới, ta vừa luyện một chút bí tịch, trong thân thể thì tức giận, ta quả nhiên là cái thiên tài tu luyện."

Yến Thất cuồng tiếu không ngừng, trời tối người yên, tiếp tục tu luyện lão Hán đẩy xe.

Thế nhưng là, hắn nhưng không nghĩ qua, viên này Khí Chủng lại là Quân Nguyệt đưa cho hắn.

Tu luyện hồi lâu, Yến Thất không biết lúc nào ngủ.

Buổi sáng tỉnh lại, đã cảm thấy toàn thân thư thái, tinh lực so trước kia tốt hơn nhiều.

"Ha-Ha, xem ra một đêm tu luyện rất có hiệu quả, về sau phải nhiều hơn tu luyện, tu luyện được nói, đêm ngủ mười nữ không nói chơi a."

Yến Thất hôm qua bị kích thích, làm một đêm phi mộng, mơ tới đáng yêu Từ Song Nhi.

"Thật có điểm muốn Song Nhi, cũng không biết Song Nhi nhiều ngày như vậy không thấy ta, có phải hay không hội khóc nhè."

Yến Thất quyết định ngày hôm nay đi gặp Song Nhi, hôn hôn sờ sờ, một giải nỗi khổ tương tư.

Hắn hiện tại thể nhưng là đại thiếu gia thư đồng, xem như gia đình cực phẩm, cũng là đặc quyền giai cấp.

Bây giờ, Hồ Ngôn tức giận đến nằm trên giường bắt đầu, phó sách quan viên Hàn Tàn tự nhiên phụ trách lên học đường sự vụ.

Nhìn lấy Yến Thất thành thoi đi tới, Hàn Tần vội vàng nhiệt tình ra nghênh tiếp: "Yến Thất a, mau tới mời bên trong ngồi, người tới, tốt nhất trà."

Yến Thất đánh lấy giọng quan: "Hàn tiên sinh, không cần khách khí như thế đi, ta chính là một cái tiểu tiểu thư đồng mà thôi, người làm như thế, ảnh hưởng không tốt."

Hàn Tần không ngừng lắc đầu: "Người thế nhưng là có người đại tài, ta vạn vạn không kịp, người khác coi người là thư đồng, trong mắt ta, ngay cả ta cái này cử nhân cũng không kịp nổi người. Đến, uống trà ngon."

Yến Thất hưởng thụ khê đào cấp năm sao đãi ngộ, tâm lý rất lợi hại thoải mái.

Ở đây có thật nhiều Lâm gia con cháu, rất nhiều con cháu bên người cũng đứng đầy thư đồng.

Những thư đồng đó thấy Yến Thất bị Hàn Tần xem như khách quý, cung cung kính kính hầu hạ, tâm lý lão cảm giác khó chịu, mặt mũi tràn đầy ước ao ghen tị.

Tê liệt, đều là thư đồng, chênh lệch làm sao lại lớn như vậy chứ? Chúng ta đứng đây, Yến Thất ngồi, chúng ta khát đến cuồng hống ứa ra khói, Yến Thất làm theo thưởng thức trà ngon, chênh lệch này, quả thực không thể nhận.

Yến Thất hỏi: "Đại thiếu gia đâu, có thể từng thư đến?"

Hàn Tần rất lợi hại xấu hổ: "Đại thiếu gia còn chưa tới sách, ta vừa rồi đi ngang qua tiền viện, nhìn thấy đại thiếu gia đang cùng quản gia Trương Hòa cãi nhau."

"Đại thiếu gia cùng Trương Hòa cãi nhau, tuồng vui này ta phải đi xem một chút."

Yến Thất phẩm hớp trà, vội vàng chạy tới tiền viện.

Có thư đồng không phục, hướng Hàn Tần làm bầm: "Hàn Cừ người, ngài cũng quá để mắt Yến Thất, còn mời hắn uống trà? Hắn bắt quá chi là một cái tiểu tiểu thư đồng, về phần muốn ngài để ý như vậy. Ta... Ta không phục."

Hàn Tần trừng hai mắt: "Người không phục? Người nếu có thể làm làm ra một bộ Yến Tỏa hồ nước liễu, đào đốt Cẩm Giang đề tuyệt đối, vậy ta cũng mời người uống trà."

Cái kia thư đồng yên lặng, không nói hai lời, tiếp tục đâm ở nơi đó làm Mộc Can đi.

Yến Thất đuổi tới tiền viện, vừa vịn chỉ thấy dưới đại thụ vậy rất nhiều gia đình, bên trong truyền ra đại thiếu gia nổi trận lôi đình tiếng rống, vội vàng chen vào.

Đại thiếu gia dất cổ, hướng Trương Hòa rống to: "Người đến cùng có ý tứ gì? Ta để người phải cái tay lái ta đặt hàng Đầu Khuyến kéo trở về, người làm sao liền không đồng ý? Người đến cùng muốn làm gì, người còn ta đây đại thiếu gia đưa vào mắt sao?"

Trương Hòa cười theo, một bộ vẻ mặt ôn hoà bộ dáng: "Đại thiếu gia, ngài bớt giận, ngài là Lâm gia thiếu gia, ta nào dám không đem ngài để vào mắt đâu? Chỉ là, hiện tại tình huống thực tế còn tại đó, ta không có cách nào cho ngài phải xe a."

Lâm Nhược Sơn hung hăng giậm chân một cái: "Trương Hòa, người thiếu cho ta đến một bộ này, ta mỗi lần để người phải xe, người cũng kiểm soát."

Trương Hòa nói: "Đại thiếu gia, ngài đây chính là tại nói xấu ta, Lâm gia lớn như vậy, cần hái mua đồ đặc biệt nhiều, mỗi dạng đều là nhu yếu phẩm, ta mỗi dạng đều muốn an bài tốt, vạn vạn không được qua loa, đây cũng là đại tiểu thư định ra quy củ, một khi ta làm không tốt, đại tiểu thư trách tội xuống, ta có thể không chịu đựng nổi."

Tên này lại đem đại tiểu thư khiêng ra tới làm tấm mộc.

Lâm Nhược Sơn gần như năn nỉ nói: "Trương Hòa, bản thiếu gia tuy nhiên cùng người có chút hiềm khích, nhưng người cũng không thể đối với ta như vậy, người đây là cho ta làm khó dễ, biết không?"

Trương Hòa cười ha ha: "Đại thiếu gia, ta đối tất cả mọi người đối xử như nhau, đây là đại tiểu thư cố ý dẫn dò qua ta, đoạn không dám quên. Đại thiếu gia mặc dù là thiếu gia, nhưng cũng không thể làm hư quy củ. Hiện tại, chọn mua xe đều đã an bài tốt, các tổ chức, không được tham ô. Đại thiếu gia, ngài muốn dùng xe, vẫn là muốn khác biện pháp đi."

Lâm Nhược Sơn khí đều nhanh đỉnh đầu bốc lên khói xanh: Tê liệt, ta có cái cái rầm biện pháp.

"Trương Hòa, đừng cho là ta không biết người trong hồ lô bán cái loại thuốc gì, đây là lần thứ bảy, tháng này ta cầu người bảy lần giúp ta sắp xếp xe lấy hàng, người một lần đều không có đáp ứng, không phải xe hư, cũng là xa phu không ở nhà. Xem như người lợi hại

, bút trưởng này ta ghi lại."

Trương Hòa trong con người tràn ngập mỉa mai, ngữ khí lại là như vậy kính cẩn: "Đại thiếu gia đừng nóng giận, nếu là ngài có bất mãn, có thể tìm đại tiểu thư đi nói, ta chỉ nghe đại tiểu thư lời nói, tốt, đại thiếu gia, ta còn có việc muốn làm, thì không ở nơi này trì hoãn thời gian."

Nói xong, . vậy mà không để ý tới Lâm Nhược Sơn, chấp tay sau lưng, ngênh ngang rời đi.

"Người, người... Trương Hòa, xem như người lợi hại..."

Lâm Nhược Sơn nhìn qua Trương Hòa phách lối bóng lưng, tức bực giận chân, lại không thể làm gì.

Chúng gia con trai nhìn ở trong mắt, đối Lâm Nhược Sơn uy tín là cái đã kích trí mạng.

"Nhìn cái gì vậy? Tán, đều tán."

Lâm Nhược Sơn thật mắt mặt, nói bừa loạn tức giận, công chúng gia đình đuổi đi.

"Đại thiếu gia!"

Yến Thất hướng Lâm Nhược Sơn mỉm cười: "Một ngày kể sách ở chỗ sáng sớm, làm gì tức giận như vậy đây."

Lâm Nhược Sơn thở dài: "Có thể không tức giận sao? Yến Thất, người nói ta cái này đại thiếu gia làm đến nhiều uất ức? Để Trương Hòa cho ta phải mướn chiếc xe kéo cày, tên này là đủ kiêu căng rồi."

"Đây đã là lần thứ bảy, tên này nói rõ có ý cùng ta đối nghịch, hết lần này tới lần khác ta không làm gì hắn được, thật chán khí người."

Yến Thất hai mắt tỏa sáng, hướng Lâm Nhược Sơn nháy mắt mấy cái: "Đại thiếu gia, không phải liền là kéo ít đồ nha, việc này không khó, ta tới giúp người giải quyết. Mà lại, còn có thể cho đại thiếu gia giải quyết triệt để rồi, ngài về sau không cần làm... nữa phải xe sự việc sâu muộn."

Lâm Nhược Sơn rất là hưng phấn: "Yến Thất, người có cái gì tốt ý tưởng, không ngại nói ra."

Yến Thất nói: "Đại thiếu gia, gần nhất toát ra một cái danh tiếng đang thịnh thương hội, gọi là Hoa Hưng Hội. Hoa Hưng Hội mới nhất đẩy ra một cái hoàn toàn mới ngành nghề, gọi là hậu cần vận chuyển, ngài nghe qua sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Khảo nghiệm :

Lâm Nhược Sơn dùng sức lưng lay mập ục ục mặt to: "Hoa Hưng Hội? Danh tự ngược lại là thẳng vãng đội, nhưng bản thiếu gia thật đúng là chưa từng nghe qua . Còn cái kia đồ bỏ hậu cần vận chuyển nha, thì càng không biết là thứ đồ gì, cái này cùng ta có quan hệ sao?"

Yến Thất khoa trương khoa tay lấy: "Đại thiếu gia, cùng ngài đại đại có quan hệ a. Hoa Hưng Hội có thể giúp ngài vĩnh cửu giải quyết phải xe vấn đề."

"Thật?"

Lâm Nhược Sơn cười đến không ngậm miệng được: "Người nói nghe một chút."

Yến Thất thừa cơ cho Lâm Nhược Sơn rót canh: "Hoa Hưng Hội liên quan đến ngành nghề cực kỳ phức tạp, tương lai tất sẽ trở thành Kim Lăng một khóa lập lòe tỏa sáng ngôi sao. Không kéo khác, thì vền vền nói ngôi sao mới hậu cần ngành nghề, tuyệt đối là tư duy vượt mức quy định, đáng giá nắm giữ."

"Đơn giản tới nói, Hoa Hưng Hội hậu cần dịch vụ vận chuyển nghiệp, cũng là chuyên môn vì người hoặc là người kinh doanh vận chuyển hàng hóa, chuyên nghiệp vận chuyển, an toàn hộ tổng, đến cửa phục vụ, ngài chân không bước ra khỏi nhà, liền có thể tiếp nhận hàng hóa hoặc là gửi đi hàng hóa, vô cùng thuận tiện."

Lâm Nhược Sơn nghe được rất là tán thưởng: "Thế mà còn có loại phục vụ này? Hắc hắc, nghe rất thú vị, đây chính là vì bản thiếu gia lượng thân mà làm đặc thù phục vụ a."

Yến Thất nháy mắt mấy cái: "Đại thiếu gia, Hoa Hưng Hội hậu cần vận chuyển đơn đặt hàng rất nhiều, đều cũng có xếp tới mười ngày sau, dị thường nóng nảy."

Lâm Nhựt Sơn có chút buồn bực: "A? Đơn đặt hàng đều xếp tới mười ngày sau? Vậy bản thiếu gia Đẩu Khuyển chẳng lẽ cũng muốn đợi mười ngày sao?"

Yến Thất uốn ngực mím nói: "Bình thường xác thực cần xếp tới mười ngày sau, bất quá, ta cùng Hoa Hưng Hội lão đại Từ Thiên Hồ hết sức quen thuộc, ta đi tìm hắn đi đi cửa sau, hắn nhất định sẽ cho ta mặt mũi."

"Quá tốt."

Lâm Nhựt Sơn vô cùng kích động, kìm chút đều muốn khóc: "Yến Thất, bản thiếu gia rất cảm tạ ngươi, có ngươi, ta trời đều sáng."

Ta dựa vào!

Đại thiếu gia cũng rất hội phần tình a.

Yến Thất rất lợi hại cảm động, nhưng tiền vẫn là phải muốn, ho nhẹ một tiếng, nói: "Đại thiếu gia, ta đi đi cửa sau không quan hệ, nhưng là thân huynh đệ, mình toán sổ sách, người ta dù sao cũng là làm ăn, vậy sẽ phải kiểm tiền, lại nói, ta cũng không tiện tay không đòi nhân tình a."

"Cái này còn khó nói à, bản thiếu gia rất nghèo, nhưng nghèo đến chỉ còn lại có tiền."

Đại thiếu gia tiện tay vung lên, xuất ra đánh ngân phiếu: "Đây là một ngàn lượng ngân phiếu, toàn bộ cầm đi cho Hoa Hưng Hội, dư thừa tiền ngay tại Hoa Hưng Hội gửi lại lấy, bản thiếu gia có là đồ, vật cần vận chuyển, về sau muốn hợp tác lâu dài." Yến Thất giờ ngón tay cái lên: "Đại thiếu gia quả nhiên hào khí, thật có phong phạm, có thể cùng đại thiếu gia làm bằng hữu, là ta Yến Thất vinh hạnh."

Bị Yến Thất đập một trận mộng ngựa, Lâm Nhựt Sơn hết sức thoải mái.

Mà lại, bởi vì phải xe vấn đề, hắn vừa mới cùng Trương Hòa sinh một trận ngọt ngào, kìm nén đến ngũ tạng lục phủ đều muốn nổ tung, nhưng Yến Thất xuất hiện, lập tức để hắn liễu ám hoa minh.

"Yến Thất, ngươi bây giờ thì đi giải quyết vấn đề này, bản thiếu gia nhất định phải làm cho Trương Hòa nhìn xem, hắn không cho bản thiếu gia phải xe, bản thiếu gia cũng có bản lĩnh đem Đẩu Khuyển kéo trở về."

Yến Thất gật gật đầu: "Đại thiếu gia, ta cái này phải, yên tâm, nhất định làm được thỏa thỏa."

Lâm Nhựt Sơn gọi lại Yến Thất, nháy mắt ra hiệu, nhẹ giọng nói: "Yến Thất, đợi việc này làm thỏa đáng, bản thiếu gia dẫn ngươi đi chỗ tốt."

Yến Thất trừng to mắt: "Địa phương tốt gì?"

Lâm Nhựt Sơn mặt mũi tràn đầy cười mờ ám: "Trầm Hương các."

Yến Thất lắc đầu: "Không hiểu."

"Cái này đều chưa từng nghe qua?"

Lâm Nhựt Sơn xem thường Bạch Yến thất nhất mắt, mặt mũi tràn đầy cười xấu xa: "Trầm Hương các, hắc hắc, đây chính là nam nhân tìm thú vui thiên đường"

Nguyên lai là thanh lâu a.

Yến Thất cái này rất rõ ràng, tâm lý siêu cấp hưng phấn, cổ đại thanh lâu, đây chính là hợp pháp, tùy tiện chơi gái!

Suy nghĩ một chút, Mãn Lâu oanh oanh yến yến, giọng dịu dàng mị khí, cỡ nào khiến người ta hướng tới.

Bất quá, người ta thanh lâu đều gọi Di Hồng Viện a, cả sảnh đường xuân a, cái này thanh lâu thế mà gọi Trầm Hương các, cảm thấy thiếu mấy phần Hồng Trần Chi Khí a.

Cái này nhất định là cái có phẩm vị thanh lâu.

"Nhiều Tạ đại thiếu gia."

Yến Thất thật trong lòng cảm thấy Lâm Nhựt Sơn là cái hào sảng gia hỏa.

Nhớ kỹ, làm một người sống phóng túng tổng là nghĩ đến ngươi, mà lại chịu vì ngươi dùng tiền thanh toán, cũng không đau lòng người, đó nhất định là người bạn bè thân thiết.

Người anh em này thật có thể kết giao.

Yến Thất rời đi Lâm gia, thẳng đến Hoa Hưng Hội.

Nhưng đến Hoa Hưng Hội mới phát hiện, tất cả thớt ngựa đều đứng ở đồng cỏ bên trong, trên xe ngựa không có nửa điểm hàng hóa, rỗng tuếch.

Tất cả mọi người mặt ủ mầy chau ngồi xồm trong sân, buồn ngủ.

Yến Thất nhìn lấy một màn này, thì đoán được sinh ý không tốt.

"Thất ca, Thất ca rốt cục tới."

Hồ Tử chính ngồi trên lưng ngựa luyện tập thuật cưỡi ngựa, nhìn thấy Yến Thất tiến đến, hứng thú bưng bưng từ trên ngựa nhảy xuống, giống như là khi lớn từ, ba bốn hai nhảy vọt tới Yến Thất trước mặt, kích động đến kém chút rơi lệ.

"Thất ca, ta có thể nghĩ chết ngươi, ngươi không biết, không có ngươi thời gian, ta là cỡ nào cô đơn, cỡ nào tịch mịch. Một mình ngươi chạy đến Lâm phủ ăn được, uống tốt, còn có nhiều như vậy đẹp mắt nha hoàn bồi tiếp, hạnh phúc dường nào, vậy đơn giản thì là nam nhân thiên đường a, ngươi xem chúng ta, mắt lớn trừng mắt nhỏ, quá nhiều thảm."

"Xéo đi!"

Yến Thất bạch hồ tử liếc một chút: "Ngươi là thật nhớ lại ta sao? Coi ta không biết, ngươi là bởi vì sinh ý không tốt mới nhớ đến ta a?"

"Hắc hắc, Thất ca, này làm sao thông minh như vậy đâu, biên nói dối cũng lừa gạt không ngươi."

Hồ Tử không có ý tứ gãi gãi đầu, vội vàng mời Yến Thất thượng tọa, phân phó mọi người pha trà.

Bận rộn một hồi lâu, sau cùng, tất cả mọi người vây quanh ở Yến Thất bên người, mắt lớn trừng mắt nhỏ nhìn lấy Yến Thất, mang trên mặt xấu hổ cười, một câu đều không

Nói.

Yến Thất thực sớm có dự cảm .

Một cái mới xuất hiện sự nghiệp, nào có tốt như vậy làm, nhớ ngày đó, đào bảo sáng lập mới bắt đầu, không thiếu chút nữa cũng bị làm chết sao?

Ở cái này triều đại, hậu cần tuy nhiên có tiềm lực, nhưng cũng nhất định phải đi qua ma luyện cùng tẩy lễ.

Bất quá, có chính mình cái này SS chương không, cục diện hội dễ dàng rất nhiều.

Yến Thất cười cười, cổ vũ mọi người: "Sợ cái gì a, có ta ở đây, Thiên Tháp không. Hồ Tử, ngươi đến nói một chút, đến cùng gặp được cái gì tiểu khó khăn?"

"Tiểu khó khăn?"

Hồ Tử thở dài một hơi: "Thất ca, thứ nhất, ta trước kia thường xuyên ầu ẩu, các sợ chúng ta gây chuyện, thứ hai, sợ ta đem hàng lôi đi, thứ ba, hại sợ chúng ta không chuyên nghiệp, hư hao hàng hóa."

Tất cả mọi người bắt đầu tổ khổ.

"Thất ca, cái này hậu cần khó làm a, đừng nói đòi tiền, chúng ta cũng là không cần tiền, người ta đều không cần chúng ta vận chuyển hàng hóa."

"Đúng đấy, vạn nhất chúng ta đem đồ vật kéo chạy đâu?"

"Theo ta thấy, chúng ta vẫn là làm nghề cũ, bán lập tức đi."

Mọi người lao nhao, một mảnh hát suy.

Yến Thất nghe một trận, bỗng nhiên cười, khoát khoát tay, ra hiệu mọi người đừng nói chuyện, nhìn chăm chăm Hồ Tử, trong con ngươi hiện ra không thể miêu tả ánh sáng: "Xem ra mọi người có rất nhiều khó xử, ta hiện tại chỉ hỏi ngươi, Hồ Tử, ngươi còn có thể hay không làm tiếp? Ngươi nếu là không làm tiếp được, chúng ta thì lui mà câu lần, làm chuồng ngựa sinh ý, lựa chọn như thế nào, chính ngươi nhìn lấy xử lý."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102: Ngày đêm thiếp thân làm bạn? :

Hiện trường hoàn toàn yên tĩnh.

Tất cả mọi người nhìn lấy Hồ Tử, nghe hẳn như thế nào quyết định.

Hồ Tử muốn hơn nửa ngày, bỗng nhiên vỗ bàn một cái, bướng bỉnh nói: "Làm, hậu cần vận chuyển nhất định phải làm đi xuống, ta Hồ Tử cũng không phải sợ phiền phức người, làm lưu manh thời điểm đều lẫn lộn phong sinh thủy khởi, làm hậu cần cũng giống vậy làm có bài bản hẳn hoi, lại nói, có Thất ca cho chúng ta bày mưu tính kế, còn sợ cái rắm a."

"Các người nghe cho ta, từ giờ trở đi, ai cũng khác nửa đường bỏ cuộc, nói những cái kia ừ rừ lời nói, không phải vậy, ta đem hẳn đuổi ra Hoa Hưng Hội, vĩnh viễn không nhận hẳn làm huynh đệ."

Mọi người người nhìn vào ta, ta nhìn vào người, đều ừ ừ, ai cũng không dám phản bác.

Yến Thất nhìn lấy trong mắt, vỗ tay cười to: "Hồ Tử, không tệ không tệ, người lão đại này làm được càng ngày càng có dạng, chỉ bằng người như thế bá khí, lo gì đại nghiệp hay sao?"

Hồ Tử gãi gãi đầu: "Thất ca bị chê cười, hắc hắc, bất quá, quang bá khí có cái gì dùng a, khó khăn y nguyên không giải quyết được, việc này, vẫn phải Thất ca cầm cái chủ ý."

"Đúng, Thất ca, chúng ta thực rất muốn làm Hảo Vật chảy, chỉ là khó khăn trùng điệp, không chỗ ra tay, ngài muốn nhiều chi điểm chúng ta đâu."

"Thất ca, ngài chính là chúng ta tiến lên chỉ rõ đèn, không có người, chúng ta chơi không chuyển."

Một đám đại thô kệch đập lên mông ngựa đến, thật đúng là khôi hài.

Yến Thất sờ dĩ hỏi trước Hồ Tử, vốn là có khảo nghiệm Hồ Tử ý tứ.

Hồ Tử là lão đại, nếu là Hồ Tử đều không có nhiệt tình, cái kia liền như là năm bè bảy mảng, thủ hạ huynh đệ nhân tâm không đủ, cái gì cũng làm không được.

Hiện tại nha, Hồ Tử biểu hiện để Yến Thất phi thường hài lòng.

Yến Thất khoát khoát tay: "Mọi người đừng nóng vội, ta sờ dĩ trở về, cũng là trợ giúp mọi người giải quyết vấn đề."

"Giải quyết như thế nào?" Hồ Tử vội vã không nhịn nổi.

Yến Thất nói: "Nói tới nói lui, vẫn là tín nhiệm vấn đề, chỉ cần để bọn hắn tín nhiệm các người, tín nhiệm Hoa Hưng Hội, cho nên sự việc đều biết giải quyết dễ dàng."

Hồ Tử gật gật đầu: "Không sai, chính là không có tín nhiệm duyên cớ, vậy phải làm sao bây giờ."

Yến Thất nói: "Vấn đề này thực rất lợi hại dễ giải quyết, Hồ Tử, người làm du côn lâu như vậy, hành hiệp trượng nghĩa thật nhiều năm, luôn có đôi người ấn tượng phi thường tốt địa bàn a?"

Hồ Tử rất lợi hại kiêu ngạo nói: "Hoa Tây khu buôn bán tràng ta rất quen thuộc, trước kia, Ngưu Nhị ở nơi đó phi lễ tiểu nữ hài, vẫn là ta xuất thủ ngăn lại, người nơi đâu đều đem ta nhìn thành bảo hộ thần đâu, xảy ra chuyện đều tìm ta."

"Hoa Tây đường phố?"

Yến Thất nói: "Có vẻ như Đẩu Khuyển thị trường cũng ở nơi đây a?"

Hồ Tử gật gật đầu: "Không sai, nào có thật có cái Đẩu Khuyển thị trường, cái này thị trường rất lớn, đủ loại, cái gì cần có đều có."

Thật sự là cơ hội trời cho a.

Đại thiếu gia muốn ta lấy Đẩu Khuyển ngay tại Hoa Tây đường phố, vừa dễ dàng mượn lực.

Yến Thất cười ha ha: "Rất tốt, vậy chúng ta thì từ nơi này vào tay. Mà lại nơi này vẫn là thị trường lớn, đặc biệt cần hậu cần vận chuyển."

Hồ Tử lắc đầu: "Không được, không được, nơi này ta đã thử qua, mọi người vẫn là không tin ta, đi cũng là uống phí sức lực."

Yến Thất lắc đầu: "Yên tâm, chỉ cần một cái tìm tòi trước khi hành động kíp nổ, hết thấy nan đề đều biết giải quyết dễ dàng, các huynh đệ, đi tới."

Yến Thất mặc lấy một thân áo xanh nón nhỏ, điển hình Lâm phủ gia đình trang phục, trên đường đi, thanh xuân tịnh lệ thiếu nữ nhìn thấy hắn, không được dài ghé tai, nghị luận âm ỉ.

"Nhìn, Lâm phủ gia đình trang phục thật suất khí a."

"Đúng đây, cái này tiểu ca dài đến cũng đẹp trai, có thể vào Lâm phủ làm gia đình, thật sự là hảo lợi hại, hảo hữu tài tình."

"Ai, ta về sau nếu có thể gả cho Lâm phủ gia đình làm vợ, cũng là tám đời đã tu luyện phúc khí a, đáng tiếc a, đời này đừng nghĩ."

Yến Thất không khỏi sinh ra một cổ cảm giác ưu việt.

Hắn thực sự không nghĩ ra, bất quá chỉ là một cái Lâm phủ tiểu gia đình, thế mà có thể bị một đám thanh xuân thiếu nữ nhớ thương, hận không thể gả, ngẫm lại đã cảm thấy khôi hài.

Hồ Tử chỉ về phía trước: "Thất ca, phía trước cũng là Hoa Tây đường phố."

Yến Thất hướng về phía trước nhìn, phía trước đông nghịt, người đến người đi, vô cùng náo nhiệt.

"Rất tốt, chỉ cần giải quyết cái này thị trường lớn, chúng ta hậu cần vận chuyển thì triệt để bàn sống, các huynh đệ, chúng ta đi."

Bỗng nhiên, Yến Thất đã cảm thấy phía sau có một cổ ngay ngắn nghiêm nghị đánh tới.

Ngoái nhìn xem xét, lại là người quen cũ.

"Ai nha, đây không phải Lãnh đại bộ đầu sao? Lãnh đại bộ đầu tư thế hiên ngang, càng ngày càng xinh đẹp."

Yến Thất hướng cười ngửa cao to Lãnh U Tuyết chào hỏi.

Lãnh U Tuyết một thân quan viên áo, bên hông bội đao, hỏa hồng áo quan theo gió tung bay, phối hợp tám kia lãnh diễm tinh xảo khuôn mặt, tư thế hiên ngang, thật là không uy phong.

Nàng cũng không nghĩ tới ở chỗ này vậy mà có thể gặp được đến Yến Thất, vô ý thức đích nói thắm một câu: "Lưu manh, nguyên lai là ngươi"

Yến Thất rất không hài lòng: "Ta cũng không phải lưu manh, chánh thức giờ trò lưu manh là Trương Văn Tài, Lãnh đại bộ đầu, ngươi cũng không thể vu hãm người tốt a, ta thế nhưng là giúp ngươi nắm qua lưu manh ba tốt thị dân."

"Ngươi hừ!"

Lãnh U Tuyết đỏ mặt lên, nghiêng đầu đi, không muốn cùng Yến Thất đối mặt.

Tâm lý, hết sức xấu hổ.

Nàng vừa thấy được Yến Thất, đã cảm thấy đau cả đầu.

Bởi vì mỗi lần nhìn thấy Yến Thất, nàng chung quy bị trò mèo.

Mà lại, tại nàng đáy lòng, nhất định Yến Thất là cái khắp nơi du côn, chỉ bất quá nguy trang rất tốt, không có bị Phát Hiện mà thôi.

Riêng là, hiện tại lại nhìn thấy Yến Thất cùng Từ Thiên Hồ một đám người pha trộn cùng một chỗ.

Yến Thất nhìn lấy Lãnh U Tuyết mang theo bốn năm cái bộ khoái, vội vã tiến lên, cười hỏi: "Lãnh đại bộ đầu, như vậy vội vã đi đường, là không phải muốn đi bắt người xấu nha?"

Lãnh U Tuyết ngoái nhìn nhìn chăm chăm Yến Thất một hồi lâu, nhú mày

Lạnh lẽo: "Ngươi nếu là dám làm chuyện xấu, ta lần sau bắt cũng là ngươi."

Yến Thất thổi một tiếng huyết sáo: "Ngươi mơ tưởng, ta làm chuyện xấu xưa nay không lưu tính danh. . bất quá, nếu như ngươi cùng ta ngày đêm thiếp thân làm bạn, hoặc là có thể Phát Hiện dấu vết để lại."

Cùng ngươi ngày đêm thiếp thân làm bạn?

Lãnh U Tuyết mềm mại mặt ứng đo: Tên này nói chuyện thật là vô si.

Ta là nữ nhân ngươi sao? Còn cùng ngươi ngày đêm thiếp thân làm bạn?

Cùng người này nói mấy câu, ngực đều muốn bị tức điên.

Lãnh U Tuyết không dám nói nữa, thôi động tọa kỵ, phi tốc tiến lên.

Yến Thất thôi động xe ngựa đuổi theo, nhìn xem Lãnh U Tuyết sau lưng cái kia bốn năm tên bộ khoái, hiếu kỳ nói: "Lãnh đại bộ đầu, người trước kia đi ra tra án, đều là theo chân mấy chục người, thật là không uy phong, vì sao ngày hôm nay thì mang bốn năm người, những người kia đều làm gì đi? Nghĩ làm sao?"

Câu nói này tựa như đâm bên trong Lãnh U Tuyết nghịch lân, kiều mị mặt hiện ra một tia đỏ ửng, mày kiếm chăm chú nhú lên, một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng.

"Thối lưu manh, ai cần người lo."

Lãnh U Tuyết không có trả lời Yến Thất, ra roi thúc ngựa, thẳng đến Hoa Tây đường phố mà đi.

Yến Thất ngoẹo đầu, nhìn lấy Lãnh U Tuyết thẳng đến Hoa Tây đường phố, rất là hiếu kỳ: "Nàng gấp gấp như vậy, nhất định là đang phá án, có thể dẫn người là sao ít như vậy đâu? Nhất định có mờ ám."

Hồ Tử ở một bên nhỏ giọng thăm thẳm: "Thất ca có chỗ không biết, tại cái này Hoa Tây đầu đường, ở một vị muối Đạo Quan viên. Vị này muối Đạo Quan viên có vẻ như buôn bán Muối lậu bị tra, Lãnh U Tuyết nhất định là đang làm ý vụ án này. Mà lại, vụ án này vô cùng kỳ hoa."

Yến Thất hỏi: "Chỗ nào kỳ hoa?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: 7 phẩm quan viên điều tra 5 phẩm quan viên? :

Hồ Tử êm tai nói: "Vị này muối Đạo Quan viên gọi Hoàng Thành, là cái ngũ phẩm muối nói, mà Lãnh U Tuyết bắt quá là thất phẩm quan viên. Ai, ta thì không hiểu, cái này thất phẩm quan viên tra như thế nào xử lý quan ngũ phẩm vụ án? Không biết quan hơn một cấp đề chết người sao?"

Yến Thất hai mắt tỏa sáng: "Thất phẩm quan viên điều tra quan ngũ phẩm? Hắc hắc, cái này Lãnh U Tuyết có chút ý tứ, đi, các người đi trước tìm người kinh doanh thương nghị sự việc, ta trước đuổi theo nhìn xem kịch vui."

Hắn đánh xe ngựa theo sau.

Ngay tại nháo sự đối diện, đứng sừng sững lấy một tòa hùng vĩ hoa lệ phủ đệ.

Mái cong vênh lên sừng, Kim Bích Huy Hoàng.

Cửa hai tòa sư tử đá, vô cùng uy vũ.

Xem xét mặt tiền này sửa sang, liền biết trong này ở không phải người bình thường.

Cửa xúm lại rất nhiều xem náo nhiệt bách tính, chỉ trò, vô cùng náo nhiệt.

Mà Lãnh U Tuyết cười ngựa cao to, đứng sừng sững ở cửa, gõ mấy lần môn, thế mà không có gõ mở, trong lòng sinh giận.

Trong đám người, có hai cái thư sinh nghị luận âm ỉ.

"Ai, đây không phải vô nghĩa sao? Hoàng Thành là một cái ngũ phẩm muối nói, Lãnh U Tuyết bắt quá là thất phẩm bộ đầu, một cái thất phẩm bộ đầu điều tra ngũ phẩm muối nói vụ án, đây không phải đi hạ phạm thượng sao?"

"Đúng đấy, quan hơn một cấp đề chết người, cho tới bây giờ không nghe nói tiểu Tiểu Bộ Đầu có thể điều tra cao hơn hai cấp quan viên, đừng nói cao hơn hai cấp, liền xem như cao hơn một cấp cũng không có khả năng a."

"Ta thì không hiểu, thật muốn tra Hoàng Thành hỗn đản này vụ án, chẳng lẽ liền không thể phái cái đại quan sao? Nhất định để Lãnh U Tuyết ra mặt, người nàng xem thường hơi, chỗ nào có thể làm phía dưới vụ án này?"

Yến Thất nghe đến đó, cũng cảm thấy hiếu kỳ.

Thì đúng vậy a, Lãnh U Tuyết người xem thường hơi, làm gì điều tra cái này vụ án lớn?

Yến Thất hướng bên trong một người thư sinh thỉnh giáo: "Huynh đài, nhìn người kiến thức rộng rãi, chắc hẳn biết trong này lợi hại quan hệ a? Người là người, nhất định so ta người không phận sự này biết được nhiều."

Bị Yến Thất mang một đĩnh tăng bốc, cái này thư sinh tâm lý lằng lằng, bắt đầu nói lên nội tình.

"Người có chỗ không biết, cái này Hoàng Thành rất có tiền, tại Kim Lăng xài được, đủ hạng người, không chỗ không giao, mà lại, có vẻ như cùng Đồ Chi Huy Sứ đại người quan hệ phi phàm. Các người nói, lợi hại như vậy quan viên, cái nào đuôi mù dám đắc tội."

"Những đại quan đó đều là biết lợi hại quan hệ, mới sẽ không đuôi mù đến điều tra Hoàng Thành vụ án, cho nên, Hoàng Thành buôn bán Muối lậu vụ án có vẻ như liền muốn như thế không phải."

"Bất quá, Lãnh U Tuyết lại không cam tâm, một mực đang giám sát án này, nhưng là bắt đắc dĩ quan trên không tra, nàng cũng vô kế khả thi."

Yến Thất hỏi: "Cái kia là sao Lãnh U Tuyết ngày hôm nay tự mình động thủ đâu?"

Thư sinh nói: "Đó là bởi vì điều tra Hoàng Thành phủ đệ Lệnh lục soát cho tới hôm nay hết hạn. Nếu là ngày hôm nay không thể tra phá Hoàng Thành buôn bán Muối lậu vụ án, làm theo Hoàng Thành liền sẽ vô tội, về sau lại cũng đừng hòng kiểm chứng án này. Ai, cái này Lãnh U Tuyết lại tội gì khổ như thế chứ? Thân là người trong quan trường, lại như vậy bướng bỉnh, loại này giác ngộ, làm sao có thể tiến bộ? Ta nhìn nàng quan viên là làm đến đâu."

Trong lời nói, hết sức đáng tiếc.

Yến Thất nghe đến đó, đôi Lãnh U Tuyết thế mà sinh ra một cỗ ý kính nể.

Một giới nữ lưu, bất quá là cái thất phẩm Tiểu Bộ Đầu, lại bỏ vai gánh đạo nghĩa, không để ý quan trường quy tắc ngầm, lấy sức một mình, điều tra ngũ phẩm Đạo Đài.

Như thế dũng khí, người nào có thể địch?

Liền xem như những nam tử đó tới ở chung, cũng âm thầm phai mờ.

Bất quá, sự thật bày ở trước mặt, dù sao người xem thường hơi, Lãnh U Tuyết đứng tại Hoàng Thành trước cửa phủ đệ, lại bị sập cửa vào mặt.

Cửa, đứng đầy một vị quân gia bộ dáng gia hỏa, mục đích cao hơn đỉnh, giữa đầu nhìn lên trời, thế mà không đem Lãnh U Tuyết để ở trong mắt.

Lãnh U Tuyết chịu đựng tức giận, "Hoàng quân gia, làm phiền người thông báo một chút Hoàng Thành, liền nói ta phải vào phủ phá án, mời Hoàng Thành mở ra cửa phủ, để cho ta đi vào."

Hoàng quân gia cười lạnh một tiếng: "Không có ý tứ, đại nhân nhà ta có việc ra ngoài, đến nay chưa về, tha thứ ta không cách nào thông báo."

"Người "

Lãnh U Tuyết liễu mi dựng thẳng: "Hoàng Thành phạm án tử, tội ác tày trời, thế mà còn dám công nhiên cùng luật pháp đối nghịch, liền môn đều không ra, thật sự là lễ nào lại như vậy, tội thêm một bậc."

Hoàng quân gia cười ha ha: "Lãnh U Tuyết, người luôn miệng nói đại nhân nhà ta có tội, muốn vào phủ đệ điều tra? Có thể a, chỉ cần người xuất ra Lệnh lục soát, ta lập tức thả người vào phủ. Vấn đề là, người cầm ra được sao?"

"Ta "

Lãnh U Tuyết hô hấp cứng lại, kiều diễm trên mặt hiện ra một vòng đỏ lên.

Lệnh lục soát là có, nhưng không có trên tay nàng, mà là tại Lưu Át Ti trong tay.

Nàng buổi sáng đi lấy Lệnh lục soát, thế nhưng là, Lưu Át Ti lại lấy cớ ốm làm lý do cự không thấy nàng, Lệnh lục soát tự nhiên không có lấy đến.

Lãnh U Tuyết thăm mắng Lưu Át Ti cùng Hoàng Thành Quan Quan tướng vệ, vô cùng không cam tâm.

Cấn răng một cái, không thêm đếm xỉa.

Mặc dù không có Lệnh lục soát, nhưng cũng mang theo mấy cái tên bộ khoái đến đây Hoàng Thành ngoài phủ điều tra.

Trước kia, Lãnh U Tuyết thân thể Biên Bộ khoái chừng mấy chục tên, nhưng những thứ này bộ khoái không dám đắc tội Hoàng Thành, tìm các loại lý do chạy trốn, chỉ còn lại có cái này bốn năm tên bộ khoái là nàng tâm phúc, lúc này mới kiên trì cùng hấn cùng một chỗ phá án.

Hiện tại, liền Hoàng Thành quân gia chó đều ngơ như vậy.

Chẳng lẽ, ta Lãnh U Tuyết lại để cho bị cản ở ngoài cửa sao?

Nghĩ tới đây, Lãnh U Tuyết trên mặt dị thường khó coi.

Hoàng Thành là Quan Hoạn nhà, mà lại cấp bậc cao hơn nàng phía trên hai cấp.

Loại này phủ đệ, không có Lệnh lục soát, tuyệt đối không thể xông vào.

Một khi xông vào, không có phù hợp lý do, Lãnh U Tuyết thì phạm tự tiện xông vào Quan Trạch chi tội.

Đây cũng không phải là một chuyện nhỏ.

Hoàng quân gia mặt mũi tràn đầy vẻ trào phúng: "Lãnh U Tuyết, đừng tưởng rằng ngươi là bộ khoái, thì có thể muốn làm gì thì làm, nhớ kỹ ngươi là thân phận gì, một cái nho nhỏ

Thất phẩm bộ khoái, lại dám mạo phạm đại nhân nhà ta?"

"Biết đại nhân nhà ta là thân phận gì sao? Đây chính là ngũ phẩm muối Đạo Đại người! Trọn vẹn cao người hai cấp. Đừng nói là người, liền xem như các người Lưu Áp Tì gặp đại nhân nhà ta, cũng muốn cung kính thờ dài, hướng chi người cái này tiểu Tiểu Bộ Đầu?"

"Ta khuyên ngươi a, vẫn là té ra chỗ khác đi đi, . cái này thật cao phủ đệ người liền môn còn không thể nào vào được, còn muốn tra án? Đây không phải là nói mơ giữa ban ngày sao? Quả nhiên là nữ nhân kiến thức, không có một chút quan trường giác ngộ. Theo ta thấy, ngươi vẫn là thoát quan viên áo tranh thủ thời gian cưới đi, quan trường không thích hợp như ngươi loại này làm càn làm bậy."

Hoàng quân gia một trận trào phúng, của những gia đình kia ồn ào cười to.

Ngay trước rất nhiều người trước mặt, Lãnh U Tuyết vô cùng xấu hổ, mềm mại mặt nổi bật một vòng say rượu đỏ hồng, môi đỏ môi mím thật chặt, có chút đáng thương, càng nhiều là phần nộ cùng quật cường.

Nàng cũng là không cam tâm tính như vậy.

Hoàng quân gia châm chọc khiêu khích: "Ngươi còn không đi, cứ như vậy đâm ở chỗ này cho chúng ta đại nhân đứng gác sao? Thật có lỗi, chúng ta cũng không trả cho ngươi tiền công. Ha-Ha!"

Lãnh U Tuyết bị trào phúng đến hoa dung thất sắc, ngực đều muốn tức điên.

Giờ phút này, nàng vô kế khả thi.

Một đám thuộc hạ khuyên nàng dẹp đường hồi phủ.

"Lãnh bộ đầu, chúng ta xử lý không vụ án này, vẫn là trở về đi."

"Các loại lấy Lệnh lục soát lại đến."

"Ai, Lãnh bộ đầu, ngươi tuy nhiên một thân trong sạch, nhưng là, quan trường này như thế, ngài cánh tay trật có điều bắt dúi "

Lãnh U Tuyết đẹp mắt nhắm chặt, bất đắc dĩ thờ dài một hơi: "Cố tình tra án, vô lực nghịch chuyển, chẳng lẽ, cứ như vậy tính toán?"

Đang phiền muộn thời điểm, xuất hiện trước mặt một trương lăng dật suất khí mặt.

Lãnh U Tuyết càng thêm phần nộ: "Yến Thất, ngươi tới làm gì? Cười nhạo ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Đạp cửa có lý :

Lãnh U Tuyết tra án gặp được khó khăn, bị một cái rằm rĩ Trương quản gia nhục nhã, cự tuyệt ở ngoài cửa, tâm tình cực kỳ phiền muộn, khi thấy Yến Thất tấm kia ý cười dạt dào mặt lúc, tâm tình đại đại không đẹp.

"Yến Thất, ngươi muốn cười nhạo ta thật sao? Nhìn thấy ta bị khi phụ, ngươi thật cao hứng, rất vui vẻ đúng hay không? Ngươi tên bại hoại này, liền sẽ khi dễ ta một cái cô gái yếu đuối."

Nàng nghiêng chặt hàm răng, một đôi mắt đẹp ngăm lấy uy khuất, dữ dần trừng mắt Yến Thất, trong con ngươi ngập nước, nếu không có bận tâm chính mình bộ đầu thân phận, nước mắt kém chút liền muốn bão tố đi ra."

Yến Thất dở khóc dở cười.

Cô nàng này nhi không giảng đạo lý, ta nơi nào có khi dễ ngươi, rõ ràng là ngươi một mực khi dễ ta có được hay không?

Lại nói, ngươi là cô gái yếu đuối sao? Ngươi thế nhưng là khiến người ta nghe tin đã sợ mất mặt đại bộ đầu đây.

Yến Thất lười nhác cùng Lãnh U Tuyết biện bạch, nói ngay vào điểm chính: "Ta không phải tới thăm ngươi trò cười, ngược lại, ta là tới giúp ngươi."

"Giúp ta?"

Lãnh U Tuyết lạnh hừ một tiếng: "Ngươi dựa vào cái gì muốn giúp ta? Hai ta quan hệ thế nào, ngươi lại muốn giúp ta? Ta sẽ tin ngươi sao? Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo."

Ngày!

Yến Thất bị chặn đến kém chút ngắt đi.

Cô nàng này ăn thuốc súng, nói chuyện hảo hữu lực sát thương.

Yến Thất nói: "Ngươi một mực hung ta, trừ phi ngươi không muốn vào nhập Hoàng Thành ngoài phủ."

"A?"

Lãnh U Tuyết giật mình, không lo được lại đổi Yến Thất, trong đôi mắt đẹp hiện ra kinh ngạc chi ý: "Ngươi có ý tứ gì? Ngươi lặp lại lần nữa?"

Yến Thất chấp tay sau lưng nói: "Cái này còn nghe không rõ sao? Ta nói đúng, ngươi như lại nháo, ta thì không nói cho ngươi xông vào đại môn biện pháp."

Lãnh U Tuyết mặt mũi tràn đầy không tin, môi đỏ môi mím thật chặt, khẽ lắc đầu: "Yến Thất, ta không tin ngươi có biện pháp xông vào."

Yến Thất nói: "Cái này có cái gì tin hay không? Nhìn thấy đại môn không có? Ngươi thì dồi đủ khí lực, một chân đạp cửa xông vào, ta bao ngươi không có việc gì."

Lãnh U Tuyết rất lợi hại xem thường Bạch Yến thất nhất mắt: "Cứng rắn xông vào? Ngươi đây là nói rõ lừa ta, nếu có thể xông, ta không đã sớm xông vào? Còn muốn ngươi đến chỉ điểm ta? Đây chính là quan ngũ phẩm phủ đệ, ta một cái thất phẩm quan viên, như thế nào xông vào? Đây không phải là phạm tự tiện xông vào Quan Trạch trọng tội sao?"

Yến Thất nói: "Ta không có hù ngươi, thật, ngươi một mực xông, xảy ra chuyện, ta giúp ngươi bãi bình."

Lãnh U Tuyết bĩu môi: "Ngươi giúp ta bãi bình? Ngươi lấy cái gì giúp ta bãi bình? Giúp ta nhật xác còn tạm được." Yến Thất cười ha ha: "Nhật xác việc này để ngươi chồng tương lai đi làm đi, ta không phải lão công ngươi, làm sao nhật xác cho ngươi?"

"Ngươi "

Lãnh U Tuyết trên mặt nóng bỏng.

Tên này vậy mà trước mặt mọi người, cùng mình liếc mắt đưa tình, thật là xấu trứng.

"Yến Thất, ngươi đi ra, bản bộ đầu phá án, không cần đến ngươi ở chỗ này khoa tay múa chân. Lại dài dòng, bản bộ đầu muốn trị ngươi một cái đùa giỡn trong sạch nữ tử tội danh."

"Cô nàng này, thật sự là không giảng đạo lý."

Yến Thất lắc đầu: "Tuy nhiên ngươi không tin ta, nhưng xem ở ngươi có một khóa khăn thiết chi tâm phân thượng, ta vẫn là giúp ngươi một lần đi."

Yến Thất chấp tay sau lưng, đi đến Hoàng Thành trước phủ đệ, nhìn một chút đại môn, lại tại cái kia phách lối Hoàng quản gia trước mặt liếc mắt một cái.

Bỗng nhiên, hắt một cái thân thể, một chân đá ra.

Àm!

Ngay tại trước mắt bao người, Hoàng Thành phủ đệ đại môn bị Yến Thất một chân đá văng.

Tất cả mọi người trợn mắt hốc mồm.

"Tiểu tử này là ai vậy, điên sao?"

"Cũng dám đập Hoàng Thành phủ đệ đại môn, đây là phạm tội xông vào Quan Trách chi tội a."

"Xong, tiểu tử này xong."

Riêng là Lãnh U Tuyết, gặp một màn này, đôi mắt đẹp trợn trừng lên, nhìn chăm chăm Yến Thất, cơ hồ không thể tin được trước mắt một màn.

Tên lưu manh này, thế mà một chân đem đại môn cho đá văng.

Hắn đây là muốn tìm đường chết sao?

Tuy nhiên không thể không thừa nhận, cái kia bay chân tư thế rất đẹp trai, rất lợi hại nam nhân.

Nhưng là, hắn lại bởi vậy mà ngồi tù.

"Yến Thất tên này khi nhon khi nhon, xảo trá đa trí, hiện đang vì sao lỗ mắng như thế, thật là khiến người ta không hiểu rõ. Chẳng lẽ, đây chính là hắn cái gọi là diệu kế?"

Lãnh U Tuyết không khỏi vì Yến Thất khản trương lên, vội vàng mang người xông đi lên.

Yến Thất đập xong môn, hoàn toàn không có phạm án giác ngộ, đứng tại cửa ra vào, nghênh ngang hướng Lãnh U Tuyết ngoắc: "Lãnh đại bộ đầu, người nhìn, vào cửa cũng là đơn giản như vậy."

Hoàng quân gia tức điên, nổi trận lôi đình.

"Tiểu tử, ngươi là ai, cùng Lãnh U Tuyết quan hệ thế nào? Lại dám đập cửa, biết đây là nhà ai đại môn sao? Đây chính là ngũ phẩm muối đạo hoàng thành đại nhân phủ đệ, tiểu tử, ngươi xong, đời sau ngồi mặc nhà tù cơ sở đi."

Yến Thất không chút nào sợ: "Cái gì tiểu tử tiểu tử? Sống tuổi đã cao, thế mà liền chút lễ phép cũng đều không hiểu? Tại hạ Yến Thất, về phần cùng Lãnh bộ đầu quan hệ sao? Hắc hắc, khó mà nói, khó mà nói."

Hoàng quân gia lớn tiếng giận dữ mắng mò: "Cái gì khó mà nói, không nói ta cũng đoán được, các ngươi không phải liền là tình nhân quan hệ nha. Lãnh U Tuyết gặp được khó xử, ngươi vì nàng ra mặt, trước mặt mọi người biểu hiện! Hừ, đáng tiếc a, ngươi biểu hiện quá mức, phải ngồi tù."

Lãnh U Tuyết cái này tức giận a, trừng mắt Yến Thất, quần khuôn mặt ửng đỏ.

Yến Thất ngươi cái này không biết xấu hổ, người nào cùng ngươi là luyện người quan hệ? Thiếu bại hoại ta trong sạch nữ tử danh tiếng.

Yến Thất rất lợi hại vô tội nhún nhún vai.

Lời này là Hoàng quân gia nói, cũng không phải ta nói, ngươi trừng ta có làm được cái gì?

Lãnh U Tuyết rất bất đắc dĩ.

Cũng không muốn giải thích, coi như giải thích cũng vô dụng, người nào lại sẽ tin tưởng đâu? Không phải luyện người quan hệ, người ta Yến Thất sẽ làm ra lớn như vậy hi sinh vì ngươi đập cửa? Coi ngươi ta gốc a.

R Hoàng quân gia chỉ Yến Thất lớn tiếng gào thét: "Vì giúp ngươi tiểu tình nhân, lại dám phạm tội xông vào Quan Trách, vậy sẽ phải ăn không ôm lấy đi, cái này nhà tù ngươi là vào chỗ."

Hắn quay mặt lại, đối Lãnh U Tuyết vênh mặt hất hàm sai khiến nói: "Lãnh bộ đầu, . ngươi không phải danh xưng công chính vô tư, quang minh chính đại sao? Tốt, Yến Thất gia hỏa này vậy mà phạm tội xông vào Quan Trách, chà đạp luật pháp, như thế cặn bã, làm sao có thể Nhâm Tiêu Dao? Ngươi nếu là thật sự một lòng vì công, còn không mau mau đem Yến Thất bắt?"

"Ngươi có bắt hay không? Ta thì nhìn ngươi có dám hay không ở trước mặt mọi người, đưa ngươi tình nhân bắt lại. Ngươi nếu là không bắt, về sau cũng đừng giả trang cái gì công chính liêm minh, chỉ có làm cho người ta chế nhạo."

Lãnh U Tuyết lập tức bị đem ở nơi đó.

Thối cũng không xong, tiền cũng không được.

Cái này Yến Thất, lỗ mắng, thế mà cho ta ngọt ngọt.

Nếu là bình thường, dựa theo Yến Thất lỗ mắng cử động, Lãnh U Tuyết không nói lời gì, cũng sẽ đem Yến Thất bắt.

Thế nhưng là, ngày hôm nay tình huống đặc thù, Yến Thất đập cửa lại là vì chính mình.

Phải làm sao mới ổn đây?

Lãnh U Tuyết rất lợi hại bị động, đôi mắt đẹp tròn lên, thờ phỉ phỉ nhìn lấy Yến Thất.

Đáng giận nhất là tên này cười mặt mũi tràn đầy hoa đào nở, hồn nhiên không biết đại nạn lâm đầu.

Lãnh U Tuyết cái này trong lòng khó có thể quyết đoán.

Hiện trường lập tức an tĩnh lại, đều đang nhìn Lãnh U Tuyết lựa chọn ra sao.

Yến Thất cười nhìn Lãnh U Tuyết: "Người muốn bắt thật là ta?"

Lãnh U Tuyết trừng mắt Yến Thất, vô cùng do dự.

Cái này hỗn đản dù sao cũng là vì chính mình đập cửa a.

Yến Thất quá ngu, trước kia giáo hoạt ném ở đâu?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 105: Tình nhân quan hệ :

Lãnh U Tuyết chính đang do dự thời điểm, Yến Thất bỗng nhiên cười một tiếng: "Ta lại không phạm pháp, người dựa vào cái gì bắt ta, cho nên, Lãnh đại bộ đầu, người không dùng như thế khó xử, nhieu mà bộ dáng có thể khó coi u."

"A?"

Lãnh U Tuyết hồ đồ: "Người còn không có phạm pháp? Người rõ ràng đập cửa."

Hoàng quân gia cũng phát ngôn bừa bãi: "Yến Thất, người còn dám giả ngu mạo xưng lãng? Trước mắt bao người, người đập cửa cử động mọi người đều gặp, như thế nào biện bạch? Lãnh U Tuyết, người còn dám bao che người tiểu tình nhân, ta muốn liền người cùng một chỗ bầm báo nha môn đi."

"Người bót ở chỗ này lải nhải, ta không có phạm pháp, người nào cũng không thể bắt ta."

Yến Thất khinh thường Bạch Hoàng quân gia liếc một chút, bỗng nhiên chỉ chỉ đại môn, chất vấn Hoàng quân gia: "Đây là cái gì?"

Hoàng quân gia khẽ nói: "Môn."

Yến Thất chỉ chỉ trên cửa cái kia con tuần mã đồ án: "Cái này lại là cái gì?"

Hoàng quân gia ứng tiếng nói: "Lập tức."

Yến Thất lời nói xoay chuyển, cất cao giọng nói: "Hiện tại ta đến hỏi người, môn trong chữ thêm cái lập tức, đọc cái gì?"

Hoàng quân gia thốt ra: "Xông!"

Sau khi nói xong, trong lòng kinh hãi, vội vàng ngậm miệng lại.

Thế nhưng là, dĩ nhiên đã trễ.

Yến Thất cười ha ha: "Họ Hoàng, đây chính là tự ngươi nói, môn trong chữ thêm cái lập tức chữ, đọc làm xong. Đây không phải nói rõ muốn chúng ta xong tới sao? Đã các ngươi đều thịnh tình mời chúng ta làm như thế, chúng ta đương nhiên muốn phối hợp một chút đi, không phối hợp nhiều không nề mặt mũi, ngươi nói đúng không?"

"Ngươi "

Hoàng quân gia ghen hờn nhìn trần trối, chỉ Yến Thất, tức giận đến toàn thân run lên: "Nói năng bấy bạ, cái này bé trai thật sự là nói năng bấy bạ "

Tất cả mọi người thấy rất là xem thế là đủ rồi.

"Tên này gọi Yến Thất, thật sự là lợi hại! Như thế đoán chữ chi pháp, chưa từng nghe thấy."

"Lợi hại nhất là người ta có nhanh trí."

"Như thế rất tốt chơi, Hoàng Thành phủ đệ đại môn phá mất, Lãnh đại bộ đầu cơ hội tới."

Lãnh U Tuyết đôi mắt đẹp tròn trừng lên, nhìn kỹ một chút trên cửa chính cái kia lập tức chữ, cùng môn chữ kết hợp lại, có thể không phải liền là cái Sấm Tụ nha.

Gặp một màn này, Lãnh U Tuyết phan phan nhảy loạn tâm rốt cục có thể hơi dừng một trận, buông lỏng một hơi, đôi mắt đẹp có chút khâm phục nghiêng mắt nhìn Yến Thất liếc một chút.

"Tên này quả nhiên vẫn là cái kia người có học thức vô lại, đập cửa rõ ràng cũng là lưu manh cử động, hết lần này tới lần khác bị hấn giải thích được như thế lý lẽ đầy đủ, lần này phá án, thật sự là nhờ có hấn."

Lãnh U Tuyết trực diện Hoàng quân gia, hừ lạnh một tiếng: "Hoàng quân gia, Yến Thất cũng không có tội, mà là dựa theo các ngươi yêu cầu đi làm, đã các ngươi muốn đập cửa, Yến Thất làm ra cũng đều thỏa."

Hoàng quân gia toàn thân run rẩy, khí một câu cũng nói không nên lời.

Yến Thất đi đến Lãnh U Tuyết bên người, nhỏ giọng thăm thỉ: "Lãnh đại bộ đầu, ngươi yên tâm, ta làm việc sẽ không làm ngươi khó xử."

Lãnh U Tuyết đôi mắt đẹp rất có phong tình hoành Yến Thất liếc một chút, mang theo mấy cái tên bộ khoái, nâng cao bộ ngực sữa, eo vượt bảo kiếm, ngắt đầu xông vào Hoàng Thành phủ đệ.

Hoàng quân gia muốn ngăn cản, lại không có bất kỳ cái gì lý do.

Những vây đó xem bách tính thừa cơ xông tới cửa, muốn nhìn một chút náo nhiệt.

Hoàng quân gia nhìn thấy Lãnh U Tuyết kẻ đến không thiện, hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt, vội vàng về phía sau viện bấm báo đi.

Lãnh U Tuyết vừa muốn dẫn người điều tra, liền nghe đến một trận gấp rút tiếng bước chân.

Tám tên kiệu phu giờ lên một đỉnh cỗ kiệu từ hậu viện khoan thai mà đến.

Cỗ kiệu là nửa rộng mở, phía trên ngồi một vị bụng phệ quan lão gia.

Chính là Hoàng Thành!

Lãnh U Tuyết chào: "Hoàng muối nói, tại hạ Lãnh U Tuyết, bái kiến Hoàng đại nhân."

Hoàng Thành nhìn hằm hằm Lãnh U Tuyết, khế nói: "Ngươi đến Hoàng Phủ làm khách sao? Ta không chào đón ngươi, mời ngươi mau mau rời đi."

Lãnh U Tuyết trên mặt thoa lấy một tầng sương lạnh: "Chỗ ở của ngươi tràn đầy mùi hôi thúi, liền xem như mời để ta làm khách, ta cũng sẽ không tới. Hôm nay đến đây, vì là đốc thúc Hoàng Thành đại nhân buôn bán Muối lậu án kiện."

"Làm càn!"

Hoàng Thành vỗ kiệu cửa sổ, hàm răng cắn khàn khách rung động: "Thì liền Lưu Áp Tí cũng không dám hỏi đến án này, không nghĩ tới ngươi một tên nho nhỏ thất phẩm bộ đầu, cũng dám nhào ta mị đầu."

Lãnh U Tuyết không kiêu ngạo không tự ti: "Đại án phía trước, không phân quan chức, không phân quý tiện, liền xem như Hoàng Đế phạm pháp, ta cũng muốn tra đến cùng."

Mọi người nhao nhao gọi tốt.

Yến Thất cũng vì cái này bướng bỉnh cô gái nhỏ điểm khen.

Hoàng Thành cười ha ha, trần ngập mĩa mai: "Lãnh U Tuyết, ngươi cũng thật sự là không biết trời cao đất rộng, ngươi thật sự cho rằng đốc phá án, tựa như là hô khẩu hiệu đơn giản như vậy sao? Ta thì hỏi ngươi, ngươi có hay không Lệnh lục soát?"

Lãnh U Tuyết nhắm mắt nói: "Lệnh lục soát có, nhưng là tại Lưu Ấp Ti trong tay."

Hoàng Thành sắc bén chất vấn: "Ta mặc kệ, ta thì hỏi ngươi bây giờ trong tay nhưng có Lệnh lục soát?"

"Không có!" Lãnh U Tuyết vô cùng bất đắc dĩ.

"Đã không có Lệnh lục soát, vậy ngươi liền không thể điều tra Hoàng Phủ."

Hoàng Thành xuống kiệu tử, một đôi mắt tam giác khinh thường nhìn chằm chằm Lãnh U Tuyết: "Ngươi là bộ đầu, tại sao có thể không dựa theo luật pháp làm việc? Ta thể nhưng là quan ngũ phẩm, ngươi dám tự tiện điều tra, cái kia chính là biết pháp lại phạm pháp, tội thêm một bậc, hội phát triển an toàn nhà tù! Ha-Ha "

Lãnh U Tuyết kim nén đến gương mặt ửng hồng, bộ ngực sữa chập trùng, lại không có biện pháp gì ứng đối càn rỡ Hoàng Thành.

Hoàng Thành tiếp tục châm chọc khiêu khích: "Lãnh U Tuyết, ngươi coi như tiến Hoàng Phủ đại môn lại như thế nào? Ngươi dám phái người điều tra sao? Ngươi coi nơi này là địa phương nào? Đây chính là Quan Trách, ngươi dám động một cái thử một chút? Tại không có chứng cứ xác thực trước đó, ngươi dám hạ khiến điều tra, ta liền để ngươi ăn không ôm lấy đi. Có gan ngươi thì thử một lần, ta Hoàng Thành nói được thì làm được."

Nói xong, Hoàng Thành ngồi trở lại cỗ kiệu, bắt chéo hai chân, tiêu sái đóng đưa quạt giấy, lại hoàn toàn không

Coi Lãnh U Tuyết là chuyện.

Lãnh U Tuyết tiến thối không được, đầu óc hỗn loạn, không biết như thế nào cho phải.

Yến Thất thấp giọng hỏi: "Tuyết nhỏ a, cần ta hỗ trợ sao? Chúng ta đều là tình nhân quan hệ, ngươi có cần tuyệt đối đừng khách khí."

"Ngươi chớ nói nhảm, người nào cùng ngươi là tình nhân quan hệ."

Lãnh U Tuyết mềm mại mặt ửng đỏ, thờ phỉ phỉ trừng mắt Yến Thất, hồng hào cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi nhếch lên, hữu khí vô lực nói: "Ta hiện tại có phải hay không rất lợi hại mất mặt, trong lòng ngươi đang chê cười ta? Trò cười ta châu chấu đá xe, không biết tự lượng sức mình?"

Yến Thất lắc đầu: "Ta không chỉ có không có chê cười ngươi, ngược lại rất bội phục ngươi, ngươi cái này không gọi châu chấu đá xe, mà phải gọi làm bỏ được một thân toác, dám đem Hoàng Đế kéo xuống ngựa."

"Hừ, tính ngươi có mấy phần kiến thức."

Lãnh U Tuyết hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình cách làm như vậy không có đạt được người nhà khen ngợi, không có đạt được bằng hữu trợ giúp, càng không có đồng僚 nguyên ý giúp sức. Mà hết lần này tới lần khác Yến Thất cái này tên du côn lại đối nàng bưng bình cách làm ưu ái có thừa.

Cái này tên du côn thật rất hiểu ta?

Lãnh U Tuyết tâm lý rất lợi hại mâu thuẫn, không tìm Yến Thất hỗ trợ, có vẻ như chính mình không có một chút phá án kế hoạch, tìm Yến Thất hỗ trợ đầu, lại khỏi bị mất mặt, ngượng nghịu mặt.

Yến Thất đã sớm nhìn ra Lãnh U Tuyết tâm lý chỗ mâu thuẫn, hạ giọng hỏi: "Chỉ bằng hai ta tình nhân quan hệ, ngươi còn có cái gì không có ý tứ? Nói, ngươi muốn điều tra cái gì tang vật?"

Lãnh U Tuyết cắn hàm răng: "Muối lậu, trọn vẹn 50 tấn Muối lậu."

Yến Thất giật mình: "Nhiều như vậy? Hoàng Thành nếu thật là tư tàng 50 tấn Muối lậu, tội kia trách đủ để tử hình."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Phá án nơi mấu chốt :

Ở ngay đây cổ đại, muối thế nhưng là ổn định xã hội trọng yếu cái cân, liền như là hiện tại dầu mỏ ở ngay đây trong xã hội địa vị.

Buôn bán Muối lậu, nhiễu loạn trị an xã hội, nâng lên muối giá, thịt cá bách tính, trốn thuế lậu thuế, chịu tội khá là nghiêm trọng.

Lãnh U Tuyết nói: "Ta có thiết thực chứng cứ, Hoàng Thành cũng là đem muối ăn cất giữ trong trong phủ. Chỉ cần tìm được muối ăn, Hoàng Thành coi như lại có quan hệ, cũng vô pháp đào thoát luật pháp trừng trị."

Yến Thất hỏi: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Lãnh U Tuyết gật gật đầu, môi đỏ môi mím thật chặt: "Hoàng Thành người này cực kỳ tham lam, quan tước xử lý muối ăn trộn lẫn hạt cát cân nặng, thừa cơ đem một bộ phận muối ăn trộn ra, lại giao cho tư dân buôn muối buôn bán, lên ào ào muối giá, bách tính có miệng khó trả lời."

"Ta điều tra hơn mấy tháng, rốt cục bắt đến Hoàng Thành buôn bán Muối lậu bên dưới, căn cứ manh mối, Hoàng Thành ngoài phủ còn có 50 tấn Muối lậu, chỉ nhiều không ít."

Yến Thất lắc đầu: "Quả nhiên là tiểu quan cự tham."

Lãnh U Tuyết nhũ mày, bất đắc dĩ nói: "Thế nhưng là, ta coi như nắm giữ manh mối, lại có thể làm sao? Hoàng Thành đem người trong quan trường xử lý nước không lọt, ta liền Lệnh lục soát đều lấy không được, coi như xông vào Hoàng Thành ngoài phủ, lại ngay cả điều tra tư cách đều không có. Chẳng lẽ, vụ án này liền muốn không phải sao?"

"Làm sao lại không phải đâu?"

Yến Thất nhăn châu xoay động: "Liền xem như không điều tra, ta cũng có biện pháp có thể thử một lần, nói không chừng có thể tìm tới Muối lậu giấu tại nơi nào đây."

"Ngươi có biện pháp?"

Lãnh U Tuyết mày kiếm vẩy một cái, trong đôi mắt đẹp cất giấu nghi hoặc: "Không điều tra như thế nào tìm đến Muối lậu? Tha thứ ta cô lậu quả vẩn."

Yến Thất rầm thoỉ cười cười: "Không phải ngươi cô lậu quả vẩn, là ta quá kiên thức rộng rãi."

Lãnh U Tuyết hung hăng Bạch Yến thất nhất mắt: "Hiện tại cũng không phải khoác lác thời điểm, ngươi muốn thật có thể giúp ta tìm tới Muối lậu, ta ta sẽ rất lợi hại cảm tạ ngươi."

Yến Thất bĩu môi: "Không cần đến ngươi cảm tạ ta, chỉ là ngươi không nên đem ta làm thành lưu manh là được."

Lãnh U Tuyết vênh lên cái miệng nhỏ nhắn, yên lặng kháng nghị: Ngươi vốn chính là lưu manh.

Yến Thất chỉ Hoàng Thành ngoài phủ bố cục, đối Lãnh U Tuyết nói: "Ngươi đến xem, Hoàng Phủ ở vào phố xá sầm uất, chiếm diện tích cũng không lớn, tra được đến thực không khó."

"Mà lại, lấy ta suy đoán, Hoàng Thành cũng sợ hải quan phủ đến tra, cho nên Muối lậu nhất định sẽ không đặt tại trong kho hàng, cũng sẽ không đặt tại bất luận cái gì trong phòng. Bởi vì Muối lậu chừng 50 tấn, chiếm diện tích quá rộng, liền xem như thả trong hầm ngầm, cũng tuyệt không có khả năng chứa nổi."

"Cho nên, dùng cái này phỏng đoán, Muối lậu giấu kín vị trí nhất định là lộ thiên chỗ, vị trí nhất định phi thường bao la, có thể chôn đến phía dưới Muối lậu, mà lại, hướng ra phía ngoài vận chuyển thời điểm, còn muốn rất lợi hại thuận tiện."

Lãnh U Tuyết nghe thấy lời ấy, không khỏi đối Yến Thất nhìn với con mắt khác: "Ngươi làm sao hiểu được nhiều như vậy? Nói thật có đạo lý. Thế nhưng là, ngươi nếu là không nói, ta lại không có nửa điểm đầu mối."

Yến Thất rất đắc ý.

Thất ca ta thế nhưng là Hoa Hạ chiến lược cổ vẩn, trên thông thiên văn, dưới rành địa lý.

Điểm ấy tiểu suy luận bất quá là mưa bụi, tính là cái gì chứ a.

Lãnh U Tuyết lại cho Yến Thất gọi nước lạnh: "Thế nhưng là, coi như ngươi phỏng đoán có lý, đem Muối lậu mai phục phạm vi co lại nhỏ rất nhiều, nhưng vẫn là không cách nào xác định Muối lậu đến cùng chôn ở nơi nào."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười gian: "Cho nên, ta còn có một chiêu cuối cùng."

Lãnh U Tuyết hiếu kỳ: "Cái chiêu số gì?"

Yến Thất nói: "Lập tức để ngươi người đi làm một thùng nhiệt lực nước tới."

"Nhiệt lực nước?"

Lãnh U Tuyết vô cùng bất đắc dĩ: "Đó bất quá là hóng mát nước ngọt có gas, có chỗ lợi gì? Yến Thất, ngươi bớt lừa ta."

Yến Thất bĩu môi: "Ngươi muốn phá án, cũng nhanh chút phân phó thủ hạ đi đem nhiệt lực nước làm ra, đây mới là phá án nơi mấu chốt."

"Tốt, ta cái này phái người đi làm."

Lãnh U Tuyết lập tức phân phó một tên thuộc hạ lại làm nhiệt lực nước.

Hoàng Thành nhìn thấy Lãnh U Tuyết cùng Yến Thất hai người thân mật dính vào cùng nhau kê tai nói nhỏ, khẽ nói: "Lãnh bộ đầu, ngươi cùng tiểu tình nhân anh em em, trước mặt mọi người, còn thể thống gì? Ta nhìn ngươi không bằng về nhà cùng tình nhân hẹn hò đi thôi."

Mọi người ồn ào cười to.

Lãnh U Tuyết mị hoặc trên mặt nổi lên một tầng say rượu đỏ hồng.

Vừa rồi vào xem lấy cùng Yến Thất thảo luận vụ án, không nghĩ tới hai người dán áp sát như thế, cơ hồ là miệng đối miệng.

Không đề cập tới còn tốt, bây giờ bị đâm thủng, nói không nên lời xấu hổ.

Lãnh U Tuyết vội vàng tránh ra một bộ, rất là xấu hổ, lại không thể phản bác nói Yến Thất không phải nàng tình nhân.

Đều cơ hồ miệng đối miệng nói thì thầm, phản bác cũng không có người tin tưởng.

"Ai, ta có thể bị Yến Thất cho hại thảm."

Yến Thất tên này là cái da mặt dày, mặt không đỏ, hơi thở không gấp, một bộ yên tâm thoải mái bộ dáng.

Hoàng Thành lại là võ kiêu cửa sổ: "Lãnh U Tuyết, ngươi không có điều tra lạnh, còn ý lại ta ngoài phủ làm gì? Mọi người mau mau rời đi, người tới, cho ta tiễn khách."

Lãnh U Tuyết gấp, một khi bị đuổi đi ra, coi như vào không được.

Yến Thất vội vàng nói với Hoàng Thành: "Hoàng đại nhân, làm gì như thế lãnh phạm đâu? Không thấy được ta mới vừa rồi cùng Lãnh bộ đầu nói thì thầm sao? Ta thực là đang giáo dục nàng, không đề cho nàng muốn cố chấp như vậy. Đây là người trong quan trường, cần phải Quan Quan tướng vạ, làm gì hùng hổ dọa người đâu?"

Hoàng Thành khẽ nói: "Yến Thất, ngươi câu nói này nói hay lắm, thân là quan trường mọi người, liền nên Quan Quan tướng vạ, lẫn nhau phá thế nhưng là quan trường tối kỵ, muốn xuất sự tình."

Yến Thất hi hi cười nói: "Đúng đây, Hoàng đại nhân nói rất lợi hại có đạo lý, cho nên, ta vừa rồi cũng giáo dục Lãnh bộ đầu. Lãnh bộ đầu nghe ta một phen đại đạo lý, cũng ý thức được chính mình sai lầm, đang muốn cùng Hoàng đại nhân sửa chữa tốt đây. Cũng là không biết Hoàng đại nhân có nguyên ý hay không cho cái cơ hội?"

Hoàng Thành đại hi: "Lãnh bộ đầu, Yến Thất nói đến thế nhưng là thật?"

Thật cái gì thật,

Quả thực giả không thể lại giả.

Lãnh U Tuyết vừa muốn phản bác, lại phát hiện Yến Thất không ngừng hướng nàng nháy mắt.

Nàng hiểu ý, đành phải nhịn xuống một hơi này, theo Yến Thất lại nói nói: "Đi qua Yến Thất một phen thuyết giáo, ta Mauser bỗng nhiên thông suốt, mới vừa rồi là ta can rờ, Hoàng đại nhân ngàn vạn đừng để trong lòng."

Hoàng Thành nghe vậy đại hi: "Lãnh bộ đầu, ngươi rốt cục khai khiếu. Rất tốt, rất tốt, đến, mời ngồi, cho Lãnh bộ đầu tốt nhất trà, ta muốn cùng Lãnh bộ đầu thật tốt giao lưu một phen."

Lãnh U Tuyết không thể làm gì, nắm lỗ mũi cùng Hoàng Thành giả vờ giả vịt.

Như không như thế, liền bị đuổi ra Hoàng Phủ.

Đây cũng là không có cách nào biện pháp.

Một chút thời gian, một tên bộ khoái làm ra một thùng nhiệt lực nước.

Hoàng Thành nhìn ở trong mắt, chất vấn: "Đây là cái gì?"

Yến Thất cười nói: "Đây là nhiệt lực nước a, khí trời quá nóng, quả thực không thể nhịn, uống chút nhiệt lực nước, mới có sức lực cùng Hoàng đại nhân tâm sự a. Hoàng đại nhân, ngài muốn hay không nếm thử?"

Hoàng Thành rất lợi hại chán ghét khoát tay: "Phổ phường nước bản, bản quan há có thể vào miệng? Người tới, cho bản quan phía trên một bình giải nóng trà."

Yến Thất uống một ngụm nhiệt lực nước, giả dạng làm thưởng thức phong cảnh bộ dáng, bốn phía chuyển lên.

Hoàng Thành nháy mắt, phái người đi theo.

Chỉ cần Yến Thất không có điều tra cử động, hẳn thì an tâm.

Yến Thất trong tay nhiệt lực nước, cũng là cổ đại một loại CO2 đồ uống, rất lợi hại giá rẻ, nhưng giải nóng cảm giác thật tốt đi.

Yến Thất bốn phía dạo chơi, một bên uống vào nhiệt lực nước, một thanh tùy ý vẩy trên mặt đất, công viên, hòn non bộ, trong rừng cây, đều vung một lần nhiệt lực nước, lại không có bất kỳ cái gì thu hoạch.

Hắn hơi nghi hoặc một chút: Chẳng lẽ ra cái gì sai lầm?

Sau cùng, hắn phát hiện ở ngay đây đại môn bên trái, lại có một mảnh hồ nước.

Mà hắn phát hiện mảnh này hồ nước cùng cửa chính bài trí sửa sang cũng không tương xứng, thậm chí cảm thấy nơi này thì không nên có một chỗ hồ nước.

Yến Thất giống như bắt lấy cái gì, đi bộ nhàn nhã, hướng hồ nước đi đến.

Hoàng Thành gặp một màn này, đột nhiên hét lớn một tiếng: "Yến Thất, ngươi đi làm cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Ôm ở 1 lên :

!

Yến Thất giỏi về nhìn mặt mà nói chuyện, gặp Hoàng Thành có chút khẩn trương, nâng chung trà lên ngón tay nắm thật chặt, đồng tử hơi hơi co vào, thì đoán được cái này hồ nước nhất định có mờ ám.

"Ha-Ha, Hoàng đại nhân, ta phát hiện chỗ này hồ nước vô cùng độc đáo, vừa vặn Lãnh bộ đầu ngoài phủ cũng muốn sửa chữa một chỗ hồ nước, cố ý hướng Hoàng đại nhân học hỏi."

Hoàng Thành mỉm cười: "Chỉ là một chỗ ao nước nhỏ mà thôi, có cái gì tốt đi lấy kinh?"

Lại nhẹ nhàng làm một cái ánh mắt, để Hoàng quân gia đuổi theo sát Yến Thất, đừng để hắn chơi hoa dạng gì.

Hoàng quân gia theo Yến Thất, nhắm mắt theo đuôi.

Yến Thất thì ngồi xổm ở bên hồ nước, cái gì cũng không làm, nói nhăng nói cuội, cùng Hoàng quân gia kể một ít chơi vui sự tình, nhắm trúng Hoàng quân gia cười ha ha, không ngấm miệng được.

Mà lại, Yến Thất không có chút nào dị động, cũng là đang thưởng thức phong cảnh mà thôi, Hoàng quân gia cũng yên lòng, không hề do dự.

Yến Thất nhìn lấy cái này chỗ hồ nước, tâm lý cảm thấy kỳ quái.

Bình thường hồ nước, tất nhiên sẽ nuôi dưỡng một số hoa sen hoặc là cây rong, lộ ra phong cảnh hợp lòng người. Thế nhưng là, cái này chỗ hồ nước đâu, trụi lủi, đừng nói là hoa sen, cũng là cây rong cũng không có nửa khỏa.

Có thể chỉ như vậy một cái trụi lủi hồ nước, không có không một chút tâm ý, thế mà an trí tại Hoàng Phủ cửa chính, cái này cùng Hoàng Thành khoe của

phong cách tuyệt không xứng

Như thế khác thường, tất có mờ ám

Yến Thất giả vờ uống mấy ngụm nhiệt lực nước, tay nghiêng một cái, một bình lớn nhiệt lực nước toàn bộ sái nhập trong hồ nước.

Ừng ục ừng ục, ừng ục ừng ục...

Ngay tại nhiệt lực nước sái nhập hồ nước trong nháy mắt, vốn là bình tĩnh hồ nước toát ra đại lượng ngấm một chút, tựa như là nước sôi dâng loại kia ngấm một chút.

Yến Thất gặp một màn này, bóp lấy eo, cười ha ha.

Hoàng quân gia không rõ ý: "Yến Thất, ngươi cười cái gì?"

Yến Thất hướng Hoàng quân gia nháy mắt ra hiệu: "Tìm tới Muối lậu, có thể không vui sao?"

Hoàng quân gia sắc mặt đột biến: "Cái gì... Cái gì Muối lậu? Yến Thất, ta là mang ngươi du ngoạn, cũng không phải để ngươi điều tra Hoàng Phủ. Lăn, rút ra ngoài cho ta, chúng ta ngoài phủ cũng không có Muối lậu. Ngươi tới, mau tới người, đem Yến Thất cho ta đuổi đi ra."

Một đám cao lớn thô kệch gia đình xông lại, muốn đối Yến Thất động thủ.

Yến Thất cũng không tránh né, lớn tiếng ồn ào: "Lãnh đại bộ đầu, mau lại đây cứu ta, ta tìm tới Muối lậu, mau lại đây cứu ta."

"Cái gì? Tìm tới Muối lậu?"

Lãnh U Tuyết nghe được Yến Thất hô to, thân eo vặn vẹo. Hưng phấn nhảy lên một cái.

Hoàng Thành cũng kinh ngạc đứng dậy, dọa đến tay run một cái, chén rượu chiếu xuống, gãi đầu, trong lúc nhất thời làm không rõ tình huống, không biết Yến Thất phải chăng đang hư trương thanh thế.

Lãnh U Tuyết mị nhãn thoáng nhìn, phát hiện Hoàng Phủ mấy tên bảo tiêu cầm dao nhọn, hướng Yến Thất tiến lên, một bộ muốn giết người bộ dáng.

"Lê nào lại như vậy."

Lãnh U Tuyết nổi giận, tiểu tay vừa lộn, ba cái phi đao rời khỏi tay, thẳng đến mấy cái kia hành hung gia đình bay đi.

Tương xứng coong..

Phi đao đụng vào sắc bén dao nhọn bên trên.

Cái kia cổ khí lực truyền đến dao nhọn bên trên, trong chốc lát rung động, để mấy cái này gia đình miệng hồ vỡ tan, rốt cuộc cảm không được dao nhọn.

Leng keng, leng keng!

Dao nhọn rơi trên mặt đất, không ngừng rung động.

Yến Thất vỗ tay gọi tốt: "Tốt một tay phi đao tuyệt kỹ, ta thích."

Đằng sau mấy tên hung hãn gia đình mang theo gậy gộc, nhào lên.

Lãnh U Tuyết thân eo uốn éo, giữa không trung bay lên, nhanh như cầu vồng, mái tóc nghênh phong phiêu diêu, tại ánh sáng mặt trời quanh quẩn hạ, giống như tán loạn ngọc trai đen, thật là đẹp lệt, khóe đánh chết.

Yến Thất thấy tâm linh thần dao động, như thế khốc nữ sinh, thật tình hiếm thấy.

Thế nhưng là, vào xem lấy sẵn đẹp, mấy cái kia hung hãn gia đình vây quanh, giương nanh múa vuốt, muốn hung hăng thu thập Yến Thất.

Yến Thất cười lạnh: "Hắn muội, khi dễ ta là người văn minh? Thất ca ta thế nhưng là luyện qua, tới hôm qua luyện thật lâu lão hán. Xe đẩy đâu, nhìn ta đây không chết các ngươi."

Hắn vừa muốn phản kích, chỉ thấy giữa không trung bay tới một bộ dữ người thân ảnh.

Lãnh U Tuyết lẳng không giảm qua gia đình bả vai, né qua gậy gộc xiên sát, mềm mại tay nhỏ tại Yến Thất dưới nách nhẹ nhàng vỗ một cái.

Yến Thất chính cái này liền bị Lãnh U Tuyết bắt vào trong ngực, nhảy ra mười mấy mét, vừa rồi rơi xuống đất.

Lãnh U Tuyết đem Yến Thất hoành ôm vào trong ngực.

Yến Thất thân thể cùng Lãnh U Tuyết trước ngực dính sát dựa chung một chỗ, theo hô hấp, có thể khắc sâu cảm nhận được Lãnh U Tuyết bộ ngực sữa nở nang cùng sung mãn, thân eo mải cọ lấy nàng bụng dưới, nhẹ nhàng đụng chạm, một cỗ hỏa nhiệt truyền đến, tê dại đến thực chất bên trong.

Yến Thất bị Lãnh U Tuyết chăm chú ôm vào trong ngực, một đôi nhu Bạch tay nhỏ chế trụ hân trước ngực, bưng bình nếu là ở tán tỉnh, trêu chọc nội tâm

Hắn ngừng đầu một cái, con mắt vừa vận chống đỡ tại Lãnh U Tuyết cầm chỗ, dán như thế chặt chẽ, có thể ngửi được trên người nàng mê người mùi thơm cơ thể, con mắt theo Lãnh U Tuyết cổ tới lui đi vào, đem trắng nõn thâm thúy sự nghiệp dây thấy rất rõ ràng, thật sự là tốt tiêu chuẩn hung khí a, chừng 36D.

Lãnh U Tuyết vừa rồi chỉ muốn dưới đao cứu người, lại không nghĩ tới lập tức sẽ trở nên như vậy hương diễm, vậy mà đem Yến Thất ôm vào trong ngực.

Cùng hân da thịt tiếp xúc, tay nhỏ đặt tại hân trên ngực, cứng rắn mà nhiệt lực bắn ra bốn phía, trước ngực bị hân chăm chú đè ép, kích thích thân thể lên phản ứng, một cỗ chưa từng có xộp giòn ngứa trong thân thể lan tràn.

Lãnh U Tuyết sắc mặt như hỏa thiêu, trong lòng phanh phanh nhảy loạn, thì ngu ngốc như vậy ôm Yến Thất, cũng không bỏ được buông tay, trong đầu loạn loạn, không biết nên làm thế nào.

Cô nàng này, còn ôm ta nghiên.

Yến Thất dán Lãnh U Tuyết bên tai thỏ hỏi: "Ta nói Tiểu Tuyết a, nhanh cho ta xuống, làm chính sự quan trọng, không vội nói chuyện yêu đương. Trước mặt mọi người, chúng ta cứ như vậy ôm, hắc hắc, ta có chút thẹn thùng a."

"Hỗn đản!"

Lãnh U Tuyết bị Yến Thất thả ra nhiệt khí phun tại trên lỗ tai, thân thể chợt run lên, mới từ si mê trong tưởng tượng lấy lại tinh thần.

Ý thức được Yến Thất còn ôm vào trong ngực, rất là thẹn thùng, tiện tay liền đem Yến Thất ném ra.

Ta dựa vào!

Cô nàng này nhí lấy ta làm bao cát đâu?

Yến Thất tro mắt hướng một cây đại thụ đánh tới.

Lãnh U Tuyết lấy lại tinh thần, ý thức được Yến Thất hội thụ thương, lại phi thân đi cứu hân.

Yến Thất cũng là biết võ công người, . cứ việc võ công kém cỏi cùng cực, tài học một đêm, nhưng ứng phó chút chuyện này, còn không phải việc rất nhỏ sao?

Hai tay của hân chống đỡ thân cây, thân eo dùng lực, chuyển con quay giống như ôm lấy thân cây chuyển vài vòng, tháo bỏ xuống cái kia cỗ kinh lực, nhiều tiêu vậy rơi trên mặt đất.

Nhìn lấy Lãnh U Tuyết một đôi mắt đẹp giật mình nhìn sang, Yến Thất rất rầm thối nói: "Coi như ta vừa rồi cái kia một tay rất đẹp trai, nhưng ngươi cũng đừng đối ta si mê rõ ràng như vậy có được hay không?"

Lãnh U Tuyết mềm mại mặt ửng đỏ, ngượng ngùng xì một ngụm: "Ta ngược lại quên ngươi vốn chính là tên du côn, ầu ẩu là ngươi sở trường, không cần ta biết bảo hộ?"

Hai người đang cứng ngắc thời điểm, Hoàng Thành chỉ huy một đám gia đình đem Lãnh U Tuyết cùng Yến Thất bao bọc vây quanh, đao kiếm ngang dọc, bộc lộ bộ mặt hung ác.

Hoàng Thành chỉ Lãnh U Tuyết cùng Yến Thất, càn rỡ nói: "Tốt, các ngươi cũng dám tại ta ngoài phủ có ý định nháo sự, hành hung đã thương người, các ngươi chán sống sao? Có tin ta hay không coi như giết các ngươi, cũng chỉ là là đền ít bạc? Hừ, tiền, bản quan có là."

Yến Thất lạnh lùng nhìn chăm chăm Hoàng Thành: "Ngươi xác thực rất có tiền, bất quá, chỉ sợ ngươi có mệnh kiếm lời, lại không mệnh hoa."

Chương 108: Đầy trong đầu ô uế tư tưởng :

!

Hoàng Thành mắt muốn nứt: "Người dám uy hiếp mệnh quan triều đình, thậm chí còn ở trong phủ của ta đã thương người? Đây chính là lần quan viên Vồng Thượng đại tội, mọi người nhưng là đều nhìn đầu, người chống chế không được."

Yến Thất chẳng thèm ngó tới: "Thiếu hù dọa ta, coi ta là sợ hãi? Nói cho người, không phải ta uy hiếp người, mà chính là người vụ án phát sinh."

Hoàng Thành khễ giật mình, sợ là Yến Thất lừa hấn, thần sắc nghiêm nghị nói: "Yến Thất, còn dám ngấm máu phun người, bản quan được ngồi ngay ngắn chính, ai dám vu hãm ta?"

Yến Thất khoanh tay, mĩa mai nhìn lấy Hoàng Thành: "Tâm lý tổ chất không tệ lắm, trách không được dám tham ô nhiều như vậy Muối lậu. Hiện tại, liền Muối lậu tang vật đều bị ta phát hiện, thế mà còn như thế mạnh miệng. Được, luận mạnh miệng, ta thì phục người!"

Hoàng Thành bị Yến Thất lời nói dọa đến hải hùng khiếp vía, bắp thịt rút gân, nhưng vẫn là sợ hãi Yến Thất lừa hấn, dữ dằn kêu gào: "Nơi nào có tang vật Muối lậu? Yến Thất, người thiếu hù dọa ta, người nói cho ta biết tang vật ở đâu? Người nếu là dám tin miệng nói dối, bản quan tuyệt đối không tha cho người."

"Hoàng Thành, người sắp chết đến nơi, còn dám như thế kêu gào."

Yến Thất cất tiếng cười to, hướng cái kia hồ nước nhất chỉ, nói chắc như đinh đóng cột nói: "Tang vật Muối lậu thì giấu ở cái này chỗ trong hồ nước."

Hoàng Thành nghe lời này, hoảng sợ đến sắc mặt tái nhợt, chân mềm nhũn, kém chút ngã xuống, vội vàng che giấu đi thất thố, hung ác ngơ ngác nói: "Nói vớ nói vẩn, miệng đầy nói vớ nói vẩn, cái này rõ ràng là cái hồ nước, làm sao tang vật? Yến Thất, người là cái thứ gì, lại dám tại ta ngoài phủ phát ngôn bừa bãi, mê hoặc nghe nhìn? Như thế lời nói vô căn cứ, ai có thể tin? Quả thực làm trò cười cho thiên hạ."

Vây xem mọi người cũng đều nhao nhao lắc đầu.

"Yến Thất tên này có chút kỳ quái a, hấn ngay tại bên hồ nước đi vài vòng, như thế nào kết luận trong hồ nước có giấu Muối lậu? Chẳng lẽ hấn sinh một đôi thẩu thị nhãn?"

"Cảm giác có chút nói chuyện giật gân a, sẽ không phải là muốn gán tội cho người khác, sợ gì không có lý do a?"

"Tên này lai nhai, không thể tin hoàn toàn."

Lãnh U Tuyết cũng một mặt hồ nghi nhìn lấy Yến Thất, dấn ghé vào lỗ tai hấn nhẹ nhàng thổi khí: "Thối lưu manh, việc này lớn, nhưng là không mở ra được nửa điểm trò đùa."

Yến Thất nghe Lãnh U Tuyết trên thân dễ ngửi hương khí, chắc chắn cười một tiếng: "Xin nhờ, người nhìn ta khó được như thế nghiêm túc một lần, giống như là nói đùa bộ dáng sao?"

Lãnh U Tuyết môi đỏ môi mím thật chặt: "Nhưng là, người đến cùng làm sao kết luận trong hồ nước có giấu Muối lậu? Người sẽ không phải sinh một đôi thẩu thị nhãn a?"

Yến Thất nhìn chằm chằm Lãnh U Tuyết nở nang bộ ngực sữa, mặt mũi tràn đầy cười xấu xa: "Ta nếu là thật sinh một đôi thẩu thị nhãn, vậy người coi như gặp nạn."

"Bại hoại, cùng người nói chuyện đứng đắn, người hết lần này tới lần khác không có nghiêm túc."

Lãnh U Tuyết mềm mại mặt ửng đỏ, hung hăng khoét Yến Thất liếc một chút: Tên này đầy trong đầu ô uế tư tưởng, thật sự là chán ghét chết.

Lần này bộ dáng, cũng có điểm người yêu tán tỉnh ý vị.

Yến Thất nói: "Tốt, muốn cho ta đi chứng thực trong hồ nước có giấu Muối lậu, cũng nên để cho ta đi qua đi? Người nhìn, bốn phía một mảnh vũ trang đầy đủ gia đình, ta sợ hãi bị đánh a."

Lãnh U Tuyết các đại thiên kiều hừ một tiếng, mặt mũi tràn đầy lạnh lùng: "Hoàng Thành, nhanh chóng đưa người gia đình rút đi, không phải vậy, ta cần phải không khách khí. Ta chính là bộ đầu, người dám hướng ta động đao, cái kia chính là phạm tội."

Hoàng Thành cũng không dám để Yến Thất đi chứng thực trong hồ nước phải chăng có Muối lậu, khẩu khí cường ngạnh: "Đây là ta ngoài phủ, người ở là bộ đầu, có ý định nháo sự, ta liền nên đem người bắt lại."

Yến Thất hướng Lãnh U Tuyết nháy mắt mấy cái: "Thấy không, Hoàng Thành tên này là tâm hồng, không dám để cho ta đi hồ nước tìm kiếm tang vật."

"Hắn nghĩ hay lắm, dám đối với ta Lãnh U Tuyết động đao, hắn xem như chán sống lẹch ra."

Lãnh U Tuyết trong đôi mắt đẹp hiện ra sắc bén ánh sáng, tại Chúng gia con trai trước mặt đảo qua, mảy kiếm dựng thẳng lên, bỗng nhiên thân thể nhảy lên, giống như là một cái cao ngạo thiên nga, hướng chung quanh gia đình tiến lên.

Đao quang lên, Huyền Quang bay múa.

Đao quang rơi, Chúng gia con trai từng cái nằm trên mặt đất, mặt mày xám xịt, kêu rên khắp nơi, không có một cái nào có thể đứng lên.

Yến Thất nhìn tròn mắt hốc mồm: Cô nàng này nhi công phu thật thanh tú.

Nếu ai làm chồng nàng, vậy nhưng không may.

Nhắm trúng nàng tức giận, không cho người lên giường, thậm chí sử dụng bạo lực gia đình.

Hoàng Thành trước mắt thê thảm như thể một màn, vừa kinh vừa sợ, hận đến nghiêng răng nghiêng lợi: "Lãnh U Tuyết, ngươi quá phách lối, vô duyên vô cớ xông đến ta ngoài phủ đánh người, quả thực là biết pháp lại phạm pháp, không thể nói lý, ta nhất định sẽ đến nha môn đi cáo ngươi, ngươi xong, ngươi bộ đầu cũng làm không dài."

Yến Thất khinh thường nói: "Lãnh bộ đầu xác thực đã thương người, nhưng lại không phải vô duyên vô cớ, mà chính là giám sát án kiện, tội phạm thể mà còn dám phản kháng, tự nhiên muốn thực hiện trừng trị."

Hoàng Thành trừng điệp cười quái dị: "Yến Thất, ngươi luôn miệng nói ta là tội phạm, không có tang vật, ngươi chính là ăn nói bừa bãi."

Yến Thất khinh thường nói: "Chờ ta tìm tới tang vật, ngươi còn dám phách lối như vậy sao?" Hắn đi đến bên hồ nước bên trên, xuất ra nhiệt lực nước, toàn bộ ngược lại vào trong nước.

Ừng ục ừng ục, ừng ục ừng ục

Trong hồ nước toát ra đại lượng bọt khí, tầng tầng lớp lớp, không bị không chế.

Tất cả mọi người nhìn mắt tròn tròn, coi là Yến Thất thật là ảo thuật.

Hoàng Thành châm chọc nói: "Ngươi là đang tìm kiếm tang vật, vẫn là tại ảo thuật?"

Yến Thất ngấm nhìn bốn phía, êm tai nói: "Ta nói cho mọi người một sự kiện: Cái này tuy nhiên vẻn vẹn một bình phổ thông nhiệt lực nước, nhưng là, bên trong có giấu một cái Huyền Cơ."

"Nhiệt lực nước gặp được muối ăn, liền sẽ thả ra đại lượng bọt khí, các vị mời xem, bọt khí nồng đậm như vậy, cũng đủ nói rõ trong hồ nước có giấu muối ăn. Không phải vậy, cái này trong hồ nước rõ ràng là nước ngọt, lại từ đâu tới muối đâu?"

Mọi người nghe vậy, không khỏi kinh ngạc vạn phần.

Hoàng Thành dọa đến mặt trắng như tờ giấy, kém chút bị ngắt đi, run rẩy nói: "Nói năng bấy bạ, thật sự là nói năng bấy bạ, chỉ dựa vào cái kia đồ bỏ nhiệt lực nước nổi lên, liền có thể chứng minh trong hồ nước có muối ăn, đây quả thực là làm trò cười cho thiên hạ, cái này có cái gì căn cứ sao?"

"Đương nhiên là có căn cứ, chỉ là ta coi như cùng ngươi nói, ngươi cũng là vịt nghe sấm, cái gì cũng nghe không hiểu."

Yến Thất lười nhác cùng Hoàng Thành giải thích.

Thực, đây là phản ứng hóa học.

Nhiệt lực nước là cổ đại một loại CO2 đồ uống, nhiệt lực trong nước CO2 gặp được nước muối, sẽ lập tức sinh ra trạng thái Khí CO2, trong nháy mắt theo trong nước phóng xuất ra, cho nên, mới có thể sinh ra dày đặc ngấm một chút.

Chỉ là, loại này phức tạp phương trình hoá học cùng mọi người giải thích, cũng là không hiểu ra sao, không ai lý giải, dứt khoát không giải thích cho thỏa đáng.

Yến Thất đối Lãnh U Tuyết nói: "Ngươi phái một cái thông kỹ năng bơi hạ nhân đi xem xét một chút, nhất định có thể phát hiện mờ ám."

Lãnh U Tuyết đối bên người một tên bộ khoái nói: "Thiết Thủ, ngươi tinh thông kỹ năng bơi, đi xuống xem một chút có hay không che dấu Muối lậu."

Thiết Thủ phi thân nhào vào trong hồ nước.

Hoàng Thành nhìn lấy có người xuống nước, dọa đến đặt móng ngồi dưới đất, đứng lên cũng không nổi,

Liền nửa nén hương thời gian đều không có, Thiết Thủ đột nhiên chui ra mặt nước, mặt mũi tràn đầy hưng phấn kêu to: "Tìm tới, tìm tới tang vật, hồ nước

lòng đất có giấu hơn năm mươi cái hòm sắt, bên trong đều là Muối lậu, tràn đầy Muối lậu."

Mọi người một tràng thốt lên.

"Xong, toàn xong "

Hoàng Thành dọa đến toàn thân run rẩy, mắt tròn trắng lên, đã hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Người đùa bốn ta a :

!

Lãnh U Tuyết nghe vậy đại hỉ, lạnh mị trên mặt hiện ra một vòng hưng phấn cười: "Quá tốt, lập tức thả đi trong hồ nước nước, đem Muối lậu cái rương mang lên tới. Động tác muốn nhanh một chút, hết thấy chỉ còn lại có hai canh giờ thời gian, chậm thêm thì không kịp."

Yến Thất nhìn lấy Lãnh U Tuyết ý cười Dung Dung mềm mại mặt, kim lòng không được thấp giọng ní non: "Hồi mắt một nụ cười sinh ra trăm vẻ đẹp, Lục Cung phụ nữ không nhan sắc."

Lãnh U Tuyết gương mặt mặt hồng hào, vũ mị Bạch Yến thất nhất mắt, mắng: "Ta cười thì đẹp như thế? Không cần đến người đến khen ta, người tên đại bại hoại."

Nhưng, tâm lý lại rất hưởng thụ.

Tên bại hoại này làm đến một tay thơ hay, nói trở lại, ta cười rộ lên thật đẹp như thế sao? Chẳng lẽ mê hoặc cái này tên đại bại hoại?

Yến Thất thăm thăm thở dài: "Giúp người phá án, liền cái tạ lời không nói, còn đối với ta lời nói lạnh nhạt, thương tâm."

Lãnh U Tuyết thần sắc cứng ngắc, môi đỏ môi mím thật chặt, nghẹn rất lâu, mới cúi đầu, mềm mại nói: "Được rồi, Yến Thất, cảm ơn người giúp ta phá một kiện vụ án lớn."

Yến Thất gật gật đầu: "Chỉ nói cái tạ chữ coi như?"

Lãnh U Tuyết vênh lên phần hồng mê người cái miệng nhỏ nhắn: "Vậy người còn muốn như thế nào?"

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Không bằng... Lấy thân báo đáp?"

Lãnh U Tuyết giật mình, vội vàng nhảy ra, tâm hoảng hoảng, ý mệnh mông, đôi mắt đẹp che dấu ba phần cứng ngắc, bảy phần ngượng ngùng, oán hận trừng mắt Yến Thất, dữ dằn khua tay báo kiếm: "Bại hoại, người nói cái gì đó, người thiếu si tâm vọng tưởng, ta tuyệt đối sẽ không thích người cái này tên đại bại hoại."

Yến Thất bĩu môi: "Cùng người chỉ đùa một chút mà thôi, người còn làm thật a? Nói thật cho người biết đi, người hung ác như thế, tuyệt không ôn nhu, tuyệt không mềm mại đáng yêu, không ai sẽ thích người. Haha!"

"Đại bại hoại, người chán ghét chết. Hừ!"

Câu nói này nhưng làm Lãnh U Tuyết làm phát bực, tâm lý uể oải, xoay người rời đi, cũng không tiếp tục muốn ý Yến Thất, hờn dỗi dựa vào đại thụ, âm thầm cân nhắc.

"Ta cứ như vậy không ôn nhu? Ta mới không cần người thích không? Toàn nam nhân thiên hạ đều chết sạch, ta cũng sẽ không thích người."

Yến Thất ở một bên nhìn lấy tinh thần chán nản Lãnh U Tuyết, cảm thấy nàng hờn dỗi bộ dáng thật là có chút đáng yêu, nhìn tới nhìn lui, phát hiện nàng phiền muộn thời điểm, vẫn là có mấy phần ôn nhu bộ dáng.

"Thất ca, ta trở về."

Hồ Tử thử hồng học từ bên ngoài chui vào, đầu đầy mồ hôi, uể oải nói: "Thất ca, vẫn chưa được, người ta đều không tin nhiệm ta, ta tận tình khuyên bảo nói lâu như vậy, xem như phó mặc."

Yến Thất an ủi Hồ Tử: "Không có việc gì, một hồi ta xuất mã, bảo quản mã đáo thành công. Mà lại, nói không chừng lập tức có cái đại hoạt nhi muốn tới cửa."

Hồ Tử hai mắt tỏa sáng: "Tốt, ta thì ưa thích lớn."

Sau một canh giờ, 50 cái rương Muối lậu bị mang lên tới.

10 cái rương một loạt, bày thành rười sắp xếp.

Mỗi cái rương sáu thước vuông, chừng hai ngàn cân, mười phần hùng vĩ.

Thiết Thủ kiểm kê hoàn tất, hướng Lãnh U Tuyết báo cáo: "Bộ đầu đại nhân, tổng cộng là 50 rương Muối lậu, tổng cộng 50 tấn, dùng bạch ngân định giá, tổng cộng hai mươi vạn lượng bạc."

Mọi người nghe được cái này khoa trương con số, nhao nhao phi nhỏ.

"Hoàng Thành lại là cái đại tham quan, người hiện tại tang đều lấy được, còn có cái gì để nói, phải đem hấn đem ra công lý."

"Tham ô Muối lậu, lên ào ào vật giá, thụ thương chính là chúng ta dân chúng, cái này đáng đâm ngàn đao, thật là đáng chết."

...

Mọi người tiếng máng một mảnh.

Hoàng Thành cũng theo ngơ ngác ngác bên trong tỉnh lại, chỉ là hai chân như nhũn ra, đứng không vững, sắc mặt tái nhợt, cả người tiều tụy.

Nghe mọi người đối với hấn không ngừng chửi rủa, cúi đầu, cũng không dám nữa nâng lên, nhưng dưới đáy lòng, còn có một chút hi vọng.

Lãnh U Tuyết chỉ Muối lậu, chất vấn Hoàng Thành: "Người và tang vật đều lấy được, Hoàng Thành, ngươi còn có cái gì để nói? Ngươi cái đại tham quan, ta nhất định muốn đem ngươi bắt lại, áp giải đi đến kinh thành hỏi tội."

Hoàng Thành vô đã mề không sợ roi, cất tiếng cười to: "Haha, Lãnh U Tuyết a Lãnh U Tuyết, coi như ngươi tìm tới Muối lậu, lại như thế nào? Ngươi nghìn tính vạn tính, chung quy là không làm gì được ta."

Lãnh U Tuyết khẽ nói: "Ngươi cười cái gì?"

Hoàng Thành mất tam giác âm hiểm khóa chặt Lãnh U Tuyết: "Ta cười ngươi không làm gì được ta."

"Tại sao?"

"Tại sao? Chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ sao?"

Hoàng Thành cười đến phá lệ làm càn: "Ngươi sao lại không biết, tiếp qua một canh giờ, Lệnh lục soát thì triệt để mất đi hiệu lực? Nói cách khác, tại trong vòng một canh giờ, như là không thể đem tang vật chở về nha môn, ngươi liền không thể cho ta hình phạt."

"Haha, ta liền xem như không làm được quan viên lại như thế nào? Ta có là tiền, ta y nguyên có thể tiêu xài, Tiêu Dật, Lãnh U Tuyết, ngươi có thể làm sao ta sao?"

Lãnh U Tuyết nghe Hoàng Thành phách lối cười, khí liễu mi dựng thẳng: "Ngươi phách lối cái gì? Còn có một canh giờ, ta nhất định có thể đem Muối lậu kéo về đến nha môn đi, ngươi tội là trốn không thoát."

Hoàng Thành chẳng thèm ngó tới: "Nói đến nhẹ nhàng linh hoạt, một canh giờ đem Muối lậu chở về nha môn? Ngươi dùng cái gì vận? Từ nơi này đến nha môn, trên đường liền cần hơn nửa canh giờ, nhưng là ngươi bây giờ một không có nhân thủ, hai không có xe ngựa, thì trông cậy vào ngươi cái này bốn năm người, như thế nào đem Muối lậu chở đi? Bá vai mang theo đi sao?"

"Ngươi..." Lãnh U Tuyết lập tức mắt tròn.

Nàng không phải không cân nhắc đến vận chuyển tang vật vấn đề, nhưng là, nha môn xe ngựa đều cầm giữ tại Lưu Áp Ti trên tay, mà Lưu Áp Ti rõ ràng không dám đắc tội Hoàng Thành, cho nên đem xe ngựa đều cho phải đi ra.

Hiện nay, Lãnh U Tuyết cứ việc tra được Muối lậu, lại không cách nào đem Muối lậu chở về nha môn định tính vì tang vật, đây không phải vô cùng lớn châm chọc sao?

"Làm sao bây giờ, phải làm sao mới ổn đây?"

Lãnh U Tuyết gấp thẳng dặm chân, hướng vẫy xem mọi người năn nỉ: "Các hương thân, các người có xe lập tức, có thể hay không thuê dùng một chút? Ta nguyện ý ra giá cao trưng dụng! Yên tâm, ta lấy danh nghĩa cá nhân thuê, nhất định sẽ không giấu mọi người bạc."

Bách tính đồng dạng nuôi không nổi xe ngựa, có xe lập tức vốn cũng không nhiều.

Lãnh U Tuyết xin giúp đỡ, người hưởng ứng lác đác không có mấy.

Hoàng Thành bỗng nhiên đứng lên, chỉ mọi người kêu gào: "Ta xem các người ai dám đem xe ngựa cấp cho Lãnh U Tuyết sử dụng! Nói cho các người biết, ta có là tiên, ta gia tộc thế lực lớn như trời, ai dám phối hợp Lãnh U Tuyết, gia tộc bọn ta người hội giết chết hẳn. Tỷ phu của ta nhưng là Kim Lăng đại quan, ta xem các người ai dám? Cẩn thận ta làm được các người cửa nát nhà tan."

Mọi người dọa đến sợ mất mật, không nói một câu.

Lãnh U Tuyết nhìn lấy mọi người sợ hãi rụt rè bộ dáng, liền biết đại sự không ổn, môi đỏ môi tím thật chặt, . trong lòng cơ hồ tuyệt vọng.

"Ha ha ha!"

Hoàng Thành đắc ý nhìn lấy Lãnh U Tuyết, cười đến phá lệ can rở: "Nhìn thấy à, Lãnh U Tuyết, không ai nguyện ý cho người mượn xe ngựa, tại trong vòng một canh giờ, người không cách nào đem muối ăn vận đến nhà môn. Người tuyệt vọng, người thương tâm sao? Người phiền muộn sao? Haha, ta nhưng là cao hứng hưng ác a, ta làm sao có thể phát triển an toàn nhà tù đâu? Không có khả năng..."

Đang Hoàng Thành can rở đắc ý thời điểm, Yên Thất đứng ra, cười nhìn Hoàng Thành: "Không có ý tứ, ta nguyện ý đem xe ngựa thuê cho Lãnh bộ đầu."

"Người?"

Hoàng Thành khê cần môi: "Thì người một người có làm được cái gì? Không hơn một chiếc xe, có thể chở đi 50 tấn Muối lậu sao?"

Yên Thất cười ha ha: "Nói cho người cái không tin tức tốt, ta chính là làm hậu cần, có xe 100 chiếc, người đoán, có thể hay không chở đi những thứ này Muối lậu? Có thể hay không để cho người ngồi tù?"

"A? Người..."

Hoàng Thành nghe Yên Thất lời nói, giống như tại mi tâm đâm trúng một thanh lợi kiếm, đau nhức hoàn toàn não tủy, hét lớn một tiếng, đã hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Gian thương bản chất lộ rõ :

!

Yên Thất đối một mặt che đậy Hồ Từ nói ra: "Còn ngốc nhìn lấy làm gì? Nhanh đi đem xe đội làm ra a, đây chính là đại hoạt, 50 tấn Muối lậu, còn không phải giả vờ 100 chiếc xe?"

Hồ Từ hưng phấn lập tức nhảy dựng lên: "Nghẹn cái này. Nhiều ngày, ngày hôm nay rốt cục xem như khai trương đại cát, Thất ca, vẫn là người trâu. Thất ca xuất mã, một cái đỉnh hai."

"Ba hoa!"

Yên Thất lặng lẽ hướng Hồ Từ nháy mắt: "Một hồi chuẩn bị đầy đủ xe ngựa, trước không nóng nảy chứa lên xe, nhìn ta ánh mắt hành động."

"Hiểu!" Hồ Từ lập tức đi tập hợp xe ngựa.

Không ra nửa nén hương công phu, 100 chiếc xe sắp xếp tại cửa ra vào, rất là hùng vĩ.

Lãnh U Tuyết ban đầu vốn có chút bận tâm Yên Thất đang khoác lác, đám du côn này nói chuyện từ trước đến nay thờ ơ, nói như Rồng leo, làm như Mèo mửa, hội làm đại sự.

Nhưng không nghĩ tới lấy Yến Thất cầm đầu Hoa Hưng Hội hiệu suất làm việc cao như thế diệu, Yến Thất ra lệnh một tiếng, những thứ này vô lại lập tức liền tập kết hoàn tất, quả thực so với bọn hắn những thứ này bộ khoái tính kỳ luật còn tốt hơn.

Lãnh U Tuyết nhìn thấy nhiều như vậy xe ngựa, tâm lý rốt cục buông lỏng một hơi, đối Yến Thất nói: "Ngươi nhưng là giúp ta đại ân, ta rất cảm tạ ngươi, thời gian không nhiều, nhanh để bọn hắn chứa lên xe đi."

Yến Thất ngưng ngừng cười một tiếng: "Không vội, không vội."

Lãnh U Tuyết lo lắng đập mạnh lấy chân nhỏ: "Làm sao không vội, ta đều nhanh gấp chết."

Yến Thất ảo thuật giống như xuất ra một cái tính toán nhỏ nhặt, bắt đầu gảy, đầu ngón tay linh hoạt, xem xét cũng là kẻ già đời.

Lãnh U Tuyết vụt sáng lấy đôi mắt đẹp: "Ngươi đang làm gì?"

Yến Thất nói: "Ta tại toán phí chuyên chở muốn bao nhiêu tiền."

Lãnh U Tuyết sững sờ, môi đỏ môi mím thật chặt: "Còn... Còn muốn tiền a?"

Yến thất nhất hạ tử nhảy dựng lên: "Lãnh bộ đầu, đem còn không kém đối binh đầu, chúng ta cứ duy trì như vậy là được hậu cần sinh ý, không lấy tiền, chẳng lẽ uống gió tây bắc nha? Tuy nhiên chúng ta là tình nhân quan hệ, nhưng ngươi tổng đắc ý từ một điểm nha."

"Ách..."

Lãnh U Tuyết đỏ mặt lên, lại là cứng ngắc, lại là ngưng ngừng: "Cái gì tình nhân quan hệ? Ngươi im miệng cho ta! Ta cho ngươi tiền chính là, không cần đến hô to gọi nhỏ. Nói đi, muốn bao nhiêu tiền?"

Yến Thất Phi nhanh gảy đẩy lấy bàn tính, nói năng hùng hồn đầy lý lẽ: "50 tấn Muối lậu, cần 100 chiếc xe, 100 xe xin phu, xa phu còn muốn sung làm công nhân bốc vác, tính được, một chiếc xe 5 lượng bạc, 100 chiếc xe, dưới tình huống bình thường, hẳn là tổng cộng 5 trăm lượng bạc ròng."

"5 trăm lượng bạc ròng?"

Lãnh U Tuyết đôi bàn tay trắng như phấn nắm quá chặt chẽ: "Nhiều như vậy? Yến Thất, ngươi không có tính toán sai a?"

Yến Thất vỗ ở ngực: "Nhiều hồ quá thay? Không nhiều cũng, bất quá, xem ở hai ta ở giữa quan hệ tâm đầu ý hợp phân thượng, ta thì cho ngươi cái giá ưu đãi..." Hắn lại bắt đầu gảy đẩy bàn tính.

Lãnh U Tuyết buông lỏng một hơi, tràn đầy hi vọng hỏi: "Có thể cho ta ưu đãi bao nhiêu? Nhất định muốn ưu đãi nhiều nhiều, ta cũng không có tiền, tốt nhất có thể giảm giá 50%!"

Yến Thất tính toán một hồi lâu, mặt mũi tràn đầy chân thành nhìn qua Lãnh U Tuyết: "Tốt, ta làm cho ngươi lớn nhất ưu đãi, tổng cộng một ngàn lượng!"

"Cái gì? Một ngàn lượng?"

Lãnh U Tuyết giống như là chân kinh nai con, lập tức nhảy dựng lên, hoa dung thất sắc, nhìn lấy Yến Thất tám kia tiêu chuẩn gian thương sắc mặt, tức giận đến ở ngực loạn chiến: "Yến Thất, ngươi sao có thể lừa dối ta như vậy? Vừa rồi rõ ràng là năm trăm lượng, bây giờ lại muốn ta một ngàn lượng? Không đánh cho ta xẹp cũng coi như, làm sao còn ngay tại chỗ lên giá, thậm chí gấp bội? Ta vốn cho là ngươi đã cái tà quy chính, không nghĩ tới, ngươi vẫn là như vậy đáng giận..."

Yến Thất nháy mắt: "Lãnh bộ đầu, ta nói rất rõ ràng, dưới tình huống bình thường, xác thực chỉ cần 5 trăm lượng bạc ròng, nhưng là đầu, hiện tại cũng không phải là tình huống bình thường."

"Thứ nhất, chúng ta bây giờ thật là cứu cấp, dỡ hàng vận chuyển tốc độ thì so trước kia nhanh lên tốt nhiều, đây là tại tiêu hao sinh mệnh. Thứ hai, tiếp việc này, mà đặc tội Hoàng Thành toàn cả gia tộc, các huynh đệ về sau gặp phải nghiêm trọng uy hiếp, cho thêm điểm tinh thần tổn thất phí, chẳng lẽ không cần phải sao? Thứ ba, trọng thương phía dưới, tất có dưỡng phu, ngươi nếu không thêm tiền, từ đâu tới dưỡng phu?"

Lãnh U Tuyết nhìn lấy Yến Thất tám kia tiêu chuẩn gian thương sắc mặt, vừa tức vừa gấp, kiều mị khuôn mặt nhỏ nghẹn đến đỏ bừng, giống như là chín mọng quả đào, mê người ngắt lấy.

"Tên này thật sự là chán ghét a, cho ta ngay tại chỗ lên giá. Há miệng cũng là một ngàn lượng, coi ta là thành dê béo làm thịt, xem ra hôm nay phải đại xuất huyết."

Lãnh U Tuyết bộ ngực sữa phình lên, xem thường nhìn lấy Yến Thất: "Ngươi thật đúng là cái gian thương, thế mà nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, ta xem như nhìn lầm ngươi."

Yến Thất cười ha ha: "Tốt a, coi như ta là gian thương, ta nhận."

"Bất quá, ta muốn nói cho ngươi, ta tên gian thương này tuy nhiên bị ngươi khinh bỉ, nhưng lại có thể chỉ huy một đám du côn đi đến tiền đồ tươi sáng để

bọn hắn bớt làm chút trộm đạo hoạt động, cái này có cái gì không tốt sao? Mọi người kiếm tiền, có con đường, lấy được vàng châu, sinh con đường cái, thời gian vui vô cùng, ai còn đi làm tặc a."

"Cái này. . ."

Lãnh U Tuyết lập tức ngưng.

Vấn đề này xác thực phát người thâm thúy, giống như thể hồ quán đỉnh, để Lãnh U Tuyết lâm vào trầm tư.

"Phụ thân đại nhân thường vì vấn đề trị an lo lắng, cho rằng trị an làm dùng cực hình. Nhưng là, nhưng không nghĩ qua nhiều loạn trị an ngọn nguồn thì là sinh hoạt quần bách, dân sinh bất an! Nếu là mọi nhà có thừa lương, sinh hoạt vui sướng hài lòng, ai sẽ mạo hiểm đi làm tặc?"

"Cái này Yến Thất, nhìn tốt không đứng đắn, nhưng là không nghĩ tới, hắn trong lúc vô tình thể mà là có thể nói ra như thể một phen tới. Chẳng lẽ, ta là nhìn lầm hắn? Hắn thật sự là một cái đại tài!"

Yến Thất nhìn lấy Lãnh U Tuyết môi đỏ môi mím thật chặt, lâm vào trầm tư, trong lòng cũng treo lên trống: "Hong bet, cô nàng này nhi thật chẳng lẽ chê đất? Ta muốn nhiều? Không nhiều a, mới một ngàn lượng bạc mà thôi, nàng thiếu mua chút son và phấn, chẳng phải gạt ra? Lại nói, cái này tiền đi lại cũng có thể tìm nhà môn thanh lý."

"Tính toán, người nào để cho chúng ta là tình nhân quan hệ đầu, ta lại để cho điểm, cho nàng đánh cái giảm còn 80%, tám trăm lượng tính toán."

Hắn vừa muốn há miệng đem một ngàn lượng xuống làm tám trăm lượng, Lãnh U Tuyết cũng theo suy nghĩ sâu xa bên trong tỉnh táo lại, rất hứng thú trên dưới dò xét Yến Thất, không chút do dự nói: "Tốt! Vậy liền một ngàn lượng, thành giao!"

Yến Thất cũng buông lỏng một hơi, . hướng Lãnh U Tuyết đuổi ra đại thủ.

Lãnh U Tuyết nhăn nhăn đáng yêu mũi ngọc tinh xảo: "Gian thương, liền biết đòi tiền! Sau khi chuyện thành công, đến nhà môn tìm ta lĩnh tiền."

Yến Thất giờ ngón tay cái lên: "Lãnh bộ đầu, thật có bá lực."

Lãnh U Tuyết nhô ra miệng: "Hiện tại bắt đầu chứa lên xe đi."

Yến Thất lắc đầu, cười rager rờ: "Còn có cái yêu cầu nho nhỏ."

Lãnh U Tuyết tâm lý bồn chồn, có chút sợ hãi: "Người yêu cầu làm sao nhiều như vậy? Nói cho người, không cho phép lại tăng giá, ta cũng không có tiền."

Yến Thất nói: "Chúng ta quan hệ này, còn tăng giá bao nhiêu a! Ta yêu cầu cũng không cao, thì là lúc sau người điều tra tang vật lúc, đem chúng ta hoa hồng hậu cần chỉ định vì chuyên dụng xe chuyên vận. Mà lại, về sau hợp tác, ta cho người giảm 50%, cam đoan thổ huyết giá, thế nào?"

"Cái gì? Cái này. . . Yêu cầu này quả thực cũng là công phu sư tử ngoạm"

Lãnh U Tuyết đôi bàn tay trắng như phấn nắm chặt gấp, rất không cam tâm nhàu nhú mày, đôi mắt đẹp xem thường khoét lấy Yến Thất, tâm lý siêu cấp xoắn xuyết.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Mỹ nữ người phát ngôn :

!

Yến Thất hướng dẫn từng bước: "Lãnh bộ đầu, người là người thông minh, đầu óc cần phải nhiều đi loanh quanh chỗ ngoặt nha, đừng tưởng rằng thật giống như ta chiếm nhiều đại tiện nghi giống như, thực, chúng ta là quan dân nhất gia thân, đôi bên cùng có lợi."

Còn quan dân nhất gia thân?

Lãnh U Tuyết trên môi chọn, các đại thiên kiều hừ một tiếng: "Nói ít những hư vô mờ mịt đó mảnh lối, khác không thừa nhận, người chính là nói rõ muốn

lừa ta."

Yến Thất nhún nhún vai: "Đã ngươi không thích những cái kia mảnh lối, chúng ta thì nói chút thật tế. Tỉ như, ngươi về sau tra phá án, nói không chừng còn gặp được Hoàng Thành dạng này tham quan, ngươi nếu là không có chuẩn bị, đến lúc đó có thể hay không luống cuống tay chân?"

"Sớm hợp tác với chúng ta, đổi ngươi phá án cũng rất có lợi a, tiền đi lại thì sẽ không như thế quý, ngươi nhìn, lần này ta muốn ngươi một ngàn lượng, chờ lấy về sau chúng ta hợp tác, nói không chừng năm trăm lượng thì giải quyết, ngươi có phải hay không kiếm lời đại tiện nghi?"

"Câu nói này nghe có vẻ như rất có đạo lý."

Lãnh U Tuyết âm thầm gật đầu.

Nghĩ đến có Yến Thất hỗ trợ, phá án cũng có thể dễ dàng hơn một số.

Tuy nhiên bị Yến Thất như thế áp chế, có chút nín thở, nhưng vẫn là miễn cưỡng gật gật đầu: "Tốt, điểm ấy ta đáp ứng ngươi. Ngươi nhanh lên khiến người ta chứa lên xe đi, thời gian không kịp."

Yến Thất lại đuổi ra một đầu ngón tay: "Sau cùng, còn có một cái yêu cầu, thật chỉ là cái cuối cùng yêu cầu."

Lãnh U Tuyết nổi trận lôi đình, tức giận đến bộ ngực sữa loạn chiến: "Yến Thất, ngươi đến cùng kết thúc hay chưa? Ngươi coi ta là thành người nào, ta là gặp cảnh khốn cùng sao? Ta tại sao muốn đổi ngươi nói gì nghe vậy? Ngươi cho rằng ngươi là ai a, ta sao lại không phải ngươi bị khinh bỉ tiểu tức phụ..."

Ngươi ngược lại là nghĩ làm vợ ta, vậy ta cũng phải nguyện ý a.

Yến Thất cũng không cùng Lãnh U Tuyết tranh luận, nhàn nhạt đến một câu: "Thời gian cũng không nhiều, ngươi muốn nổi giận vậy liền nhanh đi."

"Ngươi..."

Lãnh U Tuyết môi đỏ cắn thật chặt: "Nói, yêu cầu gì, tranh thủ thời gian."

Yến Thất nói: "Ta muốn ngươi làm chúng ta hoa hưng hậu cần người phát ngôn, phụ trách cho chúng ta tuyên truyền hoa hưng hậu cần nghiệp vụ cùng quy hoạch."

Lãnh U Tuyết quyết định thật nhanh khoát tay: "Không có khả năng, ngươi chết cái ý niệm này đi, ta đường đường bộ đầu, nhưng là không sẽ cho các ngươi đám người ô hợp này độc thuộc lòng xác nhận."

Yến Thất mỉm cười, hướng Lãnh U Tuyết nhỏ giọng thăm thì: "Quên nói, ngươi cho chúng ta làm người phát ngôn, chúng ta sẽ cho ngươi đại ngôn phí, còn có nghiệp vụ trích phần trăm, không bằng cho ngươi xách nửa thành như thế nào? Đây chính là ta lớn nhất thành ý nha."

"Chờ một chút, còn có ta đại ngôn phí?"

Lãnh U Tuyết đôi mắt đẹp chớp động, lập tức đến hứng thú, nhưng là vừa rồi cự tuyệt đặc biệt cường ngạnh, hiện tại ngược lại không tốt ý tứ quay lại.

Nhìn lấy Lãnh U Tuyết sắc mặt đỏ bừng, trong đôi mắt đẹp ở giữa lóe ra ánh sáng hưng phấn, liền biết cô nàng này nhi ý động.

Hắc hắc, tiền quả nhiên là vạn năng, liền chính nghĩa Lãnh bộ đầu cũng muốn luân hãm.

Yến Thất tranh thủ thời gian cho Lãnh U Tuyết lối thoát: "Lãnh bộ đầu, ta đây cũng không phải là dùng tiền tài dụ hoặc ngươi a! Mời ngươi làm đại sứ hình tượng, là trợ giúp ta Hoa Hưng Hội phát triển cùng chấn hưng."

"Ngươi cũng biết, chúng ta Hoa Hưng Hội huynh đệ đều là du côn xuất thân, thật vất vả một lần nữa làm người, mưu một phần nghiêm túc nghề nghiệp, chính cần ngươi trợ giúp. Nếu như ngươi không xuất thủ, Hoa Hưng Hội đóng cửa, những người này còn sẽ đi làm trộm đạo hoạt động. Cho nên, Lãnh bộ đầu, ngươi đại sứ hình tượng Hoa Hưng Hội hay không, quan hệ đến hơn một trăm cái gia đình hạnh phúc hay không. Lãnh bộ đầu tràn đầy chính nghĩa, hẳn là sẽ xuất thủ tương trợ a?"

Lãnh U Tuyết tuy nhiên có chút thấy tiền sáng mắt, nhưng cứ như vậy đáp ứng Yến Thất, như là có chút táo bạo, vì mặt mũi, cũng không thể tiếp nhận Hoa Hưng Hội người phát ngôn thân phận.

Nhưng là Yến Thất những lời này, lại đem nàng đại sứ hình tượng Hoa Hưng Hội hay không cùng trợ giúp du côn một lần nữa làm người liền cùng một chỗ, cái kia đại sứ hình tượng câu chuyện thì xuất thủ hợp lý.

Đây chính là một hạng vĩ đại Công Ích Sự Nghiệp.

Lãnh U Tuyết tâm lý thật là cao hứng, giả vờ do dự một chút, mới nói: "Tốt a, xem ở ngươi một lòng chân thành phân thượng, ta thì trước đáp ứng. Bất quá, cái kia đại ngôn phí thì đừng nhắc lại, ta sẽ không muốn, thật sẽ không cần."

Đại ngôn phí không muốn?

Lừa gạt ai vậy!

Người sau cùng cố ý cường điệu nhiều lần, cái kia nói rõ chính là muốn.

Yến Thất gặp Lãnh U Tuyết đáp ứng, siêu cấp cao hứng, vung tay lên: "Hồ Tử, phân phó các huynh đệ lập tức động thủ, trợ giúp Lãnh đại bộ đầu đem tang vật vận đến nha môn đi, tốc độ phải nhanh, đều cho ta động."

Hồ Tử lập tức phân phó các huynh đệ động thủ.

Hơn một trăm tên Hoa Hưng Hội huynh đệ tề tâm hiệp lực, làm được khí thế ngất trời.

Hồ Tử tới gần Yến Thất, nhỏ giọng thăm thỉ: "Thất ca, người cũng quá rộng lượng, tùy tiện thì hứa cho Lãnh U Tuyết nửa thành phân hoa hồng, nàng bắt quả chỉ là cái người phát ngôn mà thôi! Thất ca, người không phải lấy việc công làm việc tư, thật chuẩn bị thu Lãnh U Tuyết làm tiểu lão bà a?"

Yến Thất hoành Hồ Tử liếc một chút: "Còn thu Lãnh U Tuyết làm tiểu lão bà, người biết cái gì a, ta đây chính là vì Hoa Hưng Hội phát triển."

Hồ Tử mặt mũi tràn đầy không tin: "Dù sao hai người anh em em, quan hệ không tầm thường."

Yến Thất hướng Hồ Tử truyền thụ lối buôn bán nghiệm: "Ta tới hỏi người, tại đây Kim Lăng, biết Hoa Hưng Hội người có mấy cái?"

Hồ Tử đếm trên đầu ngón tay: "Trừ chúng ta nhà mình huynh đệ, ngoại nhân hoàn toàn không biết."

Yến Thất lại hỏi Hồ Tử: "Cái kia nghe qua Lãnh U Tuyết tên người có bao nhiêu?"

Hồ Tử nói: "Chín mươi phần trăm người đều nghe qua nàng đại danh, nàng là bộ đầu mà!"

"Cái này chẳng phải kết."

Yến Thất nói: "Người nhìn, chúng ta mời Lãnh U Tuyết làm đại sứ hình tượng, trong lúc vô hình thì khuếch trương thị trường lớn, tùy tiện tuyên truyền một chút, liền biết Lãnh U Tuyết đại sứ hình tượng Hoa Hưng Hội."

"Mà lại, Lãnh U Tuyết hình tượng chính diện, tiến tới cũng làm cho người tin tưởng Hoa Hưng Hội. Trọng yếu nhất là, Lãnh U Tuyết nhưng là bộ đầu, tại Kim Lăng đi ngang, có nàng làm đại sứ hình tượng, ai dám gây Hoa Hưng Hội? Để nó hối hận đi."

Hồ Tử nghe Yến Thất giải thích, giơ ngón tay cái lên: "Thất ca, ta phục người, cái này buôn bán chi đạo, ta là nửa điểm cũng học không được, theo ta thấy, cái gì Lâm gia đại tiểu thư buôn bán nhiều năm, tài năng xuất chúng, có thể xưng nhân tài kiệt xuất, nhưng mà không kịp nổi Thất ca một cái lộn."

Ta dựa vào!

Yến Thất dở khóc dở cười: Tại sao muốn nói lộn, lòng tư không được sao? Hồ Tử tên này quá thô bỉ, ta đều chẳng muốn nói người.

Mọi người kiểm củi đốt diêm cao!

Hoa Hưng Hội người đông thế mạnh, rất nhanh liền đem 50 tấn Muối lậu trang bị đến trên xe ngựa.

Yến Thất hướng Lãnh U Tuyết vẫy tay: "Thế nào, . Hoa Hưng Hội các huynh đệ làm việc đáng tin sao?"

Lãnh U Tuyết cũng buông lỏng một hơi, đôi mắt đẹp ngậm lấy giận dữ, Bạch Yến thất nhất mắt, các đại thiên kiều khê nói: "Hoa Hưng Hội huynh đệ rất đáng tin, nhưng người cái này đầu lĩnh âm hiểm xảo trá, không có chút nào đáng tin. Ta à, ngày hôm nay bị người ăn đến sít sao."

Yến Thất tranh thủ thời gian khoát tay: "Lời không thể nói lung tung a, ta cũng không có ăn người, ai biết người là ngọt vẫn là mật? Cái này cần người chồng tương lai tự mình nhắm nháp, ta là không có cái kia có lộc ăn đi."

"Đại bại hoại, thật không đứng đắn, người dám ăn ta, ta giết người!"

Lãnh U Tuyết ngượng không thôi.

Cùng Yến Thất nói nghiêm túc, hần luôn luôn đem người đưa đến trong khe đi.

Người còn muốn ăn ta? Đợi sau đi.

Lãnh U Tuyết phong tình vạn chủng khoét Yến Thất liếc một chút, thân eo uốn éo, áp giải Hoàng Thành, mang theo tang vật lên đường.

Yến Thất nhìn chăm chăm Lãnh U Tuyết mê người bóng lưng: Trước khi đi còn cùng ta mạnh mẽ đưa tình, cô gái nhỏ xem ra là yêu mến ta.

Bạn đang đọc truyện *Cục Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Đômino Bài rút cục ngã xuống :

!

Giữa trưa, Hoàng Thành cùng tang vật bị áp giải đến nha môn, Hồ Từ nhiệm vụ hoàn thành viên mãn.

Hồ Từ cầm trong tay một ngàn lượng ngân phiếu, cao hứng hôn lại hôn: "Thất ca, kiếm lời một ngàn lượng, tiền này giấy đến rất dễ dàng."

Các huynh đệ cũng thấy tiền sáng mắt, lòng tin mười phần.

Hồ Từ khoát khoát tay: "Thất ca, chúng ta thừa thế xông lên, lại đi Hoa Tây đường phố làm chút kinh doanh, như thế nào?"

Yến Thất khoát khoát tay: "Nhiệt tình không tẻ, chỉ là tất cả mọi người mệt mỏi, đi trước phía dưới tiệm ăn, uống chút rượu nghỉ ngơi một chút. Mà lại, ta còn muốn tuyên truyền một chút Hoa Hưng Hội, Lãnh U Tuyết danh hào, ta phải lợi dụng được, không thể cho không cô nàng này nhĩ nửa thành phần hoa hồng."

Hoa Tây trên đường có một tòa tầng ba từ lâu, sửa sang cấp cao.

Yến Thất ném ra hai trăm lạng bạc ròng đem lầu ba bao xuống đến, ở trên cao nhìn xuống lấy trong chợ đông nghịt, chen vai thích cánh, mỉm cười: "Hồ Từ, dưới lầu có cái tiên sinh, lập tức mời lên, viết lên mấy cái phó tranh chữ, treo đi ra bên ngoài."

Hồ Từ nói: "Còn mời cái gì tiên sinh a, Thất ca chính mình là tiên sinh."

Yến Thất Bạch Hồ từ liếc một chút: "Ta chữ chữ ngàn vàng, mời ta làm thầy giáo, người mời được sao? Đến, người trước tiên đem tiền cho ta."

Hồ Từ dọa đến thẳng lác đầu, tranh thủ thời gian đi xuống mời tiên sinh lên, tâm lý rất khinh bỉ nghĩ đến: Thất ca lại tới khoác lác, người chữ làm sao giá trị ngàn vàng? Da trâu đều thổi đến bầu trời.

Tiên sinh mời lên, hỏi Yến Thất: "Công tử muốn viết chữ gì?"

Yến Thất cùng tiên sinh nói một trận.

Tiên sinh hiểu ý, chuẩn bị bút mực giấy nghiên, viết thứ hai dài đến mười mét tranh chữ.

Tranh chữ treo ở lầu ba trên cửa sổ, một mực rủ xuống tới mặt đất.

Tranh chữ vô cùng bắt mắt, mọi người đều nhìn thấy rõ ràng.

Mọi người đều ngửa đầu trông lại.

Tờ thứ nhất tranh chữ viết: "Chơi chang hoan nghênh Lãnh U Tuyết bộ đầu vì Hoa Hưng Hội đại sứ hình tượng."

Một cái khác tám tranh chữ đánh dấu: "Hoa hưng hậu cần cùng ngài cùng ở tại, Lãnh U Tuyết tuyên!"

Cái này hai tám tranh chữ một mặt thế, mọi người đài ghé tai, nghị luận âm ỉ.

"Ai nha, thật không nghĩ tới, Lãnh U Tuyết thế mà cho Hoa Hưng Hội làm đại sứ hình tượng. Bọn họ đều nói Hoa Hưng Hội là vô lại bang hội, nhưng Lãnh U Tuyết là bộ đầu, chính tả đối lập, làm sao lại cho Hoa Hưng Hội đại sứ hình tượng đâu? Xem ra, Hoa Hưng Hội tuyệt không có khả năng là vô lại bang hội, truyền ngôn có sai a."

"Không sai, Lãnh U Tuyết một lời chính nghĩa, đầy bầu nhiệt huyết, một lòng vì dân, nàng có thể cho Hoa Hưng Hội đại sứ hình tượng, nói rõ Hoa Hưng Hội nhất định là tốt bang hội."

"Chúng ta phải thật tốt giải một chút Hoa Hưng Hội, riêng là cái kia hậu cần vận chuyển, thực rất thuận tiện, chính là sợ không đáng tin cậy. Bất quá, nếu là Lãnh U Tuyết đại sứ hình tượng, cái kia rất nhanh gọn."

...

Hoa hưng hậu cần lập tức liền bị nóng xào lên, toàn bộ thị trường người đều biết.

Hồ Từ mang người ở phía dưới nghe lên khá lâu, mới một mặt hưng phấn xông lên, giật nảy mình: "Thất ca, Lãnh U Tuyết tên thật đáng tiền, cái này hai tấm tranh chữ một trắng ra ngoài, hiệu quả hiệu quả nhanh chóng a, hiện tại Hoa Hưng Hội không chỉ có nổi danh, mà lại đánh giá còn rất chính diện đây."

Yến Thất mặt mày hớn hớn: "Ta nhưng là cho Lãnh U Tuyết nửa thành phần hoa hồng đâu? , bất quá, tiền này dùng giá trị! Các huynh đệ, chúng ta đi, tìm kiếm mục tiêu ra tay đi."

Hoa Tây đường phố sùnn đông là Đẩu Khuyển thị trường, bên cạnh sát bên mũ áo cửa hàng.

Mũ áo cửa hàng lão bản họ Trương, cùng Yến Thất có chút quen thuộc.

Yến Thất cùng Trương lão bản một hồi lâu nói khoác.

Hiện tại, Lãnh U Tuyết đại sứ hình tượng Hoa Hưng Hội, Hồ Từ cũng có nói khoác tư bản.

Trương lão bản có chút tâm động.

Chính mình nuôi xe ngựa, vẫn phải thuê mướn xa phu, phí sức phí sức, còn phí tiền.

Điểm chết người nhất là, thốt ngựa tự đường không tốt, một khi nhiễm bệnh, chữa tốt vẫn được, trị không hết, lập tức chết, vậy liền bồi đại phát.

Yến Thất gặp Trương lão bản do dự, còn kém một chút như vậy dụ hoặc, lập tức xuất thủ, để Hồ Từ đem Lâm Nhượng Sơn Đẩu Khuyển gắn với trên xe.

Trương lão bản thấy một lần Yến Thất gia đình trang phục, lập tức nhận ra: "Xin hỏi, ngài là Lâm phủ gia đình sao? Hạnh ngộ, hạnh ngộ!"

Ta dựa vào!

Bất quá chỉ là Lâm phủ tiểu gia đình, còn hạnh ngộ hạnh ngộ, làm gì khách khí như vậy đâu?

Yến Thất thực tại không hiểu, thân thể vì một cái Lâm phủ gia đình, nơi nào đến lớn như vậy cảm giác ưu việt.

Bất quá, tên này da mặt dày, yên tâm thoải mái tiếp nhận.

Yến Thất cười rặng rờ: "Không sai, ta chính là Lâm phủ gia đình, hiện tại là Lâm Nhượng Sơn đại thiếu gia thư đồng. Những thứ này Đẩu Khuyển là đại thiếu gia đình tốt, phân phó ta đi ra chọn mua."

Trương lão bản nghi ngờ nói: "Lâm phủ chính mình không xe sao? Lại để cho dùng Hoa Hưng Hội xe?"

Yến Thất một bộ rất hiểu bộ dáng, nói: "Trương lão bản, người cũng quá tụt hậu, chần ngựa phí tiền phí sức lại tổn sức, vạn nhất nhiễm bệnh vẫn phải hầu hạ, không đáng. Hiện tại, Lâm gia đã dần dần đem vận chuyển nghiệp vụ giao cho Hoa Hưng Hội đi làm, từ đó một thân nhẹ nhõm."

"Mà lại, Trương lão bản, người phải biết, Hoa Hưng Hội nhưng là Lãnh U Tuyết đại sứ hình tượng, tuyệt đối nhưng là dựa vào, Lâm gia chúng ta là tính toán muốn cùng Hoa Hưng Hội hợp tác lâu dài."

Trương lão bản đã ý động, rất nhớ học tập Lâm gia thử một chút.

Yến Thất lại ném ra một cái bom: "Trương lão bản, người là có nhãn lực, nhưng là phải nắm chặt a, Hoa Hưng Hội xe ngựa dù sao cũng có hạn, tiếp không nhiều lắm nghiệp vụ, chỉ có thể tuân theo trước tới lại nói biện pháp cũ. Nếu là ngài xuất thủ muộn, coi như muốn hợp tác với Hoa Hưng Hội, cũng không có cơ hội. Theo Lâm gia chúng ta tình báo nội bộ phân tích, Hoa Hưng Hội hiện tại đã cùng mấy cái đại gia tộc ký kết hợp tác hiệp nghị, chỉ là không có công khai mà thôi."

"Thì ra là thế."

Trương lão bản xoa xoa tay tâm, rốt cục làm ra quyết định, đối Hồ Từ nói: "Hồ Từ, Trương thúc từ nhỏ nhìn lấy người lớn lên, thúc thúc tín nhiệm người, ta trước cùng người ký hiệp nghị. Bất quá, người muốn cho Trương thúc một số ưu đãi."

Hồ Từ mới không tin Trương lão bản lời nói: Người tín nhiệm ta cái rắm, người là tín nhiệm Lãnh U Tuyết a?

Bất quá, chỉ cần mua bán thành, Hồ Từ mới sẽ không so đo nhiều như vậy, tranh thủ thời gian đáp ứng Trương lão bản cho 90% giảm giá được ưu đãi, nhanh chóng ký văn thư.

Trương lão bản liền như là Domino Bài tờ thứ nhất, . một khi ngã xuống, đằng sau quân bài ào ào ào toàn bộ ngã xuống.

Một buổi xế chiều, Hồ Từ cùng Hoa Tây đường phố người kinh doanh ký hơn năm mươi phân hậu cần hiệp nghị.

Hồ Tử cười đến không ngậm miệng được: "Thất ca, người thật sự là quá lợi hại, người vừa xuất mã, hoa hưng hậu cần khỏi tử hồi sinh, đây chính là cái kỳ tích."

Yến Thất cũng buông lỏng một hơi, đối Hồ Tử nói: "Người cho ta phải cái xe, ta mau mau đến xem Song Nhi, nàng nhất định rất nhớ ta."

Hồ Tử mặt mũi tràn đầy hi vọng: "Thất ca lúc nào làm tỷ phu của ta a, ta có thể gặp."

Yến Thất trừng Hồ Tử liếc một chút: "Người gặp có cái cái rầm rầm, phải xem Song Nhi lấy không nóng này."

Hồ Tử bận bịu không được gạt đầu: "Gặp, tỷ ta nhưng là gặp đâu, không có người thời gian thường xuyên ngăn người, cơm nước không vào, đêm không thể say giấc, coi như ngủ, trong mộng còn gọi tên người. Thất ca, người muốn cho chị gái một cái công đạo a, để cho nàng an tâm, nàng rất lo lắng người vào Lâm phủ, cũng không cần nàng."

Yến Thất tâm lý chấn động, không nghĩ tới Song Nhi đối với mình như thế si mê, cao hứng rất nhiều, còn có chút tự trách: Song Nhi, chờ lấy ta, Thất ca đêm nay thì cho người một cái công đạo.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Để mỹ nữ thét lên :

!

Yến Thất đầu tiên là đi Song Nhi trong nhà, phát hiện trong nhà không người, đoán được Song Nhi thật là trong tiệm vôi vàng sửa sang, vôi vãi lại đuổi tới thêu phùng.

Đến cùng một lần, đuổi tới thêu phùng thời điểm, sắc trời bắt đầu tối.

Thêu phùng hiện tại ở vào trạng trí giai đoạn, còn không có chính thức buôn bán.

Tấm biển bên trên, treo Từ Song Nhi một bộ thêu phẩm, một bộ Ảnh Nhật hoa sen muốn.

Phía trên còn viết bốn chữ lớn: "Thiên hạ vô song."

Phía dưới, có cái kí tên, là cái nho nhỏ tình chữ.

Yến Thất lập tức bị bốn chữ này hấp dẫn lấy.

Từ Song Nhi tên bên trong có cái Song Nhi, thiên hạ vô song ngụ ý có thể thấy được lóm đóm.

Lớn nhất diệu là, bốn chữ này viết rất tốt, chột nhìn đi, như bông tơ dòng suối nhỏ, uốn lượn trôi chảy, thanh tú hòa hợp, rất có nông thôn ý cảnh, hẳn là một cái nữ tử sáng tác.

Lại cẩn thận nhìn một cái, phát hiện từng chữ sau cùng một khoản đầu bút lông sắc bén, như từng như núi, kinh như câu, mềm dai như cung, biểu dương không bị trói buộc chi tình.

"Chữ tốt, chữ tốt."

Yến Thất nhìn đến liên tục gạt đầu: "Cái này Tiểu Tinh sẽ là ai chứ? Thoạt nhìn là một bức nữ tử sách làm, nhưng là từng chữ đều triển lộ ra không bám vào một khuôn mẫu phong phạm. Không chỉ có chữ viết thật tốt, có phong cách quý phái, mà lại làm người hành động cũng nhất định là từng có người kiến thức."

"Chỉ bằng bốn chữ này, Song Nhi nhất định cũng là tốn không ít bạc mới mời được đến Tiểu Tinh chấp bút, nàng đã cảm thấy có chút lớn sự phong phạm."

Nói chuyện đến xài bạc, Yến Thất tên này cảm thấy có chút thịt đau.

"Sớm biết ta tới viết a, cũng không trở thành như thế tốn kém."

Yến Thất nhẹ nhàng gõ cửa.

Chờ một lúc, truyền ra một cô gái mềm mại thanh âm: "Người nào nha?"

Thế mà là không phải Song Nhi thanh âm?

Yến Thất có chút không hiểu.

Muốn như vậy, trừ Song Nhi, còn có ai hội ngộ trong cửa hàng đâu?

"Ta là tới tìm Từ Song Nhi." Yến Thất nói.

"Người cũng là mộ danh mà đến, cầu Từ Song Nhi thuê phẩm? Chúng ta bây giờ còn không có buôn bán, chờ chính thức buôn bán người lại tới đi."

Yến Thất mỉm cười: "Ta không phải đến mua thuê phẩm đi, cũng là tìm đến Từ Song Nhi, ta nhớ nàng. Người mở cửa nhanh, thả ta đi vào, ta không chờ được nữa."

"Muốn Từ Song Nhi? Người là ai, dựa vào cái gì nhớ nàng? Chẳng lẽ người là uống nhiều con sâu rượu, chạy tới nháo sự?"

Con đường này dĩ thường phồn hoa, hai bên đều là tửu lầu sang trọng, thỉnh thoảng liền sẽ có con sâu rượu xuất hiện.

Yến Thất tâm lý cười trộm, giả trang ra một bộ men say say say bộ dáng: "Mở cửa nhanh, Thất ca ta muốn đi vào tìm một chút việc vui, nghe nói Từ Song Nhi sinh rất xinh đẹp, Thất ca ta muốn mở mắt một chút, hắc hắc!"

"Quả nhiên là cái con sâu rượu."

Bên trong nữ hài rất tức giận: "Người cho ta đi ra, không đi nữa ta hô người a, đừng cho là chúng ta nữ hài đều là dễ khi dễ. Nói cho người, Từ Song Nhi danh hoa đã có chủ, nàng tình nhân cũng không bình thường, lợi hại lên, có thể đánh đoạn người chân chó."

Yến Thất hỏi: "Ta cũng không tin ai dám chọc ta? Nói, Từ Song Nhi tình nhân là ai?"

Bên trong nữ tử rất kiêu ngạo nói: "Yến Thất."

Yến Thất cười trộm: "Yến Thất? Ta không biết, hần là cái eo gì?"

Nữ tử âm u nói: "Hiện tại Yến Thất tuy nhiên không lộ liễu, bí ẩn, chỉ là ngày sau, hần nhất định sẽ dự đầy Kim Lăng."

Trong lời nói, lại có ý sùng bái.

Cô nàng này nhi còn rất biết biết người nha.

Yến Thất tâm lý nho nhỏ rấm thối một chút, lại bắt đầu phá cửa, hung ác kêu gào: "Ta mới mặc kệ Yến Thất là ai, người bây giờ mở cửa ra cho ta, không phải vậy ta xông vào, đến lúc đó người sẽ biết tay."

"Chỉ là con sâu rượu, thế mà là lời say hết bài này đến bài khác, đây chính là một tác dày cửa sắt, người như thế nào mở ra? Tuy nhiên ta là một tên cô gái yếu đuối, nhưng ta sẽ sợ người sao?"

Cô gái nhỏ ngữ khí lạnh nhạt, mặc dù một môn chi cách, lại cũng không bối rối.

Yến Thất có chút bội phục nữ tử này.

Bình thường cô gái yếu đuối, gặp được loại chuyện này, nhất định sẽ la to, hoang mang lo sợ, thậm chí gào khóc.

Nhưng là, cô nàng này nhi hoàn toàn không thấy bối rối dấu hiệu, ngôn ngữ lạnh nhạt, tâm tình bình tĩnh, nhất định là gặp qua sóng to gió lớn người.

Yến Thất cười hắc hắc: "Một tác dày cửa sắt lại như thế nào? Ta hết lần này tới lần khác thì có thể mở cửa sắt ra."

Nữ tử thăm thăm thờ dài: "Say rượu người, luôn luôn mang trong lòng tưởng tượng, hiện thực không như ý, lại muốn mượn tửu giả điên."

Cô gái nhỏ còn miệng đầy đại đạo lý.

Không tệ, không tệ, nhất định là qua tư thực.

Yến Thất đi lâu như vậy, miệng đắng lưỡi khô, cũng lười cùng cô nàng này nhi pha trò, xuất ra chìa khoá, cẩn thận từng li từng tí cắm vào khóa tâm, lặng yên không một tiếng động vặn ra.

Sau đó, hắn trên mặt cười xấu xa, mãnh liệt đẩy cửa phòng ra.

Hắn coi là, bên trong cô nàng kia nhĩ nhất định sẽ dọa đến cao giọng hét lên.

Hiện trường kia nhất định rất kích thích.

Nhưng là, không như mong muốn.

Đứng trước mặt một cái điềm tĩnh thoải mái mỹ nữ, gặp không sợ hãi, thì lạnh nhạt đứng ở nơi đó, đôi mắt đẹp trong nháy mắt nhìn lấy hắn, không có mây may bối rối, còn về tiếng hét chói tai, cái kia càng là nửa phần đều không có.

Thật sự là thất bại!

Yến Thất sờ mũi một cái, có một loại cảm giác bất lực.

Nhìn lấy nữ hài cái kia tinh xảo dung nhan, Yến Thất trong lòng run lên: Lại là cái tuyệt đại giai nhân.

Nữ hài rất đẹp!

Một đầu mái tóc đen nhánh tùy ý rối tung tại sau vai, không có mặc lấy quần ngoài, áo mặc là một bộ màu trắng bó người quần lót, có chút mỏng thấu, bên trong màu đỏ áo ngực như ẩn như hiện.

Hạ thân là một đầu màu xanh lá lẳng hoa váy, váy ngang gối, hắn là muốn nghỉ ngơi duyên cớ, bên trong không có mặc lấy thiếp thân tiểu khố, bấp chân lộ ra, như liên ngọc sen đồng dạng Ngọc Khiết phần trắng, thiên thiên chân ngọc mềm mại tinh tế, màu đỏ móng tay như đậu khấu, đáng yêu xinh đẹp.

Nhất làm cho Yến Thất cảm thấy kinh diễm là, nữ hài có một đôi thâm thúy vào biển, đen bóng tròn mắt trong suốt, chớp động ở giữa, giống đại như biển thần bí, càng có một cổ thi thư khí Hoa Vận vị giấu kín bên trong, làm cho người suy tư.

Yến Thất thấy say sưa ngon lành, ánh mắt hướng hạ du đặc, đôi nhìn thấy nữ hài trong tay vác lên một thanh liên nỗ, ba mũi tên đối diện chính mình bụng dưới lúc, không khỏi hoảng sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

Em gái nguoi, trách không được cô bé này không có sợ hãi, lạnh nhạt điềm tĩnh, người ta trong tay có vũ khí hạng nặng, có thể không bình tĩnh nha.

Liên nỗ, ở cái này triều đại cũng coi là tinh mật nhất vũ khí.

Nữ hài chậm rãi giơ lên liên nỗ, . nhắm chuẩn Yến Thất, thân nhiên nói: "Ba phát liên nỗ bắn đi ra, nguoi không chết cũng là trọng thương. Nguoi đoán, ta bắn vẫn là không bắn?"

Yến Thất cũng là thấy qua việc đời, che giấu đi bối rối, bỗng nhiên cười một tiếng: "Ta một thân mình đồng da sắt, thì sợ gì liên nỗ?"

Nữ hài ngoẹo đầu, đôi mắt đẹp chớp động, nhìn lấy Yến Thất cặp kia sáng ngời có thần con mắt, môi đỏ khẽ mở: "Nguoi không sợ?"

Yến Thất cười ha ha: "Nguoi nếu muốn bắn ta, tại ta mở cửa trong nháy mắt đó, cũng đủ để cho ta mở ngực mở bụng, vừa lại không cần chờ tới bây giờ."

Nữ hài chậm rãi gật đầu: "Tĩnh nguoi nói có lý, nếu nguoi phá cửa mà vào, hiện tại nguoi không chết cũng là trọng thương. Bất quá, nguoi mở cửa lạnh yên không một tiếng động, đó nhất định là có chìa khoá duyên cớ, cho nên..."

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Cho nên, nguoi đã sớm đoán được thân phận ta?"

Nữ hài hé miệng cười một tiếng, buông xuống liên nỗ, thốt tha đi đến Yến Thất trước mặt, mềm mại nói: "Trừ Song Nhi mong nhớ ngày đêm yến Thất ca ca, ai có thể có thù phường chia khoá đâu? Tự giới thiệu mình một chút, ta gọi..."

Yến Thất khoát khoát tay: "Không dùng nguoi giới thiệu, ta cũng biết nguoi là ai."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Phóng túng lớn mật :

!

"Há, người biết ta là ai?"

Nữ hài rất hứng thú nhìn lấy Yến Thất, đôi mắt đẹp chớp động, che giấu khiến người ta tìm kiếm thần bí vận vị.

Yến Thất nói: "Người khí chất điềm tĩnh ôn nhu, như chảy nhỏ giọt khe suối, khoan thai đậm bạc, chỉ là đôi mắt đẹp có giấu một tia không bị trời buột vận vị, chính phù hợp mềm dai như cung phẩm tính, ta như đoán không tề, tám biển phía trên cái kia bốn chữ thiên hạ vô song cũng là người đại tác phẩm, người chính là Tiểu Tinh."

"Nghe danh không bằng gặp mặt, Thất ca thế sự thấy rõ, khiến người ta bội phục, trách không được làm cho Song Nhi vừa gặp đã cảm mến đây."

Nàng mỉm cười, hướng Yến Thất lướt nhẹ qua lễ: "Ta gọi An Tinh, là Song Nhi khuê trung mật hữu, Tinh nhi gặp qua Thất ca! Vừa rồi có nhiều mạo phạm, nhìn Thất ca không cần đề ý."

Yến Thất nói: "Nói gì mạo phạm? Ta cảm thấy chơi rất vui đây."

An Tinh mời Yến Thất ngồi xuống, cũng không lo được hình tượng thực nữ, hướng trên lầu mềm mại hô: "Song Nhi, người mong nhớ ngày đêm tình lang đến, còn không ra thấy một lần?"

Yến Thất nhìn từ trên xuống dưới An Tinh ngôn hành cử chỉ, cảm thấy nàng quả nhiên khác hẳn với thường nhân.

Bình thường nhận qua lễ nghi nữ hài, đều biểu hiện được nội liễm thẹn thùng, ôn nhu có lý, riêng là tại Đại Thương Triều, càng là nhận qua cao đẳng giáo dục nữ tử, càng là ôn nhu điềm tĩnh.

Trước mắt cô gái này, rõ ràng là nhận qua cao đẳng giáo dục.

Nhưng là, nàng tuy nhiên điềm tĩnh, nhưng tuyệt không ôn nhu, thực chất bên trong rõ ràng có một loại không cách nào che giấu Cuồng Dã.

Tỉ như, nàng không có kỳ chút nào hình tượng thực nữ, ngay tại Yến Thất trước mặt la to, cũng không có bởi vì nàng mặc lấy thiếp thân tiểu khôi, lộ ra một đôi trắng nõn như ngọc cặp đùi đẹp, thì quả ngượng ngừng cứng ngắt.

An Tinh, cũng là loại kia có tài tình, cử chỉ hào phóng, không câu nệ tiểu tiết, thẳng thắn lạnh nhạt, rất có tính tình chân thật mỹ nữ.

Cô nàng này tính cách đặc dị, thật đúng là có chút ý tứ.

Đẳng đẳng đẳng!

Trên lầu truyền tới một trận gấp rút tiếng bước chân.

"Thất ca trở về sao? Là Thất ca trở về sao?"

Một đạo bóng trắng từ trên lầu vội vã chạy xuống, nhìn lấy Yến Thất đứng tại cửa ra vào, cũng không lo được An Tinh đứng ở một bên, phi thân nhào vào Yến Thất trong ngực, thân thể giống như là bạch tước đồng dạng cuốn lấy Yến Thất.

Một đôi trắng như tuyết cánh tay chăm chú ôm lấy Yến Thất cổ, thân thể mềm mại cùng Yến Thất chặt chẽ dán dựa chung một chỗ, sung mãn phong mê ngực đè ép đến biến hình, làm Yến Thất tâm hoảng hoảng, ý mệnh mờ, thân thể đều không có khống chế lên phản ứng.

"Thất ca, người nhưng là trở về, Song Nhi rất nhớ người."

Song Nhi lại là hưng phấn, lại là kích động, nước mắt lẫn chảy xuống.

Yến Thất vỗ Song Nhi bóng loáng lưng: "Ta về tới thăm người, người còn khóc cái gì?"

Song Nhi lau nước mắt: "Ta là cao hứng, nhìn thấy Thất ca liền muốn khóc."

Hai người anh anh em em, anh anh em em.

An Tinh đứng ở một bên, cũng không tránh né, thì tự nhiên hào phóng nhìn lấy, cười nhạt một tiếng: "Song Nhi tính tình ôn nhu, ngượng ngừng nội liễm, hôm nay Song Nhi thái độ khác thường, lớn mật như thế, ngay cả ta cũng không tránh né, xem ra Song Nhi quả nhiên đối Thất ca dùng tình sâu đậm đây."

"Ai nha, Tinh tỷ tỷ cũng ở nơi đây đây."

Song Nhi ôm Yến Thất rất lâu, mới nhớ tới An Tinh còn ở một bên nhìn lấy đầu, tâm lý xấu hổ, vội vàng chạy ra Yến Thất ôm ấp, khuôn mặt hồng hồng,

nói: "Thất ca, người ngồi trước, ta đi làm một số thịt rượu, cho Thất ca đón tiếp."

An Tĩnh mỉm cười: "Các người khó được gặp nhau, anh em em, làm sao bỏ được tách ra? Vẫn là ta cái này dư thừa thêm đầu đi chuẩn bị thịt rượu đi."

Song Nhi lắc đầu: "Cái kia làm sao có ý tứ đâu, Tĩnh tỷ tỷ "

Yến Thất lại ôm chặt lấy Song Nhi eo mềm, hướng An Tĩnh mỉm cười: "Vậy làm phiền Tiểu Tĩnh cô nương."

Cũng không đợi Song Nhi phản kháng, thì lôi kéo Song Nhi đi lên lầu.

An Tĩnh nhìn lấy Yến Thất cùng Song Nhi thân mật cùng nhau bộ dáng, trong đôi mắt đẹp lóe ra không thể miêu tả ánh sáng: "Cái này Yến Thất rất thú vị, lại là cái không tuân thủ lễ pháp chi đồ, ở ngay trước mặt ta, thế mà là đôi Song Nhi trên dưới tay, cũng không sợ hư con mắt ta?"

"Tốt Song Nhi, có nhớ ta hay không?"

Yến Thất bưng lấy Song Nhi mướt mà cầm, dưới đèn nhìn mỹ nhân, có một phen đặc biệt tư vị.

Song Nhi cũng không có mặc quần ngoài, vén vén mặc lấy thiếp thân áo sơ mi nhỏ, lộ ra đường cong phá lệ chọc người, cái kia eo, cái kia gánh, lộ ra mềm mại về đẹp.

Song Nhi cúi đầu, chụp lấy ngón tay, mềm mại nói: "Ngày nhớ đêm mong, không có có một ngày không tưởng niệm Thất ca, ta nói như vậy, Thất ca có thể hay không cho là ta là một cái khó chơi nữ nhân nha?"

Yến Thất nắm lấy Song Nhi mềm nhũn tay nhỏ, đặt ở bộ ngực mình: "Làm sao lại như vậy? Ta cũng giống như người, ngày đêm đều nghĩ đến Song Nhi đây."

Song Nhi đôi mắt đẹp như nguyệt, ẩn ý đưa tình nhìn lấy Yến Thất tấm kia lưng dạt tuyết luân mặt: "Ta vậy mới không tin, Lâm phủ nhiều mỹ nữ như vậy nha hoàn, từng cái đẹp mắt, người nơi nào sẽ mỗi ngày đều nhớ lên ta."

Yến Thất nói: "Các nàng làm sao có thể cùng ta Song Nhi so, trong lòng ta, Song Nhi là vì sao trên trời, bọn họ chỉ là suy nhược đom đóm, ta đều là chỉ dám nhìn từ xa."

Song Nhi nghe Yến Thất dễ ngon dễ ngọt, tâm lý cao hứng.

Yến Thất vừa muốn đôi Song Nhi trên dưới tay, một giải nổi khổ tương tư, An Tĩnh liền đẩy cửa vào, bưng món ăn, chuẩn bị bốn món nhắm.

"Tĩnh tỷ tỷ, nhanh đến ngồi xuống."

An Tĩnh tiến đến, Song Nhi làm sao có ý tốt lại cùng Yến Thất mạc mạc trào trào, kéo qua An Tĩnh ngồi ở bên người, hướng Yến Thất giới thiệu: "Thất ca, các người còn không biết đi, để ta giới thiệu một chút, đây là bạn thân ta An Tĩnh, mới vừa từ kinh thành tới, về sau muốn tại Kim Lăng thường trú. Chúng ta vẫn là khi còn bé nhận biết, đã có chín năm không có gặp mặt."

Yến Thất nhìn qua An Tĩnh: "Người là theo kinh thành đến? Kinh thành có phải hay không rất phồn hoa?"

An Tĩnh mỉm cười: "Phồn hoa cũng được, khó khăn cũng được, đều không có quan hệ gì với ta a, ta chỉ cầu Tiểu Phú Tức An, không cầu vinh hoa phú quý, chỉ cầu gả cái hữu tình lang, không cầu hán tiền đồ vô hạn."

Yến Thất cười ha ha: "Người tâm tính rất tốt, cùng tên người rất tương xứng."

An Tĩnh nháy đôi mắt đẹp: "Cùng tên của ta rất tương xứng?"

Yến Thất nói: "Tên người gọi An Tĩnh, đó chính là: Người như mạnh khỏe, liền là trời sáng ý tứ. Cái này không cùng người tâm tính vừa mới phù hợp à."

"Người như mạnh khỏe, liền là trời sáng?"

An Tĩnh hai mắt tỏa sáng, chậm rãi gật đầu: "Thất ca nói đúng cực, không nghĩ tới Thất ca có thể một câu nói toạc ra tâm cảnh ta, Tĩnh nhi bội phục."

Yến Thất cười ha ha: "Ta là đùa người chơi, thật sự cho rằng ta là tâm lý chuyên gia a? Thực, câu này người như mạnh khỏe, liền là trời sáng dùng tại tất cả trên người cô gái, đều là chí lý danh ngôn."

Câu nói này thật sự là Yến Thất lấy ra tiêu khiển, tại hán kiếp trước, câu nói này đều đã có đầu đường.

An Tĩnh mỉa một trận, kéo Song Nhi tay nhỏ, có nhiều dư vị nhìn lấy Yến Thất: "Câu này người như mạnh khỏe, liền là trời sáng tuy tốt, nhưng dùng tại Song Nhi trên thân, lại không thích hợp."

"Ồ?"

Yến Thất cũng tới hứng thú: "Tiểu Tình không ngại cũng nói một câu?"

An Tình chớp chớp đôi mắt đẹp: "Dừng tại Song Nhi trên thân, nên nói: Ngươi như chuyên tâm, liền là trời sáng."

Yến Thất vô cùng cứng ngắc, nhẹ nhàng khục vài tiếng: "Tiểu Tình cô nương, ngươi đây là ý gì a?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 115: Muốn chạy trốn lại không muốn chạy trốn :

!

An Tình rất lớn mật nhìn chăm chăm Yến Thất đôi mắt, thẳng thắn nói: "Ta nói là Thất ca hoa tâm đây."

Yến Thất nói: "Lời ấy sao giảng?"

An Tình nói: "Thất ca bỏ Song Nhi toà này ôn nhu hương, lại chạy tới Lâm phủ làm gia đình, cái này là đạo lý gì, Thất ca mời nói rõ trắng."

Yến Thất nói: "Vậy ngươi cho rằng là đạo lý gì?"

An Tình mặt mũi tràn đầy lạnh nhạt: "Cái này còn phải nói sao? Người nào không biết Lâm Nhượng Tiên tiểu thư tài mạo hơn người, đẹp như tiên nữ? Thất ca lớn như thế mới, lại vẫn cứ muốn làm Lâm phủ tiểu tiểu gia đình, cái này không phải liền là nói rõ truy cầu Lâm Nhượng Tiên sao?"

Yến Thất uống một chén tửu, cất tiếng cười to.

An Tình môi đỏ nhếch lên: "Thất ca cười cái gì?"

Yến Thất nháy mắt mấy cái: "Giả dụ ta nói, ta chính là chạy Lâm Nhượng Tiên đi, ngươi có thể hay không rất tức giận, giờ lên liền nổ bắn ta một thân lỗ thủng?"

An Tình lắc đầu: "Cái kia ngược lại sẽ không, nam nhân tam thê tứ thiếp đúng là bình thường, ta có cái gì phần nộ? Chỉ là đối Thất ca có chút thất vọng mà thôi, cũng vì Song Nhi lo lắng. Nàng một khóa trái tim buộc ở trên thân thể ngươi, ngươi như thế nào bỏ được phân tâm không chuyên tâm?"

"Tình tỷ tỷ..."

Song Nhi nhô ra tay nhỏ, nhẹ nhàng lôi kéo An Tình tay áo.

An Tình nói: "Song Nhi khác ngược ngừng, ngươi không có ý tứ hỏi, Tình tỷ tỷ có ý tốt hỏi, dù sao ta là không bị trói buộc cách cũ nữ hài, hỏi cũng không thấy đến ngược. Ta cho ngươi hỏi được rõ ràng, tránh khỏi ngươi ở trong lòng suy nghĩ lung tung, làm cho tâm tình không tốt, hậm hực không vui."

Yến Thất nhìn lấy An Tình cặp kia thâm thúy thần bí đôi mắt, có chút cười khở nói: "Nếu như ta nói, ta vào Lâm phủ về sau, không chỉ có chưa thấy qua Lâm Nhượng Tiên, thậm chí còn kém chút bị Lâm Nhượng Tiên đuổi ra Lâm phủ, lẫn nhau chán ghét khinh bỉ, ngươi tin hay là không tin?"

Song Nhi nghe xong gấp: "Thất ca, tại sao có thể như vậy? Lâm Đại Tiểu Thư tại sao muốn đưa ngươi đuổi ra Lâm phủ?"

An Tình hé miệng cười một tiếng: "Tin hoặc là không tin, muốn nghe một chút cổ sự, ngươi đem cổ sự nói ra, thật giả hay không, ta tự nhiên có thể phân biệt."

Nguyên lai, cô nàng này nhi là cái thích nghe cổ sự chủ a.

Yến Thất nhưng là giảng tiết mục ngắn hào thủ, háng giọng, nói: "Cái này cần theo ta sử dụng Lâm Nhượng Tiên đợi giả danh tiếng kiếm tiền nói lên..."

Hắn một đường nói đi, sinh động như thật, trừ tình lược Thu Hương cái kia một đoạn, còn lại ngược lại là không có nửa điểm tàng tư.

Song Nhi nghe kinh hô liên tục, tâm lý vì Yến Thất bóp một vệt mồ hôi lạnh.

An Tĩnh thần sắc lại lạnh nhạt rất nhiều, chỉ có một đôi mắt đẹp khi thì co vào, khi thì tròn lên, hiển nhiên trong lòng cũng là sóng động không ngừng.

Nàng nghe về sau, nhìn lấy Yến Thất lắng dặt mặt, thân nhiên nói: "Cổ sự rất đặc sắc, Thất ca, ta tin ngươi lời nói."

Yến Thất bĩu môi: "Ngươi thì dễ dàng như vậy tin tưởng ta? Không sợ là ta biên đi ra gạt người cổ sự sao?"

An Tĩnh tay nâng cái má: "Cổ sự này như thế đặc sắc, thoải mái chấp trùng, ở đâu là tùy tiện có thể biên đi ra? Bất quá, vạn nhất Thất ca là cái kẻ chuyện xưa cao thủ, cho dù biên ra như thế sinh động như thật cổ sự, vậy thì mời vì Song Nhi biên cả một đời, được không?"

Yến Thất gật gật đầu, kéo Song Nhi mềm mại tay nhỏ, ngay trước An Tĩnh mặt, hôn lại hôn, nói: "Yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi thất vọng."

"Thất ca, ngươi đừng như vậy..."

Song Nhi nơi nào sẽ nghĩ đến Yến Thất lớn mật như thế, thế mà là ngay trước mặt An Tĩnh, hôn lên nàng tay nhỏ, đây không phải lưu manh hành động sao?

An Tĩnh trong con ngươi không có nửa điểm hư con mắt ý tứ, uống hết rượu trong chén, che lấy Hồng Nhiệt nóng hổi hai gò má, thân nhiên nói: "Tốt, ta đã kiến thức Thất ca chỗ bất phàm, hiện tại, ta tốt Song Nhi, Thất ca về một mình ngươi tất cả, ta phải đi hoàn thành bức kia hoa sen muốn."

Song Nhi đưa đi An Tĩnh, đóng cửa phòng, y như là chim non nép vào người ngồi tại Yến Thất trước mặt, tay nâng cái má, nhìn lấy tình lang, càng xem càng ưa thích.

Yến Thất lời kéo Song Nhi mềm mại tay nhỏ, muốn đem nàng kéo vào trong ngực ngồi.

Song Nhi không chịu, nhỏ giọng tại Yến Thất bên tai nói thầm: "Thất ca, không được, thật không được, Tĩnh tỷ tỷ trong đại sảnh về tranh đấu, ta sợ Tĩnh tỷ tỷ xông tới, chúng ta vẫn là... Vẫn là nghiêm túc chút đi."

Yến Thất đành phải tạm thời dừng lại tiến công, hỏi Song Nhi: "An Tĩnh là ngươi bạn thân? Cái này có chút hiếu kỳ! Ta liếc một chút liền có thể nhìn ra được, An Tĩnh xuất thân bất phàm, tất nhiên xuất thân từ quan lại thế gia, ngươi làm sao lại cùng hắn trở thành bạn thân đâu?"

Song Nhi nói: "Thất ca nói đúng, Tĩnh tỷ tỷ xác thực xuất thân bất phàm, còn về trong nhà nàng người đến cùng là cái gì quan viên, Tĩnh tỷ tỷ không nói, ta cũng không rõ ràng, nhưng hắn là một cái hiền hách chi quan viên."

"Ta cùng Tĩnh tỷ tỷ quen biết, vẫn là khi còn bé sự tình, khi còn bé, Tĩnh tỷ tỷ phụ thân thì tại Kinh Thành làm quan, nàng và bà ngoại lại ở tại Kim Lăng. Tĩnh tỷ tỷ tại điệu ngữ Thư Trai sách, có một ngày, ta đi nghe lén, vừa vặn liền bị Tĩnh tỷ tỷ phát hiện. Ta cho là nàng hội nể ta một trận, không nghĩ tới, Tĩnh tỷ tỷ không chỉ có tặng ta bút mực giấy nghiên, còn thân hơn tay dạy ta sách. Cũng liền bắt đầu từ lúc đó, ta mới bắt đầu nhận thức chữ. Cái kia mấy cái năm thời gian, đến nay chưa từng quên đi."

"Về sau, Tĩnh tỷ tỷ liền rời đi Kim Lăng, trở lại kinh thành. Không nghĩ tới, chín năm về sau, Tĩnh tỷ tỷ lại về đến Kim Lăng, ta thật vui về đây."

Yến Thất nói: "Nói như vậy, An Tĩnh còn tính là ngươi nửa người sư phụ đây."

Song Nhi đùa nghịch Yến Thất: "Tĩnh tỷ tỷ vẫn là ngươi nửa cái sư nương đây."

Yến Thất cười ha ha: "Vậy cũng phải Song Nhi trước gả cho ta, An Tĩnh mới có thể làm ta sư nương..."

Hai người chính đang liếc mắt đưa tình, ngọn nến đốt xong đập tắt, phòng lập tức lâm vào đen nhánh.

"Ta đi tìm ngọn nến."

Song Nhi sờ soạng đứng dậy, nhưng mà cái gì đều nhìn không thấy, một chân bước ra, đi được mãnh liệt, phần hông đâm vào góc bàn.

"Ai nha! Đau nhức!"

Song Nhi đau đến thân thể run lên, thân thể nghiêng một cái, thân thể mềm mại ngồi tại Yến Thất trong ngực, nở nang mông toàn bộ đè ép tại Yến Thất trên đùi.

Phần hông không thụ lực, nhẹ nhàng va chạm, đều vô cùng đau nhức, mà lại Song Nhi va chạm vị trí là tại bên đùi háng, nơi này da dính thịt mềm, là nữ nhân lớn nhất mềm. Cảm giác địa phương, làm sao trải qua được va chạm?

"Nơi này rất đau?"

Yến Thất ôm lấy Song Nhi bờ eo thon, đại thủ nhô ra, tại Song Nhi bên đùi háng vỗ hai lần.

"Uy, đừng..."

Song Nhi thân thể giống như là bị điện giật giống như, bên đùi sinh ra khó có thể chịu đựng xộp giòn ngứa cảm giác, hướng toàn thân khuếch tán ra đến, chỗ hai chân giờ lên gió bão, có một cổ muốn ngừng mà không được ngứa. .

Nàng gấp vội vàng nắm được Yến Thất tay, không dám để cho hắn lại mò xuống đi, cổ nén run lên thân thể, ngửa đầu nhìn lấy Yến Thất, đôi mắt đẹp tràn ngập ngưng ngừng, mềm mại nói: "Thất ca hướng này mò đâu, cái này không thể được..."

Yến Thất nghiêm túc nói: "Ta là cho ngươi xoa xoa thương tổn, ngươi muốn đi đâu? Ngươi còn đau không? Ta cho ngươi thêm xoa xoa."

"Không muốn!"

Song Nhi sợ hãi Yến Thất động thủ, giãy dụa lấy muốn đứng lên, nhưng hai chân bất lực, thân thể nóng lên, cái kia cổ ngửa ý tán mát ra, mười phần mê say, lập tức lại ngồi trở lại Yến Thất trong ngực.

Cái này ngồi hung ác, mặt mũi hung hăng đụng vào Yến Thất trên đùi, triệt để tỉnh lại Yến Thất trong ngủ mê tình niệm.

Song Nhi ngồi tại Yến Thất trong ngực còn thật thoải mái, nhưng là một trận công phu, phía dưới thì cần đến hoảng, dính đến nàng khó.

"Xong..."

Song Nhi tuy nhiên thuần, nhưng cũng là qua 《 nữ Kinh 》, tự nhiên biết là chuyện gì xảy ra, bùm mặt, mềm oặt nằm ở Yến Thất trong ngực, muốn trốn, lại không muốn chạy trốn, cũng không có tí sức lực nào trốn.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Âm thanh tự nhiên :

!

Yến Thất tay tại Song Nhi trên lưng sờ loạn, giống như cào giống như bắt, để Song Nhi thoải mái cực kỳ, dưới thân có một cục gỗ ngăn đình tới, càng thêm tiêu hồn.

Song Nhi vô cùng khó chịu, lại tràn ngập khát vọng, đôi mắt đẹp như mặt nước nghiêng mắt nhìn lấy Yến Thất, môi đỏ kiều diễm, tuy nhiên rất muốn, nhưng hoàn toàn không biết nên làm sao phối hợp Yến Thất.

Yến Thất tên này nhưng là cái lão thủ, một thanh ôm lấy Song Nhi, muốn đi Song Nhi trong phòng Uyên Ương nghịch nước.

Song Nhi luân hăm bên trong không cách nào tự kèm chế, tâm lý có không khỏi khát vọng, chăm chú ôm lấy Yến Thất cổ, thân thể dùng sức dán rộng lớn lồng ngực, hi vọng hòa tan chui vào mới tốt.

Nàng nhẹ nhàng mở cửa, thông qua hẹp khe nhỏ, vừa vận liền thấy An Tĩnh trong đại sảnh vẽ tranh, cả kinh hoa dung thất sắc, mau đem cửa phòng đóng lại.

Trong đại sảnh, An Tĩnh nghe được thanh âm, đôi mắt đẹp nhìn lại trên lầu, hơi chút suy tư, hồng diễm khoe miệng hiện ra một tia ranh mãnh cười, thấp giọng ní non: "Cố tình làm tặc, lại thẹn thùng cái gì?"

Nàng cũng không tránh né, cầm bút lông, thanh thoi vẽ tranh.

Song Nhi rúc vào Yến Thất trong ngực, trong lòng hươu con xông loạn: "Thất ca, Tĩnh tỷ tỷ ở bên ngoài, ta cái bộ dáng này quần áo không chỉnh tề, nhưng là làm sao ra ngoài? Xấu hổ cũng xấu hổ chết."

Dựa vào Yến Thất tính tình, lúc này tên đã trên dây, còn quan tâm nàng xấu hổ vẫn là không xấu hổ? Bất quá nghĩ đến Song Nhi ôn nhu khả ái tính tình, vẫn là muốn quan tâm một chút nàng cảm thụ.

Yến Thất đem Song Nhi ôm vào trong ngực, cảm thụ được Song Nhi thân thể nhẹ nhàng nhúc nhích: "Vậy làm sao bây giờ? Nếu không... Tính toán?"

"Không muốn!"

Song Nhi đôi mắt đẹp hiện ra ngưng ngừng, hai tay dang Yến Thất nhẹ nhàng khoan khoai gương mặt, thở khí như lan, tuy nhiên ngưng ngừng, lại kiên định lạ thường nói: "Ta muốn làm Thất ca nữ nhân, ngươi muốn ta, ta mới có thể không nhớ thương, mới phát giác được đòi ta có dựa vào..."

Cô gái nhỏ này, không chỉ có thuần, còn nhiệt tình như vậy như lửa.

Thất ca ta thích!

Hiện tại, ra là không được, vậy không bằng ngay tại chỗ giải quyết.

Mặc dù không có giường, nhưng Thất ca có là biện pháp.

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười xấu xa, cuốn lên Song Nhi thiếp thân tiểu váy, nhẹ nhàng, chậm rãi, vịn Song Nhi mềm mại eo, một chút xiu ngồi xuống.

Song Nhi sắc mặt như hỏa thiêu, có chút đau nhức, càng gặp nạn hơn nói dễ chịu, nhìn không được kẹp cổ nhuyển mộng, trong môi đỏ phun ra a a a nhạc chương..

An Tĩnh chấp bút, một bộ hồ nước hoa sen muốn câu lạc đắc giống như đúc.

Bất quá, An Tĩnh nhìn trước mắt bộ này hoa sen muốn, lại thăm thẳm thở dài một hơi, bung bút lông, thật lâu không hề động bút.

"Có hình dạng vô thần, bằng mặt không bằng lòng, bộ này hoa sen muốn nhưng là làm sao vẽ xuống đi, chẳng lẽ thì từ đó bỏ dở nửa chừng sao?"

Thì cái này một bộ hoa sen muốn, An Tĩnh đã họa ba năm, trút xuống tràn đầy tâm huyết, nhưng là càng là quan tâm, càng là linh cảm khô khan.

Ài!

An Tĩnh đem bút ném ở một bên, tay nâng cái má, nhẹ nhàng ngẩn người.

Trong đầu, lại hiện ra Yến Thất tấm kia làm xấu vẽ mặt vui cười.

"Tên này hành động khác lạ, thể mà là so ta còn ra cách lớn mặt, ở ngay trước mặt ta cùng Song Nhi áp áp ôm một cái, anh anh em em, chẳng lẽ thì mặc kệ thể tục lễ pháp sao?"

"Hiện tại càng thêm quá phận, biết rõ ta ở phía dưới vẽ tranh, thể mà còn muốn làm những Uyên Ương nghịch nước đó hoạt động, những thư sinh đó tuyệt đối làm không được như thể chuyện xấu xa, Yến Thất da mặt dày, so ta còn muốn dày phía trên ba phần."

Nghĩ tới đây, An Tĩnh đôi mắt đẹp nhìn qua trên lầu, hồng điểm khóe miệng phác họa ra một vòng lạnh nhạt cười, không chỉ có không cảm thấy hư con mắt, ngược lại có chút hướng tới Yến Thất tác phong làm việc.

Đột nhiên, lầu bên trên truyền ra trầm bổng du dương ôn ền mị gọi tiếng.

Gọi tiếng không có kết cấu gì, nhưng từng tiếng kiều diễm, quanh quẩn tại An Tĩnh bên tai.

An Tĩnh gương mặt hơi hơi phiếm hồng: "Thất ca, ngươi lại đem Song Nhi điều giáo đến lớn mặt như thế, thủ đoạn có thể xưng thiên hạ đệ nhất. Cái kia phòng lại không có giường, Song Nhi như thế nào chịu đựng được?"

Nàng tuyệt không né tránh, nghiêng tai lắng nghe, cảm thụ cái kia thoải mái chấp trùng a a a âm thanh, trong đầu huyền hóa ra là lướt hình ảnh.

Nàng lại liếc liếc một chút hoa sen muốn, nghe cái kia trầm bổng du dương ôn ền mị duyên dáng gọi to, cái kia linh cảm như suối đồng dạng tuôn ra.

"Hoa sen như mỹ nhân, mỹ nhân dưới gối uyển chuyển Wendy, nở rộ mềm mại khuôn mặt, chói lọi thăng hoa, mới là đẹp nhất trong nháy mắt."

An Tĩnh cao hứng trật trật phong mê mộng, có chút tiểu khả ái vênh lên môi đỏ, trong đôi mắt đẹp tách ra nóng rực ánh sáng.

Thật không nghĩ tới, lắng nghe xuân tiêu một lần, lại tìm tới vẽ tranh linh cảm.

Kỳ quá thay! Thật là diệu!

An Tĩnh không dám thất lễ, vội vàng nắm lên bút lông, lắng nghe âm thanh tự nhiên, cảm thụ cái kia khúc kính tinh mịch uyển chuyển Wendy, dưới ngòi bút như có thần, từng đoá từng đoá hoa sen sôi nổi trên giấy, thần hồn đều hiện, liếc nhìn lại, hoa sen ở trong nước phiêu diêu, giống như sống.

Ngay tại Song Nhi phát ra một tiếng cao vút trường ngâm về sau, âm thanh tự nhiên im bật mà dừng. An Tĩnh cũng vẽ rồng thêm mắt, vung ra sau cùng một bút.

"Thành!"

An Tĩnh vứt bỏ bút lông, nhìn lấy tinh xảo sinh động hoa sen muốn, tâm lý không thắng hoan hỉ.

"Không nghĩ tới, ta suy nghĩ ba năm không được linh cảm hoa sen muốn, thể mà là bởi vì nghe một khúc xuân tiêu ngâm xướng mà linh cảm kinh hải hiện."

An Tĩnh lòng sinh hướng tới: "Thế sự thấy rõ, mới có thể tĩnh luyện bài văn, về tranh cũng là bình thường, nữ nhân không có trải qua nhân sự, không biết nam nhân tư vị, cả ngày hoặc xuân đau thu buồn, hoặc thuần khiết như hà, hoặc cao siêu quá ít người hiểu, làm sao có thể tĩnh luyện họa bên trong chỉ linh cảm?"

Nàng nhìn một chút ngọn nến, đốt hơn phân nửa, tính toán thời gian, Song Nhi cái này bài âm thanh tự nhiên trọn vẹn hát gần nửa canh giờ.

"Thất ca vậy mà như thế lợi hại? Song Nhi ngược lại là nhất được bảo bối."

Nghĩ tới những thứ này ô uế không chịu nổi đồ vật, An Tĩnh cũng không nhịn được một trận đỏ mặt, ta luôn luôn muốn Thất ca làm gì? Cũng không phải nam nhân ta, chân thực cảm thấy khó xử.

Kẹt kẹt!

Qua thật lâu, trên lầu môn rốt cục đẩy ra.

Song Nhi gương mặt mặt hồng hào, giống như hoa đào tháng ba nở rộ, xinh đẹp không gì sánh được.

Bị ái tình tư nhuận, cả người tuy nhiên lười biếng mỗi một, nhưng thực chất bên trong lại lộ ra một cổ vui vẻ chi tình, liếc một chút liền có thể bắt được.

An Tĩnh hướng Song Nhi ngoắc: "Song Nhi muội muội mau tới, ta suy nghĩ ba năm hoa sen muốn, ngày hôm nay rốt cục đại thành."

"Thật?"

Song Nhi cũng rất kinh hỉ, nện bước bước loạng choạng, vội vã đi xuống thưởng thức hoa sen muốn, lại không nghĩ rằng đi rất gấp, vừa mới đi ra một bước, thì che lấy bụng dưới, đau nhức gấp cả người tới.

Nàng đầy mắt ngượng ngùng, hờn dỗi Bạch Yến thất nhất mắt: "Thất ca, nguoi vịn ta."

An Tĩnh đùa nghịch: "Song Nhi tại sao không thể bước đi?"

"Cái này. . ."

Song Nhi đỏ mặt đến bên tai: "Ta... Ta tới kinh nguyệt."

An Tĩnh cười không nói.

Song Nhi nhìn lấy An Tĩnh trong đôi mắt đẹp tràn đầy ý cười, liền biết An Tĩnh đã đoán được nàng và Yến Thất làm gì hoạt động, một trận xấu hổ.

Bất quá, nghĩ đến An Tĩnh cái kia tự nhiên hào phóng tính tình, Song Nhi cũng còn có thể chịu được, coi như liều mạng then thùng, cũng phải đem thân thể cho Thất ca. .

Chỉ có như vậy, mới có thể tròn mộng đẹp.

Yến Thất vịn Song Nhi chậm rãi xuống lầu, đợi nhìn thấy hoa sen muốn, không khỏi rất là kinh ngạc: "Tiểu Tĩnh cô nương thật có đại tài, này tám hoa sen muốn sinh động như thật, rất sống động, không chỉ có kiều diễm rất thật, cốt thần hồn đều hiện, mãnh liệt như vậy, vạn kim khó cầu, Tiểu Tĩnh, nguoi thề a."

Hắn là ba câu nói không rời Bản Hành, trong mắt chỉ có tiền.

Song Nhi cũng thấy nhìn mà than thở.

"Thất ca mắt sáng như đuốc, Thất ca nói tốt, vậy cái này họa thì nhất định là tốt."

An Tĩnh hé miệng mà cười.

Yến Thất bình luận một câu bên trong, tính chuẩn vô cùng, xem ra, nhìn a, tại hắn phóng đảng không bị trói buộc bề ngoài hạ, thật có một khóa tài hoa bộc lộ tâm.

Yến Thất nhìn lấy hoa sen muốn, nhẹ nhàng lắc đầu: "Bất quá, hoa sen tuy đẹp, lại thiếu ít đồ tô điểm."

An Tĩnh đôi mắt đẹp chớp động, giống như cười mà không phải cười: "Thất ca cảm thấy thiếu cái gì?"

Chương 117: An Tình đùa bốn ta? :

!

Yến Thất chỉ chỉ lông lấy hoa sen: "Thường nói nói hay lắm, hồng phấn tặng giai nhân, kiệt tác tiến thơ hay, Tiểu Tinh cô nương, bộ này hoa sen muốn có thể xưng kinh điển, làm sao có thể không thơ làm bạn?"

Song Nhi vỗ tay bảo hay: "Thất ca nói đúng cực, Tinh tỷ tỷ, người tài văn chương nổi bật, vẫn là diệu ngữ Thư Trai lão sư, viết ra thơ nhất định rất tuyệt."

Yến Thất lông mày nhướn lên: "Nguyên lai Tiểu Tinh cô nương cũng là diệu ngữ Thư Trai lão sư a."

An Tình vụt sáng đôi mắt đẹp: "Chẳng lẽ Thất ca còn nhận biết diệu ngữ Thư Trai hán lão sư sao?"

Yến Thất cười ha hả: "Nhận biết chưa nói tới, chỉ là cùng một cái gọi Hứa Tùng Hoa lão sư, có một ít trong lời nói giao lưu."

An Tình hé miệng mà cười: "Cái gì giao lưu nha, cái kia Hứa Tùng Hoa tuy nhiên có tài văn chương, nhưng tự đại cao ngạo, không coi ai ra gì. Chắc hẳn Thất ca ăn rồi hán đau khổ? Chỉ là Thất ca đừng để trong lòng, Hứa Tùng Hoa dù sao cũng là cái cử nhân, tài văn chương phía trên, xác thực có chỗ hơn người, Thất ca, có cơ hội nhất định muốn mời người đi diệu ngữ Thư Trai du ngoạn một phen."

Yến Thất cười nhạt một tiếng: "Ta đi diệu ngữ Thư Trai? Tính toán, tính toán, có lẽ cái kia Hứa Tùng Hoa vừa thấy được ta, đều sẽ tê cả da đầu."

An Tình hai mắt tỏa sáng, không khỏi đối Yến Thất càng thêm coi trọng mấy phần: "Như thế nói đến, Hứa Tùng Hoa lấy cử nhân chi tài, thế mà là không địch lại Thất ca? Xem ra, Thất ca thật sự là tài văn chương nổi bật đây. Không bằng, từ Thất ca đến vì này tám hoa sen muốn điền từ, như thế nào?"

Yến Thất vốn muốn cự tuyệt.

Hán đối thư họa thi từ cái gì căn bản không thích, cảm thấy thứ này quá cao siêu quá ít người hiểu, không có chút nào tiếp địa khí.

Trừ trang B, thật không biết thi từ có thứ gì tác dụng.

Nhưng nhìn lấy An Tình một đôi mắt đẹp hi vọng nhất thiết, nháy mắt cũng không nháy mắt nhìn mình chằm chằm nhìn sang, ngược lại là không tiện cự tuyệt.

An Tình nói: "Thất ca chẳng lẽ không có thể đáp ứng Tinh nhi yêu cầu sao?"

"Cái này..."

Yến Thất gãi gãi đầu, muốn làm một bài hoa sen thơ thực không khó, trong đầu tùy tiện vừa tìm, liền có mấy chục bài hậu bị tư nguyên.

"Chỉ là..."

Hắn còn đang do dự, Song Nhi tay trái lôi kéo An Tình, tay phải lôi kéo Yến Thất, cười nói: "Ta có ý kiến hay, không bằng tinh tỷ tỷ hợp tác với Thất ca một bài như thế nào? Dạng này mới càng có ý nghĩa."

Không giống nhau Yến Thất đáp ứng, An Tình lại nét mặt tươi cười như hoa, dùng sức gật đầu: "Song Nhi cái chủ ý này thật tốt, ta đáp ứng, chắc hẳn Thất ca sẽ không liền chút mặt mũi này cũng không cho ta đi?"

Yến Thất nói: "Ta là bị vợ ăn hiếp, Song Nhi mệnh lệnh, ta không dám không nghe. Tiểu Tinh, người muốn hợp tác thế nào? Làm thơ vẫn là điền từ?" An Tình lắc đầu: "Không bằng viết một bức câu đối đi."

"Lại là câu đối?"

Yến Thất một trận cười khò: "Tiểu Tinh cô nương, người đây là có chủ tâm khảo nghiệm ta đây, ta câu đối chi thuật rầm rộ không kêu, chỉ sợ làm người thất vọng. Ta nhìn... Vẫn là tính toán."

"Sao có thể tính toán?"

An Tình hướng Yến Thất đến gần một bộ, cùng Yến Thất chỉ cách lấy nửa cái thân thể vị, hô hấp khí tức cơ hồ nhào vào Yến Thất trên mặt, một đôi mắt đẹp như nước, tha thiết trông đợi nói: "Hứa Tùng Hoa đáng tự hào nhất cũng là câu đối chi thuật, Thất ca áp chế Hứa Tùng Hoa uy phong, cái kia câu đối chi thuật nhất định khá cao siêu. Hiện nay, Thất ca cự tuyệt ta, là xem thường Tinh nhi sao?"

Yến Thất không nghĩ tới An Tĩnh sát lại như vậy chỉ gần.

Gần trong gang tấc, An Tĩnh thân thể cơ hồ cùng mình dính vào cùng nhau.

Nàng đứng thẳng tắp, bộ ngực thật cao nhô lên, cái mông hơi hơi sau vênh lên, toàn bộ thân thể lồi lõm tinh tế, đường cong mê mị.

Yến Thất cúi đầu, vừa vặn chính đối An Tĩnh mềm mại mặt, cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch, thở khí như lan, ấm áp hơi thở nhào vào Yến Thất trên mặt, ngứa.

Một đôi trông mắt, tràn đầy vết nước.

An Tĩnh mặc lấy thiếp thân áo sơ mi nhỏ, bên trong chỉ có màu đỏ áo ngực, áp sát quá gần, hấn cúi đầu, vừa vặn nhìn thấy trước ngực một mảnh nở nang trắng như tuyết, được không chói mắt.

Yến Thất cũng là cái nửa người dưới động vật, bị An Tĩnh mùi hương ngây ngất cùng vũ mị tư thái làm cho có chút lên nam nhân phản ứng, vội vàng sờ mũi một cái, lui lại một bộ.

Hắn mới không sợ bị nữ nhân đùa giỡn, vấn đề là, hắn không muốn tại Song Nhi trước mặt, bị hấn nữ nhân đùa giỡn.

Gặp Yến Thất lui một bộ, An Tĩnh lại tiếp cận đến một bộ, tới gần Yến Thất, đôi mắt đẹp mong đợi nhìn qua Yến Thất, tựa hồ chỉ muốn Yến Thất không đáp ứng, nàng thì thể không bỏ qua trạng thái.

Yến Thất rốt cục vẫn là thua trận, âm u nói: "Tốt a, ta liền đáp ứng Tiểu Tĩnh, bất quá, ta nếu là đối không tốt, ngươi cũng đừng trách ta qua loa, ta câu đối trình độ xác thực."

"Chỉ cần Thất ca đáp ứng liền tốt."

An Tĩnh nhảy cẫng hoan hô lên, lấy nàng điềm tĩnh thoải mái tính tình, rất ít có thể biểu hiện được hưng phấn như thế.

Nàng cầm lấy bút lông, nhìn lấy cái kia chói lọi hoa sen, thật lâu không có hạ bút, trong đầu lại hồi tưởng lại Yến Thất cùng Song Nhi trên lầu Uyên Ương nghịch nước một màn kia, lại nhìn lấy cái kia cánh hoa xen lẫn, dọc theo một cái huyết động, có khúc kính tình mạch thái độ, tâm lý, bỗng nhiên có một cái tuyệt diệu câu đối.

Nhưng là, nàng đang do dự, muốn hay không đem cái này từng cặp viết ra.

Chỉ là, cái này từng cặp làm loạn đạo đức, tuy nhiên rất mật mờ, nhưng nếu là bị những cái kia tự xưng là thanh cao tài tử khám phá, nhất định sẽ sâu cho là nhục.

Bất quá, Thất ca cũng không phải bình thường tài tử, hắn là sẽ không cảm thấy ô uế không chịu nổi a? Mà lại, cái này ô uế không chịu nổi sự vật, lại là hấn hưng phấn thời điểm yêu nhất.

Yến Thất nhìn lấy An Tĩnh chậm chạp không viết, khuôn mặt mặt hồng hào, đôi mắt đẹp hiện ra kiều diễm, bị không khống chế được cảm thấy kỳ quái, hỏi: "Tiểu Tĩnh, ngươi ngược lại là viết a, đồ mặt cái gì?"

"Há, không có gì!"

An Tĩnh môi đỏ môi mím thật chặt, cuối cùng vẫn quyết định viết ra cái này ô uế từng cặp: "Trong ao hoa sen đứng như huyết."

Viết xong sau, rất ranh mãnh hướng Yến Thất nháy mắt: "Thất ca, ta chữ hoàn thành sao?"

"Ngươi thư pháp đã có phong cách quý phái, đương nhiên có thể."

Yến Thất thuận miệng tán thưởng, nhưng là đợi vừa ý liền lúc, lập tức ngăn người, biểu hiện trên mặt vô cùng khoa trương, miệng há to, cái cảm đều nhanh đến rơi xuống.

"Trong ao hoa sen đứng như huyết? Cái này. . . Cái này. . . Cái này. . ."

Hắn cà lăm mấy lần, rốt cục không biết nói cái gì cho phải.

An Tĩnh mặc dù nhật không sai yên tĩnh, nhưng nhìn lấy chính mình viết cái này từng cặp, cũng có chút đỏ mặt, nhưng là hết lần này tới lần khác muốn làm ra một bộ nghiêm túc bộ dáng: "Thất ca, ngươi tại sao không nói chuyện? Ta cái này bài vẽ trên như thế nào, ngươi ngược lại là bình luận một chút nha."

Ta bình luận cái rắm a!

Trong ao hoa sen đứng như huyết? Cái này gọi ta như thế nào bình luận? Coi ta gốc a, giống như ta loại này bàng môn tà đạo người, làm sao nhìn không ra cái này từng cặp miêu tả là cái thứ gì?

Bất quá, An Tĩnh không chỉ có lớn mật, rõ ràng, cũng là thật là có tài tình.

Cẩn thận nhìn lại, . hoa sen tầng tầng lớp lớp, khúc kính tĩnh mịch, bên trong trắng trẻo mũm mĩm, ngược lại thật sự là như cái huyết a.

Cô nàng này, đầy trong đầu chứa cái gì bản thủ suy nghĩ a.

Nhìn lấy luôn luôn hay nói Yến Thất kim nén đến lấp bắp, Song Nhi cũng nhô đầu ra đến, muốn nhìn một chút An Tĩnh viết thứ gì.

Yến Thất gấp vội vàng che Song Nhi đôi mắt đẹp, không cho nàng nhìn.

Hắn là sợ hãi Song Nhi nhìn ra từng cặp bên trong che dấu mờ ám.

"Thất ca làm gì đầu, liền để Song Nhi nhìn xem nha."

An Tĩnh tự nhiên hào phóng đem Song Nhi kéo qua, chỉ trong ao hoa sen đứng như huyết hời: "Tốt Song Nhi, tỷ tỷ từng cặp như thế nào?"

"Cái này. . ." Song Nhi đôi mắt đẹp tròn trừng lên, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

"Xong!"

Yến Thất bất đắc dĩ thở dài một tiếng: Song Nhi chẳng lẽ đã nhìn ra trong này từng đạo?

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Tuyệt không thể tả :

!

"Song Nhi, cái kia, không phải như vậy..."

Yến Thất sợ hãi Song Nhi nghĩ lầm An Tĩnh là đang đùa giỡn hắn, cái này chẳng phải là thương tổn bạn thân cảm tình? Muốn phải nhanh giải thích một chút.

An Tĩnh lại lôi kéo Song Nhi tay nhỏ truy vấn: "Thất ca trước không muốn giải thích, nghe một chút Song Nhi là muốn như thế nào có được hay không, Song Nhi nhưng là đỉnh đỉnh thông minh nữ hài đây."

"Ái!"

Yến Thất cái này phiền muộn a.

Tốt người cái An Tĩnh, chơi đến như thế này làm gì nha? Ta đều muốn bị người đùa chơi chết.

Song Nhi nhìn hơn nửa ngày, chậm rãi gạt đầu: "Đối tốt tử, thật sự là đối tốt tử, Tình tỷ tỷ, đem hoa sen so sánh động huyết, sinh động mà chuẩn xác, tự nhiên mà cảm giác mới mẻ, ta cảm thấy vô cùng hình tượng, Tình tỷ tỷ thật có tài khí."

Yến Thất vô cùng gạt mình: "Song Nhi, người thì nhìn ra những thứ này sao?"

Song Nhi mặt mũi tràn đầy ngây thơ: "Đúng vậy a, chẳng lẽ Thất ca còn nhìn ra khác ngụ ý sao? Song Nhi đàn quá, Thất ca giải thích cho ta một chút có được hay không?"

Yến Thất tranh thủ thời gian lắc đầu: "Không, tuyệt đối không có nó ngụ ý, Song Nhi không có chút nào đàn, Song Nhi thuyết minh rất khá đây."

Tâm lý, lại buông lỏng một hơi, lại lại có chút khinh bỉ chính mình tới.

Song Nhi tại sao nhìn không ra bên trong mờ ám? Mà ta lại liếc thấy mặc?

Đây có phải hay không là nói rõ Song Nhi trời sinh thuần chân, mà ta trời sinh cũng là cái bạc đẳng mặt hàng đầu?

An Tĩnh một đôi mắt đẹp hướng Yến Thất nghiêng mắt nhìn qua đến, ý cười dạt dào nói: "Thất ca áp ứng, sẽ không phải thật nhìn ra còn có hẩn ngụ ý a?"

Chúng ta lẫn nhau lòng dạ biết rõ, người chứa cái gì thuần a.

Yến Thất biết rõ còn có hời lắc đầu: "Ta ý nghĩ cùng Song Nhi, câu đối này ý cảnh phi phạm, ta rất ưa thích."

An Tĩnh hé miệng cười một tiếng: "Đã Thất ca ưa thích, vậy đã nói rõ Thất ca nhất định có thể nghĩ ra về dưới, đúng không, Thất ca?"

"Cái này. . ."

Yến Thất bữu môi: Cái này liên thật sự là không có ý tứ đúng.

Song Nhi thúc giục nói: "Thất ca, trong ao hoa sen đúng như huyết? Câu đối này có vẻ như cũng không khó đúng thế, Tĩnh tỷ tỷ sợ hãi người khó xử, cố ý cho Thất ca hạ xuống độ khó đâu, Thất ca, người nhanh đúng không, thật rất đơn giản."

Yến Thất dở khóc dở cười.

Song Nhi không hiểu từng cặp, nhìn thấy đều là mặt ngoài ý tứ.

Trên thực tế, cái này từng cặp làm sao nông cạn a.

Đừng nhìn câu đối này nội dung ô uế', nhưng thật muốn đối đầu cùng cấp bậc ô uế về dưới, thật đúng là không rất dễ dàng.

Yến Thất lười nhác phỉ đầu óc suy nghĩ: "Tiểu Tĩnh, ta thật là nghĩ không ra về dưới, tài tình có hạn, còn có từ chính người đến đúng không."

An Tĩnh đường cong cứu quốc, lôi kéo Song Nhi cánh tay oán giận nói: "Song Nhi, Thất ca hoàn toàn không đem ta để vào mắt đâu, chẳng lẽ Tĩnh tỷ tỷ thật cứ như vậy làm người ta không thích? Thất ca liên không cần suy nghĩ thì cự tuyệt ta, ta rất thương tâm."

Song Nhi kéo Yến Thất cánh tay nũng nịu: "Thất ca, Tĩnh tỷ tỷ nhưng là ta bạn thân, người không thể cứ như vậy qua loa nàg."

Yến Thất rất vô tội: "Ta không có qua loa Tiểu Tĩnh a, thật là không có về dưới."

"Thất ca..."

Song Nhi nhón đầu ngón chân lên, cắn Yến Thất lỗ tai thổi hơi: "Người nếu có thể để Tĩnh tỷ tỷ hài lòng, ta đêm nay cái gì đều tùy người, người muốn như thế nào vậy liên như thế nào đi."

"Tốt, tốt, không có nửa điểm vấn đề, không phải liên là cái câu đối, ta đối chính là."

Yến Thất vui hấp tấp, Song Nhi hứa hẹn, để hẩn có suy nghĩ động lực.

Hẩn nhìn lấy hoa sen muốn, phát hiện bên bờ trồng dây mướp, dây mướp ương bò lên trên hàng rào, quả thực rủ xuống rơi tại hàng rào bên trên.

Nhìn đến đây, Yến Thất vui mừng trong lòng, có về dưới.

An Tĩnh truy vấn: "Trong ao hoa sen đúng như huyết! Thất ca có về dưới sao?"

Yến Thất cầm bút lên viết: "Trên kệ dây mướp khóc như treo."

An Tĩnh nhìn lấy về dưới, gương mặt mặt hồng hào, đôi mắt đẹp nghiêng mắt nhìn lấy Yến Thất, thảm kêu một tiếng hạ lưu bản thủ, nhưng lại không thể không tán thưởng Yến Thất chi tài.

"Dùng dây mướp ví von mộc cộc gỗ ngắn, thật sự là chuẩn xác, cái này treo chữ cũng vô cùng lợi hại, cùng huyết chữ có thể xưng trai gái xứng đôi vừa lứa, kêu gọi kết nối với nhau, bên trong triển miên giao dung tư vị, khiến người ta mặt đỏ tim run."

Yến Thất hướng An Tĩnh nháy mắt mấy cái: "Tiểu Tĩnh, ta đối đến như thế nào?"

An Tĩnh đỏ mặt như tủy: "Tuyệt không thể tả."

"Tốt một cái tuyệt không thể tả."

Yến Thất cùng An Tĩnh lẫn nhau nhìn đối phương, đồng thời cười ha hả.

Song Nhi lại mơ mơ màng màng: Thất ca cùng Tĩnh tỷ tỷ cái này là thế nào? Hai người cười rộ lên một hoàn một? Câu đối này rất khôi hài sao?

Yến Thất nhắc nhở An Tĩnh: "Mau đưa hoa sen muốn nhận lấy đi, để người ta nhìn thấy, đại sự không ổn."

An Tĩnh vênh lên môi đỏ: "Ta muốn đem hoa sen muốn treo ở ta trong khuê phòng, người khác muốn nhìn, ta còn không cho nhìn đây."

"Treo ở trong khuê phòng? Tội gì khổ như thế chứ?"

Yến Thất gãi gãi đầu, thật sự là không hiểu rõ An Tĩnh tâm tư.

An Tĩnh thu hồi họa, hướng Yến Thất lướt nhẹ qua lễ: "Hôm nay đa tạ Thất ca chỉ giáo, ta đã mệt, muốn đi nghỉ ngơi, Thất ca, Song Nhi, các người cũng đi nghỉ ngơi đi."

Nói xong, lắc lắc bờ eo thon, chậm rãi trở ra.

Yến Thất một thanh ôm lấy Song Nhi, dán tại bên tai nàng thổi hơi: "Tốt Song Nhi, người mới vừa nói, đêm nay ta như thế nào đều được, cũng không hối hận u."

Song Nhi mây đỏ đầy mặt: "Mời Thất ca thương tiếc Song Nhi..."

Ngày thứ hai, mặt trời lên cao, Yến Thất phương mới rời giường.

Hắn giầy vò một đêm, tại cùng Song Nhi nghiền cứu lão hán. Xe đẩy tư thế lúc, Quân Nguyệt cái kia bản võ công bí tịch kinh mạch đồ thì hiện lên ở Yến Thất trong đầu.

Yến Thất dựa theo kinh mạch đồ mới vừa vận khí, một cỗ bách bách không sai khí theo kinh mạch tràn vào, ở trong khí hải ngưng kết.

Tuy nhiên khí rất suy yếu, nhưng lại có sông dây cốt đạt chỉ tượng.

Yến Thất rời giường, tuyệt không cảm thấy mệt, ngược lại sinh long hoạt hổ, tinh lực càng cao hơn trước kia.

"Hắc hắc, Quân Nguyệt roi mắt võ công bí tịch thực là không tồi, xem ra, về sau muốn cùng Song Nhi nhiều nhiều luyện tập một chút, đã có thể thỏa mãn tình niệm, lại có thể cường thân kiện thể, tốt bao nhiêu a."

An Tĩnh, Song Nhi, Yến Thất cùng một chỗ ăn cơm trưa.

Yến Thất xuất ra hai ngàn lượng ngân phiếu, đưa cho Song Nhi.

Song Nhi kinh ngạc vạn phần: "Thất ca từ nơi nào làm ra tiền, nhiều như vậy?"

Sửa sang thêu phùng dùng rất nhiều tiền, Song Nhi trong tay tích súc đã sớm xài hết, đang lo bạc đâu, không nghĩ tới, Yến Thất vừa ra tay, cũng là đưa than khi có tuyết.

Yến Thất mỉm cười: "Tuyệt không nhiều, không qua mấy ngày, ta sẽ còn đưa tới một chút bạc, Song Nhi, người cùng Tiểu Tĩnh thật tốt tham mưu, muốn đem thêu phùng sửa sang đến cao đoạn đại khí cao cấp."

Song Nhi lòng tràn đầy hoan hỉ: "Thất ca yên tâm đi, Tĩnh tỷ tỷ phong cách cao, nhất định có thể thỏa mãn người yêu cầu."

Yến Thất hướng An Tĩnh nháy mắt ra hiệu: "Không sai, Tiểu Tĩnh phong cách cũng là cao, ta nói đúng không?"

An Tĩnh cười một tiếng: "Chúng ta cũng vậy!"

Hai người lại bắt đầu bèn nhìn nhau cười. .

Song Nhi vụt sáng lấy đôi mắt đẹp, quay cuồng.

Ăn cơm xong, Yến Thất muốn trở về Lâm phủ.

Song Nhi vành mắt hồng hồng: "Thất ca, người mới trở về, cái này muốn đi, ta làm sao chịu đựng được? Đợi người lần tiếp theo trở về, không biết muốn lúc nào."

Yến Thất nói: "Yên tâm đi, ngày hôm nay hồi phủ, ta sẽ dùng chút kẻ nhỏ, về sau, đừng nói ban ngày có thể tùy ý ra vào Lâm phủ, coi như buổi tối đi ra qua đêm, cũng không ai quản được ta."

Song Nhi nhủ mảy: "Lâm phủ quy củ nghiêm, Thất ca như thế nào làm được? Thất ca vẫn là chó vì ta làm khó."

Yến Thất cười ha ha: "Cái này có cái gì khó? Thất ca tự có diệu kế."

An Tĩnh cũng đưa tiền Yến Thất, ôn nhu nói: "Thất ca hôm nay trở về Lâm phủ, sợ là sẽ phải gặp được một số khó xử a?"

"Ồ?"

Yến Thất nói: "Nói nghe một chút!"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Đào hôn :

!

An Tĩnh đôi mắt đẹp chớp chớp: "Thất ca trước mắt thân phận, là Lâm phủ một tên gia đình, bắt luận ăn ở, đều nên thân ở bên trong Lâm phủ, làm sao có thể ra ngoài ngủ lại? Thất ca đêm qua chưa về, nếu là ở trong Lâm phủ Thất ca đặc tội người nào, cố tình nhờ vào đó sinh sự, Thất ca tất nhiên sẽ vô cùng bị động."

Tài nữ cũng là tài nữ, lo sự tình chu đáo cẩn thận, không thể không phục.

Yến Thất gật gật đầu: "Tiểu Tĩnh cô nương suy nghĩ, cùng ta không khác nhau chút nào."

An Tĩnh hé miệng mỉm cười: "Đã Thất ca đã suy nghĩ kỹ càng, như vậy nhất định định không có chuyện gì, ngược lại là Tĩnh nhi lắm miệng."

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Điều này nói rõ ngươi quan tâm ta nha."

"Ách..."

An Tĩnh nghe vậy, trong lòng rung động, lại không biết như thế nào nói tiếp, chẳng lẽ nói: Ta chính là rất quan tâm ngươi nha, cặp kia nhi sẽ nghĩ như thế nào?

Nhưng là, nếu nói: Ta không quan tâm ngươi, Thất ca ngươi suy nghĩ nhiều! Cái kia giống như lại đặc biệt trái lương tâm, nàng cũng nói không nên lời, rõ ràng thì là có chút quan tâm hân nha.

An Tĩnh rất ít như thế miệng lưỡi vụng về, có chút cứng ngắc, vội vàng nói sang chuyện khác: "Thất ca ứng đối chi pháp chắc hẳn rất huyền diệu a?"

Yến Thất nói: "Cũng chưa nói tới cỡ nào huyền diệu, dù sao chỉ cần cái thằng kia dám hại ta, ta thì tương kế tựu kế, đánh hấn một trở tay không kịp."

An Tĩnh hé miệng yêu kiều cười: "Nếu ai đặc tội Thất ca, vậy cần phải chịu đau khổ. Thất ca, có cần ta hỗ trợ sao?"

Yến Thất ngẫm lại, đánh cái búng tay: "Có chút ít sự tình, thật đúng là cần Tiểu Tĩnh hỗ trợ."

"Thất ca một mực nói, Tĩnh nhi hết sức nỗ lực."

An Tĩnh rất hưng phấn, dạng này lại có thể cùng Yến Thất ở lâu một trận.

Yến Thất nói: "Ngươi cho ta làm dẫn đường, tìm một nhà ra đáng tiệm sách, mua một xe thư tịch."

An Tĩnh có chút không hiểu: "To lớn cái Lâm phủ, sách gì không có? Làm gì mua sách?"

Yến Thất cười ha ha: "Ta cái này diệu kế thành không, toàn bộ nhờ những sách này."

Yến Thất cáo biệt Song Nhi, cùng An Tĩnh một đường đồng hành.

An Tĩnh ngoẹo đầu, y nguyên có chút hiếu kỳ: "Thất ca, ngươi tại sao muốn đi Lâm phủ làm gia đình đâu? Ta thật là nghĩ không ra, trừ vì truy cầu Lâm Nhược Tiên, còn có thể có cái gì phù hợp lý do."

Yến Thất nói: "Ta đều nói qua à, chính là vì hướng Lâm phủ đi lấy kinh. Người ta là làm ăn lớn, muốn hướng bọn họ nhiều nhiều học tập."

An Tĩnh dí dỏm nháy mắt mấy cái: "Thất ca, ngươi không có nói thật nha."

Yến Thất nhìn lấy An Tĩnh, giống như cười mà không phải cười: "Tiểu Tĩnh, ngươi thật giống như rất quan tâm ta?"

An Tình đỏ mặt lên, mềm mại nói: "Ta là thay Song Nhi quan tâm ngươi một chút."

Yến Thất cười: "Đã ngươi quan tâm ta như vậy, vậy ta cũng quan tâm ngươi một chút: Ngươi năm nay bao nhiêu tuổi, có hay không hôn phối nha? Có hay không bảo bảo?"

An Tình giọng dịu dàng mắng: "Thất ca là cố ý khí ta đây, người ta tuổi tròn đôi mươi, chưa từng hôn phối, từ đâu tới bảo bảo?"

Yến Thất nói: "Không có hôn phối à? Vậy có hay không vị hôn phu? Bọn họ đều nói, giống như các ngươi loại này đại quan nhà cô nương, còn chưa ra đời, liền bị chỉ phúc vì hôn."

An Tình chậm rãi gật đầu: "Lời này cũng không tệ."

"Tiểu Tình, nói như vậy, ngươi cũng bị chỉ phúc vì hôn?"

"Đúng vậy a."

"Ai nha, đáng tiếc, đáng tiếc!" Yến Thất lắc đầu liên tục.

"Thất ca đang đáng tiếc cái gì?" An Tình đôi mắt đẹp chớp động.

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Ngươi cũng bị chỉ phúc vì hôn, ta không phải thì không có cơ hội?"

"A?"

An Tình đôi mắt đẹp vụt sáng, tách ra kiêu diễm ánh sáng, tuy nhiên bình thường rất lớn mật, lúc này lại lạ thường mặt đỏ một chút, không biết nên làm sao nói tiếp.

Yến Thất bỗng nhiên lại cười lên ha ha: "Tiểu Tình, ta nói đùa với ngươi, ngươi nhưng là đừng coi là thật, càng không cho phép tức giận."

An Tình trong lòng có chút tiểu thất vọng nhỏ, lắc đầu: "Thất ca yên tâm, Tình nhi cùng những cái kia xấu hổ làm ra về cô gái ngoan ngoan không đồng nhất mắt, lái nói trò đùa."

Yến Thất lại hỏi: "Ngươi tại sao tới đến Kim Lăng?"

An Tình gằn từng chữ một: "Đào hôn!"

Yến Thất giật mình: "Ngươi lại là vì đào hôn? Ngươi là gan thật lớn nha."

An Tình vũ mị cười một tiếng: "Ta cái kia cái gọi là vị hôn phu tự cho là tài hoa bộc lộ, con đường làm quan ánh sáng, liền cho rằng ta nhất định sẽ gả hắn! Thật tình không biết, Tình nhi không quan tâm công danh lợi lộc, không quan tâm thăng quan phát tài, quan tâm nhất lại là tìm hảo phu quân. Ta tình nguyện đào hôn, tình nguyện gánh vác không tuân thủ chuẩn mực đạo đức, không tuân theo cha mệnh bêu danh, cũng không thể theo hắn."

Yến Thất giọng ngón tay cái lên: "Chống đỡ, nghiêm trọng Tiểu Tình, ngươi nói đúng, như là không thể cùng với người ưa thích, cái kia còn sống còn có ý nghĩa gì?"

An Tình trong đôi mắt đẹp lóe ra ánh sáng hưng phấn: "Thất ca ủng hộ ta sao? Quá tốt, cơ hồ tất cả mọi người phản đối ta đây. Ta hết lần này tới lần khác không nghe bọn hắn, ta chính là muốn cùng với người ưa thích, cùng nhau ăn cơm, cùng một chỗ du sơn ngoạn thủy, cùng một chỗ về vật thực..."

Yến Thất bật thốt lên mà miệng: "Còn muốn cùng người ưa thích ngủ chung "

"Thất ca, ngươi..."

An Tình chậm hơn nửa ngày, mới vũ mị Bạch Yến thất nhất mắt, âm u nói: "Cũng chính là Tình nhi, đổi lại khác nữ hài, đã sớm mắng to Thất ca giờ trò lưu manh."

Yến Thất cười ha ha: "Ta nói là lời nói thật mà thôi, tốt, vậy liền thay cái văn nhả một điểm, chung phó vu sơn, cái này cùng ngủ chung không khác gì nhiều một cái ý tứ."

"Thất ca thật sự là hài hước."

An Tình cười đến không ngậm miệng được.

Cùng Yến Thất nói chuyện phiếm, hài hước bên trong mang theo điểm bất cần đời, hết lần này tới lần khác lại rất có đạo lý, có lúc ngữ xuất kinh nhân, lại để cho An Tình mặt đỏ tới mang tai.

Bất tri bất giác, An Tình cùng Yến Thất trò chuyện một canh giờ, lại không chút nào cảm giác được thời gian trôi qua.

Yến Thất chỉ phía trước: "A? Nơi này có chỗ diệu ngữ tiệm sách?"

An Tĩnh nói: "Điều ngữ tiệm sách là điều ngữ Thư Trai xây dựng một chỗ tiệm sách, chúng ta ngay ở chỗ này mua sách đi, không cần dùng tiền."

Yến Thất mặt mày hớn hở: "Không cần dùng tiền, còn có tốt như vậy sự tình? Ta có chút không hiểu đây."

An Tĩnh vũ mị cười một tiếng: "Bởi vì, cái này chỗ điều ngữ tiệm sách chính là ta mở."

"A?"

Yến Thất bừng tỉnh đại ngộ: "Không nghĩ tới Tiểu Tĩnh vẫn là Thư Điểm Lão Bản đâu? , bình thường con cháu quan lại phiền nhất buôn bán, Tiểu Tĩnh ngược lại là ngoại lệ."

An Tĩnh một bên cho Yến Thất nhóm sách hay đơn, một bên đáp lại: "Ta cũng không thể kinh doanh tiệm sách, nhưng đào hôn bên ngoài, không có tiền sao được? Cùng trong nhà trở mặt, lại không thể hỏi phụ thân đòi tiền."

Yến Thất vỗ bộ ngực: "Không có tiền, tìm ta muốn, ta có a. Tiểu Tĩnh cần, bao nhiêu tiền đều được."

An Tĩnh che mặt mà cười: "Ngươi thì không sợ ta không có tiền trả lại ngươi?"

Yến Thất cười ha ha: "Không sợ, nếu không ngươi bán mình trả nợ."

An Tĩnh vụt sáng lấy đôi mắt đẹp: "Ai dám muốn ta a, ta cái kia chán ghét vị hôn phu cũng không dễ chọc."

Yến Thất thốt ra: "Ta dám nghĩ."

An Tĩnh ý cười dạt dào, đôi mắt đẹp tràn đầy lấy nồng đậm vệt nước, duỗi ra xanh nhạt ngón tay lung lay: "Tốt, Thất ca, ngươi câu nói này ta nhớ kỹ, đến lúc đó ta đem chính mình đóng gói bán cho ngươi, ngươi cũng không trả hàng."

Hai người cười cười nói nói, tốt không sung sướng.

An Tĩnh chọn rất nhiều sách, đóng gói thành sách, để sách tiểu nhị hỗ trợ xếp lên xe.

Tuy nhiên An Tĩnh nói là miễn phí, . nhưng Yến Thất tên này liền xem như lại da mặt dày, cũng không có khả năng một phen tiền không cho, vẫn an tĩnh: "Bao nhiêu tiền?"

An Tĩnh vênh lên ửng đỏ cái miệng nhỏ nhắn, gất giọng: "Đều nói không cần tiền, Thất ca còn không phải phải trả tiền, đây là coi Tĩnh nhi là ngoại nhân sao?"

"Ngươi là Song Nhi bạn thân, làm không sai chính là người mình."

Nghe An Tĩnh nói như vậy, Yến Thất cũng không có cách nào cứng nhắc trả tiền.

Yến Thất sắp xếp gọn xe, hướng An Tĩnh chào hỏi: "Tiểu Tĩnh, cảm ơn ngươi đưa ta nhiều như vậy sách, ta muốn đi."

An Tĩnh đôi mắt đẹp chớp chớp, dí dỏm nói: "Cứ như vậy đi?"

Yến Thất sững sờ: "Tiểu Tĩnh là có ý gì?"

An Tĩnh lung lay xanh nhạt ngón tay: "Không biết ăn người miệng ngán, bắt người tay ngán sao?"

Yến Thất gãi gãi đầu, lúc này mới ý thức được bên trong An Tĩnh quỷ kế.

Cô nàng này nhi đưa cho mình nhiều như vậy sách, nhất định có khác mục đích.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Cùng An Tĩnh có cái ước định :

!

Yến Thất cười ha ha: "Tốt a, lấy người tiền tài, thay người tiêu tai, thu Nhân Thư tịch, thay người trả nợ! Tình nhi, ngươi muốn ta làm gì, một mực nói là được."

"Vẫn là Thất ca sáng khoái."

An Tình xoa xoa tay nhỏ, âm u nói: "Ta tuy nhiên chạy trốn tới Kim Lăng, nhưng này cái chán ghét vị hôn phu tuyệt sẽ không buông tha, nói không chừng liền sẽ đuổi tới Kim Lăng đến, đến lúc đó, còn muốn phiền phức Thất ca đem hân đuổi đi."

"A?"

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười khở: "Vị hôn phu là ngươi, ta làm sao đuổi đi người ta? Người ta có hôn ước, ta vô có xuất binh, dựa vào cái gì đuổi đi người ta?"

"Vô có xuất binh?"

An Tình đôi mắt đẹp đi loanh quanh, cười một tiếng: "Thất ca muốn xuất thủ hợp lý, cũng có biện pháp."

Yến Thất hỏi: "Biện pháp gì?"

An Tình ngại ngùng cười một tiếng, mềm mại nói: "Thất ca có thể xem ta người trong lòng, dạng này chẳng phải xuất thủ hợp lý sao?"

"A? Cái này..."

Yến Thất không nghĩ tới An Tình lớn mật như thế, vậy mà lại nói ra như thế mập mờ lời nói tới.

An Tình nhìn chăm chú Yến Thất tấm kia lẳng dật mặt, nháy mắt mấy cái: "Yên tâm đi, Thất ca, sẽ không làm ngươi khó xử, cũng là giả mạo một chút ta người trong lòng mà thôi, ta cũng sẽ không thương tổn Song Nhi tâm."

Giả mạo a!

Yến Thất buông lỏng một hơi, lại khá là đáng tiếc.

Như thế tuyệt đỉnh vu vật, không làm chính mình nữ nhân, thật sự là quá đáng tiếc.

"Tốt, Tiểu Tình, ta đáp ứng ngươi, bất quá, đến lúc đó chỉ có thể hết sức nỗ lực, nếu như ngươi vậy liền nghi vị hôn phu dây dưa đến cùng, ta cũng không có biện pháp gì tốt."

An Tình nét mặt tươi cười như hoa, giọng lên trắng như tuyết tay nhỏ: "Nói chung Thất ca hết sức nỗ lực chính là, chúng ta vỗ tay ước định."

Yến Thất nhô ra đại thủ, cùng An Tình vỗ tay ước định.

Đụng chạm lấy An Tình trắng như tuyết tay nhỏ, cảm thấy vừa mềm lại to, ôn nhuận tinh tế tỉ mỉ, trong lòng bàn tay non đến như là nước son, hận không thể chộp trong tay tùy ý vuốt vuốt.

"Lần sau gặp, Tiểu Tình."

Yến Thất hướng An Tình vẫy tay, ngồi lên xe ngựa, trở về Lâm phủ.

An Tình đạt thành tâm nguyện, rốt cục buông lỏng một hơi, ngóng nhìn Yến Thất lẳng dật bóng người dần dần đi xa, tâm lý có hạnh phúc, có phiền muộn, còn có một tia rung động.

"Cái kia chán ghét vị hôn phu cũng mau đuổi theo đến Kim Lăng a? Hừ, ngươi liền cứ đến, ngươi không phải tự xưng là tài hoa hơn người sao? Đợi đến gặp Yến Thất, liền biết kẻ mạnh càng có kẻ mạnh hơn."

Yến Thất mau trở lại đến Lâm phủ lúc, xuống xe, đối đánh xe Nhị Cầu Từ phân phó: "Ngươi trước vội vàng giả vờ Đẩu Khuyển xe, tại Lâm phủ cửa chính đi qua, hơi dừng lại, sau đó thì lập tức rời đi, nhớ kỹ sao? Ta thì trốn ở chỗ này đợi ngươi trở về."

Nhị Cầu Từ gãi gãi đầu: "Thất ca, trực tiếp vào Lâm phủ không phải, ngươi cái này chơi cái gì hoa hoa ruột, giống như làm tặc."

Yến Thất trừng hai mắt: "Ngươi biết cái gì? Ta không chơi điểm tâm địa gian giáo, ngày hôm nay liền phải bị đuổi ra Lâm phủ."

"Há, biết, Thất ca, ta hiện tại liền đi."

...

Lâm phủ cửa chính, lén lén lút lút đứng đầy mấy người.

Bên trong, liền có đại quân gia Trương Hòa.

Hắn tránh tại cửa ra vào, đầu trộm đuôi cướp hướng ra phía ngoài nhìn trộm, âm trầm lắm lắm.

"Yến Thất, một hồi có người quả ngon để ăn, ngày hôm nay nếu không đem người đuổi ra Lâm phủ, ta thì không họ Trương, liền Lục lão gia đều mời đến, nhìn ta không đánh chết người cái này ma-cà-bông gia đình."

"A, Yến Thất làm sao vẫn chưa trở lại, cần phải đến nha."

Bỗng nhiên, cửa đến một chiếc xe ngựa.

Bên trong, truyền ra sủa âm thanh.

Trương Hòa hai mắt tỏa sáng, trốn ở trong khe cửa nhìn lên.

Hắn biết Yến Thất là Lâm Nhược Sơn thuê xe ngựa tiếp về Đẩu Khuyển đi.

Trương Hòa hướng bên người một tiểu đệ làm một chút ánh mắt.

Tiểu đệ mở cửa hỏi: "Là đưa đến Lâm phủ đồ, vật sao?"

Nhị Cầu Tử không nói chuyện, đi một vòng, tranh thủ thời gian chạy đi.

Tiểu đệ trở về hướng Trương Hòa báo cáo: "Trong xe già vờ cũng là Đẩu Khuyển, còn có tiếng chó sủa âm đầu, ta nghe được chân thực, chỉ là xa phụ chạy."

Trương Hòa có chút kỳ quái: "Chạy thế nào? Chẳng lẽ ra cái gì sai lầm? Không biết a, Yến Thất hẳn là sẽ không phát hiện có cái gì mờ ám."

Nhị Cầu Tử vòng qua Lâm phủ, tại trong rừng cây nhỏ tìm tới Yến Thất.

Yến Thất hỏi: "Có tình huống như thế nào?"

Nhị Cầu Tử nói: "Ta đi qua Lâm phủ, cửa có gia đình lên lên lút lút hỏi ta, bên trong có phải hay không Đẩu Khuyển, ta không có trả lời, thì tranh thủ thời gian chạy về tới."

Yến Thất nói: "Tên gia đình này cái gì tướng mạo?"

Nhị Cầu Tử nói: "Mắt tam giác, treo sao lông mày, miệng rộng xiên, lớn lên so ta còn xấu."

Yến Thất trên khóe miệng chọn, cười lạnh nói: "Đây không phải Trương Hòa chó săn khi ốm sao? Hừ, Trương Hòa, người quả nhiên là muốn tính kế ta à."

Nhị Cầu Tử hỏi: "Thất ca, làm sao bây giờ đây?"

Yến Thất nói: "Người đem Đẩu Khuyển buông ra, lại đem thư tịch toàn bộ lấp đặt đi, người khoan hãy đi, ngay tại trong rừng cây nhỏ chờ ta, ta thu thập đám hỗn đản kia, lại phái người tới đón người."

Nhị Cầu Tử gật đầu: "Thất ca, chúc người mã đáo thành công."

"Tính người biết nói chuyện."

Yến Thất nắm đồ đầy thư tịch xe ngựa chậm rãi hướng Lâm phủ đi đến.

"Trương quân gia, Yến Thất đến, Yến Thất đánh xe ngựa tới." Khi ốm vội vã chạy tới hướng Trương Hòa báo cáo.

Trương Hòa hỏi: "Vẫn là chiếc xe ngựa kia sao?"

Khi ốm gật đầu: "Giống như đúc, xe ngựa nhan sắc đều là giống nhau."

"Quá tốt."

Trương Hòa nắm chặt nắm đấm, nghiêng răng nghiêng lợi: "Yến Thất, lúc này người sẽ biết tay."

Đang nói chuyện, Yến Thất đánh xe ngựa vào Lâm phủ.

"Đứng lại!"

Trương Hòa ngăn tại Yến Thất trước mặt, chấp tay sau lưng, sắc mặt âm lãnh.

"Chó ngoan không cản đường." Yến Thất cũng không ngẩng đầu lên, không kiên nhẫn làm bằm.

Trương Hòa giận dữ: "Yến Thất, ngươi mắng ai là chó?"

Yến Thất lúc này mới ngẩng đầu lên, làm bộ nói: "Ta làm là cái gì chó cản đường đâu, thì ra là Trương quản gia nha, không có ý tứ, ta đem Trương quản gia xem như một con chó. Trương quản gia, đó là cái hiểu lầm, ngươi ngàn vạn đừng để trong lòng, ngươi cũng không thể cùng chó đánh đồng."

Trương Hòa cái này tức giận a.

Ta là người, làm sao có thể cùng chó so? Tên này cố ý tổn hại ta, ngươi trong lời này có hàm ý bên ngoài, nói ta giống như chẳng bằng con chó.

Trương Hòa không cùng Yến Thất tranh cãi, nhìn chăm chăm toa hành khách, chất vấn: "Nơi này giả vờ là cái gì? Thân là quản gia, vì Lâm phủ an nguy suy nghĩ, ta muốn xem qua."

Yến Thất nói: "Đây chính là đại thiếu gia thích nhất đồ vật, Trương quản gia, ngươi cũng không thể kiểm tra, không phải vậy đại thiếu gia hội nổi giận."

Trương Hòa tâm lý càng thêm có điểm.

Lâm Nhược Sơn cái thằng kia thích nhất, không phải liền là Đẩu Khuyển sao?

Trương Hòa mặt mũi tràn đầy âm hiểm cười nhìn lấy Yến Thất: "Ngươi lá gan thật lớn a, có biết hay không ngươi phạm tội lỗi gì?"

Yến Thất ra vẻ nghi hoặc: "Trương quản gia, ngươi muốn làm gì? Ta không có thời gian cùng ngươi mài răng, đại thiếu gia vẫn chờ ta đây."

"Muốn đi? Người đi mà nằm mơ à."

Trương Hòa bỗng nhiên nắm qua trống tốt, tại cửa ra vào cái kia mặt trống lớn phía trên một trận mãnh liệt gõ.

Lâm phủ quá to lớn, có sự kiện trọng đại tuyên bố thời điểm, liền sẽ đánh trống tụ hội.

Hiện tại, Trương Hòa đánh trống, bọn gia đình đều coi là ra cái đại sự gì, nhao nhao thả ra trong tay tiểu nhị, như ong vỡ tổ vọt tới.

Cửa, quảng trường chỗ, vây lên một đám gia đình, một mảnh đen kịt.

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh bọn người đều chạy tới.

Mọi người xì xào bàn tán, không biết Trương Hòa đến cùng ý muốn như thế nào.

Yến Thất hí mắt, cười nhìn Trương Hòa: "Trương quản gia đánh trống tụ hội, là muốn tự mình khen ngợi ta siêng năng dũng cảm sao? Cái này nhưng không dám nhận?"

Trương Hòa mặt mũi tràn đầy cười lạnh: "Ta này có tư cách khen ngợi ngươi? Hừ, nói cho ngươi, giờ phút này, Lục lão gia đang ngoài phủ thị sát, liền để Lục lão gia đến thật tốt khen ngợi khen ngợi ngươi đi."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Trang bức phạm hoá trang lên sân khấu :

!

"Cái gì, Lục lão gia đến Lâm phủ thị sát? Ta làm sao không nghe nói?"

"Xem ra, Lục lão gia bảo mật công tác làm được rất đúng chỗ a, nhưng nói trở lại, Lục lão gia đến ngoài phủ, cần gì phải lên lút đâu?"

"Ngày hôm nay lại có trò vui nhìn, người nào không biết, Trương Hòa phía sau chỗ dựa cũng là Lục lão gia. Hiện tại, Trương Hòa lại hướng Yến Thất

khieu chiến, đương nhiên là mời Lục lão gia đến tăng thêm lòng dũng cảm. Ai, cái này Yến Thất gặp phiền phức lớn, Lục lão gia sao lại không phải để trêu, thái âm."

Chúng gia Đình Nhất trận xì xào bàn tán.

"A, lại là Lục lão gia đến?"

Yến Thất giả trang ra một bộ vẻ kinh ngạc, tâm lý lại đang cười trộm.

"Xem ra, Trương Hòa là chuyên môn mời Lục lão gia tới dọa ta, huy động nhân lực, mưu toan đem ta đuổi ra Lâm phủ."

"Trương Hòa a Trương Hòa, ngày hôm nay tính người ngược lại tám đời xui xẻo, người nếu không mời Lục lão gia, nói không chừng vên vên cũng là mất mặt mà thôi; hiện tại, người mời Lục lão gia đến, vậy coi như đừng trách ta xuất thủ vô tình."

Thu Hương cũng nghe tiếng chạy tới, nghe nói Lục lão gia đến, mi đầu nhú chặt, trong đôi mắt đẹp hiện lên nồng đậm vẻ lo lắng.

Nàng hơi giải một chút tình huống, thấp giọng cùng Yến Thất kể tai nói nhỏ: "Thất ca, Trương Hòa ngày hôm nay thì là cố ý tính kẻ người, người sao có thể như thế không cẩn thận? Bên trong hấn cái bẫy? Hấn mời Lục lão gia đến, còn như thế giữ bí mật, cũng là chuyên môn đối phó người."

"Ai, vậy phải làm sao bây giờ? Gấp chết ta, nếu như đại tiểu thư tại liên tốt, còn có thể vượt trên Lục lão gia một đầu."

Yến Thất bĩu môi: "Cũng đừng xách đại tiểu thư, cô nàng kia không tại còn tốt, nếu nói tại lời nói, nói không chừng cùng Trương Hòa một đám, đem ta cho đuổi đi ra."

Thu Hương nghĩ cũng phải, đại tiểu thư đối Yến Thất ý kiến rất lớn, có đại tiểu thư tại, Yến Thất ngược lại càng thêm nguy hiểm, riêng là Thất ca thiếp thân bên trong. Quả, đều bị đại tiểu thư phát hiện, việc này cũng không có xong.

Yến Thất nhỏ giọng hướng Thu Hương nói thầm: "Há, đúng, ta ngày đó tắm rửa, cũng không biết có hay không là lộ hàng, đại tiểu thư nói không chừng đã phát hiện ta."

"Cái này đến lúc nào rồi, Thất ca còn cố ý muốn những vật này."

Thu Hương hung hăng dậm chân một cái, dùng lực xô đẩy Yến Thất, nhỏ giọng dặn dò: "Thất ca, hiện tại không có biện pháp khác, việc cấp bách, người rời đi trước Lâm phủ, chuyện còn lại ta tới xử lý."

Yến Thất lắc đầu: "Ta còn chưa thấy qua Lục lão gia đâu, cũng muốn chiếu cố hấn, nhìn hấn có phải hay không lớn lên ba đầu sáu tay."

"Ai nha, Thất ca, Lục lão gia người khác âm hiểm đây, người đi mau."

Thu Hương lôi kéo Yến Thất cánh tay, muốn đem hấn trước lời đi.

Trương Hòa nhanh tay lẹ mắt, vội vàng chạy đến cửa chính, đem khóa cửa bên trên, liếc mắt nhìn chăm chăm Yến Thất, một bộ rất đắc ý bộ dáng.

Yến Thất cùng Thu Hương nhỏ giọng kể tai nói nhỏ: "Thấy không, hiện tại ra không được, huống chi, ta cũng không muốn ra ngoài."

"Thất ca, thật bất người không có cách nào."

Thu Hương cắn chặt phản môi, nghĩ đến hiện tại đã không có đường lui, một hồi chỉ có thể chọi cứng Lục lão gia bảo tố.

Một lúc sau, đầu đầy mồ hôi Lâm Nhượng Sơn cũng chạy đến.

Lâm Nhượng Sơn rất gấp, kéo qua Yến Thất nhỏ giọng làm bẩm: "Yến Thất, việc lớn không tốt, chúng ta đều nguy hiểm, người muốn bị đuổi ra Lâm phủ, ta cũng phải bị Lục thúc tra tấn đến chết đi sống lại, lũ khốn kiếp này, cũng là chạy hai ta tới."

Yến Thất cười: "Đại thiếu gia sợ?"

Lâm Nhượng Sơn thờ dãi: "Ta chịu khổ quen, cũng không sợ, ta là sợ liên lụy người, người nhưng là vô tội."

Yến Thất gật gật đầu: "Đại thiếu gia, người có thể có câu nói này, trong nội tâm của ta cảm động không khỏi."

Lâm Nhượng Sơn nháy mắt: "Cảm động cái rắm a, 36 Kế tẩu vi thượng, cửa trước chạy không thoát, người từ cửa sau chạy."

Yến Thất hỏi lại: "Ta tại sao muốn chạy?"

Lâm Nhượng Sơn sùng sốt: "Không chạy? Chẳng lẽ chờ chết?"

"Haha!"

Yến Thất hướng Lâm Nhựt Sơn nháy mắt: "Đại thiếu gia, ngươi không cần lo lắng, càng không cần sợ hãi, ngày hôm nay tuồng vui này nhất định sẽ vô cùng đặc sắc."

Lâm Nhựt Sơn nhìn lấy Yến Thất tự tin hơn gấp trăm lần, hơi kinh ngạc.

Nhưng là, nghĩ đến Yến Thất thủ đoạn, lựa chọn khác vô điều kiện tin tưởng Yến Thất.

Hậu viện, một cổ kiểu khoan thai mà đến.

Cổ kiểu ngồi lấy một vị năm mươi tuổi lão nhân, mặt rất nhọn, giống như là một cái cái dùi, toàn thân áo trắng, trong tay vuốt vuốt hai viên dạ minh châu.

Khí trời nóng bức, bên trái một cái gia đình vì hấn bùng dù, bên phải một cái gia đình vì hấn quạt gió.

Như thế phô trương, trước đó chưa từng có.

"Lục lão gia, ngài lại đến."

Trương Hòa vội vàng chạy tới nghênh đón Lục lão gia.

Kiểu thân thể khá cao, cách mặt đất chừng nửa mét.

Trương Hòa tên này thế mà là quý trên mặt đất, dùng sau lưng cho Lục lão gia làm bậc thang.

Mọi người nhìn ở trong mắt, giặt này cả mình.

Chẳng ai ngờ rằng, Trương Hòa vuốt mông ngựa thế mà đến nước này. Yến Thất mỉm cười một tiếng: "Trương Hòa mông ngựa nghiệp vụ rất nhuần nhuyễn nha."

Lâm Nhựt Sơn hận đến hàm răng ngứa: "Đây là nhà ta, sao lại không phải hấn Lâm Dật Đồ tòa nhà, tên này định một cái ta Lục thúc danh hào, lại chó lại bắt chuột, chạy đến nhà ta đến chỉ điểm giang sơn, ta cái này đại thiếu gia thật sự là uất ức."

"Còn có cái này Trương Hòa, càng là cái ăn cây táo rào cây sung đồ vật, ngày thường gặp ta, mắt không chon, mặt không nhắc, hiện tại gặp Lâm Dật Đồ, tựa như là một đầu chó xù, thật là vô si."

Yến Thất nhỏ giọng nói: "Đại thiếu gia đừng nóng giận, ngày hôm nay, ta thì đánh chó cho chủ nhân nhìn, bao người xem sáng khoái."

Lâm Nhựt Sơn nắm chặt đầu: "Tốt, Yến Thất, ngươi một hồi một mực phát huy, bản thiếu gia sẽ dốc toàn lực phối hợp ngươi."

Lâm Dật Đồ giẫm tại Trương Hòa trên lưng, cũng không dưới đến, chấp tay sau lưng, ánh mắt tại một đám gia đình trên thân đảo qua, dừng lại một trận, bày đầy đủ phổ, mới từ Trương Hòa gánh bên trên xuống tới.

Trương Hòa ùi lẩy eo, sau lưng Lâm Dật Đồ nhỏ giọng thăm thì: "Lục lão gia, cái kia rất hung gia hỏa cũng là Yến Thất."

Lâm Dật Đồ hỏi: "Hắn cũng là Yến Thất? Hừ, ta nhìn cũng chẳng mạnh đến đâu, ta vừa ra tay, nhất định đem hắn đuổi ra Lâm phủ."

Trương Hòa gơ ngón tay cái lên: "Lục lão gia thần thông, tự nhiên không phải ta có thể so sánh, ngài vừa xuất mã, cầm xuống Yến Thất, chỉ là vài phút sự việc."

Lâm Dật Đồ thụ một cái mông ngựa, tâm lý rất dễ chịu, hỏi: "Trương Hòa, xác định xe ngựa này bên trong là cái gì không?"

Trương Hòa mặt mũi tràn đầy hưng phấn: "Xác định, cũng là Đấu Khuyển, là đại thiếu gia Đấu Khuyển."

"Như vậy cũng tốt."

Lâm Dật Đồ mặt mũi tràn đầy âm u: "Yến Thất, không chỉ có đêm không về ngủ, phạm Lâm phủ quy củ, quá phận nhất là: Yến Thất thân là Lâm Nhựt Sơn thư đồng, không chỉ có không có trợ giúp Lâm Nhựt Sơn học tập, ngược lại vì Lâm Nhựt Sơn làm một số cướp gà trộm chó đồ chơi, coi nhẹ Lâm Nhựt Sơn việc học, đây quả thực là không thể tha thứ đắc tội. Chi bằng cái này hai đầu, đem hắn đuổi ra Lâm phủ, quả thực như là lấy đồ trong túi."

Trương Hòa tranh thủ thời gian đưa lên thorn ngào ngạt mông ngựa: "Lục lão gia, nghe ngài một lời nói, mới biết được cái gì gọi là trí già ngàn lo, Yến Thất cùng ngài so ra, vậy thì thật là kém xa."

Lâm Dật Đồ rất đắc ý vẩy vẩy tay áo, ưỡn ngực ngẩng đầu, coi trời bằng vung đi đến trong đám người.

Trương Hòa vội vàng lấy ra cái ghế, mời Lâm Dật Đồ ngồi xuống.

Lâm Dật Đồ dong đưa cây quạt, nhìn lấy Yến Thất, một mặt lãnh ý, cắn răng, gần từng chữ một: "Yến Thất, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Đào hố :

!

Yến Thất trong đám người thành thoi dạo bước, cũng lấy ra một cái quạt xếp, bắt chước Lâm Dật Đồ cái kia phách lối động tác, chậm rãi quạt gió, đợi trang bức một hồi lâu, mới hướng Lâm Dật Đồ cười nhạt một tiếng: "Ta có tội gì a?"

Hắn nhưng là là thấy qua việc đời.

Ở kiếp trước, phòng ngừa chu đáo, thẳng tới Thiên Thánh, cái gì áp lực mệnh mông chưa thấy qua?

Giống như Lâm Dật Đồ loại này phách lối trang bức phạm, hù dọa cái tiểu ma-cà-bông còn có thể, muốn dùng điểm ấy tiểu thủ đoạn hù dọa Yến Thất, vậy thì thật là đánh sai bản tính.

"Tên này thật sự là cuồng vọng, thế mà bắt chước ta động tác, còn như vậy giống như đúc, cái này là cố ý trào phúng ta đây."

Lâm Dật Đồ tìm đề ép một con tức giận, cái này B già bộ không được nữa, bỗng nhiên đứng lên, chỉ Yến Thất kêu gào: "Tiểu tiểu gia đình, lại dám lấy lớn lối như thế thái độ nói chuyện với ta? Ngươi muốn tạo. Phản sao? Biết ta là ai không? Ta nhưng là Lâm tộc Lục lão gia, trong mắt ngươi chẳng lẽ không có ta sao?"

Yến Thất không kiên nhẫn khoát khoát tay: "Được, được, ta biết ngươi là Lâm phủ Lục lão gia, ngươi trâu bò, ngươi lợi hại, được thôi? Nhưng vấn đề là, trong mắt ta chỉ có đại tiểu thư cùng đại thiếu gia, còn thật không có ngươi vị trí. Cho nên, ta cũng rắn như vậy nói chuyện cùng ngươi, ngươi muốn quen thuộc, cũng phải quen thuộc."

Lâm Dật Đồ không nghĩ tới Yến Thất cứng rắn như thế, cái này thật sự là hắn thấy qua lớn nhất ngoan cố, lớn nhất xương cốt gia đình.

Trương Hòa giận dữ: "Yến Thất, ngươi có hiểu quy củ hay không? Tại sao cùng Lục lão gia nói chuyện đâu? Ngươi còn có chút gia đình giác ngộ sao?"

Yến Thất chậm chạp nói: "Ta đương nhiên hiểu quy củ, thân là Lâm phủ gia đình, vậy thì nhất định phải muốn đối đại thiếu gia cùng đại tiểu thư phụ trách, về phần còn lại a miêu a cầu nha, tại ngươi Trương Hòa trong mắt hoặc là chính quy chủ tử, cần uốn gối khom lưng, quý xuống đất hầu hạ, nhưng trong mắt ta, lại không đáng giá nhắc tới."

Hống!

Mọi người cười vang không thôi.

Trương Hòa bị Yến Thất nhục nhã, hết lần này tới lần khác lại là sự thật, muốn phản bác cũng không thể nào, kìm nén đến đỏ bừng cả khuôn mặt, vừa tức vừa giận.

Lâm Dật Đồ nổi trận lôi đình: "Ngươi nói ai là a miêu a cầu?"

Yến Thất nói: "Ta lại không nói ngươi, tuyệt đối đừng tìm đúng chỗ."

"Ngươi..."

Lâm Dật Đồ tâm lý bốc hỏa.

Yến Thất rõ ràng là đang mắng hắn, hết lần này tới lần khác không làm gì hắn được, cái này nhưng là chân khí người, không thể lại để cho tên này phách lối đi xuống.

Lâm Dật Đồ hắng giọng, chất vấn Yến Thất: "Tiểu tiểu gia đình, phạm Lâm phủ quy củ, thế mà còn lớn lối như thế. Ta tới hỏi ngươi, ngươi đêm không về ngủ, phải chăng có việc này?" Yến Thất gật gật đầu: "Có!"

"Tốt, đã ngươi đêm không về ngủ, lại còn nói như thế lý lẽ đầy đủ? Ngươi đem Lâm phủ xem như khách sạn sao?"

Lâm Dật Đồ rút cục bắt lấy Yến Thất cái đuôi nhỏ, chỉ trỏ, thao thao bất tuyệt: "Lâm phủ, đây chính là Kim Lăng 10 nhà giàu có tồn tại, Lâm phủ quy củ, tuy nhiên không phải luật pháp, nhưng đối với Lâm phủ gia đình tới nói, lại hơn hẳn luật pháp."

"Người một cái vừa vào Lâm phủ tiểu gia đình, không hảo hảo lĩnh ngộ Lâm phủ quy củ tinh túy, thế mà còn tự tiện ra vào Lâm phủ, thậm chí ra ngoài ngủ lại, đây quả thực là thương tổn Lâm phủ mặt mũi, không hiểu quy củ như thế người, há có thể tha cho tha thứ?"

Yến Thất không chút hoang mang giải thích: "Người dứt khoát, nhưng là không nên nói lung tung. Ta sao lại không phải tự tiện ra ngoài ngủ lại, mà chính là phụng đại thiếu gia ý tứ, bên ngoài xử lý một số chuyện đứng đắn. Bởi vì sự việc quá nhiều, lại muốn đem sự việc làm tốt, trong lúc nhất thời mới không có gặp trở về."

Lâm Dật Đồ cười lạnh một tiếng: "Người nói người xử lý là chuyện đứng đắn? Haha, Yến Thất, người thật coi ta cái này Lục lão gia mắt mù sao? Trong xe gần với cơ sở là thứ đồ gì ta sẽ không rõ ràng?"

Yến Thất hỏi lại: "Người nói trong xe giả vờ là cái gì?"

Lâm Dật Đồ phần nộ nhất chỉ: "Giả vờ là Đẩu Khuyển, người cho ta không biết sao?"

Yến Thất giả vờ giả vịt biến sắc, lại vội vội vàng vàng lắc đầu: "Không, người đang nói linh tinh, nào có cái gì Đẩu Khuyển."

Nhìn lấy Yến Thất thất thố như vậy, Lâm Dật Đồ càng thêm chắc chắn trong xe giả vờ là Đẩu Khuyển, tới gần Yến Thất, vênh mặt hất hàm sai khiến: "Lâm Nhượng Sơn là Lâm phủ đại thiếu gia, là Lâm gia hi vọng, Lâm gia tộc lão còn trông cậy vào Lâm Nhượng Sơn có thể thi cái cử nhân, giành công danh."

"Nhưng là, người, Yến Thất, thân là Lâm Nhượng Sơn thư đồng, không chỉ có không có đốc thúc Lâm Nhượng Sơn đọc sách, ngược lại dung túng hấn sủng phóng túng, đầu chó chơi gà, người thư đồng này thật tình đáng giận, cũng là bởi vì người, đoạn Lâm Nhượng Sơn tranh thủ công danh cơ hội, càng bị mất Lâm phủ tương lai. Người cái này tiểu gia đình, tội ác tày trời, có thể xưng không thể tha thứ."

Những lời này, nói âm vang mạnh mẽ, cực kỳ có lợi.

Vậy xem một số người bên trong, có mấy cái Lâm phủ bång chi tộc lão, vô cùng đồng ý Lâm Dật Đồ lời nói, lao nhao, không ngừng công kích Yến Thất.

"Thân là Lâm Nhượng Sơn thư đồng, chính là Lâm Nhượng Sơn việc học phụ trách, nhưng là người lẫn lộn đầu đuôi, thế mà dung túng đại thiếu gia mê muội mất cả ý chí, đúng là đáng giận."

"Không sai, cần phải lập tức dựa theo Lâm phủ quy củ, đem Yến Thất nặng thì 100 trận chiến, sau đó trục xuất Lâm phủ, vĩnh không thu nhận."

"Còn cần phải báo quan, đem Yến Thất bắt."

...

Đám này Di Lão nhóm lao nhao, cơ hồ muốn cho Yến Thất định tội.

Thu Hương, Vương Trục Bạch, Tôn Thanh bọn người vô cùng sốt ruột, không ngừng hướng Yến Thất nháy mắt.

Nhưng là, Yến Thất không để ý đến bọn họ, hung hăng run lấy bảy ', giống như đã hoảng sợ mộng, mờ mịt luống cuống.

Lâm Dật Đồ để ở trong mắt, vô cùng khinh thường.

Hắn vốn cho là Yến Thất là cái kiên cường nhân vật, khó đối phó, nhưng trong này nghĩ đến, Yến Thất chỉ là cái tốt mã dễ cưỡi, dăm ba câu, đem hắn dọa đến toàn thân phát run.

"Xem ra, ta thật có cổ bá vương chi khí a."

Lâm Nhượng Sơn đứng ra, vì Yến Thất giải vây: "Lục thúc, các vị Di Lão, cái này đều không liên quan Yến Thất sự việc, đều là ta dốc hết sức chủ trương, các người không thể không phân tốt xấu, đối Yến Thất phát ngôn bừa bãi."

"Lâm Nhượng Sơn, người còn có mặt mũi vì Yến Thất biện bạch?"

Lâm Dật Đồ đem mục tiêu nhắm chuẩn Lâm Nhượng Sơn, rầm rầm rầm nã pháo: "Người thân là Lâm gia đại thiếu gia, nhưng là ký thác toàn bộ Lâm tộc người hi vọng, nhưng là người không muốn phát triển, chơi bồi lêu lổng, mê muội mất cả ý chí, hoàn toàn không có một chút lòng cầu tiến, thì người thái độ này, vẫn phối làm Lâm gia đại thiếu gia sao? Người như thế lười nhác ngu dốt, quả thực cùng cha người Lâm Dật Hiền tương như hai người."

"Đáng giận nhất là là, . người Lâm Nhượng Sơn còn không tôn sư trọng đạo, người ân sư nói dối, đây chính là Kim Lăng ít có Văn Hào, thế mà bị người cùng Yến Thất tức giận đến phun máu ba lần, nằm trên giường không dậy nổi, như thế nghịch đồ, quả thực mất hết Lâm phủ mặt mũi."

Một đám Di Lão cũng dốc hết sức thảo phạt Lâm Nhượng Sơn.

Hiện trường hỗn loạn tung bừa, Lâm Nhựt Sơn bị mấy lão già móm này mắng không ngừng đầu được lên, đôi mắt không ngừng trộm nghiêng mắt nhìn Yến Thất, tâm lý lo lắng nản nể: Yến Thất, người điếu kẻ ở nơi nào đâu? Bản thiếu gia đều bị chửi cái vôi phun máu chó, người nhanh lên ra tay đi, bản thiếu gia cầu người.

Yến Thất y nguyên run lấy bầy, một bộ rất sợ hãi bộ dáng.

Lâm Dật Đồ gặp đại thế đã thành, làm ra chỉ tiếc rèn sắt không thành thép bộ dáng, cắn răng nói: "Lâm Nhựt Sơn, ta thân là Lâm Dật Hiền đường đệ, người Lục thúc, tự nhiên không thể thả mặc cho người mê muội mất cả ý chí đi xuống, người việc học ta phải bắt lại, tuyệt không thể buông tha."

"Như vậy đi, ta đã theo điếu ngữ Thư Trai thuê nói bừa tiền tiên sinh, làm người lão sư, người nhất định muốn cần phải học hỏi nhiều hơn, nghe nói bừa tiền tiên sinh lời nói."

Lâm Nhựt Sơn dọa đến giật mình một chút nhảy dựng lên: "Nói bừa tiền? Hắn không phải liền là nói bừa Ngôn đệ đệ, cái kia đã từng đem học sinh đánh cho tề liệt thổ huyết ác ma?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Kinh thiên đại đảo ngược :

!

Lâm Dật Đồ xụ mặt răn dạy: "Cái gì ác ma? Chớ có nói bậy! Nói bừa tiền là đúng học sinh phụ trách nhiệm, nghiêm sư xuất cao đồ, người chưa từng nghe qua? Người như thế ngang bướng, không tìm cái nghiêm sư thật tốt quản giáo người, làm sao có thể để người thi đậu cử nhân? Các vị tộc lão, ta nói nhưng là có đạo lý?"

"Quá có đạo lý, Lâm Nhựt Sơn như vậy không chịu nổi, cũng không thể cự nhiên hắn, phải cho hắn tìm một cái lợi hại sư phụ."

"Đúng đây, nói bừa tiền rất nghiêm khắc, đánh cho học sinh chết đi sống lại, làm Lâm Nhựt Sơn lão sư, chính hợp thời nghi."

"Tốt, chúng ta liền nghe Lâm Dật Đồ."

...

Một đám tộc lão bị Lâm Dật Đồ lừa gạt ở, hoàn toàn đồng ý ý hắn gấp.

Lâm Nhựt Sơn dọa đến mặt đều trắng: "Ta không làm được, cái kia nói bừa tiền cũng là ác ma, sẽ đem ta đánh chết, Hàn Tần làm tiên sinh rất tốt, làm sao cần người khác?"

Lâm Dật Đồ mặt mũi tràn đầy cười lạnh: "Cái này nhưng là không phải do người, nhiều như vậy tộc lão đều đồng ý, người còn có lời gì nói? Như núi đầu, chúng ta cái này nhưng là đều muốn tốt cho người..."

Lâm Nhựt Sơn khóc đến siêu cấp khó coi: "Tốt với ta? Đây là ngóng trông ta chết sớm a?"

Lâm Dật Đồ sau cùng vỗ vỗ tay: "Rất tốt, sự việc cứ quyết định như vậy, thứ nhất, Yến Thất bỏ rơi nhiệm vụ, bên ngoài ngủ lại, dựa theo Lâm phủ quy củ, làm phạt đòn 100 trượng, lại đuổi ra Lâm phủ, thứ hai, vì đốc thúc Lâm Nhựt Sơn sách, làm mời nói bừa tiền vì lão sư, quản giáo Lâm Nhựt Sơn học tập."

Thu Hương gấp, cái gì cũng không lo được, đứng ra nói: "Lục lão gia, việc này tuyệt đối không thể."

Lâm Dật Đồ giận dữ: "Thu Hương, người chỉ là tiểu nha hoàn, nơi này nào có người xen vào phần?"

Thu Hương yêu kiều: "Đại sự như thế há có thể vô đoán? Phải hỏi đến đại tiểu thư mới được."

Lâm Dật Đồ mặt mũi tràn đầy cười lạnh: "Lâm Nhựt Sơn chỉ là cái nữ lưu hạng người, làm sao hiểu được giáo dục trồng người đạo lý? Lại nói, Lâm Nhựt Sơn bận rộn, không được hồi phủ, chờ hắn trở lại định đoạt, rau cúc vàng đều lạnh. Mà lại, ta nhưng là Lục lão gia, tăng thêm các vị tộc lão, còn định không xuống chút chuyện nhỏ này sao?"

"Cái này. . ."

Thu Hương gấp thẳng dặm chân, nhưng đối mặt Lâm Dật Đồ cùng hơn mười vị tộc lão, còn thật không có cách nào ứng đối.

Lâm Dật Đồ kêu to: "Đến nha, nhà trên pháp, trách trọng Yến Thất một trăm cái, đem đuổi ra Lâm phủ, vĩnh không thu nhận."

Trương Hòa đại hi, cầm qua pháp trọng, âm trầm nhìn chằm chằm Yến Thất: "Biết chấp trọng người là ai chăng? Haha, chính là ta! Yến Thất, ngày hôm nay nhìn ta đánh không chết ngươi."

Hắn giọng cao pháp trọng, hướng Yến Thất vào đầu roi đập.

"Cẩn thận!"

Thu Hương mềm mại mặt trắng bệch, tiến lên muốn muốn đẩy ra Yến Thất. "Muốn chết!"

Yến Thất nhưng là luyện hai ngày nữa lão hán. Xe đẩy, trong thân thể tức giận loại, tuy nhiên không là cao thủ, nhưng đối phó với Lão Yêu răng rắc mất Trương Hòa, giống như mài đá đuổi Đậu nạnh, một phanh thì nát.

Hắn vừa nhấc chân, đá vào Trương Hòa đầu gối bên trên.

Trương Hòa không thụ lực, quát to một tiếng, ngã cái chụp éch.

"Yến Thất đánh người, Yến Thất đánh người..." Trương Hòa nằm rạp trên mặt đất, ngao ô kêu to.

Lâm Dật Đồ bỗng nhiên đứng lên: "Tốt, Yến Thất, ngươi còn dám không phục quản giáo, tùy ý phản kháng, thật sự là lễ nào lại như vậy, ta muốn báo quan viên."

"Báo quan?"

Yến Thất cười ha ha: "Tốt, chỉ là tại ngươi báo quan trước đó, tốt nhất biết rõ ràng, ngươi dựa vào cái gì đánh ta?"

"Dựa vào cái gì?"

Lâm Dật Đồ thốt ra: "Chỉ bằng ngươi đêm không về ngủ, mê hoặc Lâm Nhục Sơn mê muội mất cả ý chí, liền có thể cách dùng trọng đánh người."

Yến Thất cười lạnh: "Vậy ta ngược lại muốn hỏi ngươi, ta làm sao mê hoặc đại thiếu gia mê muội mất cả ý chí? Ngươi phải cho ta nói rõ."

Lâm Dật Đồ chỉ toa hành khách, đã nghiêm khắc sắc: "Ngươi còn dám ngụy biện? Trong xe này chứa cái gì? Là Đậu Khuyển, cái này không phải liền là ngươi mê hoặc Lâm Nhục Sơn, mê muội mất cả ý chí chứng cứ phạm tội sao?"

Yến Thất rút cục đến phản kích thời điểm, cười nhìn Lâm Dật Đồ: "Ai nói trong xe giả vờ là Đậu Khuyển? Ai nói? Ai nói?"

Lâm Dật Đồ rống to: "Ta nói, ngươi còn muốn như thế nào nữa?"

"Ngươi nói? Đó là ngươi mất mù."

Yến Thất dùng lực, đem đập lên toa hành khách phía trên tấm ván gỗ đẩy ra, cất cao giọng nói: "Tất cả mọi người đến xem, trong xe giả vờ là cái gì?"

Lâm Nhục Sơn dọa đến không dám mở to mắt: Ta dựa vào tại, Yến Thất, ngươi chơi lớn, những thứ này Đậu Khuyển cũng không thể gặp người, đây không phải bị Lâm Dật Đồ bắt bần sao?

"Yến Thất, ngươi còn dám ngụy biện? Trong xe giả vờ không phải Đậu Khuyển, còn có thể là cái gì?"

Lâm Dật Đồ hùng dũng oai vệ khí phách hiên ngang đi tới, đội nhìn thấy đồ đầy toa hành khách thư tịch lúc, trừng to mắt, cả kinh ngây ra như phỗng.

"Sách, lại là sách, cái này. . . Cái này sao có thể? Làm sao có thể?"

Trương Hòa cũng mắt tròn, lấp bắp, đại khí đều thờ không được: "Rõ ràng là Đậu Khuyển, làm sao lại biến thành sách? Chẳng lẽ... Yến Thất hội ảo thuật?"

"Sách?"

Lâm Nhục Sơn trong lòng hiếu kỳ, che mắt tiến tới, cẩn thận từng li từng tí dời béo tay, khi thấy đầy xe thư tịch lúc, không khỏi buông lỏng một hơi, che lấy phanh phanh nhảy loạn trái tim, một trận hoảng sợ: "Hù chết ta, hù chết bản thiếu gia, Yến Thất, tính ngươi lợi hại, tính ngươi lợi hại." Mọi người xúm lại đi qua, nhìn thấy đầy xe thư tịch, đều nghị luận âm ỉ lên.

"Lục lão gia luôn miệng nói trong xe giả vờ là Đậu Khuyển, nhưng làm sao lại biến thành sách?"

"Vốn chính là sách nha, là Lục lão gia nhìn lầm."

"Lục lão gia mới vừa rồi còn nói Yến Thất gạt đây đại thiếu gia mê muội mất cả ý chí đâu, hiện tại nhưng là nói thế nào? Đánh mặt a?"

...

Lâm Dật Đồ đôi mắt đỏ bừng, hơn nửa ngày mới từ trong kinh ngạc tỉnh táo lại, giống như là chó săn đồng dạng nhìn chăm chăm Trương Hòa, nghiêng răng nghiêng lợi: "Ngươi không phải nói trong xe giả vờ Đẩu Khuyển đâu? Ngươi nói cho ta biết, Đẩu Khuyển ở nơi nào, ở đâu? Những sách này là từ nơi nào xuất hiện? A? A? A?"

Trương Hòa dọa đến toàn thân run rẩy: "Cái này. . . Ta... Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra? Rõ ràng cũng là Đẩu Khuyển, làm sao lại biến thành sách? Nơi này có mờ ám, có mờ ám, chúng ta bị Yến Thất lừa nghịch a."

"Là mẹ hấn ngươi đang lừa ta."

Lâm Dật Đồ nổi trận lôi đình, nâng tay lên hung hăng rút Trương Hòa một cái vả miệng.

Trương Hòa đau nhức trước mắt mờ, bờ môi đều bị rút ra máu.

Yến Thất thẳng tắp cái eo, hướng đi Lâm Dật Đồ: "Ngươi vừa mới luôn miệng nói ta làm hư đại thiếu gia, chậm trễ đại thiếu gia việc học, mà cái gọi là chứng cứ, cũng là bởi vì trong xe giả vờ Đẩu Khuyển. Hiện tại ngươi đến nói cho ta biết, Đẩu Khuyển ở đâu? Ở đâu? Ngươi tìm cho ta đi ra, tìm ra!"

Lâm Dật Đồ mặt đỏ tới mang tai, . cứng ngắc muốn chết, tâm lý hận đến muốn mạng, lại lại không dám trả lời Yến Thất lời nói —— hấn đi đâu tìm Đẩu Khuyển đi nha.

Yến Thất hướng chung quanh chấp tay một cái: "Các vị tộc lão, các vị gia đình dòng liêu, ta thân là đại thiếu gia thư đồng, đệ nhất trọng đảm nhiệm cũng là đốc thúc đại thiếu gia sách, tuyệt không dám lười biếng. Mà lại đại thiếu gia cũng là thông minh tuyệt đỉnh tài tử, chỉ là bị ngồi không ăn bám nói dối trôi buộc chặt tài hoa."

"Hiện tại nói dối rồi đi Lâm gia học đường, đại thiếu gia cũng khôi phục thần trí, đối việc học vô cùng đề bụng. Có thể nói như vậy, ta cùng đại thiếu gia hai người là tề tâm hiệp lực, một lòng chạy tiền đồ."

"Mà ta, cũng là Tôn đại thiếu gia ý tứ, đến diệu ngữ tiệm sách mua sách đi. Rất nhiều sách đã đoạn hàng, vì không chậm trễ đại thiếu gia sách, ta ngay tại tiệm sách khô chờ một đêm bên trên, rốt cục chờ lấy tiệm sách trong đêm ẩn chế ra."

"Nhưng là, ta vừa vừa về đến, lại gặp đến Lục lão gia thần sắc nghiêm nghị răn dạy, không nhường chút nào ta phân biệt! Cái này là đạo lý gì, mời các vị tộc lão vì ta phân xử, chẳng lẽ, bởi vì hấn là Lâm phủ Lục lão gia, thì có thể muốn làm gì thì làm, đen trắng điên đảo sao? Liền có thể tùy ý lăng nhục trung thành tuyệt đối tiểu thư đồng sao? Ta oan, ta oan a!"

Hấn chữ chữ như đao, đâm xuyên Lâm Dật Đồ trái tim.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 124: Thanh tẩy :

!

Lâm Dật Đồ triệt để bị Yến Thất Tam Bản Phủ đánh mộng, trong lúc nhất thời tâm hoảng ý loạn, hoang mang lo sợ, ánh mắt tan rã, ngây ngốc đắm ở nơi đó, tựa như là một đoạn Hủ Mộc, hoàn toàn không có vừa rồi bộ kia trang bức phạm bộ đáng, cũng không biết ứng đối ra sao.

Chúng Tộc lão nghe Yến Thất một phen uy khuất lời nói, hai mặt nhìn nhau, sắc mặt ngưng ngững, vô cùng cứng ngắc, không khỏi đem đầu mâu nhắm ngay Lâm Dật Đồ.

"Lâm Dật Đồ, ngươi đến cùng có hay không làm rõ ràng trong xe giả vờ là cái gì a, thì hưng sư động chúng như vậy thảo phạt Yến Thất? Tuy nhiên ngươi xem như Lâm gia người nói chuyện một trong, nhưng cũng không thể lừa nghịch chúng ta a."

"Lâm Dật Đồ, chúng ta những thứ này tộc lão đều là hơn sáu mươi tuổi người, ngươi bắt chúng ta làm thương làm a, ngươi cái này rõ ràng hại chúng ta.

Yến Thất một lòng trợ giúp Lâm Nhược Sơn cùng cố việc học, thậm chí thức đến đêm không về ngủ, phạm Lâm gia quy củ to lớn nguy hiểm, như thế nhân nghĩa, hiểu ý thư đồng, đúng là hiếm thấy."

"Không sai, giống như Yến Thất như thế hợp lý, có kiến giải, hiểu đại cục gia đình, quả thực cũng là Lâm gia tất cả gia đình mẫu mực, hẳn chẳng những không có tội, ngược lại có công, Lâm Dật Đồ, người vừa rồi đối Yến Thất vô lý như thế, không chỉ có mặt mặt, càng lạnh Yến Thất tâm, ta đối với người vô cùng có ý kiến."

...

Đám này tộc lão đầu thương nhất trí liếc về phía Lâm Dật Đồ, cảm thấy tên này thực sự quá phận, thế mà là hại tộc lão nhóm làm người xấu.

"Cái này. . . Các vị tộc lão, ta..."

Qua một hồi lâu, Lâm Dật Đồ vừa rồi nhếch nhếch miệng, muốn hướng tộc lão nhóm giải thích, nhưng là tộc lão nhóm hống sủng quá mạnh, lời nói ồn ào, hẳn quả thực liền biện bạch cơ hội đều không có.

Lâm Dật Đồ cái này tức giận a, ánh mắt ngốc trệ nhìn chằm chằm Yến Thất, tâm lý âm thầm kêu khổ: Hồngбет, ta bị tên này cho lừa gạt.

Trương Hòa cũng khập khiễng chạy tới, nhìn đau, ghé vào lỗ tai hắn nói thầm: "Lục lão gia, Yến Thất tiểu tử này quả nhiên gian trá vô cùng a, chúng ta bị hắn lừa gạt."

"Ta dám khẳng định, ngay tại vừa mới, trong xe ngựa giả vờ khẳng định là Đầu Khuyển, chỉ là về sau, bị Yến Thất đánh tráo, thay đổi thư tịch, chúng ta bị hắn hất chân, tên này quá âm hiểm"

"Lần, ta không biết bị lừa? Người cái vô dụng đồ vật, uống ta như thế tin tưởng người, người lại ngay cả chút chuyện nhỏ này đều làm không xong"

Lâm Dật Đồ hận đến hàm răng ngứa, không chỗ xả giận, một bàn tay phiến tại Trương Hòa trên mặt, đau đến Trương Hòa ngao ngao kêu. Hiện tại, tràng diện cực kỳ cứng nhắc.

Lâm Dật Đồ đặc biệt bị động, mở cung thì không quay đầu lại tiến, muốn thu hồi đến đều không thể nào.

Hắn nhìn lấy Yến Thất ý cười dạt dào mặt, trong lòng co quắp một trận.

"Yến Thất tên này quả nhiên lợi hại, không chỉ có trí kế bách xuất, hóa hầu nắm chắc cũng rất đúng chỗ. Nếu là ở ta vừa mới răn dạy hắn thời điểm, hắn lập tức mở ra toa hành khách lộ ra những sách vở kia, ta liền có thể nghĩ biện pháp giảng hòa."

"Nhưng là tên này mười phần gian trá, vậy mà tại ta vỗ tộc lão, đối Yến Thất cùng Lâm Nhược Sơn hợp nhau tấn công thời điểm, mới vừa đúng đem xe toa mở ra, để mọi người tận mắt nhìn thấy trong xe là sách, mà không phải Đầu Khuyển. Như thế mà nói, ta nhưng là liền mang theo một đĩnh không phân phải trái, hung hăng càn quấy, cố tình gây sự cái mũi. Không chỉ có mặt mặt, uy nghiêm cũng bị đã kích."

Lâm Dật Đồ tâm lý vô cùng hối hận.

Nhưng là, lại không có bán thuốc hối hận.

Yến Thất từng bước một tới gần Lâm Dật Đồ, truy vấn: "Đường đường Lục lão gia, thân phận tôn quý, nhưng là người thế mà là nói chắc như đinh đóng cột nói xấu ta, nói xấu đại thiếu gia, thậm chí lấy thế đe người, không nghe chúng ta biện bạch, còn mưu toan dùng gia pháp tra tấn ta. Hiện tại, hết thảy chân tướng rõ ràng, người còn có lời gì nói?"

"Cái này. . ."

Lâm Dật Đồ ghen hơn nửa ngày, mới ngượng ngùng cười một tiếng: "Haha, cái kia Yến Thất a, đây chính là cái hiểu lầm, một cái dở khóc ở cười mà thôi, người nhưng là ngàn vạn đừng để trong lòng. Yến Thất, thật, ta rất không tệ, Lâm gia có người dạng này gia đình, là Lâm gia may mắn, cái kia, tất cả gia đình, đều muốn hướng Yến Thất học tập. Tốt, ta còn có việc, liền đi trước."

Nói xong, lòng bàn chân bôi dầu, liền muốn chuẩn đi.

"Muốn chạy, đẹp cho người nước mũi phao."

Yến Thất chột lách người, ngăn lại Lâm Dật Đồ đường đi, nói: "Lục lão gia, ngài nói thế nào cũng coi là Lâm gia người nói chuyện, làm sao một điểm trách nhiệm đều không có? Ngay trước đại gia hỏa mặt, ăn tươi nuốt sống nói mấy câu, cái gì cũng không có nói rõ ràng, cứ như vậy bỏ trốn mất dạng?"

Lâm Dật Đồ ấp úng nói: "Cái này, ta không phải mới vừa nói đó là cái hiểu lầm sao? Người còn muốn như thế nào?"

Yến Thất lý trực khí trắng nói: "Chẳng lẽ đây chính là một cái vô cùng đơn giản hiểu lầm sao? Nếu không có ta làm sáng tỏ gọi tại trên người của ta nước bắn, có lẽ ta hiện tại đã chịu 100 pháp trượng, bị đánh đến da tróc thịt bong. Nhưng là, Lục lão gia tùy tiện một câu hiểu lầm coi như, cái này như thế nào phục chúng?"

Lâm Dật Đồ gấp, đỏ mặt nói: "Người chỉ là cái tiểu gia đình, lại dám đối với ta hùng hổ dọa người? Người thật lớn mặt a."

Yến Thất khẽ nói: "Thế này sao lại là ta hùng hổ dọa người, đây rõ ràng là Lục lão gia tại làm xằng làm bậy, tùy ý nhục nhã ta. Thử nghĩ một hồi, chúng ta những thứ này gia đình cần trọng, cần cù chăm chỉ, không chỉ có không có đạt được ngợi khen, ngược lại vô duyên vô cớ muốn bị nhục nhã, bị trách trọng, bị đuổi đi ra, cái này nhiều làm lòng người rét lạnh?"

"Các vị gia đình đồng liêu, thử nghĩ một hồi, ngày hôm nay không may là ta, nhưng là trời sáng đâu, không may thì là các ngươi, chúng ta Lục lão gia không giảng đạo lý, tâm huyết dâng trào, không chừng mượn cớ đối với các ngươi cũng là một trận đánh đập, sau khi đánh xong, ném câu tiếp theo hiểu lầm, sau đó nghênh ngang rời đi, như thế bị kịch, há có thể tùy ý tái diễn?"

Yến Thất cái này một hô hào, Chúng gia con trai rốt cuộc bình tĩnh không.

Vương Trực Bạch kêu to: "Không được, không thể cứ như vậy tính toán, chúng ta liền xem như gia đình, cũng không thể bị khi dễ như vậy."

Tôn Thanh la hét: "Ngày hôm nay không may là Yến Thất, sáng ngày mai có thể có thể chính là chúng ta, Lục lão gia, ngươi phải cho chúng ta một cái công đạo."

Đám người truyền đến chửi rủa âm thanh: "Tê liệt, nơi này rõ ràng là đại tiểu thư cầm quyền, ngươi cái này đầu heo lại vẫn cứ chạy tới trang B sinh sự, . hồng việc liền muốn chạy, chạy bà nội ngươi a."

...

Bầu không khí càng ngày càng tăng vọt.

Mọi người đem Lâm Dật Đồ vây nước chảy không lọt, muốn đi là không thể nào.

Lâm Dật Đồ thành mọi người mũi nhọn, không chỉ có bị khinh bỉ, trong đám người sau đó truyền ra chửi rủa âm thanh, cái này khiến hân mui phần ảo não.

"Xong, việc này không cách nào thiện giải."

Lâm Dật Đồ trong cả đời, cũng không có bị động như vậy qua, trước mắt quần tình xúc động phần nộ, trong tai một mảnh chửi rủa âm thanh, làm cho hân tức đỏ mặt, chân tay luống cuống, không có biện pháp giải quyết.

"Yến Thất, ngươi... Ngươi dạng này không tốt, dạng này bất lợi cho Lâm gia đoàn kết, dạng này là... Là không đúng."

Lâm Dật Đồ phải chịu thua, nhìn lấy Yến Thất, một bộ cười đến so với khóc còn khó coi hơn bộ dáng: "Yến Thất, ngươi... Ngươi muốn làm sao xử lý, ngươi ngược lại là nói a, ta sẽ thận trọng cân nhắc. Ngươi đòi tiền? Ta bồi ngươi tiền, một ngàn lượng có đủ hay không? Không phải vậy hai ngàn lượng? Như vậy đi, năm ngàn lượng cũng có thể a? Yến Thất, ngươi... Ngươi ngược lại là tỏ thái độ a."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Trở mặt không quen biết :

!

Yến Thất khẽ nói: "Tiền là nhất định muốn, đây là tinh thần tổn thất phí, ta cũng đừng quá mức, qua loa, cho ta năm ngàn lượng bạc xem bệnh là được."

Ngày!

Tên này thật sự là công phu sư tử ngoạm a, há miệng cũng là năm ngàn lượng.

Lâm Dật Đồ một trận thịt đau, nhưng chỉ cần Yến Thất há miệng đòi tiền, hân thì buông lỏng một hơi.

Dù sao, tiền có thể giải quyết vấn đề, vậy thì không phải là vấn đề.

"Tốt, Yến Thất, điều kiện này ta đáp ứng, năm ngàn lượng bạc ta lấy."

Lâm Dật Đồ tranh thủ thời gian gật đầu đồng ý, móc ra một trương Thương vé, ở phía trên kí tên, đưa cho Yến Thất: "Đây là Lâm gia thụ tin, người đến Lâm gia cửa hàng phòng thu chỉ bên trong liền có thể lấy bạc."

Yến Thất thấy tiền sáng mắt, nắm lấy thụ tin quét mắt một vòng, lập tức giả vờ móc vào túi, nói: "Tốt, ta tạm thời tha thứ ngươi, ngươi đi đi."

"Ta chạy đi đâu a."

Lâm Dật Đồ sắp khóc: "Chung quanh nơi này tất cả đều là người, đem ta hô bên trên, ta đi được ra ngoài sao? Yến Thất, ta đều cho ngươi tiền, ngươi nên đem tất cả xua tan a."

Yến Thất buông buông tay: "Không biết quần tình xúc động phần nộ sao? Ta có biện pháp nào, Lục lão gia, ngươi thì chịu đựng đi, không phải liền là bị chửi vài câu nha, một chút chuyện nhỏ mà thôi."

Lâm Dật Đồ sắp điên: "Đây là việc nhỏ? Một hồi ta đều muốn bị ăn, Yến Thất, ngươi thu ta tiền, thế mà còn không làm việc? Ngươi cũng quá không nói nguyên tắc."

Yến Thất bật cười: "Ta thu ngươi tình thần tổn thất phí, cũng tạm thời tha thứ ngươi, ta làm sao không nói nguyên tắc? Nhưng là, ta tha thứ ngươi, không có nghĩa là mọi người tha thứ ngươi, ngươi a, tùy ý đánh nhau gia đình phạm nhiều người tức giận, dẫn đến người người cảm thấy bất an, người nào hội dễ dàng như vậy tha ngươi đi? Ngươi vẫn là tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp dập tắt mọi người lửa giận đi."

Hồngбет, bị Yến Thất tên này cho đùa nghịch."

Lâm Dật Đồ uất ức cực kì, cắn răng năn nỉ nói: "Yến Thất, ngươi đến cùng muốn làm sao xử lý, không bằng nói thẳng."

Yến Thất thiếu thiếu mi mao: "Hừ, ngươi vạch trần lớn như vậy cái sọt, há có thể chạy thật nhanh? Cũng nên có người đi ra phụ trách."

"Phụ trách?"

Lâm Dật Đồ mộng: "Muốn ta phụ trách? Không có khả năng, tuyệt không có khả năng."

Yến Thất nói: "Người nào chịu trách, chính ngươi nghĩ, như là nghĩ không ra đến, vậy cái này nòi liền phải chính ngươi công."

"Cái này. . ."

Lâm Dật Đồ nhìn lấy quần tình xúc động phần nộ, muốn trốn tránh là không thể nào.

Nhưng là, người nào chịu trách đâu? Cũng không thể là mình a?

Vậy cái này Lục lão gia làm đến cũng quá uất ức, về sau tại Lâm gia còn thể nào lẫn lộn? Không được bị người ta chê cười chết?

Lâm Dật Đồ ánh mắt bốn phía loạn nghiêng mắt nhìn, muốn tìm cái công nòi người.

Trương Hòa trùng hợp lại gần: "Lục lão gia, ngài tìm cái gì đâu? Ta giúp ngài tìm."

Lâm Dật Đồ nhìn lấy Trương Hòa, mắt tam giác nheo lại, hung lệ cười một tiếng: "Không dùng ngươi hỗ trợ, ta tìm cũng là ngươi."

"Tìm ta?"

Trương Hòa gấp vội vàng gật đầu: "Lục lão gia muốn muốn ta làm gì? Yên tâm, ta nhất định bài trừ muôn vàn khó khăn, cho ngài làm tốt."

"Rất tốt!"

Lâm Dật Đồ mặt mũi tràn đầy âm hiểm cười, bỗng nhiên giương một tay lên, hung hăng rút Trương Hòa một cái miệng rộng, chỉ đem Trương Hòa quát đến mặt mũi tràn đầy chảy máu, đầu óc choáng váng.

Trương Hòa che miệng kêu rên: "Lục lão gia, ngài tại sao lại đánh ta?"

Lâm Dật Đồ chỉ Trương Hòa chửi âm lên: "Trương Hòa, ngươi dám tùy ý lừa gạt ta, cố ý dẫn đạo ta nói xấu Yến Thất, ngươi phẩm đức như thế bại hoại, uống ta còn như thể tin tưởng ngươi, ngươi... Ngươi quá khiến ta thất vọng."

Trương Hòa cái này mộng, bùm mặt kêu to: "Lục lão gia, ngài sao có thể oán niệm ta, còn không phải ngài bày mưu đặt kế để cho ta chăm chăm Trương Hòa, tìm cơ hội thì động thủ sửa chữa Yến Thất? Nay làm sao lại lại đến trên đầu ta?"

Lâm Dật Đồ càng thêm tức giận, nơi nào còn dám để Trương Hòa nói chuyện, một quyền đánh vào Trương Hòa ngoài miệng, hung thần ác sát kêu gào: "Trương Hòa, chính ngươi làm việc, còn dám lại đến trên đầu ta, ngươi muốn tạo. Phản a, ta cùng Yến Thất ở giữa không có bất kỳ cái gì mâu thuẫn, tại sao phải bày mưu đặt kế ngươi tu ý Yến Thất? Ngươi thân là Lâm phủ đại quản gia, thế mà ăn nói bừa bãi, ta há có thể dung ngươi."

Trương Hòa nhìn lấy Lâm Dật Đồ tầm kia trở mặt vô tình mặt, tâm lý sợ hãi cực: Xong, tên này là muốn để cho ta công nòi.

Cái này nòi ta gánh không nổi,

Trương Hòa nhìn đau lớn tiếng kêu gào: "Lục lão gia, ta không phục, kế hoạch này rõ ràng là nguoi bày mưu đặt kế, nguoi không thể oán trách đến trên đầu ta..."

"Còn dám ngụy biện!"

Lâm Dật Đồ một tiếng giận dữ mắng mỏ: "Trương Hòa, nguoi như thế bỉ ổi, bản thủ, hướng dẫn chủ tử vụ hãm gia đình, Phàm Đức Bại Hoại, lương tri phai mờ, còn mặt mũi nào làm Lâm phủ đại quân gia. Ngươi tới, cho ta đem Trương Hòa trọng trách 100 pháp trượng, trục xuất Lâm phủ, vĩnh không thu nhận."

"Đừng a, ta oan uống, ta là oan uống, Lâm Dật Đồ, bà nội nguoi không phải người, xảy ra chuyện liền để ta hết sức, nguoi là cái thá gì, nguoi cái tiểu nhân hèn hạ."

Trương Hòa vừa kinh vừa sợ, triệt để cùng Lâm Dật Đồ xé rách Thiên, Lục lão gia cũng không gọi, mở miệng một tiếng tiểu nhân hèn hạ.

Lâm Dật Đồ nghe được tức giận, lại sợ Trương Hòa không lựa lời nói, lại nói ra cái gì quá phận lời nói đến, đoạt lấy pháp trượng, trùng điệp đánh vào Trương Hòa trên miệng: "Để nguoi nói lung tung, để nguoi nói xấu ta..."

Cái này nhất pháp trượng đánh xuống, Trương Hòa miệng đều nhanh mục, hàm răng rơi rớt mấy khóa, rốt cuộc nói không ra lời.

Lâm Dật Đồ liên tục đánh mười mấy trượng, Trương Hòa không chịu nổi tiếp nhận, đã hôn mê.

"Khiêng đi ra."

Lâm Dật Đồ gặp Trương Hòa đã hôn mê, cuối cùng là buông lỏng một hơi, phân phó hạ nhân đem Trương Hòa cho khiêng ra Lâm phủ.

Mọi người thấy Lâm Dật Đồ hung thần ác sát đánh đập Trương Hòa, đã cảm thấy hả giận, lại cảm thấy Trương Hòa vô cùng đáng thương.

Tất cả mọi người cảm thấy Lâm Dật Đồ cũng là một đầu bạch nhãn lang, trở mặt vô tình, loại người này, căn bản không đáng đi theo.

Lâm Dật Đồ đối Yến Thất nói: "Yến Thất, đều là Trương Hòa sai, là Trương Hòa lừa gạt ta, cho ta gài bẫy. Ngươi cũng nhìn thấy, ta đã hung hăng trừng trị hắn, đem hắn đuổi ra Lâm phủ, nguoi còn hài lòng không?"

Yến Thất châm chọc nói: "Lục lão gia cùng Trương Hòa quan hệ không ít, Trương Hòa mới vừa rồi còn quý hầu hạ Lục lão gia, trong nháy mắt, Lục lão gia tự mình động thủ đánh đập Trương Hòa, đại nghĩa diệt thân, nhưng là để cho chúng ta mở mắt. Lục lão gia, nguoi thật đúng là hạ thủ được, bội phục, bội phục."

Yến Thất đây là nói rõ mịa mai hắn lục thân bất nhận, . trở mặt không quen biết.

Lâm Dật Đồ trong lòng một trận đau đớn, hung hăng trừng Yến Thất liếc một chút, phẩy tay áo bỏ đi.

Trận này trí đấu, Lâm Dật Đồ bại hoàn toàn.

"Haha, Yến Thất, nguoi cũng thật là lợi hại, để bản thiếu gia hôn một chút." Lâm Nhượng Sơn giang hai cánh tay, hướng Yến Thất Phi phốc mà đến.

Yến Thất dọa đến tranh thủ thời gian chạy trốn, bị tên này hôn một cái, đến buồn nôn ba năm.

Hắn chạy tới cửa, nhìn thấy Trương Hòa hôn mê tại trên đường phố, không người hỏi thăm, như là không quan tâm, tên này trăm phần trăm chết chắc.

Nhưng hắn con nguoi nhất chuyển, nảy ra ý hay: "Trương Hòa đã cùng Lâm Dật Đồ trở mặt, hắc hắc, giữ lấy hắn, có tác dụng lớn, đây chính là một khóa định thời gian. Bom a."

Nhị Cầu Tử đánh xe tới.

Yến Thất chỉ Trương Hòa, phân phó nói: "Lập tức đem người này lôi đi, tìm thầy lang cực kỳ trị liệu, mặc kệ xài bao nhiêu tiền, đều muốn cứu lại, để Hồ Tử nhìn kỹ lấy, đừng để hắn chạy."

Chương 126: Tiên hạ thủ vi cường :

!

Nhị Cầu Tử có chút mộng: "Thất ca, người kia là ai? Toàn thân đều là máu a."

Yến Thất quay lại nhìn một cái, phát hiện Lâm Dật Đồ vội vã chạy hướng cửa chính, có lẽ hơn phân nửa là chạy Trương Hòa đến, vội vàng hướng Nhị Cầu Tử nháy mắt: "Đừng hỏi nhiều như vậy, lập tức đem người mang đi, nhớ kỹ, người này có tác dụng lớn, cực kỳ trông giữ."

"Tốt!"

Nhị Cầu Tử không dám dãi dòng, nhanh chóng xuất ra một cái bao tải to, ba chân bốn cẳng đem Trương Hòa cất vào cái túi, lòng bàn chân bôi dầu chuồn đi.

Lâm Dật Đồ mang theo mấy người chạy chậm đến chạy tới cửa.

Nhưng lại phát hiện, Trương Hòa thế mà không thấy.

"Cái này sao có thể? Hắn chân đều bị ta cắt ngang, nơi nào sẽ chạy nhanh như vậy?"

Lâm Dật Đồ vô cùng thất vọng, cũng rất lo lắng.

Trương Hòa xem như hấn tâm phúc, biết rất nhiều bí mật.

Ngày hôm nay để Trương Hòa thay mình cống nộp, một trận đánh đập, đã cùng Trương Hòa trở mặt thành thù, nếu là tên này về sau bị cắn ngược lại một cái, vậy coi như nguy hiểm.

Lâm Dật Đồ là tính toán đem tẩm và kiểm về trong nhà đi, còn về xử trí như thế nào, là giết là tù, lại cái khác định đoạt, dù sao không thể thả đi ra chính là.

Nhưng là đâu, Trương Hòa nhưng không thấy.

"Tìm cho ta!"

Lâm Dật Đồ vội vàng để mấy cái gia đình chia ra đi tìm.

Yến Thất tâm lý cười trộm Nhị Cầu Tử nhưng là nổi danh chạy nhanh, cái này một mảnh lại đặc biệt quen thuộc, ai có thể đuổi kịp hắn?

Chỉ chốc lát sau, mấy tên gia đình trở về, mặt mũi tràn đầy thất vọng.

"Ai!"

Lâm Dật Đồ nắm chặt nắm đấm: "Chạy đi đâu? Chẳng lẽ mọc cánh bay?"

Yến Thất khẽ nói: "Lục lão gia thật là tìm Trương Hòa sao?"

Lâm Dật Đồ cười ha ha: "A, cái kia Trương Hòa tuy nhiên Phẩm Đức Bại Hoại, ức hiếp lương thiện, nhưng dù sao cũng là đối Lâm phủ từng có công hiến, về công, cần phải trừng phạt hắn, nhưng về tư đâu, lại hết sức không đành lòng. Ta nhưng là người lương thiện đâu, đánh vào Trương Hòa trên thân, lại đau nhức trong lòng ta. Ta muốn đem Trương Hòa đưa đi chữa bệnh, lại không nghĩ rằng, Trương Hòa không thấy, ai tai đau nhức quá thay."

Hắn thờ dài thờ ngắn, vành mắt đều đỏ.

Ngày a.

Đây chính là mèo khóc chuột già từ bi.

Ta xem như phục.

Yến Thất bĩu môi: "Lục lão gia, ngươi khóc đến so cười còn tốt nhìn."

Lâm Dật Đồ khí chòm râu loạn chiến: "Yến Thất, ngươi làm sao nói đây."

Yến Thất cười rạng rỡ: "Ta biết Trương Hòa đi đâu."

Lâm Dật Đồ lên tinh thần: "Ồ đâu? Ngươi nói cho ta biết?"

Hắn đối Trương Hòa là nhất định phải được, tên này biết bí mật quá nhiều.

Yến Thất chụp lấy ngón tay, cười nhìn Lâm Dật Đồ, cũng không nói chuyện.

Lâm Dật Đồ hiểu rõ Yến Thất ý tứ, nắm lỗ mũi, cho Yến Thất đưa ra một trăm lượng ngân phiếu: "Yến Thất a, ngươi biểu hiện không tệ, đây là thưởng cho ngươi."

Mới một trăm lượng?

Yến Thất theo không buông tha kiếm tiền cơ hội, tiếp ngân phiếu, hướng bốn phía nhìn xem: "Há, tám và thật giống đi về phía nam mặt chạy, lại tốt theo phía Tây chạy, ta nào từ nhất thời hồ đồ, giống như có chút không nhớ rõ đây."

Lâm Dật Đồ cái này hận a.

Yến Thất tên này rõ ràng là ngại Tiền thiếu.

Tê liệt, ta thân là Lục lão gia, cho ngươi một cái tiểu tiểu gia đình một trăm lượng bạc ròng, ngươi thế mà vẫn còn chê ít, có như thế quá phận gia đình sao? Một trăm lượng đều đầy đủ ngươi một năm tiền lương.

Lâm Dật Đồ hận đến nghiến răng, nhưng không có cách nào, đành phải lấy ra một ngàn lượng ngân phiếu, đưa cho Yến Thất.

Yến Thất cự thu: "Lục lão gia, ngươi đây là ý gì? Dùng tiền thu mua ta sao? Nói cho ngươi, ta Yến Thất sao lại không phải cái tham tiền người, phẩm đức cao thượng, cự tuyệt hủ hóa."

Ngươi nếu như phẩm đức cao thượng, vậy ta phẩm đức cũng là cao cao tại thượng!

Lâm Dật Đồ tâm lý hung hăng khinh bỉ một phen Yến Thất, ngoài miệng lại cười theo: "Yến Thất hiểu lầm, này làm sao là thu mua ngươi thì sao? Cái này hoàn toàn là dựa vào ngươi đối với Lâm gia công hiến. Ta thân là Lục lão gia, hết thấy đều nhìn ở trong mắt, này một ngàn hai là ta tự nhân khen thưởng ngươi."

Yến Thất cười ha ha: "Đã như vậy, vậy ta thì miễn vì khó, thu này một ngàn hai topic."

Lâm Dật Đồ tâm lý đều muốn chửi mẹ.

Ta một cái cao cao tại thượng Lục lão gia, thế mà thấp kém cho một cái gia đình tặng lễ, còn muốn cầu người ta nhận lấy.

Ta có phải hay không tiện đây.

Lâm Dật Đồ cười theo hỏi: "Yến Thất, nhìn thấy Trương Hòa đi đâu sao?"

Yến Thất ăn nói - bịa chuyện: "Nhìn thấy, Trương Hòa chân không thể động, bị một đám quần áo tả tơi khát cái khiêng đi, đoán chừng là nhìn Trương Hòa cùng đáng thương, có ăn mỳ đòi tiền tiêm chất, muốn kéo Trương Hòa nhập bọn, thật tốt bồi dưỡng làm người kế nhiệm."

"Cái Bang người?"

Lâm Dật Đồ tâm lý tâm thần bất định: "Tê liệt, theo Cái Bang trong tay đòi người, đại giới càng lớn a, cái này nhưng là phiền phức."

Nhưng là, vô luận xài bao nhiêu tiền, người nhất định phải trở về.

Lâm Dật Đồ vội vã rời đi.

Yến Thất vỗ toa hành khách, đối Lâm Dật Đồ nói: "Lục lão gia, ta chỗ này còn giả vờ lấy đồ đâu, ngươi thì không nghĩ tới tụ tập tộc lão cùng gia đình nhóm, kiểm tra một lần nữa? Nói không chừng, nơi này giả vờ cũng là Đầu Khuyển đây."

Lâm Dật Đồ khí oa oa kêu to: "Yến Thất, ngươi quả nhiên phách lối, còn dám đùa nghịch ta? Ngươi cho ta là kẻ ngu a, để ngươi đùa nghịch lần thứ hai? Ngu ngốc đều biết ngươi nơi này giả vờ là sách, ngươi còn muốn gạt ta, làm ngươi xuân thu đại mộng đi thôi."

Yến Thất cũng không đáp lời, lập tức xóc lên toa hành khách, triệt tiêu miếng vải đen.

"Uông uông uông" lòng bên trong Đầu Khuyển thấy hết, một trận nhe răng nhếch miệng cuồng khiêu.

"Má ơi!"

Lâm Dật Đồ không có phòng bị, dọa đến khẽ run rẩy, kém chút tè ra quần, kinh hãi chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người.

"Thế mà thật sự là Đầu Khuyển."

Lâm Dật Đồ chỉ Yến Thất: "Tốt, Yến Thất, người đưa bốn ta, người quả nhiên là đang đưa ta! Ngày hôm nay coi như ta nhận thua. Người chờ, ta tuyệt đối sẽ không tha cho người a, hãy đợi đây."

Lâm Dật Đồ liền xem như phát hiện Đẩu Khuyển lại như thế nào?

Hiện tại bại cục đã định, tộc lão nhóm cũng đều về nhà nghỉ ngơi, ai còn sẽ tin tưởng hần lời nói?

Hần hận đến hàm răng ngứa, phẩy tay áo bỏ đi.

Yến Thất khinh thường bĩu môi: "Đi tốt, không tiễn!"

Lâm Nhược Sơn, Vương Trục Bạch, Khúc Phong chờ một đám người từ bên ngoài xông lại, một tay lấy Yến Thất ôm lấy, hưng phấn đến rống to như vậy: "Yến Thất, ngày hôm nay biến nguy thành an, nhờ có người a, không chỉ có không có bị Lâm Dật Đồ đạt được, còn làm rơi Trương Hòa, trận này trí đấu, chúng ta toàn thắng."

Khúc Phong cũng cao hứng giơ ngón tay cái lên: "Yến Thất, người quả nhiên lợi hại, trượt chân Trương Hòa, đây chính là vì dân trừ hại, chúng ta Lâm phủ gia đình đều cảm tạ người."

Cao hứng nhất là thuộc Khúc Phong.

Hần là Nhị Quân Gia, Trương Hòa là đại quân gia, Trương Hòa tên này bá đạo, một mực cười tại trên đầu của hắn làm mưa làm gió, chừng vài chục năm.

Hiện nay, Trương Hòa bị diệt trừ, hắn cái này Nhị Quân Gia được ích lợi không nhỏ.

Nói không chừng, còn có cơ hội nhúng chàm một chút đại quân gia ngại vàng đây.

Lâm Nhược Sơn vung vung tay áo, hào khí vượt mây nói: "Vui vẻ, đặc biệt vui vẻ, các vị, bản thiếu gia ngày hôm nay đại xuất huyết, mời các người ăn cơm."

Vương Trục Bạch, Tôn Thanh bọn người hưng phấn ngao ngao kêu.

Một bữa cơm ăn đến tối, mọi người mới hào hứng mà về.

Yến Thất về đến nhà mình tiểu viện, Khúc Phong từ phía sau nhanh tiến đến.

Khúc Phong vỗ Yến Thất bả vai, cảm động sắp khóc: "Yến Thất, lão ca thật sự là rất cảm tạ người, người thể mà đem Trương Hòa bắt lại, người cũng không biết, cái này lão già có bao nhiêu phách lối, hơn mười năm, cười tại trên đầu ta đi!"

Yến Thất nói: "Việc rất nhỏ, tuyệt đối đừng khách khí, Khúc quân gia, người làm thật tốt, tin tưởng không lâu người liền có thể tấn thăng đại quân gia, ta xem trọng người."

"Vây nhưng quá tốt."

Khúc Phong đối Yến Thất lời nói mười phần coi trọng, hắn nói có thể lên làm đại quân gia, cái kia cơ bản cũng là ván đã đóng thuyền, Yến Thất tên này chưa từng có nói sai qua.

Yến Thất cười ha ha: "Ta buồn ngủ, muốn muốn nghỉ ngơi, Khúc quân gia còn có chuyện gì sao?"

Khúc Phong mặt mũi tràn đầy thần bí, hạ giọng: "Thật đúng là có sự việc, người để cho ta tìm người, ta cho người tìm tới."

Yến Thất nhất thời lên tinh thần, hỏi: "Người nào?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Mỹ nhân dạ thoại :

!

Khúc Phong xuất ra một chồng tư tư liệu, lật đến bên trong một tờ: "Mấy ngày nay, ta lật khắp Lâm gia năm năm trong vòng nha hoàn tư liệu, cùng người cho ta giày yard cùng đồ án so sánh, rốt cục tại hai tháng trước nha hoàn thông báo tuyển dụng trong tài liệu, tìm tới giống như đúc giày yard cùng đồ án."

Yến Thất hí mắt hỏi: "Người kia là ai?"

Khúc Phong hạ giọng: "Bình Nhi!"

Yến Thất hí mắt hỏi: "Người chắc chắn chứ?"

Khúc Phong mười phần chắc chắn: "Khẳng định là nàng, tìm lướt tất cả tư liệu, chỉ có Bình Nhi cùng tư liệu hoàn toàn phù hợp."

Yến Thất một trận cười lạnh: "Quả nhiên là nàng."

Khúc Phong hỏi: "Người làm cho phẳng nhĩ tư liệu, không biết có chuyện gì? Nàng chọc tới Yến huynh? Vậy ta lập tức đem nàng đuổi ra Lâm phủ."

Yến Thất lắc đầu: "Không dùng, nàng cũng không chọc ta, ta chính là hiếu kỳ mà thôi."

Hắn sợ hãi đem Bình Nhi đuổi ra Lâm phủ, ngược lại biến khéo thành vụng, gây nên Bình Nhi cảnh giác.

—— cái này Bình Nhi, đến cùng muốn làm gì, vẫn chưa hay biết gì.

Khúc Phong rất kinh ngạc: "Không thể nào? Yến huynh làm sao lại đối Bình Nhi hiếu kỳ đâu? Nàng tư sắc bình thường, đáng người công kênh, cũng sẽ không nói lời nói, hành động khiếp đảm, đối nam nhân mà nói không có chút nào sức hấp dẫn, chẳng lẽ nói, Yến huynh thì yêu cái này một ngum?"

"Đi người."

Yến Thất cười chửi một câu, nhắc nhở Khúc Phong: "Chuyện này người thì lãnh đạm không biết, không muốn trước bất kỳ ai lộ ra, biết không? Còn có, tìm một cơ hội đem Bình Nhi đẩy ra, sau đó lập tức cho ta biết, ta muốn kiểm tra một chút phòng nàng."

Khúc Phong gật gật đầu: "Yên tâm, Yến huynh bàn giao sự việc, ta nhất định sẽ làm tốt. Yến huynh nghỉ ngơi trước đi, ta đi."

Khúc Phong sau khi đi, Yến Thất đơn giản đổi một thân quần áo sạch, thừa dịp trời tối yên tĩnh, gõ mở Thu Hương cửa phòng.

Không hay xảy ra, đây là giữa hai người ám hiệu.

Thu Hương cho Yến Thất mở cửa.

Nàng mặc lấy một thân hẹp kè sát thân thể quần lót, tay áo một nửa, lộ ra một đôi phần trắng nhỏ nhắn mềm mại cánh tay, trước ngực nhô thật cao, ở ngực có một cái khe, bên trong dường như không có mặc áo ngực, trắng bóng một mảnh, dù người nhăn cầu, thân eo quần lót rất ngắn, lộ ra bên hông một đoạn bì thịt trắng, tinh tế tỉ mỉ như sơn.

Tóc tán ra, nát loạn đồng dạng rủ xuống trên vai, có cổ lộn xộn đẹp, đôi mắt đẹp mê ly, nhìn lấy Yến Thất đứng tại trước mặt, có chút ngượng ngùng, nhưng đôi mắt đẹp lại lập tức sáng lên.

Thu Hương là bị Yến Thất đánh thức, cũng chưa kịp thay quần áo, mê mẫn đau nhức thì cho Yến Thất mở cửa.

Bị Yến Thất một đôi mắt giống như Lang Nhất nhìn chăm chăm ở ngực nhìn, mới phát hiện mình ăn mặc quá đơn bạc, ở ngực lộ ra trắng nõn một mảnh, bên trong liền áo ngực cũng không mặc.

Nàng vội vàng đi qua phủ thêm một kiện áo ngoài che giấu, có chút xấu hổ nghiêng mắt nhìn Yến Thất liếc một chút, "Thất ca, muộn như vậy, người làm sao tới?"

Yến Thất cố ý đùa Thu Hương: "Trời tối người yên, cô nam quả nữ, người đoán, ta là tới làm gì?"

"A?"

Thu Hương quần mềm mại mặt ửng đỏ, giống như hoa nhường nguyệt then, xinh đẹp không gì sánh được, cúi đầu, mềm mại đáp lại: "Không biết nha, Thất ca, ta ta cái kia còn còn chưa chuẩn bị xong đâu, ta ta tới kinh nguyệt."

Yến Thất nhìn lấy Thu Hương then thùng khôn xiết bộ dáng, nhẹ nhàng đánh một chút nàng tron bóng cái trán, trêu ghẹo nói: "Nhìn người nghĩ chỗ nào đi, ta sao lại không phải đến thâu hương nha."

"A?"

Thu Hương tốt cứng ngắc: Không phải đến thâu hương, cái kia Thất ca hơn nửa đêm tới làm gì?

Yến Thất hạ giọng, mặt mũi tràn đầy thần bí: "Nói cho ngươi một tin tức tốt, cái kia len lén vào ngươi trong phòng tặc đã điều tra ra."

Thu Hương lập tức theo kiểu điểm bên trong tỉnh táo lại, đôi mắt đẹp tròn to lớn, hỏi Yến Thất: "Là gì?"

Yến Thất nói: "Cũng là cái kia Bình Nhi."

Thu Hương môi đỏ môi mím thật chặt: "Quả nhiên là nàng, Thất ca, nàng tại sao muốn nhìn trộm phòng ta? Chẳng lẽ là được trộm?"

Yến Thất lắc đầu.

Thu Hương hỏi Yến Thất: "Đã không phải được trộm, cái kia Bình Nhi ngược lại là là dụng ý gì."

Yến Thất nói: "Bình Nhi ý muốn như thế nào, chắc hẳn trong lòng ngươi là rõ ràng."

Thu Hương khẽ giật mình, đôi mắt đẹp nghiêng mắt nhìn lấy Yến Thất, thăm thăm thở dài một hơi, hình như có ngàn vạn khúc mắc, giấu ở trong lòng, không được mà ra.

Yến Thất ngồi tại Thu Hương bên người, đuôi tay nắm lấy Thu Hương mềm mại không xương tay nhỏ.

"Thất ca "

Thu Hương hơi hơi gãy dựa một chút, liền mặc cho Yến Thất bắt lấy tay nhỏ.

Yến Thất ngó nhìn Thu Hương như mặt nước hai con ngươi: "Ngươi tin tưởng ta sao?"

Nghe Yến Thất trên thân nhẹ nhàng khoan khoái khí tức, Thu Hương tâm ở bên trong an tâm, tuy nhiên ngưng ngưng, lại nhìn không được tựa ở Yến Thất trên bờ vai, mềm mại nói: "Ta như là không tin ngươi, làm thế nào có thể tại nửa đêm canh ba, mở cửa cho ngươi? Thất ca, lặng lẽ cùng ngươi nói, ở trên đời này, ta chỉ tin tưởng đại tiểu thư, còn có Thất ca."

Yến Thất tên này cũng buông ra, ôm chặt lấy Thu Hương mềm mại không xương thân thể, để cho nàng ngồi tại trên đùi mình, thân mật ôm ấp Thu Hương thân eo, ngữ ra chân thành: "Đã ngươi đều nói, ta là ngươi ở trên đời này duy hai tin tưởng người khác, cái kia trong lòng ta có mấy cái nghi vấn, muốn muốn hỏi ngươi."

"Ngươi hỏi đi, Thất ca." Yến Thất nhìn lấy Thu Hương điểm đậm đáng yêu mềm mại mặt, hỏi: "Thực, ngươi là thuận tay trái, một mực che giấu rất vất vả, ta nói có đúng không?"

"Ngươi làm sao thấy được?"

Thu Hương đôi mắt đẹp tròn trừng lên, cơ hồ không thể tin được có người có thể nhìn ra điểm này, nàng vẫn cho rằng chính mình che dấu rất tốt.

Yến Thất nói: "Thế sự thấy rõ, lâu tự nhiên năng nhìn ra manh mối. Mà lại, đã ta có thể nhìn ra, cái kia người khác cũng có thể nhìn ra. Nói không chừng, cái kia Bình Nhi cũng nhìn ra, cho nên mới để mắt tới ngươi."

"Ai!"

Thu Hương nhẹ nhàng sợi một chút thái dương tóc rối bời, thăm thăm thở dài một tiếng.

Yến Thất nói: "Thu Hương, biết ta vì cái gì tiến vào Lâm phủ sao?"

"Vì cái gì?" Thu Hương vụt sáng lấy đôi mắt đẹp.

"Chính là vì ngươi."

"Thất ca, ngươi "

"Đừng kích động!"

Yến Thất ôm chặt Thu Hương mềm mại thân eo: "Ta là nhận ủy thác của người tìm người, nhưng ta cũng không có đưa ngươi hành tung tiết lộ cho bất luận kẻ nào. Bởi vì, ta không biết nhờ vả người đối người là tốt hay xấu. Đồng dạng, cái này gọi Bình Nhi gia hỏa, là tốt là xấu, ai cũng không rõ ràng."

"Thu Hương, vì cái gì thật nhiều người để mắt tới ngươi? Trên người ngươi đến cùng có bí mật gì, nguyện ý chia sẻ cho ta không? Nói không chừng, ta có thể giúp ngươi bận bịu, cứ việc ta là tiểu tiểu gia đình."

Thu Hương đứng dậy, đốt một cái ngọn nến, nhìn qua quanh quẩn tối tăm ánh nến, rốt cục môi đỏ khẽ mở, vô hạn sầu não nói: "Mười năm trước, trường giang hồng thủy tràn lan, liền chìm Trường Giang Lưu Vực mười hai tỉnh, toàn dân trôi dạt khắp nơi, thiên hạ báo nguy."

"Thiên hạ Thừa Tướng tào xuân thu một thân chính khí, không chối từ vất vả, thỉnh cầu trị thủy, mang theo mười triệu lượng cứu trợ thiên tai bạc, 200 tên trị thủy chuyên gia đi hoàng hà, quản lý nước."

"Tào xuân thu cùng công trình thủy lợi ngày đêm phấn đấu tại sông trên sông, vất vả lâu ngày thành tật, nhiễm lên ho lao. Nhưng thương thiên không phụ lòng người, tào xuân thu cùng công trình thủy lợi nhóm kinh qua nửa năm khảo sát, rốt cục có trị thủy kế sách. Nhưng là hết lần này tới lần khác đúng vào lúc này, mười triệu lượng cứu trợ thiên tai bạc không cánh mà bay."

Yến Thất sững sờ: "Mười triệu lượng bạc chỉ ít cần giả vờ hai ngàn lượng xe ngựa, không gian to lớn, chỉ ít cần hai ngàn xe xích phu, nhiều bạc như vậy, làm sao có thể không cánh mà bay?"

Thu Hương nhíu mày nhăn trán: "Cũng là không cánh mà bay. Hai ngàn xe xích phu trong vòng một đêm toàn bị độc chết, hơn ngàn cỗ xe ngựa trong vòng một đêm biến mất không thấy gì nữa, từ đó không có tung tích gì nữa."

Yến Thất bỗng nhiên đứng lên: "Lại có việc này? Hai ngàn xa phu toàn bộ hạ độc chết? Đù hung ác a."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Bị đại tiểu thư ngăn ở trong khuê phòng :

!

Thu Hương môi đỏ môi mím thật chặt, đôi mi thanh tú khóa chặt, không thảng đâu lòng nói: "Đây chính là hai ngàn cái nhân mạng a, thế mà là trong một đêm bị độc chết bỏ mình, người hạ độc nên là như thế nào ác độc?"

"Thảm nhất là, nước tràn lan, tuy nhiên đã có cách đối phó, nhưng tai bạc không cánh mà bay, cố tình trị bờ sông, lại không có tiền lao động, tro mắt nhìn lấy hồng thủy bao phủ Trường Giang Lưu Vực mười hai tỉnh. Trong vòng một đêm, hồng thủy vỡ đê, nạn dân chết đuối không đếm hết, sông lớn xác chết trôi, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, cực kỳ bi thảm"

Yến Thất than thở: "Từ xưa đến nay, thủy hỏa là vô tình nhất."

"Không!"

Thu Hương cắn chặt hai hàm răng trắng ngà, gần từng chữ một: "Thủy hỏa tuy nhiên vô tình, nhưng vô tình nhất, không phải thủy hỏa, mà chính là nhân tâm"

"Nhân tâm?"

Yến Thất nhìn lấy mây đen thăm Đàm Thu hương, truy vấn: "Chẳng lẽ, còn có cái gì không tầm thường sự việc phát sinh sao?"

Thu Hương nói: "Tai bạc mất trộm, tào xuân thu bị gấp đôi đã kích, lập tức phái người điều tra là thần thánh phương nào trộm cướp tai bạc. Ngay tại mau tìm ra mặt tự thời điểm, có ngư sử vạch tội tào xuân thu tham ô tai bạc, tào xuân thu phạm tội vào tù."

Yến Thất sững sờ: "Vi cái gì ngư sử vạch tội như thế hữu hiệu? Chẳng lẽ có tào xuân thu tham ô tai bạc chứng cứ?"

Thu Hương nói: "Không, nhưng ngư sử nói chắc như đinh đóng cột: Thứ nhất, tào xuân thu chủ động xin đi giết giặc quản lý nước, thì có tham ô tai bạc chi hiềm nghi; thứ hai, tào xuân thu tự tay không chế mười triệu lượng tai bạc, trừ tào xuân thu biến thủ, người nào có năng lực đem tai bạc thần không biết quỷ không hay lấy đi? Thứ ba, tào xuân thu ném tai bạc, làm hỏng quản lý trường giang thời cơ, dẫn đến trường giang vỡ đê, tử thương vô số, chính là đại tội."

"Mà lại, lúc ấy kêu ca sôi trào, triều đình nhu cầu cấp bách một người đi ra gánh tội thay, để tiết sự phần nộ của dân chúng. Lúc ấy Hoàng Đế bệnh nặng, không cách nào vào triều, toàn từ nội các chủ chính. Nội các không chịu nổi áp lực, vì vứt bỏ bao phục, thế mà dẫn đến u mê đem tào xuân thu xem như triều đình dê thế tội."

Yến Thất thờ dài: "Tào xuân thu là cái người đáng thương."

Thu Hương nói: "Tào xuân thu hướng triều đình viết vạn ngôn huyết thư, lại bật vô âm tín, tại ngục bên trong không chịu nổi tra tấn, treo cổ tự tử mà chết, lấy cái chết làm rõ ý chí. Thật đáng buồn là, nội các truyền ra tin tức lại là tào xuân thu sợ tội tự sát."

"Tào xuân thu sau khi chết, gia tộc lọt vào liên lụy, cả nhà bị đẩy đi đến Bắc Cương vùng đất nghèo nàn, nơi nào gió lạnh lạnh thấu xương, sung quân tới

đó, trừ chết cứng, không có loại thứ hai khả năng."

"Nhưng may mắn thương thiên mở ra một cái mắt, tại sung quân biên cương trên đường, có nhân kiếp xe tù, tào xuân thu nữ nhi tào lóa lóa, nhi tử tào tinh hà được người cứu đi."

Nói đến đây, Thu Hương thấp giọng khóc nức nở, lệ rơi đầy mặt.

Yến Thất thông minh cùng cực, nơi nào sẽ không hiểu Thu Hương tại sao thút thít, tiến lên ôm lấy Thu Hương, vỗ nhẹ vai, thở dài một tiếng: "Thu Hương, ta nếu là không có đoán sai, người chính là tào xuân thu nữ nhi tào lóa lóa?"

Thu Hương gật gật đầu, nức nở nói: "Không sai, ta chính là tào lóa lóa, vì ả nặc tung tích, bỏ đi tào chữ, lấy lóa lóa làm thiên bàng bộ thủ, đổi thành Thu Hương."

Nói tới chỗ này, đã khóc không thành tiếng.

Yến Thất đau lòng vô cùng, đem Thu Hương chăm chú ôm vào trong ngực: "Thật không nghĩ tới, người tuổi còn nhỏ, thì trải qua sinh tử sự tình, thật sự là khổ người, những năm nay người đến cùng là tại sao tới đây."

Thu Hương nức nở nói: "Mỗi khi nhớ tới phụ thân đại nhân được oan, Tào gia nhất tộc gần như tuyệt vong, ta liền không có sống sót dũng khí. Nhưng là, ta thăm tù lúc, còn nhớ rõ phụ thân cấp kia bướng bỉnh không cam lòng con mắt, cấp mắt kia tồn tại ở ta trong mộng, thời khắc nhắc nhở lấy ta phải kiên cường, muốn báo thù."

"Nhưng là, ta chịu khổ nhiều năm như vậy, chỉ là một giới tiểu nữ tử, không có nửa điểm báo thù hi vọng, mà lại, rốt cục vẫn là có người tìm tới cửa. Ta nên làm cái gì? Làm sao bây giờ? Ta cũng không thể liên lụy Lâm gia."

Thu Hương kiều nhuẩn thân thể run lấy lấy, hai mắt đầm lệ chẳng chịt.

Yến Thất nâng...lên Thu Hương vuốt mà cảm, âm vang nói: "Thu Hương, đừng sợ, từ nay về sau, người có ta, sẽ không bao giờ lại cô đơn, ta, Yến Thất, sẽ giúp người báo thù, giúp Tào các lão báo thù, giúp người tìm tới trộm cắp tai bạc hung phạm, còn Tào gia nhất tộc một cái công đạo, ta đối đền thù, ta nói được thì làm được."

Vừa nói đến đây, Đổng Tâm bị dầu chìm, đột nhiên diệt đi.

Trong phòng đen kịt một màu.

Yến Thất cứng ngắc gãi gãi đầu: "Đèn này cũng quá không nể mặt ta."

Thu Hương nín khóc mỉm cười, trong đôi mắt đẹp che dấu nhiệt lệ, ngóng nhìn Yến Thất cấp kia trong đêm tối sáng ngời có thần đôi mắt, ôn nhu mềm giọng: "Thất ca, ta tin người, người muốn làm sự tình, khắp thiên hạ cũng không ai có thể ngăn cản."

Yến Thất sửng sốt: "Người tin tưởng ta như vậy?"

Thu Hương nói: "Ta từng nhớ kỹ phụ thân đại nhân nói qua, thế gian tài tuần phong phú, nhưng phần lớn bại vào quan trọng da mặt dày gia hỏa thủ đoạn, Thất ca không chỉ có học rộng tài cao, lại quan trọng da mặt dày, bằng này hai điểm, người nào có thể địch?"

Ta đi!

Yến Thất thật sự là muốn cho qua đời tào xuân thu điểm cái khen: Cái này lão huynh, nói đến rất hợp.

Bất quá, Yến Thất vẫn còn có chút phiền muộn: "Thu Hương, ta xác thực có chút ít mới, lá gan cũng lớn, tâm cũng tỉ mỉ, nhưng người nói ta da mặt dày, ta lại không phục."

Thu Hương hé miệng cười một tiếng, một phát bắt được Yến Thất lặng lẽ mò về ngực nàng đại thủ, xấu hổ tầm lờm hấn một cái: "Bị ta bắt cái hiện trường, người còn không thừa nhận da mặt dày?"

"Ta chỉ là không quản được tay mà thôi, cùng da mặt nhưng là không sao."

Yến Thất tuy nhiên da mặt đủ dày, nhưng cũng có chút cảm thấy khó xử, miệng đầy cường từ đoạt lý.

Hai người mở vài câu trò đùa, Thu Hương cũng theo trong bị thống lấy lại tinh thần, dùng sức lắc đầu, nắm chặt Yến Thất tay, nói: "Không khóc, mắt của ta nước mắt đã sớm chảy khô, ta phải kiên cường. Thất ca, có người, ta hiện tại cái gì cũng không sợ."

"Đúng đây, có ta, liền xem như Diêm Vương đến, cũng dọa đến xéo đi nhanh lên."

Yến Thất nghĩ một hồi, đối Thu Hương nói: "Việc cấp bách, là muốn đem cái này Bình Nhi giải quyết. Sự việc về sau lại bàn bạc kỹ hơn."

Thu Hương nói: "Tìm cái lý do đem Bình Nhi đuổi đi ra không được sao?"

Yến Thất lắc đầu: "Bình Nhi hiện tại chỉ là đối ngườ đem lòng sinh nghi, nếu là đem nàng cưỡng ép đuổi đi, chẳng phải là lời đuổi."

"Vậy làm sao bây giờ?"

Yến Thất nói: "Đem Bình Nhi đuổi đi là nhất định, nhưng là tại đem nàng đuổi trước khi đi, lại muốn động một chút tay chân."

Nói, Yến Thất lâm vào trầm tư.

Thu Hương đôi mắt đẹp ngó nhìn Yến Thất, phát hiện hắn suy nghĩ vấn đề thời điểm, . đặc biệt có tự tin, còn có chút để lòng của nữ nhân động Tiểu Soái.

Nàng uống rất nhiều nước, mắc tiểu đáng lên, cũng không có quấy rầy Yến Thất, đứng dậy đi đi tiểu.

Qua một trận, Yến Thất đánh cái búng tay, hưng phấn mở to mắt: "Ta nghĩ đến một cái diệu kế, Thu Hương, người đâu, người đi nơi nào?"

Trong phòng ánh sáng hắc ám, không nhìn thấy Thu Hương bóng người.

"Đi đâu đâu?"

Mê hoặc thời điểm, liền nghe ra ngoài cửa bị đẩy ra kệt kệt âm thanh.

"Thu Hương trở về..."

Yến Thất vội vàng nghênh đón ra ngoài, vừa mới nhô đầu ra, mượn bên ngoài tối nghĩa ánh trăng, liền thấy một cái dụ người thân ảnh.

Lại là đại tiểu thư Lâm Nhược Tiên.

"Ta dựa vào! Nàng tại sao lại tới..."

Yến Thất kinh hãi chạy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, dọa đến ôm đầu chạy trở về.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Lăn ga giường :

!

Yến Thất cái này tức giận a.

Hắn thì không hiểu, vì cái gì mỗi lần chạy tới cùng Thu Hương mạc mạc trao trao, cuối cùng sẽ bị Lâm Nhược Tiên bắt cái hiện trường.

Cô nàng này nhi sẽ không phải là cố ý a?

Yến Thất cái khó ló cái khôn, tránh ở sau cửa, nghĩ thầm nếu không có vì Thu Hương suy nghĩ, Thất ca mới sẽ không sợ người đây.

Hắn muốn chờ Lâm Nhược Tiên vào nhà đứng không, tìm một cơ hội từ sau cửa chạy đi.

Thật không nghĩ đến Lâm Nhược Tiên sau khi đi vào, thân thể mềm mại lập tức liền dựa vào hướng phía sau cửa, vừa vặn thì dựa vào tại Yến Thất trên thân.

"Hóng bét, cái này để lộ."

Yến Thất không nghĩ tới Lâm Nhược Tiên sẽ như vậy thân mật dính sát, nhò nhần mềm mại sau lưng dính sát trước ngực hắn, trắng nõn cổ quanh quẩn tại trước mắt hắn, trắng nõn như son, nát loạn mái tóc rũ xuống Yến Thất trên mặt, có chút ngứa, càng có loại hơn mê người hương thơm.

Trừ mùi thơm của nữ nhân vị, còn kèm theo nồng đậm tửu khí.

Yến Thất nguyên bản rất lo lắng Lâm Nhượng Tiên trong khoảnh khắc sẽ phát hiện chính mình, nhưng là, Lâm Nhượng Tiên dựa vào trước ngực hắn, lười biếng gây mái tóc, men say say say nói: "Thu Hương a, người làm sao còn trốn đến phía sau cửa đi? Cùng bản tiểu thư trốn Miêu Miêu sao?"

Yến Thất buông lỏng một hơi.

Cô nàng này nhì là uống nhiều, lại đem ta ngộ nhận làm là Thu Hương.

Lâm Nhượng Tiên cười một tiếng: "Ngày thường thân thể người mềm rất, ngày hôm nay làm sao cứng rắn rất nhiều? Dựa vào người, còn thật thoải mái đây. Đến, để bản tiểu thư sờ sờ, nhìn xem người ngực có hay không phát dục?"

Nàng cũng không quay đầu lại, một đôi tay cống qua đi, tại Yến Thất ở ngực bắt mấy lần, tựa như là nhỏ mèo cào ngứa, làm Yến Thất tâm lý ngứa, bị kích thích, thân thể đều lên phản ứng.

Phía dưới lên phản ứng, vừa vụng về vào Lâm Nhượng Tiên nhì trên thân, lại không né tránh lời nói, cái này cô nàng liền muốn thét lên.

Yến Thất chợt lách người, trốn đến dưới đáy bàn, muốn thừa dịp Lâm Nhượng Tiên không chú ý, thì theo cửa cướp đường chạy trốn.

Àm!

Thật không nghĩ đến là, Lâm Nhượng Tiên thế mà tiện tay đóng cửa phòng.

"Hồngбет, ta ra không được."

Yến Thất dở khóc dở cười, cái này muốn muốn đi ra ngoài cũng khó làm, chỉ có thể chậm rãi tìm cơ hội.

Lâm Nhượng Tiên ngồi tại bên cạnh bàn, uống rượu, thân thể nhẹ nhàng, vịn cái bàn mới miễn cưỡng không có ngã xuống, mắt say lơ đãng mê ly, lộ ra một cổ lộn xộn đẹp.

"Thu Hương, người cũng không biết điểm một cái ngọn nến, tối quá a."

Lâm Nhượng Tiên mò lên một cái ngọn nến thiêu đốt.

Trong phòng đèn đuốc sáng trưng.

Ánh nến quanh quẩn lấy Lâm Nhượng Tiên tầm kia hiện ra say rượu đỏ hồng mặt, hồng điểm điểm lệ, xinh đẹp không gì sánh được, mắt say lơ đãng nhìn quanh ở giữa, toát ra một cổ yếu đuối vẻ đẹp, cùng xưa nay loại kia nữ cường nhân phong cách hoàn toàn không xứng.

Ánh nến sáng lên, Yến Thất nào có chỗ ẩn thân?

Hắn trốn ở dưới mặt bàn, hít thở sâu một hơi, thổi hướng ngọn nến.

Phốc!

Ngọn nến dập tắt, phòng một mảnh tối tăm.

"Thu Hương, người thật là nghịch ngợm, làm sao đem ngọn nến thổi tắt."

Lâm Nhượng Tiên đưa tay muốn đem ngọn nến thiêu đốt.

Yến Thất tay mất lạnh lẽ, đoạt trước một bước, đem ngọn nến chộp trong tay.

Lâm Nhượng Tiên mò cái khoảng không, trong bóng tối, có thể nhìn thấy một cái tay đưa qua đến, âm u nói: "Tốt người cái Thu Hương, còn đem ngọn nến cướp đi, nhìn bản tiểu thư làm sao cướp về."

Nàng đứng dậy, lắc lắc bờ eo thon, lười biếng nhào về phía Yến Thất.

Yến Thất cái này tức giận a, tối như bùng, người còn dám nhào vào trong ngực ta, không sợ ta đem người ăn hết, Thất ca ta đều muốn thềm chết.

Yến Thất sợ hãi bị Lâm Nhượng Tiên đụng phải, không ngừng lui về sau, Lâm Nhượng Tiên giống như là điều hâu giống như, giang hai cánh tay, phong bế Yến Thất tất cả đường ra.

Yến Thất không thể xông vào, chỉ có thể lại lui.

Lui không thể lui, đằng sau cũng là giường.

Yến Thất bị Lâm Nhượng Tiên tự tìm không có cách nào, kiên trì lên giường.

"Thu Hương, người trốn đến trên giường ta cũng muốn sửa chữa người."

Lâm Nhược Tiên ý cười dạt dào lên giường, chạy Yến Thất nhào tới.

Yến Thất cái khó ló cái khôn, một thanh kéo qua chặn mền che kín thân thể, mặc cho Lâm Nhược Tiên làm sao lôi kéo, cũng là không buông tay.

Lâm Nhược Tiên mệt mỏi mềm mại. Suyễn hư xuyết: "Thu Hương, người chừng nào thì trở nên như thế có sức lực? Giống như so nam nhân còn có kinh đây."

Yến Thất tâm lý cười trộm: Ta nhưng là không phải liền là nam nhân mà.

Lâm Nhược Tiên sử xuất bủ sữa khí lực lôi kéo mấy lần, cuối cùng vẫn là uống say, thân thể nghiêng một cái, không có một chút khí lực, ngăn cách chặn mền, lười biếng ghé vào Yến Thất trên thân, dương dương đắc ý nói: "Để người không ra, hừ, bản tiểu thư có phải hay không rất nặng? Chỉ là người tốt nhất chịu lấy thôi, chờ sau này người có nam nhân, cũng sẽ như vậy ép ở trên thân thể người."

Yến Thất một trận cười trộm: Đại tiểu thư tốt hư a!

Nghe Lâm Nhược Tiên cái kia cổ mê người mùi thơm cơ thể, Yến Thất hưng phấn mà vừa bắt đắc dĩ.

Bị nhốt trong chăn, Lâm Nhược Tiên lại đè ở trên người, cái này hoàn toàn là mua dây buộc mình, muốn chạy đều chạy không thoát.

Cảnh ban đêm tĩnh mịch.

Qua một trận, Lâm Nhược Tiên thân thể không nhúc nhích, không còn âm thanh nữa.

"Đại tiểu thư cần phải ngủ."

Yến Thất một chút xiu theo trong chăn chui ra, vừa muốn xuống giường, chỉ thấy Lâm Nhược Tiên mạnh mẽ phía dưới mở to mắt.

Hắn phản ứng siêu nhanh, tranh thủ thời gian nằm xuống.

Lâm Nhược Tiên tựa như cái gì cũng không thấy được, co ro thân thể nằm xuống.

Lần này, lại đem Yến Thất cánh tay xem như gối đầu, đưa lưng về phía Yến Thất, kiêu ngạo thân thể co quắp tại Yến Thất trong ngực, giống như là cái tiểu hài tử, vênh lên phong mê mông, dùng sức hướng Yến Thất ủ lầy.

Nhưng phàm là cái nam nhân, đều không chịu nổi hấp dẫn như vậy, trên mông cái kia mông mềm mại, kích thích Yến Thất hormone tăng vọt, thân thể lại tới phản ứng.

Yến Thất trốn về sau trốn một chút, Lâm Nhược Tiên mông lại cùng dính sát, một bước cũng không nhường, nhất định phải cùng Yến Thất hòa làm một thể.

"Cô nàng này nhi là có ý chiếm ta tiện nghi a?"

Yến Thất dở khóc dở cười, làm sao cũng trốn không thoát Lâm Nhược Tiên lòng bàn tay.

Thu Hương đi tiểu trở về, tiến phòng ngủ, phát hiện Yến Thất không thấy, bốn phía tìm xem, rốt cục phát hiện Yến Thất nằm ở trên giường, không ngừng hướng hắn ngoắc.

"Thất ca làm sao bò lên trên giường của ta? Hắn muốn làm gì? Ai nha, mắc cỡ chết người, Thất ca tại sao có thể như vậy chứ, ta... Ta còn không có chuẩn bị sẵn sàng đây."

Thu Hương ngược vạ phần, hồn dỗi Bạch Yến thất nhất mắt, chạy đến bên giường, lại nhìn thấy Yến Thất trong ngực ôm Lâm Nhược Tiên lúc, không khỏi giật nảy cả mình, nhẹn kêu ra tiếng.

Mới gọi nửa tiếng, gấp bận bịu che miệng, không còn dám gọi.

"Cô nãi nãi, người kêu nửa, muốn chết người a."

Yến Thất mồ hôi đều hoảng sợ đi ra.

Hiện tại, vạn nhất Lâm Nhược Tiên tỉnh, chuyện này coi như lớn.

—— nàng một cái hoàng hoa khuê nữ, Lâm gia đường đường đại tiểu thư, cao cao tại thượng, băng thanh ngọc khiết, bị một đại nam nhân ôm vào trong ngực, cái này ai có thể chịu đựng được! Không được giết chính mình diệt khẩu?

Thu Hương hướng Yến Thất làm một cái ánh mắt, hỏi hắn đến cùng chuyện gì xảy ra.

Yến Thất im ắng đối với khẩu hình.

Thu Hương cũng là cực kì thông minh, . rất nhanh liền hiểu rõ sự việc chân tướng, không nín được cười, cười khanh khách, ngửa tới ngửa lui.

Lâm Nhưộc Tiên nghe được thanh âm, thân eo lười biếng nhúc nhích.

Yến Thất cùng Thu Hương cả kinh một cử động cũng không dám.

Lâm Nhưộc Tiên nhắm mắt lại, cái mông trật trật, thấp giọng nỉ non: "Thu Hương a, người trên bụng che dấu cái thứ gì, dính đến cái mông ta đau."

Thu Hương đỏ bừng cả khuôn mặt, ngượng ngùng khoét Yến Thất liếc một chút, giờ lên đôi bàn tay trắng như phấn, một bộ hồn dỗi ghen ghét bộ dáng.

Yến Thất là cái da mặt dày, bất đắc dĩ nhún nhún vai.

Cái này oán niệm không đến Yến Thất a.

Hắn hiện tại nếu như không có điểm phản ứng, còn có thể danh xưng một đêm làm bảy lần sao?

Lâm Nhưộc Tiên trật trật. Mông, luôn cảm thấy dính đến khó chịu, bỗng nhiên mở to mắt, xoay người, muốn nhìn một chút đến cùng chuyện gì xảy ra.

Chỉ cần Lâm Nhưộc Tiên vừa quay đầu lại, ngay lập tức sẽ cùng Yến Thất bốn mắt nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: 1 chân đá cái mông người :

!

Thu Hương dọa đến thở mạnh cũng không dám, sắc mặt đỏ lên, mồ mị luống cuống, gấp thẳng dặm chân.

"Xong, xong, cái này nhưng có trò vui nhìn , dựa theo đại tính tiểu thư, người không chết, chính là ta sống a."

Yến Thất tên này phản ứng kỳ quái, cái khó ló cái khôn, đại thủ nhô ra đi, che Lâm Nhưộc Tiên con mắt.

"Thu Hương, thả ta ra, người làm gì che con mắt ta."

Lâm Nhưộc Tiên cái gì cũng nhìn không thấy, coi là Thu Hương tại cùng nàng đùa giỡn, gấp vội vươn tay đi a Yến Thất trên lưng ngựa thịt.

Đáng tiếc là, Yến Thất không sợ ngựa, không có nửa điểm phản ứng.

Lâm Nhưộc Tiên phát hiện có chút không đúng, cảnh giác lên: "Thu Hương, người sợ nhất ngựa, hiện tại làm sao không sợ? Chuyện gì xảy ra? Thu Hương? Người tại sao không nói chuyện? Người là Thu Hương sao? Người đến cùng phải hay không Thu Hương?"

Yến Thất vội vàng hướng Thu Hương nháy mắt.

Thu Hương vội vội vàng vàng bò lên giường, vội vội vàng vàng nói: "Đại tiểu thư, là ta nha, Thu Hương ở chỗ này đây."

"Ai nha, Thu Hương, người có thể tính nói chuyện, người nếu không nói, ta còn tưởng rằng cái này là nam nhân tay đâu, thật là có lực."

Lâm Nhưộc Tiên tựa hồ có chút tỉnh rượu, vẫn cảm thấy không đúng chỗ nào, đưa tay đi mò Yến Thất đại thủ.

Yến Thất hướng Thu Hương làm một cái ánh mắt, buông hai tay ra đồng thời, xẹt một chút chui vào chăn, trốn ở Thu Hương đằng sau.

Lâm Nhưộc Tiên còn không có hoàn toàn tỉnh rượu, đôi mắt đẹp nhìn lấy Thu Hương, nghi ngờ nói: "Thu Hương, người thật là có sức lực, mới vừa rồi là người sao? Người trên bụng là cái gì nha, dính đến cái mông ta khó chịu."

Thu Hương sợ hãi Yến Thất bị phát hiện, vội vàng đắp kín mền, ấp úng nói: "Đại tiểu thư, ta cũng không có dính người, là người làm cảm thấy khó xử mông đi, đại tiểu thư muốn nam nhân đâu."

"Đi người, ta mới không nghĩ nam nhân, là người muốn nam nhân đi."

Lâm Nhựt Tiên tới gần Thu Hương, gắt giọng: "Đừng cho là ta không biết, mấy ngày trước người lúc tắm rửa, ta phát hiện một đầu nam nhân thiếp thân tiểu khố, người nói cho ta biết, đến cùng là cái gì cái thói nam nhân? Có phải hay không Yến Thất?"

Thu Hương vội vàng vàng lác đầu: "Đại tiểu thư nói cái gì, ta nhưng là nghe không hiểu, ta cũng chưa từng thấy qua cái gì nam nhân thiếp thân tiểu khố, đại tiểu thư là nhìn nhầm đi."

Lâm Nhựt Tiên các đại thiên kiều hừ: "Chúng ta Lâm gia cũng là làm mũ áo vài vóc sinh ý, một đầu nam nhân thiếp thân tiểu khố, ta sẽ nhìn nhầm sao? Thu Hương, người bây giờ là càng ngày càng không thành thật, thế mà còn dám đối với ta nói láo."

Nàng đi a Thu Hương ngựa.

Thu Hương sợ sẽ nhất là ngựa, thân thể mềm mại loạn chiến, lớn tiếng cầu xin tha thứ.

Yến Thất sợ hãi Thu Hương loạn động, hội bại lộ chính mình, lại không dám phanh Thu Hương bờ eo thon, sợ hãi cùng Lâm Nhựt Tiên tay đụng vào nhau.

Hắn không có cách nào, đành phải dùng hai chân quần lấy Thu Hương nhỏ nhắn mềm mại đùi thon dài.

Bốn đầu chân thân mật giao chồng lên nhau, Yến Thất bụng dưới dựa sát tại thu trên mông đẹp, cảm nhận được mịn màng như son da thịt, hơi đụng một cái, đều có kinh người co dãn.

Thu Hương gương mặt ửng hồng, tâm lý giống như là thiêu đốt lên một đám lửa, thân mật dán dựa vào, để cho nàng có một loại dị dạng thỏa mãn, không cách nào dùng lời nói mà hình dung được, hai đầu cặp đùi đẹp kéo căng quá chặt chẽ, tuyệt không muốn giây dụa, thậm chí còn muốn vận vẹo cái mông phối hợp một chút Yến Thất.

Lâm Nhựt Tiên a một hồi lâu ngựa, mới xoa bóp Thu Hương phiếm hồng khuôn mặt nhỏ, gắt giọng: "Nói, nam nhân kia có phải hay không Yến Thất?"

Thu Hương trong thân thể giống như là gió lên bão tố, môi đỏ môi mím thật chặt, không dám nói lời nào, sợ hãi hơi há miệng ra, liền không nhận được hát lên cảm thấy khó xử a a a âm thanh.

"Thu Hương, ta đều cùng người nói rất nhiều lần, Yến Thất tên kia không điểm mấu chốt, không nguyên tắc, là cái đại lấu cá, người cô gái nhỏ này ôn nhu thuần khiết, ở đâu là đối thủ của hắn. Người vẫn là cách hắn xa một chút, chớ bị hắn lừa gạt. Riêng là, thân phận của người mười phần mẫn. Cảm giác, hơi chút vô ý thì sẽ xảy ra việc lớn, Yến Thất tên này mười phần không đáng tin cậy..."

Yến Thất cái này tức giận a.

Lâm Nhựt Tiên, ta đến cùng làm sao đắc tội người, há miệng ngậm miệng nói xấu ta, ta có hay không đáng tin cậy, người biết cái đích gì!

Thu Hương mềm mại nói: "Đại tiểu thư lại tới nói huyền thuyên, ta không nghe, ta không nghe, Yến Thất là cái rất tốt người, còn bảo hộ đại thiếu gia đâu, ngày hôm nay, thậm chí cùng Lục lão gia đối chọi gay gắt, còn đem Trương Hòa đuổi ra Lâm phủ đây."

Lâm Nhựt Tiên khề nói: "Ta nghe nói, Yến Thất có thể nhờ Trương Hòa căn này cây đình, thật là giúp ta đại ân. Nhưng là, người có nghĩ tới hay không, Yến Thất lợi hại như vậy một cái nhân vật, vì sao lại tiến vào Lâm phủ làm tiểu gia đình? Đây không phải rất kỳ quái sự tình sao?"

Thu Hương nháy đôi mắt đẹp: "Nói không chừng, Yến Thất là hướng về phía đại tiểu thư đến đâu, hắn ưa thích đại tiểu thư cũng khó nói nha."

Yến Thất có chút tức giận, tại Thu Hương trên cái mông dùng sức bóp một chút.

"Ai nha!"

Thu Hương vừa đau lại ngựa, còn có loại dị dạng khoái lạc xâm nhập chân tâm, thật hy vọng Yến Thất lại nhiều bóp mấy lần.

Lâm Nhựt Tiên bữu môi: "Yến Thất thích ta? Hừ, nói cho người đi, nhà mới con trai phòng vấn cái này rất nhiều ngày đâu, bao quát Vương Trục Bạch, Tôn Thanh bọn người ở tại bên trong tài tử, đều hướng ta đưa qua lễ vật, vụng trộm tìm cơ hội tiếp cận ta, chiếm được ta hảo cảm, đưa ta buồn cười lễ vật. Nhưng duy chỉ có thì cái này Yến Thất, chưa từng có tiếp cận qua ta, thậm chí đều chưa từng gặp qua. Thu Hương, người nói, hắn đây là đối với ta có ý tứ sao?"

Thu Hương mềm mại nói: "Tựa như là đối đại tiểu thư không có ý nghĩa."

Lâm Nhựt Tiên nói: "Đã hắn đối với ta không có ý nghĩa, lấy hắn năng lực cùng thủ đoạn, tiến vào Lâm gia làm gia đình đến cùng là vì cái gì, đây không phải rất khả nghi sao? Hắn sẽ quan tâm mỗi tháng mười lượng bạc bổng lộc, đây quả thực là chuyện tiểu lâm."

Nghe đến đó, Yến Thất cũng đứng Lâm Nhựt Tiên lau mắt mà nhìn.

Cô nàng này nhi không hổ là buồn bán, rất có đầu não.

Bất quá, nghe, ta không có cho nàng tặng quà, tìm cơ hội bắt chuyện nàng, nàng bề ngoài như có chút không vui a.

Lâm Nhựt Tiên nói: "Thu Hương, dù sao ngươi phải nhớ kỹ, Yến Thất là tên đại bại hoại, ta bận bịu qua trong khoảng thời gian này, thì tìm một cơ hội đem hắn đuổi ra Lâm phủ, hừ, hắn nếu là ở Lâm phủ ngốc hơn nửa năm, Lâm phủ những nha hoàn này, cái bụng còn không phải toàn đại?"

Thu Hương hé miệng yêu kiều cười.

Yến Thất còn có chút buồn bực: Cô nàng này nhi đồng ta ý kiến quá lớn. .

Ta giúp ngươi bận bịu nhiều như vậy, ngươi không cảm tạ cũng coi như, thế mà còn luôn miệng mắng ta, muốn bị ta đuổi ra Lâm phủ, đây quả thực là tá ma giết lửa, không, ta sao lại không phải con lửa, phải gọi làm qua sông đoạn cầu.

Yến Thất càng nghĩ càng giận, lên trả thù tâm tư, thừa dịp Lâm Nhựt Tiên tại cùng Thu Hương lủi rủ nói chuyện, bỗng nhiên vừa nhấc chân, đá vào Lâm Nhựt Tiên phần trắng trên cái mông.

Lâm Nhựt Tiên rít lên một tiếng, bị đá đến lăn trên mặt đất, che lấy cái mông kêu to: "Thu Hương, ngươi dám đá bản tiểu thư, ta không tha cho ngươi."

"Ta, không phải ta đá, a, cái kia, là ta đá, đại tiểu thư, là ta đá."

Thu Hương muốn phủ nhận, ý thức được là Yến Thất bị đá, lại tranh thủ thời gian thừa nhận, vội vàng đi xuống kéo Lâm Nhựt Tiên lên.

Lâm Nhựt Tiên ôm chặt lấy Thu Hương, hai người sát người vật lộn lên.

Yến Thất nắm lấy cơ hội, thừa dịp cảnh ban đêm đen nhánh, rón rén, lặng lẽ đào tẩu, tâm lý còn muốn lấy vừa rồi một cước kia, đụng phải Lâm Nhựt Tiên mềm mại cái mông, có một phen đặc biệt tiêu hồn tư vị.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Điều hồ ly sơn :

!

Yến Thất xem xét, càng xác định Bình Nhi hiềm nghi rất lớn.

Phàm là đi theo Khúc Phong ra ngoài chọn mua người, nhất định sẽ rất cao hứng, dù sao có thể cùng khúc đại quân gia tiếp xúc nhiều hơn, chỉ có chỗ tốt, không có chỗ xấu.

Nhưng là, cái này Bình Nhi thế mà một mặt không nguyên ý, như vậy nhất định nhất định có mờ ám.

Khúc Phong nhìn lấy Bình Nhi: "Thế nào, ngươi không nguyên ý?"

Bình Nhi ấp úng nói: "Khúc... Khúc quân gia, ta hôm nay thân thể không thoải mái, vẫn là đừng đi a? Ta giặt quần áo, ta nhỏ cò, cái này cũng không có vấn đề gì."

Khúc Phong nói: "Không thoải mái? Vậy liền vượt qua một chút nha, lại nói ngươi lý do rất kỳ hoa, đã không thoải mái, làm sao có thể nhỏ cò giặt quần áo đâu? Chẳng lẽ cùng ta đi chọn mua, so giặt quần áo mệt mỏi hơn sao?"

"A, cái này. . ."

Bình Nhi lúc này mới ý thức được, chính mình lý do căn bản không thành lập.

Khúc Phong nói: "Tốt, cứ quyết định như vậy, Bình Nhi cùng ta ra ngoài chọn mua, ta chọn ngươi là cảm thấy ngươi có bồi dưỡng tiềm lực, cũng đừng lại sức khước từ, khiến ta thất vọng nha."

Bình Nhi mi đầu không ngừng run run, lại nói: "Vậy ta thì vượt qua một chút, cùng Khúc quân gia cùng nhau đi chọn mua. Bất quá, ta có bệnh thích sạch sẽ, không thích nam tử tiến phòng ta, không bằng chờ ta trở lại về sau, chính mình quét dọn gian phòng đi."

"Như vậy sao được?"

Khúc Phong quả quyết lắc đầu: "Thân thể ngươi không thoải mái, như thế nào quét dọn vệ sinh? Ta thân là quản gia, nhất định phải vì thân thể các ngươi suy nghĩ, tuyệt đối không thể để cho các ngươi mệt mỏi."

Bình Nhi nói: "Khúc quản gia, ta không sợ mệt mỏi."

Khúc Phong xụ mặt, thần sắc nghiêm nghị nói: "Ta đối tất cả mọi người đối xử như nhau, người nào cũng không thể có tính đặc thù. Bình Nhi cô nương nói có bệnh thích sạch sẽ, chính mình quét dọn gian phòng, nếu là lại có cô nương khác cũng nói có bệnh thích sạch sẽ, ta nên làm cái gì?"

"Nhớ kỹ, đây là Lâm phủ, các ngươi ở là Lâm phủ túc xá, không phải là các ngươi nhà khuê phòng, từ đầu tới nhiều như vậy tư ản? Tốt, việc này cứ quyết định như vậy, người nào lại có ý kiến, cái kia chính là không thích ứng Lâm phủ sinh hoạt tiết tấu, có thể cuốn gói rời đi."

"Cái này. . ."

Bình Nhi phía sau có mồ hôi chảy ra, không thể làm gì nói: "Khúc quản gia, ta nghe ngươi."

"Cái này đúng."

Khúc Phong an bài một chút nhân thủ, liền mang theo Bình Nhi, cùng nhau ra ngoài chọn mua.

Trước khi đi, còn hướng Yến Thất làm một cái ánh mắt.

Bọn gia đình đều công việc lu bù lên.

Nha hoàn tất cả đều về hậu viện giặt quần áo, thanh trừ cỏ dại.

Bọn gia đình bắt đầu quét dọn gian phòng, trong lúc nhất thời trong túc xá bụi đất tung bay, quả thực cay con mắt.

Yến Thất mang theo Thu Hương tiến Bình Nhi phòng ngủ.

Vừa đẩy cửa ra, Yến Thất mượn ánh sáng, chỉ một chút cửa mặt đất, cười lạnh nói: "Thấy không, mặt đất vung một tầng Tàn Hương, nếu là không có phù hợp lý do mạo muội xông tới, nhất định sẽ gây nên Bình Nhi cảnh giác."

Thu Hương đôi mi thanh tú nhú chặt: "Bình Nhi như thế cảnh giác, xem ra nàng phòng ngủ khẳng định có một số không thể nhìn đồ vật."

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Tới đi, hành động, lục tung tìm một đợt."

Yến Thất xó xỉnh tìm nhiều lần, không có thu hoạch gì.

Thu Hương trên giường lật tới lật lui, chần mèn lật nhiều lần, cũng không có phát hiện dị dạng đồ, vật.

Tìm nửa canh giờ, không có bất kỳ cái gì thu hoạch.

Thu Hương giọng dịu dàng thờ dãi: "Thất ca, có phải hay không là chúng ta lo ngại? Bình Nhi hoặc là cũng là một người bình thường? Không có quan hệ gì với ta!"

"Không có khả năng!"

Yến Thất nói: "Nàng nếu là một người bình thường, cửa tại sao vẩy lên Tàn Hương? Một cái bình thường nha hoàn, sẽ có loại tâm cơ này sao?"

Thu Hương gấp dậm chân một cái: "Nhưng là, cái gì hữu dụng là manh mối cũng không có lục soát a, thời gian không còn sớm, Bình Nhi có lẽ muốn trở về, chúng ta phải rút lui."

Yến Thất cũng lên giường lục soát.

Hắn đi tìm mấy lần quần áo, nắm lấy mấy đầu Bình Nhi thiếp thân bên trong. Quần, lật qua lật lại nhìn.

Thu Hương giọng dịu dàng nằng: "Nghe không ra Thất ca còn có nhìn trộm người ta bên trong. Quần yêu thích."

Yến Thất Bạch Thu hương liếc một chút: "Ngươi nghe đến đi đâu? Liền xem như ta có đam mê này, cũng là nhìn trộm người thiếp thân bên trong. Quần."

"Thất ca..."

Thu Hương gương mặt mặt hồng hào, Phi Hà rục rờ.

Yến Thất nói: "Nhìn thấy những thứ này thiếp thân bên trong. Quần, ta phát hiện một số chỗ kỳ hoặc."

Thu Hương không hiểu: "Làm sao kỳ quặc?"

Yến Thất đem Bình Nhi thiếp thân bên trong. Quần ném qua một bên, chỉ những áo đó vật nói ra: "Phát hiện không, những thứ này trong quần áo, thế mà là không có một kiện áo ngực, điều này có thể sao? Bình Nhi hội không đâm thủng ngực áo sao? Nhất định sẽ mặc, cái kia áo ngực ở đâu? Vì cái gì một kiện đều không nhìn thấy?"

Thu Hương cũng cảnh giác lên: "Thì đúng vậy a, nữ hài gia gia, không có khả năng không có áo ngực, cái kia áo ngực đâu? Làm sao lại một kiện cũng không thấy?"

Yến Thất đánh cái búng tay: "Mau tìm áo ngực, ngực trên áo tuyệt đối có mờ ám."

Hai người lại bắt đầu công việc lu bù lên, tìm kiếm khắp nơi Bình Nhi áo ngực.

Thu Hương không thu hoạch được gì.

Yến Thất tâm tư kín đáo, chợt phát hiện chân giường ép xuống lấy khối kia gạch, bốn phía khe hở hơi có chút lớn, mà lại gạch mặt có mấy chục đạo bị chân giường xẹt qua đường vân.

"Chân giường thật tốt, một năm cũng bắt động một lần, làm sao lại đem cục gạch vạch ra mấy chục đạo đường vân? Trừ phi, chân giường thường xuyên hoạt động, Bình Nhi lại nhắc không nổi giường gỗ, chỉ có thể phí sức đẩy tới đẩy lui. Haha, không sai, áo ngực thì trốn ở chỗ này."

Yến Thất đại hỉ, đem chân giường dời, cẩn thận từng li từng tí đem gạch giữ lại, bên trong quả nhiên che dấu một cái tiểu gói nhỏ.

Thu Hương vui mừng quá đổi, đem bao khóa lấy ra mở ra, bên trong thế mà là chứa năm sáu kiện áo ngực, một vừa mở ra xem xét.

Yến Thất trêu ghẹo nói: "Bình Nhi danh tự gọi tốt, cái này áo ngực, thật là đầy đủ Bình, so ta còn Bình."

"Chán ghét!"

Thu Hương ngượng ngùng Bạch Yến thất nhất mắt, bắt đầu cẩn thận kiểm tra áo ngực.

Kiện thứ nhất áo ngực, sần từ phía trên thêu lên một đóa yêu diễm màu đỏ hoa sen.

Kiện thứ hai áo ngực, cũng thêu lên một đóa giống như đúc màu đỏ hoa sen.

Thứ ba kiện áo ngực, vẫn là thêu lên màu đỏ hoa sen.

Thu Hương nhìn thấy đóa này màu đỏ hoa sen, mềm mại mặt trắng bạch, kém chút té xỉu.

Yến Thất vội vàng nắm ở Thu Hương eo mềm: "Phát hiện mờ ám?"

Thu Hương chậm rãi gật đầu: "Nhìn thấy đóa này màu đỏ hoa sen, ta liền biết là chuyện gì xảy ra."

Yến Thất nói: "Bình Nhi bọn họ mau trở lại, chúng ta trở về nói."

Hắn trí nhớ rất tốt, đem tất cả áo ngực dựa theo nguyên lai bộ dáng xếp xong, để vào giường dưới lòng bàn chân, lại đem cục gạch dọn xong, nhìn tựa như là cho tới bây giờ không động tới.

Vội vã đem phòng quét dọn một phen, Yến Thất mang theo Thu Hương đi ra ngoài.

Vừa ra cửa, Bình Nhi vừa vận đối diện đi tới.

Thu Hương thân thể run lên, sắc mặt đỏ lên.

Yến Thất cái khó ló cái khôn, vội vàng ôm Thu Hương thân eo, nói: "Thu Hương, ngươi làm sao choáng? Có thể là ngươi mỗi ngày lúc này đều đang ngủ, ngày hôm nay không chỉ có không ngủ, lại bận bịu sống lâu như thế, thân thể mệt nhọc, mới có thể té xỉu. Đến, ta vịn ngươi đi về nghỉ một chút. Bình Nhi, phòng cho ngươi quét dọn qua, rất sạch sẽ."

Yến Thất rất tự nhiên nói mấy câu, vịn Thu Hương rời đi.

Bình Nhi ngoeo đầu, đưa mắt nhìn Yến Thất cùng Thu Hương rời đi, trong con ngươi che dấu vẻ cảnh giác, đợi hai người biến mất, Bình Nhi vội vã đóng cửa phòng, lập tức chạy đến chân giường, đi xem khối kia gạch.

Gạch mặt không hề động qua dấu vết.

Bình Nhi lại đem quay đầu keo kiệt xuống tới, lấy ra bên trong bao khóa, nhìn thấy nội y vẫn là xếp chỉnh tề như vậy, liền trình tự cũng không hề biến hóa, lúc này mới buông lỏng một hơi.

Giờ phút này, nàng toàn thân đổ mồ hôi, lại vẫn chưa tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Thế lực sau lưng không thể tưởng tượng :

!

Bình Nhi đôi mắt hiện ra một cỗ mù mịt, trong đầu hồi tưởng lại Yến Thất lời nói đến: "Thu Hương, người làm sao choáng? Có thể là người mỗi ngày lúc này đều đang ngủ, ngày hôm nay không chỉ có không ngủ, lại bận bịu sống lâu như thế, mới có thể té xỉu. Đến, ta vịn người đi về nghỉ một chút. Bình Nhi, phòng cho người quét dọn qua, rất sạch sẽ."

Nàng bắt lấy một cái trọng điểm: Thu Hương mỗi ngày lúc này đều đang ngủ.

Bình Nhi đôi mắt phóng đại, hưng phấn vỗ bàn một cái: "Không nghĩ tới Yến Thất một câu lại nhắc nhở ta, trời sáng lúc này, ta nhất định muốn cho Thu Hương nghiệm minh chính thân, ngược lại muốn xem xem nàng trên miệng có hay không một khóa nốt ruồi son."

...

Yến Thất ôm Thu Hương về đến nhà mình tiểu viện.

Thu Hương thân thể mềm mại, hành tẩu thời điểm, sung mãn mông chéch tại Yến Thất trên bụng ma sát, mặc lại đơn bạc, thịt dán sát thịt cảm giác, mười phần tốt đẹp, mềm mại cánh tay ôm lấy Yến Thất cổ, thô khí như lan.

Nhuễn ngọc ôn hương ôm tràn đầy!

Yến Thất rất hưng phấn, hận không thể cứ như vậy ôm Thu Hương, đi thẳng đi xuống, đến trong phòng, cũng không nỡ đem Thu Hương buông ra.

Thu Hương mềm mại Bạch Yến thất nhất mắt: "Thất ca, mau buông ta xuống, ta hiện tại đã không choáng."

Yến Thất nói: "Không có việc gì nhiều, người thì lại choáng một lát đi."

"Chán ghét!"

Thu Hương thăm thăm thở dài: "Ai nói không có việc gì? Xảy ra đại sự."

Yến Thất lưu luyến không rời đem Thu Hương buông xuống: "Chẳng lẽ cái này Bình Nhi không phải kẻ đơn giản?"

Thu Hương nói: "Bình Nhi là kẻ đơn giản, nhưng nàng thế lực sau lưng, lại đáng sợ đến làm người ta kinh ngạc lạnh mình, đêm không thể say giấc."

"Dọa người như vậy?"

Yến Thất hỏi: "Chỉ bằng cái kia đoá màu đỏ hoa sen sao?"

Thu Hương nói: "Thất ca biết Bình Nhi vì cái gì đem có thêu màu đỏ hoa sen áo ngực giấu đi sao?"

"Ta còn thật không biết."

"Nói cho người đi, Bình Nhi là Hoa Liên giáo đồ, tà dị liên hoa giáo đồ. Mà áo ngực liên hoa cũng là liên hoa dạy tiêu chí."

Yến Thất nhú mày: "Liên hoa dạy? Tên lên cũng không tề."

Thu Hương mắng: "Đáng tiếc, liên hoa Giáo Danh chữ tuy tốt nghe, nhưng là một đám tà dị giết chi đồ. Liên hoa dạy thế lực rất lớn, trải rộng thiên hạ."

"Năm đó, phụ thân ta tái thế thời điểm, từng toàn lực điểm qua liên hoa dạy, nhưng là mỗi khi cơ hồ muốn đem liên hoa dạy một mẻ hết gọn lúc, cuối cùng sẽ toát ra không thể kháng cự lực lượng, đem liên hoa dạy thủ lĩnh thả đi. Lúc đến nay lúc, liên hoa dạy là càng ngày càng rộng, liên quan phủ đều

không tránh né."

Yến Thất hỏi: "Cái kia Bình Nhi nhất định chính là liên hoa giáo đồ đi?"

Thu Hương gật gù đầu: "Liên hoa dạy đẳng cấp sâm nghiêm, chia làm Hồng Chanh Hoàng Lục Lam Chàm Tử, màu đỏ hoa sen là thấp nhất cấp giáo đồ, màu tím hoa sen là cao nhất cấp, cũng chính là giáo phái nguyên lão. Bình Nhi đeo màu đỏ hoa sen, cái kia chính là cấp thấp nhất giáo chúng."

"Thì ra là thế."

Yến Thất gật gù đầu: "Vì cái gì ngươi thấy liên hoa, liền sẽ hoa dung thất sắc, ngươi như thế sợ hãi liên hoa dạy?"

Thu Hương nói: "Phụ thân trước khi chết ở giữa, ta từng đi thăm tù, phụ thân nói cho ta biết, nhất định muốn cẩn thận liên hoa dạy. Hẳn hoài nghi tai bạc cũng là bị liên hoa dạy người cướp đi."

Yến Thất hít sâu một hơi: "Xem ra, liên hoa dạy hại sợ sự tình bại lộ, là quyết tâm muốn đối ngươi đuổi tận giết tuyệt."

Thu Hương sắc mặt trắng bệch: "Hiện tại nhưng là như thế nào cho phải?"

Yến Thất lôi kéo Thu Hương mềm mại không xương tay nhỏ, nói: "Đừng nóng vội, còn chưa tới son cùng thủy tận cấp độ. Có ta ở đây, ngươi không cần lo lắng."

Thu Hương nói: "Ta hiện tại đã bị Bình Nhi để mất tới, nàng mặc dù là cái cấp thấp khác liên hoa giáo chúng, không có gì đặc thù bản sự, nhưng phía sau năng lực lượng quá cường đại, một khi phát hiện ta, ta nhất định không chỗ trốn chạy."

Yến Thất nói: "Cho nên, ngươi nhất định không thể bị Bình Nhi khóa chặt mục tiêu."

Thu Hương lắc đầu: "Vấn đề là Bình Nhi khóa chặt ta, Thất ca, nếu không đem Bình Nhi đuổi ra Lâm phủ đi."

Yến Thất lắc đầu: "Đem Bình Nhi đuổi ra Lâm phủ là nhất định, nhưng cũng không phải hiện tại, bởi vì vậy ngược lại sẽ để Bình Nhi xác định, ngươi chính là tào xuân thu nữ nhi."

"Vậy phải làm thế nào?"

Thu Hương môi đỏ môi mím thật chặt: "Chẳng lẽ thì không có cách nào sao?"

Yến Thất cười ha ha: "Có ta ở đây, gấp cái gì đâu? Ta hiện tại thì có một biện pháp tốt nhất, vài phút đùa bỡn Bình Nhi đoàn đoàn loạn chuyển."

Thu Hương lôi kéo Yến Thất cánh tay, y như là chim non nép vào người rúc vào trong ngực hắn: "Thất ca, ngươi mau nói, có biện pháp gì tốt."

Yến Thất nói: "Bình Nhi sở dĩ khóa chặt ngươi, đó nhất định là phát hiện ngươi chính là một cái thuận tay trái, điểm ấy ngươi không cách nào che giấu. Mà nàng tuy nhiên phát hiện ngươi là thuận tay trái, nhưng lại chậm chạp không có hành động, cũng là bởi vì không cách nào xác định ngươi trên mông đến cùng có hay không một khóa nốt ruồi son." "Một khi nàng xác định ngươi trên mông có một khóa nốt ruồi son, đến lúc đó, Thu Hương, ngươi thì thật nguy hiểm."

Thu Hương đỏ mặt, mềm mại nói: "Nhưng là, ta trên mông, thật có một khóa nốt ruồi son."

Yến Thất gật gù đầu: "Ta biết."

Thu Hương mềm mại mặt ửng đỏ: "Làm sao ngươi biết?"

Yến Thất mặt không đỏ, hơi thở không gấp: "Ngày đó hai ta cùng nhau tắm rửa lúc, ta nhìn thấy ngươi trên mông viên kia nốt ruồi son."

"Ai nha."

Thu Hương then được sừng ái gò má nóng hổi, bụm mặt, vặn vẹo thân eo: "Thất ca ngươi tại sao như vậy a, còn nhìn lên ta cái mông, cái này sao mà được a, ta cũng không có mặt. Ngươi chán ghét, ngươi lưu manh..."

Yến Thất nói: "Vậy làm sao bây giờ? Không bằng, ta ăn một chút thua thiệt, để ngươi nhìn ta cái mông?"

Thu Hương lại là cứng ngắc, lại là ngượng: Còn nhìn cái mông ngươi, vậy ta không phải càng ăn thiệt thòi? Thất ca thật sự là một cái đại lưu manh.

Yến Thất khoát khoát tay: "Chúng ta trở lại chuyện chính, cho nên, ta có một cái diệu kế, vậy không bằng thì cho Bình Nhi một cái nghiệm minh chính thân cơ hội, chỉ cần nàng nhìn thấy ngươi mông không có nốt ruồi son, cái kia nguy hiểm chẳng phải giải trừ sao? Nàng về sau sẽ không bao giờ lại khóa chặt ngươi."

Thu Hương lắc đầu: "Thất ca ngươi ngốc sao? Ta trên mông viên kia nốt ruồi son rất rõ ràng, nào dám để Bình Nhi nghiệm minh chính thân?"

Yến Thất cười ha ha: "Ngươi đây thì không hiểu, . không phải liền là một khóa nốt ruồi son sao? Giải quyết hết còn không đơn giản?"

Thu Hương khoét Yến Thất liếc một chút: "Làm sao đơn giản a? Nốt ruồi son phát ra từ da thịt, vô luận biện pháp gì, đều làm không roi, Thất ca, còn nghiệm mình chính thân đâu, ngươi đây là chủ ý ngu ngốc."

Yến Thất nói: "Ngươi không có linh ngộ ta ngoài ý muốn nghĩ? Chúng ta nhưng là tìm khác nữ nhân để thay thế ngươi, để Bình Nhi nghiệm mình chính thân."

Thu Hương thật không thể tin tưởng to mắt: "Thất ca, ngươi lại đùa ta chơi đâu? Khác nữ nhân dáng dấp cùng ta giống nhau sao? Bình Nhi liếc một chút liền sẽ xem thấu."

Yến Thất bĩu môi: "Chẳng lẽ ngươi không biết, ở trên đời này, có một loại thần kỳ thuật dịch dung sao?"

"Thuật dịch dung?"

Thu Hương sững sờ một chút, lắc đầu: "Thuật dịch dung ta ngược lại thật ra nghe nói qua. Bất quá, thuật dịch dung dễ học khó tinh, hội thuật dịch dung người ít càng thêm ít, gần như tuyệt tích, cái này nhất thời nửa khắc, ở đâu tìm về thuật dịch dung cao thủ?"

Yến Thất thật cao ưỡn ngực: "Còn cần tìm sao? Xa cuối chân trời, gần ngay trước mắt."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Kịch thích không cần nói cũng biết :

!

"Gần ngay trước mắt?"

Thu Hương vụt sáng lấy đôi mắt đẹp, đuổi ra thiên thiên ngọc thủ, lớn mật tại Yến Thất trên trán sờ sờ: "Thất ca, ngươi cũng không có phát sốt a, nói thể nào lên mê sáng tới."

Yến Thất tên này mới sẽ không bỏ qua chiếm tiện nghi cơ hội tốt, thừa cơ đem Thu Hương tay nhỏ nắm trong tay, tùy ý vuốt vuốt: "Ta đối ngươi chừng nào thì đã nói láo?"

Thu Hương muốn đem tay rút ra, nhưng là Yến Thất bắt rất chặt, còn không ngừng cào trong lòng bàn tay nàng, một cổ xóp giong ngựa theo trong lòng bàn tay lan tràn ra, nàng rất thoải mái, thân thể kiều nhuyễn bất lực, cũng liền mặc cho Yến Thất nắm lấy nàng tay nhỏ giờ trò xấu.

"Thất ca đường đường đàn ông, làm sao lại thuật dịch dung đâu? Đây chính là chỉ có nữ hài tử mới biết đồ vật đây."

Yến Thất lắc đầu: "Ngươi đem thuật dịch dung giống như là trang điểm, sai lầm lớn! Đặc biệt sai! Thực, giữa hai cái này căn bản cũng không ngang nhau."

"Trang điểm vền vền một loại tiêu khiển công cụ, vền vền khiến người ta nhìn càng thêm đẹp mà thôi. Nhưng thuật dịch dung nha, thì là âm thanh dung mạo, cử chỉ hình thái, toàn phương vị thay đổi, nói đến khoa trương điểm, thuật dịch dung có thể cho một người biến thành một người khác."

Thu Hương vênh lên môi đỏ, mềm mại nói: "Thất ca, ngươi từ nơi nào học được thuật dịch dung, cũng đừng là vền vền biết chút da lông, sau đó hướng ta một cái tiểu nữ hài khoe khoang a?"

Yến Thất nói: "Ta từ nơi nào học được ngươi không cần quản, không có việc gì nhiều, hiện tại ta thì động thủ triển lãm cho ngươi xem."

Hắn ra ngoài tìm tới Khúc Phong, muốn một số thạch cao, thêm nước, quấy đều.

Yến Thất trước kia nhưng là đại danh鼎鼎 Hoa Hạ chiến lược cố vấn, thường xuyên bí mật đi thăm các quốc gia, lời kéo khắp nơi, chỉ điểm giang sơn.

Hắn âm thanh dung mạo đã sớm mọi người đều biết, như không dịch dung, rất dễ dàng lọt vào địch nhân ám sát.

Cho nên, tổ chức cho hắn phân phối cấp chín dịch dung cao thủ, thông qua các loại đạo cụ phối hợp, còn có dịch dung cao thủ tinh xảo kỹ xảo, có thể

cho hấn tạo nên khác biệt hình tượng.

Thậm chí, liền vân tay đều có thể làm giả.

Yến Thất tên này cực kỳ thông minh, cùng bên người vị này dịch dung cao thủ thường xuyên giao lưu, cũng học được vị này dịch dung cao thủ năm sáu Phân Thủy chính xác.

Nhưng thuật dịch dung cần rất nhiều đạo cụ, Yến Thất hiện tại đạo cụ không được đầy đủ, thuật dịch dung khẳng định lại đánh năm phần chiết khấu, nhưng coi như như thế, cũng đủ để một lần nữa tạo nên một cái cùng Thu Hương có năm phần tương tự thể thân.

Lại phối hợp tối tăm ánh đèn, cùng tạo hình , bình thường người tại ngoại nhìn thoáng nhìn lúc, căn bản là không phân biệt được.

Nhìn lấy Yến Thất quấy thạch cao, Thu Hương hỏi: "Thất ca quấy thạch cao làm cái gì?" Yến Thất cười nhìn Thu Hương tám kia kiều mị khuôn mặt: "Một lát, ta cho ngươi thoa một trượng mặt nạ? Ngươi có thích hay không?"

Thu Hương sờ sờ mềm mại mặt: "Thoa mặt nạ sao? Làm đẹp, vẫn là dưỡng nhan? Mặt nạ ở đâu? Ta rất nhớ nếm thử một chút."

Yến Thất nhất chỉ thạch cao: "Đây chính là mặt nạ."

Thu Hương dọa đến lui một bộ: "Thất ca đùa nghịch ta, ta mới không cần đâu, đây là thạch cao, cũng không phải cái gì mặt nạ?"

"Vây nhưng không phải do ngươi."

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười xấu xa, một tay lấy Thu Hương bắt tới, ôm ngang tại trên đùi, nắm lên thạch cao, bôi lên tại Thu Hương kiều mị trên khuôn mặt nhỏ nhắn.

"Xấu chết."

Thu Hương vênh lên phần hồng cái miệng nhỏ nhắn, muốn phản kháng, dùng sức nhúc nhích bờ eo thon, trái trật phải trật, trước thẳng sau dao động, lại vẫn trốn không thoát Yến Thất ôm ấp.

Nhúc nhích mặt mông thời điểm, đã cảm thấy cái mông cần đến hoảng, mông. Cánh phía trên đỉnh ra một cái mộc cọc gỗ ngắn, đỉnh nàng tâm hoảng ý loạn.

Thu Hương nửa người đều mềm, đỏ mặt, vũ mị khoét Yến Thất liếc một chút, mềm mại nói: "Đại bại hoại, ngươi suy nghĩ gì đồ hư hỏng đâu?"

Yến Thất rất vô tội: "Xin nhờ, ta Thu Hương, đây cũng không phải là ta tâm không thuần, mà chính là ngươi cố ý dụ hoặc ta, ngươi tại trong ngực ta trước dao động sau dao động, chỉ cần là cái nam nhân, liền không khả năng không có phản ứng."

"Đại bại hoại, liền biết khinh bạc ta."

Thu Hương nghĩ cũng phải, đều tự trách mình lơ là sơ suất, kích thích đến Thất ca, dọa đến cũng không dám nữa lắc mông.

Nhưng là, Tiểu Yến bây giờ bị kích thích, không chịu cúi đầu, cứ như vậy cao giọng nâng cao đầu, hướng Thu Hương hung hăng khiêu chiến.

Thu Hương rất then thùng, muốn từ Yến Thất chân bên trên xuống tới, nếu tiếp tục như vậy, Tiểu Yến bây giờ khi bão nổi, vậy coi như Thiên Lôi dẫn ra Địa Hỏa.

Nhưng là Yến Thất lại nghiêm túc nói: "Không nên động, thoa mặt nạ nhưng là cái rất tinh tế sống, nếu như phí công nhọc sức, ta còn phải lần nữa thoa."

"A? Cái này. . ."

Thu Hương cũng không muốn lại tới một lần, đành phải kẹp. Gấp chân coi như thuận bài, ngăn cản Tiểu Yến bây giờ công thành Bạt Địa.

Công đề phòng, cái kia cổ xóp giong ngựa lan tràn đến chân tâm, thân thể rã rời bất lực, cảm giác khác thường giống như là phóng điện đồng dạng lan tràn đến toàn thân.

Thu Hương rất then thùng, nhưng lại rất hưởng thụ loại này muốn ngừng mà không được cảm giác, hiện tại liền xem như đuôi nàng đi xuống, nàng cũng không muốn đi xuống, thân thể mềm nhũn rúc vào Yến Thất trong ngực.

Nghe Yến Thất trên thân cái kia cổ nhẹ nhàng khoan khoái khí tức, một cổ bị nhân súng yêu hạnh phúc phun lên trái tim. Yến Thất tên này nhìn chừng chặc đảng hoàng, tâm lý lại vùng trộm vui.

Thu Hương mông không chỉ có mềm mại, mà lại nở nang, co dãn mười phần, áp sát vào trên đùi hấn, mặc lại ít, da thịt đè ép dán dựa chung một chỗ, loại kích thích này không cần nói cũng biết.

Yến Thất định lực cực mạnh, cũng may mắn Thu Hương không hề kẹp cổ nhuyển mông, không phải vậy, tên này còn thoa cái rắm mặt nạ, quyền quyền xoa xoa quan trọng.

Kích thích trùng điệp phía dưới, Yến Thất rốt cục cho Thu Hương thoa tốt một trương thạch cao mặt nạ.

Sau nửa canh giờ, thạch cao mặt nạ đã ngưng kết đến bảy tám phần.

Yến Thất đem thạch cao mặt nạ lấy xuống.

Thu Hương thân thể mềm mại, chân tâm đã ướt đầm, làm sao có ý tốt còn ý lại Yến Thất trên đùi, lắc lắc bờ eo thon tiến phòng tắm.

Qua rất lâu, Thu Hương mới đỏ mặt đi tới, đòi một đầu váy.

Yến Thất hỏi: "Chạy tới phòng tắm làm gì?"

Thu Hương đỏ mặt nói: "Rửa mặt thôi!"

Yến Thất nháy mắt mấy cái: "Vậy người đòi váy làm gì? Không phải buổi sáng mới mặc váy?"

Thu Hương xấu hổ không thể ngửa, vũ mị là khoét Yến Thất liếc một chút: "Ai cần người lo, Thất ca là tên đại bại hoại, càng ngày càng tệ."

"Haha!"

Yến Thất tâm lý như gương sáng cực kì, Thu Hương khẳng định là hoàng hà tràn lan, không đòi váy nhiều khó chịu.

Xem ra, ta tán tỉnh thủ đoạn y nguyên cao minh, Bảo Dao chưa lão a.

Thu Hương cầm lấy thạch cao mặt nạ, . lật qua lật lại nhìn một hồi lâu, hiếu kỳ hỏi Yến Thất: "Cái này mặt nạ có làm được cái gì?"

Yến Thất nói: "Trương này mặt nạ đã phác họa ra mặt người bộ đại khái hình dáng, cái này vền vện bước đầu tiên, sau đó, lại tìm đến người thể thân, dùng mặt nạ cho thể thân mặt định hình, lại bổ sung một số bất chúc da thịt tài liệu, liền có thể tạo ra một trương Thu Hương khuôn mặt nhỏ."

Thu Hương bừng tỉnh đại ngộ: "Nguyên lai thạch cao mặt nạ có lớn như vậy tác dụng, ta còn tưởng rằng Thất ca cố ý trêu cợt ta đây, hại ta khó chịu như thể nửa ngày."

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Người ngồi tại trong ngực ta, làm sao lại khó chịu? Người làm sao khó chịu a? Ta cho người xem một chút."

"Đại bại hoại, người lại tới, ta không để ý tới người."

Thu Hương làm sao có thể cho Yến Thất nhìn chính mình khó chịu địa phương, đây không phải là càng xem càng khó chịu? Hung hăng khoét liếc một chút liếc một chút, dùng sức đem Yến Thất đẩy ra đi.

"Thu Hương, chúng ta ngày mai gặp."

Yến Thất không có thời gian trì hoãn, cầm thạch cao mặt nạ ra Lâm phủ, tâm lý suy nghĩ: "Tìm ai đi làm Thu Hương thể thân đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Đáng bị đánh đít :

!

Làm Thu Hương thể thân, sao lại không phải lung tung lựa chọn.

Yến Thất tuy nhiên tinh thông thuật dịch dung, nhưng bây giờ tài liệu có hạn, thuật dịch dung khẳng định là muốn hung hăng suy giảm.

Cho nên, thể thân cùng Thu Hương chênh lệch càng ít càng tốt.

Trong đầu hần hiện lên mấy đạo Tịnh Đình.

Song Nhi có thể hay không làm thế thân đâu?

Không được, Song Nhi là tròn mặt, Thu Hương là mặt trái xoan, khí chất dung mạo ngày đêm khác biệt.

An Tĩnh đâu?

An Tĩnh càng không khả năng, nàng dáng người thon dài, cao hơn Thu Hương ra nửa cái đầu, khí chất lại quá lạnh nhạt, không cách nào làm thế thân?

Quân Nguyệt?

Không được, cô nàng này thì cùng Thu Hương là địch hay bạn còn không phân biệt được, tạm thời không cân nhắc.

Đại tiểu thư?

Hừ, tính xấu này cộp cái, Thất ca không có thêm dùng người làm thế thân.

Càng nghĩ, vẫn là không có thí sinh thích hợp.

"Trong thanh lâu cô nàng rất nhiều, đến nơi nào dùng tiền thuê một cái?"

Yến Thất ngẫm lại, vẫn là bỏ ý niệm này đi.

Trong thanh lâu cô nương mặc dù nhiều, nhất định có thể lấy ra phù hợp thế thân, nhưng là chỗ kia bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, ngày sau vạn nhất chạy tiếng gió, đối Thu Hương càng thêm bất lợi.

Yến Thất càng nghĩ, vẫn là không có thí sinh thích hợp.

Tại ngoài cửa lớn bồi hồi, nửa đường gặp được vội vã bộ khoái giục ngựa chạy vội.

"Haha, có."

Yến Thất linh cơ nhất động: "Làm sao quên bộ đầu Lãnh U Tuyết a, nàng dáng người cùng Thu Hương đại khái giống nhau, đều là mặt trái xoan, chỉ là Lãnh U Tuyết khí chất cao lạnh, cái kia hoàn toàn có thể thông qua dịch dung đến giải quyết, haha, không sai, cũng là Lãnh U Tuyết."

Nghĩ đến Lãnh U Tuyết, Yến Thất nhãn châu xoay động, lại có một cái mưu ma chước quỷ.

Yến Thất nhớ kỹ hiểu rất rõ, hôm nay là Hoa Hưng Hội cùng chúng người kinh doanh ký kết khế ước thời gian, dựa theo đạo lý, Lãnh U Tuyết thân là Hoa Hưng Hội người phát ngôn, hẳn là sẽ xuất hiện.

"Liên đi Hoa Hưng Hội tìm nàng."

Yến Thất vận ngã Trương Hòa, Khúc Phong lại làm phía trên đại quản gia, hấn ra vào Lâm phủ, tới lui tự nhiên, ai cũng không dám gây chuyện.

Sau nửa canh giờ, hấn đuổi tới Hoa Hưng Hội.

Nơi này kín người hết chỗ, đều là đến ký hiệp nghị người kinh doanh.

Nhưng là, bên trong lại truyền đến tiếng cãi vã.

"Chuyện gì xảy ra?"

Yến Thất nghiêng tai lắng nghe, bên trong loạn thành một bầy, vô cùng náo nhiệt.

"Nhị Cầu, đến cùng xảy ra trạng huống gì?" Nhị Cầu nhìn thấy Yến Thất, hưng phấn vỗ đùi, chạy như bay đến, nói: "Thất ca, những thứ này người kinh doanh muốn đòi ý đâu, không muốn cùng Hoa Hưng Hội ký hợp đồng, ngài phải nghĩ cái biện pháp a."

"Đám gia hỏa này, làm sao không nói thành tín đây."

Yến Thất xông vào đại sảnh, liền thấy trong đại sảnh ngồi đầy người kinh doanh, trong tay cầm khế ước, lại đem bút ném ở một bên, không chịu ký tên.

Hồ Tử đang cùng người kinh doanh thương lượng, cuống họng đều cầm, nhìn lấy Yến Thất tiến đến, vui mừng quá đổi, vội vàng xông lại, hạ giọng kêu khổ: "Thất ca, gặp được khó xử."

Yến Thất nói: "Mấy ngày trước không phải nói thật tốt, làm sao đột nhiên thì có chỗ khó."

Hồ Tử nhỏ giọng thăm thài: "Trước kia thật là tốt tốt, thương định tốt ngày hôm nay tới ký kết, nhưng lúc trước hứa hẹn qua, Lãnh U Tuyết thân là người phát ngôn, phải xuất hiện."

Yến Thất gật gật đầu: "Đúng vậy a."

Hồ Tử mặt mũi tràn đầy đắng chát: "Nhưng vấn đề là, Lãnh U Tuyết không có tới, các cho là chúng ta là đang lừa gạt bọn họ, không có Lãnh U Tuyết đại sứ hình tượng, chúng ta lời hứa giảm mạnh, bọn họ cũng không ký chữ."

Yến Thất có chút tức giận: "Cái này Lãnh U Tuyết, quả thực đáng bị đánh đít, hung hăng đánh, đem cái mũi đánh thành tám cánh mới được."

Hồ Tử hướng một bên nháy mắt: "Lãnh U Tuyết không có tới, nhưng là phải tới một cái bộ khoái, nhưng cái này có làm được cái gì?"

Yến Thất hỏi bộ khoái: "Vị huynh đệ kia, xưng hô như thế nào?"

Bộ khoái kia nói: "Ta gọi Hồng Hải."

Yến Thất gật gật đầu, hỏi: "Hồng huynh, hỏi một chút, Lãnh bộ đầu làm sao không có tới đâu? Nàng từ trước đến nay nhất ngôn cửu đỉnh, không nghĩ tới lại như thế không có lời hứa, ta thật sự là nhìn nhầm."

Hồng Hải là Lãnh U Tuyết thân tín một trong, cùng Lãnh U Tuyết cùng một chỗ điều tra muối đạo hoàng thành vụ án, nhận biết Yến Thất, nói thẳng: "Yến công tử, chúng ta Lãnh bộ đầu cực giữ chữ tín, hiện tại thật là phân thân pháp thuật, lúc này mới phải ta tới giữ thể diện."

Yến Thất nhíu mày: "Phân thân pháp thuật? Chẳng lẽ Lãnh bộ đầu lại tại tra vị nào tham quan vụ án lớn?"

Hồng Hải do dự nửa ngày, không nói gì.

Yến Thất vỗ vỗ Hồng Hải bả vai, lôi kéo làm quen cười nói: "Hồng huynh, cùng ta còn có thể có cái gì không thể nói? Ta và các người Lãnh bộ đầu quan hệ, đây chính là lạ thường tốt đâu? Không phải vậy, ta có thể giúp nàng cầm xuống Hoàng Thành cái kia đại tham quan? Nếu không có ta cùng Lãnh bộ đầu quan hệ tốt, ai sẽ làm loại này đặc tội với người sự tình?"

"Vậy cũng đúng."

Hồng Hải do dự nửa ngày, mới ấp úng nói: "Yến huynh, nói người muốn giữ bí mật. Thực, chúng ta Lãnh bộ đầu thật là điều tra liên hoa dạy người."

Yến Thất con ngươi tỏa ánh sáng: "Các người tại điều tra liên hoa dạy người? Thật tốt, tại sao muốn điều tra liên hoa dạy người?"

Hồng Hải hạ giọng nói: "Liên hoa dạy vốn chính là đường tà đạo tử, nhưng là xác thực một khối xương cứng, không ai dám tra. Việc này vốn là không quý Lãnh bộ đầu quản, nhưng là Lưu Áp Ti lại bị đem chuyện xui xẻo này quả thực là đưa cho Lãnh bộ đầu."

Yến Thất nhíu mày: "Tại sao?"

Hồng Hải thờ phỉ phỉ khễ nói: "Còn không phải là bởi vì Lãnh bộ đầu bắt Hoàng Thành duyên có? Hừ, cái kia Lưu Áp Ti cùng Hoàng Thành là có cùng ý tưởng đen tối, làm sao có thể buông tha Lãnh bộ đầu? Lưu Áp Ti đã buông lời, hạn Lãnh bộ đầu tại trong vòng mười ngày bắt đến liên hoa giáo đồ, không phải vậy, thì thôi Lãnh bộ đầu mũi Ô Sa. Yến huynh, người nói làm người tức giận không giận người."

Yến Thất gật gật đầu: "Là thẳng làm người tức giận, ta muốn hỏi một chút, Lãnh bộ đầu điều tra liên hoa giáo đồ, có đầu mối chưa?"

Hồng Hải thờ dài một hơi: "Nào có cái gì mạnh mẽ a! Liên hoa dạy hành động đặc biệt giao hoạt, Lãnh bộ đầu lại là vừa vận tiếp xúc liên hoa dạy, phá án độ khó khăn có thể nghĩ."

"Mà lại, liên hoa dạy ở quan trường có người, tổng là có người mật báo, tỉ như, ngày hôm nay Lãnh bộ đầu biết được liên hoa giáo đồ tin tức, muốn nắm người, kết quả, lại tiết lộ phong thanh, người nói làm người tức giận không giận người?"

Yến Thất nghe đến đó, bỗng nhiên cười to.

Hồng Hải trừng to mắt: "Yến huynh tại sao cười to?"

Yến Thất nói: "Ta rất vui vẻ đâu."

Hồng Hải phi thường kinh ngạc: "Lãnh bộ đầu đều muốn bị bãi quan, Yến huynh làm sao còn cười được?"

Yến Thất khoát khoát tay: "Người không hiểu, người không hiểu."

Hồng Hải dậm chân một cái: "Yến công tử, . không nghĩ tới người là như thế này người, thế mà là trào phúng Lãnh bộ đầu, ta nhìn lầm người."

Hắn rất tức giận, quay đầu bước đi.

"Hồng huynh chậm rãi."

Yến Thất nói: "Trước không vội mà đi, ta còn có chuyện cần nói."

Hồng Hải nói: "Ta còn muốn đi thăm dò án."

Yến Thất như có thâm ý nói: "Tra án gấp cái gì? Chưa từng nghe qua một câu sao? Ngồi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi."

Hồng Hải sùng sốt: "Yến huynh, ngươi có ý tứ gì?"

Nghe Yến Thất câu nói này, hắn lại không muốn đi.

"Chờ một chút, ta đi một chút sẽ trở lại."

Giờ phút này, trong đại sảnh ồn ào, loạn thành một bầy.

Một đám người kinh doanh xông lên đài cao, đem Hồ Tử bọn người bao quanh, hung mãnh giống Tăng Ngao, hướng về phía Hồ Tử ngao ngao kêu.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 136: Như thế thân mật ta không quen :

!

"Các ngươi Hoa Hưng Hội không phải nói Lãnh U Tuyệt là các ngươi người phát ngôn sao? Ta xem là giả a? Nàng muốn thật sự là người phát ngôn, vì cái gì bây giờ còn chưa đến? Các ngươi cũng là đại lừa gạt."

"Đúng đấy, chúng ta cũng là chạy Lãnh bộ đầu danh dự đến, chúng ta liên tin Lãnh bộ đầu, còn lại ai cũng không tin."

"Tính toán, Lãnh U Tuyệt không đến, chúng ta đi, làm sao có thời giờ tại đây Khô Tọa Thiên, về sau cũng không tiếp tục phía trên các ngươi làm"

...

Các đối với rìa mép một trận trút giận, phun Hồ Tử mặt mũi tràn đầy nước bọt, hả giận, cái này tài hoa vù vù rời đi.

Hồ Tử rất ủy khuất.

Tê liệt, nếu như đối thành trước kia hắn, đã sớm cảm vũ khí.

Nhưng bây giờ hắn là thương nhân, cái kia đến giảng văn minh, hiểu lễ phép.

Hồ Tử lớn tiếng ồn ào: "Đều ông chủ, không muốn vội vã như vậy sao? Chúng ta Hoa Hưng Hội rất giữ chữ tín, chúng ta hợp tác là cả hai cùng có lợi. Ài, đừng đi, đều đừng đi a."

Mắt thấy một đám người kinh doanh xông ra ngoài.

Yến Thất cái khó ló cái khôn, giương một tay lên, một nắm lớn bạc vụn rời khỏi tay, lớn tiếng kêu lên: "Phía dưới bắt đầu phát phúc lợi, người nào nhặt được bạc coi như người nào."

Ba ba...

Bạc vụn bay đến khắp nơi đều là.

Thương nhân trực lợi, món lợi nhỏ cũng muốn chiếm.

Một đám người phản phật dừng mảnh lao tới kiếm bạc, loạn thành một bầy, mấy người đụng vào nhau, đập đầu đầy bao lớn.

Mọi người cũng không tiếp tục muốn đi, kiếm xong bạc, trông mong hướng đài cao nhìn lại, vẫn chờ lại kiếm đợt thứ hai.

Hồ Tử hướng Yến Thất giơ ngón tay cái lên: "Vẫn là Thất ca cao a, chỉ là một trăm lạng bạc ròng ném ra đi, thì để đám gia hỏa này không nỡ đi, cái này

mua bán làm có lời."

"Thiếu nịnh nọt ta."

Yến Thất rất rầm thối nhún nhún vai, phi thẳng nhảy một cái, đứng tại trên đài cao, hướng mọi người phát tay, kêu to: "Mọi người còn muốn đoạt bạc sao?"

"Muốn!"

Mọi người hô to, ngu ngốc mới không muốn cướp đây.

Yến Thất cất cao giọng nói: "Rất tốt, đợt thứ hai phúc lợi một sẽ bắt đầu."

Mọi người hỏi: "Một hồi là bao lâu?"

Yến Thất nói: "Tại Lãnh bộ đầu đến sau đi đến, lập tức phát ra đợt thứ hai phúc lợi."

"Cát!"

"Lừa gạt ai đây? Lãnh U Tuyết căn bản sẽ không đến, các ngươi Hoa Hưng Hội gạt người."

"Lãnh U Tuyết không đến, đợt thứ hai phúc lợi đương nhiên phát không xuống, làm chúng ta ngốc a, đi, hiện tại liền đi, cũng đừng nghe Hoa Hưng Hội lừa gạt."

...

Mọi người quay đầu bước đi. Yến Thất xuất ra theo Lâm Dật Đồ trong tay xảo trá đến sáu ngàn lượng ngân phiếu, giơ lên cao cao, lớn tiếng nói: "Mọi người thấy, đây là sáu ngàn lượng ngân phiếu, ta ở chỗ này trình trọng tuyên bố, giả dụ sau một canh giờ, Lãnh U Tuyết không trình diện, ta liền đem cái này sáu ngàn lượng phân cho mọi người."

Lời vừa nói ra, mọi người đều kinh hãi.

Đám này ồn ào muốn đi người không có một người muốn đi, từng cái ngoan ngoãn làm tốt.

"Tốt, Yến Thất, chúng ta liền tin ngươi một lần."

"Đầu tiên nói trước, ngươi dám gạt chúng ta, các ngươi Hoa Hưng Hội về sau cũng đừng nghĩ làm ăn."

"Hừ, cái này bạc ta kiếm lời định."

...

Đám gia hỏa này lao nhao, một bộ bạc tới tay bộ dáng.

Hồ Tử về mặt đau khổ, tội nghiệp nhìn lấy Yến Thất trong tay sáu ngàn lượng ngân phiếu, năn nỉ nói: "Thất ca, ngươi không có thêm bạc, ta hiếm có a, cái kia Lãnh U Tuyết căn bản là đến không, ngươi đây không phải rõ ràng đem bạc quỳn cho đám người kia sao?"

Yến Thất hừ cười: "Ta chính là thiết công kê, có thể từ trong tay của ta kiếm bạc gia hỏa, còn chưa ra đời đây."

Hồ Tử nháy mắt: "Nói như vậy, Thất ca, ngươi có biện pháp đem Lãnh U Tuyết làm ra, chẳng lẽ là dùng mỹ nam kế?"

Yến Thất rất rầm thối ưỡn ngực thân: "Mỹ nam kế là ta Chung Cực Sát Thủ giản, đối phó Lãnh U Tuyết tạm thời còn không cần, ta chỉ cần một chiêu giải quyết."

Hắn đi đến Hồng Hải trước mặt, thần sắc buông lỏng nói: "Đi, đem các ngươi Lãnh bộ đầu mời đến."

Hồng Hải về mặt đau khổ nói: "Yến công tử, ngươi thì không cần khó xử ta, ta nói qua, Lãnh bộ đầu tại điều tra liên hoa giáo đồ, không có khả năng tới."

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Nếu như ta nói, ta chỗ này có liên hoa giáo đồ tin tức, Lãnh bộ đầu có thể hay không hấp tấp chạy đến đâu?"

Hồng Hải trừng to mắt: "Yến công tử, ngươi có liên hoa giáo đồ tin tức? Cái này. . . Đây cũng không phải là nói đùa."

Yến Thất mỉm cười: "Hồng huynh, nhanh đi tìm Lãnh bộ đầu, nằng nết là trong vòng một canh giờ đuổi không đến Hoa Hưng Hội, liên hoa giáo đồ tin tức nằng vĩnh viễn khác muốn lấy."

"Tốt, ta lập tức đi bẩm báo Lãnh bộ đầu, chờ lấy, Yến công tử, ngươi nhất định muốn thật tốt chờ lấy."

Hồng Hải nghe xong, quay đầu liền chạy ra ngoài, giống như là chạy nhanh.

Hồ Từ nghi hoặc gãi gãi đầu: "Thất ca, người cùng Hồng Hải nói cái gì, tên này cư nhiên như thế phối hợp? Nhưng ta nói chuyện, tên này coi như đánh rắm."

Yến Thất bĩu môi: "Hỏi nhiều như vậy làm gì, nhanh đi chuẩn bị khế ước đi, Lãnh U Tuyết vừa đến, nhưng là có các người bận bịu."

Trong nháy mắt, một canh giờ mau qua tới. Vẫn không có Lãnh U Tuyết bóng dáng.

Đám này người kinh doanh nhưng là hăng hái, từng cái hưng phấn đến không được.

"Yến Thất, một canh giờ lập tức tới ngay, Lãnh U Tuyết còn chưa tới, người thua định, đến lúc đó người cũng không nên quỵ nọ."

"Người trước tiên đem ngân phiếu chia tốt, tránh khỏi một lát lãng phí thời gian."

"Tiền này kiếm lời rất dễ dàng."

...

Hồ Từ bọn người còn vận phần uể oải, nhìn lấy trên đài cao ngân phiếu, thèm chảy nước miếng —— nhiều bạc như vậy, lập tức liền là người khác, cái này đi chỗ nào nói rõ lý lẽ đi?

Sau cùng một cái ngọn nến lập tức đốt xong.

Chỉ cần ngọn nến đốt xong, vừa vận cũng là một canh giờ thời gian.

Các hưng phấn, Hồ Từ mặt mũi tràn đầy khẩn trương.

Chỉ có Yến Thất, giống như là người không việc gì giống như, vênh lên hai lượng chân, thành thoi uống trà.

Ngay tại ngọn nến cơ hồ thiêu đốt hầu như không còn thời điểm, bên ngoài truyền đến tuần mã hí dài âm thanh.

Ầm!

Cửa bị một chân đá văng, một thân trường bào màu đỏ Lãnh U Tuyết đứng tại cửa ra vào, lãnh mâu ở trước mặt mọi người đảo qua, tư thế hiên ngang.

Hồ Từ nhìn thấy Lãnh U Tuyết, hưng phấn đến cười ha ha: "Nàng đến, nàng thật đến, sáu ngàn lượng bạc bảo trụ, ta bạc, ô ô..."

Đám kia người kinh doanh không khỏi nhìn bạc than thở.

Nhiều bạc như vậy, đáng tiếc, thế mà là không được đến một điểm.

Cái này Yến Thất hảo lợi hại, đến cùng là thế nào đem Lãnh U Tuyết mời đến đâu?

Lãnh U Tuyết vụt sáng đôi mắt đẹp, rốt cuộc tìm được ngồi tại dưới đài cao mặt thành thoi uống trà Yến Thất, . nâng cao bộ ngực sữa đi qua, khom người tới gần Yến Thất, môi đỏ khẽ mở, hướng hắn kê tai nói nhỏ, muốn nói một chút liên quan tới liên hoa dạy sự việc.

Yến Thất mặt mũi tràn đầy cười xấu xa: "Tiểu Tuyết, người dựa vào ta gần như vậy, trước mắt bao người, không sợ truyền ra lời đàm tiếu sao?"

Lãnh U Tuyết đỏ mặt lên: "Cây ngay không sợ chết đứng, mặc cho bọn hắn truyền tốt, ta không sợ."

Yến Thất nói: "Người không sợ, ta sợ a! Lãnh bộ đầu, người không biết, ta đối ái tình đặc biệt một lòng, tâm lý dung không được thứ hai cái nữ hài tử, người coi chúng đối với ta thân mật như vậy, ta không quen."

Lãnh U Tuyết khí mặt đều đỏ: "Yến Thất, người bớt dè miệng, người nào thích người a, người nào đối người thân mật? Nếu không phải vì giữ bí mật vụ án, ta sẽ cùng người áp sát như thế nói thì thâm?"

Yến Thất cười ha ha: "Tiểu Tuyết, người tức giận bộ dáng, thật là dễ nhìn."

Lãnh U Tuyết thật muốn đánh người.

Tên này, lại gọi ta Tiểu Tuyết, Tiểu Tuyết cũng là người có thể gọi.

Coi người là ta tướng công đâu?

Chương 137: Cầu người, ôm chặt một chút! :

!

Lãnh U Tuyết cao ngạo nhếch lên môi đỏ, đôi mắt đẹp hung hăng khoét Yến Thất liếc một chút, lạnh lùng nói: "Ai bảo người gọi ta Tiểu Tuyết? Không được kêu, ta và người cũng không có quen đến nước này."

Yến Thất bĩu môi: "Người cho ta nguyên ý bảo người Tiểu Tuyết a, người nhưng là Hoa Hưng Hội người phát ngôn, ở chỗ này trước công chúng, ta nếu để cho người Lãnh bộ đầu, ngoại nhân nghe, có phải hay không có chút quan thương cầu kết hiệp nghi?"

"Cái này. . ."

Lãnh U Tuyết môi đỏ môi mím thật chặt, thở phì phì Bạch Yến thất nhất mắt, khẽ nói: "Vậy người gọi ta Lãnh U Tuyết tốt."

Yến Thất dùng sức lắc đầu: "Không được, không được, gọi tên người quá xa lạ, những thương nhân này Hầu Tinh Hầu Tinh, nghe vào trong tai, còn tưởng rằng chúng ta quan hệ không đủ sắt đây."

Lãnh U Tuyết nhỏ giọng thăm thì: "Chúng ta vốn là không sắt!"

Yến Thất nói: "Ta đều giúp người phá Hoàng Thành vụ án, còn chưa đủ sắt? Có năng lực người đi tìm một cái so ta còn sắt tới."

Nâng lên Hoàng Thành vụ án, Lãnh U Tuyết đỏ mặt lên, thái độ mềm xuống tới, nhỏ giọng thăm thì: "Được rồi, được rồi, ta sai, chúng ta sắt, rất sắt, được thôi? Dạng này, ta phối hợp người một chút, người bí mật có thể gọi ta Tiểu Tuyết, ở trước mặt người ngoài nhưng phải kêu ta Lãnh bộ đầu, nghe hiểu sao?"

Phối hợp?

Yến Thất tâm lý bản thủ nghĩ đến: Cái này không phải liền là xứng giao hợp ý tứ sao?

Lãnh U Tuyết thúc giục nói: "Ta có yếu án tại thân, không có thời gian cùng người mài răng! Yến Thất, người nhanh lên nói cho ta biết liên hoa giáo đồ tin tức."

Yến Thất nói: "Cái này không vội a?"

"Làm sao không vội, vô cùng khẩn cấp."

"Nhưng người là Hoa Hưng Hội người phát ngôn a, người nhìn, người ở đây đều chờ người đấy, bọn họ cũng là rất gấp."

"Không được, ta muốn làm án, nhất thời nửa khắc cũng không thể chậm chạp."

Lãnh U Tuyết một bộ rất lạnh tư thế, nói rõ vắn vắn đến muốn manh mối, căn bản là không biết trợ giúp Yến Thất ổn định đám này người kinh doanh.

Cô nàng này nhi không nề mặt mũi a.

Yến Thất rất tức giận, tức giận, đầu thì đau, vỗ cái trán, lẩm bẩm nói: "Tiểu Tuyết, người vừa rồi hỏi ta muốn tin tức gì?"

Lãnh U Tuyết thúc giục nói: "Là liên hoa giáo đồ tin tức, người nhanh lên nói cho ta biết."

"Há, là liên hoa giáo đồ tin tức a."

Yến Thất nói: "Cái kia, ta ngẫm lại a, ta suy nghĩ một chút, à! Ta người này có cái mao bệnh, chỉ cần quỳnh lên, trí nhớ thì không tốt, cái gì đều nghĩ không ra."

Lãnh U Tuyết mỉa mai nói: "Người gấp cái gì? Từ từ suy nghĩ."

Yến Thất nói: "Có thể không vội sao? Người nhìn, nhiều người ở đây, ồn ào, không có nửa khắc yên tĩnh, đầu ta đều muốn nổ."

Tên này sự tình thật nhiều!

Lãnh U Tuyết nhấn nạt tính tình nói: "Vậy chúng ta đi bên ngoài nói."

Yến Thất dùng sức lắc đầu: "Không được, không được, những thứ này người kinh doanh muốn bội ước, ta khẩn cấp công tâm, sao có thể rời đi đâu, liền xem như đau chết, ta cũng phải ở chỗ này."

"Ngươi..."

Lãnh U Tuyết rốt cục nhìn ra, Yến Thất ở đâu là đau đầu a, hẳn đây là không có bệnh giả bệnh, áp chế chính mình bãi bình những thứ này người kinh doanh đây.

"Yến Thất, ngươi cho ta giả bệnh đúng hay không?"

"Tiểu Tuyết, ngươi nói cái gì đó, ta người này đặc biệt hội giả vờ xiên, cũng là sẽ không giả bệnh, không tin ngươi sờ sờ ta cái trán, rất nóng nói."

Hắn đem một gương mặt to tiến đến Lãnh U Tuyết trước mặt, dán rất gần.

"Làm gì, ngươi cho ta chú ý một chút."

Lãnh U Tuyết không nghĩ tới Yến Thất mặt lập tức dán tới, hai mặt tương đối, gần đến chỉ có ba tấc, chớp mũi kém chút đụng vào nhau.

Trong phòng kín người hết chỗ, bị người nhìn thấy hai người như thế thân mật, cái kia thì nói? Liền xem như nhảy vào hoàng hà cũng rửa không sạch.

Lãnh U Tuyết giống như là chán kinh con thỏ, phản ứng đầu tiên cũng là: Chột lách người, nhanh như cầu vồng, hướng phía sau lao đi.

Không nghĩ tới, đằng sau là một cái bàn, vẫn là sắt loại kia.

Lãnh U Tuyết bờ eo thon vừa vặn đâm vào góc bàn.

Đây chính là sắt a.

Ầm!

Cái bàn bị đụng đổ.

"Ai nha, đau nhức!"

Lãnh U Tuyết trên lưng bị đau, cũng bị bắn ngược về đến, môi đỏ môi mím thật chặt, trên lưng một cổ kịch liệt đau nhức truyền đến, để cho nàng chân đứng không vững.

Cũng may mắn võ công của nàng cao cường, có nội lực hộ thân, không phải vậy lần này, eo đều sẽ bị đụng gãy, thậm chí phải đụng lư thừa nát.

Yến Thất nhìn lấy Lãnh U Tuyết muốn ngã xuống, vội vàng tiến lên một bộ, một thanh nắm ở Lãnh U Tuyết eo mềm, đem nàng vòng ôm vào trong ngực.

Vào lòng, một cổ xử nữ mùi thơm đập vào mặt, Như Lan giống như xạ, nghe ngóng muốn say.

Tuy nhiên Lãnh U Tuyết thu nhỏ tập võ, nữ hài kiêu ngạo ngượng ngùng ít một chút, nhưng bị Yến Thất trước mặt mọi người ôm lấy eo mềm, nguyên mười phần không được tự nhiên, gắt giọng: "Yến Thất, ngươi nhanh lên buông tay."

Yến Thất nháy mắt: "Ngươi xác định, ta nếu là buông tay, ngươi có thể đứng vững? Thân là bộ đầu, trước mặt mọi người ngã cái ngã nhào, đây chính là tương đương mất mặt a."

"Ai cần ngươi lo, không cho phép ngươi chiếm ta tiện nghi."

Lãnh U Tuyết cũng không muốn bị Yến Thất chiếm tiện nghi, lại rất hiếu thắng, đem Yến Thất đẩy ra.

Nhưng là, vừa rồi cái kia một chút chính đâm vào eo bên trên, đây chính là Trung Đan Điền phần rỗng, là muốn mệnh địa phương, đâm đến quá ác, trong lúc nhất thời khôi phục không, không chỉ có là đau, eo phía dưới đều tê dại.

Yến Thất buông lỏng tay, Lãnh U Tuyết mất đi chèo chống, thân thể lung lay sắp đổ.

Lúc này, Lãnh U Tuyết nhưng là chú ý không ngượng ngùng, thân thể mềm mại chăm chú rúc vào Yến Thất trên bờ vai, đỏ mặt, nhỏ giọng ní non: "Yến Thất, nhanh, ôm ta, ta đứng không vững."

Yến Thất cười xấu xa lắc đầu: "Không được, ta ôm ngươi không phải chiếm tiện nghi của ngươi sao? Ta người này nổi danh giữ mình trong sạch, nhất không yêu đùa giỡn nữ sinh."

Lãnh U Tuyết gắng gượng chịu đựng, chu phần hồng cái miệng nhỏ nhắn năn nỉ Yến Thất: "Cầu ngươi, nhanh lên ôm ta, ôm chặt một chút, ta thật muốn"

đứng không vững."

Cùng bị Yến Thất chằm mắt so sánh, nàng càng quan tâm là bộ đầu thể diện.

—— vô luận như thế nào, không thể ở trước mặt mọi người ngã xuống bị trò mèo.

"Vậy được rồi, ta thì miễn vì khó, ôm người ôm một cái."

Yến Thất có chút không tình nguyện đuổi ra đại thủ, nắm ở Lãnh U Tuyết bờ eo thon.

Lãnh U Tuyết đỏ mặt nói: "Ôm chặt một chút, ta đứng không vững."

Yêu cầu này ta thích!

Yến Thất hơi dùng lực, liền đem Lãnh U Tuyết chăm chú ôm vào trong ngực.

Thân thể mềm mại dán tại Yến Thất trên thân, sung mãn ngực đè ép tại Yến Thất trước ngực, ôm thật chặt, ngực đều đè bẹp.

Lãnh U Tuyết đầu chịu nỗi dạng này kích thích, trên ngực giống như bị điện giật, hai chân kiều nhuyễn bất lực, một tiếng ưm thốt ra.

Tuy nhiên thanh âm rất nhỏ, nhưng để cho đến làm nũng, có khác vận vị.

Yến Thất biết rõ còn có hỏi: "Tiểu Tuyết a, người tên gì? Là đau không? Nếu không, ta giúp người xoa xoa, ta sẽ xoa bóp, thủ pháp rất tốt, yên tâm, miễn phí."

"Ai cần người lo!"

Lãnh U Tuyết đỏ mặt như tía, trên thân cái kia cổ điện lưu còn chưa rút đi, kích thích nàng còn muốn kêu đi ra, tranh thủ thời gian che lấy cái miệng nhỏ nhắn, thoáng nghiêng người, đem nở nang ngực chệch đi sang một bên, để tránh để Yến Thất lại đem ngực cho đè bẹp.

Đè bẹp là nhỏ, điện giật là đại a.

Nhưng là, một màn này, phía dưới những người kinh doanh đó đều nhìn ở trong mắt.

"Ai nha, mau nhìn, Yến Thất cùng Lãnh U Tuyết ôm cùng một chỗ, hai người này có chuyện gì, tuyệt đối có chuyện gì."

"Vẫn rất tình chàng ý thiếp đâu, trách không được Lãnh U Tuyết cho Hoa Hưng Hội làm người phát ngôn, nguyên lai cùng Yến Thất có một chân a."

"Yến Thất thật sự là có phúc lớn."

...

Mọi người lao nhao, càng nói càng thái quá.

Lãnh U Tuyết tâm lý cái này ủy khuất, hờn dỗi Bạch Yến thất nhất mắt, nghiêng chặt hàm răng: "Hỗn đản, thanh danh của ta đều bị người cho hủy, người... Người trả lại trong sạch cho ta."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Tư tưởng không thuần khiết :

!

Yến Thất rất vô tội: "Trả lại người cái gì trong sạch, là người để cho ta ôm người, hiện tại lại trả đũa."

Lãnh U Tuyết vênh lên mê người miệng nhỏ, tranh luận nói: "Vậy người ôm chặt như vậy làm chi?"

Yến Thất ghen hòng nhìn trân trối: "Cũng là người để cho ta ôm chặt, người cô nàng này thì nhưng là bộ khoái, có thể hay không giáng điểm đạo lý?"

"Hừ!"

Lãnh U Tuyết thật sự là không lời nào để nói.

Giờ phút này, nàng đã dùng chân khí xông phá eo huyết đạo, kinh mạch trôi chảy, nội khí khôi phục bảy tám phần, hơi dùng lực, liền đem Yến Thất cho đĩnh ra ngoài.

Yến Thất bị chân khí xông một lần, khí huyết cuộn cuộn, thân thể lão đảo ngã ra đi, nếu không có nhanh tay lẹ mắt đỡ lấy cái bàn, liền phải ngã cái mông bự ngồi xôm.

Yến Thất có chút buồn bực: "Tiểu Tuyết, người đây là tá ma giết lừa a."

Nhìn lấy Yến Thất có chút chật vật, Lãnh U Tuyết nhìn không được cười, tâm lý thăng bằng, tâm tình tốt hơn rất nhiều, Bạch Yến thất nhất mắt: "Người sao lại không phải con lừa."

Yến Thất thờ phỉ phò nói: "Ta có phải hay không con lừa, người chưa thử qua, lại làm sao biết?"

Lãnh U Tuyết khuôn mặt ửng đỏ, tay cầm bảo kiếm nằm ngang ở Yến Thất trước mặt: "Người giải thích cho ta rõ ràng, người vừa rồi lời kia là có ý gì?"

Yến Thất gãi gãi đầu: "Hung cái gì hung a, ta chỉ là nói ta rất có kinh, con lừa cũng rất có lực, chưa thử qua, lại làm sao biết người nào càng có lực hơn?"

A?

Là ý tứ này a!

Lãnh U Tuyết buông xuống bảo kiếm, tâm lý càng thêm quẫn bách.

Chẳng lẽ là ta hiểu sai?

Làm sao vừa nhắc tới con lừa, ta liền nghĩ đến xấu hổ địa phương đi?

Đều tại ta cái kia cổ quái lão cha, không cười ngựa, lại vẫn cứ cười lừa, con lừa chỗ kia, nhưng là nổi danh lợi hại.

Ta... Ta lại nghĩ chỗ nào đi? Ta nhưng là nữ hài.

Yến Thất nhìn lấy Lãnh U Tuyết buông xuống bảo kiếm, tâm lý buông lỏng một hơi.

Em gái người, cùng cái này Hồ Nữ nhi nói vài lời nói thô tục, đây chính là bốc lên nguy hiểm tính mạng.

Lãnh U Tuyết mất hết mặt mũi, không nghĩ tới lại cùng Yến Thất dây dưa, đem đề tài kéo trở về, xụ mặt, nghiêm túc nói: "Trở lại chuyện chính, người mau đưa liên hoa giáo đồ tin tức nói cho ta biết, ta vội vã phá án đi. Tuyệt đối đừng lại nói người đau đầu, người vừa rồi cái kia vô lại bộ dáng không có nửa điểm đau đầu dấu hiệu."

Yến Thất nói: "Tuy nhiên đầu không đau, nhưng là bị người đẩy một chút, kém chút ngã xuống, giật mình, dọa đến mất trí nhớ, tốt nhiều đồ, vật đều nghĩ không ra."

Lãnh U Tuyết cái này tức giận a: "Vậy sao người mới có thể nhớ tới?"

Yến Thất chỉ phía dưới những bảy đó miệng tám lưỡi, cái lộn người kinh doanh: "Rất đơn giản, chỉ cần bọn họ không nhao nhao, trong lòng ta bình tĩnh, chẳng mấy chốc sẽ khôi phục trí nhớ." Lãnh U Tuyết vô cùng phiền muộn.

Quay tới quay lui, lại về đến điểm bắt đầu.

Yến Thất tên này quá giáo hoạt, xem ra không giúp hấn chống đỡ giữ thể diện, hấn là sẽ không mở miệng.

Ta đường đường bộ đầu, thế mà bị Yến Thất bài bố, biệt khuất nha.

Lãnh U Tuyết không thể làm gì, hung hăng trừng Yến Thất liếc một chút, cao giọng nói với mọi người: "Các vị, nghe ta một lời, Hoa Hưng Hội người tuy nhiên đều là du côn xuất thân, nhưng bản chất không xấu, đi qua ta nghiêm khắc giáo dục, đã cải tà quy chính."

"Bọn hấn cũng đều là nghèo khổ xuất thân, một lòng muốn đi đường ngay, muốn làm một phen sự nghiệp, để trong nhà phụ mẫu, huynh đệ tỷ muội được sống cuộc sống tốt. Như thế hiểu tâm, cảm động thiên địa. Mà cái này, cũng là ta nguyện ý trở thành Hoa Hưng Hội người phát ngôn nguyên nhân chỗ."

"Hoa Hưng Hội lần này lập nghiệp, không chỉ có huệ dân, lại có lợi cho đại gia hỏa tiết kiệm tiền tài, bớt lo dùng ít sức."

"Trọng yếu nhất là, Hoa Tây thị trường thịnh vượng có vô lại quấy rối, chúng ta bộ khoái nhân thủ không đủ, không cách nào chiếu cố chu toàn. Nhưng

là, chỉ cần các người hợp tác với Hoa Hưng Hội, Hoa Hưng Hội tự nhiên sẽ cho các người một cái công đạo, hội bảo hộ các người lợi ích. Tốt, ta liền nói những thứ này, nếu như các người có ký hay không hợp đồng, theo chính các người tâm ý."

Phen này đâu ra đó, nói đến người kinh doanh tâm lý đi.

"Lãnh bộ đầu quả nhiên là Hoa Hưng Hội người phát ngôn, năng hiện thân thuyết pháp, ta thì không còn hoài nghi."

"Lãnh bộ đầu nói có lý a, ngẫm lại xem, hợp tác với Hoa Hưng Hội, tính chẵn nợ tiền, còn bị Hoa Hưng Hội bảo hộ, nhất cử lưỡng tiện, có lời."

"Không sai, về sau cũng không tiếp tục sợ bị Trình gia cái kia dám du côn cho bắt chẹt, để Hoa Hưng Hội đi thương lượng, cái này Hồ Tử cũng không bình thường."

...

Mọi người nghị luận một phen, nhao nhao gật đầu, đồng ý ký kết.

Yến Thất thừa cơ kêu to: "Ngày hôm nay giao tiền, một mực cho giảm còn 80% ưu đãi, chỉ này một ngày, quá thời hạn hết hiệu lực."

Giảm còn 80%?

Chúng người kinh doanh đại hỉ, tranh đoạt lấy giao tiền.

Hồ Tử rất hưng phấn, tranh thủ thời gian mang người đi lấy tiền.

Lãnh U Tuyết nhìn lấy Yến Thất cười đến không ngấm miệng được, các đại thiên kiều khê nói: "Nhìn đem người cao hứng, trong mắt chỉ còn lại tiền."

Yến Thất nói: "Trong mắt ta trừ tiền, còn có người."

Lãnh U Tuyết gương mặt mặt hồng hào: "Yến Thất, người còn đùa bỡn ta."

Yến Thất tranh thủ thời gian giải thích: "Không không không, ta ý là, trong lòng ta, người so tiền trọng yếu, người là một cái có thể đẻ trứng gà mái."

"Làm sao nói đâu, Yến Thất, người mới là gà mái, người đứng lại đó cho ta, có tin ta hay không một kiếm cắt đầu lưỡi người."

Lãnh U Tuyết khua tay bảo kiếm truy chặt Yến Thất.

Yến Thất dọa đến chạy trốn chết: "Cũng đừng trách ta không đề tính người, người lại như thế truy ta, người ta đều coi là chúng ta liếc mắt đưa tình đây."

Lãnh U Tuyết sợ hãi bị hiểu lầm, tranh thủ thời gian thu bảo kiếm.

Yến Thất hướng Lãnh U Tuyết giơ ngón tay cái lên: "Tiểu Tuyết, không nghĩ tới người vừa rồi cái kia phiên lời nói được như vậy có kích động lực, hoàn toàn thì là một bộ ưu tú thương nhân biểu hiện nha. Không phải vậy người đừng làm cái gì bộ đầu, Hoa Hưng Hội, chúng ta cùng một chỗ kiếm nhiều tiền, thế nào?"

Lãnh U Tuyết khoét yến thất nhất hạ, khê nói: "Ít dùng tiền tài dụ hoặc ta, ta người này ý chí kiên định, không bị tiền bạc cám dỗ."

Vừa nói xong, Yến Thất cầm qua đánh ngân phiếu, đưa cho Lãnh U Tuyết: "Đây là cho người trích phần trăm, không nhiều, mới một ngàn lượng mà thôi."

"Nhiều như vậy?"

Lãnh U Tuyết vừa nhìn thấy ngân phiếu, đôi mắt đẹp trong nháy mắt phóng đại, ánh mắt lộ ra nồng đậm hưng phấn.

"Có số tiền này, liền có thể mua chút son và phấn, mua chút đẹp mắt y phục. Đều do lão cha, buộc chính mình xem mắt, thậm chí cho ta cạn lương thực! Hừ, hiện tại ta tự mình có thể kiếm tiền, ta là tuyệt đối sẽ không khuất phục."

Nàng duỗi ra trắng như tuyết tay nhỏ, vừa muốn đi lấy bạc, nhưng nhưng chợt nhớ tới, vừa mới còn nói cái gì không bị tiền bạc cám dỗ', nhưng bây giờ thấy một lần tiền, thì cao hứng cái gì đều quên.

Trước đây sau tương phản, có vẻ như có chút lớn a.

Lãnh U Tuyết gương mặt mặt hồng hào, rất là cứng ngắc, muốn, lại không có ý tứ muốn, sợ bị Yến Thất cho xem thường, cứ như vậy đưa tay nhỏ, không biết làm sao.

Do dự nửa ngày, vẫn là đem tay nhỏ rút về lại.

"Cầm đi, khách khí cái gì."

Yến Thất một phát bắt được nàng trắng như tuyết tay nhỏ, đem một xấp ngân phiếu nện vào trong tay, nói: "Ngươi đừng cứ mãi mặc quan phục, tan ca, . muốn nhiều mặc điểm xanh xanh đỏ đỏ vậy. Thân ngươi tài tốt như vậy, mặc vào vậy, chú ý nhất định rất cao, tí như giống ta, nhìn ngươi liếc một chút, thì ăn no."

Lãnh U Tuyết nhú mày: "Ngươi liếc lấy ta một cái, thì ăn no?"

Yến Thất đánh cái búng tay: "Tú sắc khả xan nha."

"Chán ghét!"

Lãnh U Tuyết nghiêng đầu đi, tâm lý lại có chút cao hứng, lại cảm giác cảnh giác: Hồn đản này miệng lưỡi trơn tru, miệng giống như là bôi mật giống như, ta nhất định phải thật tốt đề phòng, tuyệt đối không thể luân hãm

Nàng xem thấy bạc, do dự: "Yến Thất, ngươi cho ta tiền, ta thu ngân tử, cái này có tính không quan thương cầu kết, thịt cá liền nhau?"

Yến Thất tranh thủ thời gian lắc đầu: "Ngươi cái này tư tưởng không được! Chúng ta không phải quan thương cầu kết, thịt cá liền nhau! Mà chính là quan thương hợp tác, cộng đồng làm giàu! Ngươi nhìn, những thứ này người kinh doanh cười đến nhiều vui vẻ, đều cướp ký hợp đồng đây."

Lãnh U Tuyết cái này yên lòng, đem bạc cất kỹ, nhìn lấy Yến Thất, lại bắt đầu trở nên nghiêm chỉnh lại: "Nói đi, liên hoa giáo đồ giấu ở nơi nào? Lập tức nói cho ta biết, không cho phép có nửa điểm giấu diếm."

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Đêm nay cùng người 1 lên ngủ :

!

Yến Thất mỉm cười: "Ngươi cứ như vậy gấp?"

Lãnh U Tuyết nhú mày, bảo kiếm vung lên: "Vô cùng khẩn cấp."

Yến Thất gật gù đầu, do dự một chút, nói ra: "Tốt a, ta cho ngươi biết, liên hoa giáo đồ thì giấu ở bên trong Lâm phủ, ta khóa chặt mấy cái, cụ thể là ai, ta còn cần lại xác định một chút."

"Giấu ở Lâm phủ?"

Lãnh U Tuyết khẽ giật mình, vội vã nói: "Nếu biết giấu ở Lâm phủ, còn chờ cái gì, ta lập tức đi Lâm phủ bắt người."

Yến Thất nói: "Gấp cái gì nha, hùng hùng hổ hổ, trắng trợn, chẳng phải là làm đại sự?"

Lãnh U Tuyết khẽ nói: "Ngươi có ý tứ gì? Còn dám xem nhẹ ta?"

Yến Thất lắc đầu: "Không phải xem nhẹ ngươi, mà chính là liên hoa giáo đồ hết sức giáo hoạt, ngươi mang theo bộ khoái, như vậy giống trống khua chiêng xông đi vào bắt người, vạn nhất liên hoa giáo đồ chạy đâu? Lâm phủ lớn như vậy, gia đình, nha hoàn nhiều như vậy, chỉ bằng ngươi mấy cái này thân tín, căn bản là ngăn không được."

Lãnh U Tuyết nghe được có lý, cảm thấy mình ý nghĩ quá ngây thơ, trên mặt có chút không nhịn được, mặt hồng hào một mảnh, khẽ nói: "Thì ngươi thông minh! Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?"

Yến Thất nói: "Trắng trợn khẳng định không được, đừng cho người khác biết ngươi tồn tại, ngươi là đại bộ đầu nha, người nào đều biết, nhất định phải điệu thấp một điểm"

"Không bằng dạng này, đêm nay, ngươi theo ta len lén vào Lâm phủ, không ai nhìn thấy. Sáng mai, ta giúp ngươi bắt liên hoa giáo đồ, thế nào?"

Lãnh U Tuyết nói: "Vậy ta buổi tối ở thì sao?"

Yến Thất thuận miệng nói: "Đương nhiên là cùng ta ở cùng nhau a."

"Cùng người ở cùng nhau?"

Lãnh U Tuyết ngoẹo đầu, nhìn lấy Yến Thất: "Người sẽ không phải đối với ta đánh lấy cái gì chú ý xấu a?"

Yến Thất chỉ chỉ Lãnh U Tuyết trong tay cái kia thanh bảo kiếm, thở phì phì khẽ nói: "Có thể đánh cái gì chú ý xấu? Coi như ta cố tình, cũng không có gan a."

"Tính người còn biết lợi hại."

Lãnh U Tuyết bảo kiếm nơi tay, cái gì cũng không sợ, ngẩng lại, gật gật đầu: "Tốt, ta liền tin người một lần, đêm nay, ta thì cùng người cùng ngủ."

Yến Thất cải chính: "Không phải cùng ta ngủ chung một chỗ, là cùng ta tại trong một gian phòng ngủ, đầu óc người bên trong đang suy nghĩ gì bản thủ đồ đầu. Coi như người muốn cùng ta ngủ, ta còn không chịu đâu, người cho ta là tùy tiện như vậy người sao?"

Lãnh U Tuyết che lấy nóng lên khuôn mặt, vô cùng cứng ngắc.

Xong, xong, không cần thận nói sai, lại còn nói Thành Hòa Yến Thất ngủ chung một chỗ, thật tình bị tên này xem thường.

Nàng hung hăng Bạch Yến thất nhất mắt, cũng không mặt mũi cùng Yến Thất tranh chấp, liền cái bất chuyện cũng không đánh, quay đầu liền chạy.

Yến Thất hướng nàng chào hỏi: "Nhớ kỹ, buổi tối Lâm phủ bên cạnh cái kia rừng cây gặp."

Hồ Từ ở một bên cười hi hi nói thầm: "Thất ca, người ước Lãnh U Tuyết đi rừng cây làm gì? Đánh dã chiến?"

Yến Thất hoành liếc hán một chút: "Đánh dã chiến liền tốt, người cho ta lấy tiền đi, hỏi nhiều như vậy làm gì."

Hồ Từ bĩu môi: "Đánh dã chiến không có vấn đề, nhưng đừng quên ta chị gái, Thất ca, ta trình trọng nhắc nhở người, muốn cùng hưởng ân huệ."

"Cút!"

Tên tiểu tử thúi này!

Yến Thất cười đá một cái bay ra ngoài Hồ Từ.

Hắn cũng không có nói cho Lãnh U Tuyết liên hoa giáo đồ cũng là Bình Nhi.

Một khi lộ tẩy, y theo Lãnh U Tuyết tính tình, ngay lập tức sẽ dẫn người đem Bình Nhi cho bắt đi.

Nhưng là, liền xem như Bình Nhi bị bắt đi, cái kia Thu Hương nguy cấp vẫn là không có giải quyết, đi một cái Bình Nhi, còn sẽ tới càng nhiều Bình Nhi, .

Cho nên, chính xác kế hoạch hán là: Trước muốn Lãnh U Tuyết làm thể thân, đem Thu Hương nguy cấp hóa giải mất, để Bình Nhi đi hướng liên hoa dạy cao tăng báo cáo, hồi báo xong về sau, lại để cho Lãnh U Tuyết dẫn người, đem liên hoa dạy cao tăng quét rớt.

Như thế, Thu Hương nguy cấp có thể giải, Lãnh U Tuyết còn có thể lập xuống đại công, thật sự là song toàn xinh đẹp tuyệt diệu kế hoạch.

Bất quá, kế hoạch này thì là không thể để Lãnh U Tuyết biết.

Nàng cái kia vội vàng xao động tính khí, nhất định sẽ chuyện xấu.

Yến Thất bàn giao Hồ Từ một ít chuyện, lại đi tìm Song Nhi chơi một lát.

Vốn dĩ vì muốn tốt cho Song Nhi bạn thân An Tĩnh lại ở, không nghĩ tới An Tĩnh đã rời đi.

An Tĩnh không tại, ngược lại là thuận tiện Yến Thất tên này giờ trò xấu.

Hắn ôm Song Nhi bờ eo thon, tiến khuê phòng, đóng cửa phòng.

Lại là một trận gây sóng gió, giết đến Song Nhi mị gọi liên tục.

Yến Thất sau khi mây mưa kinh cũng đi khắp tứ chi bách hợp.

Hắn phát hiện một cái kỳ diệu đồ, vật, mỗi lần lão hán. Xe đẩy lúc, trong đan điền viên kia Khí Chủng đều sẽ thừa cơ khuếch trương kinh mạch.

Mà lại Hưng Văn Bồ Vũ về sau, người nhẹ như yến, không có cảm giác mệt mỏi cảm giác.

"Cái này « sau khi mây mưa Kinh » thật là đồ tốt, phải chăm chỉ luyện tập mới thành."

Yến Thất buổi tối còn có việc, cùng Song Nhi nói giỡn một trận, ăn xong cơm tối, lưu luyến chia tay.

Trên đường về nhà, Yến Thất mua một số dịch dung thiết yếu đồ, vật: Mật ong, hồ dán, thuốc màu, lông tóc các loại.

Tuy nhiên đồ, vật không đủ tất cả, nhưng qua loa cũng có thể dùng, lừa gạt một chút Bình Nhi, tuyệt đối không có bất cứ vấn đề gì.

Vào buổi tối, Yến Thất vào Lâm phủ bên cạnh cái kia phiến rừng cây.

Lãnh U Tuyết đã ở chỗ này chờ đợi một hồi lâu.

Nhìn lấy Yến Thất khoan thai tới chậm, gất giọng: "Ngươi làm sao mới đến? Nơi này con muỗi đặc biệt nhiều, ta đều muốn bị con muỗi ăn."

Yến Thất cười ha ha: "Hút ngươi Huyết Muỗi tử, nhất định đều là công."

"Tại sao?"

"Bởi vì ngươi dung mạo xinh đẹp a, những cái kia công văn từ đều muốn hôn ngươi."

"Đi ngươi, cái này cười chê tuyệt không buồn cười."

Lãnh U Tuyết vũ mị Bạch Yến thất nhất mắt, tuy nhiên trên mặt nhìn không ra bất kỳ biểu lộ gì, nhưng bị Yến Thất khen vài câu, tâm lý vẫn là rất cao hứng.

Nàng nghe Yến Thất trên người có cỗ mùi thơm của nữ nhân vị, lại nhìn thấy trên cổ hần có son môi dấu vết, bằng vào nhiều năm phá án kinh nghiệm, cũng biết Yến Thất làm gì bản thủ hoạt động, khinh thường khẽ nói: "Ta ở chỗ này ngày ngốc đợi ngươi, kém chút bị con muỗi ăn, ngươi ngược lại là nhân nhả, còn có chút lòng dạ thanh thản đi tìm khác nữ nhân."

Yến Thất cười hì hì nhìn lấy Lãnh U Tuyết: "Ngươi nói chuyện đố kỵ rất lớn, thật giống như ta đi tìm nữ nhân, ngươi rất không vui. Chẳng lẽ, ngươi thích ta?"

"Đại bại hoại, người nào thích ngươi a."

Lãnh U Tuyết gương mặt ửng hồng, hồng diễm long lanh, tranh thủ thời gian giải thích: "Ta ý là, ngươi quá không đem ta để vào mắt, ngươi đi tìm nữ nhân, ta lại ở chỗ này ngày ngốc các loại. Cái này không công bằng!"

Yến Thất nháy mắt ra hiệu: "Ta đi tìm nữ nhân, còn không phải là vì ngươi?"

"Vì ta?"

Lãnh U Tuyết khẽ nói: "Cái này cùng ta có quan hệ gì?"

Yến Thất nói: "Đương nhiên là có liên quan hệ! Ngươi muốn a, đêm nay, ngươi tại trong phòng ta ngủ, ngươi xinh đẹp như vậy, đáng người tốt như vậy, vạn nhất ta nhìn không được, thú tính đại phát, đối ngươi không làm được việc nên làm, vậy không tốt lắm?"

"Hiện tại thế nào, ta đã hết đạn cạm bẫy, đối ngươi liền sẽ không như vậy có hứng thú. Cho nên nói, cái này đối ngươi là một loại bảo hộ."

Lãnh U Tuyết trừng to mắt, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc: "Ngươi chạy tới ngủ nữ nhân, thế mà còn có thể nói là bảo hộ ta, như thế kỳ hoa lý do, trừ như ngươi loại này da mặt dày người, tuyệt đối không nghĩ ra được."

Yến Thất nói: "Cảm ơn ngươi khích lệ, . mặt ta da luôn luôn rất dày . Bất quá, ta thật là vì bảo vệ ngươi."

Lãnh U Tuyết khua tay sắc bén bảo kiếm: "Có kiếm thủ hộ ta, ta sẽ sợ ngươi."

Yến Thất bĩu môi: "Con hổ còn có ngủ gật thời điểm đâu, huống chi một thanh phá kiếm? Ta nếu thật là đối ngươi lên khác tâm tư, đừng nói một thanh phá kiếm, cũng là 10 thanh phá kiếm, cũng không có tác dụng gì."

"Ngươi nhắc nhở thật tốt."

Lãnh U Tuyết mặt mũi tràn đầy cảnh giác nhìn lấy Yến Thất: "Ta đêm nay sẽ không ngủ, tuyệt không cho ngươi bất luận cái gì khinh nhờn ta cơ hội."

Yến Thất cười ha ha: "Ngươi yêu có ngủ hay không, dù sao ta là muốn ngủ. Đi, cùng ta về Lâm phủ ngủ chung."

"Yến Thất, ngươi muốn ăn đòn a, gọi là cùng một chỗ phá án! Còn dám nói ngủ chung, cẩn thận ta báo nôi..."

Lãnh U Tuyết theo sau lưng Yến Thất, toái toái niệm, nghĩ đến đêm nay cùng Yến Thất cô nam quả nữ, cùng ở một phòng, thì có chút khản trương, càng nhiều lại là kích thích.

Bạn đang đọc truyện *Cực Phẩm Thiếp Thân Gia Đình Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.